

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 1018 bis

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 19 decembrie 2016

SUMAR

	<u>Pagina</u>
Anexele nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.198/2016 privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului Geoparcului Platoul Mehedinți și al ariilor naturale protejate cu care se suprapune	3-523

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului Geoparcului Platoul Mehedinți și al ariilor naturale protejate cu care se suprapune*)

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 110.741/AC din 16 iunie 2016 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Decizia etapei de încadrare a Agenției pentru Protecția Mediului Mehedinți nr. 20 din 10 decembrie 2015, Avizul Ministerului Culturii nr. 3.570 din 9 iunie 2016, Avizul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 56.504 din 16 iunie 2016, Avizul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 91.267 din 10 iunie 2016, Hotărârea Consiliului științific al Geoparcului Platoul Mehedinți nr. 10 din 2 decembrie 2015 și Procesul-verbal nr. 953 din 11 decembrie 2015 al Consiliului consultativ de administrare al Geoparcului Platoul Mehedinți,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al Geoparcului Platoul Mehedinți și al ariilor naturale protejate cu care se suprapune, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul Geoparcului Platoul Mehedinți și al ariilor naturale protejate cu care se suprapune, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Viorel Traian Lascu,
secretar de stat

București, 28 iunie 2016.
Nr. 1.198.

*) Ordinul nr. 1.198/2016 a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1018 din 19 decembrie 2016 și este reprodus și în acest număr bis.

Anexa nr. 1

**PLANUL DE MANAGEMENT AL GEOPARCULUI PLATOUL MEHEDINȚI
ȘI AL ARIILOR NATURALE PROTEJATE CU CARE SE SUPRAPUNE**

CUPRINS

CAPITOLUL 1. INTRODUCERE ȘI CONTEXT

1.1. SCURTA DESCRIERE A PLANULUI DE MANAGEMENT

1.2. LEGISLAȚIA PRIVIND ÎNFIINȚAREA, REGLEMENTAREA ȘI ADMINISTRAREA GEOPARCULUI PLATOUL MEHEDIȘI ȘI A ARIILOR PROTEJATE DIN ACEASTĂ ZONĂ

1.2.1. Baza legală pentru înființarea și reglementarea regimului de arie protejată a Geoparcului Platoul Mehediși și a ariilor protejate din această zonă

1.3. PROCESUL DE ELABORARE A PLANULUI DE MANAGEMENT

1.3.1. Calendarul de elaborare

1.3.2. Aprobare și revizuire

1.3.3. Implementarea Planului de Management

1.4. ARII NATURALE PROTEJATE DIN ZONA GEOPARCULUI PLATOUL MEHEDIȘI

1.4.1. Geoparcul Platoul Mehediși. Scopul înființării

1.4.3. Situri NATURA 2000

1.4.2.1. ROSCI0198 Platoul Mehediși

1.4.2.2. ROSPA0035 Domogled – Valea Cernei

1.4.3. Rezervații naturale

CAPITOLUL 2. DESCRIERE

2.1. DESCRIERE GENERALA

2.1.1. Localizare și acces

2.1.2. Resurse de management și infrastructură

2.1.3. Hărțile Geoparcului Platoul Mehediși

2.1.4. Limitele, zona interioară și vecinătatea. Suprafața operațională a Planului de Management

2.1.4.1. Limitele și zona interioară

2.1.5. Perioada de timp: obiective, ținte, pași

2.2. DESCRIEREA MEDIULUI FIZIC AL GEOPARCULUI PLATOUL MEHEDIȘI ȘI ARIILOR NATURALE DIN ZONA ACESTUIA

2.2.1. Geologie

2.2.2. Morfostructura

2.2.3. Relieful

2.2.4. Hidrologia

2.2.5. Clima

2.2.6. Solurile

2.3. DESCRIEREA MEDIULUI BIOLOGIC AL GEOPARCULUI PLATOUL MEHEDIŢI ŞI ARIILOR NATURALE DIN ZONA ACESTUIA

2.3.1. Lista elementelor criteriu ce au stat la baza desemnării Geoparcului Platoul Mehedinţi

2.3.2. Lista elementelor criteriu ce au stat la baza desemnării ROSCI0198 Platoul Mehedinţi

2.3.3. Lista speciilor de păsări ce au stat la baza desemnării ROSPA0035 Domogled - Valea Cernei

2.3.4. Lista elementelor criteriu identificate în urma studiilor de teren întreprinse în perioada 2013-2014

2.3.5. Sinteza elementelor criteriu din domeniul biodiversităţii ce stau la baza deciziilor de conservare a teritoriului Geoparcului Platoul Mehedinţi

2.5. ABUNDENŢA/POPULAŢIA ELEMENTELOR REPREZENTATIVE DIN ANEXELE DIRECTIVELOR SAU ALTE SPECII IMPORTANTE -DUPĂ CAZ

2.6. DATE REFERITOARE LA CELE MAI IMPORTANTE BIOTOPURI – TIPURI DE HABITATE -ANEXA I DIRECTIVA 92/43/CEE – ASOCIAŢII VEGETALE, DUPA CAZ

2.6.1. Tipuri de habitate Natura 2000

2.6.2. Habitate după clasificarea naţională

2.7. HĂRŢI CU DISTRIBUŢIA SPECIILOR/HABITATELOR ÎN SIT

2.8. PROCESE ŞI RELAŢII ECOLOGICE, SOCIO-ECONOMICE

2.9. STAREA ACTUALĂ DE CONSERVARE A HABITATELOR ŞI SPECIILOR

2.10. INFORMATII SOCIO-ECONOMICE SI CULTURALE

2.10.1. Sărbători tradiţionale

2.10.2. Repere arhitecturale şi culturale

2.10.3. Utilizarea terenurilor

2.10.4. Situaţia juridică a terenurilor

2.10.5. Administratori şi gestionari

CAPITOLUL 3. EVALUAREA PRINCIPALELOR ASPECTE LEGATE DE SPECIFICUL GEOPARCULUI PLATOUL MEHEDIŢI ŞI ARIILOR PROTEJATE DIN ACEASTĂ ZONĂ

3.1. EVALUAREA ASPECTELOR LEGATE DE BIODIVERSITATE. PRESIUNI ŞI AMENINŢĂRI

3.2. PRESIUNI ŞI AMENINŢĂRI ASUPRA STĂRII DE CONSERVARE A BIODIVERSITĂŢII GEOPARCULUI PLATOUL MEHEDIŢI ŞI SITURILOR NATURA 2000 DIN ZONA ACESTUIA.

3.3. EVALUAREA ASPECTELOR LEGATE DE COMUNITĂŢILE LOCALE

3.4. EVALUAREA ASPECTELOR LEGATE DE TURISM ŞI RECREERE. ANALIZA SWOT

3.5. EVALUAREA ASPECTELOR LEGATE DE EDUCAŢIE ŞI CONŞTIENŢIZARE PUBLICĂ

3.6. EVALUAREA CAPACITĂȚII DE MANAGEMENT A AGPMH

CAPITOLUL 4. MĂSURI SPECIALE DE PROTEJARE ȘI CONSERVARE A HABITATELOR ȘI SPECIILOR DIN GEOPARCULUI PLATOUL MEHEDIȘI ȘI DIN SITURILE NATURA 2000 AFLATE ÎN ZONA ACESTUIA

CAPITOLUL 5. PLANUL DE ACȚIUNI

CAPITOLUL 6. MONITORIZAREA IMPLEMENTĂRII PLANULUI DE MANAGEMENT

CAPITOLUL 7. BIBLIOGRAFIE

Anexa 1 la Planul de management - Buget estimativ pentru implementarea Planului de management

Anexa 2 la Planul de management - Hărți

Anexa 2.1. Limite administrative

Anexa 2.2 Categoriile de folosință a terenurilor, cu evidențierea tipului de proprietate

Anexa 2.3 Zonarea internă

Anexa 2.4. Numărul de specii identificate la nivelul fiecărui cvadrat de la nivelul Geoparcului Platoul Mehediși

Anexa 2.5 Suprapunerea numărului de specii identificate la nivelul Geoparcului Platoul Mehediși cu zonele de protecție integrală

Anexa 3 la Planul de management - Suprapunerea relevanței măsurilor de conservare de aplicat pentru speciile de interes conservativ din Geoparcul Platoul Mehediși

Anexa 4 la Planul de management - Fișele speciilor și habitatelor de interes conservativ

ABREVIERI

ANPA	Agencia Națională pentru Pescuit și Acvacultură
APIA	Agencia pentru Plăți și Intervenții în Agricultură
APM	Agencia pentru Protecția Mediului
AGPMh	Administrația Geoparcului Platoul Mehedinți
Br. - Bl.	Metoda Braun-Blanquet
CCA	Consiliul Consultativ de Administrare
CMN	Comisia pentru Ocrotirea Monumentelor Naturii – Academia Română
CȘ	Consiliul Științific
DAF	Drum auto forestier
DN	Drum Național
DS	Direcția Silvică
DSVSA	Direcția Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor
E81	Drum European 81
EUNIS	Sistemul European de Informații despre Natură - European Nature Information System
EEC	Comunitatea Economică Europeană
FC	Fond cinegetic
FFI	Fauna&Flora International
GEF – UNDP	Fondul Global de Mediu - Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare
GPMh	Geoparcul Platoul Mehedinți
GIS	Sistemul Geografic de Informații - Geographic Information System
GF	Grupa funcțională
HG	Hotărârea Guvernului
ICAS	Institutul de Cercetări și Amenajări Sivice
I.C. BIOL.	Institutul de Cercetări Biologice
INSPIRE	Infrastructura pentru Informații Spațiale în Comunitatea Europeană - Infrastructure for Spatial Information in the European Community
IGFCOT	Institutul de Geodezie, Fotogrammetrie, Cartografie și Organizarea Teritoriului
ITRSV	Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și Vânătoare
IUCN	Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii

IT	Tehnologia Informației - Information Technology
MADR	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
MMSC	Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice
MMAP	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
OMAPAM	Ordinul ministrului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului
ONG	Organizație non-guvernamentală
Ord.	Ordin -pentru clasificare plante și animale
OUG	Ordonanță de Urgență a Guvernului
OS	Ocol silvic
PATJ	Plan de amenajare a teritoriului județean
PF	Persoană fizică -în tabele, pentru suprafețe de teren
POS Mediu	Programul Operațional Sectorial de Mediu
PUG	Plan de Urbanism General
PUZ	Plan de Urbanism Zonal
RNP-ROMSILVA	Regia Națională a Pădurilor-Romsilva
"ROMSILVA" - R.A.	Regia Autonomă a Pădurilor " ROMSILVA" - R.A.
SNCFR	Societatea Națională Căile Ferate Române
SCI	Situri de Importanță Comunitară – Sites of Comunity Importance
sec.	secol
SPA	Arii de Protecție Speciale Avifaunistice – Special Protection Areas
spp.	specii
subas.	subasociație
subsp.	subspecie
Supraf -ha.	Suprafața în hectare -în tabele
syn.	sinonim
UA, ua	Unitate amenajistică
u.a.t, UAT	Unitate administrativ teritorială
UP	Unitate de producție
UNESCO	Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură – United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
ZCD	Zonă de conservare durabilă
ZDD	Zonă de dezvoltare durabilă
ZPI	Zonă de protecție integrală
WWF	Fondul Mondial pentru Natură – World Wide Fund for Nature

CAPITOLUL 1. INTRODUCERE ȘI CONTEXT

Premise

La nivelul anului 2008, în baza unor studii realizate de colectivul Muzeului Național de Istorie Naturală “Grigore Antipa” a fost întocmită o primă propunere de Plan de management. Prezentul document a realizat o revizuire a acestui Plan initial propus, contribuind la detalierea acestuia.

Ce este un Plan de management?

De la bun început arătăm că prezentul Plan de management, prin tema de studiu propusă, a fost axat în mod prioritar pe stabilirea unor măsuri de gestiune conservative a biodiversității, considerat a fi factorul de mediu ce este supus unor categorii de risc înalte, impunându-se luarea unor măsuri urgente și responsabile de protecție.

Aspectele de geologie sunt oarecum bine definite la ora actuală, existând Planuri de management proprii pentru unele obiective,- în special peșteri.

O definire a noțiunii de Plan de management transpare din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare-ca fiind documentele în măsură a coordona și reglementa activitățile de la nivelul teritoriului ariei protejate în cauză.

Prin intermediul Planului de management urmează a se arăta:

- ce anume se protejează în interiorul Geoparcului Platoul Mehedinți?
- unde anume este nevoie a fi protejate elementele valoroase ale Geoparcului Platoul Mehedinți?
- cum anume se poate realiza conservarea patrimoniului Geoparcului Platoul Mehedinți?
- care sunt responsabilitățile de mediu ce trebuiesc asumate în cazul demarării unor inițiative de promovare a unor planuri sau proiecte de dezvoltare economică, socială sau de orice altă natură?

Practic, un Plan de management reprezintă “Manualul de utilizare” al unui teritoriu, încercând să acopere toate spectrele posibile de abordare, integrând un număr cât mai mare din elementele de maximă relevanță, centrat fiind însă pe ideea fundamentală de conservare a patrimoniului natural, fără însă a neglija dreptul inalienabil, firesc de dezvoltare al comunităților locale. Un Plan de management trebuie să asigure dezvoltarea durabilă a unei regiuni, identificând acele căi care își dovedesc viabilitatea și relevanța atât pe plan socio-economic cât și față de mediu.

Un Plan de management trebuie să reprezinte un model de dezvoltare durabilă, în măsură a exploata plinar, la un nivel înalt, potențialul local, în beneficiul comunităților.

Comunitățile locale trebuie să fie atrase de partea administrației Geoparcului Platoul Mehedinți, cuprinse în rândul aliaților acesteia, fiind chemate a înțelege importanța conservării patrimoniului de bunuri comune și de valorizare durabilă a acestora, ca singură cale viabilă de propășire. Inițiativa acestora trebuie astfel canalizată încât să nu contravină sau să se opună eforturilor de conservare și să se găsească cele mai potrivite soluții de sprijinire și încurajare a demersurilor ce se suprapun cu obiectivele Planului de management.

Ce nu este un Plan de management?

Un Plan de management nu trebuie să devină un instrument de coerciție, în baza căruia să se înfrâneze inițiativa de dezvoltare socio-economică sau exploatarea a unor resurse naturale, trebuind însă a face posibilă o calculare cât mai exactă a sarcinii ecologice și a responsabilităților față de mediu și/sau comunitățile locale, astfel încât zestia comună să nu fie afectată ci dimpotrivă să poată fi amplificată. Prin aplicarea măsurilor cuprinse în Planul de management se vor putea cuantifica eventualele pierderi de la nivelul capitalului natural de trecut în sarcina entității responsabile de producerea lor în vederea remedierii, răspunzând astfel principiului ce stă la fundamentul întregului sistem legislativ de mediu: *poluatorul plătește*.

Domeniu de aplicare

Prin specificul temei contractate, domeniul de aplicare al prezentului Plan de management este reprezentat de teritoriul Geoparcului Platoul Mehedinți. Dat fiind faptul că în jumătatea sa nord-vestică Geoparcul se suprapune cu situl de importanță comunitară ROSCI0198 Platoul Mehedinți, elemente criteriu ce au stat la baza desemnării sitului, au fost integrate în propunerea de gestiune. La acestea se adaugă și 17 arii protejate de interes național ce sunt anvelopate de perimetrul Geoparcului, dar și Rezervația naturală de interes național Pădurea Gorganu, situată în afara perimetrului Geoparcului Platoul Mehedinți, însă cuprinsă în ROSCI0198 Platoul Mehedinți. De asemenea în zona nordică a Geoparcului se mai suprapun perimetrul aparținând ROSPA0035 Domogled – Valea Cernei.

1.1. Scurtă descriere a Planului de Management

Prezentul Plan de Management constituie documentul care integrează o sinteză a valorilor naturale specifice Geoparcului Platoul Mehedinți și a siturilor de interes comunitar ROSCI0198 Platoul Mehedinți și ROSPA0035 Domogled Valea Cernei, respectiv a unor arii naturale protejate de interes național.

Prin Planul de acțiuni sunt stabilite activitățile planificate pe o perioadă de 5 ani și condițiile în care acestea se pot desfășura, atât în perimetrul ariei protejate cât și în vecinătate, astfel încât

Administrația Geoparcului Platoul Mehedinți, împreună cu alți parteneri, să realizeze obiectivele manageriale propuse prin prezentul Plan de Management.

Elaborarea Planului de Management s-a făcut cu avizul Consiliului Științific și consultarea factorilor interesați, posibil afectați de măsurile propuse, armonizându-se principiile moderne de conservare a biodiversității ariilor protejate și peisajului, cu cele de dezvoltare durabilă a comunităților locale, precum și a promovării ecoturismului și educației ecologice.

Din Planul de Management fac parte anexele în care sunt prezentate informații grafice generale și detaliate pentru administrarea Geoparcului Platoul Mehedinți și a ariilor naturale protejate din zona acestuia.

Perioada de valabilitate a acestui Plan de management este de 5 ani, de la aprobarea lui.

1.2. Legislația privind înființarea, reglementarea și administrarea Geoparcului Platoul Mehedinți și a ariilor protejate din această zonă

1.2.1. Baza legală pentru înființarea și reglementarea regimului de arie protejată a Geoparcului Platoul Mehedinți și a ariilor protejate din această zonă

Elaborarea planurilor de management, conform prevederilor legale, reprezintă o sarcină a Administrației Geoparcului Platoul Mehedinți, asumată inclusiv prin contractul de administrare încheiat între Consiliul Județean Mehedinți și Autoritatea centrală de mediu, cu nr. 102712/SB/22.11.2005.

Baza legală de înființare a Geoparcului Platoul Mehedinți este reprezentată de Hotărârea Guvernului nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone. Managementul Geoparcului Platoul Mehedinți se desfășoară în concordanță cu legislația română în vigoare, fiind totodată armonizat cu principiile rezultate din conferințele, convențiile și protocoalele internaționale, precum și cu Directivele Uniunii Europene. În continuare sunt enumerate, în ordine cronologică, actele normative de referință care au stat la baza elaborării Planului de management:

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 230/2003 privind delimitarea rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și constituirea administrațiilor acestora;

- Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările și completările ulterioare.
- Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 1052/2014 privind aprobarea Metodologiei de atribuire în administrare și custodie a ariilor naturale protejate, cu modificările ulterioare.
- Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a III-a - zone protejate;
- Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 552/2003 privind aprobarea zonării interioare a parcurilor naționale și a parcurilor naturale, din punct de vedere al necesității de conservare a diversității biologice;
- Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 3836/2010 privind aprobarea Metodologiei de avizare a tarifelor instituite de către administratorii/custozii ariilor naturale protejate pentru vizitarea ariilor naturale protejate, pentru analiza documentațiilor și eliberarea de avize conform legii, pentru fotografiatul și filmatul în scop comercial;
- Legea nr. 101/2011 pentru prevenirea și sancționarea unor fapte privind degradarea mediului, republicată;
- Ordinul ministrului mediului și ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009 privind Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și faună sălbatice;
- Ordinul ministrului mediului nr. 464/2009 pentru aprobarea Normelor tehnice privind organizarea și desfășurarea activităților de control și inspecție în domeniul protecției mediului, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 410/2008 pentru aprobarea Procedurii de autorizare a activităților de recoltare, capturare și/sau achiziție și/sau comercializare, pe teritoriul național sau la export, a florilor de mină, a fosilelor de plante și fosilelor de animale vertebrate și nevertebrate, precum și a plantelor și animalelor din floră și, respectiv, faună sălbatice și a importului acestora, cu modificările și completările ulterioare;

- Ordinul ministrului mediului nr. 979/2009 privind introducerea de specii alohtone, intervențiile asupra speciilor invazive, precum și reintroducerea speciilor indigene prevăzute în anexele nr. 4A și 4B la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, pe teritoriul național
- Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2005 privind administrarea pădurilor din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 38/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 1540/2011 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport al materialului lemnos, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 3814/2012 pentru aprobarea Normelor tehnice privind modificarea prevederilor amenajamentelor silvice și schimbarea categoriei de folosință a terenurilor din fondul forestier, cu modificările și completările ulterioare.
- Legea nr. 100/2010 privind împădurirea terenurilor degradate;
- Legea nr. 407/2006 vânătorii și a protecției fondului cinegetic, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 1679/2008 privind modalitatea de acordare a despăgubirilor prevăzute de Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, precum și obligațiile ce revin gestionarilor fondurilor cinegetice și proprietarilor de culturi agricole, silvice și de animale domestice pentru prevenirea pagubelor.
- Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și ministrului mediului și pădurilor nr. 159/1266/2011 privind aprobarea condițiilor de practicare a pescuitului recreativ/sportiv, regulamentului de practicare a pescuitului recreativ/sportiv și modelelor permiselor de pescuit recreativ/sportiv în ariile naturale protejate.
- Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 1064/2013 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea,

- administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015 – 2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, ministrului mediului, apelor și pădurilor și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 352/636/54/2015 pentru aprobarea normelor privind ecocondiționalitatea în cadrul schemelor și măsurilor de sprijin pentru fermieri în România, cu modificările și completările ulterioare;
 - Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare
 - Hotărârea Guvernului nr. 493/2004 privind aprobarea Metodologiei privind monitorizarea monumentelor istorice înscrise în Lista patrimoniului mondial și a Metodologiei privind elaborarea și conținutul – cadru al planurilor de protecție și gestiune a monumentelor istorice înscrise în Lista patrimoniului mondial;
 - Hotărârea Guvernului nr. 1268/2010 privind aprobarea Programului de protecție și gestiune a monumentelor istorice înscrise în Lista patrimoniului mondial UNESCO, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordonanța Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordonanța Guvernului nr. 47/2000 privind stabilirea unor măsuri de protecție a monumentelor istorice care fac parte din Lista patrimoniului mondial;
 - Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
 - Hotărâre Guvernului nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, cu modificările și completările ulterioare;
 - Ordinul ministrului mediului și pădurilor, ministrului administrației și internelor, ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 135/76/84/1284/2010 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private;

- Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar;
- Legea nr. 86/2000 pentru ratificarea Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, semnată la Aarhus la 25 iunie 1998
- Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediul, cu modificările și completările ulterioare;
- Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (Directiva Păsări)
- Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (Directiva Habitate)
- Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 604/2005 pentru aprobarea Clasificării peșterilor și a sectoarelor de peșteri – arii naturale protejate;

1.3. Procesul de elaborare a Planului de Management

a. Baza legală

Planul de Management al Geoparcului Platoul Mehedinți s-a elaborat în baza prevederilor art. 21 alin. -1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, unde se menționează că: ”Planurile de management și regulamentele ariilor natural protejate care au structuri de administrare special constituite, se elaborează de către administratorii acestora, prin consultarea consiliilor consultative de administrare, se avizează de către consiliile științifice și se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, apelor și pădurilor, emis în baza avizelor autorităților publice centrale din domeniul culturii, dezvoltării regionale și administrației publice și al agriculturii și dezvoltării rurale.”

b. Elaborare

La elaborarea prezentului Plan de management s-a pornit de la matricea impusă de cadrul legislativ -a se vedea secțiunea Baza legală a Planului de management și ghidurile de elaborare a Planurilor de management, în acest sens o atenție particulară fiind îndreptată spre manualul elaborat în cadrul Proiectului Managementul Conservării Biodiversității din România -Facilitare și asistență tehnică în schimbările instituționale – Proiect al Băncii Mondiale RO-GE-44176. Ca

termene de referință au fost consultate și alte documente similare realizate pentru arii naturale protejate de la nivel național.

La fundamentarea Planului de management s-a ținut cont de documentațiile tehnice și științifice elaborate până în prezent, lucrările cu caracter științific publicate, mai cu seamă de Raportul final -2008 întocmit de către colectivul Muzeului Național de Istorie „Grigore Antipa” în scopul fundamentării primei versiuni a propunerii de Plan de management pentru Geoparcul Platoul Mehedinți. Pe lângă aspectele de ordin tehnic și științific de actualitate relevate pe parcursul unor etape de studiu anterioare, au fost inserate o serie întreagă de date actualizate, obținute în urma studiilor de teren întreprinse în perioada august 2013 – iunie 2015, în cadrul temei de Revizuire a planului de management pentru Geoparcul Platoul Mehedinți.

În paralel a fost derulat și un contract privind monitorizarea speciilor și habitatelor din Geoparcul Platoul Mehedinți în scopul îmbunătățirii managementului și atingerii obiectivelor de conservare a biodiversității coordonat de Lect. Dr. Nicolai CRĂCIUN, Prof. Dr. Lotus MEȘTER, Dr. Adrian IONAȘCU. Rezultatele obținute, puse la dispoziție de către Administrația Geoparcului Platoul Mehedinți la data de 20.04.2015, au fost integrate în prezentul Plan de management.

c. Consultare

Conform cerințelor impuse prin documentele de contractare, s-a solicitat realizarea unui număr de trei sesiuni de dezbatere și consultare a propunerii de Plan de management pentru Geoparcul Platoul Mehedinți.

Lucrările sesiunilor de dezbatere și consultare au fost aduse la cunoștința publicului larg și opiniei publice prin afișare la sediul Consiliului Județean Mehedinți, a Agenției de Protecție a Mediului Mehedinți, sediile fiecărei primării de pe raza Geoparcului Platoul Mehedinți și prin mass-media.

Pe durata fiecărei sesiuni de dezbatere și consultare a fost încheiată câte o Minută.

Pe întreaga durată a parcursului urmat de actualizarea Planului de management, au fost asumate mai multe etape de analiză cu reprezentanții Administrației Geoparcului Platoul Mehedinți, ai instituțiilor și autorităților locale, astfel că obiectivul de asigurare a colaborării inter-instituționale a fost asigurat pe deplin.

În scopul atingerii obiectivului de transparență, deschidere și largă consultare publică în realizarea propunerii de reactualizare a Planului de Management pentru Geoparcul Platoul Mehedinți, pe site-ul firmei -www.studiidemediu.ro a fost creată o secțiune distinctă unde s-a putut urmări parcursul documentațiilor.

Realizarea noii propuneri de Plan de management s-a bucurat astfel de un cadru deschis, transparent și participativ, răspunzând astfel pe deplin cerințelor legale și formale ce privesc întocmirea unor astfel de documentații.

În ceea ce privește procedura administrativă parcursă -inițiere procedură SEA, conform legislației specifice în vigoare, urmărind algoritmul propus pentru emiterea actelor de reglementare, dat fiind faptul că Planul servește și este necesar managementului sitului, actul de reglementare a fost emis fără parcurgerea etapelor de întocmire a Raportului de mediu.

APM Mh a emis decizia prin care, în baza prevederilor legale, propunerea de Plan de management nu mai necesită emiterea altui act de reglementare -Aviz de mediu prin parcurgerea altor etape din cadrul procedurii SEA.

d. Actualizare și modificare

Planul de management, conform definiției, reprezintă un instrument de gestiune al unei arii naturale protejate, dinamic, ce se bucură de o anumită flexibilitate. Dat fiind faptul că prin intermediul Planului de management se dorește a se arăta: *ce* anume este protejat?; *unde* anume se regăsesc elementele de protejat? și *cum* anume se face protecția elementelor valoroase? și ținând cont de dinamica factorilor de mediu, situațiile se impun a se actualiza periodic. Apariția unor noi obiective cu valoare de patrimoniu, identificarea unor noi metodologii de conservare, promovarea unor tehnologii noi, prietenoase, de valorizare durabilă a resurselor, lărgirea perspectivelor de implementare a unor acțiuni -spre exemplu prin accesarea de instrumente financiare noi, toate dau posibilitatea apariției unor căi noi de abordare. Astfel, actualizarea Planului de management trebuie să reprezinte o sarcină permanentă, ce solicită o implicare înaltă a echipei de administrare, ce are rolul primar în integrarea informației, dar și a celorlalte structuri asociate: Consiliu Consultativ, Consiliu Științific, instituții, autorități, actori implicați.

Se propune o reluare a procesului de revizuire și avizare conformă o dată la 5 ani, perioadă de timp necesară și suficientă pentru actualizarea și completarea informațiilor, precum și pentru reorganizarea și reșezarea planurilor de acțiune.

Conținutul Planului de management a fost pre-stabilit de către Administratorul Geoparcului Platoul Mehedinți, Consiliul Județan Mehedinți.

1.3.1. Calendarul de elaborare

O primă formă a Planului de management a fost propusă în anul 2008, în urma unor studii de fundamentare întreprinse de un colectiv al Muzeului Național de Istorie Naturală „Grigore Antipa” -MNINGA.

Documentația de la acea dată au atins aspecte legate de:

- proceduri administrative;
- Geografie -limite, propuneri de zonare, descrieri, climă, peisaj, hidrografie.
- Geologie și geomorfologie;
- Floră, faună și habitate;
- Cultură și tradiții;
- Evaluarea factorilor de influență/limitatori;
- Plan de acțiuni;
- Propunere de plan de monitorizare;
- Propunere de regulament;
- Anexe grafice.

În ceea ce privesc datele de documentare, acestea rămân relativ limitate, existând puține studii sistematice, cu caracter științific, în măsură a aduce contribuții la o mai bună cunoaștere a elementelor cu valoare conservativă de la nivelul GPMh. O listă a elementelor de documentare la care s-a făcut apel în construirea prezentului Plan de management este prezentată în Capitolul 7 a Planului de management.

Cu toate acestea, pornind de la studiile întreprinse de colectivul MNINGA, finalizate în anul 2008, s-a putut realiza o puternică bază de ancorare pentru demararea unor studii de ecologie mai complexe ce au permis interpretări statistice, fapt ce a conferit o mai mare relevanță și greutate concluziilor trase și a înlesnit proiectarea unui plan de acțiuni ancorat în realități obiective. Rezultatele obținute de echipa MNINGA au fost coroborate și utilizate ca termene de comparație cu informațiile obținute de echipele USI, la ora actuală sumându-se un set de date extrem de valoroase asupra elementelor de interes conservativ de la nivelul GPMh.

1.3.2. Aprobare și revizuire

Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, Planul de management se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, apelor și pădurilor, în baza avizelor autorităților publice centrale din domeniul culturii, dezvoltării regionale și administrației publice și al agriculturii și dezvoltării rurale.

În scopul aprobării acestui document, au fost parcurse următoarele etape:

1. informarea Consiliului Consultativ de Administrare,
2. avizul Consiliului Științific,
3. analizarea și promovarea spre aprobare de către autoritatea de mediu,

Revizuirea Planului de Management se va face la 5 ani de la aprobarea lui.

Modificarea Planului de Management se face printr-o procedură similară celei de aprobare a lui.

1.3.3. Implementarea Planului de Management

Responsabilitatea implementării Planului de Management revine AGPMh. Implementarea se realizează prin acțiuni planificate în baza planurilor anuale de lucru.

Consiliul Științific evaluează modul în care sunt aplicate și îndeplinite măsurile prevăzute în Planul de Management și prezintă anual sau ori de câte ori este necesar Academiei Române și autorității centrale pentru protecția mediului informări cuprinzând constatări, propuneri, recomandări.

Activitățile din planul de lucru anual se implementează astfel:

- în mod direct de către AGPMH prin responsabilii de activități,
- pe bază de contracte sau protocoale/parteneriate, prin implicarea unor specialiști din țară sau străinătate -persoane fizice sau juridice specializate, organizații neguvernamentale, instituții, servicii publice, administrații, organisme cu activitate în domeniu și altele asemenea. În acest caz, AGPMH supraveghează dacă implementarea acestor activități se face conform caietelor de sarcini sau se încadrează în prevederile stabilite.

1.4. Aree naturale protejate din zona Geoparcului Platoul Mehedinți

1.4.1. Geoparcul Platoul Mehedinți. Scopul înființării

Scopul Planului de management trebuie să răspundă definiției conforme Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare -art. 5 alin. 2, corespondente categoriei de arie protejată sub forma căreia acesta a fost constituit, ca Parc natural,-categoria V IUCN. Planul de management va avea ca scop: protecția și conservarea unor ansambluri peisagistice în care interacțiunea activităților umane cu natura de-a lungul timpului a creat o zonă distinctă, cu valoare semnificativă peisagistică și/sau culturală, deseori cu o mare diversitate biologică; de asemenea, se oferă publicului posibilități de recreere și turism și se încurajează activitățile științifice și educaționale.

În zona de suprapunere cu perimetrul sitului ROSCI0198 Platoul Mehedinți, scopul va trebui să integreze și principiile de conservare specifice, centrate pe sistemul de elemente criteriu: cele 10 categorii de habitate 26 de specii de faună și 2 specii de floră.

Scopul de protecție a Rezervației naturale Pădurea Gorganu se suprapune cu interesul conservativ al celor 17 Rezervații naturale de interes național cuprinse în anvelopa Geoparcului Platoul Mehedinți.

Principii

Pornind de la setul de 9 principii ce stau la baza legislației de mediu, dată fiind natura Planului de management, considerăm oportună o integrare a acestora, după cum urmează:

a. Principiul integrării cerințelor de mediu în celelalte politici sectoriale

Pornind de la însemnătatea vitală a elementelor de mediu, ca bun general al tuturor, de a cărei beneficii trebuie să profite întreaga comunitate, dar față de care există responsabilități legate de gestiunea corectă și coerentă a tuturor factorilor de mediu, se impune ca odată stabilite cerințele de mediu, de acestea să se țină seama la nivelul întregului set de politici strategice de dezvoltare și amenajare a teritoriului.

Devine astfel vitală identificarea prin Planul de management, a întregului set de cerințe de mediu relevante la nivelul teritoriului studiat, atât pentru menținerea peisajului, interacțiunilor umane cu natura, -ca element derivat din obiectul de conservare corespondent categoriei V IUCN – Parcuri Naturale, cât și a elementelor criteriu -,habitate și specii ce au stat la baza desemnării sitului Natura 2000.

b. Principiul precauției în luarea deciziei

În baza acestui principiu trebuie ancorat întregul demers administrativ și de gestiune, măsurile de asumat trebuind a fi extrem de solid argumentate, justificate atât din punct de vedere al relevanței pentru comunitățile locale cât și în ceea ce privește racordarea la obiectivele de conservare, efectele asociate trebuind a rămâne previzibile în totalitate și gestionabile în ansamblul lor.

În baza principiului precauționar, nu se poate exclude întregul set de activități economice, ca fundament pentru negarea oricărei inițiative -"no-go concept". Proiectele de acceptat vor trebui să fie însoțite de o abordare cât mai completă de soluții de minimizare -,anulare a impactului, întreaga durată de existență a proiectului -,fazele pre-proiect, construcție, operare/funcționare, închidere fiind îndeaproape monitorizată în baza unor planuri coerente, eficiente și relevante, astfel încât orice deviere spre producerea unor efecte cu impact potențial asupra patrimoniului de conservat să fie din timp percepute și combătute.

Rezultatele programelor de monitorizare vor avea o valoare deosebită în aplicarea pe viitor a principiului precauției în luarea deciziei, prin extrapolare, fiind în măsură a contura din ce în ce mai exact nivelul de responsabilitate de mediu și socială asociată fiecărei categorii de proiect.

Aplicarea principiului precauției în luarea deciziilor este fundamental pentru prezervarea ansamblului elementelor de patrimoniu, evitarea continuării degradării, demonstrat fiind faptul că soluții cum ar fi succesiunea naturală de vegetație rămân mult mai viabile în refacerea factorilor de mediu decât asumarea unor măsuri costisitoare, hazardate de remediere. Cu toate acestea, de acest principiu nu trebuie abuzat, negând orice fel de inițiative. Dimpotrivă, inițiativele de dezvoltare trebuie încurajate, rolul administratorului fiind acela de a ghida modul de implementare. Situația este de dublu avantaj -"win-win", atât pentru investitor, care se asigură că a luat toate măsurile pentru a-și securiza investiția, respectiv comunitățile locale care profită direct și indirect de pe urma investiției, dar și pentru administrația perimetrului protejat -și implicit a factorilor de mediu, ce pe de o parte dobândește o expertiză deosebită în gestiunea factorilor de mediu, contribuind la multiplicarea atributelor pozitive asupra factorilor de mediu.

Aplicarea principiului precauției în luarea deciziei implică așadar deținerea unei expertize înalte în domeniile de relevanță pentru administrarea perimetrelor de protecție, pornind de la cunoștințe de biologie, ecologie, inginerie și până la stăpânirea unor noțiuni de economie, sociologie. Expertiza în domeniile tehnice și științifice trebuie dublată de o experiență corespunzătoare în domeniile administrativ și juridic.

Aplicarea corectă a acestui principiu poate conduce la o dezvoltare pe baze cu adevărat durabile a întregului areal administrat, oferind un model creșterea economică sustenabilă, pe termen lung, ce ține cont și valorizează în mod corect oportunitățile locale -patrimoniu uman, arhitectural, peisaj, resurse natural.

Puterea exemplului dată de o astfel de abordare, se constituie ca un model de replicat la nivelul unor comunități învecinate, chiar și în condițiile în care acestea nu se regăsesc în spații protejate, oferind un ghid procedural ce poate conduce la o creștere a conștientizării și responsabilității comunităților locale față de valorile naturale.

c. Principiul acțiunii preventive

Principiul măsurii preventive presupune asumarea unei atitudini pro-active, de implicare responsabilă. În acest sens trebuie foarte bine cunoscute atât elementele ce fac obiectul și scopul conservării -de la interacțiunile activităților umane cu natura, peisaj, biodiversitate, cât exigențele impuse de conservarea acestora, căile, modalitățile și tehnologiile de îmbunătățire a stării acestora de conservare. În acest sens Planul de management va trebui însoțit de un plan de acțiune clar, concis, cu termene și obiective clar stabilite, la care să se adauge un set de criterii de evaluare a performanțelor, astfel ca periodic acțiunile de ordin preventiv să poată fi corect dimensionate.

Administrația se va implica activ în construirea unui set de norme de bune practici de aplicat, promovând parteneriate și mecanisme stimulative, în domeniile de interes pentru conservarea patrimoniului natural. Sunt avute în vedere regulamente legate de bune practici arhitecturale, de practicarea a turismului, de încurajare a practicilor agricole, sau exploatarea unor resurse naturale, pentru care vor fi aplicate măsuri de încurajare, stimulare și suport instituțional.

d. Principiul reținerii poluanților la sursă

Acest principiu presupune realizarea unui inventar complet al surselor cu impact potențial asupra elementelor de interes conservativ urmând a stabili pentru fiecare dintre aceștia, în colaborare cu instituțiile din domeniu, soluții pentru limitarea și reținerea poluanților la sursă. Pasul următor, de aplicare a principiului “poluatorul plătește” va fi în măsură a crea un cadru de înaltă responsabilitate și conștientizare a responsabilităților față de mediu, comunitate și moștenirea comună.

e. Principiul “poluatorul plătește”

La acest principiu se face adeseori apel în aplicarea legislației de mediu, funcționând ca o modalitate de coerciție destul de eficientă. Cu toate acestea apar unele limitări legate de oportunitatea utilizării acestui instrument. În cazul în care exploatarea unei resurse sau operarea unui proiect este în măsură a se realiza fără a depăși pragul de suportabilitate financiară impus de sistemul de compensații către mediu, în plus aceste costuri fiind incluse în valoarea finală a produselor finite și astfel transferate către consumatori, principiul își pierde eficacitatea. Măsurile de responsabilizare trebuie să meargă în perimetrul unei arii naturale protejate mai departe de acest principiu și să impună prin sistemul de monitorizare desfășurat, prin aplicarea principiilor de aplicare a precauției în luarea deciziei și al acțiunii preventive standarde de responsabilitate socială și de mediu ce exced prevederile legale în vigoare, prefigurând tendințe viitoare de dezvoltare. Astfel, ariile naturale protejate devin creuzete tehnologice în care urmează a se aplica cele mai înalte standarde de calitate, prin adoptarea celor mai avansate tehnologii, ce țin cont în mare măsură de minimizarea efectelor antagonice asupra mediului și sănătății umane.

f. Principiul conservării biodiversității și a ecosistemelor specifice cadrului biogeografic natural

Recunoscând valoarea științifică, ecologică, genetică, socială, economică, educațională, culturală, recreativă și estetică a biodiversității, la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, aceasta trebuie privită în mod distinct, ca element de individualitate, cu valoare patrimonială, centrală, pentru a cărui conservare trebuiesc asumate eforturi semnificative.

Cerința de conservare *“in situ”* a biodiversității rămâne fundamentală, reprezentând cea mai viabilă, eficientă și relevantă soluție, cu implicații ce sunt relevate la nivelul unui număr mare de planuri de acțiune.

Utilizarea cu adevărat durabilă a resurselor este în măsură a genera suficiente resurse în special materiale și financiare pentru a se garanta abordarea unor soluții -fie punctuale, fie de ordin general pentru refacerea unor sistemelor naturale afectate sau ameliorarea stării unor factori de mediu. În lipsa unui cadru investițional adecvat, astfel de măsuri directe nu pot fi abordate, însă funcționarea sub imperiul întregului set de principii menționate mai sus, va fi în măsură a conduce către o stare de prosperitate a întregului ansamblu de elemente de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

g. Principiul de utilizare durabilă a resurselor naturale

Principiul de utilizare durabilă a resurselor naturale trebuie să își găsească aplicarea pe o scară cât mai largă, perimetrele de protecție, așa cum este cazul Geoparcului PLatoului Mehedinți sau a sitului ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ce beneficiază de structuri proprii de administrare și vor avea la îndemână un instrument integrat de promovare a acestui principiu, reprezentat de Planul de management, trebuie să se transforme într-un proiect pilot de promovare și de ilustrare a viabilității soluțiilor de dezvoltare pe termen lung, o materializare a codurilor de bune practici.

Așa cum s-a arătat în explicitarea principiului precauției în luarea deciziilor, promovarea practicilor de dezvoltare durabilă trebuie să presupună abordări benefice pentru cât mai multe părți -”win-win”, descalficând din start abordări negaționiste -de tipul ”no-go” în lipsa unor analize detaliate și pertinente a soluțiilor asumate, a relevanței pentru ansamblul elementelor de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

h. Principiul de informare și participare a publicului la luarea deciziilor, precum și accesul la justiție în probleme de mediu

Consultarea comunităților locale cu privire la toate aspectele legate de construirea, de aplicarea și ulterior de amendarea Planului de management trebuie să devină un element central al actului de administrare al Geoparcului Platoul Mehedinți. Administrația va trebui să își construiască un sistem cât mai permeabil și transparent de comunicare bidirecțională prin care să recepționeze întregul spectru legat de doleanțele, năzuințele, speranțele, opiniile, ideile, comunităților locale, pe care să și le însușească, jucând un loc de mediator cu celelalte instituții cu responsabilități în domeniu, urmând pe cât posibil să le armonizeze în normele de aplicare ale Planului de management. Este de așteptat a se realiza o strategie de comunicare, bazată pe un plan coerent, funcțional de consultare a comunităților locale, în

scopul creerii unui cadru participativ de acțiune. Se vor identifica soluții de delegare a unor atribuții sau responsabilități punctuale, ca secvențe de derulare a acțiunilor prevăzute în Planul de management, către comunitățile locale, persoane fizice sau juridice, instituții, autorități.

Platforma de comunicare directă cu administrația, reprezentată de Consiliul Consultativ al Geoparcului Platoul Mehedinți este în funcțiune, însă demersurile din cadrul acesteia trebuie să depășească stadiul actual, încărcat de formalism, întreaga activitate trebuind să devină mai concretă și mai aplicată, răspunzând nevoilor punctuale de acțiune.

În ceea ce privește componenta legată de accesul la justiție în probleme de mediu, prin Planul de management, odată cu prezentarea bazei legale, dar și a altor componente legate de normele juridice, devine evidentă și utilitatea ca instrument de creștere a accesibilității la actul de justiție. În acest sens, atât prin conținutul însăși al Planului de management, cât și prin preluarea și explicitarea unor termeni, norme sau definiții cu caracter juridic sau desprinse din sistemul legislativ, se va facilita înțelegerea în mai bune condițiuni a literei și spiritului legii.

Doar printr-o comunicare eficientă pot fi evitate atitudini ostile ale comunităților locale, ce de regulă se opun oricăror modificări sau tendințe de schimbare, din teama de a nu le fi perturbate modalitățile de existență. Cu cât comunitățile locale sunt mai ancorate în moduri de viață tradiționale, cu rădăcini adânci ancestrale, devin mai recluzive, apărând o rezistență la pătrunderea noului. Aspectul devine extrem de important la nivelul ariilor naturale protejate, unde tocmai unul din temeiurile de protecție este reprezentat de păstrarea relațiilor tradiționale. Căile de comunicare trebuie astfel atent alese, astfel încât mesajele să fie corect înțelese, iar comunitățile locale să fie transformate în aliați puternici ai demersurilor de conservare și părți implicate ale structurilor de administrare.

i. Principiul dezvoltării colaborării internaționale pentru protecția mediului

Acest principiu capătă o relevanță particulară din prisma situației zonelor de protecție - Geoparcul Platoul Mehedinți, respectiv situl ROSCI0198 Platoul Mehedinți, în proximitatea graniței sudice de Stat, limita sudică proximală a Geoparcului Platoul Mehedinți, aflându-se la aproximativ 5 km în linie dreaptă față de Serbia și la aproximativ 50km în linie dreaptă față de Bulgaria. Situația de proximitate își păstrează actualitatea în condițiile în care în imediata vecinătate a limitei sudice a Geoparcului Platoul Mehedinți, se regăsește unul din principalele puncte de trecere a frontierei de Stat – Porțile-de-Fier.

Poziția particulară a Geoparcului Platoul Mehedinți și a sitului ROSCI0198 Platoul Mehedinți, face ca orice inițiativă de colaborare internațională, să capete o relevanță

deosebită, arealul acestor arii naturale protejate putând fi exploatat ca o platformă de promovare a unor proiecte comune, transfrontaliere, de materializare a unor demersuri din plan științific, economic, tehnic, administrativ, cultural, ș.a.m.d, promovând schimbul intercultural, colaborarea internațională și promovarea unor valori comune.

Mai mult, patrimoniul extrem de divers, cu o mare valoare din punct de vedere peisager, cultural, natural, dă posibilitatea unor multiple abordări, unidirecționale sau integratoare.

Parcul Natural Geoparcul Platoul Mehedinți a luat ființă prin Hotărârea Guvernului nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone. Dat fiind faptul că în majoritatea documentelor sau la nivelul celor mai multe referințe, zona țintă apare sub denumirea generică de “Geoparcul Platoul Mehedinți”, în continuarea documentului vom folosi această denumire sau acronimul asociat acesteia -GPMh.

Documentația de fundamentare a fost depusă la Academia Română, însă în ciuda eforturilor de a o regăsi spre analiză, aceasta nu mai este disponibilă.

Geoparcul Platoul Mehedinți a fost înființat urmărind criteriile formulate de International Union for Conservation of Nature -IUCN corespondente categoriei V – Parcuri Naturale, dar și criteriul distinct definit prin Prin Legea 329 din 2009 de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare de Geoparc.

Parcului Natural Geoparcul Mehedinți, i se suprapune -parțial situl Natura 2000 ROSCI0198 Platoul Mehedinți, desemnat prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Suprapunerea celor două perimetre de protecție nu este fidelă, situl Natura 2000 acoperind aproximativ 50% din suprafața Geoparcului, depășindu-l însă în zona nordică; spre vest limitele nu se suprapun fidel, însă la sud suprapunerea rămâne destul de exactă.

Limitele Parcului Natural Geoparcul Platoul Mehedinți sunt descrise în Hotărârea Guvernului nr. 2151/2004, acoperind o suprafață de 106.000 ha.

Limitele ROSCI0198 Platoul Mehedinți sunt prezentate pe pagina web a autorității centrale pentru protecția mediului.

La nivelul României, s-a ales desemnarea unui număr de două geoparcuri, fiind vorba aici de Geoparcul Dinozaurilor “Țara Hațegului”, desemnat pentru conservarea depozitelor preistorice de fosile, respectiv Geoparcul Platoul Mehedinți.

În anvelopa de protecție a Geoparcului Platoul Mehedinți mai sunt cuprinse și o serie de arii naturale protejate de interes național desemnate prin Legea nr. 5/2000; lista inițială a ariilor

naturale protejate de interes național a fost completată prin Hotărârea Guvernului nr. 2151/2004 - Peștera Isverna

Pornind de la definițiile categoriilor de arii naturale protejate ce au stat la baza declarării statutului de protecție al Geoparcului Platoul Mehedinți, transpar seturile de obiective de protejat de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți. Acesta reprezintă un perimetru la nivelul căruia elementele de protejat sunt reprezentate de elementele de interes geologic în mod particular, la care se adaugă cele de interes, arheologic, peisager, cultural și interacțiunile acestora cu factorul de mediu antropic generat de comunitățile locale, asupra cărora se suprapune interesul conservativ ecologic și de comnservare a unor elemente criteriu -habitate, floră și faună. Soluțiile de gestiune a acestui perimetru trebuie să se bazeze pe practici durabile, prietenoase față de mediu, în măsură a face demonstrația unei gestiuni sustenabile. Pe lângă promovarea activităților tradiționale, sunt avute în vedere promovarea turismului dar și utilizarea responsabilă a unor resurse prin promovarea tehnologiilor novatoare.

1.4.3. Situri NATURA 2000

1.4.2.1. ROSCI0198 Platoul Mehedinți

Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare:

- situl de importanță comunitară este situl/aria care, în regiunea sau în regiunile biogeografice în care există, contribuie semnificativ la menținerea ori restaurarea la o stare de conservare favorabilă a habitatelor naturale prevăzute în Anexa nr. 2 sau a speciilor de interes comunitar prevăzute în Anexa nr. 3 și care contribuie semnificativ la coerența rețelei Natura 2000 și/sau contribuie semnificativ la menținerea diversității biologice în regiunea ori regiunile biogeografice respective. Pentru speciile de animale cu areal larg de răspândire, siturile de importanță comunitară trebuie să corespundă zonelor din areal în care sunt prezenți factori abiotici și biotici esențiali pentru existența și reproducerea acestor specii.

Prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/2007, cu modificările și completările ulterioare, suprafața Geoparcului Platoul Mehedinți a fost declarată sit de importanță comunitară, în baza Directivei 92/43/CEE, având codul ROSCI0198 Platoul Mehedinți.

Suprafața acestui sit este de 53.593,986 ha, fiind cuprins în cea mai mare parte în cadrul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Conform prevederilor Directivei 92/43/CEE și a legislației românești, obiectivul principal al administrării ROSCI0198 Platoul Mehedinți este menținerea într-o stare de conservare favorabilă a habitatelor naturale și speciilor din acest sit.

Prin măsurile de management impuse prin Planul de Acțiuni se va urmări ca:

- arealul natural și suprafețele pe care le acoperă habitatele Natura 2000 să fie stabile sau în creștere,
- habitatele Natura 2000 să-și mențină structura și funcțiile specifice necesare pentru conservarea lor pe termen lung,
- dinamica populațiilor speciilor să indice faptul ca acestea se mențin și au șanse să se mențină pe termen lung ca o componentă viabilă a habitatului natural,
- arealul natural al speciilor nu se reduce și nu există riscul să se reducă în viitorul previzibil.

1.4.2.2. ROSPA0035 Domogled – Valea Cernei

Conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare:

- ariile de protecție avifaunistică sunt ariile naturale protejate ale căror scopuri sunt conservarea, menținerea și, acolo unde este cazul, refacerea la o stare de conservare favorabilă a speciilor de păsări și a habitatelor specifice, desemnate pentru protecția de păsări migratoare, mai ales a celor prevăzute în anexele nr. 3 și 4 A.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 1284/2007, cu modificările și completările ulterioare, suprafața Geoparcului Platoul Mehedinți a fost inclusă în aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0035 Domogled - Valea Cernei.

Conform Directivei 2009/147/CE și a legislației românești, obiectivul principal al administrării ROSPA0035 Domogled - Valea Cernei, este protecția, managementul și controlul speciilor de păsări, precum și stabilirea regulilor pentru conservarea lor. Măsurile pentru atingerea acestui obiectiv vor viza speciile de păsări, ouăle acestora, cuiburile și habitatele lor.

Prin măsurile de management impuse prin Planul de Acțiuni, pentru menținerea într-o stare de conservare favorabilă a speciilor de păsări din acest sit Natura 2000, se va urmări ca:

- dinamica populațiilor speciilor să indice faptul că acestea se mențin și sunt șanse să se mențină pe termen lung ca o componentă viabilă a habitatului natural,
- arealul natural al speciilor nu se reduce și nu există riscul să se reducă în viitorul previzibil.

1.4.3. Rezervații naturale

Ariile naturale protejate în cauză sunt prezentate într-o formă sintetică, sub forma matricii de mai jos:

Tabel nr.1

Denumire	Suprafață -ha	Categorie IUCN
2.595 Peștera Epuran	1	III
2.596 Izvorul și stâncăriile de la Camăna	25	IV
2.600 Pădurea de liliac Ponoarele	20	IV
2.601 Tufărișurile mediteraneene de la Isverna	10	IV
2.602 Vârful lui Stan, -partajat cu teritoriul PN Domogled – Valea Cernei	120	IV
2.604 Pădurea Borovăț	30	IV
2.606 Pădurea Drăghiceanu	60	IV
2.613 Complexul carstic Ponoarele	100	III
2.614 Pereții calcaroși de la Izvoarele Cosuștei	60	IV
2.615 Cheile Coșuștei	50	IV
2.616 Cornetul babelor și Cerboanei	40	IV
2.617 Cornetul Piatra Incălecată	12	IV
2.618 Cheile Topolniței și Peștera Topolniței	60	III
2.619 Cornetul Bălții	30	IV
2.620 Cornetul Văii și Valea Mănăstirii	40	IV
2.623 Tufărișurile mediteraneene Cornetul Obârșia-Cloșani	60	IV
37 Peștera Izverna	2	IV

1.3. Baza legală a elaborării Planului de Management

Planul de Management al Geoparcului Platoul Mehedinți s-a elaborat în baza prevederilor art. 21 alin. -1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, unde se menționează că: ”Planurile de management și regulamentele ariilor natural protejate care au structuri de administrare special constituite, se elaborează de către administratorii acestora, prin consultarea consiliilor consultative de administrare, se avizează de către consiliile științifice și se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, apelor și pădurilor, emis în baza avizelor autorităților publice centrale din domeniul culturii, dezvoltării regionale și administrației publice și al agriculturii și dezvoltării rurale.”

CAPITOLUL 2. DESCRIERE

2.1. Descriere generală

Platoul Mehedinți apare ca o entitate distinct individualizată a Arcului Carpatic, situată la extremitatea sudic-vestică a acestuia, delimitat fiind la vest de culmea Munților Mehedinți, iar la est de Piemontul Getic.

2.1.1. Localizare și acces

În cadrul Carpaților Meridionali, Platoul Mehedinți este o unitate puțin întinsă ca suprafață, dar delimitată clar față de regiunile vecine. Astfel, Depresiunea Orșovei și Valea Cernei îl desparte de Munții Almaj spre vest, Defileul Dunării, spre sud, de Podișul Miroci din Serbia – unitate cu multe trăsături comune Podișului Mehedinți.

Limita estică, către Piemontul Getic, este dată de un aliniament de mici depresiuni separate prin șei -ulucul depresionar estic, iar în nord-est, Valea Motrului separă platoul de Subcarpații Getici, această limită fiind constituită din diferențieri de ordin geologic și de fizionomie.

Față de Munții Mehedinți, situați la vest, limita urmărește un aliniament individualizat atât prin diferențieri litologice -calcare în munte și cristalin în podiș, cât și altitudinale -1000-1200 m altitudine. în munte și 500 -600 m altitudine. absolută în podiș. În plus, apar diferențieri floristice și deosebiri în utilizarea terenurilor.

Individualitatea Platoului Mehedinți a fost observată încă din 1896 de către L. MRAZEC, dar originalitatea sa a fost explicată de Emmanuel de Martonne care-l numește și clasifică drept podiș.

Principalele elemente de infrastructură de la nivelul sitului sunt reprezentate de căile de acces rutiere:

- DJ 670 Malovăț – Godeanu, ce se continuă cu DJ 671E Godeanu – Baia-de-Aramă;
- DJ 671 Drobeta-Turnu-Severin – Baia-de-Aramă -ce mărginește latura estică a Geoparcului Platoul Mehedinți;
- DN 67D Herculane – Baia-de-Aramă;

De la nivelul principalelor căi de acces rutiere ce leagă localitățile din cuprinsul teritoriului Geoparcului Platoul Mehedinți, se desprinde o rețea bine conturată de 10 trasee turistice omologate de Ministerul Dezvoltării și Turismului, după cum urmează:

- Traseul Bala – Bala de Sus – Busești – Dîlma – Rudina;
- Traseul Balta – Lunca Ponorâtului – Crovul lui Răscraci – Peștera Mare de la Balta;

- Traseul La Varniță – Cornetul Prosăcului – Peștera Epuran;
- Traseul La VArniță – Gaura lui Ciocârdie;
- Traseul Izverna – Poiana Beletina;
- Traseul Izverna – Șaua Crovul Mare;
- Traseul Gornenți – Creasta Munților Mehedinți – Poiana Balta Cerbului;
- Traseul Podeni – Creasta Munților Mehedinți – La Ciucioare;
- Traseul Podul lui Dumnezeu – Lacul carstic Zăton;
- Traseul Versant drept din Cheile Băluței;

2.1.2. Resurse de management și infrastructură

Administrația Geoparcului Platoul Mehedinți își are sediul în localitatea Drobeta Turnu – Severin beneficiind în cadrul clădirii Consiliului Județean Mehedinți -str. Traian nr. 89 de mai multe spații de birouri.

De asemenea, în localitatea Cireșu, AGPM mai deține un centru de vizitare și administrativ.

Administrația Geoparcului Platoul Mehedinți dispune și de o valoroasă bază științifică necesară cercetării capitalului natural din zona ariei protejate:

- biblioteca parcului,
- echipamente de studiu în teren;
- echipamente de teren pentru personalul angajat.

Pentru atingerea obiectivelor de management, AGPMH va întocmi și depune proiecte la finanțatori, cu scopul de a folosi oportunitățile de finanțare în domeniul ariilor naturale protejate. AGPMH are elaborat un plan de venituri proprii pentru susținerea unor activități pe termen lung. Colaborarea cu persoane fizice, instituții și alte organizații din țară și străinătate se face pe bază de acorduri/contracte de parteneriat.

2.1.3. Hărțile Geoparcului Platoul Mehedinți

Pentru întreaga suprafață a GPMh, administrația dispune de harta generală. Acest material cartografic a fost realizat pe baza temelor GIS.

Având la bază această hartă, administrația poate consulta pentru conformitate hărțile silvice, scara 1:20.000 și 1:50.000, pentru proprietarii și administratorii de terenuri forestiere din zona ariei protejate.

AGPMH deține planuri de bază scara 1:5.000 IGFCOT, planuri care acoperă complet zona Geoparcului Platoul Mehedinți și a siturilor Natura 2000 din zona acestuia.

AGPMH folosește tehnologia GIS pentru prelucrarea datelor geografice, utilizând programele speciale în acest domeniu, prin care se actualizează straturile de bază cu informațiile noi pentru realizarea hărților necesare.

Conform acestor tehnici, sau folosind materialele cartografice oficiale existente despre Geoparcului Platoul Mehedinți și siturile Natura 2000 din zona acestuia, au fost realizate și hărți de distribuție a habitatelor și speciilor de interes conservativ de la nivelul GPMh, precum și mai multe hărți tematice -hartă a rețelelor hidrografice, hărți climatice, hărți de analiză a nișelor ecologice ale speciilor de interes conservativ, harta de relevanță a zonelor cuprinse în GPMh, harta zonării interne.

2.1.4. Limitele, zonarea interioară și vecinătatea. Suprafața operațională a Planului de Management

2.1.4.1. Limitele și zonarea interioară

Limitele actualizate ale ariilor naturale protejate ce fac obiectul prezentului Plan de management, în formă actualizată, sunt afisate pe site-ul web al Ministerului Mediului Apelor și Pădurilor.

Limitele Geoparcului Platoul Mehedinți au fost stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 230/2003 privind delimitarea rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și constituirea administrațiilor acestora.

Limitele exterioare ale Geoparcului Platoul Mehedinți au fost materializate în teren prin semnele distinctive reglementate prin actul normativ menționat mai sus, respectiv pătrat roșu având laturile între 10 și 15 cm, înconjurat de o bandă albă având lățimea între 2 și 4 cm. Modificarea limitelor Geoparcului Platoul Mehedinți se poate face la propunerea AGPMh, cu avizul Consiliului Științific, în baza unor acte legislative emise de Guvernul României.

Zonarea interioară

În scopul unei trasări cât mai obiective a limitelor zonelor interne, a fost propus următorul algoritm:

- în primul rând s-a ținut cont de elementele de desemnare stabilite prin Legea 5 din 2000 din acest punct de vedere cel mai important element fiind reprezentat de definirea suprafeței. Practic, acesta rămâne cel mai important atribut, cu o puternică valoare juridică;
- în cel de-al doilea rând, s-a ținut cont de propunerile de delimitare realizate în procese anterioare, un element de referință fiind reprezentat de propunerile de delimitări realizate prin proiectul GEF/WB "Managementul Conservării Biodiversității" derulat prin

Ministerul Mediului în perioada 1999-2005, acestea nefiind aprobate printr-un act normativ;

- în cel de-al reilea rând, au fost luate în considerare elementele naturale cu valoare patrimonială, a căror conservare se impune în mod obiectiv. Au fost astfel preluate și integrate o serie întreagă de date arealografice desprinse din studii anterioare, precum și în foarte mare măsură elemente de dată recentă desprinse din parcurgerea studiilor de teren asumate în cadrul temei de revizuire a planului de management. Au fost astfel analizate punctele de prezență ale unor specii de interes conservativ, suprafețele ocupate de habitate valoroase, amplasamentul unor elemente geologice valoroase.
- în cel de-al patrulea rând au fost luate în considerare observațiile justificate ale comunităților locale, a unor specialiști din domeniu sau orice alte opinii pertinente în măsură a conduce la o trasare cu o cât mai mare acuratețe a limitelor, în cadrul proceselor de consultare.
- în cel de-al cincelea rând s-a ținut cont pe cât posibil ca delimitarea să urmărească elemente ale cadrului natural, ușor decelabile în teren -liziere, culmi, creste, căi de acces, cursuri de ape, curbe de nivel.

Ulterior trasărilor realizate în baza criteriilor considerate, modelele propunerilor de zonare internă au fost discutate cu reprezentanții Administrației Geoparcului Platoul Mehedinți, ai Consiliului Științific, dar și în cadrul unei sesiuni comune cu delegați ai companiei Open-Gov implicată în proiectul de re-trasare a unor limite ale ariilor naturale protejate de la nivel național, astfel încât să se asigure o convergență a informației cartografice.

Propunerile de trasare au fost apoi discutate, pe rând în cadrul fiecărei primării de pe teritoriul acoperit de Geoparcul Platoul Mehedinți, cu primarii sau alți reprezentanți ai comunității locale. În cadrul acestor întâlniri, au fost încheiate Minute de ședință în care au fost consemnate toate aspectele discutate.

S-a pornit de la identificarea cartografică și în teren a zonelor de protecție integrală, ce păstrează cele mai valoroase elemente de interes conservativ de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, încercându-se o delimitare cât mai fidelă și cât mai restrictivă, astfel încât nici activitățile socio-economice ale comunităților locale să nu fie limitate excesiv. S-a procedat astfel pe cât posibil la extragerea zonelor de locuire, a gospodăriilor sau a terenurilor cultivate, păstrându-se astfel doar zonele naturale. Acolo unde perimetrele de protecție integrală instituite s-au suprapus cu astfel de obiective, prin normele de gestiune s-au făcut specificări cât mai concrete, astfel încât să nu apară disfuncționalități sau situații conflictuale. Un astfel de caz este cel al unor perimetre de protecție integrală desemnate pentru areale de suprafață ale unor peșteri și care se suprapun chiar

cu zone de intravilan -cazul complexului carstic de la Ponoare unde s-au propus limitări în ceea ce privesc excavările, forajele, lucrările de fundare,, însă activitățile curente -de la suprafață nu se justifică a fi limitate excesiv.

Prin parcurgerea algoritmului prezentat mai sus, s-a asigurat un climat obiectiv și transparent prin care s-au desemnat limitele zonelor de protecție integrală, întocmindu-se pentru fiecare dintre acestea fișe distincte, prin care se fac precizări punctuale de gestiune.

Definirea zonelor de protecție de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți

I. Zonele de protecție integrală reprezintă aproximativ 3.31% din suprafață GPMh, totalizând 3526.09 ha;

-sunt definite ca fiind acele zone ce cuprind cele mai valoroase bunuri ale patrimoniului natural din interiorul ariilor naturale protejate.

-în cadrul acestor perimetre, în afara perimetrelor rezervațiilor științifice cu regim strict de protecție se pot desfășura următoarele activități:

- a. științifice și educative;
- b. activități de ecoturism care nu necesită realizarea de construcții-investiții;
- c. utilizarea rațională a pajiștilor pentru cosit și/sau pășunat numai cu animale domestice, proprietatea membrilor comunităților care dețin pășuni sau care dețin dreptul de utilizare a acestora în orice formă recunoscută prin legislația națională în vigoare, pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele avizate de administrația parcului, astfel încât să nu fie afectate habitatele naturale și speciile de floră și faună prezente;
- d. localizarea și stingerea operativă a incendiilor;
- e. intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției, în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului, a planului de acțiune provizoriu, elaborat în acest scop de consiliul științific și valabil până la intrarea în vigoare a planului de management;
- f. intervențiile în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, la propunerea administrației și cu avizul consiliului științific, în baza aprobării de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului;
- g. acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific, în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului. În cazul în care calamitățile afectează suprafețe de pădure, acțiunile de înlăturare a efectelor acestora se fac la propunerea administrației ariei naturale

protejate, cu avizul consiliului științific, în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

h. acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care nu necesită extrageri de arbori, și acțiunile de monitorizare a acestora;

acțiunile de combatere a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure, în cazul în care apar focare de înmulțire, la propunerea administrației ariei naturale protejate, cu avizul consiliului științific și în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

II. Zonele de dezvoltare durabilă – reprezintă aproximativ 53.1% din suprafață GPMh, totalizând 56547.98 ha;

- sunt definite ca fiind acele zone în care se permit activități de investiții/dezvoltare, cu prioritate cele de interes turistic, dar cu respectarea principiului de utilizare durabilă a resurselor naturale și de prevenire a oricăror efecte negative semnificative asupra biodiversității.

- în cadrul acestor perimetre, se pot desfășura următoarele activități:

a. activități de vânătoare, în zonele de dezvoltare durabilă din parcurile naturale;

b. activități tradiționale de cultivare a terenurilor agricole și de creștere a animalelor;

c. activități de pescuit sportiv, industrial și piscicultură;

d. activități de exploatare a resurselor minerale neregenerabile, dacă această posibilitate este prevăzută în planul de management al parcului și dacă reprezintă o activitate tradițională;

e. lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor și lucrări de conservare;

f. aplicarea de tratamente silvice care promovează regenerarea pe cale naturală a arboretelor: tratamentul tăierilor de transformare spre grădinărit, tratamentul tăierilor grădinărite și cvasigrădinărite, tratamentul tăierilor progresive clasice sau în margine de masiv, tratamentul tăierilor succesive clasice ori în margine de masiv, tratamentul tăierilor în crâng în salcâmete și zăvoaie de plop și salcie. În zonele de dezvoltare durabilă din parcurile naționale se pot aplica tratamentul tăierilor rase în arboretele de molid pe suprafețe de maximum 1 ha, precum și tratamentul tăierilor rase în parchete mici în arboretele de plop euramerican. În zonele de dezvoltare durabilă din parcurile naturale se poate aplica și tratamentul tăierilor rase în parchete mici în arboretele de molid pe suprafețe de maximum 1 ha și plop euramerican;

- g. activități specifice modului de producție ecologic de cultivare a terenului agricol și creșterea animalelor, în conformitate cu legislația specifică din sistemul de agricultură ecologică;
- h. alte activități tradiționale efectuate de comunitățile locale.

III. Zonele de management durabil – denumite și zone tampon, reprezintă aproximativ 43.58% din suprafață GPMh, totalizând 46417.52 ha;

-sunt definite ca fiind acele zone ce nu se includ în zonele cu protecție integrală, strictă sau de dezvoltare durabilă a activităților umane și care fac trecerea între zonele cu protecție integrală și cele de dezvoltare durabilă;

-în cadrul acestor perimetre, se pot desfășura următoarele activități:

- a) științifice și educative;
- b) activități de ecoturism care nu necesită realizarea de construcții-investiții;
- c) utilizarea rațională a pajiștilor pentru cosit și/sau pășunat numai cu animale domestice, de către proprietarii care dețin pășuni sau care dețin dreptul de utilizare a acestora în orice formă recunoscută prin legislația națională în vigoare, pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele avizate de administrația parcului, astfel încât să nu fie afectate habitatele naturale și speciile de floră și faună prezente;
- d) localizarea și stingerea operativă a incendiilor;
- e) intervențiile pentru menținerea habitatelor în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice care constituie obiectul protecției, cu aprobarea planului de acțiune provizoriu de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, plan elaborat în acest scop de consiliul științific al parcului și valabil până la intrarea în vigoare a planului de management;
- f) intervențiile în scopul reconstrucției ecologice a ecosistemelor naturale și al reabilitării unor ecosisteme necorespunzătoare sau degradate, la propunerea consiliului științific al ariei naturale protejate, cu aprobarea autorității publice centrale pentru protecția mediului;
- g) acțiunile de înlăturare a efectelor unor calamități, cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale pentru protecția mediului. În cazul în care calamitățile afectează suprafețe de pădure, acțiunile de înlăturare a efectelor acestora se fac cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;
- h) activitățile de protecție a pădurilor, acțiunile de prevenire a înmulțirii în masă a dăunătorilor forestieri, care necesită evacuarea materialului lemnos din pădure în cantități

care depășesc prevederile amenajamentelor, se fac cu acordul administrației ariei naturale protejate, emis în baza aprobării autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

i) activități tradiționale de utilizare a unor resurse regenerabile, în limita capacității productive și de suport a ecosistemelor, prin tehnologii cu impact redus, precum recoltarea de fructe de pădure, de ciuperci și de plante medicinale, cu respectarea normativelor în vigoare. Acestea se pot desfășura numai de persoanele fizice și juridice care dețin/administrează terenuri în interiorul parcului sau de comunitățile locale, cu aprobarea administrației ariei naturale protejate;

j) activități tradiționale de cultivare a terenurilor agricole și de creștere a animalelor, precum și alte activități tradiționale efectuate de comunitățile locale;

k) lucrări de îngrijire și conducere a arboretelor și lucrări de conservare;

l) aplicarea de tratamente silvice care promovează regenerarea pe cale naturală a arboretelor: tratamentul tăierilor de transformare spre grădinarit, tratamentul tăierilor grădinarite și cvasigrădinarite, tratamentul tăierilor progresive clasice sau în margine de masiv, tratamentul tăierilor succesive clasice sau în margine de masiv, tratamentul tăierilor în crâng, în salcâmete și în zăvoaie de plop și salcie. În cazul arboretelor de plop euramerican se poate aplica și tratamentul tăierilor rase în parchete mici, iar în arboretele de molid, tăieri rase pe parcelele de maximum 1 ha;

Fișele pentru fiecare zonă de protecție integrală sunt prezentate mai jos. În Anexa nr. 4 la Planul de management sunt prezentate în mod sintetic elementele de floră și faună identificate la nivelul fiecăruia astfel de areal.

Cheile Coșuștei

Suprafețe de referință

Inițial	Propunere conform L 5/2000	PM
719,346 ha	50 ha	749,98 ha

Comune: Isverna, Balta, Ilovăț, Bala.

Cvadrante: 98, 116, 117, 118, 119, 120

Obiectiv de protecție: valoarea și calitatea peisajului, habitate particulare -parietale, chei, microcavernamente.

Trasare: cea mai mare parte a localității Cerna Vârf a fost extrasă din delimitarea perimetrul trasat anterior; s-a procedat la o delimitare utilizându-se conturul arboretelor -limite de u.a dar și

elemente convenționale -curbe de nivel în special în zona cheilor, astfel încât să se poată delimita strict perimetrul de interes conservativ.

Valoare conservativă: aria conservată oferă condiții ecologice de habitat particulare, inaccesibilitatea unor perimetre oferind zone de refugiu și liniște unor specii de faună de interes conservativ.

Propuneri de gestiune: este de dorit ca zonele forestiere, mai cu seamă cele de pe parcursul Cheilor Coșuștei să devină perimetre intangibile, în care orice fel de exploatări de masă lemnoasă să fie interzise. De altfel funcția de protecție a acestor arborete derivă și din morfologia versanților cu înclinații foarte mari, adeseori verticali.

Vor fi de asemenea interzise orice fel de exploatări de resurse minerale -fie că este vorba de exploatări în carieră sau prelevări de balastru din albi.

Orice activități de vânătoare, pescuit, vor fi strict interzise.

Activitățile de pășunat vor fi atent reglementate, încărcarea maximă admisă urmând a fi de maximum 0,6 UVM/ha. Se va încuraja pășunatul cu vite mari -cabaline, bovine, limitându-se pe cât posibil pășunatul cu ovine, iar cel cu caprine urmând a fi interzis.

Se va permite scoaterea la pășunat doar a animalelor cu tratamentele veterinare la zi.

Nu se va permite accesul câinilor însoțitori, prezența acestora nefiind justificată: zonele de pășune sunt bine delimitate, conducerea sau supravegherea animalelor putându-se face cu facilitate, iar din zonă lipsesc semnalări ale speciilor de carnivore mari ce ar putea produce pagube șeptelului.

Perioada de pășunat va fi cuprinsă între 15 mai și 15 august, pentru a da posibilitate speciilor valoroase furajere a se dezvolta. În perioadele ploioase și la mai puțin de 24 de ore de la ultima ploaie se va interzice scoaterea la pășunat a vitelor în scopul evitării tasării solului.

Se va interzice strict adăparea vitelor direct din corpuri de apă naturale. Pentru adăpare se vor utiliza puncte distinct amenajate, de tipul bazinelor, alimentate din fântâni sau izvoare. De jur împrejurul punctelor de adăpare, pe o suprafață de minimum 100 mp se va așterne pietriș grosier, pentru a se evita înămolirea, tasarea și pătrunderea unor specii de floră adventive/ruderaie.

Se va interzice amplasarea de adăposturi pentru animale pentru a se evita târlirea.

Se va încuraja conversia pășunilor în fânațe.

Cositul fânului se va face pe cât posibil manual, sau făcându-se apel la cositori mecanice de mici dimensiuni. Se va încuraja cositul alternativ, pe suprafețe mici, în tablă de șah sau fâșii, astfel încât să se permită speciilor de microvertebrate și nevertebrate să se retragă în zone limitrofe. Se vor păstra coridoare necosite la limitele de proprietăți în benzi de minimum 0,5m lățime.

Se va încuraja dezvoltarea la limitele de proprietăți și în lungul căilor de acces a haturilor, coridoarelor verzi și maurilor, precum și a unor benzi cu specii ierboase ce nu vor fi cosite.

Se vor căuta soluții de reabilitare a căii de acces ce urmărește traseul Cheilor Coșuștei.

Eventualele zone de refugiu, parcaje sau zone de campare se vor realiza *doar* în afara zonei de protecție integrală și în mod obligatoriu vor fi dotate cu:

- toalete cu bazin vidanjabil tratat chimic;
- vetre de foc amenajate;
- loc de depozitare a lemnului pentru foc;
- loc de depozitare a deșeurilor menajere;
- punct de refugiu acoperit și dotat cu cel puțin o masă și scaune -sau bănci pentru minimum 8 persoane;

Se vor amenaja trasee turistice după cum urmează:

- un traseu de vizitare pe firul văii -fundul cheilor;
- câte un traseu de vizitare pe culmile proximale -culmea văilor;

Traseele se vor marca distinct, indicându-se prin panouri gradul de dificultate, punctul de localizare, durata traseului, informații cu privire la elemente naturale, restricții.

Se impune asumarea unui program de igienizare a Cheilor Coșuștei, în prezent puternic afectate de resturi menajere, în special purtate de ape dinspre localitățile din amonte.

Astfel, ca măsură de prevenire a poluării cu deșeuri menajere, se impune instalarea unui grătar de retenție în aval de ultima gospodărie din satul Cerna Vârf. O astfel de măsură ar contribui și la creșterea gradului de conștientizare a populației locale față de aspectele legate de problematica de mediu.

Cheile Topolniței și Peștera Topolniței

Suprafețe de referință

Inițial	Propunere conform L 5/2000	PM
228,635 ha	60 ha	277,27 ha

Comune: Cireșu, Godeanu

Cvadrante: 28, 29, 42, 43, 44.

Obiectiv de protecție: Peștera Topolnița, fenomenele endocarstice, dar și cele exocarstice – Cheile Topolniței, valoarea și calitatea peisajului, habitate particulare -parietale, chei, microcavernamente.

Trasare: o propunere de trasare s-a realizat anterior, când prin efortul speologilor a fost delimitat arealul de suprafață ce asigură o protecție eficientă a sistemelor de cavernamente. S-a respectat astfel propunerea realizată în acest sens.

Valoare conservativă: Peștera Topolnița a fost descrisă ca fiind una dintre cele mai grandioase fenomene carstice, fiind a doua ca mărime din România, al cărei rețele de galerii depășește 10km. Peștera este rezultatul al captării subterane a patru ape: Topolnița, Găurinți, Ponorățul, Prosăcul, ce au săpat de-a lungul erelor geologice galerii și săli uriașe dând naștere unor bizare forme subterane de relief și concrețiuni spectaculoase.

Un interes științific aparte este suscitată de biocenozele și comunitățile troglobionte ce formează adevărate lanțuri trofice cu elemente constitutive -specii, multe endemice.

Specii de interes conservativ: din peștera Topolnița au fost semnalate mai multe specii de interes conservativ de chiroptere.

Propuneri de gestiune: de-a lungul timpului au apărut mai multe propuneri de amenajare a peșterii în scop turistic, existând și o zi a Peșterii Topolnița, în cea de-a treia duminică a lunii august.

Ar fi de preferat ca eventual un sector scurt al peșterii, dinspre portalul de resurgență al văii Topolnița să fie amenajat pentru vizitare, păstrându-se intact restul galeriilor, ce conservă elemente cu valoare inestimabilă din punct de vedere științific. De asemenea, ar fi de preferat ca Sărbătoarea Peșterii Topolnița să se desfășoare în afara zonei de protecție strictă, eventual pe pajiștea plană de la intersecția drumului Cireșu-Jupânești cu drumul ce duce către satul Marga, fiind astfel zona Cheilor Topolniței de episoade de disturbare accentuată, știut fiind faptul că din această zonă este și singura semnalare a speciei *de șoim călător -Falco peregrinus*, ce probabil cuibărește undeva pe pereții abrupti din care se deschide și portalul Topolniței.

În zona de protecție integrală se va interzice cu desăvârșire realizarea oricăror noi construcții, activități de exploatare lemnoasă sau de piatră -deschidere de cariere sau balastru.

Pentru Peștera Topolnița a fost propus un Plan de management distinct de către Institutul de Speologie "Emil Racoviță" și Asociația de Turism Montan și Ecologie "Spealpin-Mh" cu titlu "Planul de Management al Complexului carstic Epuran – Topolnița și ariile sale protejate: "Peștera Epuran", "Cheile Topolniței și Peștera Topolniței".

Complexul carstic de la Ponoarele

Suprafețe de referință

Inițial	Propunere conform L 5/2000	PM
662,916 ha	100 ha	231,62 ha

Comune: Ponoarele, Baia de Arama

Cvadrante: 140, 158, 159, 175.

Obiectiv de protecție: valoarea și calitatea peisajului, habitate particulare. Complexul carstic de la Ponoare apare sculptat într-un masiv de șisturi cristaline și calcare de vârstă Jurasică, ce sub acțiunea factorilor de mediu au dat naștere unui peisaj complex, presărat de doline, lapiezuri, acumulări temporare de ape -Zătonul Mare, Zătonul Mic, dar și un spectaculos Pod Natural - singurul din România și o Peșteră -Peștera de la Ponoare – în lungime de 734m.

Trasare: variantele anterioare de delimitare au fost realizate mai grosier, fiind delimitat un areal ce cuprindea cea mai mare parte a localității Ponoare. Spre a limita elementele de constrângere, prin delimitarea actuală s-a încercat eliminarea zonelor de locuire și înglobarea principalelor elemente de interes conservativ: Podul lui Dumnezeu, Zătonul Mic, Zătonul Mare, dar și importante câmpuri de lapiezuri, doline și arealul de suprafață al Peșterii Ponoare.

Valoare conservativă: Elementul major de interes conservativ este reprezentat de podul natural - Podul lui Dumnezeu, prin unicitatea lui. La acest element se adaugă numeroase fenomene exo și endocarstice, arealul prezentându-se ca o lecție deschisă ce ilustrează complexitatea fenomenelor carstice.

Specii de interes conservativ: In Peștera Ponoare se regăsesc și importante colonii de lilieci, amintind aici prezența speciilor *Rhinolophus euryale* și *R. ferrumequinum*.

Propuneri de gestiune: în perimetrul de protecție integrală vor fi interzise următoarele activități:

- orice fel de exploatări de masă lemnoasă sau resurse minerale;
- orice fel de amenajări sau construcții ce presupun lucrări de fundare și/sau excavare;
- orice fel de activități de vânătoare;

Activitățile de pășunat vor fi atent reglementate, încărcarea maximă admisă urmând a fi de maximum 0,6 UVM/ha. Se va încuraja pășunatul cu vite mari -cabaline, bovine, limitându-se pe cât posibil pășunatul cu ovine, iar cel cu caprine urmând a fi interzis.

Se va permite scoaterea la pășunat doar a animalelor cu tratamentele veterinare la zi. Se va interzice amplasarea de adăposturi pentru animale pentru a se evita târlirea.

Nu se va permite accesul câinilor însoțitori, prezența acestora nefiind justificată: zonele de pășune sunt relativ bine delimitate, conducerea sau supravegherea animalelor putându-se face cu facilitare, iar din zonă lipsesc semnalări ale speciilor de carnivore mari ce ar putea produce pagube șeptelului.

Perioada de pășunat va fi cuprinsă între 15 mai și 15 august, pentru a da posibilitate speciilor valoroase furajere a se dezvolta. În perioadele ploioase și la mai puțin de 24 de ore de la ultima ploaie se va interzice scoaterea la pășunat a vitelor în scopul evitării tasării solului.

Se va interzice strict adăparea vitelor direct din corpuri de apă naturale. Pentru adăpare se vor utiliza puncte distinct amenajate, de tipul bazinelor, alimentate din fântâni sau izvoare. De jur împrejurul punctelor de adăpare, pe o suprafață de minimum 100 mp se va așterne pietriș grosier, pentru a se evita înămolirea, tasarea și pătrunderea unor specii de floră adventive/ruderales.

Se va încuraja conversia pășunilor în fânețe.

Cositul fânului se va face pe cât posibil manual, sau făcându-se apel la cositori mecanice de mici dimensiuni. Se va încuraja cositul alternativ, pe suprafețe mici, în tablă de șah sau fâșii, astfel încât să se permită speciilor de microvertebrate și nevertebrate să se retragă în zone limitrofe. Se vor păstra coridoare necosite la limitele de proprietăți în benzi de minimum 0,5m lățime.

Se va încuraja dezvoltarea la limitele de proprietăți și în lungul căilor de acces a haturilor, coridoarelor verzi și maurilor, precum și a unor benzi cu specii ierboase ce nu vor fi cosite.

Parcajele sau zonele de campare se vor realiza *doar* în afara zonei de protecție integrală și în mod obligatoriu vor fi dotate cu:

- toalete cu bazin vidanjabil tratat chimic sau racordate la rețeaua locală de canalizare;
- vetre de foc amenajate;
- loc de depozitare a lemnului pentru foc;
- loc de depozitare a deșeurilor menajere;
- punct de refugiu acoperit și dotat cu cel puțin o masă și scaune -sau bănci pentru minimum 8 persoane;

Se va amenaja un traseu turistic în circuit, ce va parcurge principalele elemente de interes.

Traseul se va marca distinct, indicându-se prin panouri gradul de dificultate, punctul de localizare, durata traseului, informații cu privire la elemente naturale, restricții.

Este de dorit a se amenaja un punct de informare care să cuprindă imagini din peștera Ponoare, iar accesul să rămână restricționat, astfel încât coloniile de lilieci să nu fie tulburate.

Cornetul Babelor și Cerboanei

Suprafețe de referință

Inițial	Propunere conform L 5/2000	PM
850,865 ha	40 ha	709,83 ha

Comune: Isverna, Balta

Cvadrante: 81, 82, 98, 99, 100, 120.

Obiectiv de protecție: cornetele de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, reprezintă forme de relief particulare, de tipul unor corpuri piramidale masive, abrupte, care prin particularitățile de substrat și expoziție, au creat premisele instalării unor mozaicuri de habitate, a unor cline de tranziție de la mezo și chiar higrofil la xero-termofil. Condițiile morfologice particulare, ale unui teren accidentat, abrupt, au limitat intervențiile umane, impactul pe alocuri rămânând minor.

Astfel, în ciuda limitării spațiale, insulare, asemeni unor arce, cornetele devin păstrătoarele unei biodiversități înalte, deosebit de interesante prin prezența unor elemente particulare, în special a celor legate de mediile xero-termofile.

Obiectivul de protecție devine astfel unul mixt, atât peisager, datorat conformației morfologice particulare, spectaculoase a acestor forme de relief, cât și a numeroaselor și interesantelor elemente ale viului asociate acestora.

Trasare: o primă trasare a unei zone de protecție s-a făcut prin Propunerea de Plan de management înaintată în anul 2005 de RNP Romsilva prin DS Drobeta Turnu-Severin, ce cuprindea ua 97B, ua97C, ua97D, ua98, ua121A, ua121B, totalizând 132,2ha; o variantă ulterioară a cuprins o suprafață de 850,86 ha.

Varianta existentă de trasare a fost rafinată, astfel încât cea mai mare parte a zonelor utilizate în scop agricol -în special pășuni, gospodării dispartate. să fie excluse în scopul evitării unor situații conflictuale. Elementul de interes major, reprezentat de arboretul instalat pe cornete a fost cuprins în cea mai mare parte, păstrându-se și o legătură cu perimetrul de protecție integrală al Cheilor Coșuștei.

Valoare conservativă: este dată de morfologia geologică particulară dar și de elementele de floră și faună. În compoziția arboretelor se regăsesc specii particulare, amintind aici cărpinița - *Carpinus orientalis*, fagul balcanic -*Fagus moesiaca*, alunul turcesc -*Corylus colurna* și liliacul - *Syringa vulgaris*. Dintre speciile de faună au fost semnalate scorpionul carpatic -*Euscorpis carpathicus* sau șarpele rău -*Coluber jugularis caspius*. Astfel ambientul se apropie de cel mediteranean. Conform documentațiilor silvice, cea mai mare parte a arboretelor au fost incluse în Grupa I funcțională – pădure cu rol de protecție și producție –

subgrupa 5C: păduri de interes științific și de ocrotire a genofondului și ecofondului forestier, astfel că gradul de conservare al arboretelor este bun, intervențiile în general datorându-se unor activități necontrolate.

Propuneri de gestiune:

O primă propunere de gestiune s-a făcut prin propunerea de Plan de management înaintată de RNP Romsilva prin DS Drobeta Turnu-Severin în anul 2005, ce cuprindea un set de norme generale de gestiune conservativă.

La nivelul acestui perimetru de protecție integrală urmează a fi interzise următoarele activități:

- orice fel de exploatare de masă lemnoasă sau resurse minerale;
- orice fel de amenajări sau construcții;
- orice fel de activități de vânătoare;

Activitățile de pășunat vor fi atent reglementate, încărcarea maximă admisă urmând a fi de maximum 0,6 UVM/ha. Se va încuraja pășunatul cu vite mari -cabaline, bovine, limitându-se pe cât posibil pășunatul cu ovine, iar cel cu caprine urmând a fi interzis.

Se va permite scoaterea la pășunat doar a animalelor cu tratamentele veterinare la zi. Se va interzice amplasarea de adăposturi pentru animale pentru a se evita târlirea.

Nu se va permite accesul câinilor însoțitori, prezența acestora nefiind justificată: zonele de pășune sunt relativ bine delimitate, conducerea sau supravegherea animalelor putându-se face cu facilitate, iar din zonă lipsesc semnalări ale speciilor de carnivore mari ce ar putea produce pagube șeptelului.

Perioada de pășunat va fi cuprinsă între 15 mai și 15 august, pentru a da posibilitate speciilor valoroase furajere a se dezvolta. În perioadele ploioase și la mai puțin de 24 de ore de la ultima ploaie se va interzice scoaterea la pășunat a vitelor în scopul evitării tasării solului.

Se va interzice strict adăparea vitelor direct din corpuri de apă naturale. Pentru adăpare se vor utiliza puncte distinct amenajate, de tipul bazinelor, alimentate din fântâni sau izvoare. De jur împrejurul punctelor de adăpare, pe o suprafață de minimum 100 mp se va așterne pietriș grosier, pentru a se evita înămolirea, tasarea și pătrunderea unor specii de floră adventivă/ruderale.

Se va încuraja conversia pășunilor în fânețe.

Cositul fânului se va face pe cât posibil manual, sau făcându-se apel la cositori mecanice de mici dimensiuni. Se va încuraja cositul alternativ, pe suprafețe mici, în tablă de șah sau fâșii, astfel încât să se permită speciilor de microvertebrate și nevertebrate să se retragă în zone limitrofe. Se vor păstra coridoare necosite la limitele de proprietăți în benzi de minimum 0,5m lățime.

Se va încuraja dezvoltarea la limitele de proprietăți și în lungul căilor de acces a haturilor, coridoarelor verzi și maurilor, precum și a unor benzi cu specii ierboase ce nu vor fi cosite.

Parcajele sau zonele de campare se vor realiza *doar* în afara zonei de protecție integrală și în mod obligatoriu vor fi dotate cu:

- toalete cu bazin vidanjabil tratat chimic sau racordate la rețeaua locală de canalizare;

- vetre de foc amenajate;
- loc de depozitare a lemnului pentru foc;
- loc de depozitare a deșeurilor menajere;
- punct de refugiu acoperit și dotat cu cel puțin o masă și scaune -sau bănci pentru minimum 8 persoane;

Se va amenaja un traseu turistic în circuit, ce va parcurge principalele elemente de interes.

Traseul se va marca distinct, indicându-se prin panouri gradul de dificultate, punctul de localizare, durata traseului, informații cu privire la elemente naturale, restricții.

Cornetul Băii și Valea Mănăstirii

Suprafețe de referință

Inițial	Propunere conform L 5/2000	PM
149,985 ha	40 ha	120,35 ha

Comune: Baia de Aramă

Cvadrante: 176, 192.

Obiectiv de protecție: mixt – peisager, floră și faună.

Trasare: o primă trasare a unei zone de protecție s-a făcut prin Propunerea de Plan de management înaintată în anul 2005 de RNP Romsilva prin DS Drobeta Turnu-Severin.

Varianta existentă de trasare a fost rafinată, astfel încât zonele utilizate în scop agricol, gospodării disparate. să fie excluse în scopul evitării unor situații conflictuale. Elementul de interes major, reprezentat de arboretul instalat pe cornetul cu expoziție sudică a fost cuprins în cea mai mare parte, păstrându-se și o prelungire ce urmărește Valea Mănăstirii.

Valoare conservativă: este dată de morfologia geologică particulară dar și de elementele de floră și faună. În compoziția arboretelor se regăsesc specii particulare, amintind aici, alunul turcesc - *Corylus colurna* ghimpele -*Ruscus aculeatus*, liliacul -*Syringa vulgaris*, ienupărul -*Juniperus communis*. Dintre speciile de faună au fost semnalate scorpionul carpatic -*Euscorpis carpathicus* sau șarpele rău -*Coluber jugularis caspius*, bălaurul -*Elaphe longissima*, vipera cu corn -*Vipera ammodytes*. Astfel ambientul se apropie de cel mediteranean.

Propuneri de gestiune:

O primă propunere de gestiune s-a făcut prin propunerea de Plan de management înaintată de RNP Romsilva prin DS Drobeta Turnu-Severin în anul 2005, ce cuprindea un set de norme generale de gestiune conservativă.

La nivelul acestui perimetru de protecție integrală urmează a fi interzise următoarele activități:

- orice fel de exploatare de masă lemnoasă sau resurse minerale;

- orice fel de amenajări sau construcții;
- orice fel de activități de vânătoare;

Activitățile de pășunat vor fi interzise, date fiind prevederile legale în vigoare ce interzic orice fel de pășunat la nivelul trupurilor forestiere.

Parcajele sau zonele de campare se vor realiza *doar* în afara zonei de protecție integrală și în mod obligatoriu vor fi dotate cu:

- toalete cu bazin vidanjabil tratat chimic sau racordate la rețeaua locală de canalizare;
- vetre de foc amenajate;
- loc de depozitare a lemnelor pentru foc;
- loc de depozitare a deșeurilor menajere;
- punct de refugiu acoperit și dotat cu cel puțin o masă și scaune -sau bănci pentru minimum 8 persoane;

Se va amenaja un traseu turistic în circuit, ce va parcurge principalele elemente de interes.

Traseul se va marca distinct, indicându-se prin panouri gradul de dificultate, punctul de localizare, durata traseului, informații cu privire la elemente naturale, restricții.

Cornetul Bălții

Suprafețe de referință

Inițial	Propunere conform L 5/2000	PM
934,684 ha	30 ha	82,31 ha

Comune: Balta

Cvadrante: 62, 80, 81.

Obiectiv de protecție: mixt – peisager, floră și faună.

Trasare: o primă trasare a unei zone de protecție s-a făcut prin Propunerea de Plan de management înaintată în anul 2005 de RNP Romsilva prin DS Drobeta Turnu-Severin.

Varianta existentă de trasare a fost rafinată, astfel încât pe cât posibil zone utilizate în scop agricol, gospodării disparate. să fie excluse în scopul evitării unor situații conflictuale. Elementul de interes major, reprezentat de arboretul instalat pe cornetul cu expoziție sudică a fost cuprins în cea mai mare parte, păstrându-se și o prelungire ce urmărește Valea Mănăstirii.

Valoare conservativă: este dată de morfologia geologică particulară dar și de elementele de floră și faună. În compoziția arboretelor se regăsesc specii particulare, amintind aici, alunul turcesc - *Corylus colurna*, liliacul -*Syringa vulgaris*, cărpinița -*Carpinus orientalis*, vișinul turcesc - *Prunus mahaleb* și scumpia -*Cottmus coggygria*. Dintre speciile de faună au fost semnalate scorpionul carpat -*Euscorpius carpathicus*, șarpele rău -*Coluber jugularis caspius*, țestoasa de

apă -*Emys orbicularis*, broasca săpătoare -*Pelobates fuscus*, liliacul mare cu potcoavă -*Rhinolophus ferrumequinum*. Astfel ambientul se apropie de cel mediteranean.

Propuneri de gestiune: este de dorit ca zonele forestiere, să devină perimetre intangibile, în care orice fel de exploatare de masă lemnoasă să fie interzise.

Vor fi de asemenea interzise orice fel de exploatare de resurse minerale.

Activitățile de pășunat vor fi atent reglementate, încărcarea maximă admisă urmând a fi de maximum 0,6 UVM/ha. Se va încuraja pășunatul cu vite mari -cabaline, bovine, limitându-se pe cât posibil pășunatul cu ovine, iar cel cu caprine urmând a fi interzis.

Se va permite scoaterea la pășunat doar a animalelor cu tratamentele veterinare la zi. Nu se va permite accesul câinilor însoțitori, prezența acestora nefiind justificată: zonele de pășune sunt bine delimitate, conducerea sau supravegherea animalelor putându-se face cu facilitate, iar din zonă lipsesc semnalări ale speciilor de carnivore mari ce ar putea produce pagube șeptelului.

Perioada de pășunat va fi cuprinsă între 15 mai și 15 august, pentru a da posibilitate speciilor valoroase furajere a se dezvolta. În perioadele ploioase și la mai puțin de 24 de ore de la ultima ploaie se va interzice scoaterea la pășunat a vitelor în scopul evitării tasării solului.

Se va interzice strict adăparea vitelor direct din corpuri de apă naturale. Pentru adăpare se vor utiliza puncte distinct amenajate, de tipul bazinelor, alimentate din fântâni sau izvoare. De jur împrejurul punctelor de adăpare, pe o suprafață de minimum 100 mp se va așterne pietriș grosier, pentru a se evita înămolirea, tasarea și pătrunderea unor specii de floră adventive/ruderales.

Se va interzice amplasarea de adăposturi pentru animale pentru a se evita târlirea.

În perimetrele arabile se va limita administrarea de produse chimice, optându-se spre soluții asociate agriculturii organice.

Se va încuraja conversia terenurilor arabile și a pășunilor în fânețe.

Cositul fânului se va face pe cât posibil manual, sau făcându-se apel la cositori mecanice de mici dimensiuni. Se va încuraja cositul alternativ, pe suprafețe mici, în tablă de șah sau fâșii, astfel încât să se permită speciilor de microvertebrate și nevertebrate să se retragă în zone limitrofe. Se vor păstra coridoare necosite la limitele de proprietăți în benzi de minimum 0,5m lățime.

Se va încuraja dezvoltarea la limitele de proprietăți și în lungul căilor de acces a haturilor, coridoarelor verzi și maurilor, precum și a unor benzi cu specii ierboase ce nu vor fi cosite.

Se vor căuta soluții de reabilitare a căii de acces ce face legătura dintre Balta și Sfodea. Eventualele zone de refugiu, parcaje sau zone de campare se vor realiza *doar* în afara zonei de protecție integrală și în mod obligatoriu vor fi dotate cu:

- toalete cu bazin vidanjabil tratat chimic;

- vetre de foc amenajate;
- loc de depozitare a lemnului pentru foc;
- loc de depozitare a deșeurilor menajere;
- punct de refugiu acoperit și dotat cu cel puțin o masă și scaune -sau bănci pentru minimum 8 persoane;

Se impune asumarea unui program de igienizare a cursurilor de ape, a marginilor de drumuri, cu accent asupra zonelor proximale localității Balta, în prezent puternic afectate de resturi menajere.

Se va amenaja un traseu turistic în circuit, ce va parcurge principalele elemente de interes.

Traseul se va marca distinct, indicându-se prin panouri gradul de dificultate, punctul de localizare, durata traseului, informații cu privire la elemente naturale, restricții.

Cornetul Piatra Incălecată

Suprafețe de referință

Inițial	Propunere conform L 5/2000	PM
468,854 ha	12 ha	25,08 ha

Comune: Isverna.

Cvadrante: 121

Obiectiv de protecție: mixt – peisager, floră și faună.

Trasare: o primă trasare a unei zone de protecție s-a făcut prin Propunerea de Plan de management înaintată în anul 2005 de RNP Romsilva prin DS Drobeta Turnu-Severin.

Varianta existentă de trasare a fost rafinată, astfel încât pe cât posibil zone utilizate în scop agricol, gospodării dispare, să fie excluse în scopul evitării unor situații conflictuale.

Elementul de interes major, reprezentat de arboretul instalat pe cornet.

Valoare conservativă: este dată de morfologia geologică particulară dar și de elementele de floră și faună. În compoziția arboretelor se regăsesc specii particulare, amintind aici, cărpinița - *Carpinus orientalis*, liliacul - *Syringa vulgaris*, dârmoxul - *Viburnum lantana*. Dintre speciile de faună au fost semnalate scorpionul carpatic - *Euscorpium carpathicum*. Astfel ambientul se apropie de cel mediteranean.

Propuneri de gestiune: este de dorit ca zonele forestiere, să devină perimetre intangibile, în care orice fel de exploatare de masă lemnoasă să fie interzise.

Vor fi de asemenea interzise orice fel de exploatare de resurse minerale.

Activitățile de pășunat vor fi atent reglementate, încărcarea maximă admisă urmând a fi de maximum 0,6 UVM/ha. Se va încuraja pășunatul cu vite mari -cabaline, bovine, limitându-se pe cât posibil pășunatul cu ovine, iar cel cu caprine urmând a fi interzis.

Se va permite scoaterea la pășunat doar a animalelor cu tratamentele veterinare la zi.

Nu se va permite accesul câinilor însoțitori, prezența acestora nefiind justificată: zonele de pășune sunt bine delimitate, conducerea sau supravegherea animalelor putându-se face cu facilități, iar din zonă lipsesc semnalări ale speciilor de carnivore mari ce ar putea produce pagube șeptelului.

Perioada de pășunat va fi cuprinsă între 15 mai și 15 august, pentru a da posibilitate speciilor valoroase furajere a se dezvolta. În perioadele ploioase și la mai puțin de 24 de ore de la ultima ploaie se va interzice scoaterea la pășunat a vitelor în scopul evitării tasării solului. Se va interzice strict adăparea vitelor direct din corpuri de apă naturale. Pentru adăpare se vor utiliza puncte distinct amenajate, de tipul bazinelor, alimentate din fântâni sau izvoare. De jur împrejurul punctelor de adăpare, pe o suprafață de minimum 100 mp se va așterne pietriș grosier, pentru a se evita înămolirea, tasarea și pătrunderea unor specii de floră adventive/ruderale.

Se va interzice amplasarea de adăposturi pentru animale pentru a se evita târlirea.

Se va încuraja conversia pășunilor în fânețe.

Cositul fânului se va face pe cât posibil manual, sau făcându-se apel la cositori mecanice de mici dimensiuni. Se va încuraja cositul alternativ, pe suprafețe mici, în tablă de șah sau fâșii, astfel încât să se permită speciilor de microvertebrate și nevertebrate să se retragă în zone limitrofe. Se vor păstra coridoare necesite la limitele de proprietăți în benzi de minimum 0,5m lățime.

Se va încuraja dezvoltarea la limitele de proprietăți și în lungul căilor de acces a haturilor, coridoarelor verzi și maurilor, precum și a unor benzi cu specii ierboase ce nu vor fi cosite.

Se vor căuta soluții de reabilitare a căii de acces ce face legătura dintre Balta și Sfodea. Eventualele zone de refugiu, parcaje sau zone de campare se vor realiza *doar* în afara zonei de protecție integrală și în mod obligatoriu vor fi dotate cu:

- toaleta cu bazin vidanjabil tratat chimic;
- vetre de foc amenajate;
- loc de depozitare a lemnului pentru foc;
- loc de depozitare a deșeurilor menajere;
- punct de refugiu acoperit și dotat cu cel puțin o masă și scaune -sau bănci pentru minimum 8 persoane;

Se va amenaja un traseu turistic în circuit, ce va parcurge principalele elemente de interes.

Traseul se va marca distinct, indicându-se prin panouri gradul de dificultate, punctul de localizare, durata traseului, informații cu privire la elemente naturale, restricții.

Izvorul și stâncăriile de la Camăna

Suprafețe de referință

Inițial	Propunere conform L 5/2000	PM
126,821 ha	25 ha	242,65 ha

Comune: Mehadia, Podeni

Cvadrante: 12, 21

Obiectiv de protecție: mixt – peisager, floră și faună.

Trasare: o primă trasare a unei zone de protecție s-a făcut prin Propunerea de Plan de management înaintată în anul 2005 de RNP Romsilva prin DS Drobeta Turnu-Severin.

Valoare conservativă: Elementul de interes major este reprezentat de habitatele montane de pădure, văi, abrupturi și pereți calcaroși.

Pe lângă specii mediteraneene de floră, cum sunt alunul turcesc -*Corylus avellana*, liliacul -*Syringa vulgaris*, apar specii montane ca ienupărul -*Juniperus communis*, vulturica -*Hieracium transsylvanicum*, garofița băbățeanu -*Dianthus banaticus*, scaiete roșu -*Erodium purpureum*, feriga -*Notolena maranthae*. Dintre speciile de faună amintim prezența viperei cu corn -*Vipera ammodytes*, a țestoasei bănățene -*Testudo hermanni*, a acvilei de munte -*Aquila chrysaetos*, pisicii sălbatice -*Felis silvestris*.

Propuneri de gestiune: este de dorit ca zonele forestiere, să devină perimetre intangibile, în care orice fel de exploatare de masă lemnoasă să fie interzise. De altfel funcția de protecție a acestor arborete derivă și din morfologia unor versanți cu înclinații foarte mari, adeseori verticali.

La nivelul acestui perimetru de protecție integrală urmează a fi interzise următoarele activități:

- orice fel de exploatare de masă lemnoasă sau resurse minerale;
- orice fel de amenajări sau construcții;
- orice fel de activități de vânătoare;

Activitățile de pășunat vor fi atent reglementate, încărcarea maximă admisă urmând a fi de maximum 0,4 UVM/ha. Se va încuraja pășunatul cu vite mari -cabaline, bovine, limitându-se pe cât posibil pășunatul cu ovine, iar cel cu caprine urmând a fi interzis.

Se va permite scoaterea la pășunat doar a animalelor cu tratamentele veterinare la zi. Turmele vor fi însoțite de câini de turmă/cireadă în număr de 2 până la maxim 4 în cazul turme de oi ce depășesc 100 de capete. Pentru fiecare fracțiune de 100 de capete, se vor putea alătura câte 2 câini ciobănești de talie mare.

Perioada de pășunat va fi cuprinsă între 20 mai și 10 august, pentru a da posibilitate speciilor valoroase furajere a se dezvolta. În perioadele ploioase și la mai puțin de 24 de ore de la ultima ploaie se va interzice scoaterea la pășunat a animalelor în scopul evitării tasării solului.

Se va interzice strict adăparea animalelor direct din corpuri de apă naturale. Pentru adăpare se vor utiliza puncte distinct amenajate, de tipul bazinelor, alimentate din fântâni sau izvoare. De jur împrejurul punctelor de adăpare, pe o suprafață de minimum 100 mp se va așterne pietriș grosier, pentru a se evita înămolirea, tasarea și pătrunderea unor specii de floră adventive/ruderale.

Se va interzice amplasarea de adăposturi sau stâne pentru animale pentru a se evita târlirea.

Se va încuraja conversia pășunilor în fânețe.

Cositul fânului se va face pe cât posibil manual, sau făcându-se apel la cositori mecanice de mici dimensiuni. Se va încuraja cositul alternativ, pe suprafețe mici, în tablă de șah sau fâșii, astfel încât să se permită speciilor de microvertebrate și nevertebrate să se retragă în zone limitrofe. Se vor păstra coridoare necosite la limitele de proprietăți în benzi de minimum 0,5m lățime.

Se va încuraja dezvoltarea la limitele de proprietăți și în lungul căilor de acces a haturilor, coridoarelor verzi și maurilor, precum și a unor benzi cu specii ierboase ce nu vor fi cosite.

Se vor căuta soluții de reabilitare a căii de acces pe amplasamentul vechiului drum grăniceresc. Eventualele zone de refugiu, parcaje sau zone de campare se vor realiza *doar* în afara zonei de protecție integrală și în mod obligatoriu vor fi dotate cu:

- toalete cu bazin vidanjabil tratat chimic;
- vetre de foc amenajate;
- loc de depozitare a lemnului pentru foc;
- loc de depozitare a deșeurilor menajere;
- punct de refugiu acoperit și dotat cu cel puțin o masă și scaune -sau bănci pentru minimum 8 persoane;

Se va amenaja un traseu turistic în circuit, ce va parcurge principalele elemente de interes.

Traseul se va marca distinct, indicându-se prin panouri gradul de dificultate, punctul de localizare, durata traseului, informații cu privire la elemente naturale, restricții.

Pădurea Borovăț

Suprafețe de referință

Inițial	Propunere conform L 5/2000	PM
30 ha	30 ha	33,82 ha

Comune: Izvoru Bârzii, Godeanu

Cvadrante: 56, 57

Obiectiv de protecție: floră: arboret de pin negru -*Pinus nigra ssp. banatica*.

Trasare: o primă trasare a unei zone de protecție s-a făcut prin Propunerea de Plan de management înaintată în anul 2005 de RNP Romsilva prin DS Drobeta Turnu-Severin.

Varianta existentă de trasare a fost rafinată, astfel încât zonele utilizate în scop agricol, să fie excluse în scopul evitării unor situații conflictuale.

Valoare conservativă: este dată de prezența pinului bănațean -*Pinus nigra ssp. banatica*.

Propuneri de gestiune: O primă propunere de gestiune s-a făcut prin propunerea de Plan de management înaintată de RNP Romsilva prin DS Drobeta Turnu-Severin în anul 2005, ce cuprindea un set de norme generale de gestiune conservativă.

La nivelul acestui perimetru de protecție integrală urmează a fi interzise următoarele activități:

- orice fel de exploatare de masă lemnoasă sau resurse minerale;
- orice fel de amenajări sau construcții;
- orice fel de activități de vânătoare;

Activitățile de pășunat vor fi interzise, date fiind prevederile legale în vigoare ce interzic orice fel de pășunat la nivelul trupurilor forestiere.

Parcajele sau zonele de campare se vor realiza *doar* în afara zonei de protecție integrală și în mod obligatoriu vor fi dotate cu:

- toalete cu bazin vidanjabil tratat chimic sau racordate la rețeaua locală de canalizare;
- vetre de foc amenajate;
- loc de depozitare a lemnului pentru foc;
- loc de depozitare a deșeurilor menajere;
- punct de refugiu acoperit și dotat cu cel puțin o masă și scaune -sau bănci pentru minimum 8 persoane;

Se va amenaja un traseu turistic în circuit, ce va parcurge principalele elemente de interes.

Traseul se va marca distinct, indicându-se prin panouri gradul de dificultate, punctul de localizare, durata traseului, informații cu privire la elemente naturale, restricții.

Pădurea de liliac Ponoarele

Suprafețe de referință

Inițial	Propunere conform L 5/2000	PM
617,469 ha	20 ha	142,97 ha

Comune: Ponoarele, Isverna

Cvadrante: 139, 157, 158

Obiectiv de protecție: floră: arboret cu un bogat strat arbustiv constituit în principal din liliac - *Syringa vulgaris*.

Trasare: Varianta existentă de trasare a fost realizată în baza datelor din teren privind distribuția speciei de interes conservativ pentru care acest perimetru a fost desemnat: liliacul -*Syringa vulgaris*.

Cea mai mare parte a zonelor utilizate în scop agricol, gospodării izolate,, să fie excluse în scopul evitării unor situații conflictuale.

Valoare conservativă: este dată de prezența liliacului -*Syringa vulgaris*.

Propuneri de gestiune: Ținând cont de obiectul conservării, reprezentat de liliac -*Syringa vulgaris*, o abordare non-intervenționistă nu este de dorit.

Dimpotrivă, liliacul, prin cerințele sale ecologice, se dezvoltă în condițiile existenței unei păduri deschise, luminoase. Astfel gestiunea arboretelor se va face conform tehnologiilor aferente codrului grădinărit, ce urmărește deschiderea de ochiuri. Vor fi extrase exemplarele lemnoase în următoarea ordine:

1. Specii alohtone, invazive ca: salcâmul -*Robinia pseudaccacia*, cenușerul -*Ailanthus altissima*, dar și nucul -*Juglans regia*;
2. Exemplare crescute din cioate;

Nu se vor extrage sub nici un pretext exemplare de arbori din flora spontană -cvercinee, fac. a căror diametru la înălțimea de 1m de sol atinge sau depășește 80cm.

În cazul în care densitățile și dimensiunea arborilor va conduce la o închidere a coronamentului, se va permite extragerea treptată a exemplarelor, chiar și de dimensiuni mari, astfel încât tufărișurile de liliac să se poată menține.

Se va menține pe amplasament lemn mort, după cum urmează:

- cioatele rezultate din extragerea de material lemnos;
- trunchiuri și crăci groase, inclusiv arbori uscați pe picior -min. 10 mc/ha;
- min. 3 stive de crengi uscate/ha, cu un volum total de min. 2 mc.;

La nivelul acestui perimetru de protecție integrală urmează a fi interzise următoarele activități:

- orice fel de amenajări sau construcții permanente;
- orice fel de activități de vânătoare;

Activitățile de pășunat vor fi atent reglementate, încărcarea maximă admisă urmând a fi de maximum 0,6 UVM/ha. Se va încuraja pășunatul cu vite mari -cabaline, bovine, limitându-se pe cât posibil pășunatul cu ovine, iar cel cu caprine urmând a fi interzis.

Se va permite scoaterea la pășunat doar a animalelor cu tratamentele veterinare la zi. Nu se va permite accesul câinilor însoțitori, prezența acestora nefiind justificată: zonele de pășune sunt bine delimitate, conducerea sau supravegherea animalelor putându-se face cu facilitate, iar din zonă lipsesc semnalări ale speciilor de carnivore mari ce ar putea produce pagube șeptelului.

Perioada de pășunat va fi cuprinsă între 15 mai și 15 august, pentru a da posibilitate speciilor valoroase furajere a se dezvolta. În perioadele ploioase și la mai puțin de 24 de ore de la ultima ploaie se va interzice scoaterea la pășunat a vitelor în scopul evitării tasării solului.

Se va interzice strict adăparea vitelor direct din corpuri de apă naturale. Pentru adăpare se vor utiliza puncte distinct amenajate, de tipul bazinelor, alimentate din fântâni sau izvoare. De jur împrejurul punctelor de adăpare, pe o suprafață de minimum 100 mp se va așterne pietriș grosier, pentru a se evita înămolirea, tasarea și pătrunderea unor specii de floră adventive/ruderales.

Se va interzice amplasarea de adăposturi pentru animale pentru a se evita târlirea.

Se va încuraja conversia pășunilor în fânețe.

Cositul fânului se va face pe cât posibil manual, sau făcându-se apel la cositori mecanice de mici dimensiuni. Se va încuraja cositul alternativ, pe suprafețe mici, în tablă de șah sau fâșii, astfel încât să se permită speciilor de microvertebrate și nevertebrate să se retragă în zone limitrofe. Se vor păstra coridoare necosite la limitele de proprietăți în benzi de minimum 0,5m lățime.

Se va încuraja dezvoltarea la limitele de proprietăți și în lungul căilor de acces a haturilor, coridoarelor verzi și maurilor, precum și a unor benzi cu specii ierboase ce nu vor fi cosite.

Parcajele sau zonele de campare se vor realiza *doar* în afara zonei de protecție integrală și în mod obligatoriu vor fi dotate cu:

- toalete cu bazin vidanjabil tratat chimic sau racordate la rețeaua locală de canalizare;
- vetre de foc amenajate;
- loc de depozitare a lemnului pentru foc;
- loc de depozitare a deșeurilor menajere;
- punct de refugiu acoperit și dotat cu cel puțin o masă și scaune -sau bănci pentru minimum 8 persoane;

Se va amenaja un traseu turistic în circuit, ce va parcurge principalele elemente de interes.

Traseul se va marca distinct, indicându-se prin panouri gradul de dificultate, punctul de localizare, durata traseului, informații cu privire la elemente naturale, restricții.

Pădurea Drăghiceanu

Suprafețe de referință

Inițial	Propunere conform L 5/2000	PM
60 ha	60 ha	42,48

Comune: Obârșia – Cloșani, Baia de Aramă

Cvadrante: 105, 106, 126

Obiectiv de protecție: floră

Trasare: Varianta existentă de trasare

Propuneri de gestiune: La nivelul acestui perimetru de protecție integrală urmează a fi interzise următoarele activități:

- orice fel de exploatare de masă lemnoasă sau resurse minerale;
- orice fel de amenajări sau construcții;
- orice fel de activități de vânătoare;

Activitățile de pășunat vor fi interzise, date fiind prevederile legale în vigoare ce interzic orice fel de pășunat la nivelul trupurilor forestiere.

Parcajele sau zonele de campare se vor realiza *doar* în afara zonei de protecție integrală și în mod obligatoriu vor fi dotate cu:

- toalete cu bazin vidanjabil tratat chimic sau racordate la rețeaua locală de canalizare;
- vetre de foc amenajate;
- loc de depozitare a lemnului pentru foc;
- loc de depozitare a deșeurilor menajere;
- punct de refugiu acoperit și dotat cu cel puțin o masă și scaune -sau bănci pentru minimum 8 persoane;

Se va amenaja un traseu turistic în circuit, ce va parcurge principalele elemente de interes.

Traseul se va marca distinct, indicându-se prin panouri gradul de dificultate, punctul de localizare, durata traseului, informații cu privire la elemente naturale, restricții.

Pereții calcaroși de la izvoarele Coșuștei

Suprafețe de referință

Inițial	Propunere conform L 5/2000	PM
102,526 ha	60 ha	147,50 ha

Comune: Balta

Cvadrante: 34, 35

Obiectiv de protecție: mixt – geologic, peisager, floră și faună.

Trasare: o primă trasare a unei zone de protecție s-a făcut prin Propunerea de Plan de management înaintată în anul 2005 de RNP Romsilva prin DS Drobeta Turnu-Severin, ce cuprindea ua28, ua29, ua31A, ua31B, ua31C, ua31D, totalizând 62ha;

Varianta de trasare realizată a exclus perimetre agricole -în special pășuni, gospodării dispartate. în scopul evitării unor situații conflictuale.

Valoare conservativă: este dată de morfologia geologică particulară dar și de elementele de floră și faună. In compoziția arboretelor se regăsesc specii particulare, amintind aici cărpinița -

Carpinus orientalis, fagul balcanic -*Fagus moesiaca*, alunul turcesc -*Corylus colurna* și scumpia -*Cotinus coggygria*. Dintre speciile de faună au fost semnalate scorpionul carpatic -*Euscorpius carpathicus*, șarpele rău -*Coluber jugularis caspius*, vipera cu corn -*Vipera ammodytes*. Astfel ambientul se apropie de cel mediteranean.

Propuneri de gestiune:

O primă propunere de gestiune s-a făcut prin propunerea de Plan de management înaintată de RNP Romsilva prin DS Drobeta Turnu-Severin în anul 2005, ce cuprindea un set de norme generale de gestiune conservativă.

La nivelul acestui perimetru de protecție integrală urmează a fi interzise următoarele activități:

- orice fel de exploatări de masă lemnoasă sau resurse minerale;
- orice fel de amenajări sau construcții;
- orice fel de activități de vânătoare;

Activitățile de pășunat vor fi atent reglementate, încărcarea maximă admisă urmând a fi de maximum 0,6 UVM/ha. Se va încuraja pășunatul cu vite mari -cabaline, bovine, limitându-se pe cât posibil pășunatul cu ovine, iar cel cu caprine urmând a fi interzis.

Se va permite scoaterea la pășunat doar a animalelor cu tratamentele veterinare la zi. Se va interzice amplasarea de adăposturi pentru animale pentru a se evita târlirea.

Nu se va permite accesul câinilor însoțitori, prezența acestora nefiind justificată: zonele de pășune sunt relativ bine delimitate, conducerea sau supravegherea animalelor putându-se face cu facilitate, iar din zonă lipsesc semnalări ale speciilor de carnivore mari ce ar putea produce pagube șeptelului.

Perioada de pășunat va fi cuprinsă între 15 mai și 15 august, pentru a da posibilitate speciilor valoroase furajere a se dezvolta. În perioadele ploioase și la mai puțin de 24 de ore de la ultima ploaie se va interzice scoaterea la pășunat a vitelor în scopul evitării tasării solului.

Se va interzice strict adăparea vitelor direct din corpuri de apă naturale. Pentru adăpare se vor utiliza puncte distinct amenajate, de tipul bazinelor, alimentate din fântâni sau izvoare. De jur împrejurul punctelor de adăpare, pe o suprafață de minimum 100 mp se va așterne pietriș grosier, pentru a se evita înămolirea, tasarea și pătrunderea unor specii de floră adventive/ruderale.

Se va încuraja conversia pășunilor în fânațe.

Cositul fânului se va face pe cât posibil manual, sau făcându-se apel la cositori mecanice de mici dimensiuni. Se va încuraja cositul alternativ, pe suprafețe mici, în tablă de șah sau fâșii, astfel încât să se permită speciilor de microvertebrate și nevertebrate să se retragă în zone limitrofe. Se vor păstra coridoare necosite la limitele de proprietăți în benzi de minimum 0,5m lățime.

Se va încuraja dezvoltarea la limitele de proprietăți și în lungul căilor de acces a haturilor, coridoarelor verzi și maurilor, precum și a unor benzi cu specii ierboase ce nu vor fi cosite.

Parcajele sau zonele de campare se vor realiza *doar* în afara zonei de protecție integrală și în mod obligatoriu vor fi dotate cu:

- toalete cu bazin vidanjabil tratat chimic sau racordate la rețeaua locală de canalizare;
- vetre de foc amenajate;
- loc de depozitare a lemnului pentru foc;
- loc de depozitare a deșeurilor menajere;
- punct de refugiu acoperit și dotat cu cel puțin o masă și scaune -sau bănci pentru minimum 8 persoane;

Se va amenaja un traseu turistic în circuit, ce va parcurge principalele elemente de interes.

Traseul se va marca distinct, indicându-se prin panouri gradul de dificultate, punctul de localizare, durata traseului, informații cu privire la elemente naturale, restricții.

Peștera Epuran

Suprafețe de referință

Inițial	Propunere conform L 5/2000	PM
73,73 ha	1 ha	67,67 ha

Comune: Cireșu, Godeanu

Cvadrante: 43, 44

Obiectiv de protecție: Peștera Epuran, fenomenele endocarstice, dar și cele exocarstice.

Trasare: o propunere de trasare s-a realizat anterior, când prin efortul speologilor a fost delimitat arealul de suprafață ce asigură o protecție eficientă a sistemelor de cavernamente. S-a respectat astfel propunerea realizată în acest sens.

Valoare conservativă: Peștera Epuran este unul din obiectivele speologice foarte importante din România, renumită pe plan internațional. Valoarea sa constă în dimensiunile foarte mari ale componentelor rețelei subterane -săli, galerii, diaclaze, puțuri, forme de excavare și speleoteme rare, deosebite, fragile și de o mare frumusețe -unice pentru România, prezența coloniilor de lilieci, stare de conservare foarte bună.

Specii de interes conservativ: din peștera Epuran au fost semnalate speciile de interes conservativ de chiroptere: *Miniopterus schreibersii*, *Rhinolophus blasii*

Propuneri de gestiune: administrarea și managementul rezervației trebuie să respecte prevederile regulamentului. În zona de protecție strictă a peșterii nu pot să pătrundă decât persoanele autorizate. Accesul în subteran trebuie să respecte zonele și sectoarele rezervației.

Pentru Peștera Epuran a fost propus un Plan de management distinct de către Institutul de Speologie "Emil Racoviță" și Asociația de Turism Montan și Ecologie "Speoalpin-Mh" cu titlu "Planul de Management al Complexului carstic Epuran – Topolnița și ariile sale protejate: "Peștera Epuran", "Cheile Topolniței și Peștera Topolniței".

Tufărișurile mediteraneene de la Isverna

Suprafețe de referință

Inițial	Propunere conform L 5/2000	PM
499,874 ha	10 ha	339,89 ha

Comune: Isverna, Balta

Cvadrante: 82, 84, 99, 100, 101, 119, 120, 121.

Obiectiv de protecție: mixt – geologic, peisager, floră și faună.

Trasare: Varianta de trasare realizată a exclus perimetre agricole -în special pășuni, gospodării dispartate. în scopul evitării unor situații conflictuale.

Valoare conservativă: este dată de morfologia geologică particulară dar și de elementele de floră și faună. In compoziția arboretelor se regăsesc specii particulare, amintind aici cărpinița - *Carpinus orientalis*, fagul balcanic -*Fagus moesiaca*, alunul turcesc -*Corylus colurna* și scumpia -*Cotinus coggygria*. Dintre speciile de faună au fost semnalate scorpionul carpatic -*Euscorpium carpathicus*, șarpele rău -*Coluber jugularis caspius*, vipera cu corn -*Vipera ammodytes*. Astfel ambientul se apropie de cel mediteranean.

Propuneri de gestiune: La nivelul acestui perimetru de protecție integrală urmează a fi interzise următoarele activități:

- orice fel de exploatare de masă lemnoasă sau resurse minerale;
- orice fel de amenajări sau construcții;
- orice fel de activități de vânătoare;

Activitățile de pășunat vor fi atent reglementate, încărcarea maximă admisă urmând a fi de maximum 0,6 UVM/ha. Se va încuraja pășunatul cu vite mari -cabaline, bovine, limitându-se pe cât posibil pășunatul cu ovine, iar cel cu caprine urmând a fi interzis.

Se va permite scoaterea la pășunat doar a animalelor cu tratamentele veterinare la zi. Se va interzice amplasarea de adăposturi pentru animale pentru a se evita târlirea.

Nu se va permite accesul câinilor însoțitori, prezența acestora nefiind justificată: zonele de pășune sunt relativ bine delimitate, conducerea sau supravegherea animalelor putându-se face cu facilitate, iar din zonă lipsesc semnalări ale speciilor de carnivore mari ce ar putea produce pagube șeptelului.

Perioada de pășunat va fi cuprinsă între 15 mai și 15 august, pentru a da posibilitate speciilor valoroase furajere a se dezvolta. În perioadele ploioase și la mai puțin de 24 de ore de la ultima ploaie se va interzice scoaterea la pășunat a vitelor în scopul evitării tasării solului.

Se va interzice strict adăparea vitelor direct din corpuri de apă naturale. Pentru adăpare se vor utiliza puncte distinct amenajate, de tipul bazinelor, alimentate din fântâni sau izvoare. De jur împrejurul punctelor de adăpare, pe o suprafață de minimum 100 mp se va așterne pietriș grosier, pentru a se evita înămolirea, tasarea și pătrunderea unor specii de floră adventive/ruderale.

Se va încuraja conversia pășunilor în fânețe.

Cositul fânului se va face pe cât posibil manual, sau făcându-se apel la cositori mecanice de mici dimensiuni. Se va încuraja cositul alternativ, pe suprafețe mici, în tablă de șah sau fâșii, astfel încât să se permită speciilor de microvertebrate și nevertebrate să se retragă în zone limitrofe. Se vor păstra coridoare necosite la limitele de proprietăți în benzi de minimum 0,5m lățime.

Se va încuraja dezvoltarea la limitele de proprietăți și în lungul căilor de acces a haturilor, coridoarelor verzi și maurilor, precum și a unor benzi cu specii ierboase ce nu vor fi cosite.

Parcajele sau zonele de campare se vor realiza *doar* în afara zonei de protecție integrală și în mod obligatoriu vor fi dotate cu:

- toalete cu bazin vidanjabil tratat chimic sau racordate la rețeaua locală de canalizare;
- vetre de foc amenajate;
- loc de depozitare a lemnului pentru foc;
- loc de depozitare a deșeurilor menajere;
- punct de refugiu acoperit și dotat cu cel puțin o masă și scaune -sau bănci pentru minimum 8 persoane;

Se va amenaja un traseu turistic în circuit, ce va parcurge principalele elemente de interes.

Traseul se va marca distinct, indicându-se prin panouri gradul de dificultate, punctul de localizare, durata traseului, informații cu privire la elemente naturale, restricții.

Vârful lui Stan

Suprafețe de referință

Inițial	Propunere conform L 5/2000	PM*
710,373 ha	120 ha	75,9 ha

*suprafața corespondentă Geoparcului Platoul Mehedinți

Comune: Isverna

Cvadrante: 68, 69, 86

Obiectiv de protecție: mixt – geologic, peisager, floră și faună.

Trasare: Varianta de trasare realizată a exclus perimetre agricole -în special pășuni, gospodării disparate. în scopul evitării unor situații conflictuale.

Valoare conservativă: este dată de morfologia geologică particulară dar și de elementele de floră și faună. In compoziția arboretelor se regăsesc specii particulare, amintind aici cărpinița - *Carpinus orientalis*, fagul balcanic -*Fagus moesiaca*, alunul turcesc -*Corylus colurna* și scumpia -*Cotinus coggygria*. Dintre speciile de faună au fost semnalate scorpionul carpatic -*Euscorpium carpathicum*, șarpele rău -*Coluber jugularis caspius*, vipera cu corn -*Vipera ammodytes*. Astfel ambientul se apropie de cel mediteranean.

Propuneri de gestiune: La nivelul acestui perimetru de protecție integrală urmează a fi interzise următoarele activități:

- orice fel de exploatare de masă lemnoasă sau resurse minerale;
- orice fel de amenajări sau construcții;
- orice fel de activități de vânătoare;

Activitățile de pășunat vor fi atent reglementate, încărcarea maximă admisă urmând a fi de maximum 0,5 UVM/ha. Se va încuraja pășunatul cu vite mari -cabaline, bovine, limitându-se pe cât posibil pășunatul cu ovine, iar cel cu caprine urmând a fi interzis.

Se va permite scoaterea la pășunat doar a animalelor cu tratamentele veterinare la zi. Se va interzice amplasarea de adăposturi pentru animale pentru a se evita târlirea.

Nu se va permite accesul câinilor însoțitori, prezența acestora nefiind justificată: zonele de pășune sunt relativ bine delimitate, conducerea sau supravegherea animalelor putându-se face cu facilitate, iar din zonă lipsesc semnalări ale speciilor de carnivore mari ce ar putea produce pagube șeptelului.

Perioada de pășunat va fi cuprinsă între 20 mai și 10 august, pentru a da posibilitate speciilor valoroase furajere a se dezvolta. In perioadele ploioase și la mai puțin de 24 de ore de la ultima ploaie se va interzice scoaterea la pășunat a vitelor în scopul evitării tasării solului.

Se va interzice strict adăparea vitelor direct din corpuri de apă naturale. Pentru adăpare se vor utiliza puncte distinct amenajate, de tipul bazinelor, alimentate din fântâni sau izvoare. De jur împrejurul punctelor de adăpare, pe o suprafață de minimum 100 mp se va așterne pietriș grosier, pentru a se evita înămolirea, tasarea și pătrunderea unor specii de floră adventive/ruderaie.

Se va încuraja conversia pășunilor în fâneațe.

Cositul fânului se va face pe cât posibil manual, sau făcându-se apel la cositori mecanice de mici dimensiuni. Se va încuraja cositul alternativ, pe suprafețe mici, în tablă de șah sau fâșii, astfel

încât să se permită speciilor de microvertebrate și nevertebrate să se retragă în zone limitrofe. Se vor păstra coridoare necosite la limitele de proprietăți în benzi de minimum 0,5m lățime.

Se va încuraja dezvoltarea la limitele de proprietăți și în lungul căilor de acces a haturilor, coridoarelor verzi și maurilor, precum și a unor benzi cu specii ierboase ce nu vor fi cosite.

Parcajele sau zonele de campare se vor realiza *doar* în afara zonei de protecție integrală și în mod obligatoriu vor fi dotate cu:

- toalete cu bazin vidanjabil tratat chimic sau racordate la rețeaua locală de canalizare;
- vetre de foc amenajate;
- loc de depozitare a lemnului pentru foc;
- loc de depozitare a deșeurilor menajere;
- punct de refugiu acoperit și dotat cu cel puțin o masă și scaune -sau bănci pentru minimum 8 persoane;

Se va amenaja un traseu turistic în circuit, ce va parcurge principalele elemente de interes.

Traseul se va marca distinct, indicându-se prin panouri gradul de dificultate, punctul de localizare, durata traseului, informații cu privire la elemente naturale, restricții.

Pădurea Gorganu

Suprafețe de referință

Inițial	Propunere conform L 5/2000	PM
49,60 ha	21,30 ha	49,60 ha

Comuna: Obârșia-Cloșani

Cvadrante: 145

Obiectiv de protecție: forestier

Trasare: Varianta existentă de trasare

Valoare conservativă:

Propuneri de gestiune: La nivelul acestui perimetru urmează a fi interzise următoarele activități:

- orice fel de exploatare de masă lemnoasă sau resurse minerale;
- orice fel de amenajări sau construcții;
- orice fel de activități de vânătoare;

Activitățile de pășunat vor fi interzise, date fiind prevederile legale în vigoare ce interzic orice fel de pășunat la nivelul trupurilor forestiere.

Parcajele sau zonele de campare se vor realiza *doar* în afara zonei de protecție integrală și în mod obligatoriu vor fi dotate cu:

- toalete cu bazin vidanjabil tratat chimic sau racordate la rețeaua locală de canalizare;

- vetre de foc amenajate;
- loc de depozitare a lemnului pentru foc;
- loc de depozitare a deșeurilor menajere;
- punct de refugiu acoperit și dotat cu cel puțin o masă și scaune -sau bănci pentru minimum 8 persoane;

Se va amenaja un traseu turistic în circuit, ce va parcurge principalele elemente de interes.

Traseul se va marca distinct, indicându-se prin panouri gradul de dificultate, punctul de localizare, durata traseului, informații cu privire la elemente naturale, restricții.

Mlaștina de la Obârșia Cloșani

Propunere: 5,99 ha; Comune: Obârșia – Cloșani; Cvadrate: 105

Obiectiv de protecție: botanic

Trasare: Trasarea delimitează strict zona de interes conservativ.

Perimetrul propus este situat la limita cu Parcul Natural Domogled-Valea Cernei, la intersecția drumurilor forestiere care merg spre Poiana Mică și, respectiv, Pădurea Drăghiceanu, spre V. Gorganului și Motru Sec și spre Dealul Furca Caprei.

Valoare conservativă: este dată de prezența unor specii de floră de interes științific.

Este o suprafață ocupată de o mlaștina situată pe trei nivele – turbărie cu *Eriophorum vaginatum*, *E. angustifolium*, *Sphagnum* sp, *Juniperus communis* și *Molinia caerulea*.

Mlaștina de la nivelul superior are cea mai interesantă fizionomie, centrul fiind mult mai bombat, iar apa persistând chiar și în timpul verii. Este situată la o altitudine de aproximativ 1020-1025m, cu coordonatele aproximative: 45°02'52.657"N, 22°39'45.349"E, în partea de SV a unei pajiști mari -Poiana Mare, în vecinătatea unei păduri seculare de fag, proximal față de limita cu Parcul Național Domogled-Valea Cernei. Acesta este alimentată doar de precipitații. Din ea se scurge un firicel de apă, pe stratul de turbă, care o conectează cu următoarele mlaștini invadate de *Juniperus communis*. De remarcat aici prezența speciei *Molinia caerulea*, care realizează o acoperire de aproximativ 80%.

Mlaștina centrală este ușor convexă. Am putut măsura aproximativ 2m de turbă. Partea convexă este acoperită de vegetație densă în care este de remarcat, mai ales în luna mai, dominanța speciei *Eriophorum vaginatum*, plantă tipică de mlaștină. Au fost identificate aici: *Gentiana asclepiadea*, *Juncus articulatus*, *Juncus bufonius*, *Lycopodium clavatum*, *Campanula serrata*, *Vaccinium vitis-idaea*, *Caltha palustris*.

Mlaștina sudică este cea situată la poalele pădurii de fag, imediat ce se iese în pajiște de pe drumul forestier. La periferia estică a acesteia există mai multe lacuri mici, probabil adâncite

artificial, toate cu apă, în special în primăvară, apă care mai târziu se evaporă. Și acolo stratul de turbă este mai mare de 1 m grosime. Specii importante: *Carex canescens*, *Carex echinata* subsp. *echinata*, *Carex nigra*, subsp. *dacica*, *Carex ovalis*, *Eleocharis carniolica*, *Eriophorum angustifolium*, *Eriophorum vaginatum*, *Juncus bufonius*, *Peplis portula*, *Polytrichum commune* var. *perigoniale*, *Vaccinium myrtillus*, *Vaccinium vitis-idaea*, *Vaccinium uliginosus* subsp. *uliginosus*, *Molinia caerulea*, *Nardus stricta*, *Sphagnum cuspidatum*, *Sphagnum palustre*, *Thelypteris palustris*, *Hypericum humifusum*.

Specii de interes științific: *Rumex thyrsiflorus*, *Vaccinium uliginosum*

Justificări legate de alocarea statutului de protecție:

1. Conservă specii de plante și animale relict, plante rare de interes național și european.
2. Depozitul de turbă oferă posibilitatea de a reconstitui istoria cuaternară. Studiul mlaștinilor ne poate furniza informații cu privire la schimbările climatice din ultimii 8000 ani. Turba este un mediu bun de conservare: polen, semințe și fructe care au căzut în urmă cu mii de ani în turbă au fost păstrate în stare excelentă. Studiul acestor elemente din stratul de turbă ne oferă, de asemenea, posibilitatea de a prezice viitoarele modificări.
3. Conservă biocoenoze care indică probleme ecologice și fiziologice.
4. Sunt situate în cel mai sudic punct al Munților Carpați.

Elemente criteriu Natura 2000: *Campanula serrata*, *Bombina variegata*; habitatul 7110*

Turbării active

Propuneri de gestiune: La nivelul acestui perimetru de protecție integrală urmează a fi interzise următoarele activități:

- orice fel de amenajări sau construcții;
- orice fel de activități de vânătoare;
- orice fel de activități de pășunat sau exploatare agricolă;

Se va practica o dată la doi ani o cosire târzie, în perioada de îngheț. Feriga invazivă *Pteridium aquilinum* se va extrage prin cosire, materialul vegetal rezultat urmând a fi îndepărtat de pe amplasament.

Se va amenaja un traseu turistic în circuit, ce va parcurge principalele elemente de interes.

Traseul se va marca distinct, indicându-se prin panouri gradul de dificultate, punctul de localizare, durata traseului, informații cu privire la elemente naturale, restricții.

Se propune realizarea în teren a unei demarcări și instalarea unor panouri de avertizare și informare.

Zonele umede Balta

Propunere: 95,11 ha; Comune: Balta, Podeni; Cvadrante: 47, 48, 64

Obiectiv de protecție: botanic

Trasare: Trasarea delimitează strict zona de interes conservativ.

De-a lungul pârauului Balta se dezvoltă interesante păduri ripariene, de tipul zăvoaielor, dominate de arin negru. Aici a fost identificată și specia de interes comunitar *Lindernia procumbens*.

Arinișul se continuă de-a lungul pârauului, care strânge afluenții din nord-vest, dinspre localitățile Costești, Prejna și Gornovița formându-se, astfel, în lunca largă, în anii ploioși, o baltă. La un moment dat arinișul se pierde în pajiștile mezo-higrofile din "balta" de la Balta.

Luncă largă, situată între localitățile Balta -la sud și Costești, Prejna și Gornovița la Nord.

Balta de la N de localitatea Balta este deosebit de importantă nu numai din punctul de vedere al vegetației actuale dar și pentru că ea conservă un strat de turbă ce poate oferi imagine asupra evoluției vegetației postglaciare din zonă. Cum astfel de depozite turboase nu prea există în această parte a țării, mlaștina de aici este deosebit de importantă pentru tot SV-ul țării. Probele au fost luate în partea de E a depresiunii și arată o destul de recentă retragere a apelor unui lac ce a existat aici. Se remarcă abundența deosebită a polenului de arin, după care această plantă a cunoscut un regres destul de accentuat, până azi -Lupșa Viorica & Măgălie Elena. 1971. Analiza s-a făcut în asociația: *Schoenoplectetum lacustris* -Eggl. 1933 Schmele 1939.

Valoare conservativă: este dată de prezența unor specii de floră de interes științific.

Elemente criteriu Natura 2000: *Bombina variegata*; habitatele 6440 Pajiști aluviale cu *Cnidion dubii*; 91E0* Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* -Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae.

Propuneri de gestiune: La nivelul acestui perimetru de protecție integrală urmează a fi interzise următoarele activități:

- orice fel de amenajări sau construcții;
- orice fel de activități de vânătoare;
- orice fel de exploatare de masă lemnoasă;
- orice fel de amenajări hidrotehnice sau captări de ape în amonte, pe o distanță de cel puțin 1000m.
- orice fel de activități de pășunat sau exploatare agricolă;
- orice fel de exploatare de resurse naturale minerale -balastru.

Se va amenaja un traseu turistic în circuit, ce va parcurge principalele elemente de interes.

Traseul se va marca distinct, indicându-se prin panouri gradul de dificultate, punctul de localizare, durata traseului, informații cu privire la elemente naturale, restricții.

Se propune realizarea în teren a unei demarcări și instalarea unor panouri de avertizare și informare.

Valea Topolova

Propunere: 11,40 ha; Comune: Podeni, Cireșu; Cvadrate: 18, 19

Obiectiv de protecție: mixt – peisager, floră și faună

Trasare: conform elementele de conservare din teren

Valoare conservativă: se remarcă prezența unor habitate interesante murale, de stâncării -încă ne-evaluate din punct de vedere fitocenotic, dar și prezența habitatelor de interes conservativ 6430, 40A0*, 6210* și 91L0.

Dintre speciile de interes conservativ a fost identificată prezența speciilor: *Cerambyx cerdo*, *Testudo hermanni*, *Lucanus cervus*.

Propuneri de gestiune: La nivelul acestui perimetru de protecție integrală urmează a fi interzise următoarele activități:

- orice fel de amenajări sau construcții;
- orice fel de activități de vânătoare;
- orice fel de exploatări de masă lemnoasă;
- orice fel de amenajări hidrotehnice sau captări de ape în amonte, pe o distanță de cel puțin 1000m.
- orice fel de activități de pășunat sau exploatare agricolă;
- orice fel de exploatări de resurse naturale minerale.

Se va amenaja un traseu turistic în circuit, ce va parcurge principalele elemente de interes.

Autoritățile locale vor întreprinde măsuri de sprijinire a deținătorilor de terenuri ce aplică normele de gestiune prin mecanisme stimulative -diminuarea impozitului pe teren.

Dealul cu Serpentine

Propunere: 59,04 ha; Comune: Podeni, Balta; Cvadrate: 22, 23, 34

Obiectiv de protecție: botanic

Mlaștina Busești

Propunere: 3,51 ha; Comuna: Isverna; Cvadrate: 139

Obiectiv de protecție: botanic

2.1.5. Perioada de timp: obiective, ținte, pași

Obiectivele de conservare de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, pot fi rezumate prin sintagma de dezvoltare durabilă. Se dorește prezervarea patrimoniului natural dar și dezvoltarea socio-economică a comunităților locale, astfel încât să fie surmontate elementele de disparitate față de alte zone de la nivelul județului Mehedinți, respectiv de la nivel național.

Principalele măsuri de asumat sunt prezentate sintetic, sub forma unei matrici la nivelul căreia s-a realizat o suprapunere a relevanței măsurilor de conservare pentru speciile de interes conservativ de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, cu fiecare dintre elementele-țintă ce fac obiectul gestiunii conservative de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Au fost considerate astfel un număr de 17 măsuri ce au păstrat relevanța cea mai mare întâlnită în parte la nivelul fiecărui element-țintă analizat, după cum urmează:

1. Interzicerea incendierii pajiștilor;
2. Limitarea accesului, controlul activităților turistice;
3. Limitarea unor practici agricole și a utilizării pesticidelor;
4. Gestiunea deșeurilor, controlul depozitărilor;
5. Limitarea exploatării de resurse naturale minerale;
6. Limitarea unor practici silvice, adaptarea managementului forestier;
7. Asumarea unor măsuri non-intervenționiste, succesiune naturală de vegetație;
8. Interzicerea oricăror intervenții la nivelul zonelor ripariene;
9. Interzicerea oricăror intervenții la nivelul zonelor de scurgere a apelor/zonelor umede;
10. Măsuri active de restaurare ecologică a habitatelor;
11. Măsuri active de protecție a populațiilor;
12. Măsuri active de reintroducere, recolonizare, înmulțire;
13. Interzicerea oricăror măsuri de afectare directă -extragere, captură, vânatoare.;
14. Măsuri active de reducere a poluării/deversărilor;
15. Acțiuni de informare, educare și conștientizare;
16. Aplicarea măsurilor de cosire târzie;
17. Măsuri indirecte de conservare prin asigurarea de surse trofice suplimentare/alternative, crearea de nișe adăpost;

Situația UP-urilor, conform amenajamentelor silvice în vigoare în anul 2015, la nivelul GPMh, este prezentată și sub forma unui tabel de corespondențe.

Tabel nr.2

Denumire zonă propunere integrală	Ocol Silvic	Denumire U.P.	Zonă protecție integrală Direcția Silvică	Zonă tampon Direcția Silvică	Zonă propunere integrală propusa initial	Zonă tampon
Izvorul și stâncăriile de la Camăna	Severin	UP II Podeni	126NN,125NN1,125A,125B,124NN,124lege funciara,122NN2,122,124,	127A,126A,126B,124A,122A,122NN1,122d	125B;125NN2;126NN;126A; pasune;124;123;123A;123B;124A;124NN;122A;122B;125A;122;122NN1;122D;	E; 121; 120; 119E; 126B;127A
Cornetul Babelor și Cerboanei	Ocolul Silvic Tarnița	UP IV Balta	119,120,98,97B,97C,97D,99,96B,100A,99D,121A,121B	100B,100BC,100Le g.funciara,267,91,94B,94C,96C,96A,97A,122A,118	267;91;93B;93D;93C;93;94A;94E;94B;94D;94C;96C;96A;96B;100A;100;100C;100B;99;98;97B;97A;97C;97D121A;121B;122A;122B;122;120;119;118;117;116A;116B;116C;116;115A;EE26;	207A;93A;95A;95B;84;114A;113;113A;113E;teren in afara fondului forestier N-S;

Cheile Coșuștei	Tarnița	UP IV Balta	79E,E19,80N1,80Lege funciara,80E,86N,87B,88 A,88B,88N1,88N2,92B,1 26,127A,127,127N	79,80B,80C,87A,E2 4,88D,127C,E30,128	84,275;EE;277MM;87;12 3;EE;82;125B;125;125A; 123NN;teren in afara fondului forestier;129;126;127B;1 27C;EE30;128;127A;127 NN;88;88D;88A;88NN1; 88C;EE24;87;87A;87B;8 6A;23EE;80A;80C;80;80 B;88E;80NN;79E;79;EE1 9;79B;133;133D;79A;13 3A;71A;133C;133B;EE3 2;71;70;147B;148B;279; 150A;69;	NV 276; 276F; 276E; 277B;276C; 277; N teren arabil de la b.278 până la b.257; 124C;124A; teren arabil de la b. 742 până la b.720; 133D; 134;; 147A;148A; 149A 149;149B; 150B; 68; 72A; 78C;79A; 79D; 80D;; E- teren arabil; 90B; 88;89C;90;90B;90 C; 90D; 92; 92B; 93A; 95A; teren arabil de la b.198 la b. 550; 84
Topolnița	U.P.IX Coșuștea	85A;85D;86N;59B;59A; 59E;59D;58E;148;149;E; 64E;64A;64I;64F;63A;6	85B;86B;89D;59I;60 A;60E;60D;61A;63 A;63B;64B;65G;	85A;85D;86N;59B;59A;5 9E;59D;58E;148;149;E;6 4E;64A;64I;64F;63A;63	85B;86B;89D;59I; 60A;60E;60D;61A ;63A;63B;64B;65	

Cornetul Bălții	Tarnița	UP IV Balta	3H;63I;63F;149 187B;187A;191;193;192, 164	teren extravilan	H;63I;63F;149 187B;187A;191;193;192	G; teren extravilan
Pereții calcaroși de la Izvoarele Coșuștei	Tarnița	UP V Coșuștea	28,29,31A,31B,31C	27A,27B,27C,27D,3 0A,32A	28;EE13;28A;E14;28B; ff;29A;29B;29;29C; teren in afara ff;31C;31B;EE22;31A;	S 167; S-Sv Pășune; 27A; 27C; 35C;35D; 55EE; 32A;30C;30B;30A ; 225B; 226B;229A; EE16;
Tufărișurile mediteraneene de la Isverna	Tarnița	UP V Coșuștea	53A,53B,53Lege funciara,106A,106B,106 V	teren extravilan	Teren in afara ff,b.129la b162,ua54a;44A; 44B; EE39;47; 52B; 54A; 55B; 54C;	53A;59A;59B;56A ;52A;51A;50A;49 A;48;45A; 54B;43; 106B;
Cornetul Băii și Valea Mânăstirii	Baia de Aramă	U.P. VII Baia de Aramă	66A,66C,66D,66G,66F,6 6E,67A,67B,68C,69B	66B,67C,67D,68A,6 8B,68D,69A,69C,69 D,	69E; 69G; 69B; 69C; 69D; 68B; 68A;67A; 67C;67D; 66B; 66C; 66F; 66A; 66D;66G; 66E; 65D;	64B; 65C;65A;65B;69F; 69A; 72E;
Pădurea de liliac Ponoarele	Baia de Aramă	U.P. VII Baia de Aramă	85; 92;	41A;92;94;42	85; 92;	41A;92;94;42

Complexul Carstic Ponoarele	-	-	190; 191B; 192A;192C; 192B; 192E; 192D; 192;39; 9;	193	190; 191B; 192A;192C; 192B; 192E; 192D; 192;39; 9;	193	192;191;190;194;1 90a;190B;190N 191A;191B;191C; 191D;191E;191F;1 91G; 191H;191N; 192A;192B;192C; 192D;192E; 194A;194B; 194C; 194D;194E; 194P
Pădurea Borovaș	Topolnița	U.P. VI Topolnița	193A; 193B; 193N;	190A,190N,57A,56 C,56N1,194A,193C, 191A,192A	190A,190N,57A,56 C,56N1,194A,193C, 191A,192A	193	192;191;190;194;1 90a;190B;190N 191A;191B;191C; 191D;191E;191F;1 91G; 191H;191N; 192A;192B;192C; 192D;192E; 194A;194B; 194C; 194D;194E; 194P
Cheile Topolniței și Peștera Topolnița	Topolnița	U.P. VI Topolnița	131A,131B,166A,167A, 167B,167C,268A,268B,1 31N1,131N2,166N,167D ,167E,167N1,167N2,117 A,117B,117N	168A,114A,115A, 115B,121A,132,165, 118,	114A;114N;167;115B;11 7A;121B;121C;131A;131 B;131C;131D;131E;131 N;166;132A;132B;132C; 132N;132E;121A;121N	193	167A;165A;165N; 164A;164B;161C; 160A;160N;120;11 9A;119B
Peștera Epuran	Topolnița	U.P. VI Topolnița	130N1,121N	121A,132,133,134,	133A; 133E;130A;130N;130E; 134A;134E	193	160N;134N1;134; 129

Pădurea Gorganu	Padeș	U.P. I Motru Sec	19A;19B;20A;21A;21B; 21E;21D;21C;21E;21F;2 2A;22B;22C;22G;22E;22 H;22D;23A;23B;23D;23 E;23F	12C;10A;8A;7;6A;6 C;24A	19A;19B;20A;21A;21B;2 1E;21D;21C;21E;21F;22 A;22B;22C;22G;22E;22 H;22D;23A;23B;23D;23 E; 23F	12C;10A;8A;7;6A; 6C;24A
Pădurea Drăghiceanu	Baia de Aramă	U.P. VII Baia de Aramă	103;104;105;106;107	teren extravilan	103;104;105;106;107	
Tufărișurile Med.- Cornetul Obarsa Closani	Baia de Aramă	U.P. VII Baia de Aramă	în afara fondului forestier	98A;98NN;99A;135	în afara fondului forestier	98A;98NN;99A;13 5
Cornetul Piatra Încălecată	Tarnița	U.P. IV Balta	272A;272B	110; 110A	272A;272B	110; 110A
Vârful lui Stan	Baia de Aramă	U.P. VII Baia de Arama	-	217;217A;217C	-	217;217A;217C
	Tarnița	U.P. V Coșuștea	Borna 153,154,163,165,641; 56C; 56MM; 57C; 64; 65A; 67A; 67NN; borna 254la b.141la b.141;NV limita parc	79D, 69C, 68B, 57D, 56 LEG, 00	Borna 153,154,163,165,641; 56C; 56MM; 57C; 64; 65A; 67A; 67NN; borna 254la b.141la b.141;NV limita parc	52A;54B;55A;56;5 7B;63B;68;67A;79 D, 69C, 68B, 57D, 56 LEG, 00

Tufărișurile Mediterranece de la Isverna	Tarnița	U.P. V Coșuștea	53A,53B,53Lege funciara,106A,106B,106 V	teren extravilan	în afara fondului forestier, 54A, 54C, 52B, 44B, 44A.	106B, 43, 45A, 45NN1, EE39, 49NN, 49A, 50A, 50NN, 51A, 51NN, 52A, EE40, 54B, 55B, 56A, 59A, 53A.
Mlaștina Obârșia Cloșani	Baia de Aramă	U.P. VII Baia de Aramă	În afara fondului forestier	102A;103D;102	În afara fondului forestier	102A;103D;102
Topolova	Drobeta Turnu Severin	U.P. II Podeni	Nu este de acord DS Mehedinti, au deja aprobate, investitii de drumuri forestiere		235; 234; 233;225;227;232; 231;230;229;238;	226;224
Propunere Gornovița -Balta	Tarnița	UP IV Balta	-	207;207B;208;210	-	18A;72C;72B;72D ;74B;E40;73B, 18B
Mlaștină Busești			Intravilan, localitatea Busești	-	Intravilan, localitatea Busești	-

Complexul Carstic de la Ponoarele	Baia de Aramă	U.P. VII Baia de Aramă	48A; 48I; 48H; 48D; 54A; 54NN; 54D; 55B; 55G; 55E; 54C; 54E; 54B; de la b.181 la b.182teren in afara ff.	48C; 50A; 51A; 53A; 53B; 55D; 55F; 55A; 59A; 31E; 32E; 33C; 33PP; 33B; 33D; 205A;	48A; 48I; 48H; 48D; 54A; 54NN; 54D; 55B; 55G; 55E; 54C; 54E; 54B; de la b.181 la b.182teren in afara ff.	48C; 50A; 51A; 53A; 53B; 55D; 55F; 55A; 59A; 31E; 32E; 33C; 33PP; 33B; 33D; 205A;
---	------------------	---------------------------	--	--	--	--

2.2. Descrierea mediului fizic al Geoparcului Platoul Mehedinți și ariilor naturale din zona acestuia

2.2.1. Geologie

Geneza și individualizarea Platoului Mehedinți este de natură tectonică și strâns legată de formarea Carpaților, în timpul orogenezei alpine de la sfârșitul mezozoicului și continuată în Neozoic, în timpul ultimelor eforturi de înălțare a lanțului montan, podișul fiind o treaptă scufundată a Carpaților. Teritoriul sau are un caracter de unicitate, deoarece aparține geostructural Carpaților Meridionali și geomorfologic, unităților de podiș -caz unic în România.

Structura geologică a platoului cuprinde următoarele unități -domenii structural-tectonice: Autohtonul Danubian, Pânza Getică și Pânza de Severin, aceasta din urmă fiind intercalată între primele două. Rocile cristaline -paragneise, micașturi, curațite, amfibolite, migmatite sunt prezente în fundamentul autohtonului, alături de granite și în Pânza Getică reprezintă peste jumătate din alcătuirea petrografică a podișului, restul suprafețelor fiind situate pe rocile sedimentare ale autohtonului și pânzelor, respectiv: calcare Jurasic superior-Cretacic inferior -de care se leagă carsificarea, sedimentarul cretacic post-tectonic al autohtonului și Pânzei de Severin -Strate de Sinaia identice cu cele din fișul Orientalilor și sedimentul Mio-Pliocen post-tectonic, prezent în Bazinul Bahna, în zona Jidoștița-Bahna și într-o fâșie îngustă cu aspect de culoar situată între Bahna și Ponoarele.

În bordura estică a Platoului Mehedinți, suprafața Geoparcului se extinde pe o fâșie îngustă din Piemontul Getic -Piemontul Coșuștei, care fosilizează fruntea Pânzei Getice și este alcătuită din roci detritice miocene -conglomerate pietroase și pietros-nisipoase, argile, marne. și depozite aluvionare cuaternare și recente.

2.2.2. Morfostructura

Structura geologică este dominată de șisturi cristaline epimetamorfice însoțite de mase magmatice. Invelișul sedimentar este alcătuit din formațiuni paleozoice și mezozoice, cărora li se adaugă depozitele Neogene -spre SE.

În Podișul Mehedinți, apar la zi două din zonele de sedimentare ale Domeniului Danubian - Cerna și Coșuștea - împreună cu șisturile cristaline mezometamorfice din bază.

Carstul din Podișul Mehedinți aparține danubianului, fiind constituit din calcare Jurasice.

Disponerea suprafeței calcaroase și diferențele de carsificare permit divizarea în patru subunități cu particularități morfologice, hidrologice și evolutive distincte, după cum urmează:

a. Carstul nordic

- Zona carstică Baia de Aramă – Ponoarele, cuprinsă între Valea Brebina -la nord și aliniamentul Lacului Zăton: calcare Badenian-apțiene;
- Zona carstică Gărdăneasa – Băluța, este un platou carstic înclinat ușor spre est, a cărei margine vestică se găsește suspendată față de zona Baia de Aramă – Ponoarele;

b. Carstul din partea central-nordică

- Zona carstică occidentală, având o limită geologică tranșantă la nord, spre sud, morfologia devenind vizibil erodată, dând naștere Cornetului Babei;
- Zona carstică orientală se prezintă sub forma unor benzi înguste îngropate în depozite de fliș, de unde și aspectul discontinuu sau insular;

c. Carstul din partea central-sudică

- Zona carstică Cornetul Bălții – Cornetul lui Bobic;
- Zona carstică Fața Radului – Sfodea;
- Sectorul carstic Peștera Mare de la Balta;

d. *Carstul sudic*

- Sistemul carstic Epuran – Topolnița;

2.2.3. Relieful

Geomorfologia Platoului Mehedinți reflectă fidel constituția geologică a terenului evoluția tectonică și sculpturală a teritoriului. Relieful este dispus în benzi paralele, dispuse pe direcție NE-SV, care urmăresc direcția structurilor geologice principale și sunt delimitate de aliniamente tectonice, fiind, totodată, decalate altitudinal între ele. Datorită diferențelor petrografice și de duritate dintre benzi, pe teritoriul Geoparcului Mehedinți s-au individualizat, în urma ciclurilor de nivelare carpatice și eroziunii exercitate de rețeaua hidrografică următoarele unități și subunități de relief:

– flancul estic al Munților Mehedinți – bordură montană situată între 600-1000 m altitudine. alcătuită din abrupturi calcaroase, dispuse în trepte și fragmentate de obârșia unor mici văi suspendate;

– unitatea deluroasă vestică – alcătuită din șisturile cristaline ale Pânzei Getice -Petecul de Bahna și despartită de bordura montană printr-un uluc depresionar format de către bazinele de obârșie ale văilor Brebina, Coșuștea, Topolnița și Bahna; cuprinde culmi și platouri bine nivelate, fragmentate transversal de rețeaua hidrografică; în sectorul nord-vestic al unității există situat pe ofiolitele și sedimentarul Pânzei de Severin, relieful este masiv și mult mai înalt - Vârful Paharnicului, 885 m altitudine;

– ulucul depresionar central – situat pe roci sedimentare friabile de vârstă miocenă, care se extinde între Baia de Aramă și Orșova, cu o îngustare între Bahna și Cireșu -datorată prezenței cristalinelui;

– unitatea de podiș, centrală și estică – suprafețe interfluviale nivelate, formate pe calcare, sedimentar cretacic -zonele Cerna-Jiu și Coșuștea și sisturi cristaline -Petecul de Mehedinți al Pânzei Getice, structura fiind dispusă în benzi longitudinale paralele, proeminente, puțin fragmentate, delimitate de versanți abrupti generați de falii și decroșări;

– ulucul piemontan estic și sud-estic – unitate aparținând Piemontului Getic și alcătuită dintr-o alternanță de culmi deluroase erodate și bazinete de eroziune formate la ieșirea văilor din rocile cristaline ale structurii carpatice.

Aspectul general al Platoului Mehedinți este dat, pe de o parte, de contrastul dintre unitățile de platou -nivelate și relativ înălțate și rețeaua de văi și depresiuni adâncită pe marginile interfluviale și, pe de altă parte, de contrastul dintre suprafața platoului și benzile de calcar, mai dure, care au rămas în relief prin culmi și martori proeminenți – cornetele calcaroase distincte, în peisaj, prin înălțimea lor mare, masivitatea relativă și forma specifică.

Evoluția Platoului Mehedinți a fost afectată de toate ciclurile de nivelare carpatice, geograful Emm. de MARTONNE considerând că ”E greu să găsești un exemplu mai tipic de peneplenă dominată de înălțimi izolate din calcar sau cristalin, care sunt martori ai primei faze de eroziune”, referindu-se la suprafața Râul Șes care rețază interfluviile la 500-600 m.altitudine. și la cornetele calcaroase sau la câteva dealuri mai înalte care se înalță deasupra suprafeței de nivelare.

Relieful carstic

Carstul descrie relieful format pe calcare și roci înrudite cu acestea, iar denumirea lui provine de la regiunea Karst din Slovenia, unde a fost descris pentru prima oară. Relieful său se clasifică în forme endocarstice reprezentate de peșteri și avene și în forme exocarstice care cuprind lapiezurile, dolinele uvalele și poliile; regiunile carstice se întâlnesc frecvent chei, abrupturi calcaroase și forme de relief rezidual de genul creștelor, turnurilor.

În Platoul Mehedinți, calcarele ocupă cu puțin peste 5% din suprafață, dar relieful dezvoltat pe acestea constituie principalele elemente ale patrimoniului geologic și geomorfologic. Două sute de peșteri – printre care Topolnița are o dezvoltare de 21,5 km și trei altele, peste 3 km – individualizarea, prin decuparea barelor, a cornetelor calcaroase și a numeroase depresiuni de captare carstică, dezvoltarea unor importante câmpuri de lapiezuri și existența unui renumit Pod Natural, la Ponoarele, sunt numai câteva dintre coordonatele carstului.

Carstul din Platoul Mehedinți este un carst format în bare calcaroase, nivelate și fragmentate, în care rețeaua de văi, captată în subteran, a format mari sisteme de peșteri. Pe suprafața barei calcaroase s-au format fie platouri carstice acoperite de lapiezuri, doline, văi cu doline sau văi seci -cornetele Prosăcului, Jupânești, Sfodei, Bobic, Băluței, Gărdănesei, fie cornete calcaroase înalte, cu forme conice, tronconice sau cu aspect de creastă -Cerboanea, 803 m, Babelor, 771 m, Bălții 701 m, Ponoarelor.

Pe marginea cornetelor calcaroase, râurile care vin dinspre vest, de pe formațiuni impermeabile, sunt captate în subteran, prin ponoare și guri de peșteră, formând, în aval, văi seci, iar în amonte, depresiuni carstice cu lunci aluviale întinse -Pețimea, Ponorăț, Prejna-Gornovița, Izverna-Nadanova, Zăton, Ponoarele. Cea mai spectaculoasă depresiune este cea de la Zăton, care împreună cu Dealul cu Lapiezuri, Peștera Podului, Podul lui Dumnezeu și Peștera Bulba formează un complex carstic unicat în România.

Prin contrast cu podișul, carstul din marginea estică a Munților Mehedinți este un carst de platou calcaros suspendat -altitudini de 800-1000m, cu platouri somitale și abrupturi spectaculoase și de mari dimensiuni -Groapa lui Iorgovan, pe marginea căroră se descarcă drenaje subterane cu debite bogate -Izvoarele Coșuștei, Peștera Izverna, Izbul Obârșiei. Peisajului carstic i se alătură și câteva sectoare de chei înguste, dar nu foarte lungi, formate prin traversarea barelor calcaroase de către unele văi mai importante -cheile Topolniței, Coșuștei, Băluței.

Peșterile sunt, la rândul lor, elemente de patrimoniu foarte importante prin dimensiuni, morfologie, mineralogie, biospeologie și, nu în ultimul rând, prin frumusețea și spectaculozitatea lor. Sunt de amintit sistemul Epuran – Topolnița, cu un cavernament gigantic, morfologie complexă și galerii deosebit de frumoase și spectaculoase -comuna Cireșu, peșterile Sfodea, Curecea și Balta, importante pentru morfologia și hidrografia lor -comuna Balta, Peștera Izverna, un unicat prin caracteristicile sale hidrocarstice și peșterile din sistemul carstic Zăton–Bulba, cu elemente morfologice și hidrocarstice unicat. Majoritatea acestor peșteri sunt arii protejate clasificate în clasa de importanță A.

Dintre toate formele și fenomenele carstice, Podul Natural de la Ponoarele -Podul lui Dumnezeu – un rest rămas din prăbușirea unei porțiuni din tavanul Peșterii Podului -comuna Ponoarele – reprezintă, alături peșterile Topolnița, Epuran, Bulba, Câmpul de Lapiezuri de la Ponoarele și Lacul Zăton elemente emblematice și de primă valoare ale Geoparcului Platoul Mehedinți.

2.2.4. Hidrologia

Rețeaua hidrografică este dominată de afluenții direcți ai Dunării -mai importanți fiind Bahna, Jidoștița și Topolnița și cei din bazinul Motrului -care este afluent al Jiului și prin acesta al Dunării: Coșuștea, Hușnița, Brebina, Bulba, și Motrul însuși.

Râul Motru reprezintă cel mai mare râu din județ având o lungime de 134 km și o suprafață de bazin de 1895 kmp.

Motru primește ca afluenți pe dreapta râul Motru Sec.

Suprafața de bazin 81 kmp.

Lungimea cursului de râu 17 km.

Aval de Motru Sec tot pe dreapta primește afluentul Motrușor.

Lungimea cursului de râu 7 km.

Suprafața de bazin 12 kmp.

Tot pe partea dreapta aval primește ca afluent râul Brebina care izvorăște din zona carstică și străbate vechea exploatare minieră de cupru de la Mărășești.

Lungimea cursului de râu 20km.

Suprafața de bazin 77 kmp.

Râul Brebina primește ca afluent râul Bulba.

Lungimea râului este de 32.5 km.

Suprafața de bazin 14.9 kmp.

Motru mai primește ca afluenți -secțiuni Satelit:

Crainici cu o suprafața de bazin de 193 kmp și lungime curs râu 18 km.

Iupca cu supr. bazin 56 kmp și lungime 16 km.

Ohaba cu supr.bazin 66 kmp și lungime 15km.

Pe partea dreapta Motru primește doi afluenți Peșteana și Lupsa.

Peșteana –supr.bazin 85 kmp și lungime 22 km.

Lupșa –supr. bazin 16 kmp și lungime de 8 km.

Aval tot pe partea dreapta Motru primește ca afluent râul Coșuștea.

Suprafața de bazin 437 kmp și o lungime de 75 km.

Coșuștea izvorăște din zona calcaroasă a munților Mehedinți -peștera Izverna.

Până la confluența cu râul Motru, Coșuștea primește ca afluent râul Coșuștea Mică cu o suprafață de bazin – 64 kmp și o lungime de 25 km.

Există și o rețea bogată de ape subterane, încă insuficient cartată, cu exurgențe importante la Izverna, Bulba și pe cursul superior al Coșuștei -aici sunt izvoare carstice cu debite de 1000-

2000 l/s, și insurgențe majore la Ponoare -Zăton și Jupânești -, „la lac”. Topolnița intră de asemenea în subteran pe o scurtă porțiune.

Lacuri. Cel mai important este cel de la Balta, pe Topolnița. Este interesant și lacul intermitent carstic Zăton, de la Ponoare -cu scurgere prin sifon în subteran.

2.2.5. Clima

Zona se încadrează în sistemul climatic al Carpaților Meridionali, ce aparține domeniului temperat continental cu influențe mediteraneene, beneficiind de un climat temperat umed, cu veri calde și ierni blânde.

Regimul termic

Datorită influenței circulației aerului cald de origine mediteraneană, temperatura aerului înregistrează valori mai ridicate în comparație cu alte unități, asemănătoare din punct de vedere geografic, de la nivel național. Amplitudinile termice medii anuale sunt relativ mici -21,4 – 21,6° C, demonstrând caracterul moderat al climatului. Temperaturile minime absolute sunt legate de stagnarea maselor de aer rece de circulație estică. În aceste condiții temperatura aerului poate scădea până la -25°C.

Valorile minime ale temperaturilor se înregistrează în luna ianuarie -temperatura medie: -2,3° C, temperatura minima: -27,5° C iar valoarea maximă se înregistrează în luna iulie -temperatura medie: 20,2° C, temperatura maxima: 38,5° C.

În sezonul de iarnă 2013-2014, s-a înregistrat o dinamică particulară a temperaturilor, episoadele cu temperaturi sub 0°C fiind reduse, izolate.

Umiditatea relativă

Umiditatea relativă se distribuie neuniform pe teritoriu, datorită influenței surselor locale de evaporare, gradului de acoperire cu vegetație și altitudinii zonei. Valorile medii anuale ale umidității relative a aerului oscilează în jur de 70%.

Precipitațiile atmosferice

Datorită situării regiunii sub incidența maselor de aer ale circulației V și SV, cantitățile de precipitații sunt relativ ridicate. Repartiția cantității de precipitații în timpul unui an este diferită de cea a restului țării, făcându-se simțită influența mediteraneană, caracterizată prin două maxime: unul în lunile mai – iunie în zonele mai joase și iunie – iulie în zonele înalte, iar altul, secundar, mai sărac în precipitații, în octombrie – noiembrie.

Minimele se produc la sfârșitul verii și începutul toamnei -august – septembrie și la sfârșitul iernii -februarie – martie. Predomină precipitațiile lichide, cele solide sub formă de ninsoare fiind mai rare. O frecvență mai mare în sezonul de iarnă o are lapovița.

Stratul de zăpadă nu durează foarte mult -circa 30 – 40 de zile/an în condițiile în care numărul zilelor cu ninsoare sunt sub 20 zile/an. Grosimea medie a stratului de zăpadă atinge valoarea cea mai mare în februarie, putând ajunge la 10 – 15 cm. În zona studiată lunile cu precipitațiile medii cele mai mari sunt, de regulă, mai -precipitații medii atmosferice: 98,4 mm și iunie -precipitații medii atmosferice: 102,1 mm, urmate de un maximum în toamnă. Cantitatea medie anuală de precipitații este de 925 mm. În perioada rece a anului, o parte din precipitații cad sub formă de zăpadă. Grosimea medie decadică a stratului de zăpadă este maximă în luna ianuarie -medie: 14,4 cm, urmată de lunile februarie -medie: 8,7 cm și decembrie -medie: 5,8 cm. O particularitate a anului 2014 a fost reprezentată de cantitățile mari de ploi ce au fost prezente în sezonul de primăvară și vară.

Astfel, în lunile:

- aprilie – s-au înregistrat precipitații însumând 208mm -16.04: 45mm; 17.04:69mm; 18.04:25mm; 24.04:28mm;
- mai – s-au înregistrat precipitații însumând 294mm -03.05: 47mm; 04.05:38mm; 14.05: 83mm; 15.05:41mm; 22.05: 29mm;
- iunie – s-au înregistrat precipitații însumând 142mm -19.06: 46mm; 25.06:52mm

Practic în cele 3 luni s-a înregistrat o cantitate de aproximativ 70% din valoarea precipitațiilor medii anuale.

Regimul eolian

Aceste parametru variază în funcție de condițiile locale de relief. Deși predomina zilele cu vânt - 62% vânt și 38% calm, acestea au o intensitate redusă -1,8-5,5 m/s și nu provoacă pagube deosebite. Direcțiile principale din care bat vânturile sunt de la E la V și de la NV la SE.

2.2.6. Solurile

Principalele soluri din Geoparcului Platoul Mehedinți reflectă influența puternică a particularităților morfologice ale reliefului asupra naturii și a distribuției acestora.

Altitudinea specifică munților mijlocii determină distribuția etajată a solurilor. Partea superioară a munților este acoperită de spodosoluri, iar cea inferioară este reprezentată de soluri din clasa cambisolurilor. Solurile brun acide sunt asociate cu litosoluri.

2.3. Descrierea mediului biologic al Geoparcului Platoul Mehedinți și ariilor naturale din zona acestuia

Lista speciilor-criteriu Natura 2000, a fost completată cu un număr de 69 de specii, considerate importante în gestiunea conservativă a Geoparcului, după cum urmează:

<i>Neptis hylas</i>	<i>Dendrocopos syriacus</i>	<i>Aegithalos caudatus</i>
<i>Triturus vulgaris</i>	<i>Dryocopus martius</i>	<i>Sitta europaea</i>
<i>Pelobates fuscus</i>	<i>Ficedula parva</i>	<i>Cinclus cinclus</i>
<i>Bufo bufo</i>	<i>Pernis apivorus</i>	<i>Muscicapa striata</i>
<i>Bufo viridis</i>	<i>Picus canus</i>	<i>Prunella modularis</i>
<i>Rana ridibunda</i>	<i>Sylvia nissoria</i>	
<i>Rana dalmatina</i>	<i>Lullula arborea</i>	
<i>Rana temporaria</i>	<i>Lanius collurio</i>	
<i>Hyla arborea</i>	<i>Falco peregrinus</i>	
<i>Salamandra salamandra</i>	<i>Ficedula albicollis</i>	
<i>Lacerta viridis</i>	<i>Ciconia ciconia</i>	
<i>Lacerta agilis</i>	<i>Ciconia nigra</i>	
<i>Lacerta praticola</i>	<i>Falco tinnunculus</i>	
<i>Podarcis muralis</i>	<i>Falco subbuteo</i>	
<i>Anguis fragilis</i>	<i>Corvus corax</i>	
<i>Coronella austriaca</i>	<i>Upupa epops</i>	
<i>Vipera ammodytes</i>	<i>Actitis hypoleucos</i>	
<i>Neomys anomalus</i>	<i>Athene noctua</i>	
<i>Sciurus vulgaris</i>	<i>Otus scops</i>	
<i>Felis silvestris</i>	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	
<i>Cervus elaphus</i>	<i>Erithacus rubecula</i>	
<i>Capreolus capreolus</i>	<i>Motacilla cinerea</i>	
<i>Sus scrofa</i>	<i>Motacilla alba</i>	
<i>Aquila chrysaetos</i>	<i>Carduelis chloris</i>	
<i>Bonasa bonasia</i>	<i>Carduelis cannabina</i>	
<i>Bubo bubo</i>	<i>Carduelis carduelis</i>	
<i>Caprimulgus europaeus</i>	<i>Coccothraustes</i>	
<i>Circaetus gallicus</i>	<i>coccothraustes</i>	
<i>Dendrocopos leucotos</i>	<i>Emberiza cia</i>	
<i>Dendrocopos medius</i>	<i>Merops apiaster</i>	
<i>Strix uralensis</i>	<i>Picus viridis</i>	
<i>Emberiza hortulana</i>	<i>Oriolus oriolus</i>	

2.3.1. Lista elementelor criteriu ce au stat la baza desemnării Geoparcului Platoul Mehedinți

Pentru Geoparcul Platoul Mehedinți, au fost considerate, în ansamblu, ca elemente ale biodiversității, de interes conservativ, un număr de 13 categorii de habitate și 84 specii de faună și 2 specii de floră, după cum urmează:

a. Habitate

1. 40A0* Tufărișuri subcontinentale peri-panonice
2. 6210* Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros -*Festuco-Brometalia*
3. 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor până la cel montan și alpin
4. 6520 Fânețe montane
5. 8160* -R6115 Comunități daco-balcanice pioniere pe grohotișuri mobile cu *Achnatherum calamagrostis*
6. 8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis
7. 9110 Păduri de fag de tipul *Luzulo-Fagetum*
8. 9150 Păduri sud-est carpatice de fag -*Fagus sylvatica* și brad -*Abies alba* cu *Cephalanthera damasconium*
9. 9180* Păduri din *Tilio-Acerion* pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene
10. 91K0 Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* -*Aremonio-Fagion*
11. 91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen -*Erythronio-Carpiniorn*
12. 91E0* -R4402 Păduri daco-getice de lunci colinare de anin negru -*Alnus glutinosa* cu *Stellaria nemorum*
13. 9530* -R4218 Păduri-rariști sud-est carpatice de pin negru -*Pinus nigra* ssp. *banatica* cu *Genista radiata*

TOTAL 13 HABITATE

b. Specii

Nevertebrate -8 specii

1. *Neptis hylas*
2. *Coenagrion mercuriale*
3. *Lucanus cervus*
4. *Cerambyx cerdo*
5. *Morimus funereus*

6. *Austropotamobius torrentium*
7. *Chilostoma banaticum*
8. *Paracaloptenus caloptenoides*

Pești -3 specii

9. *Barbus meridionalis*
10. *Sabanejewia aurata*
11. *Cottus gobio*

Amfibieni și reptile -20 de specii

12. *Bombina variegata*
13. *Triturus cristatus*
14. *Salamandra salamandra*
15. *Triturus vulgaris vulgaris*
16. *Pelobates fuscus*
17. *Bufo bufo*
18. *Rana ridibunda*
19. *Rana dalmatina*
20. *Rana temporaria*
21. *Bufo viridis*
22. *Hyla arborea*
23. *Testudo hermanni*
24. *Emys orbicularis*
25. *Lacerta viridis*
26. *Lacerta agilis*
27. *Lacerta praticola*
28. *Podarcis muralis*
29. *Anguis fragilis*
30. *Coronella austriaca*
31. *Vipera ammodytes*

Mamifere -18 specii

32. *Rhinolophus hipposideros*
33. *Rhinolophus euryale*
34. *Rhinolophus blasii*
35. *Miniopterus schreibersi*
36. *Myotis capaccinii*
37. *Myotis bechsteini*

38. *Rhinolophus ferrumequinum*

39. *Myotis myotis*

40. *Myotis blythii*

41. *Barbastella barbastellus*

42. *Neomys anomalus*

43. *Sciurus vulgaris*

44. *Canis lupus*

45. *Ursus arctos*

46. *Felis silvestris*

47. *Cervus elaphus*

48. *Capreolus capreolus*

49. *Sus scrofa*

Plante -2 specii

50. *Himantoglossum caprinum*

51. *Campanula serrata*

Păsări -35 de specii

52. *Ciconia nigra*

53. *Ciconia ciconia*

54. *Circaetus gallicus*

55. *Falco tinnunculus*

56. *Falco subbuteo*

57. *Actitis hypoleucos*

58. *Athene noctua*

59. *Otus scops*

60. *Upupa epops*

61. *Merops apiaster*

62. *Picus viridis*

63. *Picus canus*

64. *Dendrocopos syriacus*

65. *Dendrocopos medius*

66. *Dendrocotos leucotos*

67. *Lullula arborea*

68. *Oriolus oriolus*

69. *Corvus corax*

70. *Aegithalos caudatus*

71. *Sitta europaea caesia*
72. *Cinclus cinclus aquaticus*
73. *Ficedula albicollis*
74. *Ficedula parva*
75. *Muscicapa striata*
76. *Prunella modularis*
77. *Phoenicurus phoenicurus*
78. *Erithacus rubecula*
79. *Motacila cinerea*
80. *Motacila alba*
81. *Lanius collurio*
82. *Carduelis chloris*
83. *Carduelis cannabina*
84. *Carduelis carduelis*
85. *Coccothraustes coccothraustes*
86. *Emberiza cia*

TOTAL 86 SPECII

2.3.2. Lista elementelor criteriu ce au stat la baza desemnării ROSCI0198 Platoul Mehedinți

Lista elementelor criteriu -habitate și specii ce au stat la baza desemnării sitului ROSCI0198 Platoul Mehedinți este preluată din Formularul standard publicat prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/2007, cu modificările și completările ulterioare și cuprinde 10 categorii de habitate și 28 de specii, după cum urmează:

a. Habitate

1. 40A0* Tufărișuri subcontinentale peri-panonice
2. 6210* Pajiști uscate seminaturale și faccesuri cu tufărișuri pe substrat calcaos -*Festuco-Brometalia*
3. 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor până la cel montan și alpin
4. 6520 Fânețe montane
5. 8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis
6. 9110 Păduri de fag de tipul *Luzulo-Fagetum*

7. 9150 Păduri sud-est carpatice de fag -*Fagus sylvatica* și brad -*Abies alba* cu *Cephalanthera damasconium*
8. 9180* Păduri din *Tilio-Acerion* pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene
9. 91K0 Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* -*Aremonio-Fagion*
10. 91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen -*Erythronio-Carpiniorn*
-

TOTAL 10 HABITATE

b. Specii

Nevertebrate -7 specii

1. *Coenagrion mercuriale*
2. *Lucanus cervus*
3. *Cerambyx cerdo*
4. *Morimus funereus*
5. *Austropotamobius torrentium*
6. *Chilostoma banaticum*
7. *Paracaloptenus caloptenoides*

Pești -3 specii

8. *Barbus meridionalis*
9. *Sabanejewia aurata*
10. *Cottus gobio*

Amfibieni și reptile -4 de specii

11. *Bombina variegata*
12. *Triturus cristatus*
13. *Testudo hermanni*
14. *Emys orbicularis*

Mamifere -18 specii

15. *Rhinolophus hipposideros*
16. *Rhinolophus euryale*
17. *Rhinolophus blasii*
18. *Miniopterus schreibersi*
19. *Myotis capaccinii*
20. *Myotis bechsteini*
21. *Rhinolophus ferrumequinum*
22. *Myotis myotis*
23. *Myotis blythii*

24. *Barbastella barbastellus*

25. *Canis lupus*

26. *Ursus arctos*

Plante -2 specii

27. *Himantoglossum caprinum*

28. *Campanula serrata*

TOTAL 28 SPECII

Studiile de teren parcurse de colectivul MNINGA până la nivelul anului 2008, au confirmat prezența unor elemente criteriu, fiind în măsură a aduce date asupra unor atribute legate de răspândirea acestora, starea populațiilor, dinamică.

2.3.3. Lista speciilor de păsări ce au stat la baza desemnării ROSPA0035 Domogled - Valea Cernei

În formularul standard al ROSPA0035 Domogled-Valea Cernei sunt menționate 19 specii de păsări:

- *Aquila chrysaetos*
- *Bonasa bonasia*
- *Bubo bubo*
- *Caprimulgus europaeus*
- *Circaetus gallicus*
- *Dendrocopos leucotos*
- *Dendrocopos medius*
- *Dendrocopos syriacus*
- *Dryocopus martius*
- *Falco peregrinus*
- *Ficedula albicollis*
- *Ficedula parva*
- *Pernis apivorus*
- *Picus canus*
- *Sylvia nisoria*
- *Strix uralensis*
- *Lullula arborea*
- *Lanius collurio*
- *Emberiza hortulana*

2.3.4. Lista elementelor criteriu identificate în urma studiilor de teren întreprinse în perioada 2013-2014

În urma studiilor de teren întreprinse de SC U.S.I. SRL, statutul de protecție al perimetrului Geoparcului Platoul Mehedinți a fost întărit prin semnalarea unor noi specii de interes conservativ, după cum urmează:

1. *Eriogaster catax*;
2. *Rosalia alpina*;
3. *Callimorpha quadripunctaria*.

Fișă de semnalare pentru specia *Eriogaster catax*

Localitatea: Cocorova, com. Cocorova, jud. Mehedinți; două puncte de colectare

Coordonate:

1. 44°45'4.28"N; 22°50'46.46"E;
2. 44°45'4.29"N; 22°50'56.90"E

Material: 12♂; 2♀ observați; 2♂ colectate; un exemplar predat în cadrul colecției tematice către Administrația Geoparcului Platoul Mehedinți; un exemplar păstrat în colecția tematică a firmei.

Data observației: 08-09.10.2013

Metoda: ecran luminos, sursă de lumină superactinică 60W+bec vapori de mercur 250W, alimentate de la generator electric;

Descriere habitat: versant silvostepic, cu tufărișuri dense de *Crataegus monogyna*, *Prunus spinosa* și *Rosa* sp, cu orientare sudică, ruderalizat parțial -pe locul unei foste vii instalate în terase.

Fișă de semnalare pentru specia *Rosalia alpina*

Localitatea: Pădure fag în lungul DJ 607B, com. Izvoru Bârzii, jud. Mehedinți; un punct de colectare

Coordonate:

1. 44°45'21.52"N; 22°32'30.68"E;

Material: 1♂ păstrat în colecția tematică a firmei.

Data observației: 03.07.2014

Metoda: observație directă

Descriere habitat: pădure de fag

Fișă de semnalare pentru specia *Callimorpha quadripunctaria*

Localitatea: Specie frecvent întâlnită, în mai multe localități, de regulă în poieni, liziere dar și în livezi și grădini. Specia a fost semnalată la capcană luminoasă de la cabana Salvamont Cireșu, Pădurea Bălvănești, Baia de Aramă, Valea Slătincului Mare.

Coordonate:

1. 44°48'42.13"N; 22°31'13.48"E.
2. 44°48'18.92"N; 22°38'2.07"E.
3. 44°58'45.46"N; 22°48'6.90"E.
4. 44°43'22.62"N; 22°32'43.57"E.

Material: 2♂ păstrați în colecția tematică a firmei; 1 exemplar predat în colecția tematică către beneficiar

Data observației: 01.07.2014 Valea Slătinicului Mare; 01.07.2014 cabana Salvamont Cireșu; 02.07.2014 Pădurea Bălvănești; 10.07.2014 Baia de Aramă

Metoda: observație directă; colectare ; Descriere habitat: liziere, tufărișuri

2.3.5. Sinteza elementelor criteriu din domeniul biodiversității ce stau la baza deciziilor de conservare a teritoriului Geoparcului Platoul Mehedinți

O sinteză a elementelor criteriu aparținând biodiversității, este prezentată sintetic în matricea de mai jos, fiind marcate cu bold cele ce au făcut obiectul studiilor de fundamentare pentru prezentul Plan de management, conform termenilor de contractare:

Tabel nr.3

Nr. crt.	Element criteriu	Geoparc	ROSCI0198 ROSPA0035	MNINGA	USI
Habitate					
1.	40A0* Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	X	X	X	X
2.	5130 Formațiuni de <i>Juniperus communis</i> pe tufărișuri sau pășuni calcaroase	-	-	X	-
3.	6210* Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaos - <i>Festuco-Brometalia</i>	X	X	X	X
4.	6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor până la cel montan și alpin	X	X	X	X
5.	6520 Fânețe montane	X	X	X	X
6.	8160* -R6115 Comunități daco-balcanice pioniere pe grohotișuri mobile cu <i>Achnatherum calamagrostis</i>	X	-	X	X

Nr. crt.	Element criteriu	Geoparc	ROSCI0198 ROSPA0035	MNINGA	USI
7.	8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis	X	X	X	X
8.	9110 Păduri de fag de tipul <i>Luzulo-Fagetum</i>	X	X	-	X
9.	9150 Păduri sud-est carpatice de fag - <i>Fagus sylvatica</i> și brad - <i>Abies alba</i> cu <i>Cephalanthera damasconium</i>	X	X	X	X
10.	9180* Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri șiravene	X	X	X	X
11.	91K0 Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> - Aremonio-Fagion	X	X	X	X
12.	91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen - <i>Erythronio-Carpiniorn</i>	X	X	X	X
13.	91E0* -R4402 Păduri daco-getice de lunci colinare de anin negru - <i>Alnus glutinosa</i> cu <i>Stellaria nemorum</i>	X	-	X	X
14.	9530* -R4218 Păduri-rariști sud-est carpatice de pin negru - <i>Pinus nigra</i> ssp. <i>banatica</i> cu <i>Genista radiata</i>	X	-	X	X
Specii nevertebrate					
15.	<i>Neptis hylas</i>	X	-	X	X
16.	<i>Coenagrion mercuriale</i>	X	X	-	
17.	<i>Lucanus cervus</i>	X	X	X	X
18.	<i>Cerambyx cerdo</i>	X	X	-	
19.	<i>Morimus funereus</i>	X	X	X	X
20.	<i>Austropotamobius torrentium</i>	X	X	X	X
21.	<i>Chilostoma banaticum</i>	X	X	-	-
22.	<i>Paracaloptenus caloptenoides</i>	X	X	X	X
Specii pești					
23.	<i>Barbus meridionalis</i>	X	X	X	X
24.	<i>Sabanejewia aurata</i>	X	X	X	X
25.	<i>Cottus gobio</i>	X	X	X	X

Nr. crt.	Element criteriu	Geoparc	ROSCI0198 ROSPA0035	MNINGA	USI
Specii de amfibieni și reptile					
26.	<i>Bombina variegata</i>	X	X	X	X
27.	<i>Triturus cristatus</i>	X	X	X	X
28.	<i>Salamandra salamandra</i>	X	-	X	X
29.	<i>Triturus vulgaris vulgaris</i>	X	-	X	X
30.	<i>Pelobates fuscus</i>	X	-	X	-
31.	<i>Bufo bufo</i>	X	-	X	X
32.	<i>Rana esculenta</i>	-	-	X	X
33.	<i>Rana ridibunda</i>	X	-	X	X
34.	<i>Rana dalmatina</i>	X	-	X	X
35.	<i>Rana temporaria</i>	X	-	X	X
36.	<i>Bufo viridis</i>	X	-	X	X
37.	<i>Hyla arborea</i>	X	-	X	X
38.	<i>Testudo hermanni</i>	X	X	X	X
39.	<i>Ablepharus kitaibelli</i>	-	-	X	-
40.	<i>Emys orbicularis</i>	X	X	X	X
41.	<i>Lacerta viridis</i>	X	-	X	X
42.	<i>Lacerta agilis</i>	X	-	X	X
43.	<i>Lacerta praticola</i>	X	-	X	X
44.	<i>Lacerta vivipara</i>	-	-	X	X
45.	<i>Podarcis muralis</i>	X	-	X	X
46.	<i>Anguis fragilis</i>	X	-	X	X
47.	<i>Coronella austriaca</i>	X	-	X	-
48.	<i>Natrix natrix</i>	-	-	X	X
49.	<i>Natrix tessellata</i>	-	-	X	-
50.	<i>Coluber caspius</i>	-	-	X	-
51.	<i>Vipera ammodytes</i>	X	-	X	X
52.	<i>Vipera berus</i>	-	-	X	X
Specii de mamifere					
53.	<i>Erinaceus concolor</i>	-	-	X	X
54.	<i>Crocidura suaveolens</i>	-	-	X	X
55.	<i>Rhinolophus hipposideros</i>	X	X	X	X

Nr. crt.	Element criteriu	Geoparc	ROSCI0198 ROSPA0035	MNINGA	USI
56.	<i>Rhinolophus euryale</i>	X	X	-	X
57.	<i>Rhinolophus blasii</i>	X	X	X	X
58.	<i>Miniopterus schreibersi</i>	X	X	X	X
59.	<i>Myotis capaccinii</i>	X	X	X	-
60.	<i>Myotis bechsteini</i>	X	X	X	-
61.	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	X	X	X	X
62.	<i>Myotis myotis</i>	X	X	X	X
63.	<i>Myotis blythii</i>	X	X	-	X
64.	<i>Barbastella barbastellus</i>	X	X	-	-
65.	<i>Plecotus auritus</i>	-	-	X	X
66.	<i>Neomys anomalus</i>	X	-	X	X
67.	<i>Sciurus vulgaris</i>	X	-	X	X
68.	<i>Myoxus glis</i>	-	-	X	X
69.	<i>Martes martes</i>	-	-	X	X
70.	<i>Canis lupus</i>	X	X	X	X
71.	<i>Ursus arctos</i>	X	X	X	X
72.	<i>Felis silvestris</i>	X	-	X	X
73.	<i>Cervus elaphus</i>	X	-	X	X
74.	<i>Capreolus capreolus</i>	X	-	X	X
75.	<i>Sus scrofa</i>	X	-	X	X
Specii de plante					
76.	<i>Himantoglossum caprinum</i>	X	X	X	-
77.	<i>Campanula serrata</i>	X	X	-	X
Specii de păsări					
78.	<i>Actitis hypoleucos</i>	X	-	X	X
79.	<i>Aegithalos caudatus</i>	X	-	X	X
80.	<i>Alauda arvensis</i>	-	-	X	X
81.	<i>Alcedo atthis</i>	-	-	X	X
82.	<i>Anas platyrhynchos</i>	-	-	X	X
83.	<i>Anas querquedula</i>	-	-	X	-
84.	<i>Anthus trivialis</i>	-	-	X	X
85.	<i>Apus apus</i>	-	-	X	X

Nr. crt.	Element criteriu	Geoparc	ROSCI0198 ROSPA0035	MNINGA	USI
86.	<i>Apus melba</i>	-	-	X	X
87.	<i>Aquila chrysaetos</i>	-	X	X	X
88.	<i>Aquila heliaca</i>	-	-	X	X
89.	<i>Aquila pomarina</i>	-	-	X	X
90.	<i>Ardea cinerea</i>	-	-	X	X
91.	<i>Asio otus</i>	-	-	X	X
92.	<i>Athene noctua</i>	X	-	X	X
93.	<i>Bonasa bonasia</i>	-	X	X	X
94.	<i>Bubo bubo</i>	-	X	X	X
95.	<i>Buteo buteo</i>	-	-	X	X
96.	<i>Caprimulgus europaeus</i>	-	X	X	X
97.	<i>Carduelis cannabina</i>	X	-	X	X
98.	<i>Carduelis carduelis</i>	X	-	X	X
99.	<i>Carduelis chloris</i>	X	-	X	X
100.	<i>Certhia familiaris</i>	-	-	X	X
101.	<i>Charadrius dubius curonicus</i>	-	-	X	X
102.	<i>Ciconia ciconia</i>	X	-	X	X
103.	<i>Ciconia nigra</i>	X	-	X	X
104.	<i>Cinclus cinclus aquaticus</i>	X	-	X	X
105.	<i>Circaetus gallicus</i>	X	X	X	X
106.	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	X	-	X	X
107.	<i>Columba oenas</i>	-	-	X	X
108.	<i>Columba palumbus</i>	-	-	X	X
109.	<i>Corvus corax</i>	X	-	X	X
110.	<i>Corvus corone cornix</i>	-	-	X	X
111.	<i>Corvus monedula</i>	-	-	X	X
112.	<i>Coturnix coturnix</i>	-	-	X	X
113.	<i>Cuculus canorus</i>	-	-	X	X
114.	<i>Delichon urbica</i>	-	-	X	X
115.	<i>Dendrocopos leucotos</i>	X	X	X	X
116.	<i>Dendrocopos major</i>	-	-	X	X
117.	<i>Dendrocopos medius</i>	X	X	X	X

Nr. crt.	Element criteriu	Geoparc	ROSCI0198 ROSPA0035	MNINGA	USI
118.	<i>Dendrocopos minor</i>	-	-	X	X
119.	<i>Dendrocopos syriacus</i>	X	X	X	X
120.	<i>Dryocopus martius</i>	-	X	X	X
121.	<i>Emberiza cia</i>	X	-	X	X
122.	<i>Emberiza cirulus</i>	-	-	X	X
123.	<i>Emberiza citrinella</i>	-	-	X	X
124.	<i>Emberiza hortulana</i>	-	X	-	X
125.	<i>Erithacus rubecula</i>	X	-	X	X
126.	<i>Falco columbarius</i>	-	-	X	X
127.	<i>Falco peregrinus</i>	-	X	-	X
128.	<i>Falco subbuteo</i>	X	-	X	X
129.	<i>Falco tinnunculus</i>	X	-	X	X
130.	<i>Ficedula albicollis</i>	X	X	X	X
131.	<i>Ficedula parva</i>	X	X	X	X
132.	<i>Fringilla coelebs</i>	-	-	X	X
133.	<i>Fringilla montifringilla</i>	-	-	X	X
134.	<i>Fulica atra</i>	-	-	X	X
135.	<i>Galerida cristata</i>	-	-	X	X
136.	<i>Gallinula chloropus</i>	-	-	X	X
137.	<i>Garrulus glandarius</i>	-	-	X	X
138.	<i>Hieraeetus pennatus</i>	-	-	X	X
139.	<i>Hippolais icterina</i>	-	-	X	X
140.	<i>Hirundo daurica rufa</i>	-	-	X	-
141.	<i>Hirundo rustica</i>	-	-	X	X
142.	<i>Jynx torquilla</i>	-	-	X	X
143.	<i>Lanius collurio</i>	X	X	X	X
144.	<i>Lanius minor</i>	-	-	X	X
145.	<i>Lullula arborea</i>	X	X	X	X
146.	<i>Luscinia luscinia</i>	-	-	X	X
147.	<i>Luscinia megarhynchos</i>	-	-	X	X
148.	<i>Merops apiaster</i>	X	-	X	X
149.	<i>Monticola saxatilis</i>	-	-	X	X

Nr. crt.	Element criteriu	Geoparc	ROSCI0198 ROSPA0035	MNINGA	USI
150.	<i>Motacila alba</i>	X	-	X	X
151.	<i>Motacila cinerea</i>	X	-	X	X
152.	<i>Motacila flava</i>	-	-	X	X
153.	<i>Muscicapa striata</i>	X	-	X	X
154.	<i>Oenanthe hispanica</i>	-	-	X	-
155.	<i>Oenanthe oenanthe</i>	-	-	X	X
156.	<i>Oriolus oriolus</i>	X	-	X	X
157.	<i>Otus scops</i>	X	-	X	X
158.	<i>Parus ater</i>	-	-	X	X
159.	<i>Parus caeruleus</i>	-	-	X	X
160.	<i>Parus cristatus</i>	-	-	X	X
161.	<i>Parus lugubris</i>	-	-	X	X
162.	<i>Parus major</i>	-	-	X	X
163.	<i>Parus palustris</i>	-	-	X	X
164.	<i>Passer domesticus</i>	-	-	X	X
165.	<i>Passer hispaniolensis</i>	-	-	X	-
166.	<i>Passer montanus</i>	-	-	X	X
167.	<i>Perdix perdix</i>	-	-	X	X
168.	<i>Pernis apivorus</i>	-	X	X	X
169.	<i>Phasianus colchicus</i>	-	-	X	X
170.	<i>Phoenicurus ochruros</i>	-	-	X	X
171.	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	X	-	X	X
172.	<i>Phylloscopus collybita</i>	-	-	X	X
173.	<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	-	-	X	X
174.	<i>Pica pica pica</i>	-	-	X	X
175.	<i>Picoides tridactylus</i>	-	-	X	X
176.	<i>Picus canus</i>	X	X	X	X
177.	<i>Picus viridis</i>	X	-	X	X
178.	<i>Prunella modularis</i>	X	-	X	X
179.	<i>Ptyonoprocne rupestris</i>	-	-	X	-
180.	<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	-	-	X	X
181.	<i>Regulus ignicapillus</i>	-	-	X	X

Nr. crt.	Element criteriu	Geoparc	ROSCI0198 ROSPA0035	MNINGA	USI
182.	<i>Saxicola rubetra</i>	-	-	X	X
183.	<i>Saxicola torquata</i>	-	-	X	X
184.	<i>Serinus serinus</i>	-	-	X	X
185.	<i>Sitta europaea caesia</i>	X	-	X	X
186.	<i>Streptopelia decaocto</i>	-	-	X	X
187.	<i>Streptopelia turtur</i>	-	-	X	X
188.	<i>Strix aluco</i>	-	-	X	X
189.	<i>Strix uralensis</i>	-	X	-	X
190.	<i>Sturnus vulgaris</i>	-	-	X	X
191.	<i>Sylvia atricapilla</i>	-	-	X	X
192.	<i>Sylvia communis</i>	-	-	X	X
193.	<i>Sylvia curruca</i>	-	-	X	X
194.	<i>Sylvia nissoria</i>	-	X	-	X
195.	<i>Troglodytes troglodytes</i>	-	-	X	X
196.	<i>Turdus iliacus</i>	-	-	X	X
197.	<i>Turdus merula</i>	-	-	X	X
198.	<i>Turdus philomelos</i>	-	-	X	X
199.	<i>Turdus pilaris</i>	-	-	X	X
200.	<i>Turdus torquatus</i>	-	-	X	X
201.	<i>Turdus viscivorus</i>	-	-	X	X
202.	<i>Upupa epops</i>	X	-	X	X
203.	<i>Vanellus vanellus</i>	-	-	X	X

Pentru fiecare din elementele criteriu a fost întocmită o fișă sintetică anaitică ce cuprinde toate elementele relevante cu privire la biologia, ecologia, răspândirea -la nivel național și la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, măsuri de gestiune conservativă. In baza acestor fișe s-au stabilit măsurile de conservare aplicabile la nivelul GPMh.

2.4. Informații biologice/ecologice

Pentru fiecare specie în parte a fost întocmită o Fișă sintetică, ce cuprinde aspecte asupra biologiei și ecologiei fiecărei specii de interes conservative.

2.5. Abundența/populația elementelor reprezentative din anexele Directivelor sau alte specii importante -după caz

La estimarea abundenței/populațiilor elementelor reprezentative din anexele Directivelor sau a altor specii importante au fost luate în considerare atât date anterioare -publicații, studii, informații transmise personal de specialiști, cât și date preluate de la populația locală – în cazul unor specii familiare. făcându-se însă în cea mai mare parte în baza studiilor de teren realizate în perioada 2013-2014 de corpul de experți implicați în realizarea temei.

Metodologia de lucru a presupus următoarele etape:

- cuantificarea numărului de indivizi de pe suprafețe de probă reprezentative;
- evaluarea spațială a domeniului arealografic potențial prin analiza diferențiată a cerințelor ecologice ale fiecărei specii în parte, făcând apel la tehnologia GIS;
- alegerea unui interval de estimare relevant pentru fiecare specie în parte, fiind considerate -pentru majoritatea speciilor doar stadiile adulte și făcând excepție de stadiile preimaginale -ponte, larve, pupe, juvenili, subadultți.; un astfel de model rămâne superpozabil sistemelor existente și dezvoltate la nivel național/internațional, relevanța cuantificării păstrându-se în mod obiectiv;

Situația este prezentată sintetic, în ordine alfabetică, în matricea de mai jos:

Tabel nr.4

Specii	Abundență/populație
<i>Actitis hypoleucos</i>	Specie comună. Populație estimată: 150-400 perechi;
<i>Aegithalos caudatus</i>	Specie comună. Populație estimată: 100-300 perechi;
<i>Anguis fragilis</i>	Specie relativ comună, însă cu o prezență discretă. Populație estimată: 3.000-5.000 exemplare adulte;
<i>Aquila chrysaetos</i>	Specie cu areal mare, ce acoperă și areale din PN Domogled-Valea Cernei, observabilă în zonele înalte. Populație estimată: 1-2 perechi;
<i>Athene noctua</i>	Specie comună. Populație estimată: 50-80 perechi;

Specii	Abundență/populație
<i>Austropotamobius torrentium</i>	Specia a fost semnalată de pe cursul superior al văilor Coșuștei și Isverna. Populație estimată: 50-100 exemplare adulte.
<i>Barbastella barbastellus</i>	Specia nu a fost regăsită în decursul studiilor anterioare - 2007-2008 sau ce au stat la baza fundamentării prezentului Plan de management -2013-2015.
<i>Barbus meridionalis</i>	Specie relativ comună în cursurile de apă. Populație estimată: 15.000-20.000 exemplare adulte;
<i>Bombina variegata</i>	Prezență comună, asociată de regulă habitatelor -în contextul Geoparcului Platoul Mehedinți antropice/antropizate; Populație estimată: 30.000-50.000 exemplare adulte;
<i>Bonasa bonasia</i>	Specia nu a fost regăsită în decursul studiilor anterioare - 2007-2008 sau ce au stat la baza fundamentării prezentului Plan de management -2013-2015. Cu toate acestea, dat fiind comportamentul extrem de sfios al speciei, prezența este considerată cel puțin ca potențială, în zonele mai înalte; Populație estimată: 2-10 perechi;
<i>Bubo bubo</i>	O singură semnalare certă din zona Obârșia Cloșani. Populație estimată: 1-2 perechi.
<i>Bufo bufo</i>	Larg răspândită, însă cu prezență discretă; Populație estimată: 1.000-2.000 exemplare adulte;
<i>Bufo viridis</i>	Specie mai puțin comună decât <i>B. bufo</i> , cu prezență discretă. Populație estimată: 300-500 exemplare adulte;
<i>Canis lupus</i>	Haiticurile rămân extrem de mobile, acoperind și areale din PN Domogled-Valea Cernei. Populație estimată: 4-5 indivizi adulți;
<i>Capreolus capreolus</i>	Specie comună. Populație estimată: 200-300 exemplare adulte;
<i>Caprimulgus europaeus</i>	Specie relativ comună însă cu prezență discretă. Populație estimată: 100-200 perechi;
<i>Carduelis cannabina</i>	Specie comună. Populație estimată: 300-600 perechi;
<i>Carduelis carduelis</i>	Specie comună.

Specii	Abundență/populație
	Populație estimată: 300-600 perechi;
<i>Carduelis chloris</i>	Specie comună. Populație estimată: 300-600 perechi;
<i>Cerambyx cerdo</i>	Specie rară, localizată la nivelul stejăretelor; Populație estimată: 500-1000 exemplare adulte;
<i>Cervus elaphus</i>	Specie extrem de mobilă, prezentă în mare parte din Geoparcul Platoul Mehedinți, observabil în mod curent în zonele înalte. Populație estimată: 50-100exemplare adulte;
<i>Chilostoma banaticum</i>	Specia nu a fost regăsită în decursul studiilor anterioare - 2007-2008 sau ce au stat la baza fundamentării prezentului Plan de management -2013-2015.
<i>Ciconia ciconia</i>	Specie comună în special în zonele joase ale Geoparcului Platoul Mehedinți. Populație estimată: 100-150 perechi;
<i>Ciconia nigra</i>	O singură semnalare certă de la Peștera Topolnița; mai multe osbervații ocazionale în etajele mai înalte spre limita cu PN Domogled – Valea Cernei. Populație estimată: 1 pereche.
<i>Cinclus cinclus</i>	Specie prezentă în lungul cursurilor mai importante de ape. Populație estimată: 30-50 perechi;
<i>Circaetus gallicus</i>	Specie observată în zonele joase -SE. Populație estimată: 3-5 perechi;
<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	Specie comună. Populație estimată: 100-200 perechi;
<i>Coenagrion mercuriale</i>	Specia a fost întâlnită în amonte de localitatea Rudina, în proximitatea localității Bârda și NE de localitatea Schitul Topolniței. Populație estimată: 50-100 exemplare adulte;
<i>Coronella austriaca</i>	Specie cu prezență discretă, relativ greu de observat, dat fiind faptul că se retrage rapid în locurile de adăpost. Populație estimată: 1.000-1.500 exemplare adulte;
<i>Corvus corax</i>	Specie care acoperă însă teritorii vaste.

Specii	Abundență/populație
	Populație estimată: 50-70 perechi;
<i>Cottus gobio</i>	Specie prezentă în multe din cursurile de ape, în special spre etajele mai înalte. Populație estimată: 5.000-10.000 exemplare adulte;
<i>Dendrocopos leucotos</i>	Specie rară. Populație estimată: 20-30 perechi;
<i>Dendrocopos medius</i>	Specie comună. Populație estimată: 50-100 perechi;
<i>Dendrocopos syriacus</i>	Specie mai comună în zonele mai joase și în preajma localităților; Populație estimată: 20-30 perechi;
<i>Dryocopus martius</i>	Specie rară, în special în zonele înalte. Populație estimată: 20-30 perechi;
<i>Emberiza cia</i>	Specie comună. Populație estimată: 50 perechi;
<i>Emberiza hortulana</i>	Specie relativ comună, prezentă în special în zonele mai joase. Populație estimată: 50-100 perechi;
<i>Emys orbicularis</i>	Specie localizată, semnalată de la nivelul câtorva bălți. Populație estimată: 50-100 exemplare adulte;
<i>Erithacus rubecula</i>	Specie relativ comună. Populație estimată: 100 perechi;
<i>Falco peregrinus</i>	O singură semnalare certă de la Peștera Topolnița. Populație estimată: 1 pereche.
<i>Falco subbuteo</i>	Specie localizată. Populație estimată: 10-150 perechi;
<i>Falco tinnunculus</i>	Specie comună. Populație estimată: 30-50 perechi;
<i>Felis silvestris</i>	Specie cu prezență discretă. Populație estimată: 500-100 exemplare adulte;
<i>Ficedula albicollis</i>	Specie comună. Populație estimată: 200-300 perechi;
<i>Ficedula parva</i>	Specie relativ comună, prezentă în special în zonele mai

Specii	Abundență/populație
	joase. Populație estimată: 50-100 perechi;
<i>Hyla arborea</i>	Specie localizată, apărând de regulă în zonele mai joase ale Geoparcului, de regulă în etajul stejarului. Populație estimată: 1.000-2.000 exemplare adulte;
<i>Lacerta agilis</i>	Specie comună. Populație estimată: 50.000-100.000 exemplare adulte;
<i>Lacerta praticola</i>	Specie comună. Populație estimată: 50.000-100.000 exemplare adulte;
<i>Lacerta viridis</i>	Specie comună. Populație estimată: 50.000-100.000 exemplare adulte;
<i>Lanius collurio</i>	Specie localizată. Populație estimată: 50-100 perechi;
<i>Lucanus cervus</i>	Specie localizată la nivelul stejăretelor; Populație estimată: 30.000 – 100.000 exemplare adulte;
<i>Lullula arborea</i>	Specie localizată. Populație estimată: 50-100 perechi;
<i>Merops apiaster</i>	Specie comună, prezentă în special în zonele joase. Populație estimată: 50-200 perechi;
<i>Miniopterus schreibersii</i>	Specia a fost semnalată de la Topolnița, Obârșia Cloșani, Baia de Aramă și Isverna. Populație estimată: 50-150 exemplare adulte;
<i>Morimus funereus</i>	Specie localizată în arboretele decidue sau de amestec; Populație estimată: 3.000 – 5.000 exemplare adulte;
<i>Motacilla alba</i>	Specie comună. Populație estimată: 500-1000 perechi;
<i>Motacilla cinerea</i>	Specie relativ comună, întâlnită în special în etajele mai înalte pe timpul verii, însă primăvara devreme și toamna poate fi întâlnită și în zonele mai joase -pasaj. Populație estimată: 300 perechi;
<i>Muscicapa striata</i>	Specie comună. Populație estimată: 200-300 perechi;
<i>Myotis bechsteinii</i>	Specia a fost semnalată de la Cireșu.

Specii	Abundență/populație
	Populație estimată: 50-150 exemplare adulte;
<i>Myotis blythii</i>	Specia nu a fost regăsită în decursul studiilor anterioare - 2007-2008 sau ce au stat la baza fundamentării prezentului Plan de management -2013-2015.
<i>Myotis capaccinii</i>	Specia a fost semnalată de la Cireșu și Baia de Aramă. Populație estimată: 50-150 exemplare adulte;
<i>Myotis myotis</i>	Specia a fost semnalată de la Obârșia Cloșani, Isverna și Baia de Aramă. Populație estimată: 200-300 exemplare adulte;
<i>Neomys anomalus</i>	Specia a fost semnalată de la Baia de Aramă, Cireșu, Motru Sec și Bulba; Populație estimată: 10.000-20.000 exemplare;
<i>Neptis hylas</i>	Specie localizată; Populație estimată: 10.000-30.000 exemplare adulte;
<i>Oriolus oriolus</i>	Specie întâlnită relativ comun în special în zonele mai joase și lunci. Populație estimată: 100-200 perechi;
<i>Otus scops</i>	Specie localizată. Populație estimată: 8-10 perechi;
<i>Paracaloptenus caloptenoides</i>	Specie localizată în zona pajiștilor uscate, cu sol scheletic; Populație estimată: 300-1000 exemplare adulte;
<i>Pelobates fuscus</i>	Specia nu a fost întâlnită în teren în perioada studiilor de teren din 2013-2014; o singură semnalare a fost făcută în anul 2007 -un singur exemplar de la Balta.
<i>Pernis apivorus</i>	Specie observată în zonele joase -SE. Populație estimată: 1-2 perechi;
<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	Specie comună. Populație estimată: 300-500 perechi;
<i>Picus canus</i>	Specie comună. Populație estimată: 50-100 perechi;
<i>Picus viridis</i>	Specie întâlnită frecvent, în special în zonele mai înalte. Populație estimată: 50-200 perechi;
<i>Podarcis muralis</i>	Specie comună.

Specii	Abundență/populație
	Populație estimată: 150.000-500.000 exemplare adulte;
<i>Prunella modularis</i>	Specie comună. Populație estimată: 200-400 perechi;
<i>Rana dalmatina</i>	Specie comună. Populație estimată: 5.000-10.000 exemplare adulte;
<i>Rana ridibunda</i>	Specie comună în zonele de băltire, mlaștini, iazuri, tăuri, apărând și în pajiștile inundate temporar. Populație estimată: 3.000-4.000 exemplare adulte;
<i>Rana temporaria</i>	Specie comună. Populație estimată: 5.000-10.000 exemplare adulte;
<i>Rhinolophus blasii</i>	Specia a fost semnalată de la Topolnița, Obârșia Cloșani, Isverna și Baia de Aramă. Populație estimată: 200-300 exemplare adulte;
<i>Rhinolophus euryale</i>	Specia a fost semnalată de la Cireșu, Ponoare, și Baia de Aramă. Populație estimată: 300-500 exemplare adulte;
<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	Specia a fost semnalată de la Cireșu, Obârșia Cloșani, Balta, Isverna, Motru Sec, Ponoare și Baia de Aramă. Populație estimată: 300-500 exemplare adulte;
<i>Rhinolophus hipposideros</i>	Specia a fost semnalată de la Cireșu și Isverna. Populație estimată: 50-100 exemplare adulte;
<i>Sabanejewia aurata</i>	Specia nu a fost regăsită în decursul studiilor anterioare - 2007-2008 sau ce au stat la baza fundamentării prezentului Plan de management -2013-2015.
<i>Salamandra salamandra</i>	Specie localizată, apărând de regulă în etajele mai înalte ale Geoparcului. Populație estimată: 1.000-2.000 exemplare adulte;
<i>Sciurus vulgaris</i>	Specie comună. Populație estimată: 100-200 exemplare;
<i>Sitta europaea</i>	Specie comună. Populație estimată: 400-600 perechi;
<i>Strix uralensis</i>	Specie observată sporadic în zonele mai înalte -N-NNV Populație: 2-3 perechi

Specii	Abundență/populație
<i>Sus scrofa</i>	Specie comună. Populație estimată: 300-500 exemplare adulte;
<i>Sylvia nissoria</i>	Specie comună. Populație estimată: 150-300 perechi;
<i>Testudo hermanni</i>	Specia este prezentă în etajele joase. Populație estimată: 500-1000 exemplare adulte;
<i>Triturus cristatus</i>	Prezență localizată; Populație estimată: 200-300 exemplare adulte;
<i>Triturus vulgaris</i>	Prezență localizată; Populație estimată: 200-300 exemplare adulte;
<i>Upupa epops</i>	Specie comună. Populație estimată: 150-300 perechi;
<i>Ursus arctos</i>	Specie cu un areal foarte mare ce acoperă zone și din PN Domogled-Valea Cernei, prezent în special în zona înaltă; 5-7 semnalări certe în perioada 2013-2014; Populație estimată: 2-3 indivizi adulți.
<i>Vipera ammodytes</i>	Specie localizată. Populație estimată: 300-500 exemplare adulte;

2.6. Date referitoare la cele mai importante biotopuri – tipuri de habitate -Anexa I Directiva 92/43/CEE – asociații vegetale, după caz

Descrierea, analiza și clasificarea vegetației naturale prin metoda fitosociologică este una dintre tematicile preferate și consacrate în știința românească. Manualul de interpretare a habitatelor din Uniunea Europeană -EUR 27 face însă uz de tipuri de habitate, uneori cu scurte referințe cenotaxonomice. O primă încercare de legătură între cele două abordări a reprezentat-o clasificarea multiplă din monografia lui Doniță et al. -2005, 2006. O interpretare reală însă, a acestor habitate, Natura 2000, prezente în România, din punct de vedere al vegetației - asociațiilor vegetale corespunzătoare este realizată în “Manualul de interpretare a habitatelor” - Gafta & Mountford, 2008.

Habitatul, în accepțiunea dată în Directiva 92/43/CEE și preluată pentru programul Natura 2000, reprezintă de fapt un ecosistem sau grup de ecosisteme -Doniță, 2005. Acest lucru rezultă evident din denumirea și descrierea tipurilor de habitate, în care se fac referiri nu numai la caracteristicile ecotopului, dar în special la cele ale biocenozelor ce ocupă stațiunile respective.

Un cenotaxon -elementar sau inferior trebuie să corespundă unui singur tip de habitat Natura 2000, condiție impusă de necesitatea individualizării cât mai clare a tipurilor de habitate. Această corespondență s-a realizat ținând cont de optimul ecologic al comunităților vegetale, deoarece unele pot apărea – sub formă de subasociații sau variante regionale - în mai multe tipuri de habitate.

Unui tip de habitat Natura 2000 îi pot corespunde mai multe asociații vegetale sau cenotaxoni inferiori, atât datorită conotației ecologice relativ largi atribuită tipului de habitat, cât și numeroaselor combinații de specii vegetale -”species assemblages” ce se pot forma în stațiuni diferite, dar ecologic echivalente.

Simpla prezență a unor specii de plante, indicate în Manualul de interpretare a habitatelor din UE ca importante pentru caracterizarea și identificarea unor tipuri de habitate, nu implică obligatoriu existența în teren a habitatelor corespunzătoare. În general, speciile de recunoaștere trebuie să fie integrate în biocenoze bine conturate, a căror sinecologie reflectă condițiile abiotice ale habitatului respectiv.

În cele ce urmează sunt prezentate în mod succint aspectele cele mai relevante asupra habitatelor de interes conservativ de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți:

2.6.1. Tipuri de habitate Natura 2000

Definirea categoriilor de habitate a pornit de la Manualul de interpretare a habitatelor europene, continuând cu realizarea corespondențelor de la nivel național, în baza releveelor botanice realizate pe amplasamentele studiate.

O distribuție a habitatelor de interes conservativ, identificate este prezentată în cartogramele de mai jos.

40A0 * Tufărișuri subcontinentale peri-panonice

Tufărișurile peripanonice se instalează pe cornetele calcaroase -care marchează aliniamentul de calcare jurasice din cadrul autohtonului danubian, desfășurat pe direcția NE-SV, situate între unitatea podișurilor -est și zona depresionară -centru a Podișului Mehedinți. Această zonă calcaroasă este străbătută de numeroare râuri, cum ar fi Coșuștea, Topolnița, Camena, care formează chei și alte formațiuni calcaroase, numite cornete, cele mai populare fiind: Cornetul Cerboanii -810 m, Cornetul Babelor -770 m și Cornetul Bălții -701 m; altele, cu altitudine mai mică -sub 575 m, se întâlnesc în zona Ponoarele: Răiculești, Băluța și Gărdăneasa. Vegetația acestor cornete este reprezentată de tufărișuri de liliac -*Syringa vulgaris*, mojdrean -*Fraxinus ornus* și corn -*Cornus mas*, de unde și numele de cornet pe care-l poartă aceste formațiuni.

Răspândirea habitatului în geoparc: Cireșu, Jupânești, Marga, Ponoare, Isverna, Camena, Gorganu.

Amenințări: degradarea prin pășunat când este în contact cu pajiști, defrișare pentru mărirea suprafețelor de pășunat sau a unor culturi, incendierea, intrarea în succesiune -în caz de habitat secundar. Recoltarea rămurelelor înflorite de liliac pentru comercializare, nerespectarea normelor de exploatare, turismul necontrolat. De aici necesitatea unor măsuri sporite de control.

6210 * Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros -*Festuco-Brometalia*

Pajiști calcaroase, xerofile până la mezoxerofile, din *Festuco-Brometea*. Acest habitat este format, în Geoparcul Platoul Mehediinți, din pajiști stepice sau subcontinentale -*Festucetalia valesiaca*. Aceste pajiști au origine parțial naturală, parțial antropogenică: ele sunt pajiști secundare defrișărilor pădurilor de gorun și carpen -*Brachypodio pinnati-Festucetum rupicola* și *Danthonio-Brachypodietum pinnati*, pajiști secundare instalate pe locul unor livezi sau vii părăsite/desființate -*Agrostio-Festucetum valesiaca*.

Răspândirea habitatului în geoparc: Jupânești, Cireșu, Ponoare, Marga, Godeanu, Gorganu, Seliște, Isverna, Cornetul mic, Bahna, Sfodea, Zaton, Păunești.

Amenințări: suprapășunatul cu oi sau capre; invazia pajiștilor de către specii de arbuști: arbuștii reduc cantitatea de nutrienți din sol și diversitatea speciilor ierboase de pe pajiști. Cele mai agresive specii care se pot extinde pe pajiști sunt păducelul -*Crataegus monogyna* și porumbarul -*Prunus spinosa*, trandafirul sălbatic -*Rosa canina* și salcâmul -*Robinia pseudoacacia*; incendierea necontrolată, care favorizează invazia cu specii ruderales și arbuști spinoși; eroziunea solului; exploatarea de calcar; înmulțirea speciilor ruderales și străine -alohtone; turismul; poluare atmosferică; intensificarea folosirii ca pajiște; utilizarea îngrășămintelor cu azot; folosirea ariei habitatului pentru împădurire, mai ales cu pini.

Practicile de management au rolul de a minimaliza sau de a stopa acțiunea factorilor de impact asupra habitatului. Vor fi emiși în funcție de factorii de impact.

Întreținerea în mod tradițional a acestor pajiști are următoarele beneficii:

- Reducerea sau prevenirea eroziunii solului, în special în zone instabile din punct de vedere geologic, cu pante erodate;
- Stocarea carbonului atmosferic, care altfel contribuie la schimbarea climatică;
- Asigurarea unei bănci de gene pentru plante cultivate, medicinale și horticoale;
- Pajiștile bogate în floră spontană generează venituri pentru industria turismului oferind spațiul perfect pentru drumeții, călărie, activități artistice.

6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin

Comunități higrofile și nitrofile de ierburi înalte, de-a lungul cursurilor de apă și lizierelor forestiere, aparținând ordinilor *Glechometalia hederaceae* și *Convolvuletalia sepium -Senecion fluviatilis*, *Aegopodion podagrariae*, *Convolvulion sepium*, *Filipendulion*.

Răspândirea habitatului în geoparc: Valea Topolnița, Valea Coșuștea, Valea Bahnei, Camăna, Isverna, Podeni.

Amenințări: realizarea desecărilor, a defrișărilor, incendiilor și a construirii de drumuri forestiere, introducerea de specii colonizatoare și invazive.

6520 Fânețe montane

În teritoriul studiat există pajiști utilizate în regim de fânețe dominate de *Agrostis capillaris*, cu absența speciei *Festuca rubra*. Aceste fitocenoze aparțin as. *Anthoxantho – Agrostetum capillare* Silinger 1933 -sin.: *Agrostetum tenuis* Szafer, Pawl. et Kulkz. 1923 *Agrostetum tenuis montanum* Isler 1933, *Agrostetum tenuis biharicum* Resmeriță 1965, *Festuceto-Agrostetum tenuis montanum* Csuros et Resmeriță 1960, *Hypochoeri radicatae-Agrostetum tenuis* I. Pop. Acestea ocupă platouri, pante, chiar terase mai înalte ale luncilor. Asociația este foarte apropiată ca alcătuire floristică și areal de as. *Festuco rubrae-Agrostetum capillare* Horvat 1951 -*Festuco-Agrostietum* Csűrös et Kaptalan 1964, fapt pentru care este foarte greu de delimitat de aceasta.

Răspândirea habitatului în geoparc: Jupânești, zona Cireșu, Bunoaica, Schitul Topolnița, Busești, Coșuștea, Polom, Ponoare, spre Băluța, Isvera.

Amenințări: suprapășunatul cu oi sau capre; invazia pajiștilor de către specii de arbuști: arbuștii reduc cantitatea de nutrienți din sol și diversitatea speciilor ierboase de pe pajiști. Cele mai agresive specii care se pot extinde pe pajiști sunt păducelul -*Crataegus monogyna* și porumbarul -*Prunus spinosa*, trandafirul sălbatic -*Rosa canina* și salcâmul -*Robinia pseudoacacia*; incendierea necontrolată, care favorizează invazia cu specii ruderales și arbuști spinoși; eroziunea solului; exploatarea de calcar; înmulțirea speciilor ruderales și străine -alohtone; intensificarea folosirii ca pajiște; utilizarea îngrășămintelor cu azot; folosirea ariei habitatului pentru împădurire, mai ales cu pini.

9110 Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*

Habitatul se dezvoltă pe versanți mediu până la puternic înclinați, cu diferite expoziții, pe culmi, pe roci calcaroase, gresii calcaroase, conglomerate și intruziuni magmatice mezozoice, pe soluri brune de pădure profunde, cu mult pietriș și pe soluri moderat acide, mezobazice, puternic levigate, sărace în humus. Este reprezentat de făgetele ce aparțin cl. *Fagetalia sylvaticae*

Pawłowski in Pawłowski et al. 1928: păduri medio-europene colinare de fag cu *Luzula luzuloides*, fiind edificat de *Fagus sylvatica* și având ca specie caracteristică pe *Festuca drymeia*. Răspândirea habitatului în geoparc: pădurea Camena, Pădurea de la Poiana Mică, Ciolanul Mare la limita Geoparcului, pădurile de la Piatra Gornătenilor, Valea Coșuștei, Culmea Coșuștei, Isverna – supra Potcoava, Pădurile de la Furca Lupșei.

Amenințări: În urma intervențiilor de natură antropică prin care se extrag speciile de mai mare valoare economică, precum fagul, compoziția pădurilor se poate deregla în favoarea carpenului. Ca urmare, s-ar putea înregistra o scădere a capacității protective a noilor arborete. Amenințările potențiale mai pot apare și în legătură cu nerespectarea normelor de exploatare, atunci când vătămările solului și distrugerea semințișului și a stratului ierbaceu ajung să depășească limitele normale. De aici necesitatea unor măsuri sporite de control.

9150 Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion*

Având în vedere că făgetele subtermofile din sud-vestul țării reprezintă o tranziție între făgetele carpatice -*Symphyto-Fagion* și cele ilirice -*Aremonio-Fagion* și sunt extrazonale în țara noastră, deoarece apar exclusiv pe substrate carbonatice, aria cercetată a fost bara calcaroasă care se întinde începând de la Camena -Colțul Pietrii până spre Motru Sec. Habitatul este reprezentat prin varianta românească: R4111 Păduri sud-est carpatice de fag -*Fagus sylvatica* și brad -*Abies alba* cu *Cephalanthera damasonium*.

Răspândirea habitatului în geoparc: Camena -Colțul Pietrii -inclusiv, Ciolanu Mare, Piatra Coșuștei, Culmea Coșuștei, Pietrele Albe, Isverna -pădurile din imediata apropiere a tufărișurilor peripanonice, Potcoava, Valea Domnișoarelor -spre Beletina, Pietrele Cerbului spre Vârful lui Stan, limita cu PNDVC la Godeanu, pădurile de la Poiana Mică, Vârtoape și de pe valea Gorganu, spre Motru Sec

Amenințări: management forestier intensiv, ciclul de producție prea scurt, defrișări, poluare atmosferică, reîmpăduriri cu alte esențe lemnoase decât cele caracteristice locului, densitate mare a vântului, care să împiedice regenerarea prin roadere a lujerilor tineri. În urma intervențiilor de natură antropică prin care se extrag speciile de mai mare valoare economică, precum fagul, compoziția pădurilor se poate deregla în favoarea carpenului.

91K0 Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* -*Aremonio-Fagion*

Făgetele subtermofile din sud-vestul țării reprezintă o tranziție între făgetele carpatice -*Symphyto-Fagion* și cele ilirice -*Aremonio-Fagion* și sunt extrazonale în țara noastră, deoarece apar exclusiv pe substrate carbonatice. Habitatul Natura 2000 91K0 este reprezentat în teritoriul Geoparcului prin variantele: R4112 Păduri balcanice de fag -*Fagus sylvatica* cu *Aremonia*

agrimonoides; R4115 Păduri balcanice de fag -*Fagus sylvatica* cu *Geranium macrorrhizum*; R4121 Păduri balcanice de fag -*Fagus sylvatica* și alun turcesc -*Corylus colurna* cu *Knautia drymeia*.

Răspândirea habitatului în geoparc: Culmea Coșuștei, Camena, Crovul lui Gherghină, Piatra Coșuștea, Culmea Coșuștea, Isverna - Potcoava, Valea Domnișoarelor, pădurile de la Godeanu - Piatra Plânsului, Valea Gorganu, Vârtoape.

Amenințări: În urma intervențiilor de natură antropică prin care se extrag speciile de mai mare valoare economică, precum fagul compoziția pădurilor se poate deregla în favoarea carpenului. De asemenea extragerea alunului turcesc -*Corylus colurna* – specie de pe LRN. Ca urmare, s-ar putea înregistra o scădere a capacității protective a noilor arborete. Amenințările potențiale mai pot apare și în legătură cu nerespectarea normelor de exploatare, atunci când vătămările solului și distrugerea semințișului și a stratului ierbaceu ajung să depășească limitele normale. De aici necesitatea unor măsuri sporite de control.

91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen -*Erythronio-Carpinion*

Habitatul 91L0 este reprezentat în teritoriu de variant R4127 Păduri mixte de stejar -*Quercus dalechampii*, fag -*Fagus sylvatica* și tei argintiu -*Tilia tomentosa* cu *Erythronium dens-canis*. Se dezvoltă pe versanți slab–mediu înclinați, cu expoziții diverse, funduri de văi, coame, platouri, pe diverse roci: molase, marne, gresii calcaroase, pe soluri de tip eutricambosol, profunde, slab acide, eubazice, hidric optimale, eutroifice.

Răspândirea habitatului în geoparc: Jupânești, Valea Bahnei, zona Cireșu - Pețime la sorb, Valea Topolniței: între Sfodea și Schitul de Jos Topolnița, Cornetul Băii, Pistrița.

Amenințări: management forestier intensiv, ciclul de producție prea scurt, defrișări, poluare atmosferică, reîmpăduriri cu alte esențe lemnoase decât cele caracteristice locului, densitate mare a vântului, care să împiedice regenerarea prin roadere a lujerilor tineri. În urma intervențiilor de natură antropică prin care se extrag speciile de mai mare valoare economică, precum fagul, stejarul, compoziția pădurilor se poate deregla în favoarea carpenului. Ca urmare, s-ar putea înregistra o scădere a capacității protective a noilor arborete. Amenințările potențiale mai pot apare și în legătură cu nerespectarea normelor de exploatare, atunci când vătămările solului și distrugerea semințișului și a stratului ierbaceu ajung să depășească limitele normale. De aici necesitatea unor măsuri sporite de control.

9180* Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene

Păduri mixte formate din specii de amestec -*Acer pseudoplatanus*, *Fraxinus excelsior*, *Ulmus glabra*, *Tilia cordata* de pe grohotișuri, versanți stâncoși abrupti sau coluvii grosiere ale versanților, în special pe substrat calcaroase, dar și pe substraturi silicatic.

Răspândirea habitatului în geoparc: Schitu Topolnița - Mănăstirea Topolnița; Bahna, Coșuștea.

Amenințări: construcția de drumuri forestiere; distrugerea regenerărilor naturale în habitatele forestiere; nerespectarea normelor silvice.

8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis

Peșteri închise accesului public, inclusiv lacurile și izvoarele subterane ale acestora, ce adăpostesc specii specializate sau strict endemice, sau care au o importanță deosebită pentru conservarea speciilor din Anexa II -ex. lilioci, amfibieni.

Răspândirea habitatului în geoparc: peșterile Isverna, Topolnița, Epuran, Ponoare

Amenințări: construcția de drumuri forestiere; distrugerea regenerărilor naturale în habitatele forestiere; nerespectarea normelor silvice.

8160* Comunități daco-balcanice pioniere pe grohotișuri mobile cu *Achnatherum calamagrostis*

Grohotișurile calcaroase sau marnoase din etajele colinar și montan, ce se extind în regiunile montane -alpine și subalpine, adesea în stațiuni uscate și calde, în asociere cu comunități vegetale din *Stipetalia calamagrostis*.

Răspândirea habitatului în geoparc: au fost identificate areale punctiforme în zona stâncăriilor de la Isverna

Amenințări: Pășunatul în special cu caprine.

9530* Păduri-rariști sud-est carpatice de pin negru -*Pinus nigra* ssp. *banatica* cu *Genista radiata*

Păduri din etajul montan mediteranean, pe substrat dolomitic -mare toleranță la magneziu, dominate de pini din grupul *Pinus nigra*, adesea cu o structură densă. Rariștile de pin negru -*Pinus nigra* subsp. *pallasiana* din Banat reprezintă o disjuncție nordică a pinetelor din vestul Peninsulei Balcanice -subtipul 42.62.

Răspândirea habitatului în geoparc: au fost identificate areale punctiforme, marcate prin prezența elementului caracteristic: *Pinus nigra* ssp. *Banatica* în zona Camăna

Amenințări: Exploatarea forestiere; neadaptarea managementului forestier.

91E0* Păduri aluviale de *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* -*Alno* -*Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*

Păduri de luncă de *Fraxinus excelsior* și *Alnus glutinosa* ale cursurilor de apă din zona de câmpie și etajul colinar ai Europei temperate și boreale -44.3: *Alno-Padion*; păduri de luncă de *Alnus incana* ale râurilor montane și submontane din Alpi și Apeninii de nord -44.2: *Alnion incanae*; galerii arborescente formate din exemplare înalte de *Salix alba*, *S. fragilis* și *Populus nigra* de-a lungul râurilor medio-europene, în etajul submontan, colinar și zona de câmpie -44.13: *Salicion albae*. Toate tipurile apar pe soluri grele -în general bogate în depozite aluviale, inundate periodic de creșterea nivelului râului -sau pârâului cel puțin o dată pe an, însă altfel bine drenate și aerate în perioada în care debitul apei este scăzut. Stratul ierbos include întotdeauna numeroase specii de talie mare -*Filipendula ulmaria*, *Angelica sylvestris*, *Cardamine* spp, *Rumex sanguineus*, *Carex* spp, *Cirsium oleraceum* și poate conține diverse geofite vernale, precum *Ranunculus ficaria*, *Anemone nemorosa*, *A. ranunculoides*, *Corydalis solida*. Acest habitat include mai multe subtipuri: păduri de frasin și anin ale izvoarelor și râurilor aferente -44.31 - *Carici remotae-Fraxinetum*; păduri de frasin și anin ale râurilor cu curgere rapidă -44.32 - *Stellario-Alnetum glutinosae*; păduri de frasin și anin ale râurilor cu curgere lentă -44.33 - *Pruno-Fraxinetum*, *Ulmo-Fraxinetum*; galerii montane de anin alb -44.21 - *Calamagrosti variae-Alnetum incanae* Moor 1958; galerii submontane de anin alb -44.22 - *Equiseto hyemalis-Alnetum incanae* Moor 1958; păduri-galerii de salcie albă -44.13 *Salicion albae*.

Majoritatea acestor păduri se află în contact cu pajiști umede sau cu păduri de ravene -*Tilio-Acerion*. Poate fi observată uneori o succesiune către *Carpinion* a frășinetelor.

Vegetația întâlnită în cadrul habitatului cuprinde următoarii cenotaxoni: *Telekio speciosae-Alnetum incanae* Coldea -1986 1991; *Stellario nemorum-Alnetum glutinosae* -Kästner 1938 Lohmeyer 1957; *Carici brizoidis-Alnetum glutinosae* Horvat 1938 em. Oberd. 1953; *Carici remotae-Fraxinetum* Koch ex Faber 1936; *Pruno padi-Fraxinetum* Oberdorfer 1953; *Salicetum fragilis* Passarge 1957; *Salicetum albae* Issler 1924.

Răspândirea habitatului în geoparc: au fost identificate areale punctiforme, în zona localităților Costești și Prejna.

Amenințări: Exploatare forestiere; neadaptarea managementului forestier; afectarea zonelor ripariene; activități pastorale necontrolate -în special creșterea caprinelor.

2.6.2. Habitate după clasificarea națională

În Tabelul de mai jos sunt prezentate Habitatele Natura 2000 din sit precum și corespondența la nivel național după Doniță et. al, 2005.

Tabel nr.5

Habitatul Natura 2000	Habitatate corespondente după clasificarea națională
40A0 * Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	R3116, R3123, R3126, R3127,
6210 * Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros - <i>Festuco-Brometalia</i>	R3414
6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	R3707
6520 Fânețe montane	R3803, R3804
8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis	R6501
9110 Păduri de fag de tip <i>Luzulo-Fagetum</i>	R4110
9150 Păduri medio-europene de fag din <i>Cephalanthero-Fagion</i>	R4111
9180 * Păduri din <i>Tilio-Acerion</i> pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	R4117
91K0 Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> - <i>Aremonio-Fagion</i>	R4112, R4115, R4121
91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen - <i>Erythronio-Carpinion</i>	R4127

2.7. Hărți cu distribuția speciilor/habitatelor în sit

La realizarea hărților s-au utilizat date extrase din baza de date întocmită în cadrul temei, ce a cuprins aproximativ 12.000 de intrări. Baza de date a cuprins informații asupra distribuției speciilor, desprinse din studii publicate sau puse la dispoziție de către beneficiar -propunerea de Realizare și implementare a planului de management pentru Geoparcul Platoul Mehedinți realizată de Muzeul Național de Istorie Naturală „Grigore Antipa, Raportul privind monitorizarea speciilor și habitatelor din Geoparcul Platoul Mehedinți în scopul îmbunătățirii managementului și atingerii obiectivelor de conservare a biodiversității - coordonat de Lect. Dr. Nicolai Crăciun, Prof. Dr. Lotus Meșter, Dr. Adrian Ionașcu, dar mai cu seamă date colectate direct din teren de către echipele implicate în monitorizarea și cartarea speciilor ce au funcționat în cadrul temei contractate de SC USI SRL.

S-a făcut apel la platforma BIMS -Biodiversity Information Management System, dezvoltată de Autoritatea Centrală pentru Mediu, conform Propunerii Tehnice înaintate în cadrul procedurii de atribuire privind Revizuirea Planului de management al Geoparcului Platoul Mehedinți. Sistemul informatic a cuprins date cu privire la răspândirea unor specii de floră și faună, ce înglobează atât informația de bază -denumirea genului și speciei, codul individual al taxonului, localizarea

toponimică și în format de localizare în sistem de coordonate cât și elemente cu privire la atributele legate de specie -data semnalării, număr de exemplare, observații, după caz, în funcție de informația existentă.

Pentru cartarea distribuției, monitorizarea și evaluarea elementelor criteriu din cadrul Geoparcului Platoul Mehedinți s-a avut în vedere Ghidul european de monitorizare care recomandă o grilă de 10X10 Km pentru suprafața terestră și 50x50 km pentru cea marină. Acest fapt se poate realiza numai la nivel național, deoarece la nivel regional/local nu se poate face această corelare. În cazul de față fiind nevoie de doar 16 astfel de grile pentru a acoperi suprafața întregului geoparc și a zonelor limitrofe. Astfel, acuratețea de lucru devine slabă, valoarea informației diminuându-se considerabil.

Deși în Propunerea tehnică s-a considerat o scară de lucru cu cvadrate de 10x10km², în urma unei analize amănunțite s-a concluzionat că scara de lucru este prea puțin relevantă, informația devenind lipsită de specificitate, mult diluată, ne-fiind în măsură a conduce la măsuri de gestiune coerente. Drept pentru aceasta, s-a optat pentru o scară de lucru mai detaliată -cu un nivel de detaliu de 16 ori mai mare, cu cvadrate de 2,5x2,5 km².

Astfel, ținând cont de teritoriul din cadrul limitelor Geoparcului Platoul Mehedinți și ariile protejate suprapuse acestuia, s-a realizat o împărțire în grile de 2,5x2,5 Km care se suprapun peste caroiajul foilor de hartă românești 1:5000 reproiectate în Stereo '70 rezultând, 227 situri de observare.

Indicativele de corespondență a cvadraterelor cu foile de hartă -trapezele cartografice, sunt prezentate în anexe.

Transpunerea informației pe suport cartografic a permis generarea hărților de distribuție a speciilor. Pornind de la exigențele ecologice ale speciilor, continuând cu o analiză atentă a terenului și integrând datele de răspândire ale speciilor, s-a realizat o modelare a nișei ecologice pentru fiecare specie în parte, modelându-se nișa ecologică a acestora și delimitându-se arealul de răspândire unde sunt întrunite condițiile optime de habitat și unde măsurile de conservare trebuie să fie luate cu prioritate.

Hărțile cu distribuția speciilor din cuprinsul Geoparcului Platoul Mehedinți sunt prezentate în anexe, în ordine alfabetică, pentru fiecare element parte.

2.8. Procese și relații ecologice, socio-economice

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, au fost identificate ca posibile direcții de susținere a unor activități cu caracter economic cele din sferele:

1. Exploatarea de resurse naturale

1.a. Silvicultura

Activitățile silviculturale ocupă în prezent o suprafață semnificativă la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, exploatarea forsetieră continuând în prezent pe suprafețe extinse, în general în conformitate cu prevederile cuprinse în amenajamentele silvice.

Este de dorit ca:

- în continuare exploatarea forestieră să se orienteze spre o extragere a exemplarelor mai puțin valoroase -specii extrazonale, alohtone, invazive, debile, crescute din cioate. și păstrarea speciilor valoroase, în special a celor bătrâne.
- ca vârsta medie a arboretelor să crească, iar cel puțin o parte din lemnul mort -cioate, trunchiuri uscate pe picior, ramuri. să se păstreze pe amplasamente.
- ca cea mai mare parte din resursă să fie utilizată și/sau procesată local, ca lemn pentru construcții, combustibil sau pentru revigorarea unor industrii locale de prelucrare și meșteșugărești.
- resursele secundare ale pădurii -vânat, fructe de pădure, ciuperci. să fie intens promovate și valorificate cu prioritate de către comunitățile locale, prin intermediul cărora să se sprijine și să se dezvolte inițiative ce vizează creșterea valorii adăugate, prin care să se genereze și un brand local.

1.b. Exploatarea resurselor minerale

Exploatarea resurselor minerale nu trebuie privită ca o activitate prohibită pe teritoriul Geoparcului Platoul Mehedinți, ca element opus însăși temeiului de conservare al arealului. Cu toate acestea, rămâne prioritar interesul de conservare a naturii și peisajelor, drept pentru care se impune luarea unor măsuri corect dimensionate menite a diminua amprenta proiectelor în cauză, fiind de dorit o aplicare a abordărilor de tip *Biodiversity offset* ce presupun:

- realizarea unei evaluări ante proiect însoțită de o cuantificare a valorii intrinseci a elementelor susceptibile de a face obiectul impactului;
- asumarea unui program coerent și relevant de monitorizare pe toată durata de viață a obiectivului prin care să se stabilească dinamica factorilor de mediu și să faciliteze evaluarea permanentă a relevanței soluțiilor asumate;
- aplicarea unor măsuri viabile de restaurare ecologică menite a stinge impactul generat, încă din etapele inițiale ale proiectului de exploatare;

Astfel, standardele de mediu aplicate trebuie să excedă prevederile de ordin general, raliindu-se obiectivelor de conservare ale Geoparcului Platoul Mehedinți. Arătăm aici și relevanța Ghidului "Non-energy mineral extraction and Natura 2000" editat de Comisia Europeană -ianuarie 2010 aplicabil cel puțin la nivelul perimetrului desemnat ca SCI.

Este de dorit:

- a se încuraja inițiative locale de exploatare a resurselor minerale în cadrul unor perimetre restrânse, de mici dimensiuni -până la 3 ha care să asigure fluxul de materiale de construcție locale atât de necesar pentru modernizarea și extinderea infrastructurii tehnico-edilitare, ca permisă de dezvoltare a ansamblului socio-economic de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți;

- a se încuraja inițiative legate de exploatarea și valorificarea resurselor de ape minerale și/sau plate prin sprijinirea comunităților locale în a-și dezvolta propriile puncte de îmbuteliere sau chiar procesare secundară -producerea de sucuri.; astfel de proiecte pot fi integrate în soluțiile de realizare a rețelelor de ape potabile;

1.c. Utilizarea resurselor energetice alternative

Gradul înalt de izolare a comunităților locale, dispersia conacelor, face viabilă abordarea unor soluții de utilizare a energiilor alternative, neconvenționale, impactul de mediu, inclusiv cel asupra peisajului rămânând mai modest exprimat decât în cazul extinderii și modernizării rețelelor aeriene. Eficiența economică va fi la rândul său mai înaltă, o astfel de soluție putând reprezenta un model de abordare sustenabilă.

Este de dorit ca astfel de proiecte energetice să deservească în primul rând comunitățile locale, fiind orientate spre satisfacerea nevoilor proprii, firești de dezvoltare și mai puțin orientate spre o producție economică.

2. Practicile agricole

2.a. Posibilitățile de înființare a unor culturi agricole înalt productive rămâne limitată la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți datorită particularităților ecologice ale teritoriului. O valorificare în acest sens va urmări dezvoltarea ramurilor pomiculturii -așa cum este cazul vastelor livezi din zonele de est ale Geoparcului Platoul Mehedinți. În rest practicile agricole rămân limitate la cele tradiționale, de subzistență. O soluție în acest sens ar putea veni ca urmare a bio- și/sau eco-certificării unor produse sau de asociere cu un brand local prin care să se poată justifica o creștere a valorii de piață și generarea de venituri către populația locală.

2.b. Soluțiile cele mai potrivite din punct de vedere regional sunt cele legate de ramurile zootehnice, teritoriul pretându-se în ansamblul său la creșterea animalelor -în special vite mari. Se impune aplicarea unor măsuri judicioase, adecvate, de utilizare a resurselor, stabilindu-se în mod atent capacitatea de suport a pajiștilor -în baza amenajamentelor silvo-pastorale, dar și organizarea atentă a punctelor de adăpare și adăpost temporar.

3. Dezvoltarea turismului

Dezvoltarea acestui sector economic ar fi în măsură a genera alternative viabile, extrem de profitabile pentru comunitățile locale. Cu toate acestea dependența strictă de infrastructură -atât

căi de comunicație cât și facilitățile de cazare, la care se adaugă lipsa unor rețele de prestatori de servicii -spre exemplu, nu există nici un fel de facilități de cazare, hotelizare, alimentație publică – cu excepția unor modeste puncte de alimentare sătești face ca întreg teritoriul Geoparcului Platoul Mehedinți să rămână puțin permeabil turismului.

2.9. Starea actuală de conservare a habitatelor și speciilor

Conceptul de „statut de conservare favorabil” este definit în articolul 1 al directivei habitate în funcție de dinamica populațiilor de specii, tendințe în răspândirea speciilor și habitatelor și de restul zonei de habitate. -Natura 2000 și pădurile, C.E.

Articolul 4 al Directivei 92/43/CEE afirmă în mod clar că de îndată ce o arie este constituită ca sit de importanță comunitară, aceasta trebuie tratată în conformitate cu prevederile Articolului 6. Înainte de orice se vor lua măsuri ca practicile de utilizare a terenului să nu provoace degradarea valorilor de conservare ale sitului.

Obiectivele impuse de Directiva 92/43/CEE impun menținerea sau îmbunătățirea statutului de conservare a habitatelor de interes comunitar. În fapt această stare de conservare trebuie asigurată pentru habitate la nivelul întregi țări, în funcție de reprezentativitatea fiecărui tip de habitat, urmând a fi stabilite măsurile necesare.

În cazul unui habitat forestier, starea de conservare este dată de totalitatea factorilor ce acționează asupra sa și asupra speciilor tipice și care îi poate afecta pe termen lung răspândirea, structura și funcțiile, precum și supraviețuirea speciilor tipice. Această stare se consideră favorabilă atunci când sunt îndeplinite condițiile -Directiva 92/43/CEE, Comisia Europeană 1992:

- ✓ arealul natural al habitatului și suprafețele pe care le acoperă în cadrul acestui areal sunt stabile sau în creștere;
- ✓ habitatul are structura și funcțiile specifice necesare pentru conservarea sa pe termen lung, iar probabilitatea menținerii acestora în viitorul previzibil este mare;
- ✓ speciile care îi sunt caracteristice se află într-o stare de conservare favorabilă.

Condițiile regăsite în zona investigată conformă starea de favorabilitate a habitatelor prin menținerea stabilă a arealului acestora și lipsa unor intervenții drastice de limitare a posibilităților de menținere pe anumite suprafețe -de exemplu tăieri rase.

Evaluarea stării de conservare pentru toate elementele de interes conservative de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, este prezentată sintetic în matricea de mai jos:

Tabel nr.6

Element criteriu	Stare de conservare
40A0* Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	Favorabil
5130 Formațiuni de <i>Juniperus communis</i> pe tufărișuri sau pășuni calcaroase	Favorabil
6210* Pajiști uscate seminaturale și faccesuri cu tufărișuri pe substrat calcaos - <i>Festuco Brometalia</i>	Favorabil
6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor până la cel montan și alpin	Favorabil
6520 Fânețe montane	Favorabil
8160* -R6115 Comunități daco-balcanice pioniere pe grohotișuri mobile cu <i>Achnatherum calamagrostis</i>	Favorabil
8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis	Favorabil
9110 Păduri de fag de tipul <i>Luzulo-Fagetum</i>	Favorabil
9150 Păduri sud-est carpatice de fag - <i>Fagus sylvatica</i> și brad - <i>Abies alba</i> cu <i>Cephalanthera damassonium</i>	Favorabil
9180* Păduri din <i>Tilio-Acerion</i> pe versanți abrupti, grohotișuri șiravene	Favorabil
91K0 Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> - <i>Aremonio-Fagion</i>	Favorabil
91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen - <i>Erythronio-Carpiniori</i>	Favorabil
91E0* -R4402 Păduri daco-getice de lunci colinare de anin negru - <i>Alnus glutinosa</i> cu <i>Stellaria nemorum</i>	Favorabil
9530* -R4218 Păduri-rariști sud-est carpatice de pin negru - <i>Pinus nigra</i> ssp. <i>banatica</i> cu <i>Genista radiata</i>	Favorabil
<i>Neptis hylas</i>	Favorabil
<i>Coenagrion mercuriale</i>	Neconoscute
<i>Lucanus cervus</i>	Favorabil
<i>Cerambyx cerdo</i>	Favorabil
<i>Morimus funereus</i>	Favorabil
<i>Austropotamobius torrentium</i>	Necunoscute
<i>Chilostoma banaticum</i>	Necunoscute
<i>Paracaloptenus caloptenoides</i>	Favorabil
<i>Barbus meridionalis</i>	Favorabil
<i>Sabanejewia aurata</i>	Favorabil
<i>Cottus gobio</i>	Favorabil

Element criteriu	Stare de conservare
<i>Bombina variegata</i>	Favorabil
<i>Triturus cristatus</i>	Favorabil
<i>Salamandra salamandra</i>	Favorabil
<i>Triturus vulgaris vulgaris</i>	Favorabil
<i>Pelobates fuscus</i>	Neconoscut
<i>Bufo bufo</i>	Favorabil
<i>Rana esculenta</i>	Favorabil
<i>Rana ridibunda</i>	Favorabil
<i>Rana dalmatina</i>	Favorabil
<i>Rana temporaria</i>	Favorabil
<i>Bufo viridis</i>	Favorabil
<i>Hyla arborea</i>	Favorabil
<i>Testudo hermanni</i>	Favorabil
<i>Ablepharus kitaibelli</i>	Neconoscut
<i>Emys orbicularis</i>	Favorabil
<i>Lacerta viridis</i>	Favorabil
<i>Lacerta agilis</i>	Favorabil
<i>Lacerta praticola</i>	Favorabil
<i>Lacerta vivipara</i>	Favorabil
<i>Podarcis muralis</i>	Favorabil
<i>Anguis fragilis</i>	Favorabil
<i>Coronella austriaca</i>	Favorabil
<i>Natrix natrix</i>	Favorabil
<i>Natrix tessellata</i>	Favorabil
<i>Coluber caspius</i>	Favorabil
<i>Vipera ammodytes</i>	Favorabil
<i>Vipera berus</i>	Favorabil
<i>Erinaceus concolor</i>	Favorabil
<i>Crocidura suaveolens</i>	Favorabil
<i>Rhinolophus hipposideros</i>	Favorabil
<i>Rhinolophus euryale</i>	Favorabil
<i>Rhinolophus blasii</i>	Favorabil
<i>Miniopterus schreibersi</i>	Favorabil

Element criteriu	Stare de conservare
<i>Myotis capaccinii</i>	Favorabil
<i>Myotis bechsteini</i>	Favorabil
<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	Favorabil
<i>Myotis myotis</i>	Favorabil
<i>Myotis blythii</i>	Favorabil
<i>Barbastella barbastellus</i>	Favorabil
<i>Plecotus auritus</i>	Favorabil
<i>Neomys anomalus</i>	Favorabil
<i>Sciurus vulgaris</i>	Favorabil
<i>Myoxus glis</i>	Favorabil
<i>Martes martes</i>	Favorabil
<i>Canis lupus</i>	Favorabil
<i>Ursus arctos</i>	Neadecevat
<i>Felis silvestris</i>	Favorabil
<i>Cervus elaphus</i>	Favorabil
<i>Capreolus capreolus</i>	Favorabil
<i>Sus scrofa</i>	Favorabil
<i>Himantoglossum caprinum</i>	Favorabil
<i>Campanulla serrata</i>	Favorabil
<i>Anas platyrhynchos</i>	Favorabil
<i>Anas querquedula</i>	Favorabil
<i>Ardea cinerea</i>	Favorabil
<i>Ciconia nigra</i>	Favorabil
<i>Ciconia ciconia</i>	Favorabil
<i>Pernis apivorus</i>	Favorabil
<i>Aquila pomarina</i>	Favorabil
<i>Aquila chrysaetos</i>	Favorabil
<i>Aquila heliaca</i>	Favorabil
<i>Hieraeetus pennatus</i>	Favorabil
<i>Circaetus gallicus</i>	Favorabil
<i>Buteo buteo</i>	Favorabil
<i>Falco tinnunculus</i>	Favorabil
<i>Falco subbuteo</i>	Favorabil

Element criteriu	Stare de conservare
<i>Falco columbarius</i>	Favorabil
<i>Falco peregrinus</i>	Favorabil
<i>Coturnix coturnix</i>	Favorabil
<i>Perdix perdix</i>	Favorabil
<i>Bonasa bonasia</i>	Favorabil
<i>Phasianus colchicus</i>	Favorabil
<i>Gallinula chloropus</i>	Favorabil
<i>Fulica atra</i>	Favorabil
<i>Actitis hypoleucos</i>	Favorabil
<i>Charadrius dubius curonicus</i>	Favorabil
<i>Vanellus vanellus</i>	Favorabil
<i>Columba palumbus</i>	Favorabil
<i>Columba oenas</i>	Favorabil
<i>Streptopelia decaocto</i>	Favorabil
<i>Streptopelia turtur</i>	Favorabil
<i>Cuculus canorus</i>	Favorabil
<i>Bubo bubo</i>	Favorabil
<i>Strix uralensis</i>	Favorabil
<i>Strix aluco</i>	Favorabil
<i>Athene noctua</i>	Favorabil
<i>Asio otus</i>	Favorabil
<i>Otus scops</i>	Favorabil
<i>Caprimulgus europaeus</i>	Favorabil
<i>Apus apus</i>	Favorabil
<i>Apus melba</i>	Favorabil
<i>Alcedo atthis</i>	Favorabil
<i>Upupa epops</i>	Favorabil
<i>Merops apiaster</i>	Favorabil
<i>Jynx torquilla</i>	Favorabil
<i>Picus viridis</i>	Favorabil
<i>Picus canus</i>	Favorabil
<i>Dendrocopos major</i>	Favorabil
<i>Dendrocopos syriacus</i>	Favorabil

Element criteriu	Stare de conservare
<i>Dendrocopos medius</i>	Favorabil
<i>Dendrocopos leucotos</i>	Favorabil
<i>Dendrocopos minor</i>	Favorabil
<i>Dryocopus martius</i>	Favorabil
<i>Picoides tridactylus</i>	Favorabil
<i>Alauda arvensis</i>	Favorabil
<i>Galerida cristata</i>	Favorabil
<i>Lullula arborea</i>	Favorabil
<i>Hirundo rustica</i>	Favorabil
<i>Hirundo daurica rufa</i>	Favorabil
<i>Delichon urbica</i>	Favorabil
<i>Ptyonoprocne rupestris</i>	Favorabil
<i>Oriolus oriolus</i>	Favorabil
<i>Garrulus glandarius</i>	Favorabil
<i>Pica pica pica</i>	Favorabil
<i>Corvus monedula</i>	Favorabil
<i>Corvus corone cornix</i>	Favorabil
<i>Corvus corax</i>	Favorabil
<i>Parus palustris</i>	Favorabil
<i>Parus lugubris</i>	Favorabil
<i>Parus cristatus</i>	Favorabil
<i>Parus ater</i>	Favorabil
<i>Parus caeruleus</i>	Favorabil
<i>Parus major</i>	Favorabil
<i>Aegithalos caudatus</i>	Favorabil
<i>Sitta europaea caesia</i>	Favorabil
<i>Certhia familiaris</i>	Favorabil
<i>Cinclus cinclus aquaticus</i>	Favorabil
<i>Troglodytes troglodytes</i>	Favorabil
<i>Sylvia atricapilla</i>	Favorabil
<i>Sylvia curruca</i>	Favorabil
<i>Sylvia communis</i>	Favorabil
<i>Sylvia nissoria</i>	Favorabil

Element criteriu	Stare de conservare
<i>Hippolais icterina</i>	Favorabil
<i>Phylloscopus collybita</i>	Favorabil
<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	Favorabil
<i>Regulus ignicapillus</i>	Favorabil
<i>Ficedula albicollis</i>	Favorabil
<i>Ficedula parva</i>	Favorabil
<i>Muscicapa striata</i>	Favorabil
<i>Prunella modularis</i>	Favorabil
<i>Saxicola rubetra</i>	Favorabil
<i>Saxicola torquata</i>	Favorabil
<i>Oenanthe oenanthe</i>	Favorabil
<i>Oenanthe hispanica</i>	Favorabil
<i>Monticola saxatilis</i>	Favorabil
<i>Phoenicurus ochruros</i>	Favorabil
<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	Favorabil
<i>Erithacus rubecula</i>	Favorabil
<i>Luscinia megarhynchos</i>	Favorabil
<i>Luscinia luscinia</i>	Favorabil
<i>Turdus torquatus</i>	Favorabil
<i>Turdus merula</i>	Favorabil
<i>Turdus philomelos</i>	Favorabil
<i>Turdus viscivorus</i>	Favorabil
<i>Turdus pilaris</i>	Favorabil
<i>Turdus iliacus</i>	Favorabil
<i>Anthus trivialis</i>	Favorabil
<i>Motacila cinerea</i>	Favorabil
<i>Motacila alba</i>	Favorabil
<i>Motacila flava</i>	Favorabil
<i>Lanius collurio</i>	Favorabil
<i>Lanius minor</i>	Favorabil
<i>Sturnus vulgaris</i>	Favorabil
<i>Passer domesticus</i>	Favorabil
<i>Passer montanus</i>	Favorabil

Element criteriu	Stare de conservare
<i>Passer hispaniolensis</i>	Favorabil
<i>Fringilla coelebs</i>	Favorabil
<i>Fringilla montifringilla</i>	Favorabil
<i>Serinus serinus</i>	Favorabil
<i>Carduelis chloris</i>	Favorabil
<i>Carduelis cannabina</i>	Favorabil
<i>Carduelis carduelis</i>	Favorabil
<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	Favorabil
<i>Emberiza citrinella</i>	Favorabil
<i>Emberiza hortulana</i>	Favorabil
<i>Emberiza cia</i>	Favorabil
<i>Emberiza cirrus</i>	Favorabil
<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	Favorabil

2.10. Informații socio-economice și culturale

2.10.1. Sărbători tradiționale

În majoritatea localităților din cuprinsul Geoparcului Platoul Mehedinți se desfășoară anual manifestări tradiționale legate de diverse evenimente, asociate unor date din calendarul religios, tradițional sau laic, amintind aici:

- Sărbătoarea liliacului: com. Ponoarele – a doua duminică a lunii mai din fiecare an;
- Festivalul de ceramică populară de la Șisești;
- Sărbătoarea Peșterii Topolnița: com. Cireșu
- Festivalul de muzică populară *Ponoare, Ponoare!*
- Sărbătoarea Peșterii de la Balta;
- Măsurișul oilor – satele montane;
- Sărbătorile *Fii satului*: comunele Ilovăț, Cireșu -Bunoaica;
- Festivalul *Oalelor și Sarmalelor*: comuna Șisești;
- Festivalul național de folclor *Munte, munte, brad frumos!* – Baia de Aramă;
- Nedeile – asociate unor sărbători religioase, organizate la diverse date.

2.10.2. Repere arhitecturale și culturale

Conform Legii 5 din 2000 de amenajare a teritoriului național, secțiunea a III-a arii protejate, la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți sunt prezente următoarele elemente de reper de ordin arhitectural și cultural:

- Biserica Sf. Dumitru Orașul Baia de Aramă, satul Negoiești
- Biserica Sf. Nicolae Comuna Balta, satul Valea Ursului
- Schitul Topolnița Comuna Izvorul Bârzii, satul Schitul Topolniței
- Casa Polina Omir Comuna Sisești, satul Sisești
- Casa de lemn Maria Moaca Comuna Izvorul Bârzii, satul Schitul Topolniței
- Trei mori de lemn Comuna Ponoarele, satul Ponoarele
- Unități administrativ-teritoriale cu concentrare foarte mare a patrimoniului construit cu valoare culturală de interes național: Baia de Aramă, Balta, Breznița-Ocol, Izvorul Bârzii, Ponoarele, Sisești

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți se remarcă soluțiile arhitecturale tradiționale ce au făcut apel nu doar la o iscusită îmbinare a materialelor locale, dar și la o arhitectură aparte, cu o funcționalitate înaltă.

Gospodăriile tradiționale, denumite “conace”, sunt risipite în teritoriu, renarcându-se existența ocoalelor împrejmuite de ziduri înalte de piatră, comune în unele sectoare cu spațiile destinate locuirii sau anexelor gospodărești. În vetrele satelor structura comasată a conacelor conduce la apariția unor ulițe delimitate de structuri murale continue, umbrite.

Se remarcă structura unor elemente funcționale conexe gospodăriilor, cum sunt beciurile, adăposturile de animale sau vărăriile, ce sunt semi-îngropate în pământ, ca soluție ingenioasă de eficientizare energetică prin creșterea inerției termice, oferind un climat răcoros pe timpul verii și o bună izolare și conservare a temperaturii pe timpul iernii.

2.10.3. Utilizarea terenurilor

Modul de utilizare a terenurilor evidențiază profilul funcțional al unei unități administrative, precum și modul de intervenție al factorului antropic în mediul natural.

În lipsa unei cartări cadastrale exacte, o evaluare a categoriilor de folosință s-a realizat după Formularul standard de desemnare a sitului, la nivelul căruia sunt listate următoarele categorii, descrise după sistemul CORINE -CLC:

Tabel nr.7

Cod	CLC ROSCI0198 Platoul Mehedinti si Geoparcul Platoul Mehedinti	Suprafață
112	Spațiu urban discontinuu și spațiu rural	3415.95
211	Terenuri arabile neirigate	4363.94
221	Vii	913.94
222	Livezi	2140.19
231	Pășuni secundare	22428.28
242	Zone de culturi complexe	3122.69
243	Terenuri predominant agricole în amestec cu vegetatie	17834.32
311	Păduri de foioase	44755.87
312	Păduri de conifere	246.5
313	Păduri mixte	4263.59
321	Pajiști naturale	31.93
324	Zone de tranziție cu arbuști -în general defrișate	5206.66
332	Stâncării	63.53
333	Areale cu vegetație rară	69.86

2.10.4. Situația juridică a terenurilor

O situație din punct de vedere juridic asupra terenurilor nu poate fi realizată cu exactitate la ora actuală, în lipsa unui cadastru exact al proprietăților, a numărului mare de situații litigioase, dar și a lipsei datelor de identificare a proprietarilor actuali.

Cu toate acestea relevanța acestui demers rămâne limitată, aplicarea legislației specifice în vigoare, prin care regimul de arie naturală protejată este stabilit indiferent de destinația și situația juridică terenului, iar respectarea acestui regim este obligatorie. Astfel, normele de gestiune conservativă din cadrul prezentului Plan de management, vor deveni imperative și prioritare, aplicarea acestora însă trebuind să se realizeze cu respectarea prevederilor legale, ținându-se cont de condițiile economice, sociale și culturale ale comunităților locale, precum și de particularitățile regionale și locale ale zonei.

2.10.5. Administratori și gestionari

O situație din punct de vedere al sistemelor de administrare și gestiune a terenurilor nu poate fi realizată cu exactitate la ora actuală, în lipsa unui cadastru exact al proprietăților, a numărului mare de situații litigioase, dar și a lipsei datelor de identificare a proprietarilor actuali, precum și a unor situații exacte legate de drepturile de uzufruct asupra terenurilor.

Așa cum se arată și în secțiunea anterioară. administrarea și gestiunea terenului se va face ținându-se cont cu prioritate de principiile de conservare ale sitului, atât Planurile de amenajare a teritoriului -PUG, PUZ, PATJ. precum și Amenajamentele silvice, trebuind a fi actualizate și armonizate cu prevederile din cadrul prezentului Plan de management, conform legislației specifice în vigoare.

Responsabilitatea de administrare revine Administrației Geoparcului Platoul Mehedinți, în baza Convenției de administrare încheiată cu Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor.

CAPITOLUL 3. EVALUAREA PRINCIPALELOR ASPECTE LEGATE DE SPECIFICUL GEOPARCULUI PLATOUL MEHEDIŢI ŞI ARIILOR PROTEJATE DIN ACEASTĂ ZONĂ

3.1. Evaluarea aspectelor legate de biodiversitate. Presiuni şi ameninţări

În Geoparcului Platoul Mehedinţi întâlnim o mare varietate de tipuri de păduri naturale şi seminaturale alături de o suprafaţă relativ mică de pajişti montane. Acest ansamblu păduri - pajişti alcătuieşte o reţea de ecosisteme valoroase pentru conservarea biodiversităţii parcului, cotaţia maximă fiind în zonele de protecţie integrală.

În cele ce urmează prezentăm câteva dintre categoriile de impact cele mai importante, evidente şi răspândite întâlnite la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinţi:

Metoda de studiu pentru analiza categoriilor de impact

Pentru a fi în măsură a evalua starea de conservare a perimetrului studiat, în modul cel mai obiectiv cu putinţă şi pentru a putea obţine o analiză comparabilă, atât în timp, cât şi din punct de vedere spaţial, s-a aplicat o metodologie de analiză a fiecărei categorii de impact preluând sistemul codificat de la nivelul siturilor Natura 2000.

Pornind de la principiul propus de Leopold pentru evaluarea impactului asupra mediului, larg utilizat în documentaţiile tehnice de specialitate, am adaptat la categoriile de impact considerate atributele „*magnitudine*”, respectiv „*importanţa*”.

Atributul *magnitudine* este utilizat în acest context pentru a exprima scara de extindere a impactului. Exprimarea scării de extindere a impactului este făcută procentual, iar pentru o mai bună ilustrare, s-a utilizat un cod de culori:

Atributul *importanţa* este utilizat în acest context pentru a exprima semnificaţia impactului. Exprimarea semnificaţiei impactului este făcută procentual, iar pentru o mai bună ilustrare, s-a utilizat un cod de culori.

Pentru interpretarea impactului cumulat, este propusă o înmulţire a notelor alocate indicilor *magnitudine* cu intensitate. Se obţine astfel o notă a impactului cumulat cuantificabilă şi comparabilă între diferitele alternative sau stări/faze ale etapelor de management.

Scorul calculat pentru categoriile de impact este prezentat sintetic în Anexa nr. 3.

Celor 168 de categorii de impact le revine un scor echivalent cu „0” pentru zonele pristin, virgine, de unde lipseşte orice fel de impact antropic. O astfel de situaţie rămâne însă ipotetică şi improbabilă dată fiind extinderea unor categorii de impact antropic ce vin să afecteze chiar şi indirect suprafeţe extinse -de exemplu ploii acide, schimbări climatice - manifeste prin efecte superpozabile unor categorii de impact: uscăre, evoluţie ecocenotică. Pe de altă parte, într-un caz ipotetic, de impact maximal, unde într-o anumită zonă dată să fie manifeste toate categoriile de

impact, la o magnitudine și intensitate maximală, scorul va fi de $168 \times 10 \times 10 = 16.800$ pentru fiecare element criteriu -specie sau habitat. Astfel, plaja de manifestare devine una extrem de largă.

Se poate obține un scor înalt datorită unei manifestări extinse a magnitudinii și importanței diferitelor categorii de impact, fără însă atinge valori individual calculate semnificative, astfel încât manifestarea acestora să se reflecte asupra elementelor criteriu doar ipotetic, indirect. În același timp se poate obține un scor scăzut, însă manifestarea unei categorii de impact asupra unui element criteriu să facă fie deosebit de înaltă, compromițându-i starea de conservare.

Scorul de obținut nu este în măsura a oglindi cu suficientă fidelitate nivelul impactului cumulat al tuturor categoriilor de impact. Scorul rezultat permite însă o comparare între diferite faze de implementare a Planului de management, eventuale alternative ale acestuia, abordări locale. Este bine ca pentru fiecare categorie să fie discutată situația pre- respectiv post-implementare, pentru a se putea observa și cuantifica efectul asupra fiecărui element criteriu.

Scorul impactului cumulat rămâne o valoare relativă, deschizând însă calea spre o facilă comparare, așa cum arătam mai sus între diferite alternative sau stări/faze ale Planului de management.

La analiza elementelor de risc și presiune ce au fost identificate la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, scorul total -general a fost evaluat la 35545 de puncte -vezi Anexa 3, în timp ce scorul cumulat pentru elementele criteriu ce au stat la baza desemnării sitului a fost de 16117 puncte -vezi Anexa 4. Comparând scorul obținut cu situația de la nivelul altor situri sau proiecte cu impact potențial asupra factorilor de mediu, putem afirma că acesta se situează pe o treaptă relativ înaltă, ce indică un risc major asupra elementelor de conservat, impunându-se asumarea unor măsuri active de gestiune în scopul limitării și acolo unde este posibil a stingerii efectelor.

Categoriile de impact cu efectul cel mai înalt sunt cele asociate defrișării pădurilor -.164 și a exploatării fără reîmpădurire -.167 – câte 3238 puncte, remarcându-se un impact major de asemenea al activităților de ardere -incendiere – cu un scor de 1818 puncte -scor înalt atât la nivelul întregului sit cât mai cu seamă la nivelul elementelor criteriu ce au stat la baza desemnării sitului. Scoruri înalte ale impactului au fost obținute și pentru categoriile de impact asociate braconajului, depozitării necontrolate de deșeuri și poluării cursurilor de ape.

Situația reflectă în fapt starea de fapte de la nivelul Geoparcului Mehedinți, unde de la bun început se remarcă un management defectuos, nepotrivit, al arboretelor, cu extragerea selectivă a exemplarelor valoroase, tăieri rase, mobilizări de material lemnos din zone lipsite de drumuri forestiere cu târârea lemnului și degradarea accentuată a factorilor de mediu -în special sol și apă, activități ce se desfășoară în unele perimetre necontrolat, lipsind un plan unitar de gestiune. Se remarcă cantitatea redusă de lemn mort de la nivelul arboretelor strâns în mod constant de

către comunitățile locale. O prezență laxă, necontrolată, a comunităților locale conduce la un deranj permanent al habitatelor naturale.

Se impune așadar o abordare integrată, unitară, decisă în direcția gestiunii conservative, pe următoarele direcții prioritare:

1. Adaptarea gestiunii forestiere la obiectivele de conservare prin:
 - a. păstrarea arborilor bătrâni -peste 100 ani, la densități de minimum 5 exemplare/ha;
 - b. renunțarea la tăierile rase și adaptarea lucrărilor conform normelor de exploatare T1 sau codru-grădinarit, respectiv abandonarea oricăror lucrări și intervenții în zonele de protecție strictă; excepție se va face în zonele unde se dorește păstrarea tufărișurilor de liliac -*Syringa vulgaris* unde se va permite o extragere a arborilor, păstrându-se densități reduse de 500-800 arbori maturi/ha, aspectul arboretului rămânând deschis - pădure rară;
 - c. păstrarea subarboretului;
 - d. renunțarea la extragerea lemnului mort și păstrarea a cel puțin 2 arbori uscați pe picior/ha, a unui număr de minimu 10 cioate sau trunchiuri prăbușite/ha și a unor volume de minimum 10 mc/ha de ramuri uscate în 3-5 pile;
 - e. interzicerea târârii -corhânirii lemnului;
 - f. extragerea cu prioritate a speciilor invazive -salcâm, cenușer.;
 - g. asumarea acțiunilor de reîmpădurire doar cu specii autohtone, caracteristice etajului de vegetație;
 - h. realizarea de microhabitate, nișe adăpost și hrănitivi;
2. Un control mai bun al practicilor agricole și interzicerea incendiilor pajiștilor;
3. O gestiune adecvată a deșeurilor;
4. Inițierea unor măsuri active de igienizare a albiilor;

Inițierea unui program de educare, informare și responsabilizare a comunităților locale.

102. Tundere/tăiere

Suprafețele utilizate pentru asigurarea materialului vegetal pentru creșterea animalelor ocupă un procent important din suprafețele agricole. Odată cu creșterea etajelor altitudinale, balanța se schimbă în favoarea asigurării materialului furajer, existând constrângeri importante în posibilitățile de instalare a unor culturi agricole. Spre zonele mai joase, posibilitățile de pășunare sunt mai extinse -spațial și temporar, astfel încât cererea de material vegetal furajer este mai redusă.

Recoltarea fânului în mod tradițional, prin intermediul a două episoade de cosire, reprezintă una din tehnicile adoptate și în conservarea naturii pentru creșterea indicilor de biodiversitate. Fânațele păstrează un număr mare de specii de floră, fiindu-le asociate specii valoroase de faună.

Cositul tradițional, prin ritmul lent de intervenție și suprafețele limitate afectate, dau posibilitate speciilor de faună să se retragă, surprinzând de asemenea speciile de floră în etape de anteză diferite, inclusiv de fructificație, fapt ce permite o bună propagare și menținerea diversității botanice. În plus, la nivelul limitelor de proprietate sau a unor limite naturale se păstrează bogate zone de ecoton cu buruienișuri perene și tufărișuri ce reprezintă valoroase rezervoare de biodiversitate.

Episoadele de cosire repetată, în afara perioadelor de fructificație ale speciilor ierboase -în special dicotiledonate, conduc la o pauperizare a covorului vegetal și distorsiunea acestuia spre un facies dominat de specii de graminee. Astfel, productivitatea și capacitatea de suport a fânațelor scade semnificativ, nivelul de biodiversitate scăzând de asemenea drastic.

La nivelul unor fânațe situate în proximitatea căilor de acces sau insuficient supravegheate s-a observat un fenomen de cosire abuzivă, necontrolată, repetată ce a condus la distorsiunea profundă a zonelor marginale, fiind expuse suplimentar fenomenelor de ruderalizare.

În funcție de obiectivul de conservare de la nivelul unei anumite regiuni, episoadele de cosire pot fi adaptate, astfel încât să se asigure și supraviețuirea speciei țintă. În cazul unei specii de floră, cosirea se va realiza la sfârșitul fructificației și împrăștierea semințelor; în cazul unei specii de faună cosirea se va realiza la finele perioadelor sensibile -ex. pentru specii de păsări, cum ar fi cârstelul de câmp – *Crex crex*, ce cuibăresc pe sol, la sfârșitul perioadei de cuibărit; pentru o specie de fluture, la terminarea ciclului biologic. Practicarea cosirilor în tablă de șah sau în alternanță poate asigura supraviețuirea speciilor asociate fânațelor și implicit menținerea unor indici de biodiversitate înalți.

Din păcate, aplicarea Politicilor Agricole Comune, contravine pe alocuri principiilor durabile de exploatare a fânațelor, impunând termene limită, inclusiv în realizarea cosirilor, la care trebuie să se conformeze toți deținătorii de terenuri. Fără a exista o corelare a ritmurilor ecosistemice locale cu calendarul impus de politicile agrare de acordare a subvențiilor, își fac apariția fenomene de pauperizare a fânațelor prin aplicarea mult prea timpurie a cosirilor.

Cosirile necontrolate din zone ruderales, de ecoton, rigole,, conduc la întreruperi ale unor habitate ce funcționează ca adevărate coridoare ecologice, cu relevanță deosebită pentru speciile de -microfaună.

Cosirile necontrolate din zonele de lizieră, sau chiar de la interiorul pădurilor -luminișuri, poieni, enclave au un impact deosebit, speciile de faună de interes cinegetic fiind private de surse importante de hrană.

Impactul cosirilor mecanizate -fie că este vorba de mijloace de mare capacitate sau motocositori este amplificat de capacitatea mare de lucru, ce conduce la o denudare rapidă a covorului vegetal și limitează posibilitățile de retragere a speciilor de faună și anulează posibilitatea păstrării unor

zone limitrofe de refugiu. În plus riscul de impact direct -mortalitate pentru multe specii de faună este cu mult mai mare. Acțiunea neselectivă, extrem de brutală a cositorilor mecanice, duce la distrugerea cuiburilor de la sol, omorârea speciilor de microfaună -herpetofaună, mici mamifere, insecte. Reglarea sistemelor de cosire la un nivel foarte jos, aproape de sol, conduce la îndepărtarea în totalitate a părților supraterane a speciilor vegetale, eliminând orice posibilitate de utilizare a sursei trofice până la refacerea covorului vegetal, ce poate dura până la 10-14 zile; în cazul cosirilor mecanice, majoritatea micro-habitatelor -mușuroaie, mici denivelări. sunt eliminate, întreaga tarla de lucru devenind uniformizată, monotonă.

Practicile recente de balotare a fânului și transportul acestuia imediat după uscare în perimetre adăpostite, conduce la eliminarea unor alte micro-habitate reprezentate de căpițe. La nivelul căpițelor ce se păstrau în unele cazuri până spre primăvara următoare, se adăposteau o serie întreagă de specii de faună, păstrându-se la nivelul tarlalelor cantități însemnate de propaguli -semințe de plante, ponte de insecte. ce colonizau rapid fânațele-sursă.

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți se observă o accentuare a fenomenelor de cosire mecanică, chiar și în cazul suprafețelor reduse; de la nivelul tarlalelor extinse fânul cosit și uscat este balotat și transportat la scurtă vreme.

140. Pășunat

Impactul asociat pășunatului de regulă este asociat efectelor necontrolate ale acestuia, manifeste odată cu instalarea suprapășunării. Suprapășunarea duce la o pauperizare severă a covorului vegetal, dispariția aproape în totalitate a speciilor de dicotiledonate, apariția unor martori torențiali și erozivi, tasare a solurilor, pe de altă parte.

Stabilirea unui echilibru legat de pășunat este extrem de importantă pentru ariilor protejate ce în esența lor își propun în fapt promovarea activităților tradiționale, prietenoase mediului, așa cum este cazul creșterii animalelor în sisteme de stabulație deschise, semi-libere. Instalarea suprapășunatului conduce la o degradare rapidă a pajiștilor, fenomenul fiind urmat de efecte ce anulează capacitatea de suport a pajiștilor -alunecări de terenuri, eroziuni, invazia cu specii ruderales.

Impactul pășunatului în zonele forestiere este și mai însemnat. Vitele nu numai că ajung să consume sursa trofică a speciilor de interes cinegetic -ce apoi în căutare de hrană pătrund în culturi unde produc daune însemnate, dar afectează profund structura pădurii, îndepărtând subarboretul, deranjând speciile cuibăritoare de la nivelele joase.

Asociat activităților de pășunat îi sunt asociate fenomenele de târlire și adăpare. În condițiile în care la nivelul pășunilor nu sunt organizate corespunzător spații de târlire, fenomene de tasare, ruderalizare și suprapășunat devin extrem, reversibilitatea fenomenelor ajungând să depășească câteva decade. De asemenea, dacă în proximitatea pășunilor nu sunt organizate puncte de

adăpare în măsură a satisface nevoile șeptelului, vor apărea afectări grave ale habitatelor adiacente, un efect deosebit de sever instalându-se acolo unde animalele sunt lăsate sau chiar îndrumate să se adape din cursurile sau suprafețele de ape naturale. Afectarea malurilor devine profundă, iar valoroasele asociații vegetale ripariene sunt complet distruse.

Pășunatul necontrolat este practicat la nivelul zonei studiate și în interiorul unor formațiuni nemorale, în special în interiorul pădurilor -rare de cvercinee -zona Breznița, fenomenul având un aport suplimentar în simplificarea biocenozelor.

141. Abandonarea sistemelor pastorale

Această categorie de impact se opune pășunatului -suprapășunatului și se instalează atunci când capacitatea de suport a pajiștilor nu este satisfăcută. Ca urmare se instalează o succesiune de vegetație ce tinde spre împădurire, trecând însă printr-o serie întreagă de faze și etape la nivelul cărora apar speciile de floră pioniere, alohtone sau invazive, într-un ritm accelerat, efectele asociate conducând la proliferarea unor specii de faună ubicviste. Etapa inițială dominată de speciile pioniere și invazive poate să se întindă pe mai multe decade. În consecință, capacitatea de suport a pajiștilor este anulată, biodiversitatea scăzând drastic.

160. Managementul general al pădurilor

Managementul general al pădurilor rămâne orientat relativ îngust, spre producția primară de masă lemnoasă, aspectele legate de conservarea unor funcții sau servicii derivate fiind de regulă ignorate. Cu toate acestea rămân, din păcate, adeseori limitate la nivel declarativ, inițiative legate de o redirecționare a intereselor de gestiune forestieră.

În ceea ce privește gestiunea trupurilor forestiere, tendința a fost de rezinificare -promovare a arboretelor de rășinoase în detrimentul celor de amestec și de foioase.

Impactul acestei categorii rămâne semnificativ, fiind în măsură a conduce la o afectare în ansamblu a sitului, dar și în mod direct a unei mari părți a elementelor criteriu asociate acestuia.

164. Defrișarea pădurilor

Lucrările de defrișare a pădurilor reprezintă una dintre categoriile de impact cu cea mai mare semnificație. Acțiunilor directe, de înlăturare a unei categorii de habitat cu dezvoltare spațială tridimensională, li se alătură un important cortegiu de categorii de impact indirect.

Impactul lucrărilor de defrișare crește proporțional cu suprafața afectată și depinde de tehnologia utilizată. Cu cât recoltarea masei lemnoase este mai drastică, mergând până la tăierile rase, cu atât intensitatea crește. De asemenea, cu cât tehnicile de recoltare sunt mai agresive, cu atât posibilitățile de refacere a factorilor de mediu în general devin mai reduse.

Impactul se răsafrânge asupra tuturor factorilor de mediu: sol -subsol, apă, aer și biodiversitate.

Dimensiunea amprentei ecologice a acestei categorii de impact este deosebit de adâncă, fiind afectate funcții -funcția suport, funcția de filtrare, funcția reglatoare, fixare a solurilor, servicii - generare de oxigen, cadru de relaxare și imprimând la nivel regional o serie întreagă de disfuncții legate de fragmentare, amplificarea efectelor de margine, accelerarea degradării, creșterea vulnerabilității la impact, contribuție la simplificarea biocenozelor.

180. Arderea

Arderea vegetației reprezintă unul dintre cele mai agresive categorii de impact, afectând profund biocenozele. Efectele directe, legate de distrugerea atât a speciilor de microfaună dar și a unor specii de talie mare – au fost semnalate cazuri în care arderea stufului a condus la moartea puilor de câteva luni de mistreț, a unor vulpi, căprioare sau bursuci, fiind afectate cuiburile unor specii de păsări, distrugerea germenilor de plante, volatilizarea stratelor -orizonturilor superficiale fertile organice ale solurilor, sunt dublate de efecte indirecte ce au ca efect amplificarea fenomenelor erozive sau distorsiunea covorului ierbos -devin favorizate speciile de graminee, sau cele cu rizomi profunzi, în detrimentul unor specii dicotiledonate, cu valoare mare nutritivă. Scăparea de sub control a focurilor de miriști au condus adeseori la afectarea unor trupuri de pădure, culturi agricole sau alte bunuri -anexe gospodărești, locuințe.

Repetarea cu o frecvență mare -cel puțin de două ori pe an: primăvara devreme și toamna târziu a acestor intervenții ce se doresc a conduce la “curățarea” pășunilor a condus la o pauperizare profundă a acestora, fiind accelerate procesele de aridizare, instalându-se un facies xeric, stepic, dominat de graminee, cu o slabă capacitate de suport și o ofertă trofică modestă din punct de vedere calitativ. Astfel, apare o expunere la suprapășunare și o pierdere a funcțiilor acestora.

Arborii izolați, ce reprezintă elemente de reper bio-eco-cenotic, în urma incendiilor repetate sunt afectați la nivelul trunchiului, ajungând în cele din urmă să se uște. Zonele de tufărișuri ce oferă adăpost unui număr mare de specii, sunt afectate, incendiile repetate provocând o uscure treptată a acestora, în cele din urmă fiind înlăturate în totalitate.

243. Punerea de capcane, otrăvirea, braconajul

Braconajul este un delict grav comis în mod direct asupra speciilor de faună, ce urmărește obținerea acelorlași efecte ca și prin acțiunea de vânatoare, însă fără a respecta condițiile legale de desfășurare a acesteia. Ignorarea regulilor -sportive de vânatoare, ce presupun utilizarea de capcane, mijloace interzise, uciderea -captura în perioade de prohibiție sunt în măsură a conduce la destabilizări grave ale nivelelor populaționale. Uciderea animalelor se face de multe ori fără scrupule, ignorându-se orice norme de sportivitate, adeseori cu mijloace inumane, lipsind de multe ori chiar orișice motivație legată de uciderea animalelor.

Utilizarea unor metode neselective, cum ar fi otrăvurile, conduce la afectarea în masă a speciilor de faună și introducerea în lanțurile trofice a unor substanțe nocive, cu remanență mare, ce pot

afecta pe scară mare -spațial și temporar biocenozele. Otrăvirile accidentale a unor specii domestice, sau chiar copii, la care se adaugă impactul asupra apelor curgătoare, pot reprezenta un factor major de risc.

Utilizarea capcanelor reprezintă o metodă nediscriminatorie de capturare a speciilor de faună ce în multe cazuri conduce la uciderea unor animale domestice sau chiar rănirea gravă a unor persoane. Lațurile amplasate în pădure de cele mai multe ori produc o ucidere lipsită de rost a faunei, adeseori braconierul uitând locul de amplasare al acestora, sau vizitându-le mult prea târziu pentru a mai utiliza prada. Astfel vânatul este ucis zadarnic.

421. Depozitarea reziduurilor menajere

Depozitarea -necontrolată a reziduurilor menajere are un impact semnificativ asupra factorilor de mediu, în special sol -ocupare, poluare. dar și apă -ca urmare a spălării zonelor de depozitare de apele pluviale, aer -surse generatoare de mirosuri, biodiversitate -contribuie la proliferarea speciilor sinantropice, ruderales, parazite, nedorite.; induc o distorsiune semnificativă a covorului vegetal.

Această categorie de impact apare manifestă în acele regiuni unde sistemele de gospodărire a deșeurilor nu sunt bine puse la punct și se mențin deficiențe de ordin organizatoric, logistic. Apare astfel o practică curent întâlnită de a depozita deșeuri menajere în afara satelor, în anumite puncte -uneori zone depresionare: șanțuri, gropi de împrumut. unde periodic sunt incendiate pentru a fi redus volumul acestora. O altă soluție adeseori întâlnită este cea a depozitării deșeurilor în proximitatea malurilor, de unde la ape mari sunt spălate și purtate spre aval.

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, această problemă rămâne deosebit de prezentă, acutizându-se în anumite zone unde apar adevărate depozite necontrolate, extinse de deșeuri menajere.

623. Vehicule motorizate

Vehiculele motorizate -în special cele off-road, dar și unele utilaje agricole cum sunt tractoarele sunt în măsură a pătrunde adânc în interiorul habitatelor naturale, chiar și în lipsa unor căi de acces structurate, conducând la un impact semnificativ asupra biostatelor. Cel mai adesea este vorba de instalarea efectelor asociate tășării, eroziunii, dar și poluarea fonică, stress-ul indus unor specii de faună datorită prezenței, poluarea aerului dar și a solului -prin scurgeri accidentale de hidrocarburi. Zonele afectate sunt supuse unor procese degradative și de distorsiune și datorită pătrunderii -active și pasive a unor specii sinantropice, ruderales, invazive, astfel că impactul devine unul complex.

3.2. Presiuni și amenințări asupra stării de conservare a biodiversității Geoparcului Platoul Mehedinți și siturilor Natura 2000 din zona acestuia.

La nivelul întregului geoparc și a siturilor Natura 2000 din zona acestuia, până la elaborarea Planului de Management, au fost identificate și câteva amenințări asupra unor habitate și specii:

- intensificarea activităților turistice, cu efecte negative pentru biodiversitate și peisaje, din cauza recoltării de material biologic cu valoare conservativă, a abandonării de deșeuri, tulburarea liniștii animalelor sălbatice,
- exploatarea nedurabilă a resurselor, în special a lemnului în zona de conservare durabilă,
- incendiile,
- braconajul,
- presiunea pentru schimbare a categoriei de folosință a unor suprafețe de teren, din pădure, prin scoatere din fondul forestier și transformarea în teren pentru construcții.
- lipsa unor soluții de gestiune a deșeurilor generate în interiorul comunităților locale

A fost parcursă o evaluare a nivelului de afectare pentru fiecare element de interes conservativ în parte a fiecărei categorii de impact. Situația este prezentată sintetic în Anexa nr. 4.

O Suprapunerea relevanței măsurilor de conservare de aplicat pentru speciile de interes conservativ din Geoparcul Platoul Mehedinți este prezentată în Anexa nr. 5.

3.3. Evaluarea aspectelor legate de comunitățile locale

Comunitățile locale joacă un rol deosebit de important în realizarea scopului și obiectivelor de management ale GPMh. Un număr mare de proprietari au terenuri în parc, fapt ce impune ca AGPMH să armonizeze scopul și obiectivele, ținând cont și de interesele proprietarilor de terenuri în elaborarea strategiilor și a planurilor de lucru.

Comunitățile din zona rurală a Geoparcului Platoul Mehedinți se confruntă în prezent cu probleme economice și sociale mai grele. Cu toate acestea, aici se găsesc o mulțime de oameni care sunt purtători ai adevăratelor valori culturale românești. Tradițiile și meșteșugurile vechi mai dăinuie încă în rândul acestor comunități. Puținele familii noi care vor să continue viața în aceste locuri, caută așezămintele din apropierea instituțiilor de bază ale localităților: școală, biserică.

Aceste comunități, prin administrațiile locale, au în diferite stadii, proiecte care vizează îmbunătățirea infrastructurii și așteaptă surse de finanțare. Prezența Geoparcului Platoul Mehedinți și legătura dintre această arie protejată și comunități, ar putea oferi potențialilor finanțatori un motiv în plus pentru a susține aceste proiecte și a demara noi investiții.

De asemenea, Geoparcului Platoul Mehedinți constituie o oportunitate pentru promovarea zonei, prin atragerea de finanțări pe programe de dezvoltare durabilă în special pentru activități legate de turism, impunând astfel zona pe piața turistică națională și internațională.

Tradițiile și produsele tradiționale nu sunt suficient promovate pe piață și au o pondere redusă în viața economică a comunităților.

Prezența Geoparcului Platoul Mehedinți - arie naturală protejată de interes național și european, poate convinge autoritățile în a acorda o atenție sporită investițiilor și dezvoltării economice a acestor zone.

3.4. Evaluarea aspectelor legate de turism și recreere. Analiza SWOT

Analiza SWOT

Puncte tari:

- parcul este situat în zona central-sudică a țării, având o bună accesibilitate pentru vizitare, atât pe șosele cât și pe calea ferată,
- prezența peisajelor cu relief montan deosebit de frumoase,
- prezența a numeroase elemente naturale de interes științific major: floră, faună, geologie, hidrologie,
- prezența unor elemente de interes cultural și istoric,
- biodiversitate bogată: inversiuni de așezare pe verticală și asocieri interesante ale speciilor de plante, specii de floră și faună de importanță comunitară, specii rare,
- carstul
- condiții naturale,
- trasee turistice interesante,
- păstrarea unor obiceiuri și tradiții.

Puncte slabe:

- infrastructura de transport în zona comunităților din vecinătatea GPMh, este în general necorespunzătoare,
- insuficiente servicii turistice și produse turistice recunoscute pe piață, atât în interiorul geoparcului cât și în zona comunităților,
- insuficientă publicitate și mediatizare a unor evenimente culturale -ex. târgurile, festivalurile specifice din zona unor comunități.
- programe turistice puține,
- gradul de confort scăzut în unele unități de cazare,

Oportunități:

- crește interesul turiștilor străini și români pentru ecoturism în viitor,

- existența unui cadru juridic național ce promovează ecoturismul în ariile naturale protejate;
- interesul unor instrumente financiare naționale și internaționale pentru susținerea ariilor naturale protejate,
- zona comunităților adiacente geoparcului are numeroase elemente culturale valoroase,
- existența în zona geoparcului a unui număr mare de persoane tinere calificate în turism sau geografie, disponibile pentru a lucra în domeniul turismului,
- existența unui flux turistic important, în creștere, în apropierea geoparcului,
- preocupări la nivel regional și național pentru dezvoltarea durabilă a zonei geoparcului cu accent pe ecoturism.

Amenințări:

- pierderea biodiversității unor zone frecventate de turiștii și vizitatorii care nu respectă regulile de vizitare,
- afectarea frumuseții peisajului din cauza unor lucrări de infrastructură,
- modernizarea sau pierderea tradițiilor în zona comunităților,
- schimbarea categoriei de folosință a terenurilor,
- poluare a mediului din cauza abandonării deșeurilor,
- tulburarea liniștii naturii, deranjarea unor specii de faună,
- pericol de incendii.

3.5. Evaluarea aspectelor legate de educație și conștientizare publică

Scopul principal de protecție și conservare a unor eșantioane reprezentative pentru spațiul biogeografic național, cuprinzând elemente naturale cu valoare deosebită din Geoparcului Platoul Mehedinți și siturile Natura 2000 din zona acestuia, se realizează și prin educație și conștientizare publică a factorilor de interes.

Mulțimea posibilităților pentru educația/informarea publicului larg, este dată în primul rând de diversitatea ecosistemelor, bogăția de plante și animale, prezența habitatelor încă nealterate sau foarte puțin influențate de prezența omului, frumusețea aparte a peisajelor. Aceste valori fac din Geoparcului Platoul Mehedinți un adevărat muzeu al naturii. Zonele degradate sau afectate de activitățile economice, aspectele negative ale activităților turistice, constituie reperi de analiză pentru înlăturarea lor în viitor, la nivelul întregului geoparc.

Principalele activități pentru educația de mediu și conștientizarea publică a unor grupuri țintă, vor urmări în special:

- realizarea și distribuirea de materiale informative și promoționale în unități de învățământ, pe la diferite autorități, instituții etc,

- acțiuni pentru celebrarea unor evenimente speciale legate de mediu: Ziua Mondială a Zonelor Umede, Ziua Mondială a Apei, Ziua Pământului, Ziua Europeană a Parcurilor, Ziua Internațională a Mediului, Ziua pentru Protecția Stratului de Ozon, Ziua Păsărilor și a Arborilor, Ziua Geoparcului, Luna Plantării Arborilor, etc,
- expoziții de desene, afișe cu tematică ecologică, caravane de fotografie cu imagini din Geoparc, bannere despre educație ecologică și altele asemenea,
- concursuri și alte activități dedicate elevilor, pe teme specifice educației pentru mediu: vizite la unități de învățământ pentru predarea unor lecții pe probleme de mediu, prezentări de filme despre Geoparc, organizarea și desfășurarea de Tabere ecologice și Tabere Ranger Junior pentru elevi și studenți,
- amplasarea în teren a unor panouri informative cu reguli de vizitare și informații despre flora și fauna din geoparc pentru turiști și vizitatori,
- prezentarea unor informații pe site-ul geoparcului,
- publicarea unor articole în presa scrisă, realizarea de reportaje radio-tv despre Geoparc,
- organizarea în colaborare cu administrațiile publice locale și ONG-uri a unor târguri de ecoturism și de produse culinare tradiționale din zona Geoparcului.

Efectul acestor activități nu este suficient pentru conștientizarea și educarea publicului și a factorilor interesați în scopul obținerii sprijinului de a realiza obiectivele geoparcului. Cauza principală este că la nivel național, problemelor de conservare a naturii încă nu li se acordă importanța cuvenită.

3.6. Evaluarea capacității de management a AGPMH

La baza administrării Geoparcului Platoul Mehedinți și a ariilor naturale protejate din această zonă, pentru perioada de implementare a prezentului Plan de Management, stă Contractul de Administrare.

Zona Geoparcului Platoul Mehedinți are o infrastructură insuficient dezvoltată și modernizată. Cabanele și refugiile nu oferă condiții optime de cazare. Marcajul traseelor turistice poartă multe semne ale unor acțiuni desfășurate până la înființarea AGPMh, cu aspect inestetic sau pe alocuri chiar greșit.

Consiliul Științific al GPMh, prin atribuțiile și responsabilitățile din regulament, sprijină echipa AGPMH pentru îndeplinirea sarcinilor manageriale ale ariei protejate.

Consiliul Consultativ, în cea mai mare parte a abordării unor probleme ce privesc mai ales zona de conservare durabilă, respectă statutul geoparcului. Proprietarii pădurilor situate în zona de protecție integrală solicită despăgubiri pentru restricțiile de utilizare a resurselor din

această zonă. În general, în domeniul utilizării terenurilor și deci a resurselor, de către proprietari și administratori, se înregistrează cele mai mari dificultăți. Măsurile de gospodărire propuse în amenajamentele silvice și prevederile referitoare la biodiversitate și peisaje trebuie adaptate unui parc natural pentru a se putea atinge mai ușor scopul și obiectivele de conservare.

AGPMH implică cu succes și alți parteneri în realizarea unor acțiuni în geoparc. Un mare număr de voluntari aparținând în special unor ONG-uri de mediu sunt deja de ani buni partenerii AGPMH în lucrări de igienizare, marcare trasee și monitorizare a fluxului turistic. Diverși specialiști în domeniul științelor naturii, efectuează teme de cercetare fie individual, fie cu grupuri de studenți ai unor școli de profil, realizând lucrări de inventarieri mai ales despre flora, fauna și geologia geoparcului.

Mai sunt însă foarte multe zone nestudiate și, în consecință, necatalogate din punct de vedere științific. Despre aceste zone se cunosc doar puține generalități, fiind posibilă existența unor aspecte interesante din punct de vedere științific, ce pot crește mult valoarea Geoparcului.

CAPITOLUL 4. MĂSURI SPECIALE DE PROTEJARE ȘI CONSERVARE A HABITATELOR ȘI SPECIILOR DIN GEOPARCULUI PLATOUL MEHEDIȘI ȘI DIN SITURILE NATURA 2000 AFLATE IN ZONA ACESTUIA

Pentru atingerea obiectivelor privind protejarea și conservarea habitatelor și speciilor din Geoparcului Platoul Mehediși și siturile Natura 2000 din zona acestuia, se vor respecta prevederile legislației ariilor naturale protejate privind desfășurarea unor activități, diferențiat pe zonele interioare și în funcție de distribuția speciilor/habitatelor pentru siturile Natura 2000. Prin Planul de acțiuni se va urmări implementarea și a unor măsuri speciale, cu scopul de a se atinge mai bine aceste obiective.

Dintre acestea enumerăm:

- Supravegherea pe timp de zi/noapte a zonelor vulnerabile în care se pot produce încălcări ale Regulamentului ariilor protejate din zona Geoparcului Platoul Mehediși -sustrageri de arbori, braconaj, incendii, distrugerii ale diverselor amenajări,, cu o rețea de camere foto trapping și camere video live. Aceste echipamente vor fi folosite și în cadrul unor activități de monitorizare floră/faună, activități turistice,,
- Restricționarea sau limitarea accesului în punctele în care acest lucru se impune, prin amplasarea unei rețele de bariere fixe și mobile,
- Efectuarea de patrule săptămânale, pe cuprinsul ariilor protejate din zona Geoparcului Platoul Mehediși de către agenții de teren ai AGPMH cu organe ale Jandarmeriei Montane, Poliției, etc.
- Instituirea unui sistem de evacuare a deșeurilor din geoparc și realizarea de coșuri de gunoi anti-urs care să evite atragerea animalelor sălbatice și dependența lor de resturile menajere,
- Combaterea de către gestionarii fondurilor cinegetice a câinilor și pisicilor hoinare, care aduc pagube directe și indirecte unor specii de faună, prin tulburarea liniștii, uciderea unor exemplare - în mod special a puilor, distrugerea cuiburilor, a ouălor, răspândirea de boli și paraziți,,
- Menținerea unui volum de lemn mort în habitatele forestiere. Arborii uscați pe picior sau cei cazuți la pământ, contribuie la menținerea echilibrului relațiilor pradă-prădător și la complexitatea unor lanțuri trofice ce duc la stabilizarea ecosistemelor pădurii. Având în vedere specificul terenurilor forestiere ozia, cu pante în general mari, cu volum edafic relativ mic, se impune menținerea unui număr de arbori uscați pe picior, între 5%-10% din numărul total de arbori uscați la ha, în funcție și de situația concretă din teren,

- Referitor la recoltarea masei lemnoase, pentru amplasarea unor noi căi de acces -drumuri forestiere, drumuri de tractor, se vor analiza toate variantele de evitare a traversării cursurilor de apă. În situația în care acest lucru nu este posibil, traversarea se va face perpendicular pe cursul de apă și se vor amplasa podețe pereate sau tuburi.

Pentru speciile de păsări din Situl Natura 2000, avându-se în vedere că acest sit se extinde și în afara limitelor geoparcului, măsurile ce se vor implementa vor ține cont de specificul grupelor mari de specii de avifaună și se vor corobora cu cele propuse la nivelul Parcului Național Domogled – Valea Cernei. Dintre acestea, au fost identificate câteva grupe de specii care necesită o atenție deosebită din partea AGPMH pentru stabilirea unor măsuri speciale:

Răpitoarele de zi au nevoie de teritorii largi și condiții bune de cuibărit, fiind vulnerabile în special în timpul sezonului de cuibărit. Activitățile umane pot determina părăsirea ouălor sau a puilor de către adulți. Principiile generale care asigură condiții necesare pentru protejarea răpitoarelor sunt următoarele:

- cuiburile existente nu trebuie distruse indiferent dacă sunt active sau nu,
- trebuie identificate toate cuiburile răpitoarelor -acestea sunt alcătuite din crengi uscate și au dimensiuni considerabile. În pădurile de foioase sunt ușor de identificat în perioada fără frunziș,
- activitățile umane trebuie desfășurate în apropierea cuiburilor doar în afara sezonului de cuibărit,
- în perioada de cuibărit este necesară stabilirea unei zone tampon în jurul cuibului în care activitățile umane să fie restricționate conform biologiei fiecărei specii -cel mai adesea această distanță variază între 150 – 1000 m,

Răpitoarele de noapte – folosesc pentru cuibărit scorburi existente în copacii bătrâni însă pot ocupa și cuiburile altor specii -șorecar comun, barză neagră, uliu porumbar. Pentru protejarea lor se va urmări ca:

- în perioada de cuibărit să se realizeze o zonă tampon în jurul cuibului în care activitățile umane să fie restricționate conform biologiei fiecărei specii -cel mai adesea această distanță variază între 150 – 1000 m,
- în parchetele în curs de exploatare, pe suprafețele în care există arbori scorburoși, să se păstreze un număr suficient dintre acești arbori, în scopul asigurării locurilor de cuibărit pentru speciile de păsări răpitoare de noapte.

Aici se pot amplasa cuiburi artificiale, când nu există suficienți arbori cu scorburi.

Ciocănitorele – cuibăresc în arbori maturi și scorburoși. Păstrarea arborilor uscați pe picior asigură atât spații necesare cuibăritului dar și resurse de hrană. Avându-se în vedere că

numărul ciocănilor de munte -*Picoides tridactylus* depinde de volumul de lemn uscat rămas în picioare pentru protejarea lor se recomandă:

- păstrarea a 5 %-10% din arborii uscați pe picior la ha. în pădurile în care se execută exploatarea de masă lemnoasă,
- evitarea utilizării pesticidelor neselective cu remanență mare.

În general, pentru toate speciile de păsări sunt de evitat modificările de habitat precum și deranjul, în special în perioadele de cuibărit și creștere a puilor.

CAPITOLUL 5. PLANUL DE ACȚIUNI

În cadrul acestui plan sunt stabilite a se desfășura acțiuni pe durata celor 5 ani de implementare a Planului de Management pe principalele domenii de activitate și obiective de management.

Pentru mai buna urmărire a realizării lor, acestea au fost programate și pe semestre. Prioritățile s-au stabilit ținându-se cont atât de obiectivele majore de management, cât și de resursele disponibile. Fiecărei acțiuni i s-a asociat o prioritate din cele trei tipuri utilizate. Cele trei priorități au următoarea semnificație:

a) Prioritatea 1: acțiuni care trebuie să se realizeze în perioada de implementare a Planului. Realizarea acestor acțiuni este hotărâtoare pentru întreg planul.

b) Prioritatea 2: acțiuni care ar trebui să se realizeze. Există flexibilitate, dar trebuie să existe un motiv temeinic dacă aceste acțiuni nu se vor realiza.

c) Prioritatea 3: acțiuni ce ar putea să fie realizate când timpul și/sau resursele rămân disponibile după îndeplinirea acțiunilor cu prioritatea 1 și 2.

În baza acestui plan de acțiuni, echipa AGPMH va elabora planurile de lucru anuale.

Tabelul următor prezintă acest plan de acțiuni

Tabel nr.8

Planul de acțiuni pe durata celor 5 ani de implementare a Planului de Management

A. CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII																
Asigurarea condițiilor pentru protejarea și conservarea tuturor populațiilor de plante și animale și menținerea habitatelor acestora într-o stare de conservare favorabilă																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					A1		A2		A3		A4		A5			
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1			2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
A.1. Monitorizarea speciilor și habitatelor de interes conservativ din GPMH și siturile Natura 2000 din zona acestuia,		- Bază de date actualizată. - Protocoale de monitorizare elaborate pentru specii/habitatate de interes național - Protocoale de monitorizare elaborate pentru specii/habitatate de interes european		1											institute de cercetare, specialiști, voluntari, ONG profesionale	

A. CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII																
Asigurarea condițiilor pentru protejarea și conservarea tuturor populațiilor de plante și animale și menținerea habitatelor acestora într-o stare de conservare favorabilă																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					A1		A2		A3		A4		A5			
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
A.2. Fundamentarea și formularea propunerilor de modificare a Formulelor standard Natura 2000 pentru siturile din zona GPMH		Formulare standard Natura 2000 corectate conform situației reale, pentru siturile din zona GPMH	1											institute de cercetare, specialiști		
A.3. Inventarierea, monitorizări ale unor specii de chiroptere din GPMH și siturile Natura 2000 din zona acestuia pentru stabilirea măsurilor de conservare		-1 Studiu științific chiroptere - liste specii chiroptere/habitate. - Realizarea hărților de distribuție. - Protocoale de monitorizare.	1											institute de cercetare, specialiști, voluntari, ONG profesionale		

A. CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII																
Asigurarea condițiilor pentru protejarea și conservarea tuturor populațiilor de plante și animale și menținerea habitatelor acestora într-o stare de conservare favorabilă																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					A1		A2		A3		A4		A5			
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1		2		3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
A.4. Studii asupra populației de castor - <i>castor fiber</i> reapărut în zona GPMH și siturile Natura 2000 din zona acestuia. Efectele prezenței acestei specii asupra habitatelor din lungul cursurilor de ape.		- 1 studiu științific castor - <i>castor fiber</i>		1											institute de cercetare, specialiști	

A. CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII																
Asigurarea condițiilor pentru protejarea și conservarea tuturor populațiilor de plante și animale și menținerea habitatelor acestora într-o stare de conservare favorabilă																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					A1		A2		A3		A4		A5			
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1			2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
A.5. Studii asupra populației de lup - <i>canis lupus</i> , Natura 2000 din zona acestuia. Evaluarea conflictelor lup-crescători de animale din această zonă.		- 1 studiu științific lup - <i>canis lupus</i> , -1 protocol de colaborare cu proprietarii de animale pentru evitarea conflictelor și a producerii unor pagube.	1												institute de cercetare, specialiști	
A.6. Studiu asupra populației de cocoș de munte - <i>tetrao urogallus</i> din GPMH. Stabilirea și implementarea unor măsuri de conservare		-1 Studiu științific - Realizarea hărților de distribuție. - Protocoale de monitorizare, - Măsuri de conservare	1												institute de cercetare, specialiști	

A. CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII																
Asigurarea condițiilor pentru protejarea și conservarea tuturor populațiilor de plante și animale și menținerea habitatelor acestora într-o stare de conservare favorabilă																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					A1		A2		A3		A4		A5			
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
A.7. Inventarierea, cartarea, monitorizarea speciilor endemice din GPMH și siturile Natura 2000 din zona acestuia. Stabilirea măsurilor de conservare.	- 1 studiu științific specii endemice din GPMH și siturile Natura 2000 din zonă, - Hărți de distribuție, - Set măsuri de protejare și conservare	1												institute de cercetare, specialiști		
A.8. Inventarierea, cartarea, monitorizarea speciilor relictice din GPMH și siturile Natura 2000 din zona acestuia. Stabilirea măsurilor de conservare.	- 1 studiu științific specii relictice din GPMH și siturile Natura 2000 din zonă, - Hărți de distribuție, - Rapoarte de monitorizare specii	1												institute de cercetare, specialiști		

A. CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII																
Asigurarea condițiilor pentru protejarea și conservarea tuturor populațiilor de plante și animale și menținerea habitatelor acestora într-o stare de conservare favorabilă																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					A1		A2		A3		A4		A5			
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
A.9. Inventarierea, cartarea, monitorizarea speciilor vulnerabile din GPMH și siturile Natura 2000 din zona acestuia. Stabilirea măsurilor de conservare.	- I studiu științific specii vulnerabile din GPMH și siturile Natura 2000 din zonă, - Hărți de distribuție, - Rapoarte de monitorizare specii vulnerabile - Set măsuri de protejare și conservare	1												institute de cercetare, specialiști		

A. CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII																
Asigurarea condițiilor pentru protejarea și conservarea tuturor populațiilor de plante și animale și menținerea habitatelor acestora într-o stare de conservare favorabilă																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor											
					A1		A2		A3		A4		A5		Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1	A.10. Implementarea unor măsuri speciale de pază și supraveghere pentru protejarea și conservarea habitatelor și speciilor din GPMH și siturile Natura 2000	2	- Rețea de supraveghere cu camere foto trapping, - Rețea de bariere fixe și mobile pentru restricționarea sau limitarea accesului în zona GPMH și a siturilor Natura 2000 din zonă, - Plan lunar de patrule cu Jandarmi montani, polițiști	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
				1											jandarmi, polițiști, administratori de terenuri,	

A. CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII																
Asigurarea condițiilor pentru protejarea și conservarea tuturor populațiilor de plante și animale și menținerea habitatelor acestora într-o stare de conservare favorabilă																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					A1		A2		A3		A4		A5			
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1			2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
A.11. Evaluarea anuală a dinamicii populațiilor speciilor de interes cinegetic			Fișe anuale de evaluare.	2											Ocoale silvice, asociații de vânătoare, institute de cercetare, voluntari	
A.12. Reactualizarea studiilor privind reglementarea pășunatului pe pășunile din GPMH			-1 Studiu de pășunat actualizat,	1											Institute de cercetare, proprietari și administratori de terenuri	
A.13. Eliminarea surselor de poluare de pe cursurile de ape din geoparc			Ape nepoluante	1											Administrația Bazinală de Apă, administrații publice locale	

A. CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII																
Asigurarea condițiilor pentru protejarea și conservarea tuturor populațiilor de plante și animale și menținerea habitatelor acestora într-o stare de conservare favorabilă																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					A1		A2		A3		A4		A5			
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1			2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
A.14. Inventarierea, cartarea și monitorizarea speciilor invazive		- 1 Studiu specii invazive, - hărți ale distribuției speciilor invazive, - Set măsuri stopare specii invazive în GPMH		2											Institute, specialiști	
A.15. Demersuri pentru introducerea în listele viitoarelor acte legislative a unor specii endemice/rare din GPMH		Legislație cu măsuri de protejare ale unor specii simbol pentru patrimoniul natural românesc		2											Institute de cercetare, CMN, autoritatea de mediu	

A. CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII																
Asigurarea condițiilor pentru protejarea și conservarea tuturor populațiilor de plante și animale și menținerea habitatelor acestora într-o stare de conservare favorabilă																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					A1		A2		A3		A4		A5			
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1			2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
A.16. Amplasarea unor rezervoare de apă meteorică în zona de creastă, pentru stingerea eventualelor incendii		- 2 Rezervoare de apă pentru intervenții PSI		1											Pompieri, proprietari și administratori de terenuri și cabane	
A.17. Completarea permanentă a bazei electronice de date pentru biodiversitatea GPMH și a siturilor Natura 2000		Bază de date revizuită și actualizată continuu.		1											institute de cercetare, voluntari specializați	

A. CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII																
Asigurarea condițiilor pentru protejarea și conservarea tuturor populațiilor de plante și animale și menținerea habitatelor acestora într-o stare de conservare favorabilă																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor											
					A1		A2		A3		A4		A5		Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2				
1			2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
A.18. Realizarea unui centru pentru îngrijire exemplare faună accidentate, prinse în capcane, rănite, etc, provenite din zona GPMH sau din afara acestuia, în scopul recuperării și eliberării în natură		-realizare centru îngrijire, recuperare și eliberare exemplare faună afectate de factori antropici	3												Institute de cercetare-proiectare, DSVSA	

B. PEISAJUL ȘI MEDIUL FIZIC														
DOMENIU														
OBIECTIVE														
Menținerea sau îmbunătățirea frumuseții și stării peisajului natural în zona GPMH și în vecinătatea acestuia														
ACȚIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
			A1		A2		A3		A4		A5			
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
B.1. Stabilirea împreună cu proprietarii și administratorii de terenuri a unor soluții tehnice de trasare și construire a DAF și a altor amenajări prin care să se evite zonele cu peisaje deosebite și de interes turistic din GPMH	Studii și hărți pentru zone interzise, materializarea lor în PUG-uri și PUZ-uri	1											Proprietari, administratori de terenuri, administrații publice locale	

DOMENIU		B. PEISAJUL ȘI MEDIUL FIZIC														
OBIECTIVE		Menținerea sau îmbunătățirea frumuseții și stării peisajului natural în zona GPMH și în vecinătatea acestuia														
ACȚIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor												Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
			A1		A2		A3		A4		A5					
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
B.2. Dezafectarea de către proprietari/administratori a stânilor degradate și părăsite, a refugiilor aflate într-o stare avansată de degradare, precum și a altor amenajări de pe raza GPMH care nu mai au utilitate, dar care afectează peisajul natural	Zone peisagistice neafectate de amenajări degradate, părăsite și care nu mai au utilitate	1														Voluntari, Serviciul Public Județean SALVAMONT

B. PEISAJUL ȘI MEDIUL FIZIC														
DOMENIU														
OBIECTIVE														
Menținerea sau îmbunătățirea frumuseții și stării peisajului natural în zona GPMH și în vecinătatea acestuia														
ACȚIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
			A1		A2		A3		A4		A5			
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
B.3. Stabilirea și implementarea unui sistem de management al deșeurilor	Management adecvat al eliminării deșeurilor din GPMH și siturile Natura 2000. Zone neafectate de poluarea cu deșeuri	1											Autorități publice locale, proprietari și administratori de terenuri	
B.4 Renaturarea -refacerea unor zone cu peisaje degradate datorită unor factori naturali sau antropici -eroziuni, alunecări de teren, construcții DAF	Zone refăcute peisagistic	3											proprietari și administratori de terenuri, Institute de cercetare	

C. UTILIZAREA TERENURILOR ȘI A RESURSELOR NATURALE														
DOMENIU		Reglementarea activităților umane la un nivel prin care să se asigure utilizarea durabilă a resurselor naturale												
OBIECTIVE														
ACȚIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
			A1		A2		A3		A4		A5			
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
C1. Identificarea și determinarea pe tipuri de proprietari și categorii de folosință a terenurilor pentru suprafețele sitului Natura 2000	Evidențe terenuri pe proprietari și categorii de folosință	1	↑										Specialiști în cadastru, proprietari și administratori de terenuri	
C.2. Elaborarea de materiale cartografice pe categorii de terenuri și de proprietăți din GPMH și siturile Natura 2000 din zona acestuia	Hărți pe categorii de terenuri și proprietari/administratori	1	↑										specialiști în cadastru, proprietari și administratori de terenuri	

C. UTILIZAREA TERENURILOR ȘI A RESURSELOR NATURALE														
DOMENIU														
OBIECTIVE														
Reglementarea activităților umane la un nivel prin care să se asigure utilizarea durabilă a resurselor naturale														
ACȚIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
			A1		A2		A3		A4		A5			
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
C3. Măsurile pentru ca UAT-urile să includă în PUG-uri și PUZ-uri limitele GPMH și a siturilor Natura 2000	PUG-uri și PUZ-uri actualizate cu limitele GPMH și a siturilor Natura 2000	1											Autorități ale administrațiilor publice locale, specialiști în cadastru, APM, Consiliul Județean	
C.4. Reglementarea modului de recoltare a altor resurse decât cele lemnoase -resurse minerale, plante medicinale, fructe de pădure din GPMH și siturile Natura 2000 din zona acestuia	Liste cu resurse lemnoase, studii de evaluare, reglementarea exploatării sau recoltării acestora	2											APM, CMN, agenția națională pentru resurse minerale, institute specializate	

D. TURISM ȘI RECREERE																
Promovarea unor forme de turism și recreere care să nu afecteze starea de conservare a habitatelor și peisajelor din geoparc și care să ducă la creșterea respectului pentru valorile GPMH																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor						Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note				
					A1		A2		A3				A4		A5	
					S1	S2	S1	S2	S1	S2			S1	S2	S1	S2
1		2		3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
D.1. Marcarea corespunzătoare a traseelor turistice și a traseelor de cățăr, cu respectarea zonării interioare a GPMH. Integrarea traseelor turistice din GPMH în circuitul traseelor din afara zonei GPMH		-Rețea de marcaje actualizată, materializată pe teren, în hărți și alte documente ale GPMH		1											Serviciul Public Județean SALVAMONT, voluntari	

D. TURISM ȘI RECREERE														
DOMENIU														
OBIECTIVE														
Promovarea unor forme de turism și recreere care să nu afecteze starea de conservare a habitatelor și peisajelor din geoparc și care să ducă la creșterea respectului pentru valorile GPMH														
ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
			A1		A2		A3		A4		A5			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
D.2. Omologarea traseelor turistice și a traseelor de escaladă sportivă	- trasee turistice omologate, - trasee de cățărări și escaladă sportivă omologate	1		↑									Consiliul Județean, Serviciul Public Județean SALVAMONT	
D.3. Publicarea și distribuirea de materiale cu informații specifice de interes pentru turiști	Materiale promoționale/informative publicate	2											Specialiști IT și design, edituri, voluntari	

D. TURISM ȘI RECREERE																
Promovarea unor forme de turism și recreere care să nu afecteze starea de conservare a habitatelor și peisajelor din geoparc și care să ducă la creșterea respectului pentru valorile GPMH																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					A1		A2		A3		A4		A5			
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1			2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
D.4. Realizarea unui sistem eficient de informare/avertizare cu privire la regulile de vizitare a GPMH		- Rețea de panouri informative amplasate pe teren		1											Serviciul Public Județean SALVAMONT, voluntari	
D.5. Refacerea/inființarea unor locuri de campare și parcare		Zone amenajate cu locuri de campare și parcare		2											Serviciul Public Județean SALVAMONT, proprietari, administratori terenuri, ONG-uri	

D. TURISM ȘI RECREERE																
Promovarea unor forme de turism și recreere care să nu afecteze starea de conservare a habitatelor și peisajelor din geoparc și care să ducă la creșterea respectului pentru valorile GPMH																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					A1		A2		A3		A4		A5			
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1			2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
D.6. Stabilirea și amenajarea zonelor și a traseelor pentru desfășurarea unor activități sportive și de recreere		Zone delimitate și amenajate pe teren, materializate pe hărți, pentru activități sportive și de recreere		1											Proprietari și administratori de terenuri, administrații publice locale	
D.7. Propuneri către Consiliul Județean de înființare a unui punct de permanență Salvamont în zona GPMH pentru supravegherea fluxului turistic, prevenirea accidentelor și informarea turiștilor		1 Punct de permanență SALVAMONT activ în zona GPMH		2											Consiliul Județean, Serviciul Public Județean SALVAMONT	

DOMENIU		D. TURISM ȘI RECREERE														
OBIECTIVE		Promovarea unor forme de turism și recreere care să nu afecteze starea de conservare a habitatelor și peisajelor din geoparc și care să ducă la creșterea respectului pentru valorile GPMH														
ACȚIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note		
			A1		A2		A3		A4		A5					
1	2	3	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	14	15
D.8. Promovarea cabanelor care au o calitate ridicată a serviciilor, amenajarea corespunzătoare a refugiilor	- Servicii turistice de primire-cazare îmbunătățite pentru practicarea turismului montan pe raza GPMH	3													Proprietari de cabane, ONG, firme de turism	

D. TURISM ȘI RECREERE																
Promovarea unor forme de turism și recreere care să nu afecteze starea de conservare a habitatelor și peisajelor din geoparc și care să ducă la creșterea respectului pentru valorile GPMH																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					A1		A2		A3		A4		A5			
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1			2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
D.10. Promovarea și organizarea turismului bazat pe observarea faunei în zona GPMH		- amenajarea a 2 foișoare pentru observarea păsărilor sălbatiche, - amenajarea a 2 foișoare pentru observarea unor specii de mamifere - amenajarea unui traseu care să replice mediile cavermicole în zona Ponoarele		2											Proprietari și administratori de terenuri, Ghizi specializați, Agenții de turism	

D. TURISM ȘI RECREERE																
Promovarea unor forme de turism și recreere care să nu afecteze starea de conservare a habitatelor și peisajelor din geoparc și care să ducă la creșterea respectului pentru valorile GPMH																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACȚIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					A1		A2		A3		A4		A5			
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1			2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
D.11. Promovarea unor circuite și servicii de turism ecvestru în zona GPMH		- Promovarea traseului ecvestru - Promovarea traseului ecvestru - Promovarea traseului ecvestru		2											Furnizori interesați de servicii turistice ecvestre, Ghizi de turism, Agenții de turism	

E. COMUNITĂȚI LOCALE															
OBIECTIVE															
Încurajarea comunităților locale în vederea dezvoltării unor activități economice în afara GPMH. Păstrarea resurselor naturale din GPMH în beneficiul altor avantaje pe care le poate oferi geoparcul.															
DOMENIU	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
				A1		A2		A3		A4		A5			
				S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1	E.1. Realizarea unor parteneriate între AGPMH și u.a.t-uri, pentru întocmirea de proiecte care să ajute la dezvoltarea zonelor comunităților locale	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
		Proiecte și finanțări în zonele comunităților locale	3											Consiliul Județean, consilii locale, asociații și societăți din comunitățile locale	

E. COMUNITĂȚI LOCALE															
DOMENIU															
OBIECTIVE															
Încurajarea comunităților locale în vederea dezvoltării unor activități economice în afara GPMH. Păstrarea resurselor naturale din GPMH în beneficiul altor avantaje pe care le poate oferi geoparcul.															
ACȚIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note	
			A1		A2		A3		A4		A5				
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
E.2. Organizarea de sesiuni de instruire, pe domenii legate de obiectivele GPMH, pentru membrii comunităților	Cel puțin 2 sesiuni de instruire organizate pe an. Sprijin al comunităților locale pentru realizarea obiectivelor de management al GPMH	3												Lectori, membri ai comunităților	

E. COMUNITĂȚI LOCALE														
DOMENIU														
OBIECTIVE														
Încurajarea comunităților locale în vederea dezvoltării unor activități economice în afara GPMH. Păstrarea resurselor naturale din GPMH în beneficiul altor avantaje pe care le poate oferi geoparcul.														
ACȚIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
			A1		A2		A3		A4		A5			
1	2	3	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	14	15
E.3. Integrarea valorilor culturale ale comunităților locale alături de cele naturale ale GPMH în strategia de dezvoltare durabilă a zonei	Elaborarea și aprobarea Strategiei de dezvoltare durabilă a comunităților locale cu integrarea valorilor culturale și naturale din zona GPMH	2	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	Meșteri populari din rândul comunităților locale, u.a.t.-uri, ONG-uri.	15

E. COMUNITĂȚI LOCALE															
DOMENIU															
OBIECTIVE															
Încurajarea comunităților locale în vederea dezvoltării unor activități economice în afara GPMH. Păstrarea resurselor naturale din GPMH în beneficiul altor avantaje pe care le poate oferi geoparcul.															
ACȚIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note	
			A1		A2		A3		A4		A5				
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
E.4. Înființarea zonei culturale a comunităților locale cu produse și servicii marcate și certificate	Certificarea anuală a cel puțin unui produs sau a unui serviciu.	3												Autoritate în turism și alimentație, u.a.t.-uri, furnizori servicii și produse ecoturistice din comunitățile locale	

E. COMUNITĂȚI LOCALE															
OBIECTIVE															
Încurajarea comunităților locale în vederea dezvoltării unor activități economice în afara GPMH. Păstrarea resurselor naturale din GPMH în beneficiul altor avantaje pe care le poate oferi geoparcul.															
DOMENIU	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
				A1		A2		A3		A4		A5			
				S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1	E.5. Prezentarea unor produse și servicii ale comunităților locale de către AGPMH la târguri, simpozioane sau la Centrul de vizitare al GPMH pentru a fi promovate pe piață alături de sigla geoparcului	2 Piață de desfacere îmbunătățită pentru produsele și serviciile locale	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
			3											Membrii comunităților locale, u.a.t.-uri, persoane sau organizații care sunt interesate de promovarea acestor produse și servicii	
	E.6. Organizarea și promovarea de evenimente culturale locale	Anual minim 2 evenimente culturale promovate și menținute	3											Comunitățile locale, autoritatea pentru cultură, meșteri populari	

E. COMUNITĂȚI LOCALE																
DOMENIU																
OBIECTIVE																
Încurajarea comunităților locale în vederea dezvoltării unor activități economice în afara GPMH. Păstrarea resurselor naturale din GPMH în beneficiul altor avantaje pe care le poate oferi geoparcul.																
ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note		
			A1		A2		A3		A4		A5					
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
E.7. Demersuri din partea AGPMH pentru plata unor compensații proprietarilor ce dețin terenuri în zone cu restricții	Îmbunătățirea relației cu proprietarii de terenuri	3														Autoritatea de mediu, autoritatea de finanțe

F. MANAGEMENT ȘI ADMINISTRARE															
OBIECTIVE															
Gospodărirea GPMH în vederea realizării obiectivelor pentru care a fost constituit, printr-un management eficient și adaptabil.															
DOMENIU	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
				A1		A2		A3		A4		A5			
	1	2	3	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	14	15
F.1. Completarea dotărilor și amenajărilor AGPMh	- Centru de vizitare dotat corespunzător și modernizat -Realizarea a minim 2 puncte de informare ale GPMH		1											Specialiști în proiectare, firme specializate în construcții	
F.2. Analiza și revizuirea periodică a Regulamentului GPMH	Regulament al Geoparcului Platoul Mehedinți implementat pe teren		1											Consiliul Științific, Consiliul Consultativ	

F. MANAGEMENT ȘI ADMINISTRARE																
DOMENIU																
OBIECTIVE																
Gospodărirea GPMH în vederea realizării obiectivelor pentru care a fost constituit, printr-un management eficient și adaptabil.																
ACȚIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note		
			A1		A2		A3		A4		A5					
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
F.3. Instruiri și cursuri de pregătire pentru salariații AGPMH	Minim 1 instruire anuală pe fiecare domeniu de activitate pentru personalul AGPMH	1													RNP- ROMSILVA, traineri, lectori	
F.4. Efectuarea de propuneri pentru amendarea actelor legislative care reglementează activitatea ariilor naturale protejate, inclusiv a GPMH și siturilor Natura 2000	Legislație a ariilor protejate îmbunătățită	3													RNP- ROMSILVA	

F. MANAGEMENT ȘI ADMINISTRARE														
DOMENIU														
OBIECTIVE														
Gospodărirea GPMH în vederea realizării obiectivelor pentru care a fost constituit, printr-un management eficient și adaptabil.														
ACȚIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
			A1		A2		A3		A4		A5			
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
F.5. Organizarea întâlnirilor Consiliului Științific și Consiliului Consultativ ori de câte ori este nevoie	Minim 2 întâlniri/an ale CȘ și CCA	1	↑										Consiliul Științific și Consiliul consultativ	
F.6. Elaborarea și implementarea planurilor de lucru anuale	1 Plan de lucru anual	1	↑										RNP- ROMSILVA, Consiliul Științific	

F. MANAGEMENT ȘI ADMINISTRARE																
DOMENIU																
OBIECTIVE																
Gospodărirea GPMH în vederea realizării obiectivelor pentru care a fost constituit, printr-un management eficient și adaptabil.																
ACȚIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note		
			A1		A2		A3		A4		A5					
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
F.7. Atragerea de parteneri în implementarea unor activități	- Minim 10 parteneri pentru realizarea obiectivelor de management ale GPMH și siturilor Natura 2000	1													Institute de specialitate cu expertiză în domeniul ariilor protejate, ONG, voluntari	
F.8. Identificarea surselor de finanțare în scopul realizării obiectivelor din Planul de Management	Proiecte, sponsorizări, donații	1													RNP- ROMSILVA, autoritatea de mediu, ONG	

F. MANAGEMENT ȘI ADMINISTRARE														
DOMENIU														
OBIECTIVE														
Gospodărirea GPMH în vederea realizării obiectivelor pentru care a fost constituit, printr-un management eficient și adaptabil.														
ACȚIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
			A1		A2		A3		A4		A5			
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
F9. Pregătirea evaluării planului de management în anul 5 și demararea întocmirii unui nou Plan de Management	Plan de Management actual evaluat și proiect nou de Plan de Management pentru următoarea perioadă	3											RNP- ROMSILVA, autoritatea de mediu	

G. EDUCAȚIE ȘI CONȘTIENȚIZARE																
Conștientizarea și educarea publicului și a factorilor interesați pentru înțelegerea importanței conservării naturii și pentru obținerea sprijinului în vederea realizării obiectivelor Geoparcului.																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					A1		A2		A3		A4		A5			
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1			2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
G.1. Amenajarea centrului de vizitare și a punctelor de informare – realizarea expozițiilor cu accent pe promovarea valorilor și importanței GPMH		- Centru de vizitare și 4 puncte de informare funcționale, - organizarea a minim 2 expoziții anuale la Centru de vizitare despre valorile GPMH	1												Firme specializate, muzee	
G.2. Producerea de materiale educaționale și informative		Realizarea și diseminarea de materiale educaționale și informative despre GPMH	1												Voluntari, firme specializate, ONG	

G. EDUCAȚIE ȘI CONȘTIENȚIZARE																
Conștientizarea și educarea publicului și a factorilor interesați pentru înțelegerea importanței conservării naturii și pentru obținerea sprijinului în vederea realizării obiectivelor Geoparcului.																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					A1		A2		A3		A4		A5			
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1			2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
G.3. Desfășurarea unor programe educative în școli		- Elaborarea unui manual de educație ecologică pentru școlile din zona GPMH, - înființarea a 10 cluburi ecologice în școli, - statut de eco-școli pentru 4 unități de învățământ, - organizarea anuală a unei tabere Ranger Junior în GPMH		1											Inspectorat Școlar Județean, cadre didactice, administratori tabere	

G. EDUCAȚIE ȘI CONȘTIENȚIZARE																
Conștientizarea și educarea publicului și a factorilor interesați pentru înțelegerea importanței conservării naturii și pentru obținerea sprijinului în vederea realizării obiectivelor Geoparcului.																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					A1		A2		A3		A4		A5			
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1			2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
G.4. Actualizarea permanentă a paginii web a GPMH			- Pagina web actualizată, cu minim de 5000 de vizitatori unici/an ai paginii web a GPMH	1											Specialiști, firme IT	
G.5. Implicarea mass-media în acțiuni de promovare a activităților de conservare a GPMH			- Minim 6 articole/an în presă scrisă, - minim 12 interviuri radio/an, - minim 6 emisiuni TV/an	1											Mass media locală și națională	

G. EDUCAȚIE ȘI CONȘTIENȚIZARE																
Conștientizarea și educarea publicului și a factorilor interesați pentru înțelegerea importanței conservării naturii și pentru obținerea sprijinului în vederea realizării obiectivelor Geoparcului.																
DOMENIU	OBIECTIVE	ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note
					A1		A2		A3		A4		A5			
					S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2		
1			2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
G.6. Promovarea imaginii GPMH la târguri și expoziții de profil din țară și străinătate		Participarea AGPMH la cel puțin un eveniment de promovare a ariilor protejate/an		1	↑										Autorități de mediu, turism și dezvoltare durabilă. Organizatori de	
G.7. Implicarea ONG, a membrilor Salvamont și a ghizilor montani în programe de educare a turiștilor pentru conservarea biodiversității GPMH și conservarea naturii în general		- Programe educative desfășurate în sezonul turistic pe raza GPMH, - chestionare de evaluare completate de turiști		2	↑										ONG, Serviciul Public Județean SALVAMONT, ghizi	

G. EDUCAȚIE ȘI CONȘTIENȚIZARE															
DOMENIU															
OBIECTIVE															
Conștientizarea și educarea publicului și a factorilor interesați pentru înțelegerea importanței conservării naturii și pentru obținerea sprijinului în vederea realizării obiectivelor Geoparcului.															
ACTIUNI	ȚINTA	Prioritat	Planificarea semestrială a acțiunilor										Parteneri pentru implementare ai AGPMH	Note	
			A1		A2		A3		A4		A5				
			S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2	S1	S2			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
G.8. Organizarea de activități cu ocazia unor evenimente de mediu și a unor sărbători ale GPMH	Implementare Calendar al evenimentelor de mediu	2												Instituții, ONG, mass media	

CAPITOLUL 6. MONITORIZAREA IMPLEMENTĂRII PLANULUI DE MANAGEMENT

Planul de monitoring reprezintă modul prin care se urmărește respectarea prevederilor Planului de Management al Geoparcului Platoul Mehedinți și modul de desfășurare a activităților. Planul de monitoring conține programul de înregistrare a evidențelor privind implementarea acțiunilor prevăzute în planul de management.

Monitorizarea implementării activităților din planul de acțiuni

Tabel nr.9

TEMA	Monitorizarea implementării activităților din planul de acțiuni		
OBIECTIV	Monitorizarea sistematică a planului de management, înregistrarea și evaluarea rezultatelor și adaptarea corespunzătoare a planului.		
MODALITATEA/ MIJLOACELE DE MONITORIZARE	Correspondența cu acțiuni	Frecvența C – continuă P – periodică N - dacă este nevoie	Indicatorul monitorizat
Completarea bazei de date despre flora și fauna GPMH prin inventarieri și monitorizări raportate la sistemul informațional geografic al geoparcului	A1,A3-A9, A11,A12,A17,	P	Baza de date specii/ habitate, Harți GIS cu distribuție specii/habitare
Completarea bazei de date Natura 2000	A1- A9, A17, C1, C2	C	Formular standard Natura 2000 Formulare ale Rezervațiilor din interiorul GPMh

TEMA	Monitorizarea implementării activităților din planul de acțiuni		
OBIECTIV	Monitorizarea sistematică a planului de management, înregistrarea și evaluarea rezultatelor și adaptarea corespunzătoare a planului.		
MODALITATEA/ MIJLOACELE DE MONITORIZARE	Correspondența cu acțiuni	Frecvența C – continuă P – periodică N - dacă este nevoie	Indicatorul monitorizat
Completarea bazei de date despre geologie, soluri, hidrologie, climă	A1, A17	P	Bază de date despre geologie, soluri, hidrologie, climă.
Verificarea anuală a semnelor de delimitare a GPMH și a altor delimitări	A10,C1,C2,C3	P	Patrulare rangeri și personal aparat AGPMH
Evaluarea stării de conservare a speciilor și habitatelor care prezintă interes conservativ deosebit - prioritare, vulnerabile, rare,,	A1,A3-A9,	P	Rapoarte anuale
Evaluarea anuală a impactului asupra biodiversității și peisajului, produs de traseele turistice, locuri de campare, drumuri forestiere, amenajările turistice, cabanele și refugiile turistice	B1, B2, B3, D5, D6, D10, D11	P	Rapoarte anuale
Monitorizarea recoltării produselor nelemnoase -accesorii	C4,	P	Rapoarte anuale
Verificarea mijloacelor fixe și obiectelor de inventar din gestiunea AGPMH	F6	C	Liste inventar

TEMA	Monitorizarea implementării activităților din planul de acțiuni		
OBIECTIV	Monitorizarea sistematică a planului de management, înregistrarea și evaluarea rezultatelor și adaptarea corespunzătoare a planului.		
MODALITATEA/ MIJLOACELE DE MONITORIZARE	Correspondența cu acțiuni	Frecvența C – continuă P – periodică N - dacă este nevoie	Indicatorul monitorizat
Monitorizarea stării de curățenie a locurilor frecventate de turiști	A10,A16,B2,B3	C	Rapoarte rangeri
Monitorizarea atitudinilor și comportamentelor turiștilor.Măsurii PSI	A19, D3, D7, D9, G2, G7	C	Chestionare monitorizare
Efectuarea de evaluări comparative ale nivelului de educație și conștientizare despre conservarea biodiversității, înainte și după desfășurarea unor programe sau realizarea unor materiale publicitare	G1-G8	N	Chestionare monitorizare Studiu statistic
Monitorizarea și supravegherea ca lucrările în GPMH să se desfășoare conform aprobărilor și avizelor date	A12, A14, B1, C4, C5	C	Fișe de lucrări
Arhivarea documentațiilor și publicațiilor despre activitățile din geoparc, inclusiv înființarea unei biblioteci științifice a GPMH	A1-A9, A11-A14, A17, C2, C3, C4, D2, E1, E3, E4, F6, F8	C	Arhiva GPMH
Elaborarea și implementarea planului de lucru anual. Consemnarea în rapoarte și alte documente a	F6	P	Plan de lucru anual Rapoarte activități

TEMA	Monitorizarea implementării activităților din planul de acțiuni		
OBIECTIV	Monitorizarea sistematică a planului de management, înregistrarea și evaluarea rezultatelor și adaptarea corespunzătoare a planului.		
MODALITATEA/ MIJLOACELE DE MONITORIZARE	Correspondența cu acțiuni	Frecvența C – continuă P – periodică N - dacă este nevoie	Indicatorul monitorizat
activităților care au fost planificate a se desfășoara în geoparc și în afara lui, precum și a activităților neplanificate, dar care prezintă importanță pentru managementul geoparcului			
Asigurarea că cercetătorii științifici, conducătorii grupurilor de voluntari și organizațiile care desfășoară activități în geoparc depun rapoarte cu informații complete despre munca lor	A1-A9, A11-A15,A17	C	Contracte de cercetare, voluntariat Fișe de raportare
Asigurarea că factorii de interes din zona GPMH - consiliul consultativ, sunt informați despre cadrul legislativ referitor la GPMH, despre studiile efectuate și despre măsurile pe care le întreprinde administrația în zona geoparcului	G4, G5, F6	C	Procese verbale ședințe, Minute încheiate
Asigurarea că unele documente oficiale despre geoparc - hărți cu zonarea internă, Regulamentul Geoparcului, Planul de Management	D3, F2, F5	C	Procese verbale ședințe, Minute încheiate

TEMA	Monitorizarea implementării activităților din planul de acțiuni		
OBIECTIV	Monitorizarea sistematică a planului de management, înregistrarea și evaluarea rezultatelor și adaptarea corespunzătoare a planului.		
MODALITATEA/ MIJLOACELE DE MONITORIZARE	Correspondența cu acțiuni	Frecvența C – continuă P – periodică N - dacă este nevoie	Indicatorul monitorizat
ajung la factorii de interes			
Monitorizarea pregătirii, competenței și performanțelor personalului administrației	F3,	C	Fișe de post, Fișe anuale de evaluare
Analiza anuală a realizării prevederilor planului de management și a respectării Regulamentului GPMH împreună cu Consiliul Științific și Consiliul Consultativ, adaptarea planului dacă este cazul	F2,F5,F6	P	Raport anual
Asigurarea resurselor necesare implementării planurilor de lucru anuale -personal, fonduri, timp, etc.	F7,F8	P	Organigramă AGPMH BVC anual
Evaluarea Planului de Management în anul 5 și întocmirea unui nou plan de management	F9	P	Raport final de evaluare Plan de Management nou

CAPITOLUL 7. BIBLIOGRAFIE

1. BĂNĂDUC, D, -2006: "Important Areas for Fish in Romania - The implementation of EU Nature Conservation Legislation in Romania", Final Report, Bureau Waardenburg bv. & Ecotur Sibiu
2. BLEAHU, M, BRĂTESCU, V, MARINESCU, F. -1976: Rezervații naturale geologice din România, Ed. Tehnică, București
3. BLEAHU, M, DECU, A, DECU, V. -1964: Peștera Topolniței, Ocrot. Nat. 8-1:73-97
4. BOBÎRNAC, B, POPESCU, M, CÎRȚU, D. -1984: Rezervații și monumente ale naturii din Oltenia, Ed. Sport-Turism, București
5. BORZA, A. -1943: Cetatea dacică de la Bobaița 9Mehedinți. Note arheologice și botanice, Rev. Inst. Social Banat-Crișana, Bul. Ist. 11-11-12:401-408, Timișoara
6. DIHORU, GH, NEGREAN, G. -2009: Cartea Roșie a plantelor vasculare din România, ed. Acad. Rom, București
7. ERDELI, G. -: Podișul Mehedinți – geografie umană, Ed. Metropol
8. MALOȘ, C. -1977: Flora și vegetația cormofitelor din Bazinul Superior al Motrului, Rezumat al tezei de doctorat, Univ. București, Fac. Biol.
9. MALOȘ, C, SIMEANU, V. -1968: Itinerarii botanice în Munții Olteniei, Nat. biol. 20-3:56-60
10. MOHAN GH, ARDELEAN A, GEORGESCU M. -1993: *Rezervații și monumente ale naturii din România*, Arad.
11. MEILESCU, C, SÂRBULESCU, C, SEMEN, C, STÎNGĂ, I, MATACĂ, S, ȘT, POPA, AL, ȘOȘU, S, DIACONU, F, MEILESCU, T. -: Geoparcul Platoul Mehedinți – prezent și perspective
12. NEGREAN, G, CIORTAN, I. -2012: New and rare plants for the Geopark Platoul Mehedinți -Oltenia, România, Contr. Bot. XLVII:13-24, Gr. Bot. „Al. Borza”, Cluj-Napoca
13. OPREA, A. -2005: Lista critică a plantelor vasculare din România, ed. Univ. „Al. I. Cuza”, Iași
14. PĂUN, M. -1957: Trifoiurile Olteniei, Anuarul Lucr. Șt. inst. Agr. 215-228, Craiova
15. PĂUN, M. -1963: Plante medicinale spontane din Oltenia și utilitatea lor, Natura, Biol. 15-6: 79-83
16. PĂUN, M. -1987: Echilibrul din natură și problema ocrotirii naturii în Oltenia, In Probleme Actuale de Biologie, Soc. Șt. Biol. Rom. 274-284

17. PĂUN, M, CÂRȚU, D, CÂRȚU M. -1978: *Schedae ad "Floram Olteniae Exsiccatam"*, a Horto Botanico Universitatis Craiovensis editam, Cent. XI, Plantae vasculares VIII -nr. 1001-1100, Craiova.
18. PĂUN, M, CÂRȚU, D, CÂRȚU, M, POPESCU, G. -1978: *Schedae ad "Floram Olteniae Exsiccatam"*, a Horto Botanico Universitatis Craiovensis editam, Centuria X, Plante Vasculares VII -nr. 901-1000, Craiova. I.P. "Oltenia".
19. PĂUN, M, MALOȘ, C, -1971: Importanța rezervațiilor botanice în studierea covorului vegetal și a landşaftului din Oltenia, *Stud. Cercet*, Jud. Dolj, 23-35.
20. PĂUN, M, OLARU, M, CÂRȚU, D, POPESCU, G. -1967: *Schedae ad "Floram Olteniae Exsiccatam"* a horto Bot. Univ. Craiovensis editam, Centuria V, Plantae vasculares IV -nr. 401-500, Craiova: 1-20.
21. POPESCU, G, BORUZ, V, CIORTAN, I, RĂDUȚOIU, D. -2006: Contribution to the knowledge of the vascular flora of some botanical and forestry reservations in the subcarpathian area of Oltenia, *Acta Horti Bot. Bucurestiensis*, 33: 119-130
22. POPOVA-CUCU, A. -1971: Repartiția liliacului -*Syringa vulgaris* L. în Podișul și Munții Mehedinților, *Stud. Cercet. Geol, Geofiz, Geogr, ser. Geogr*, 23: 43-54.
23. ROZYLOWICZ L. -2006: Metode de analiză a distribuției areal geografice a țestoasei lui Hermann -*Testudo hermanni* Gmelin 1789 în România, Teză de doctorat, Fac. de Geogr. Univ. Buc.
24. SĂVULESCU, T. -ed. -1952-1976: *Flora României*, București, Edit. Academiei Române, Vol. 1-13.
25. SÂRBU, A. -2006: Important Areas for Plant in Romania - The implementation of EU Nature Conservation Legislation in Romania", Final Report, Bureau Waardenburg bv. & Asociația Grădinilor Botanice din România, București
26. * * -2008: Natura 2000 și Geoparcul Platoul Mehedinți, Raport Final, tema: *Realizarea și implementarea planului de management al Geoparcului Platoul Mehedinți*, Muz. Naț. Ist. Nat. „Gr. Antipa”

**Anexa 1 la Planul de management -
Buget estimativ pentru implementarea Planului de management**

Conform Convenției de custodie nr. 102 712/SB/22.11.2005 încheiată cu Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, s-a convenit asupra unui buget de cheltuieli distinct, asumat de către Consiliul Județean Mehedinți. În anul 2013, structura acestui buget a fost de 305.082 RON. Din acesta au fost asumate următoarele alocări:

- Cheltuieli de personal: 231.365 RON -75.83%;
- Cheltuieli de bunuri și servicii: 73.717 RON -24.16%.

La nivelul acestor cheltuieli, din bugetul total, cheltuielile pentru carburanți și deplasări, au însumat un procent de 5.7%.

În anul 2014 alocările au totalizat 481.000 RON, fiind împărțite pentru:

- Cheltuieli de personal: 338.000 RON -70.2%;
- Cheltuieli de bunuri și servicii: 123.500 RON -25.6%.
- Cheltuieli cu deplasările: 19.500 -4%

În anul 2015 alocările au totalizat 589.000 RON, fiind împărțite pentru:

- Cheltuieli de personal: 404.000 RON -68.6%;
- Cheltuieli de bunuri și servicii: 121.000 RON -20.5%.
- Cheltuieli cu deplasările: 24.000 -4%
- Cheltuieli de capital: 40.000 -7%

O analiză succintă a reperelor financiare -fie că o considerăm în termeni reali, fie că este vorba de o interpretare a proporționalităților indică o alocare majoră în susținerea salarizării personalului, cheltuielile cu bunuri și servicii rămânând modeste, în timp ce alocarea pentru acoperirea cheltuielilor de deplasare în teren, în condițiile teritoriului de acoperit rămân total insuficiente.

O astfel de schemă indică o structură de subzistență, mai mult sau mai puțin formală, cu mijloace insuficient asigurate din punct de vedere financiar, care să îi permită o gestiune încărcată de eficiență și profesionalism, care în plus să ofere un cadru instituțional motivant.

Proiectele promovate prin Administrația Geoparcului Platoul Mehedinți au fost în măsură a asigura acoperirea unor fonduri necesare pentru achiziționarea unor echipamente, sau servicii, bugetele acestora adăugându-se alocărilor realizate către Administrația Geoparcului Platoul Mehedinți.

Previzionarea unui calendar de implementare pentru măsurile de gestiune conservativă a Geoparcului Platoul Mehedinți rămâne o sarcină dificilă în lipsa unei baze solid argumentate privind alocările bugetare și disponibilitățile de finanțare pe domenii de interes.

Cu toate acestea se pot creiona câteva obiective, însoțite de un orizont de așteptare ce pot fi atinse în condițiile analizate la data întocmirii prezentului document:

Tabel nr.1

Obiectiv	Termen limită
1. Administrativ	
1.1. Completarea schemei de personal	31.12.2016
1.2. Asigurarea logisticii și dotărilor pentru personal -echipamente de protecție, intervenție, uniforme.	25.06.2017
1.3. Completarea bazelor de date	25.07.2017
1.4. Completarea bazei cartografice de referință -inclusiv acoperirea cu aerofotograme	25.09.2017
1.5. Crearea unui corp de voluntari activi în zona Geoparcului Platoul Mehedinți	31.12.2017
2. Tehnic	
2.1. Asigurarea dotărilor logistice minimale pentru intervenții punctuale privind restaurarea ecologică a unor habitate, compensarea/diminuarea unor categorii de impact.	31.12.2017
2.2. Punerea bazelor unei rețele de monitorizare a factorilor de mediu, incluzând un autolaborator	31.12.2017
3. Gestiune conservativă	
3.1. Transpunerea în teren -bornare a zonării interne a Geoparcului Platoul Mehedinți	31.12.2016
3.2. Inițierea unor programe punctuale de informare, educare, conștientizare	31.12.2016
3.3. Instalarea unei rețele de panouri de informare, avertizare, ghidaj	31.12.2017
3.4. Sistematizarea rețelei de vizitare	25.06.2018
3.5. Realizarea rețelei de limitare și supraveghere a accesului	31.12.2018
3.6. Demararea unor acțiuni de refacere a mediului	25.05.2019
3.7. Demararea unor acțiuni punctuale de restaurare ecologică	25.03.2020

Anexa 2 la Planul de management - Hărți

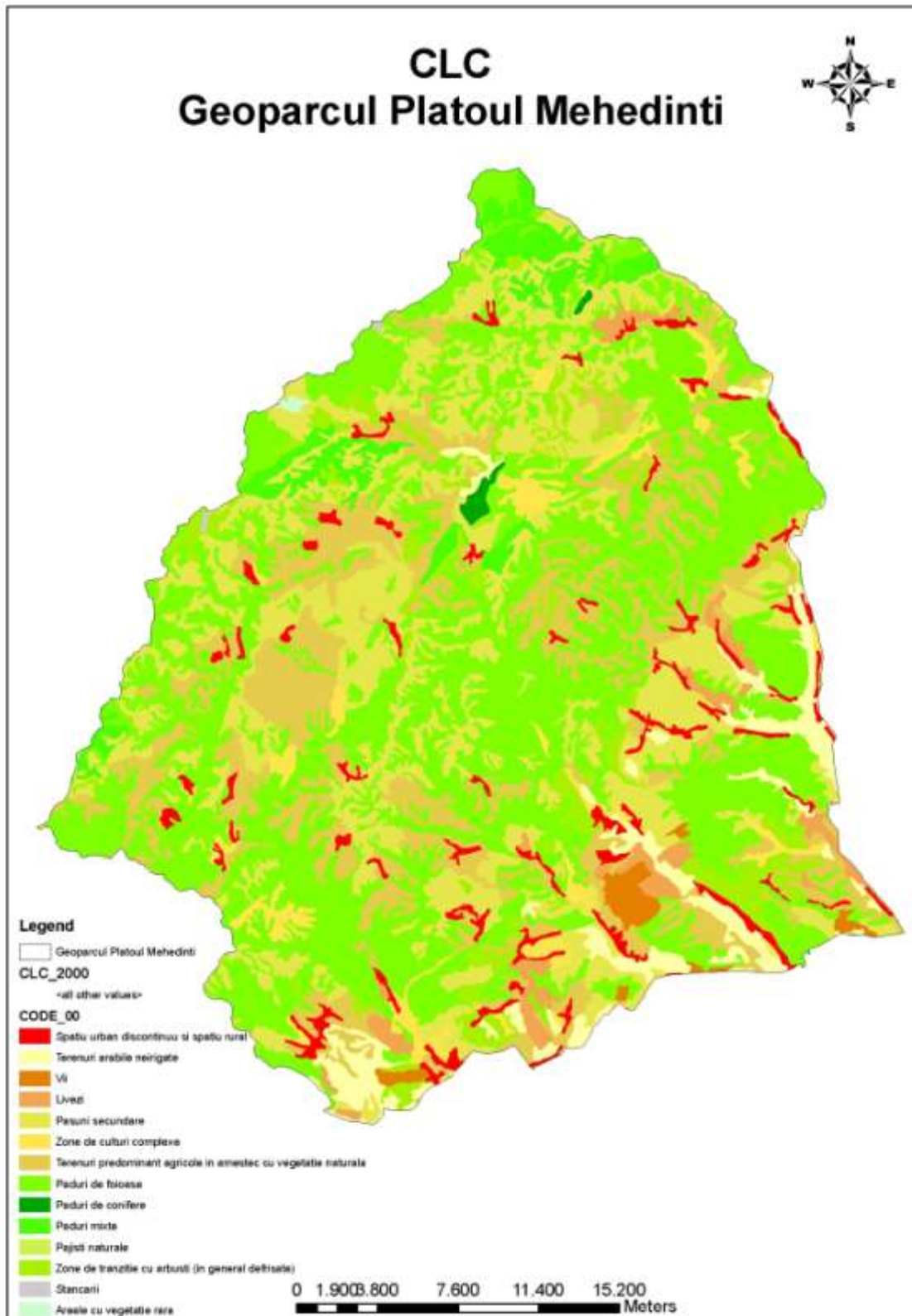
Anexa 2.1.

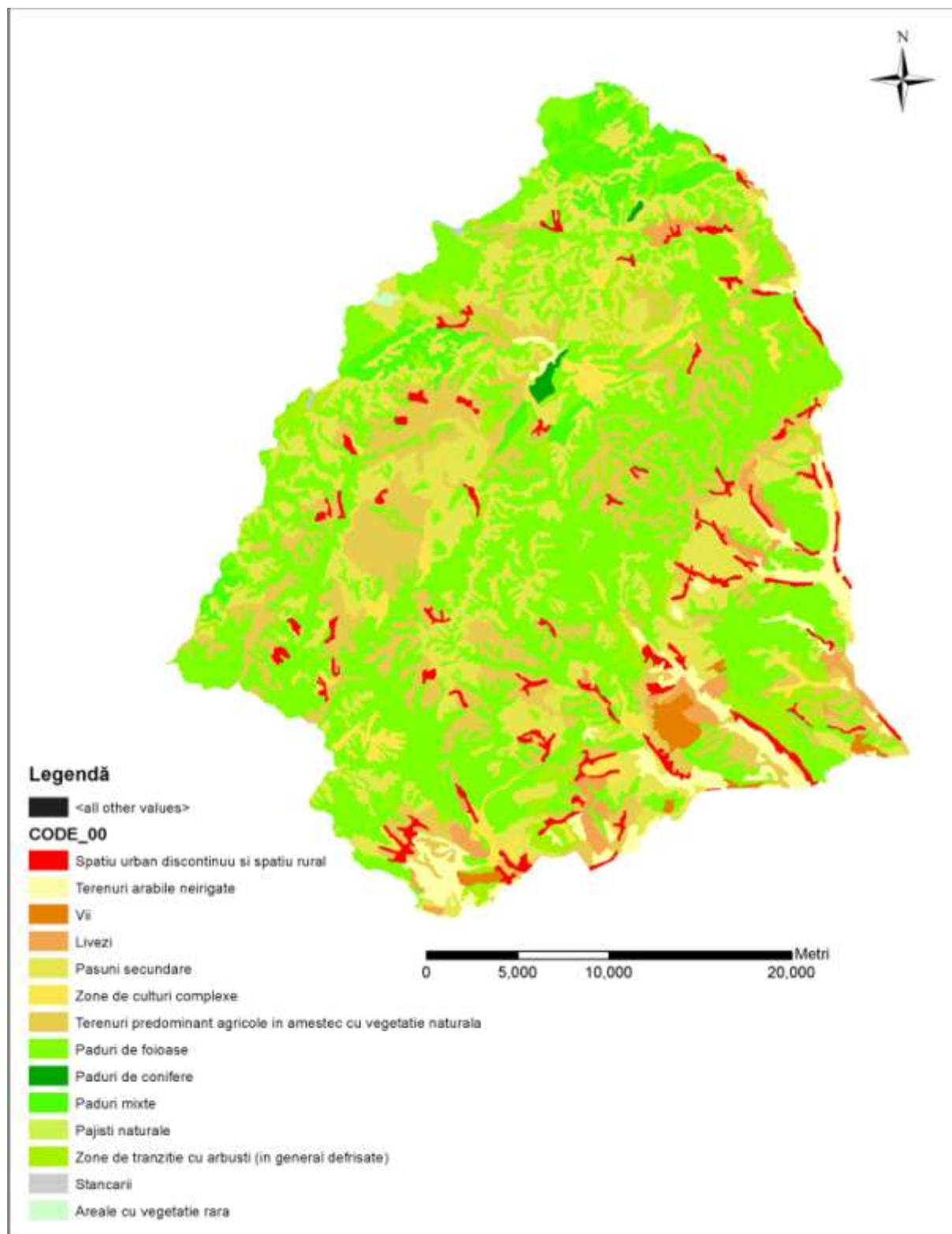
Limite administrative

Anexa 2.2 Categorii

de folosință a terenurilor, cu evidențierea tipului de proprietate

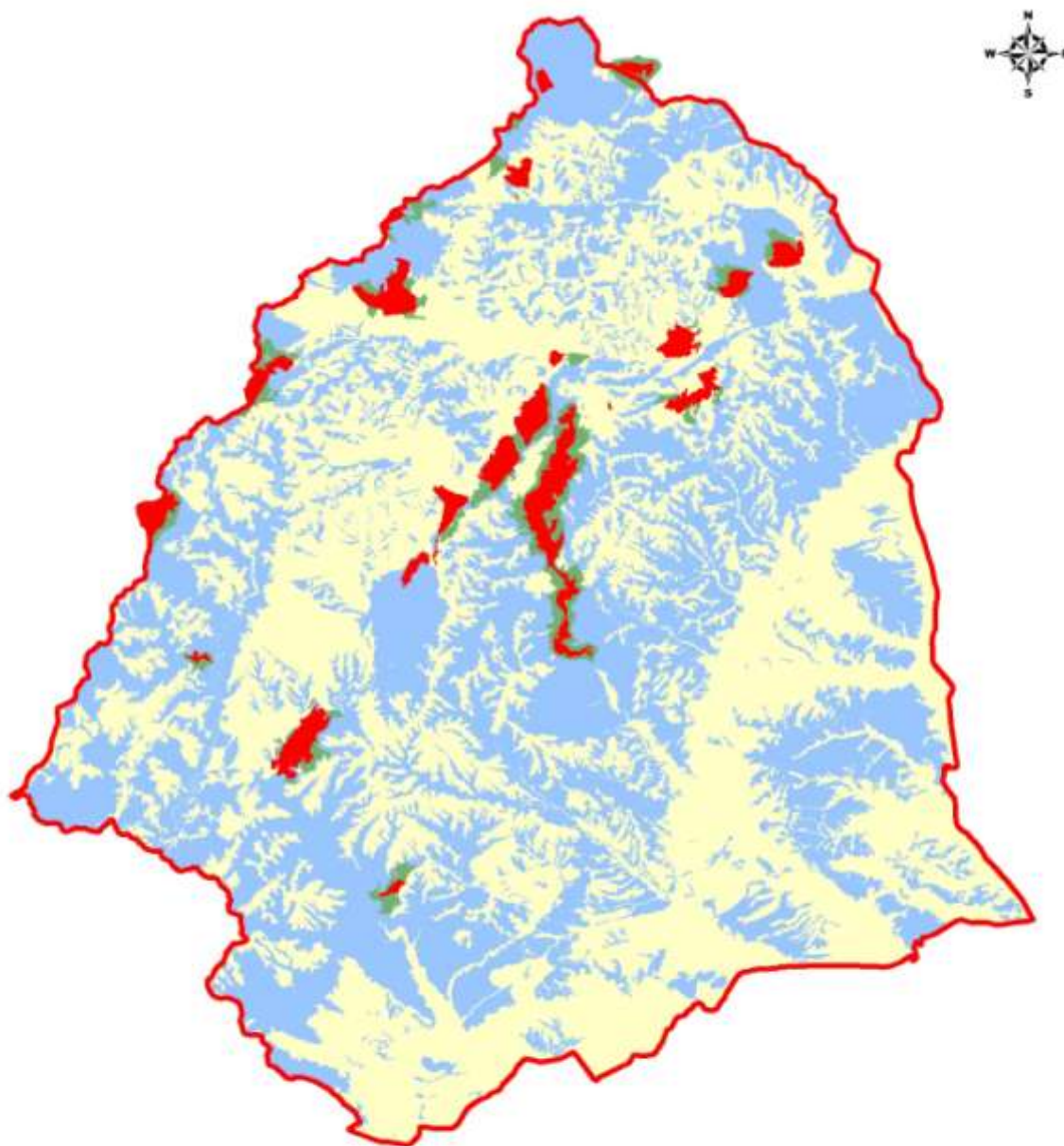

CLC – suprapunere Geoparcul Platoul Mehedinți suprapus cu ROSCI0198 Platoul Mehedinți

Anexa 2.3

Zonarea internă

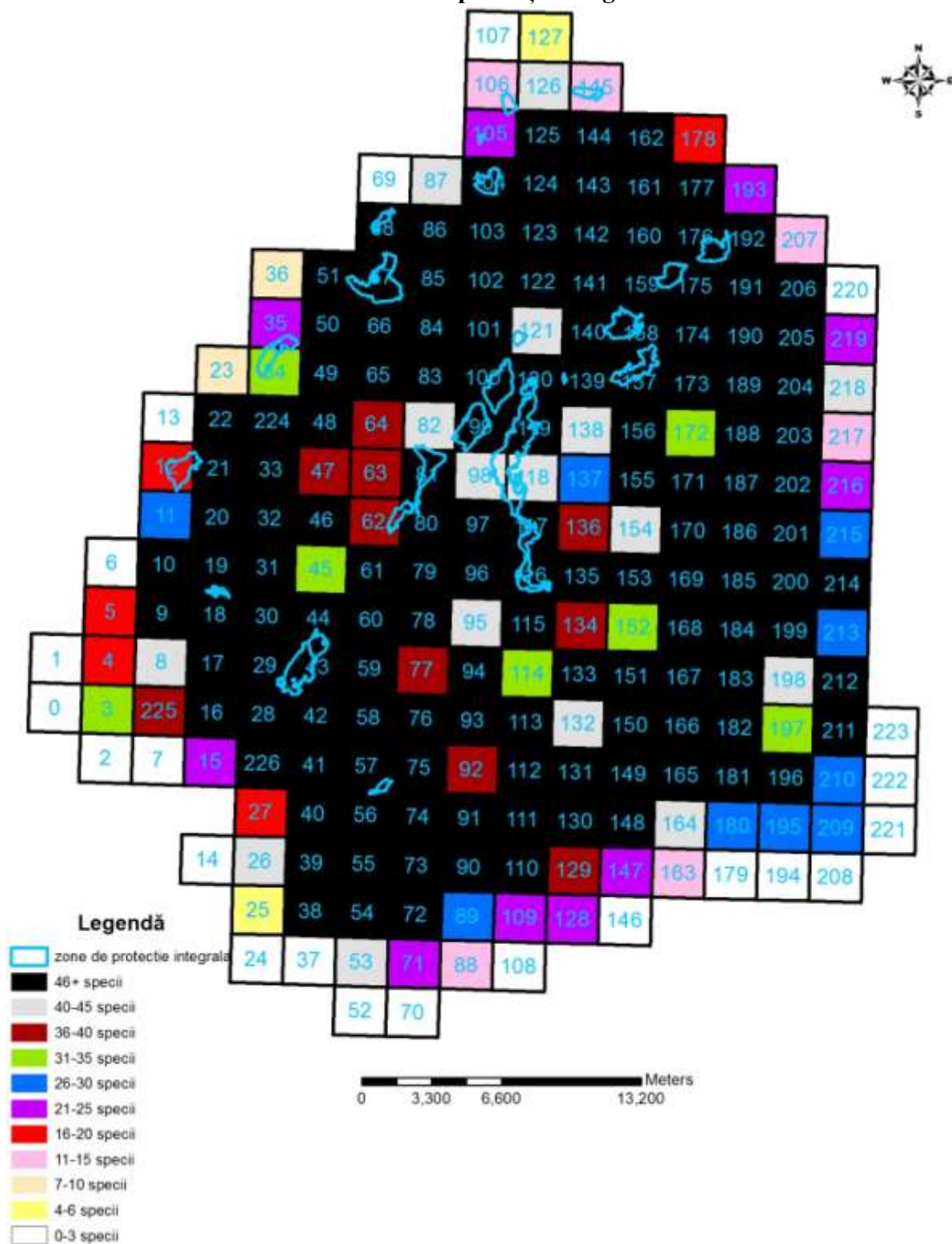
Legendă

- Geoparcul Platoul Mehedinți
- zone de dezvoltare
- zone de management durabil
- zone de protectie integrala
- zona_tampon

 Meters
0 3,300 6,600 13,200

Anexa 2.5

Suprapunerea numărului de specii identificate la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți cu zonele de protecție integrală

**Anexa 3 la Planul de management -
Suprapunerea relevanței măsurilor de conservare de aplicat pentru speciile de interes conservativ din Geoparcul Platoul Mehedinți**

1. Interzicerea incendiilor pajiștilor; **2.** Limitarea accesului, controlul activităților turistice; **3.** Limitarea unor practici agricole și a utilizării pesticidelor; **4.** Gestiunea deșeurilor, controlul depozitărilor; **5.** Limitarea exploatarea de resurse naturale minerale; **6.** Limitarea unor practici silvice, adaptarea managementului forestier; **7.** Asumarea unor măsuri non-intervenționiste, succesiune naturală de vegetație; **8.** Interzicerea oricăror intervenții la nivelul zonelor ripariene; **9.** Interzicerea oricăror intervenții la nivelul zonelor de scurgere a apelor/zonelor umede; **10.** Măsuri active de restaurare ecologică a habitatelor; **11.** Măsuri active de protecție a populațiilor; **12.** Măsuri active de reintroducere, recolonizare, înmulțire; **13.** Interzicerea oricăror măsuri de afectare directă (extragere, captură, vânatoare, etc.); **14.** Măsuri active de reducere a poluării/deversărilor; **15.** Acțiuni de informare, educare și conștientizare; **16.** Aplicarea măsurilor de cosire târzie; **17.** Măsuri indirecte de conservare prin asigurarea de surse

trofice suplimentare/alternative, crearea de nișe adăpost;

Nr. crt.	Specia	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
1.	<i>*Austropotamobius torrentium</i>	-	-	X	X	X	-	X	X	X	X	X	X	X	X	X	-	-
2.	<i>Actitis hypoleucos</i>	X	X	X	X	X	X	-	-	-	-	X	-	X	X	X	X	-
3.	<i>Aegithalos caudatus</i>	X	-	X	X	-	-	-	-	-	-	X	-	X	-	X	-	X
4.	<i>Anguis fragilis</i>	X	-	X	-	-	-	-	-	-	-	-	-	X	-	X	-	-
5.	<i>Aquila chrysaetos</i>	X	-	X	X	-	-	-	-	-	-	-	-	X	X	X	-	-
6.	<i>Athene noctua</i>	X	-	X	-	-	-	-	-	-	-	-	-	X	-	X	-	X
7.	<i>Barbastella barbastellus</i>	-	X	X	-	-	-	-	-	-	-	X	-	X	-	X	-	X
8.	<i>Barbus meridionalis</i>	-	-	X	X	X	-	-	X	X	X	X	-	X	X	X	-	-

1. Interzicerea incendiilor pajiștilor; 2. Limitarea accesului, controlul activităților turistice; 3. Limitarea unor practici agricole și a utilizării pesticidelor; 4. Gestiunea deșeurilor, controlul depozităților; 5. Limitarea exploatarea de resurse naturale minerale; 6. Limitarea unor practici silvice, adaptarea managementului forestier; 7. Asumarea unor măsuri non-intervenționiste, succesiune naturală de vegetație; 8. Interzicerea oricăror intervenții la nivelul zonelor ripariene; 9. Interzicerea oricăror intervenții la nivelul zonelor de scurgere a apelor/zonelor umede; 10. Măsuri active de restaurare ecologică a habitatelor; 11. Măsuri active de protecție a populațiilor; 12. Măsuri active de reintroducere, recolonizare, înmulțire; 13. Interzicerea oricăror măsuri de afectare directă (extragere, captură, vânatoare, etc.); 14. Măsuri active de reducere a poluării/deversărilor; 15. Acțiuni de informare, educare și conștientizare; 16. Aplicarea măsurilor de cosire târzie; 17. Măsuri indirecte de conservare prin asigurarea de surse trofice suplimentare/alternative, crearea de nișe adăpost;

Nr. crt.	Specia	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
9.	<i>Bombina variegata</i>	X	-	X	-	-	-	-	-	X	-	-	-	X	X	-	-	-
10.	<i>Bonasa bonasia</i>	X	X	X	-	-	-	-	-	-	-	-	-	X	-	-	-	X
11.	<i>Bubo bubo</i>	-	X	X	-	-	X	-	-	-	-	X	X	X	-	X	-	X
12.	<i>Bufo bufo</i>	X	-	X	-	-	-	-	-	X	-	-	-	X	X	X	-	-
13.	<i>Bufo viridis</i>	X	-	X	-	-	-	-	-	X	-	-	-	X	X	X	-	-
14.	<i>Campanula serrata</i>	X	-	-	-	-	-	-	-	-	X	X	X	-	-	X	X	-
15.	<i>Canis lupus</i>	-	X	-	-	-	-	-	-	-	-	X	-	X	-	X	-	X
16.	<i>Capreolus capreolus</i>	X	X	X	-	-	-	-	-	-	-	X	-	-	-	X	-	X
17.	<i>Caprimulgus europaeus</i>	-	-	X	-	-	-	-	-	-	-	X	-	X	-	X	-	-
18.	<i>Carduelis cannabina</i>	X	-	X	-	-	-	-	X	-	-	-	-	X	-	X	-	X

1. Interzicerea incendiilor pajiștilor; 2. Limitarea accesului, controlul activităților turistice; 3. Limitarea unor practici agricole și a utilizării pesticidelor; 4. Gestiunea deșeurilor, controlul depozitărilor; 5. Limitarea exploatarea de resurse naturale minerale; 6. Limitarea unor practici silvice, adaptarea managementului forestier; 7. Asumarea unor măsuri non-intervenționiste, succesiune naturală de vegetație; 8. Interzicerea oricăror intervenții la nivelul zonelor ripariene; 9. Interzicerea oricăror intervenții la nivelul zonelor de scurgere a apelor/zonelor umede; 10. Măsuri active de restaurare ecologică a habitatelor; 11. Măsuri active de protecție a populațiilor; 12. Măsuri active de reintroducere, recolonizare, înmulțire; 13. Interzicerea oricăror măsuri de afectare directă (extragere, captură, vânatoare, etc.); 14. Măsuri active de reducere a poluării/deversărilor; 15. Acțiuni de informare, educare și conștientizare; 16. Aplicarea măsurilor de cosire târzie; 17. Măsuri indirecte de conservare prin asigurarea de surse trofice suplimentare/alternative, crearea de nișe adăpost;

Nr. crt.	Specia	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
19.	<i>Carduelis carduelis</i>	X	-	X	-	-	-	-	X	-	-	-	-	X	-	X	-	X
20.	<i>Carduelis chloris</i>	X	-	X	-	-	-	-	X	-	-	-	-	X	-	X	-	X
21.	<i>Cerambyx cerdo</i>	-	-	-	-	-	X	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22.	<i>Cervus elaphus</i>	-	X	-	-	-	X	-	-	-	-	X	-	-	-	-	-	-
23.	<i>Chilostoma banaticum</i>	X	-	X	-	X	-	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	-
24.	<i>Ciconia ciconia</i>	-	-	X	-	-	-	-	X	X	-	-	-	X	-	X	X	X
25.	<i>Ciconia nigra</i>	-	X	X	-	-	X	X	X	X	-	X	-	X	X	X	-	-
26.	<i>Cinclus cinclus</i>	-	-	X	-	-	-	-	-	X	X	-	-	X	X	X	-	-
27.	<i>Circaetus gallicus</i>	X	-	X	-	-	-	-	-	-	-	X	-	X	-	X	X	-
28.	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	-	-	X	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	X	-	X

1. Interzicerea incendiilor pajiștilor; 2. Limitarea accesului, controlul activităților turistice; 3. Limitarea unor practici agricole și a utilizării pesticidelor; 4. Gestiunea deșeurilor, controlul depozităților; 5. Limitarea exploatarea de resurse naturale minerale; 6. Limitarea unor practici silvice, adaptarea managementului forestier; 7. Asumarea unor măsuri non-intervenționiste, succesiune naturală de vegetație; 8. Interzicerea oricăror intervenții la nivelul zonelor ripariene; 9. Interzicerea oricăror intervenții la nivelul zonelor de scurgere a apelor/zonelor umede; 10. Măsuri active de restaurare ecologică a habitatelor; 11. Măsuri active de protecție a populațiilor; 12. Măsuri active de reintroducere, recolonizare, înmulțire; 13. Interzicerea oricăror măsuri de afectare directă (extragere, captură, vânatoare, etc.); 14. Măsuri active de reducere a poluării/deversărilor; 15. Acțiuni de informare, educare și conștientizare; 16. Aplicarea măsurilor de cosire târzie; 17. Măsuri indirecte de conservare prin asigurarea de surse trofice suplimentare/alternative, crearea de nișe adăpost;

Nr. crt.	Specia	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
29.	<i>Coenagrion mercuriale</i>	-	-	X	-	X	-	-	X	X	-	-	-	-	X	-	-	-
30.	<i>Coronella austriaca</i>	X	-	X	-	-	-	X	-	--	X	-	-	X	-	X	-	-
31.	<i>Corvus corax</i>	-	-	X	-	-	-	-	-	-	-	-	-	X	-	-	-	-
32.	<i>Cottus gobio</i>	-	-	X	X	X	-	-	X	X	-	X	X	X	X	X	-	-
33.	<i>Dendrocopos leucotos</i>	-	-	-	-	-	X	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
34.	<i>Dendrocopos medius</i>	-	-	-	-	-	X	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35.	<i>Dendrocopos syriacus</i>	-	-	-	-	-	X	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
36.	<i>Dryocopus martius</i>	-	-	-	-	-	X	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
37.	<i>Emberiza cia</i>	X	-	X	-	-	-	-	X	-	-	-	-	X	-	X	-	X
38.	<i>Emberiza hortulana</i>	X	-	X	-	-	-	-	X	-	-	-	-	X	-	X	-	X

1. Interzicerea incendiilor pajiștilor; 2. Limitarea accesului, controlul activităților turistice; 3. Limitarea unor practici agricole și a utilizării pesticidelor; 4. Gestiunea deșeurilor, controlul depozitărilor; 5. Limitarea exploatarea de resurse naturale minerale; 6. Limitarea unor practici silvice, adaptarea managementului forestier; 7. Asumarea unor măsuri non-intervenționiste, succesiune naturală de vegetație; 8. Interzicerea oricăror intervenții la nivelul zonelor ripariene; 9. Interzicerea oricăror intervenții la nivelul zonelor de scurgere a apelor/zonelor umede; 10. Măsuri active de restaurare ecologică a habitatelor; 11. Măsuri active de protecție a populațiilor; 12. Măsuri active de reintroducere, recolonizare, înmulțire; 13. Interzicerea oricăror măsuri de afectare directă (extragere, captură, vânatoare, etc.); 14. Măsuri active de reducere a poluării/deversărilor; 15. Acțiuni de informare, educare și conștientizare; 16. Aplicarea măsurilor de cosire târzie; 17. Măsuri indirecte de conservare prin asigurarea de surse

trofice suplimentare/alternative, crearea de nișe adăpost;

Nr. crt.	Specia	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
39.	<i>Emys orbicularis</i>	-	-	X	X	X	-	-	X	X	-	X	-	X	X	X	-	-
40.	<i>Erithacus rubecula</i>	X	-	X	-	-	-	-	X	-	-	-	-	X	-	X	-	X
41.	<i>Falco peregrinus</i>	X	-	X	-	-	-	-	-	-	-	X	-	X	-	X	X	-
42.	<i>Falco subbuteo</i>	X	-	X	-	-	-	-	-	-	-	X	-	X	-	X	X	-
43.	<i>Falco tinnunculus</i>	X	-	X	-	-	-	-	-	-	-	X	-	X	-	X	X	-
44.	<i>Felis silvestris</i>	-	-	-	-	-	X	-	-	-	-	X	-	X	-	X	-	-
45.	<i>Ficedula albicollis</i>	X	-	X	-	-	-	-	-	-	-	X	-	X	-	X	X	-
46.	<i>Ficedula parva</i>	X	-	X	-	-	-	-	-	-	-	X	-	X	-	X	X	-
47.	<i>Himantoglossum caprinum</i>	X	-	X	-	-	-	-	-	-	-	-	X	X	-	-	X	-
48.	<i>Hyla arborea</i>	-	-	X	-	-	-	-	X	X	-	-	-	X	X	-	-	-

1. Interzicerea incendiilor pajiștilor; 2. Limitarea accesului, controlul activităților turistice; 3. Limitarea unor practici agricole și a utilizării pesticidelor; 4. Gestiunea deșeurilor, controlul depozităților; 5. Limitarea exploatarea de resurse naturale minerale; 6. Limitarea unor practici silvice, adaptarea managementului forestier; 7. Asumarea unor măsuri non-intervenționiste, succesiune naturală de vegetație; 8. Interzicerea oricăror intervenții la nivelul zonelor ripariene; 9. Interzicerea oricăror intervenții la nivelul zonelor de scurgere a apelor/zonelor umede; 10. Măsuri active de restaurare ecologică a habitatelor; 11. Măsuri active de protecție a populațiilor; 12. Măsuri active de reintroducere, recolonizare, înmulțire; 13. Interzicerea oricăror măsuri de afectare directă (extragere, captură, vânatoare, etc.); 14. Măsuri active de reducere a poluării/deversărilor; 15. Acțiuni de informare, educare și conștientizare; 16. Aplicarea măsurilor de cosire târzie; 17. Măsuri indirecte de conservare prin asigurarea de surse trofice suplimentare/alternative, crearea de nișe adăpost;

Nr. crt.	Specia	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
79.	<i>Rana temporaria</i>	-	-	X	-	-	X	-	X	X	X	X	X	X	X	X	-	-
80.	<i>Rhinolophus blasii</i>	-	X	X	-	-	X	-	-	-	-	X	-	-	-	X	-	X
81.	<i>Rhinolophus euryale</i>	-	X	X	-	-	X	-	X	-	-	X	-	-	-	X	-	X
82.	<i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	-	X	X	-	-	X	-	-	-	-	X	-	-	-	X	-	X
83.	<i>Rhinolophus hipposideros</i>	-	X	X	-	-	X	-	-	-	-	X	-	-	-	X	-	X
84.	<i>Sabanejewia aurata</i>	-	-	X	X	-	-	-	X	X	-	X	X	X	X	X	-	-
85.	<i>Salamandra salamandra</i>	-	-	X	X	-	X	X	X	X	-	X	-	X	X	X	-	-
86.	<i>Sciurus vulgaris</i>	-	-	-	-	-	X	-	-	-	-	-	-	X	-	-	-	X

1. Interzicerea incendiilor pajiștilor; 2. Limitarea accesului, controlul activităților turistice; 3. Limitarea unor practici agricole și a utilizării pesticidelor; 4. Gestiunea deșeurilor, controlul depozitărilor; 5. Limitarea exploatarea de resurse naturale minerale; 6. Limitarea unor practici silvice, adaptarea managementului forestier; 7. Asumarea unor măsuri non-intervenționiste, succesiune naturală de vegetație; 8. Interzicerea oricăror intervenții la nivelul zonelor ripariene; 9. Interzicerea oricăror intervenții la nivelul zonelor de scurgere a apelor/zonelor umede; 10. Măsuri active de restaurare ecologică a habitatelor; 11. Măsuri active de protecție a populațiilor; 12. Măsuri active de reintroducere, recolonizare, înmulțire; 13. Interzicerea oricăror măsuri de afectare directă (extragere, captură, vânatoare, etc.); 14. Măsuri active de reducere a poluării/deversărilor; 15. Acțiuni de informare, educare și conștientizare; 16. Aplicarea măsurilor de cosire târzie; 17. Măsuri indirecte de conservare prin asigurarea de surse

trofice suplimentare/alternative, crearea de nișe adăpost;

Nr. crt.	Specia	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
87.	<i>Sitta europaea</i>	-	X	X	X	-	X	X	X	X	-	X	-	X	-	X	-	-
88.	<i>Strix uralensis</i>	-	-	X	X	-	X	-	X	-	-	-	-	X	-	X	-	X
89.	<i>Sus scrofa</i>	-	-	X	X	-	-	X	X	-	-	-	-	-	-	-	-	-
90.	<i>Sylvia nissoria</i>	X	-	X	X	-	X	X	-	-	-	-	-	-	-	-	X	X
91.	<i>Testudo hermanni</i>	X	X	X	X	X	-	X	-	-	-	X	X	X	-	X	X	-
92.	<i>Triturus cristatus</i>	X	-	X	-	-	-	-	X	X	X	X	-	X	X	X	X	-
93.	<i>Triturus vulgaris</i>	X	-	X	-	-	-	-	X	X	X	X	-	X	X	X	X	-
94.	<i>Upupa epops</i>	X	-	X	-	-	-	X	-	-	-	-	-	-	-	-	X	-
95.	<i>Ursus arctos</i>	-	X	X	X	-	X	X	-	-	-	X	-	-	-	-	-	-
96.	<i>Vipera ammodytes</i>	X	X	X	X	-	-	X	-	-	-	X	-	X	-	X	X	-
	Relevanța	47	21	80	27	14	35	18	29	28	14	47	11	56	23	60	27	33

**Anexa 4 la Planul de management -
Fișele speciilor și habitatelor de interes conservativ**

Actitis hypoleucos -Fluierar de munte

Cod EUNIS: A168

Este o specie oaspete de vară, întâlnită pe malur râurilor dar și în jurul lacurilor și pâraielor. Specia apare în mai multe tipuri de habitate în timpul migrației atât pe continent cât și în regiunile de coastă.

Ecologie:

La noi în țară este o specie destul de comună, însă nu foarte abundentă, fiind întâlnită cu precădere în jurul pâraielor de munte până la 2500 m.

Aspecte comportamentale:

În timpul perioadei de reproducere specia este foarte teritorială, în afara acestui sezon devine gregară și formează stoluri mixte heterospecifice. Este monogamă însă uneori femelele pot practica poliandria, perechea se menține pe parcursul unui sezon de reproducere, se formează primăvara sau uneori chiar în cartierul de iernare. Ponta care variază între 3- 5 ouă în general 4 este depusă din mai până cel târziu în iulie. Puii nidifugi eclozează după 21 -22 zile și sunt hrăniți de ambii părinți timp de 21 – 22 zile, după care devin independenți de părinți imediat ce pot să zboare. Aceștia ating maturitatea sexuală după doi ani.

Nișa trofică:

Specie insectivoră, se hrănește cu larve și adulți de nevertebrate mici pe care le găsește în mâl sau în vegetația natantă sau submersă din zonele în care apa are un nivel scăzut. În cartierul de iernare se asociază cu unele mamifere sau reptile mari prezente în zonele umede, de pe corpul cărora consumă paraziți.

Nișa spațială:

Specia se regăsește în majoritatea zonelor umede deschise sau semi-deschise, în regiunile temperate, montane sau stepice și în jurul așezărilor umane. Ocupă teritorii lineare, în jurul râurilor, cuibărind în zonele uscate, la distanțe de 30 - 500 m de apă, pentru a evita inundarea cuibului. Densitatea perechilor clocitoare variază în general de la 1 – 2 perechi/ km².

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor deschise și semideschise din jurul râurilor, lacurilor și pâraielor din Geoparcul Mehedinți.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 2000 - 3000 de perechi Munteanu, 2002.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit, având o populație estimată la 20 - 80 de perechi.

Amenințări:

Este o specie insectivoră asociată zonelor umede și în special pâraielor de munte, din această perspectivă factorii limitativi sunt cei care țin de colmatarea și secarea zonelor umede, poluarea apelor și alți factori cu caracter perturbator.

Categoriile de impact: 110, 120, 302, 500, 501, 502, 503, 530, 421, 240, 241, 243, 624, 700, 701, 703, 710, 709, 790, 801, 820, 850, 852, 910, 920, 941, 950, 967, 811, 870.

Perioada de maximă de sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire mai – august, dar și în perioada de pasaj august – septembrie, când indivizii trebuie să se hrănească mai mult pentru a avea rezervele necesare zborurilor de migrație.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 80 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 20 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul întregului Geoparc Platoul Mehedinți, cu abundență mai ridicată în jurul pâraielor și râurilor din partea de sud a sitului.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 1 juvenili/subaduți/an, medie de 2 juvenili/subaduți/an și maxima de 4 juvenili/subaduți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subaduți, după perioada de reproducere 50 % juvenili și subaduți.

Condiții de habitat:

- habitate ripariene reprezentate de un mozaic dat de pădurile galerii și în principal în zonele deschise de pe malul pâraielor din zonele de munte.
- zonele cele mai preferate de această specie sunt cele cu maluri largi, acoperite de pietriș și nisip, localizate în special în zonele de meandrare ale râurilor și pâraurilor.

Resurse trofice:

- diversitate de nevertebrate prin menținerea unei diversități de habitat dezvoltarea adulților și a larvelor nevertebratelor consumate de specie.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea unor habitate ripariene deschise și semideschise, cu maluri largi și depuneri de sedimente.

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

Propuneri concrete:

1. Limitarea/interzicerea utilizării insecticidelor în interiorul parcului, cu precădere în zonele cu densitatea ridicată a acestei specii;
2. Interzicerea/limitarea exploatării depunerilor de nisip și pietriș din albia râurilor; Interzicerea/limitarea intervenției asupra albiei râurilor și pâraurilor prin exploatarea materialului aluvial;
3. Interzicerea/limitarea intervențiilor de regularizare, de protecție contra inundațiilor sau a lucrărilor hidrotehnice cu impact asupra hidromorfologiei cursurilor de apă;
4. Susținerea intervențiilor cu scop de reabilitare a zonei inundabile;
5. Conservarea florei terestre din vecinătatea malului și a vegetației palustre restricționarea/interzicerea tăierii arborilor/arbuștilor – pe considerentul de habitat/substrat de reproducere și pe considerent de umbrire de exemplu: factor de importanță majoră în prevenirea înfloririlor algale;
6. Menținerea/refacerea calității apei;
7. Menținerea nivelului natural de apă prin interzicerea drenajelor și a îndiguirilor care pot duce la scăderea/creșterea nivelului apei;
8. Interzicerea folosirii substanțelor chimice în interiorul ecosistemelor acvatică și în vecinătatea acestora 50 m;
9. Interzicerea traversării cursurilor de apă cu autovehicule și oprirea în vecinătatea acestora a autovehiculelor care prezintă scurgeri de carburanți/uleiuri;
10. Monitorizarea activităților turistice;
11. Combaterea deversărilor de poluanți - poluare menajeră, deversări de la vidanjoare, de la spălări pietriș din exploatarea de pe uscat.
12. Conservarea bălților și a șanțurilor cu apă stătătoare din aria protejată;
13. Eliminarea câinilor și pisicilor ferale.
14. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale.

Pițigoiiul codat

Cod EUNIS: A324

Poate fi găsită în aproape toată Europa, fiind o specie sedentară, cu populații extrem de numeroase în centrul și nordul continentului.

Ecologie:

Poate fi întâlnită într-o varietate de habitate, incluzând păduri, parcuri, grădini, tufișuri și mlaștini.

Aspecte comportamentale:

Traiește în stoluri mici tot parcursul anului. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. Primăvara se formează perechi monogame. Masculii își păstrează teritoriile stabilite peste iarnă, dar femelele nu țin cont de acestea. În perioada în care își curtează femela, masculul se înalță cât poate de mult, își menține poziția și apoi revine spre sol în picaj. Cei doi parteneri construiesc împreună un cuib elastic, de forma unui sac, cu o intrare mică. Materialele utilizate sunt pânză de păianjen, pene, licheni și mușchi, iar cuibul este mai mereu suspendat de un arbore sau arbust.

Cuibăritul are loc în perioada martie-iunie. Femela depune 7-13 ouă pe care le va cloci 14-16 zile. Ambii părinți, cu ajutorul altor adulți care nu au ouă, hrănesc puii încă 14-18 zile. După această perioadă puii încă depind de hrana primită de la adulți încă două săptămâni. Familia rămâne împreună și peste iarnă.

Nișa trofică:

Trăiește în stoluri mici active în timpul zilei, când se hrănește în coronamentul arborilor și pe sol, cu insecte.

Nișa spațială:

Specia preferă mai multe tipuri de habitate, incluzând păduri de foioase, parcuri, grădini, tufișuri și chiar zone mlăștinoase, mai ales dacă se gasește și un strat dens de arbuști în zonă.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zonele joase ale Geoparcului Mehedinți, în special în cadrul pădurilor de foioase și a grădinilor.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 20.000 și 40.000 de perechi Munteanu, 2002.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit, fiind frecventă și având o populație estimată la 100 - 300 de perechi.

Amenințări:

Este o specie insectivoră asociată pădurilor foioase și tufărișurilor, din această perspectivă factorii limitativi sunt cei care țin de managementul forestier.

Categoriile de impact: 110, 151, 165, 164, 167, 400, 401, 403, 710.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire martie– iunie.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 250 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 200 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul întregului Geoparc Platoul Mehedinți, cu abundență ridicată în zonele mai joase, acolo unde sunt prezente pădurile de foioase și livezile.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim a pentru o pereche este de 2 juvenili/subadulți/an, medie de 3juvenili/subadulți/an și maximă de 5 juvenili/subadulți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subadulți, după perioada de reproducere 60 % juvenili și subadulți.

Condiții de habitat:

- păduri de foioase, parcuri, grădini, tufișuri și mlaștini.

Resurse trofice:

- specie insectivoră.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea pădurilor de foioase intercalate de zone semideschise pajiști și livezi.

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

Propuneri concrete:

1. Interzicerea /limitarea exploatărilor forestiere;
2. Promovarea regenerării naturale a pădurii;
3. Eliminarea utilizării insecticidelor;
4. Menținerea tufărișurilor ce constituie coridoare verzi;
5. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;

Vara năpârleşte de mai multe ori. În lunile Octombrie - Noiembrie se retrage pentru iernat în grupuri, în galerii adânci până la un metru, indivizii acoperind intrarea cu pământ sau muşchi. Alţi indivizi iernează sub frunzar, sub grămezi de pietre sau sub buşteni.

Trăieşte în grupuri sau izolat prin poieni sau păduri, stând ascuns sub pietre, buşteni în putrefacţie, diferite găuri din pământ. Preferă locurile umede.

Iese din iernat prin luna Martie - Aprilie în funcţie de altitudine. Tot în această perioadă femela naşte pui vii fiind o specie ovovivipară.

Nişa trofică:

Se hrăneşte cu râme, limacşi, diferite insecte, omizi, melci de dimensiuni mici.

Nişa spaţială:

Trăieşte într-o mare varietate de habitate de la şes până în etajul montan superior.

Modelare nişă ecologică:

Păduri de foioase şi conifere, poieni, liziere, livezi, fânaţe, grădini.

Estimare populaţională:

În cea mai mare parte a ţării; mai rară în Dobrogea. În România efectivul este estimat la sute de mii de exemplare.

Ameninţări:

Specia este afectată de poluare, distrugerea habitatelor terestre şi acvatice, păşunatul excesiv.

Categoriile de impact: 102, 110, 140, 164, 170, 180, 240, 401, 411, 421, 422, 502, 623, 700, 740, 800, 803, 948, 966, 972.

Definirea condiţiilor favorabile:

Dinamică populaţională:

- rata de reproducţie: minim 5 pui/adult/an.

- structura pe vârste:

Condiţii de habitat:

- menţinerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării.

- menţinerea unor zone de linişte, favorabile reproducţiei în perioada Mai-Iunie.

Resurse trofice:

- populaţii suficient de mari de râme, limacşi, diferite insecte, omizi, melci de dimensiuni mici.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducţie.

Măsuri de conservare:

Măsurile de protecţie trebuie să fie îndreptate spre o limitare a activităţilor distructive asupra habitatelor, stoparea incendiilor şi reglementarea atentă a cositului mecanic.

De asemenea, se impun reglementări atente ale utilizării produselor chimice dar și legate de pășunare.

Se impune asumarea unui program activ de creșterea toleranței față de această specie prin acțiuni de informare și educare, date fiind credințele legate de această specie ce conduc adeseori la un grad înalt de persecuție.

Propuneri concrete:

1. Combaterea poluării apelor și a solului;
2. Declararea unor perioade de liniște când specia este vulnerabilă, în perioada de reproducere Mai-Iunie;
3. Interzicerea vehiculelor motorizate în habitatele ocupate de această specie;
4. Interzicerea colectării speciei;
5. Interzicerea pășunatului în habitatele de reproducere a speciei;
6. Eliminarea câinilor și pisicilor ferală din habitatele ocupate de specie;
7. Acțiuni de informare și educare.

Aquila chrysaetos

Acvila de munte

Cod SPA: A215

Este o specie sedentară, fiind cea mai comună specie de acvilă din România.

Ecologie:

Prezentă din etajul montan până spre etajul colinar înalt. În etajul montan cuibărește de regulă spre limita superioară a pădurilor, căutând locuri abrupte, stâncoase, în apropierea teritoriilor de vânătoare ce sunt constituite din biomuri deschise pajiști sau pajiști cu tufărișuri izolate, pășuni împădurite lax, agroecosisteme cu utilizare moderată, unde există disponibilitate de pradă cuprinsă între 2 și 5 kg în special iepuri, pui de vulpe.

Aspecte comportamentale:

Persecuția din partea omului, direcționată în mod explicit asupra acestei specii constituie cauza declinului populațiilor în sec. XX. Datorită măsurilor protective, după anii 1970, specia a intrat într-un proces rapid de refacere a populațiilor, simultan cu re-expansiunea habitatului și recolonizarea unor teritorii Belgia.

Datorită utilizării speciilor de șobolani *Rattus sp.* ca sursă trofică, procesul de refacere populațională a crescut în intensitate și în preajma așezărilor urbane.

Specia s-a pretat bine și la programele de reintroducere Germania, reușind să re-ocupe teritorii în ciuda succesului reproductiv limitat și a mortalității înalte a juvenilor.

Teritoriul ocupat este cuprins între 50 și 200 kmp, în funcție de disponibilitatea de pradă, excepțional, în cazul în care prada e foarte săracă, teritoriul ocupat ajungând la 300kmp. Populațiile de la latitudini de peste 60° sunt migratoare, coborând pe timpul iernii la latitudini mai mici. Juvenili au o rată de dispersie foarte mare, ajungând să fie observați la distanțe de mii de km față de punctul de origine.

Conform datelor științifice, specia *A. chrysaetos*, este o specie teritorială cu un comportament agresiv manifest în special în perioada de cuibărire, netolerând în interiorul teritoriului acoperit nici un fel de individ nici măcar eventuali juvenili rezultați din pontă precedentă. Acest comportament favorizează dispersia speciei și evitarea consanguinizării.

Teritoriul ocupat de o pereche este apărat cu îndârjire de ambii parteneri. Specia este monogamă, însă perechile se pot reface dacă unul dintre parteneri dispare. În afara perioadei de cuibărire, perechea se destramă temporar, fiecare ocupând un teritoriu de vânătoare aparte.

Începând cu luna februarie, perechea se reconstituie în jurul arealului de cuibărire, ocupând unul din cuiburile utilizate anterior sau construindu-și un nou cuib.

În România, în zona Rezervației Cheile Turzii au fost întreprinse mai multe studii cu privire la această specie obținându-se o serie întreagă de date valoroase în acest sens. În acest perimetru de peste o decadă cuibărește o singură pereche, ce utilizează alternativ unul dintre cele 7 cuiburi construite, teritoriul fiind apărat cu multă agresivitate împotriva altor exemplare ce încearcă să utilizeze aceeași nișă, în ciuda faptului că atât terenurile de vânătoare, cât și zonele de cuibărit, rămân extrem de favorabile. Astfel este exclusă prezența mai multor perechi de acvilă de munte în perimetre restrânse spațial, fiind exclus orice comportament gregar sau ipoteza apariției unor „colonii” de cuibărire.

Agresivitatea speciei a fost evidențiată și în momentul în care în cadrul unui proiect de cartare a unei zone montane s-a făcut apel la o dronă, ce a fost atacată la scurt timp după lansare și distrusă.

Nișa trofică:

Se hrănește cu mamifere mici iepuri, rozătoare.

Nișă spațială:

Specia se regăsește în habitate mozaicate, cu trupuri de pădure, în alternanță cu pajiști și stâncării accidentate sau pereți verticali, apropiindu-se chiar și de marginea așezărilor umane.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zona de nord și nord-vest ale Geoparcului Platoul Mehedinți, la contactul cu perimetrul Parcului Național Domogled – Valea Cernei, la vest de Gornenți sau Obârșia Cloșani, respectiv nord de Giurgiani, zone ce se suprapun parțial de altfel și cu ROSPA0035 Domogled – Valea Cernei, unde *Aquila chrysaetos* apare menționată ca specie criteriu 3-4 p.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 20-25p de perechi Munteanu, 1994 și 30-40p perechi Botnariuc & Tatole, 2004.

Din datele existente, până în prezent nu a fost certificată prezența vreunei perechi cuibăritoare pe teritoriul Geoparcului Platoul Mehedinți, fiind observați de regulă indivizi solitari ce utilizează în special zonele de nord și nord-vest ale Geoparcului ca terenuri de vânătoare.

Amenințări:

Specia, se regăsește spre vârful piramidei trofice, fiind unul dintre cele mai puternice păsări de pradă diurne. Factorii limitatori sunt dereglă centrați în jurul elementelor disturbatoare și generatoare de stress, la care se adaugă dificultatea găsirii unor locuri favorabile de cuibărire.

Categoriile de impact: 101, 110, 120, 140, 162, 164, 170, 230, 301, 402, 403, 501, 502, 602, 608, 620, 622, 623, 624, 626, 701, 703, 710, 730, 740, 962.

În multe state, în ciuda protecției formale de care se bucură această specie, persistă amenințări directe ca urmare a otrăvirii, împușcării și capturării ilegale. Chiar și în țări cu tradiție în conservarea naturii Marea Britanie, unde în doar o decadă au exista rapoarte asupra uciderii a peste 40 de indivizi aparținând acestei specii.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în perioada de cuibărire, când incidența unor amenințări directe sau indirecte pot afecta întreaga familie cuibăritoare.

Definirea condițiilor favorabile:

În condițiile prezente, în lipsa unor date certe, concrete și actuale asupra dimensiunii populației acestei specii de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 2 perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 2 perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul zonei de N și V a Geoparcului Platoul Mehedinți, posibil a se instala în zonele Fața Izvoarelor - Isverna, Obârșia Cloșani.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 1 juvenil/subadult/an.
- structura pe vârste: 20 % juvenili și subadultți.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea exploatării resurselor naturale silvice, exploatare cariere, pe o rază mai mică de 1 km față de eventuale zone de cuibărire identificate.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada martie-iunie.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de iepuri, micromamifere.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea unor habitate deschise, de tipul pajiștilor. Astfel se impune menținerea unor practici de pășunat corect reglementate astfel încât să nu apară fenomene de suprapășunare, respectiv de limitare a pătrunderii speciilor invazive în special *Pteridium aquilinum* ce afectează în prezent suprafețe întinse din zona Geoparcului Platoul Mehedinți.

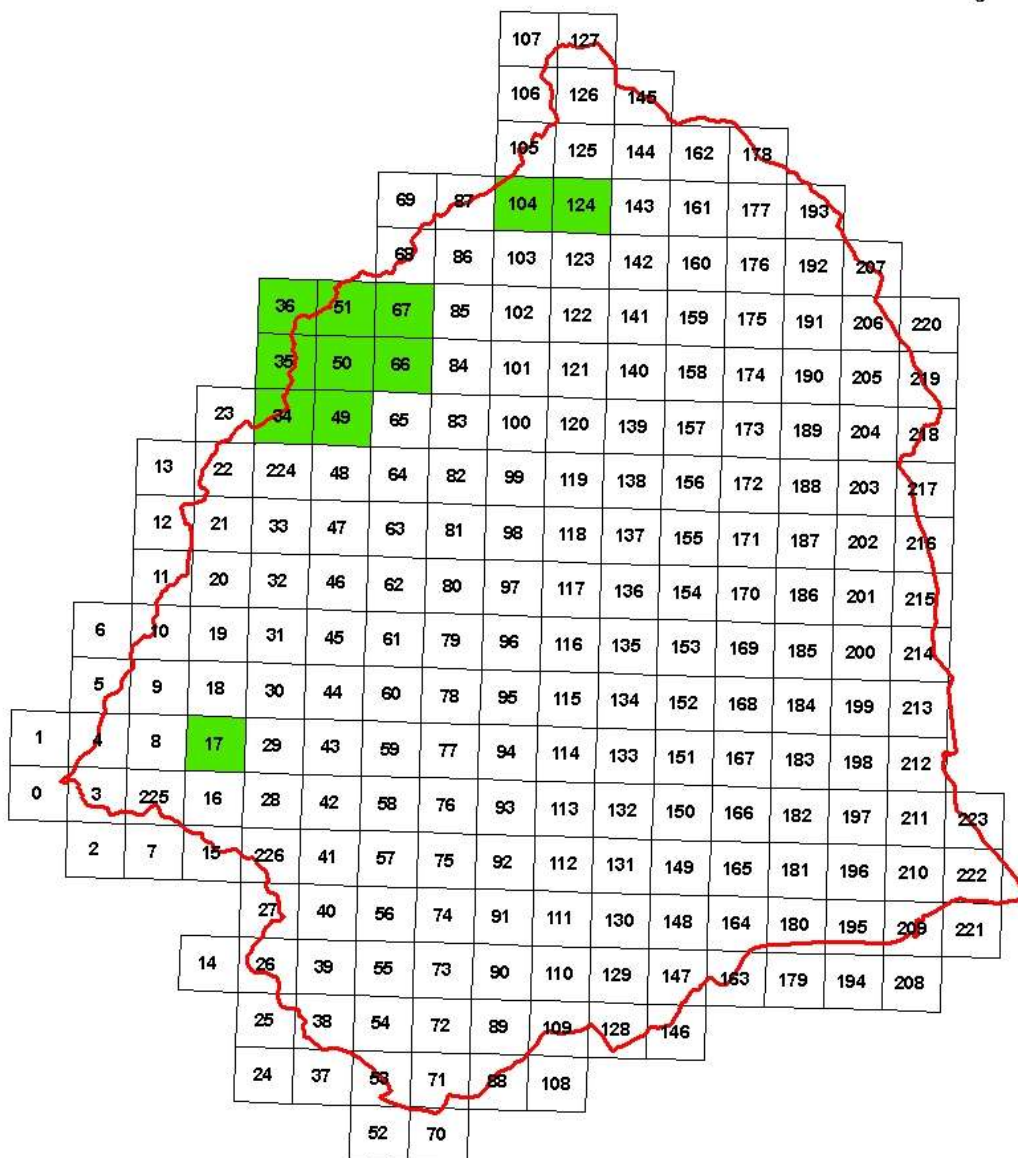
Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile de vânătoare.

În ceea ce privește protecția efectivă, se impune aplicarea cu maximă strictețe a prevederilor legale, eliminarea braconajului, supravegherea strictă și constantă a cuiburilor pe perioada martie-august. În conformitate cu prevederile Directivei 79/409 „Păsări”, Anexa 1: specia „*este subiectul măsurilor de conservare specială a habitatului în scopul asigurării supraviețuirii și reproducerii în aria sa de distribuție*”, iar Statele Membre ale Uniunii Europene „vor clasifica cele mai potrivite zone ca număr și extindere ca arii de conservare specială SP dedicate conservării speciilor, luând în considerare exigențele de protecție ale acestora în aria geografică terestră sau marină de la nivelul de aplicare a Directivei”.

Conservarea habitatelor favorabile de vânătoare presupune un efort extins, pe termen-lung ce implică inclusiv măsuri de educare și conștientizare a comunităților locale.

Propuneri concrete:

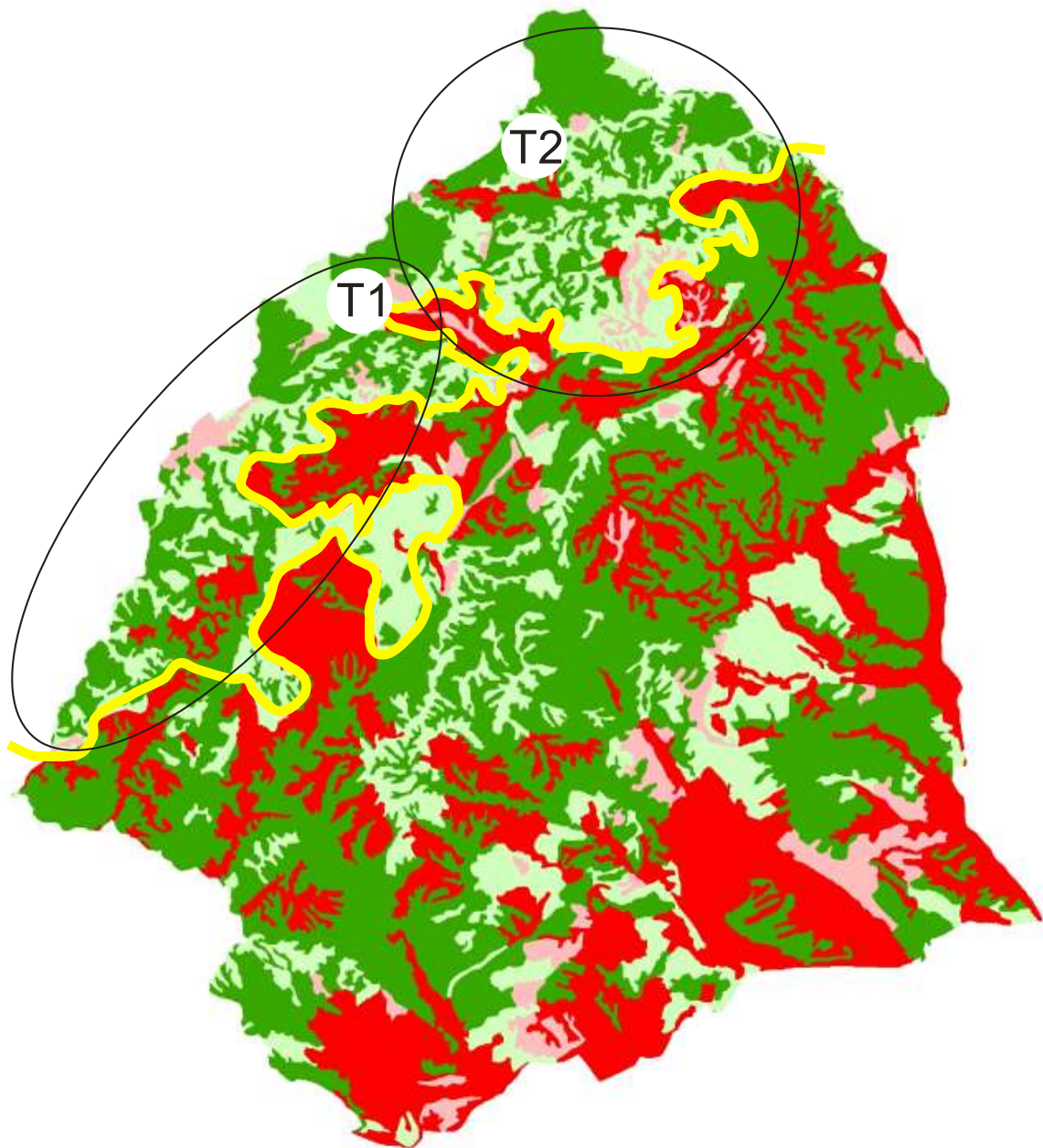
1. Identificarea eventualelor zone de cuibărire și evitarea oricăror elemente de disturbantă inclusiv stabilirea unor zone de protecție a aparatelor de zbor, în special a aparatelor de mici dimensiuni: drone, parapante, avioane ușoare, elicoptere; trecerea în regim de protecție strictă a zonelor de cuibărire;
2. Stabilirea capacității de pășunare în zona de la contactul cu perimetrul Parcului Național Domogled – Valea Cernei, la vest de Gornenți sau Obârșia Cloșani; normarea pășunatului în zonele de nord, vest și nord-vest, cu o încărcare maximală de 0,5 UVM, la nivele mai mari acolo unde se documentează o posibilitate mai mare a capacității de suport;
3. Intervenții susținute de cosire târzie, înainte de căderea zăpezii, în scopul menținerii faciesurilor deschise ale pajiștilor; menținerea unei densități maxime de 5-8 tufe sau insule arbustive *per ha* de pajiște; menținerea aspectului mozaicat al peisajului; eliminarea desigurilor de țolul-lupului *Pteridium aquilinum*;
4. Intervenții susținute, active pentru creșterea populației de iepuri ca principală sursă trofică a acestei specii, prin limitarea cotei de vânat, eliminarea braconajului, limitarea numărului de vulpi, eliminarea câinilor ferali;
5. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale.

Legendă

- Geoparcul Platoul Mehedinți
- Aquila chrysaetos*

Cartograma de răspândire a speciei *Aquila chrysaetos* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Modelarea nișei ecologice a speciei *Aquila chrysaetos*, cuprinde zona de nord, nord-vest și vest a Geoparcului Platoul Mehedinți delimitată de linie galbenă; T1 și T2 reprezintă perimetre cu potențial favorabil de cuibărire, iar cu linie neagră sunt trasate teritoriile potențiale de vânătoare ce pot fi ocupate de această specie.

Athene noctua

Cucuvea

Cod EUNIS: A218

Este o specie sedentară, una dintre cele mai comune dintre rapitoarele nocturne, prezentă în multe tipuri de habitate deschise, semideschise, stâncoase și în special în localități.

Ecologie:

În ceea ce privește altitudinile urcă de la nivelul mării până la 800 m, însă în unele părți ale arealului ajunge până la 1900 – 2000 m Georgia și Armenia sau chiar la 2800 – 4200 m Altay și Pamir.

Aspecte comportamentale:

În perioada de reproducere specia este teritorială. Specia este monogamă, perechea se păstrează, de obicei, pe parcursul mai multor sezoane de reproducere sau chiar până la moartea unui partener. Cuibărește în diverse locuri, cum sunt crăpăturile din stânci, clădiri, dar și în copaci în cuiburile altor specii sau în cuiburi artificiale. Vânează în principal pe o suprafață cu o rază de 0.5 km în jurul cuibului. Femela depune de la sfârșitul lunii martie până în iunie între 1 – 7 ouă în medie 4 -6. Pot depune două ponte pe an însă atunci când ponta este distrusă depun sigur ponta de înlocuire. Incubația durează în jur de 27 – 28 de zile și este asigurată numai de către femelă. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 20 - 35 zile, excepțional peste 43 de zile, devenind independenți nu în mai puțin de o lună de la părăsirea cuibului. Juvenilii sunt apti de reproducere după 1 an.

Nișa trofică:

Se hrănește în principal cu insecte Odonata, Lepidoptera, Coleoptera dar și cu mamifere mici *Mus sp.* *Sorex sp.* *Apodemus sp.* reptile și păsările.

Nișa spațială:

Specia se regăsește în habitatele deschise și semideschise. Aria teritoriului variază semnificativ de la un studiu la altul, densitatea optimă fiind între 0.3 – 0.5 perechi/km², foarte rar ajungând la mai mult de 1.5 perechi/km².

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul regiunilor joase ale întregului Geoparc Mehedinți, cu precădere în jurul și în cadrul localităților.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 10000 – 40000 de perechi Munteanu, 2002.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit cu o populație estimată la 100 - 200 perechi.

Amenințări:

Este o specie zoofagă asociată habitatelor deschise și semideschise iar factorii limitativi sunt cei care țin managementul pădurilor, pășunilor, fânațelor și al terenurilor agricole.

Categoriile de impact: 167,110, 120, 500,501, 502, 503, 421, 240, 241, 243, 624, 700, 701, 703, 710,709,790, 967, 100, 101, 102, 140, 141, 150, 151, 950.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire mai – august.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 200 perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 100 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă pe întreg Geoparcul Platoul Mehedinți, în principal în zonele periurbane.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenili/subadult/an, medie de 3 juvenili/subadult/an și maximă de 5 juvenil/subadult/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 20% juvenili și subaduți, după perioada de reproducere 60% juvenili și subaduți.

Condiții de habitat:

- habitate deschise și semideschise.

Resurse trofice:

- diversitate de insecte, reptile și micromamifere prin menținerea mozaicului de habitate.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

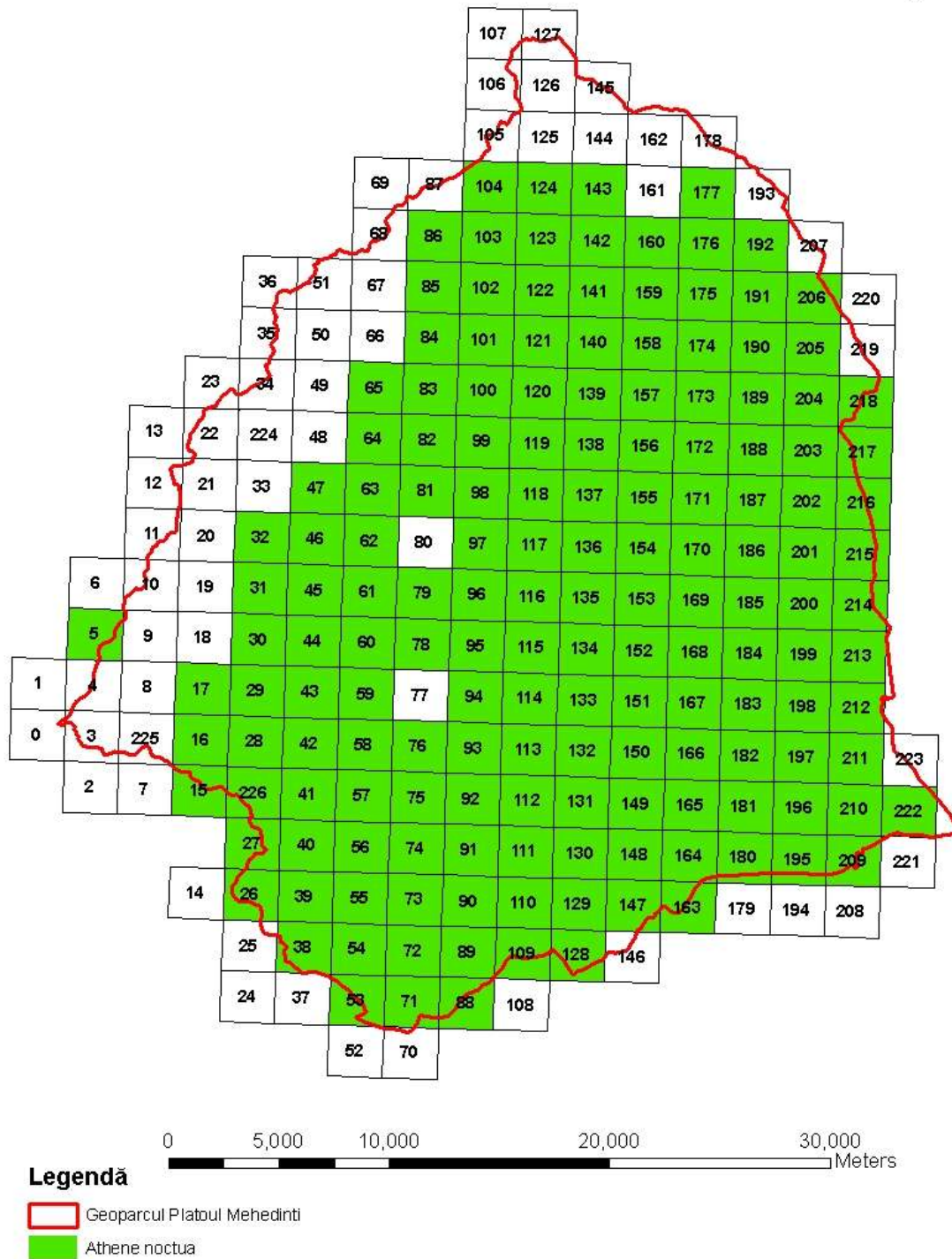
La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea unor habitate deschise și semideschise.

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

Propuneri concrete:

1. Limitarea și interzicerea utilizării insecticidelor în interiorul parcului, cu precădere în zonele cu densitatea ridicată a acestei specii;
2. Menținerea ecosistemelor deschise prin pășunat și cosit;

3. Interzicerea suprapășunatului și menținerea unui pășunat tradițional cu speciile, efectivele și în perioadele utilizate conform măsurii agro-mediu / 1 aprilie și 1 noiembrie, în afara acestei date prezența animalelor domestice pe pășuni este interzisă;
4. Interzicerea conversiei pajiștilor specifice acestor specii în alte tipuri de ecosisteme;
5. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
6. Controlul managementului forestier;
7. Interzicerea depozitării deșeurilor în zonele neamenajate;
8. Reglementarea/controlul activităților turistice vetre de foc;
9. Combaterea deversărilor de poluanți - poluare menajeră, deversări de la vidanjoare, de la spălări pietriș din exploatarea de pe uscat;
10. Eliminarea câinilor și pisicilor ferale;
11. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale.

Cartograma de răspândire a speciei *Athene noctua* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Barbastella barbastellus

Liliacul cârn

Cod SCI: 1308

Ecologie:

Își găsește adăpost în fisurile clădirilor, între câpriori și în găurile grinzilor podurilor, adeseori în scorburi sau sub scoarța arborilor bătrâni, în cuiburi părăsite de păsări, la intrarea peșterilor.

Iarna se adăpostesc în cavități naturale sau artificiale, în scorburile arborilor, pătrunzând și în pivnițe, izolați sau în grupuri mici, uneori asociați cu *P. pipistrellus*. Coloniile pot ajunge până la câteva mii de indivizi.

Aspecte comportamentale

Este o specie destul de rezistentă la frig, hibernând între octombrie/noiembrie și până în martie/aprilie în funcție de condițiile eco-climatice.

Începe să vâneze târziu, după apusul soarelui și până spre zori. Zboară rapid, deasupra arborilor, livezi, grădini, dar și deasupra arterelor mari de circulație, a văilor, parcurgând chiar și zeci de km de la cartierele de adăpost/repaos spre cele de hrănire.

Vânează insecte de dimensiuni mici în special leidoptere și diptere, cu tegumentul moale, inclusiv de pe substrat arbori, litieră. Nu vânează în jurul surselor de lumină artificială.

Femelele formează colonii de reproducere în scorburile arborilor, rar împreună cu masculii.

Nișa trofică:

Este o specie exclusiv insectivoră, ce consumă în special fluturi de noapte, dar și diptere.

Nișa spațială:

Specia are nevoie de un mozaic de habitate din care însă să nu lipsească arborii foarte bătrâni, scorburoși, utilizați pe timpul verii pentru formarea coloniilor de maternitate.

Modelare nișă ecologică:

Mozaicuri de habitate naturale cu păduri bătrâne, sau cel puțin cu o mare densitate de arbori bătrâni izolați.

Estimare populațională:

Populația actuală din România este estimată la 3500 de indivizi.

Amenințări:

Specie amenințată doar de factori antropici;

Categoriile de impact: 110, 164, 241, 330, 331, 332, 340, 390, 421, 422, 501, 530, 604, 624, 710, 962, 972.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: minim 2 indivizi adulți/peșteră sau adăpost.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: 1 juvenil/an.
- vârste: maxima: 16-20 ani; medie: 2,2 - 2,7 ani.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților pastorale.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada iunie-august.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de lepidoptere, neuroptere și diptere.

Disturbare tolerată:

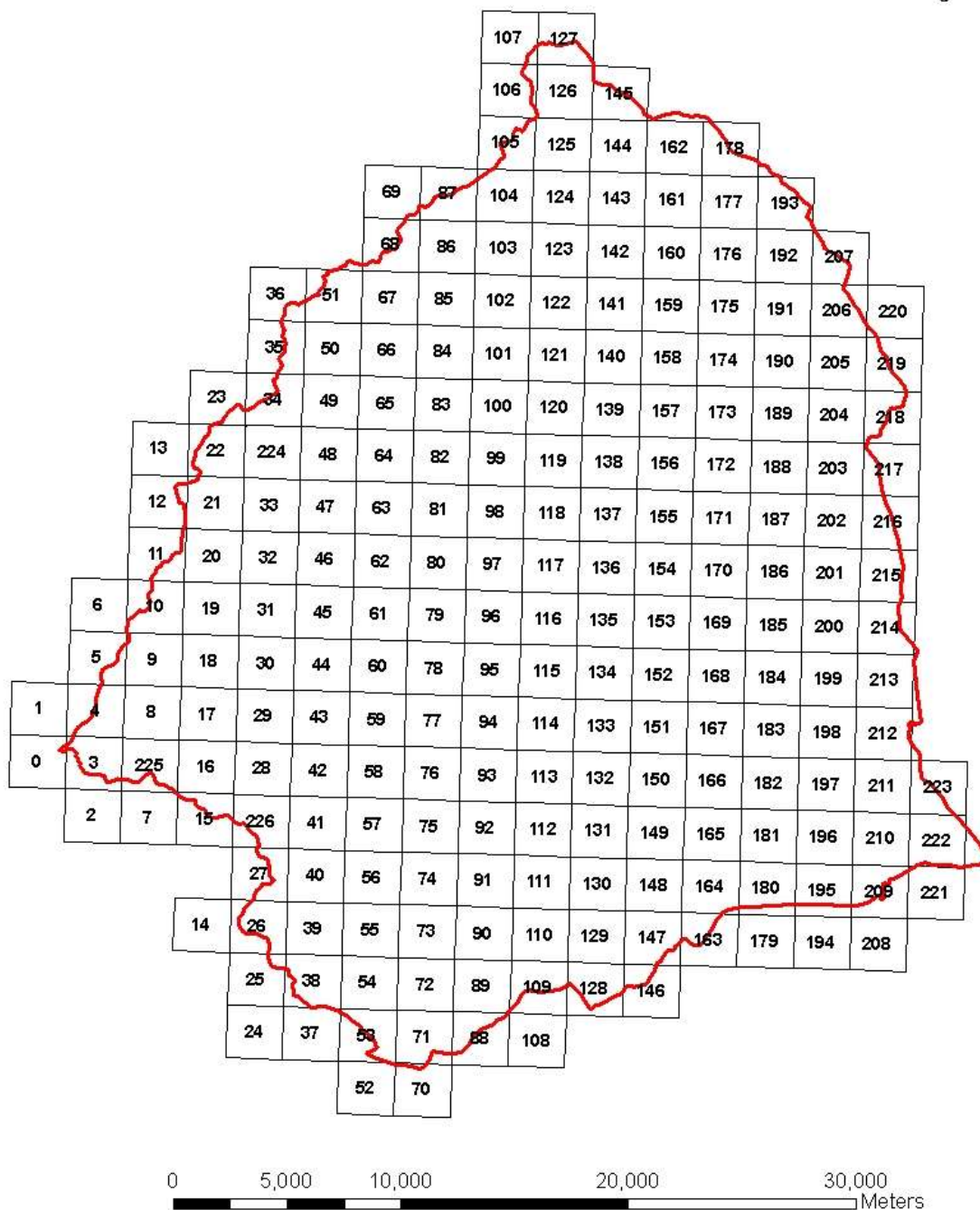
- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Protecția coloniilor din peșteri de tulburări, dar închiderea peșterii cu grilaj este dificilă deoarece această specie este reticentă în ceea ce constă zborul prin grilaje. Conservarea zonelor forestiere și abandonarea consumului de pesticide pe scară largă. Protecția rutelor de migrare.

Propuneri concrete:

1. Dezvoltarea unui program activ îndreptat spre creșterea toleranței populației locale față de această specie prin educare și conștientizare;
2. Instalarea de panouri informative și plasarea semnelor de avertizare în fața peșterilor;
3. Modificarea traseelor astfel încât deranjul speciei să fie minimizat;
4. Modificarea condițiilor de iluminare a peșterilor cu scop turistic;
5. Intrarea în peșteri de către turiști în grupuri de maxim 5 persoane;
6. Interzicerea fotografierii în peșterile cu colonii de hibernare sau de maternitate.

Legendă

 Geoparcul Platoul Mehedinți

Cartograma de răspândire a speciei *Barbastella barbastellus* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Barbus meridionalis

Moioagă

Cod SCI: 1138

Specia, este răspândită în Europa meridională Spania, sudul Franței, nordul Italiei, Coasta Dalmată, vestul Bulgariei, România, urcând spre nord prin Ucraina și ajungând în Slovacia și estul Germaniei. În România rămâne o prezență oarecum comună, având o distribuție relativ largă dar ușor fragmentată. În ultimii ani, datorită îmbunătățirii condițiilor de mediu în special reglementarea deversărilor de tip menajer/urban se observă un proces de continuă extindere a teritoriului acestei specii.

La nivelul teritoriului Geoparcului Platoul Mehedinți, specia a fost semnalată de pe cursul râurilor Bahna, Vârciorova și Topolnița, afluenții râului Motru, Brebina, Izverna și Bulba, în populații relativ numeroase.

Ecologie:

Este o specie reofilă, bentonofagă, ce apare în râurile din etajul colinar și montan, preferând cursurile de ape cu fund pietros, bine oxigenate, având o bună toleranță a apelor cu tendință de încălzire și scădere a nivelului de oxigen din timpul verii. Specia este bine adaptată și perioadelor de scurgere a apelor foarte mici, când cursurile seacă parțial, rezistând și episoadelor de viituri violente.

Aspecte comportamentale:

Perioada de reproducere are loc de regulă în perioada mai-iulie, în zona bancurilor de pietriș, însă este posibil să aibă loc și depuneri de ponte fracționate în perioada de primăvară timpurie și toamnă. Specia intră în competiție cu *Barbus barbatus* ce se regăsește de regulă în cursurile mai domoale; însă în cursurile unde *Barbus barbatus* lipsește, moioaga poate ocupa cu succes nișa ecologică a acestuia.

Nișa trofică:

Se hrănește cu organisme bentice, viermi, crustacee, moluște, larve de insecte, regim alimentar ce poate fi completat cu alge, resturi vegetale, icre sau pentru adulții de talie mare, chiar și alevini sau pești de talie mai mică.

Nișa spațială:

Moioaga ocupă râurile din zona colinară înaltă și montană, fiind asociat habitatelor 3260 și 3290. În majoritatea râurilor care izvorăsc din zone de podiș sau deal lipsește chiar din cursul lor superior care este rapid. Trăiește atât în râuri pietroase, rapide și reci, cât și unele pâraie mai nămolose, care vara se încălzesc puternic, însă numai la munte. Arată preferință mai ales pentru porțiunile de curent puternic și fund pietros.

Modelare nișă ecologică:

Este o specie destul de tolerantă, însă se regăsește doar în ape dulci, având o prezență comună a râurilor din zonele colinare și de munte, fiind în măsură a coloniza rapid sectoare de râu ce au fost supuse anterior unor categorii de impact.

Specia a fost semnalată în zona Geoparcului Platoul Mehedinți, deși se observă absența categoriilor de habitate caracteristice din perimetrul ROSCI0198 Platoul Mehedinți ce se suprapune parțial cu perimetrul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Estimare populațională:

Nu există date la nivel național care să permită o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.

Pe baza datelor existente în prezent, nu se poate face o estimare cantitativă a populației speciei *Barbus meridionalis* de pe teritoriul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Amenințări:

Categorii de impact: 120, 130, 210, 211, 213, 220, 221, 300, 420, 424, 430, 623, 626, 690, 701, 800, 830, 850, 853, 941, 952, 962.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională: ne-estimată

Condiții de habitat:

- menținerea continuității de scurgere a râurilor Bahna, Vârciorova și Topolnița, afluenții râului Motru, Brebina, Izverna și Bulba; evitarea lucrărilor în albie; în cazul unor prelevări de volume, se impune menținerea unor debite de servitute cu minim 15% mai mari decât debitele minime anuale.
- eliminarea deversărilor menajere.
- eliminarea depozitărilor de deșeuri menajere/inerte de pe malul râurilor.

Resurse trofice:

- specii de nevertebrate benthice.

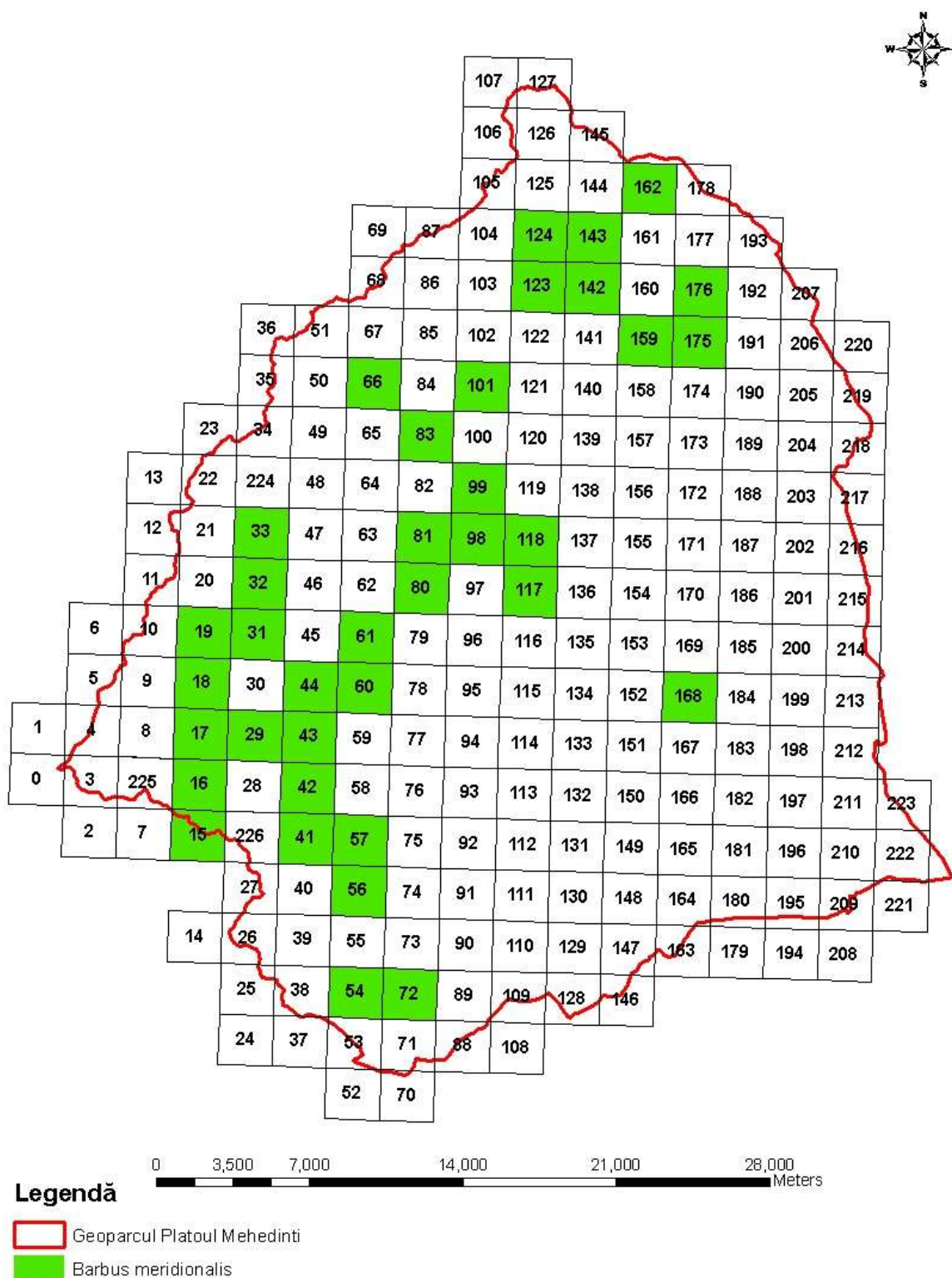
Disturbare tolerată:

- specie relativ tolerantă la factorii de stres și categoriile de impact antropice; în măsură de a recoloniza rapid habitate favorabile; măsuri de protecție atentă a cursurilor de apă unde au fost identificate populații reproducătoare în special în intervalul martie-iulie.

Propuneri concrete:

1. Cartarea atentă și exactă a populațiilor reprezintă pe lângă efortul asociat unei bune cunoașteri a speciei și un indicator valoros de stabilire a refacerii calității apelor;

2. Identificarea zonelor predilecte de reproducere pe fiecare curs de apă și delimitarea acestora în scopul unei protecții stricte; în amonte se va institui o zonă tampon de minim 300m, iar în aval de minimum 100m;
3. Asumarea unor acțiuni de recolonizare cu puiet extras din sectoare învecinate, a sectoarelor unde sunt întrunite condițiile de habitat ale acestei specii;
4. Limitarea populării cu păstrăv *Salmo trutta fario* pe sectoarele sau chiar cursurile de ape unde această specie a fost semnalată, în scopul evitării prădării puietului;
5. Refacerea continuității dintre sectoarele de râu sau afluenții importanți ai acestora acolo unde au apărut barări sau zone de discontinuitate, prin realizarea de scări de pește.

Cartograma de răspândire a speciei *Barbus meridionalis* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Bombina variegata

Buhai de baltă cu burta galbenă

Cod SCI: 1083

Specia a fost semnalată de la Jupânești, Topolnița, Schitul Topolniței, Baia de Aramă, Izverna, Godeanu, Păunești, Bulba, Băroaia, Motru Sec Raport final al studiilor întreprinse de MNINGA 2007 și mai recent, în urma unor studii de teren întreprinse de firma noastră de la Șiroca, Cireșu, Bunoaica, Bâlvănești, Moisești, Izvoru Bârzii, Bârda, Colibași, Crăguiești, Sisești, Ilovița, Șovarna, Rudin, Bala, Dâlma, Ponoarele, Nadanova, Gornovița, Brebina, Turtava, Isverna, Prejna și Gornenți.

Ecologie:

Rămâne poate una dintre cele mai comune specii-criteriu Natura 2000 din România, cu o populație estimată la zeci de milioane de indivizi. În România specia este larg răspândită în Transilvania, Banat, Arcul Carpatic mai rară în afara lanțului carpatic Moldova și Muntenia, în populații izolate, în special în Podișul Central Moldovenesc. Apare în și pe lângă cursuri de ape stătătoare în general mici ce conțin chiar și mai puțin de 1l de apă, spre deosebire de *B. bombina* ce preferă bălțile mai mari, bălți temporare și permanente, ape cu o curgere nu foarte rapidă, zone umede. Suportă foarte bine și habitatele antropizate șanțuri, rigole, bazine artificiale. În afara perioadei de reproducere ce are loc obligatoriu în apă, poate rămâne în mediul acvatic sau poate ieși pe uscat, rămânând însă în apropierea zonelor umede.

Se întâlnește de la altitudini mici de 150m și până în etajul alpin/subalpin, la 2000m.

Spre limita inferioară a distribuției sale și spre vest arealul speciei *B. variegata* se suprapune cu cel al speciei *B. bombina* cu care poate hibridiza ocazional fenomen mai frecvent în zona Podișului Transilvaniei.

În general larvele sunt cele ce suferă de pe urma prădării, adulții având puțini dușmani datorită secrețiilor toxice cutanate.

Aspecte comportamentale:

Este o specie cu activitate nocturnă dar și diurnă, strict legată de mediul acvatic, cu o reziliență mare la factorii de stress. Este o specie gregară, un număr mare de indivizi putându-se regăsi în aceeași baltă chiar și dacă dimensiunile acesteia sunt mici. Pe parcursul unui an parcurge mai multe secvențe de reproducere, ouăle fiind depuse în mici grămăjoare pe fundul apei. Datorită capacității locomotorii înalte, se poate deplasa ușor pe uscat, putând coloniza rapid noile habitate favorabile, chiar și cele apărute în urma unor activități antropice acute cariere, defrișări, căi de acces, șantiere.

Nișa trofică:

Larvele rămân pe perioada de dezvoltare exclusiv fitofage consumă plante, detritus vegetal și alge, treptat dobândind un regim carnivor odată cu finalizarea ciclului metamorfozic. Adulții consumă insecte, larve, oligochete.

Nișă spațială:

Buhaiul cu burtă galbenă nu prezintă exigențe de nișă spațială deosebite, instalându-se în orice ochi de apă temporară sau permanentă, chiar și de dimensiuni foarte reduse, adeseori fiind întâlnit în rigole, bălți, canale de irigații, ochiuri de ape, bălțiri din zona forestieră.

Modelare nișă ecologică:

Mobilitatea speciei și caracterul euribiont face ca prezența speciei să fie limitată doar de mediile extrem xerice, altitudinile foarte mari de peste 2000m. Pentru zona Geoparcului Platoul Mehedinți, date fiind rețelele dense ale căilor de transport în special a celor nesistemate, este perfect plauzibilă și justificată considerarea prezenței speciei în toate cvadratele. O justificare în acest sens este susținută nu doar de datele din teren, ci și de faptul că au fost analizate sistematic, cvadrate care să *nu* fi întrunit exigențele ecologice ale speciei; astfel de cvadrate nu au putut fi evidențiate. Astfel perimetrul Geoparcului Platoul Mehedinți se prezintă ca o entitate în măsură a susține o populație stabilă, oarecum difuză, însă numeroasă a acestei specii, ce se menține în condiții stabile, fără a presupune nici un fel de măsuri de gestiune excepționale.

Estimare populațională:

În baza datelor desprinse din studii recente MNINGA – 2007 dar și a datelor din teren obținute la nivelul anului 2013, ținând cont de densitățile raportate la unitatea de suprafață -ha, cuprinse între 1 și mii de exemplare, o populație la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți de aproximativ 1-5 milioane indivizi.

Date fiind informațiile existente, propunem înlocuirea parțială a atributelor alocate speciei în cadrul Formularului standard al sitului Natura 2000 Platoul Mehedinți ce se suprapune parțial cu perimetrul Geoparcului Platoul Mehedinți după cum urmează:

Populație: Rezidentă – atributul „C” se înlocuiește cu evaluarea numerică a populației de „1-5.000.000i”

Sit. Pop. – se menține atributul „B”.

Conserv. cu toate că perimetrul Geoparcului găzduiește o populație semnificativă aparținând acestei specii, ținând cont de structura habitatelor, la nivelul cărora apar habitate de zone umede restrânse ce satisfac însă cerințele ecologice ale speciei, în scopul de a face o distincție între perimetre dominate de zone umede ex. habitate ripariene, pajiști cu exces de umiditate, considerăm oportun a înlocui atributul „A” cu atributul „B ce reflectă elemente bine conservate, indiferent de clasificarea posibilității de refacere.

Izolare: dată fiind larga răspândire a speciei și conectivitatea cu zone adiacente ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest, ROSCI0069 Domogled Valea Cernei, ROSCI0366 Râul Motru inclusiv de zone seminaturale sau neincluse în rețeaua Natura 2000 unde această specie se regăsește, considerăm oportună menținerea atributului „C”.

Global: se menține atributul „B”.

Amenințări:

Specia, rămâne expusă la mortalitate accidentală, fiind sensibilă la modificarea și degradarea habitatelor, perturbare naturală și impact antropic curent.

Categoriile de impact: 101, 102, 920, 953, 965, 110, 120, 140, 162, 170, 180, 241, 502, 607, 623, 701, 703, 740, 800, 810, 820, 830.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: minim 4 indivizi adulți/100mp la nivelul habitatelor favorabile, în perioada de reproducție aprilie-mai.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 25 mormoloci sau juvenili nou născuți/100 mp.
- structura pe vârste: 10% juvenili și subadulți/100 mp.

Condiții de habitat:

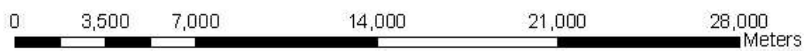
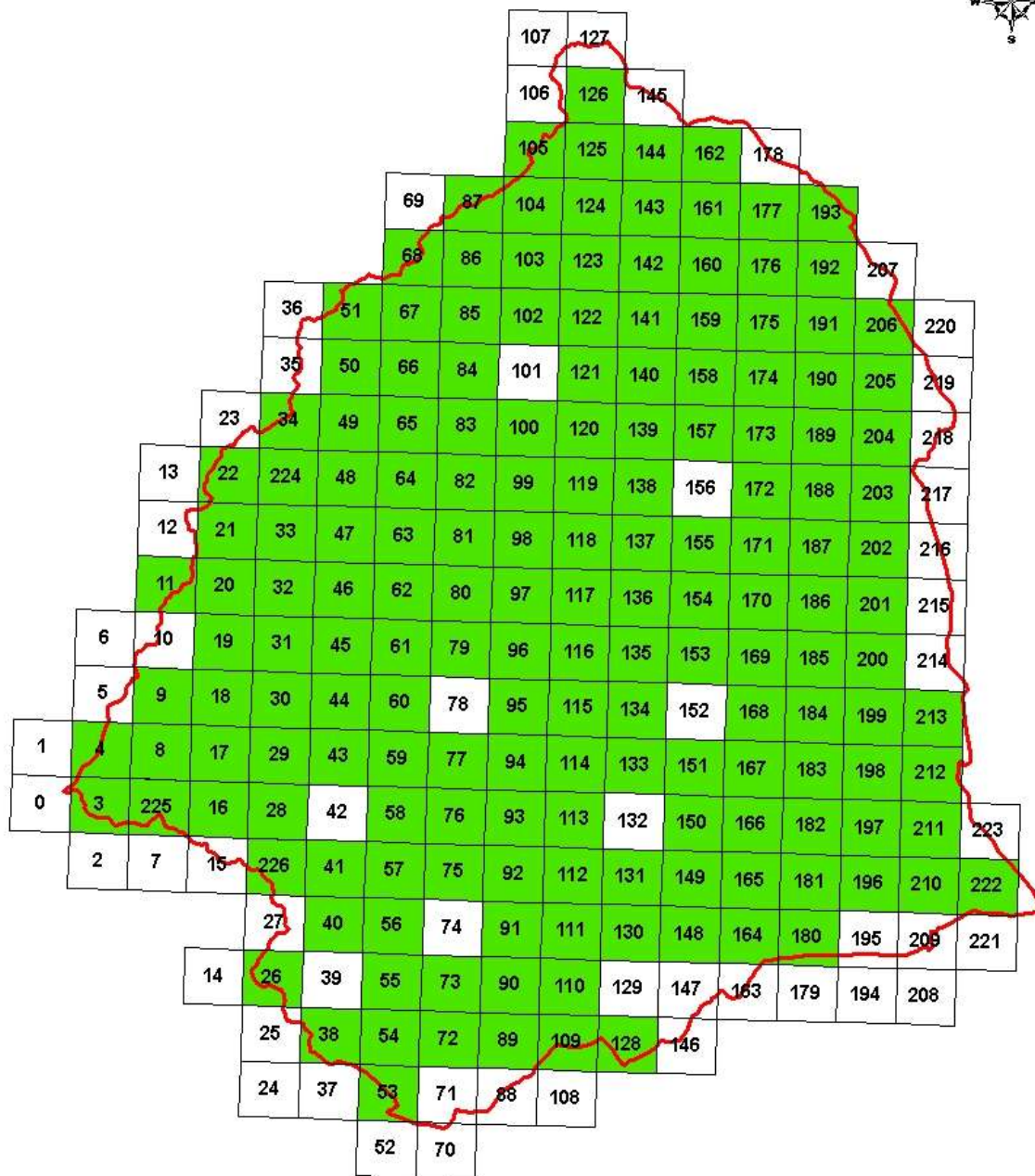
- menținerea habitatelor favorabile; minim 10000mp/2,5kmp.
- menținerea bălților temporale, a rigolelor înierbate de-a lungul căilor de acces, a bălților de la nivelul zonelor forestiere și a perimetrelor cu exces de umiditate la nivelul pajiștilor.
- prezența unor surse de apă stagnantă chiar și temporare.

Disturbare tolerată:

- specie rezilientă, extrem de rezistentă la factori disturbanți.

Propuneri concrete:

1. Păstrarea sistemelor de rigole înierbate de-a lungul căilor de acces; realizarea de poldere de scurgere a pre-plinului rigolelor betonate realizate în proximitatea căilor rutiere sistematizate; păstrarea locurilor de bălțire în zona pajiștilor.

Legendă

- Geoparcul Platoul Mehedinți
- Bombina variegata

Cartograma de răspândire a speciei *Bombina variegata* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Bubo bubo

Buha mare

Cod SPA: A215

Este o specie sedentară, mai frecventă în Transilvania și Moldova, fiind mai rară în restul țării. Din zona Geoparcului Platoul Mehedinți există până în prezent o singură dată de semnalare recentă, certă din zona Obârșiei Cloșani.

Ecologie:

Este una dintre cele mai puternice specii de prădător, cu o distribuție largă, din zone cu climat subarctic până în cele sub-tropicale.

În ciuda taliei sale mari, adeseori această specie trece neobservată datorită secvențelor comportamentale extrem de discrete.

Ocupă habitate de la nivelul mării și până la limita etajului alpin, preferând însă pădurile dense, bătrâne, cu arbori puternici, scorburoși și zone accidentate, de stâncărie. Cuibul îl face pe stâncării, în scorburi mari sau cioate înalte de arbori.

Este o specie ce acceptă facil prezența omului și a activităților antropice curente, însă devine sensibilă în cazul în care este hărțuit.

Aspecte comportamentale:

Perecuția din partea omului, direcționată în mod explicit asupra acestei specii constituie cauza declinului populațiilor în sec. XX. Datorită măsurilor protective, după anii 1970, specia a intrat într-un proces rapid de refacere a populațiilor, simultan cu re-expansiunea habitatului și re-colonizarea unor teritorii Belgia.

Datorită utilizării speciilor de șobolani *Rattus sp.* ca sursă trofică, procesul de refacere populațională a crescut în intensitate și în preajma așezărilor urbane.

Specia s-a pretat bine și la programele de reintroducere Germania, reușind să re-ocupe teritorii în ciuda succesului reproductiv limitat și a mortalității înalte a juvenililor.

Nișa trofică:

Se hrănește cu mamifere mici rozătoare, păsări în special păsări de apă, ajungând la densități mari de 8-13p/100km² acolo unde resursa trofică este abundentă.

Nișa spațială:

Specia se regăsește în habitate mozaicate, cu trupuri de pădure bine închegate cu arbori bătrâni, în alternanță cu pajiști și ochiuri de ape și presărate cu stâncării accidentate sau pereți verticali, apropiindu-se chiar și de marginea așezărilor umane.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zona de nord și nord-vest ale Geoparcului Platoul Mehedinți, la contactul cu perimetrul Parcului Național Domogled – Valea Cernei, la vest de Gornenți sau Obârșia Cloșani, respectiv nord de Giurgiani, zone ce se suprapun parțial de altfel și cu ROSPA0035 Domogled – Valea Cernei, unde *Bubo bubo* apare menționată ca specie criteriu 4-6 p.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 200 de perechi Munteanu, 1994 și 900 perechi Botnariuc & Tatole, 2004.

Date fiind informațiile existente, considerăm că la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, rămâne certificată prezența unei singure perechi cuibăritoare în zona Obârșia Cloșani.

Amenințări:

Specia, se regăsește spre vârful piramidei trofice, fiind unul dintre cele mai puternice păsări de pradă nocturne. Factorii limitatori sunt deregulă centrați în jurul elementelor disturbatoare și generatoare de stress, la care se adaugă dificultatea găsirii unor locuri favorabile de cuibărire.

Categorii de impact: 101, 110, 120, 140, 162, 164, 170, 230, 301, 402, 403, 501, 502, 602, 608, 620, 622, 623, 624, 626, 701, 703, 710, 730, 740, 962.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: minim 3 perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul zonei de N și NV a Geoparcului Platoul Mehedinți.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 1 juvenil/subadult/an.
- structura pe vârste: 20% juvenili și subadultți.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea exploatării resurselor naturale silvice, exploatare cariere. pe o rază mai mică de 2 km față de eventuale zone de cuibărire identificate.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada martie-iunie.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de iepuri, micromamifere, alte vertebrate mici inclusiv păsări.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție;

Măsuri de conservare:

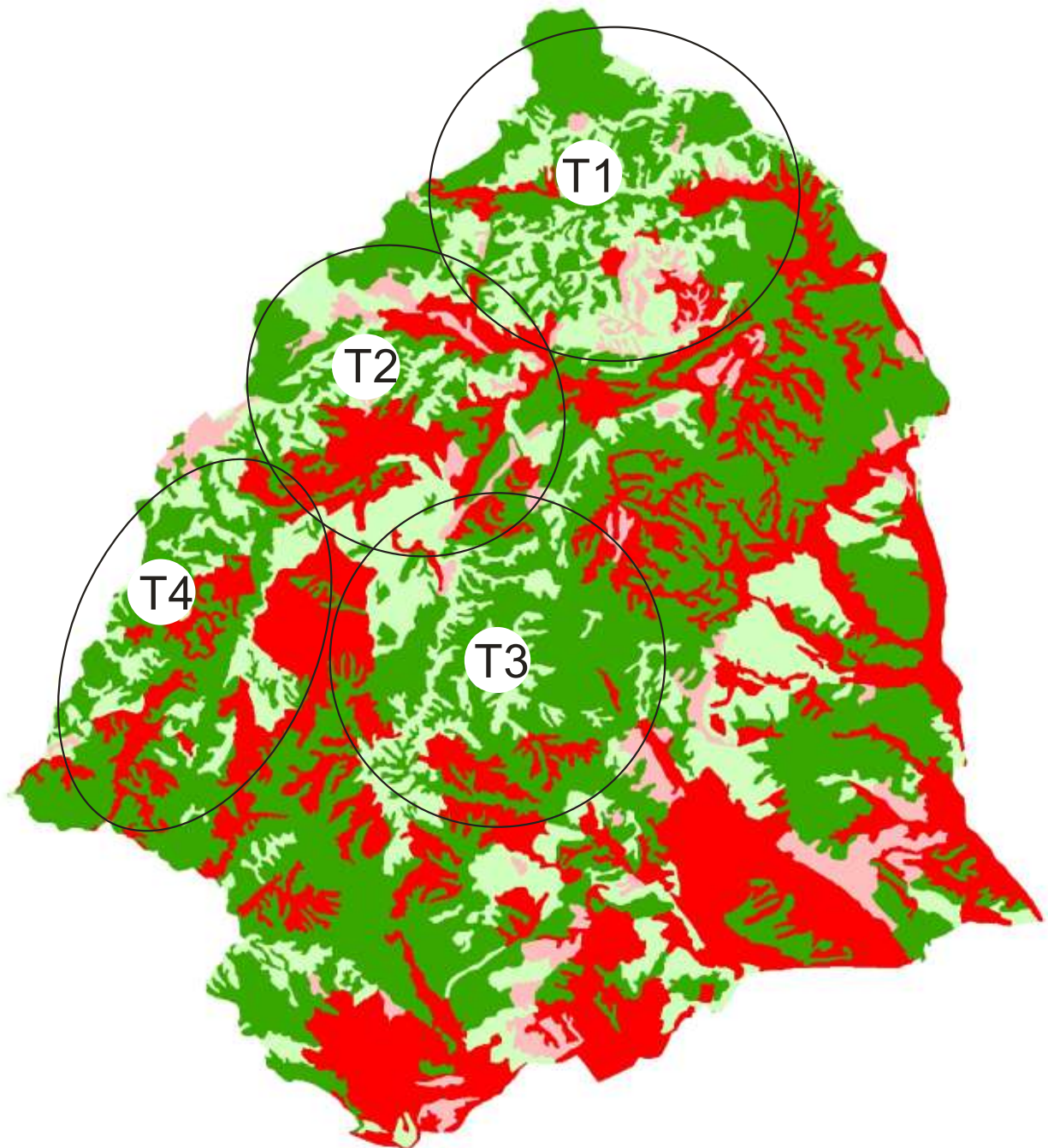
Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă două direcții: protecția efectivă și protecția zonelor de cuibărire.

În ceea ce privește protecția efectivă, se impune aplicarea cu maximă strictețe a prevederilor legale, eliminarea braconajului, supravegherea strictă și constantă a cuiburilor pe perioada martie-august. În conformitate cu prevederile Directivei Păsări: specia „este subiectul măsurilor de conservare specială a habitatului în scopul asigurării supraviețuirii și reproducerii în aria sa de distribuție”, iar Statele Membre ale Uniunii Europene „vor clasifica cele mai potrivite zone ca număr și extindere ca arii de conservare specială SPA dedicate conservării speciilor, luând în considerare exigențele de protecție ale acestora în aria geografică terestră sau marină de la nivelul de aplicare a Directivei”.

Fiind o specie cu un spectru trofic destul de larg, ce se adaptează unei varietăți mai mari de habitate ce le utilizează ca teritoriu de vânătoare, eforturile de conservare trebuie îndreptate spre protecția cât mai strictă a eventualelor locuri de cuibărire identificate.

Propuneri concrete:

1. Identificarea eventualelor zone de cuibărire și evitarea oricăror elemente de perturbanță; trecerea în regim de protecție strictă a zonelor de cuibărire și limitarea oricăror activități antropice pe o rază de minim 500m;
2. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale.

Modelarea nișei ecologice a speciei *Bubo bubo*, cuprinde zona centrală, de nord, nord-vest și vest a Geoparcului Platoul Mehedinți; T1 reprezintă nișa ecologică de prezență certificată a speciei la nivelul parcului, în timp ce T2-T4 reprezintă perimetre cu potențial favorabil de cuibărire, iar cu linie neagră sunt trasate teritoriile potențiale de vânătoare ce pot fi ocupate de această specie.

Bufo bufo

Broasca râioasă brună

Ecologie:

Este o specie puțin pretențioasă, este prezentă într-o mare varietate de habitate. Este o specie rezistentă la frig, dar necesită umezeală. Pentru reproducere preferă bălți mai mari, de preferință permanente.

Aspecte comportamentale:

Este o specie terestră și crepusculară, antropofilă.

Reproducerea are loc la finele lunii martie, începutul lunii aprilie. Ouăle sunt depuse pe vegetația submersă, în cordoane lungi de până la 7 m.

În timpul zilei ocupă galerii subterane de rozătoare sau își sapă singură galerii, dar se poate refugia și în crăpături de stâncă, sub pietre, trunchiuri de copaci, funze sau tufe dense de vegetație. Fiind o specie masivă și cu corpul îndesat se mișcă lent, se târăște sau execută salturi scurte.

Nișa trofică:

Se hrănește cu artropode, gasteropode și oligochete, chiar și cu vertebrate mici.

Nișa spațială:

Trăiește în păduri, zone cu tufărișuri, zăvoaie, lunci, și în zone pietroase sau înierbate, de la 0 la 1200 m altitudine.

Modelare nișă ecologică:

Specie întâlnită într-o varietate mare de habitate, apărând chiar și în cele antropizate.

Estimare populațională:

În România este răspândită în cea mai mare parte a țării, cu excepția regiunilor stepice din estul Câmpiei Române și a sudului și centrului Dobrogei. În țară efectivul este estimat la sute de mii de exemplare.

Amenințări:

Specia este afectată de drenări, poluare, distrugerea habitatelor terestre și acvatice, colectarea în mod ilegal.

Categorii de impact: 110, 180, 213, 240, 241, 401, 420, 421, 422, 502, 600, 623, 700, 701, 703, 740, 803, 810, 920, 966.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: aproximativ 6000 ouă/pontă/adult/an.
- structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării.

- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada martie-aprilie.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de artropode, gastropode și oligochete.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Menținerea prezenței unor indivizi în zonele umede.

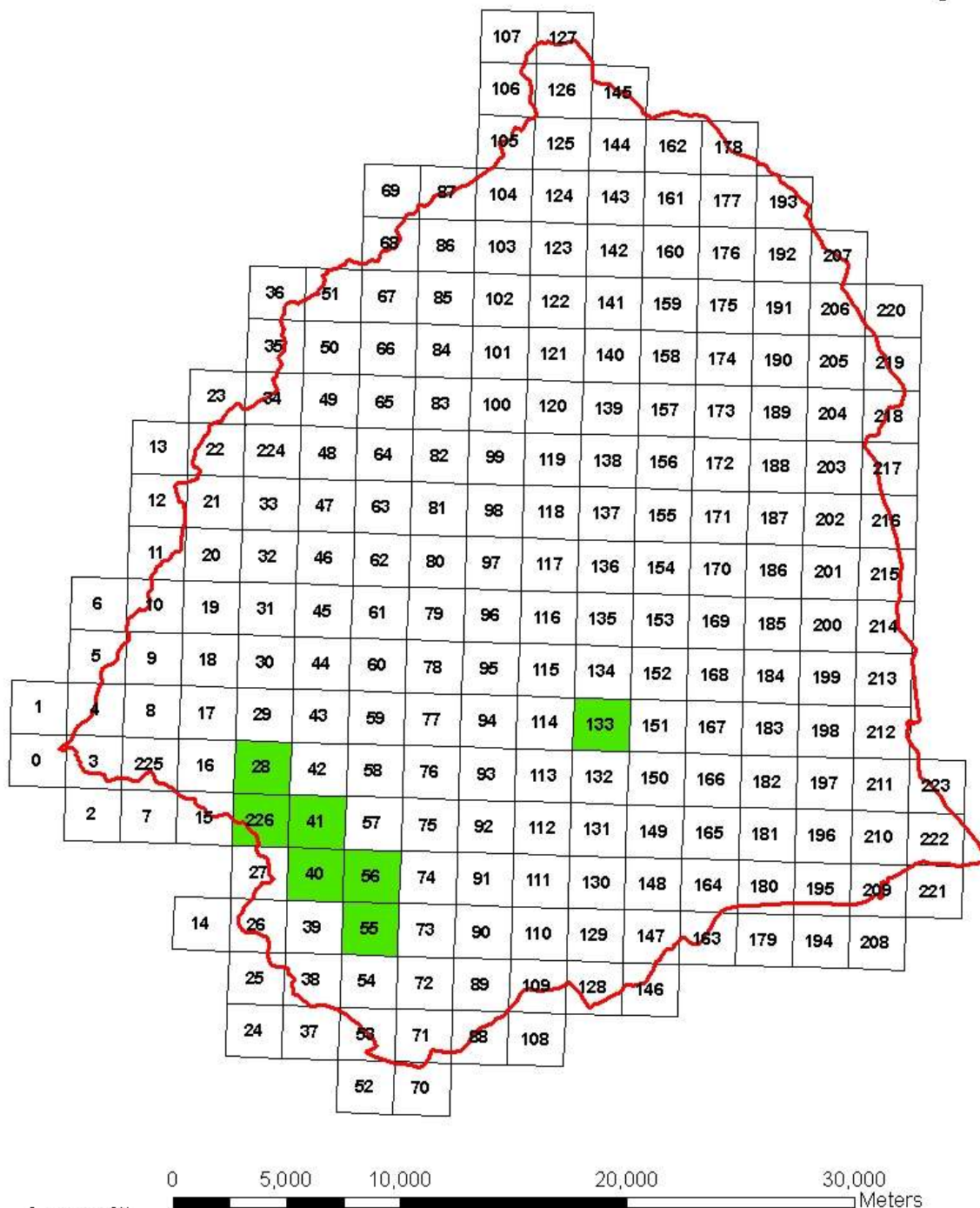
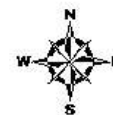
Prevenirea poluării apelor și a solului.

Organizarea unor seminarii de informare și conștientizare a populației locale și pentru turiști.

Acțiuni directe și responsabile privind prezervarea calității habitatelor.

Propuneri concrete:

1. Combaterea poluării apelor și a solului;
2. Combaterea despăduririlor;
3. Interzicerea vehiculelor motorizate în habitatele frecventate de această specie;
4. Interzicerea colectării speciei;
5. Interzicerea drenării lacurilor și bălților;
6. Crearea de canale de trecere sub drumurile învecinate cu habitatele speciei

Cartograma de răspândire a speciei *Bufo bufo* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Bofo viridis

Broasca râioasă verde

Ecologie:

Este o specie politipică, eurasiatică și nord-africană, crepuscular–nocturnă, frecventă în plină stepă, adaptată la lipsa de umiditate și chiar la salinitate.

Aspecte comportamentale:

Specia are un mare potențial de dispersie, efectuând migrații la distanțe mari, în special indivizii tineri. Poate fi frecvent observată în zonele rurale vânând insectele noaptea în jurul stâlpilor pentru iluminat.

Orăcăie în cor, sunetul fiind greu de confundat, ca un tril neîntrerupt ce durează până la 10 secunde ce se poate reda prin “r-r-r-r-r ”. În perioada de reproducere, la masculi apar calozități nupțiale pe primele trei degete ale membrului anterior.

Se reproduce în orice ochi de apă, permanent sau temporar, inclusiv ape salmastre. În orașe se reproduce frecvent în lacuri și bazine de agrement, în special în cele lipsite de pești.

Nișa trofică:

Se hrănește cu râme, muște, limacși.

Nișa spațială:

Trăiește în regiuni stepice, înierbate, pietroase, nisipase, dar și în mlaștini, păduri, zone cu tufișuri, zăvoaie, lunci, de la 0 la 1700 m altitudine.

Modelare nișă ecologică:

Specie întâlnită într-o varietate mare de habitate, apărând chiar și în cele antropizate.

Estimare populațională:

Specia este răspândită în cea mai mare parte a țării. În țară efectivul este estimat la sute de mii de exemplare.

Amenințări:

Specia este afectată de drenări, poluare, distrugerea habitatelor terestre și acvatice, colectarea în mod ilegal.

Categorii de impact: 110, 180, 213, 240, 241, 401, 420, 421, 422, 502, 600, 623, 700, 701, 703, 740, 803, 810, 920, 966.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 1000 ouă/pontă/adult.
- structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea.

- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada aprilie-iunie.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de râme, muște, limacși.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Prevenirea poluării apelor și a solului.

Organizarea unor seminarii de informare și conștientizare a populației locale și pentru turiști.

Acțiuni directe și responsabile privind prezervarea calității habitatelor.

Propuneri concrete:

1. Combaterea poluării apelor și a solului;
2. Combaterea despăduririlor;
3. Interzicerea vehiculelor motorizate în habitatele frecventate de această specie;
4. Interzicerea colectării speciei;
5. Interzicerea drenării lacurilor și bălților;
6. Crearea de canale de trecere sub drumurile învecinate cu habitatele speciei.

Campanula serrata

Clopoței

Cod SCI: 4070

O revizie a distribuției speciei la nivel național a fost realizată de Sârbu 2006, fiind semnalate 49 de localități, dintre care însă nici una nu se regăsește în zona Geoparcului Platoul Mehedinți. De asemenea semnalarea speciei lipsește din cadrul Raportului final al studiilor întreprinse de MNINGA 2007. Mai recent, specia a fost semnalată de Negrean 2012 din proximitatea Obârșia Cloșani.

Ecologie:

Este o specie petrofilă, ce apare însă și în pajiști, tufărișuri și grohotișuri, din etajul fagului și până în cel alpin. Preferă pantele însoțite, drenate moderat, cu soluri moderat-slab acide și un conținut slab de azot mineral, suportând slab umbrirea, adaptată climatelor montane.

Fitosociologie:

De regulă în *Potentillo ternatae-Nardion*, *Molinio-Arrhenatheretea*.

Nișă ecologică:

Pajiști în stare naturală, însoțite, slab pășunate, eventual fânațe cosite ocazional.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor de stâncărie, dinspre limita vestică, unde apar și pajiști naturale dezvoltate pe calcare.

Estimare populațională:

O singură semnalare de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, fără a exista însă și o estimare populațională.

Date fiind informațiile existente, propunem înlocuirea parțială a atributelor alocate speciei în cadrul Formularului standard al sitului Natura 2000 Platoul Mehedinți ce se suprapune parțial cu perimetrul Geoparcului Platoul Mehedinți după cum urmează:

Populație: se menține atributul „R”, dat fiind faptul că până la ora actuală se cunoaște doar o singură semnalare a unei populații ne-estimate populațional.

Sit. Pop. – se menține atributul „C”.

Conserv. – se menține atributul „B”.

Izolare: dată fiind prezența speciei în situl proximal ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei, considerăm populațiile ca fiind neizolate, propunând astfel alocarea atributului „C”, marcându-se astfel prezența unei populații continue dar difuze ce se întinde de-a lungul întregului Arc Carpatic.

Global – se menține atributul „B”.

Amenințări:

Categorii de impact: 100, 102, 120, 130, 140, 150, 161, 162, 163, 170, 180, 250, 251, 301, 331, 401, 402, 403, 409, 421, 430, 602, 623, 624, 626, 629, 703, 730, 740, 900, 920, 930, 942, 943, 948, 950, 951, 952, 953, 954, 975.

Măsuri de conservare:

Prezervarea habitatului în care specia a fost semnalată.

Propuneri concrete:

1. Cartarea cât mai exactă a prezenței speciei la nivelul zonei de semnalare și stabilirea dimensiunii populației;
2. Prezervarea strictă a exemplarelor regăsite;
3. Interzicerea cu strictețe a pășunatului în perioada de vegetație a speciei martie-septembrie;
4. Menținerea structurii deschise a habitatului prin utilizarea pășunatului ca instrument de management conservativ – se vor utiliza doar vite mari vaci, bivoli, cai, în perioada de toamnă; în cazul în care nu se poate face apel la pășunat se va recurge la cositul târziu;
5. Asumarea unor acțiuni directe de reintroducere, recolonizare a speciei prin recoltarea controlată de semințe și propagarea acestora în puncte favorabile de vegetație in situ.

Canis lupus

Lupul

Cod SCI: 1352*

Specia a fost semnalată ca prezență certă în anul 2007 Raport final MNINGA, în baza excrementelor găsite în zona Motru Sec. În baza relatărilor localnicilor, aceștia au indicat o prezență sporadică, în special pe perioada de iarnă în zonele nordice și nord-vestice ale Geoparcului Platoul Mehedinți, Godeanu, nord de Isverna, vest de Giurgiani.

Conform evaluărilor făcute de Manen 2002 în baza analizei estimărilor de la nivelul fondurilor de vânătoare, în zona Moisești-Podeni-Cireșu ar exista un haitic redus dimensional, format din 1-3 indivizi, iar spre contactul cu perimetrul Parcului Național Domogled - Valea Cernei, ar mai fi posibilă existența unui haitic mai consistent format din 4-7 indivizi, ce acoperă însă un teritoriu mai vast, ce se întinde până spre Parcul Național Retezat.

Ecologie:

Este o specie destul de sfioasă, evitând contactul cu omul, preferând a rămâne retrasă spre zonele de interior ale pădurilor întinse din lungul Arcului Carpat. În afara Arcului Carpat Câmpia Română, Moldova, specia se menține doar datorită protecției acordate de către om. Ocupă pădurile din etajele înalte din etajul fagului până în etajul molidului, pătrunzând în tufărișurile subalpine pe timpul verii sau coborând spre etajul stejarului iarna.

Aspecte comportamentale:

Rămâne o specie sfioasă, retrasă, ce se aventurează rar în afara pădurilor și doar pe timpul iernii, când devine gregară, atacând în haită uneori și animale domestice în special câini și porci din proximitatea localităților mai izolate sau cu o structură mai laxă. Vara rămâne în haiticuri laxe, femela îngrijindu-și puii uneori ajutată și de mascul sau alte femele nereproducătoare.

Culcușul este amplasat în zone liniștite, de obicei sub rădăcina unui arbore doborât, scorburi, adâncituri de teren, localizate în apropierea unor surse de apă și, de preferință, pe expoziții însorite.

Teritoriul unei haite este destul de întins, variind de la 50 km² la 150 km², limitele teritoriului fiind marcate prin vectori odorizanți și fiind, în general, respectat de celelalte haite învecinate. În acest teritoriu pot exista și exemplare solitare foarte tinere sau bătrâne.

Comunicarea între indivizi se realizează prin urlet, care se poate auzi de la distanțe apreciabile. Lupul are o viață socială complexă, în cadrul fiecărei haite existând o ierarhizare strictă.

Dintre simțuri, cel mai dezvoltat este mirosul, urmat de auz și de văz. Astfel, lupul este un animal foarte precaut, care evită contactul cu omul, adaptându-se ușor diferitelor condiții din teren.

Este un prădător cu spectru larg, care include atât mamifere mici și insecte dar și mamifere de talie mare, consumând în același timp și cadavrele prăzilor ucise de alte specii. În acest context, trebuie subliniat rolul de selecție pe care îl exercită lupul în ecosistemele forestiere, în general, prada sa predilectă fiind constituită din exemplare slăbite, bolnave, bătrâne sau neexperimentate, care pot fi ucise mai ușor, cu un consum energetic mult redus.

Interacțiunile cu activitățile umane constau din prădarea asupra turmelor de animale domestice și competiția cu vânătorii pentru speciile de ierbivore. Specia rămâne extrem de mobilă, ajungând să acopere distanțe foarte mari pe parcursul unei zile până la 30 km, teritoriile de vânătoare fiind extinse de regulă peste 100 kmp, depășind teritoriul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Nișa trofică:

Este o specie exclusiv carnivoră, oportunistă, ce consumă și stârvuri.

Nișa spațială:

Specia are nevoie de habitate întinse, compacte de pădure, unde se regăsesc și zone de stâncării sau versanți cu văi accidentate, abrupte, unde ocupă vizuine pentru adăpostirea celor 2-8 pui.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor forestiere compacte din zona de nord și nord-vest ale Geoparcului Platoul Mehedinți, la contactul cu perimetrul Parcului Național Domogled – Valea Cernei.

Estimare populațională:

Populația actuală este concentrată în nuclee din zona Munților Apuseni, Carpații Meridionali Bucegi, Ciucaș și Carpații Orientali Călimani. Aproximativ 40% din populația europeană se regăsește în România, numărul de indivizi fiind estimat între 2750 2002: van Maanen & Colab. și 2500 Lista Roșie a Vertebratelor din România. Populația de la nivelul României reprezintă aproximativ 2% din populația mondială, cele mai însemnate efective regăsindu-se în Rusia.

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți sunt estimate a apărea între 1 și 6 exemplare, însă date fiind particularităților etologice, acestea nu rămân strict cantonate la acest perimetru, acoperind suprafețe de teritoriu și din zona Parcului Național Domogled Valea Cernei și ajungând în contact probabil cu populațiile din zona Parcului Național Retezat.

Date fiind informațiile existente, propunem înlocuirea parțială a atributelor alocate speciei în cadrul Formularului standard al sitului Natura 2000 Platoul Mehedinți ce se suprapune parțial cu perimetrul Geoparcului Platoul Mehedinți după cum urmează:

Populație: Rezidentă – se înlocuiește atributul „P” cu „1-5i”.

Sit. Pop. – se înlocuiește atributul „D” cu atributul „C”.

Conserv. - condițiile de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți se pretează bunei gestiuni ce poate conduce la o refacere a populației acestei specii, presupunând însă un efort considerabil, în special în ceea ce privește acceptarea creșterea nivelului de toleranță din partea comunităților locale, sau aplicarea unor măsuri compensatorii funcționale în cazul apariției prădării. Propunem alocarea atributului „C”.

Izolare: mobilitatea mare a speciei îi conferă o bună conectivitate, drept pentru care propunem alocarea atributului „C”.

Global: condițiile actuale oferite de sit prezintă umană, densitatea căilor de acces, zone nemorale relativ limitate ca extindere și puternic fragmentate îngădesc posibilitatea de refacere a populației acestei specii, drept pentru care propunem alocarea atributului „C”.

Amenințări:

Specia, se regăsește în vârful piramidei trofice, fiind amenințată doar de factori antropici; puii și subadultii rămân extrem de expuși la atacul câinilor fără stăpâni sau nesupravegheați în special a celor ciobănești.

Categoriile de impact: 101, 110, 150, 164, 165, 167, 170, 221, 230, 402, 403, 430, 502, 600, 602, 608, 620, 622, 623, 626, 701, 703, 710, 740, 960, 962, 964, 969.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: minim 3 indivizi adulți 300kmp spații naturale dominate de formațiuni nemorale.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 2 juvenili/subadulti/an.
- structura pe vârste: 20% juvenili și subadulti.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților pastorale.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada martie-iunie.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de iepuri, unghulate pentru a se evita prădarea animalelor domestice.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Menținerea prezenței haiticurilor la nivelul zonelor nordice și nord-vestice ale Geoparcului Platoul Mehedinți se poate face prin asumarea unor acțiuni directe și responsabile privind atât

prezervarea calității habitatelor cât și legate de educarea și conștientizarea populației locale, în direcția creșterii toleranței față de această specie.

Propuneri concrete:

1. Dezvoltarea unui program activ îndreptat spre creșterea toleranței populației locale față de această specie prin educare și conștientizare;
2. Eliminarea haitelor de câini ferali;
3. Controlul câinilor ciobănești: utilizarea de jujee, deparazitare și vaccinare constantă, limitarea efectivelor de câini la maximum 5/turmă turme sub 200 capete și 8/turmă turme mai mari de 200 capete;
4. Instalarea de perimetre de protecție a turmelor prin intermediul țarcurilor electrice;
5. Instalarea unui moratoriu pentru vânarea acestei specii până la stabilirea unei populații de 10-12 indivizi la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți; eliminarea braconajului;
6. Identificarea, în colaborare cu autoritățile locale, a unor soluții de hrănire a lupilor în special pe timpul iernii cu stârvuri preabatorizate sau chiar eliberarea de animale domestice debile în zonele de acțiune ale haitelor pentru stimularea comportamentelor de prădare și evitarea prădării în zona gospodăriilor;
7. Instaurarea de măsuri de protecție veterinară deparazitări, vaccinări orale pentru reducerea mortalității în special juvenile și creșterea speranței de viață;
8. Asumarea unei scheme funcționale de compensare a eventualelor daune produse de prădare asupra șeptelului domestic în scopul asigurării cooperării cu comunitățile locale și a creșterii toleranței;
9. Identificarea și protecția zonelor alese de femele pentru fătare, până la părăsirea acestora mai-iunie.

Capreolus capreolus

Căprioara

Este una din speciile de vânat cu răspândire largă în țară, prezentă din etajul de câmpie și până în cel montan. În anul 1951 s-a înregistrat cel mai mic efectiv de doar 14.000 exemplare, ulterior, prin măsuri coercitive, populația s-a refăcut, ajungând la aproape 300.000 exemplare. Ulterior, populația a scăzut datorită gestiunii defectuoase, chimizării agriculturii, fragmentării habitatelor, urbanizării. În zona Geoparcului Platoul Mehedinți, specia a fost semnalată de la Baia de Aramă și Motru Sec MNINGA – Raport final – 2007, fiind observată pe parcursul anilor 2012-2013 și de la Bălvănești, Godeanu, Cireșu, Ilovița, Sovârna și Podeni. Mobilitatea mare a speciei, favorabilitatea habitatelor de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți dar și dimensiunea probabilă a populațiilor face ca răspândirea acestei specii să fie în fapt mult mai largă, lipsind doar din zonele puternic antropizate.

Ecologie:

Specia este răspândită într-o mare varietate de habitate, de la păduri decidue, mixte și de conifere, până la pășuni și terenuri agricole. Habitatul preferat îl reprezintă un mozaic de pădure cu terenuri agricole și pășuni, fiind bine adaptată la zone agricole. În cadrul acestei specii au fost descrise două ecotipuri Cotta, 1992: de pădure și de câmp. Căpriorul de pădure preferă zone în care există trupuri de pădure, între 100-500 ha, între care există terenuri agricole și fânețe. Căpriorul de câmp nu intră niciodată în pădure, petrecându-și toată viața în culturi agricole și adăpostindu-se în tufărișurile marginale sau râpele cu vegetație luxuriantă din interiorul terenurilor agricole. Toamna rămâne și în porumbiștile nerecoltate.

Aspecte comportamentale:

Trăiește în grupe de 10-15 indivizi, populațiile fiind sedentare, ocupând un anumit teritoriu. După alți autori, masculii sunt solitari de primăvara până toamna, formând grupuri doar pe timpul iernii. Primăvara masculii își aleg sectoare de trai separate, iar pe timpul verii grupurile sunt formate doar din femelă și iezi ei, uneori și un mascul tânăr. Grupurile sunt constituite din 3-8 indivizi în pădure și ceva mai mari în câmp.

Împerecherea are loc în iulie-august, dar implantarea ovulului fecundat este întârziată, el rămânând într-o stare de inactivitate pentru circa 4 luni. Fătarea are loc în martie-aprilie, când căprioara dă naștere de obicei la doi pui Murariu, 2004.

În natură trăiesc 10-12 ani. Pentru căprioarele adulte dușmanii naturali sunt în principal lupii și râșii. Puii sunt atacați și de alte carnivore, dar și păsări și chiar mistreți Murariu, 2004. Factorii de mediu care afectează cu precădere efectivele de căprioare sunt temperaturile foarte scăzute din timpul iernii și zăpezile abundente Murariu, 2004.

Nișa trofică:

Este o specie exclusiv ierbivoră, ieșind în căutarea hranei în principal dimineața și seara când consumă ierburi și ramuri cu frunze de arbori și arbuști.

Nișă spațială:

Specia are nevoie de habitate mozaicate, atât ecoforma de pădure, păduri cu poieni, liziere cât și cea de câmp culturi agricole, pășuni, tufărișuri, pâlcuri de arbori, variat conformate, cuprinzând atât zone de hrănire deschise cu vegetație ierboasă diversă și bogată, cât și zone de adăpost cu tufărișuri, zone cu ierburi înalte.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare atât la nivelul habitatelor nemorale forestiere cât și a celor deschise.

Estimare populațională:

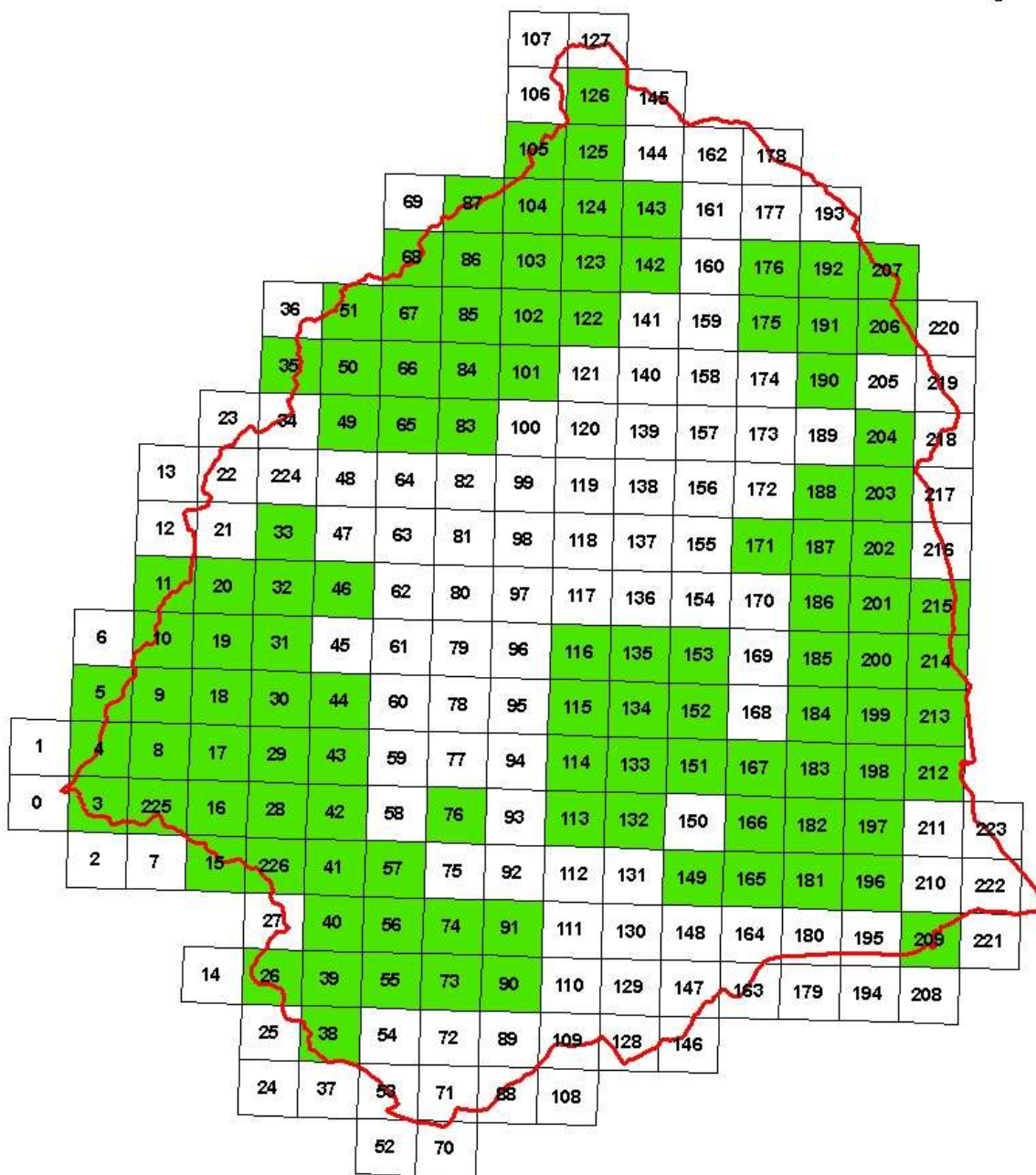
Datele din prezent nu permit o evaluare populațională a acestei specii.

Măsuri de conservare:

Măsurile de conservare pun accentul pe creșterea toleranței populației locale prin educație și creșterea conștientizării.

Propuneri concrete:

1. Limitarea vânătorii până la atingerea unei populații optime de minimum 230-300 indivizi; eliminarea braconajului;
2. Instalarea de hrănituri, sărării și adăpători în special în zonele unde resursele de apă sunt limitate;
3. Eliminarea câinilor ferali;
4. Controlul câinilor ciobănești: utilizarea de jujee, deparazitare și vaccinare constantă, limitarea efectivelor de câini la maximum 5/turmă turme sub 200 capete și 8/turmă turme mai mari de 200 capete;
5. Controlul sanitar veterinar deparazitare/vaccinare a turmelor de animale domestice în special capre, dar și oi, vaci și cai pentru limitarea răspândirii epizootiilor;
6. Eliminarea practicilor abuzive de pășunare în interiorul pădurilor;
7. Asumarea unei scheme funcționale de compensare a eventualelor daune produse culturilor agricole în scopul asigurării cooperării cu comunitățile locale și creșterii toleranței.

Legendă

- Geoparcul Platoul Mehedinți
- Capreolus capreolus

Cartograma de răspândire a speciei *Capreolus capreolus* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Carduelis cannabina

Cânepar

Cod EUNIS: A366

Câneparul este un migrator parțial, comun în zonele deschise cu mărăcini și tufărișuri, parcuri și grădini.

Ecologie:

Trăiește cu precădere în zonele joase, dar, dacă găsește habitat specific poate să urce până la 2000 m.

Aspecte comportamentale:

În timpul perioadei de reproducere specia este teritorială, fiind observată adesea în perechi, înafara acestui sezon devine gregară, formând stoluri mici, de zeci de indivizi. Este principal monogamă, dar au fost observate și cazuri de poliginie, perechea se menține pe parcursul unui sezon de reproducere, se formează primăvara sau uneori chiar mai devreme. Cuibăresc de cele mai multe ori în perechi solitare dar au fost observate cazuri în care 2 - 12 perechi s-au grupat și au cuibărit într-un sistem semicolonial în care perechile vecine manifestă relații sociale puternice între ele. Ponta care variază între 4 - 7 ouă în general 4 - 5, este depusă din aprilie-mai până cel târziu în august. Puii nidicoli eclozează după 10 - 14 zile, sunt capabili să zboare după 11 - 13 zile, însă sunt hrăniți de ambii părinți încă 14 zile după ce au părăsit cuibul. Aceștia devin capabili de reproducere în primăvara anului următor.

Nișa trofică:

Specie principal granivoră, în timpul perioadei de reproducere consumă și nevertebrate mici pentru a asigura cantitatea de proteine necesară creșterii puilor. Din bibliografie reiese că 53% din hrană o procură din terenurile agricole, 44% din pârloagele lăsate în paragină și pajiști, 2% din parcuri și grădini și 1% din răzoarele terenurilor agricole.

Nișa spațială:

Specia se regăsește în habitatele deschise și semideschise din zonele joase până la altitudini mai mari, acolo unde habitatul lor tipic zone deschise cu mărăcini și tufărișuri este prezent. Densitatea perechilor clocitoare variază în general între 2-6 perechi/km².

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zonele joase ale Geoparcului Mehedinți, în special în jurul așezărilor umane și în zonele agricole, unde terenurile cultivate sunt delimitate de tufărișuri și mărăcini.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 100.000 și 200.000 de perechi Munteanu, 2002.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit, fiind frecventă și având o populație estimată la 300 - 600 de perechi.

Amenințări:

Este o specie granivoră asociată habitatelor deschise cu arbori izolați, terenurilor agricole și zonelor antropice, din această perspectivă factorii limitativi sunt cei de folosirea insecticidelor și a erbicidelor, de modul de utilizare al terenurilor și de managementul acestora managementul pășunilor și fânațelor – eliminarea tufărișurilor.

Categoriile de impact: 110, 120, 500,501, 502, 503, 421, 240, 241, 243, 624, 700, 701, 703, 710,709,790, 967, 100, 101, 102, 140, 141, 150, 151, 950.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire: aprilie – august.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 500 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 300 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul întregului Geoparc Platoul Mehedinți, cu abundență ridicată în zonele periurbane și acolo unde sunt prezente habitate deschise cu mărăcini și tufărișuri, până la 2000 m.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenili/subaduți/an, medie de 3 juvenili/subaduți/an și maximă de 5 juvenili/subaduți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0% juvenili și subaduți, după perioada de reproducere 60% juvenili și subaduți.

Condiții de habitat:

- mozaic de habitate, zone deschise cu mărăcini și tufărișuri, zone cultivate cu terenuri agricole delimitate de tufărișuri, pajiști cu graminee.

Resurse trofice:

- specie principal granivoră, consumă semințe de graminee și alte specii de plante ce cresc în terenurile agricole, pajiștile și pășunile din zonele deschise.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea unor habitate cu structura mozaicată, fiind indicată păstrarea unor coridoare ecologice de tip ierbos, în alternanță cu zone de tufărișuri.

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

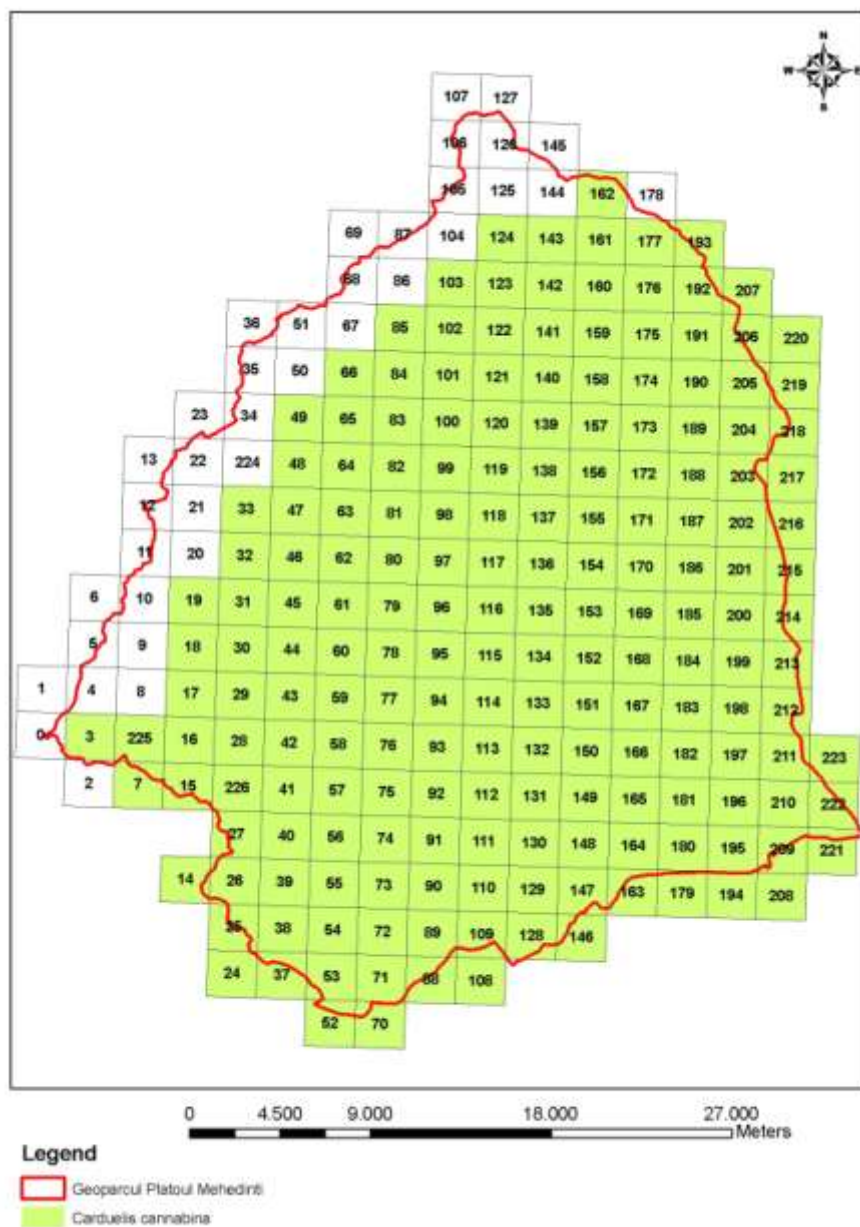
Propuneri concrete:

1. Limitarea și interzicerea în unele perimetre a utilizării insecticidelor și pesticidelor în interiorul Geoparcului, cu precădere în zonele cu densitatea ridicată a acestei specii;
2. Menținerea ecosistemelor ierboase prin pășunat și cosit târziu;
3. Menținerea tufărișurilor în special în zonele de delimitare a tarlalelor și menținerea unor coridoare ecologice de tip ierbos/arbustiv;
4. Interzicerea suprapășunatului și menținerea unui pășunat tradițional cu speciile, efectivele și în perioadele utilizate conform măsurii agro-mediu / 1 aprilie și 1 noiembrie; în afara acestei date prezența animalelor domestice pe pășuni trebuie interzisă;
5. Interzicerea conversiei pajiștilor utilizate de aceste specii în alte tipuri de ecosisteme;
6. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
7. Interzicerea depozitării deșeurilor în zonele neamenajate;
8. Reglementarea/controlul activităților turistice vetre de foc;
9. Combaterea deversărilor de poluanți - poluare menajeră, deversări de la vidanjoare, de la spălări pietriș din exploatarea de pe uscat;
10. Eliminarea câinilor ferali;
11. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale.

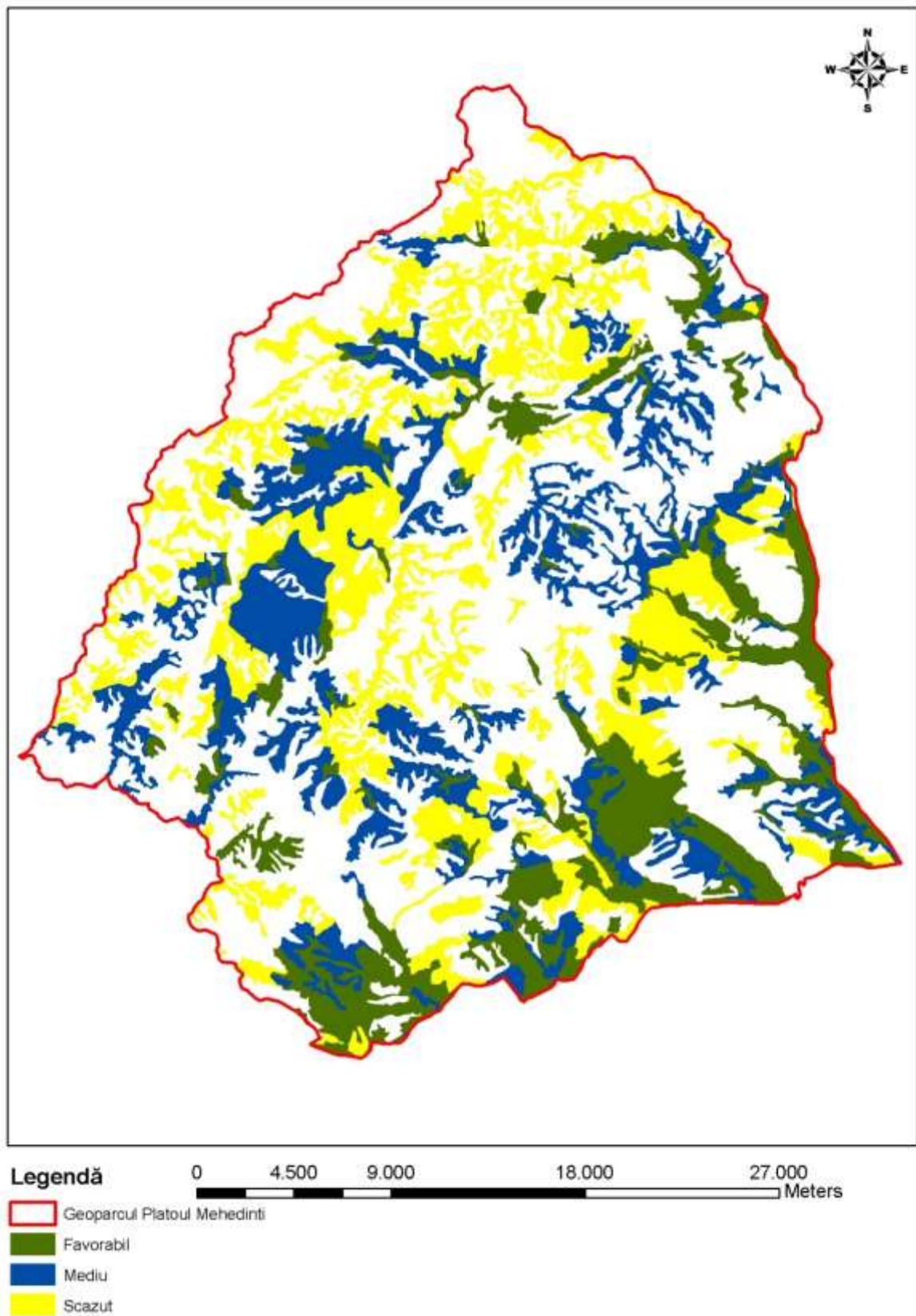
Tabel nr.1

	<i>Carduelis carduelis</i>	<i>C. cannabina</i>	<i>C. chloris</i>
Altitudine maxima	1000 m	2000 m	1400 m
Habitat pentru hranire	Pajiști	Terenuri agricole	Terenuri agricole
Habitat specific de cuibărit	Zone deschise cu arbori izolați	Zone deschise cu mărăcini	Zone deschise cu arbori și tufărișuri
Loc de cuib	Cuibărește în arbori mai înalți	Cuibărește în arbori sau tufișuri	Cuibărește în tufișuri
Perioada	aprilie -iulie	aprilie – început de	aprilie – început de iulie

depunerii pontei		iulie	
Perioada creşterii puiilor	mai - august	mai - iulie	sfârşit de aprilie - iulie

Cartograma de răspândire a speciei *Carduelis cannabina* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Modelarea nișei ecologice a speciei *Carduelis cannabina*, cuprinde zonele deschise din proximitatea zonelor de locuire.

Carduelis carduelis

Sticlete

Cod EUNIS: A364

Sticletele o specie sedentară, comună în zonele deschise cu arbori izolați, parcuri și grădini.

Ecologie:

Trăiește cu precădere în zonele joase, dar poate să urce până la 1000 m, unde cuibărește în arborii din jurul zonelor deschise, grădini sau parcuri.

Aspecte comportamentale:

În timpul perioadei de reproducere specia este teritorială, înafara acestui sezon devine gregară, formând stoluri de 10 – 30 indivizi. Este o specie monogamă, perechea menținându-se pe parcursul unui sezon de reproducere; cuplurile se formează primăvara, uneori chiar mai devreme iarna-târziu. Cuibăresc într-un sistem semicolonial, unde, în timpul sezonului de reproducere se grupează 2 - 3 uneori 9 perechi, construindu-și cuiburile la distanțe de 100 – 400 m în această perioadă manifestând relații sociale puternice. Ponta care variază între 3 - 7 ouă în general 4 - 5 este depusă din aprilie - mai până cel târziu în august. Puii nidicoli eclozează după 12 – 13 zile, sunt capabili să zboare după 13 – 18 zile, însă continuă să fie hrăniți de ambii părinți încă 8 – 10 zile după ce au părăsit cuibul. Aceștia devin capabili de reproducere în primăvara anului următor.

Nișa trofică:

Specie principal granivoră, în timpul perioadei de reproducere consumă și nevertebrate mici pentru a asigura cantitatea de protenine necesară creșterii puilor.

Nișa spațială:

Specia se regăsește în habitatele deschise și semideschise din zonele joase până la altitudini mai mari, acolo unde habitatul lor tipic zone deschise cu arbori izolați este prezent. Densitatea perechilor clocitoare variază în general între 2-5 perechi/km².

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zonele joase ale Geoparcului Mehedinți, în special în jurul așezărilor umane și în zonele agricole, unde terenurile cultivate sunt delimitate de tufărișuri.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 200.000 și 300.000 de perechi Munteanu, 2002.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit, fiind frecventă și având o populație estimată la 300 - 600 de perechi.

Amenințări:

Este o specie granivoră asociată habitatelor deschise cu arbori izolați, terenurilor agricole și zonelor antropice, din această perspectivă factorii limitativi sunt cei care de folosirea insecticidelor și a erbicidelor, de modu de utilizare al terenurilor și de managementul acestora managementul pășunilor și fânațelor – eliminarea tufărișurilor.

Categorii de impact: 110, 120, 500,501, 502, 503, 421, 240, 241, 243, 624, 700, 701, 703, 710,709,790, 967, 100, 101, 102, 140, 141, 150, 151, 950.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire aprilie – august.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 500 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 300 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul întregului Geoparc Platoul Mehedinți, cu abundență ridicată în zonele periurbane și acolo unde sunt prezente habitate deschise cu arbori izolați, până la 1000 m.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenili/subadulți/an, medie de 3 juvenili/subadulți/an și maximă de 5 juvenili/subadulți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0% juvenili și subadulți, după perioada de reproducere 60% juvenili și subadulți.

Condiții de habitat:

- mozaic de habitate, zone deschise cu arbori izolați, zone cultivate cu terenuri agricole delimitate de tufărișuri, pajiști cu graminee.

Resurse trofice:

- specie principal granivoră, consumă semințe de graminee și alte specii de plante ce cresc în pajiștile și pășunile din zonele deschise.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea unor habitate cu structura mozaică.

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

Propuneri concrete:

1. Limitarea și interzicerea în unele perimetre a utilizării insecticidelor și pesticidelor în interiorul Geoparcului, cu precădere în zonele cu densitatea ridicată a acestei specii;
2. Menținerea ecosistemelor ierboase prin pășunat și cosit târziu;
3. Menținerea tufărișurilor în special în zonele de delimitare a tarlalelor și menținerea unor coridoare ecologice de tip ierbos/arbustiv;
4. Interzicerea suprapășunatului și menținerea unui pășunat tradițional cu speciile, efectivele și în perioadele utilizate conform măsurii agro-mediu / 1 aprilie și 1 noiembrie; în afara acestei date prezența animalelor domestice pe pășuni trebuie interzisă;
5. Interzicerea conversiei pajiștilor utilizate de aceste specii în alte tipuri de ecosisteme;
6. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
7. Interzicerea depozitării deșeurilor în zonele neamenajate;
8. Reglementarea/controlul activităților turistice vetre de foc;
9. Combaterea deversărilor de poluanți - poluare menajeră, deversări de la vidanjoare, de la spălări pietriș din exploatațiile de pe uscat;
10. Eliminarea câinilor ferali;
11. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale.

Carduelis chloris

Florinte

Cod EUNIS: A363

Florintele este o specie sedentară, comună în zonele deschise cu arbori și tufărișuri, parcuri și grădini.

Ecologie:

Trăiește cu precădere în zonele joase, dar, dacă găsește habitat favorabil poate să urce până la altitudini de 1400 m.

Aspecte comportamentale:

În timpul perioadei de reproducere specia este teritorială, fiind observată adesea în perechi, înafara acestui sezon devine gregară, când formează stoluri mici, de zeci de indivizi. Este principal monogamă, dar au fost observate și cazuri de poliginie, perechea se menține pe parcursul unui sezon de reproducere, se formează primăvara sau uneori chiar mai devreme. Cuibăresc de cele mai multe ori în perechi solitare dar au fost observate cazuri în care 4 - 6 perechi s-au grupat și au cuibărit într-un sistem semicolonial în care perechile vecine manifestă relații sociale puternice între ele. Ponta care variază între 3 - 7 ouă în general 4 - 5 este depusă din aprilie - mai până cel târziu în august. Puii nidicoli eclozează după 11 - 15 zile, sunt capabili să zboare după 13 - 16 zile, sunt hrăniți de ambii părinți încă 14 zile după ce au părăsit cuibul. Aceștia devin capabili de reproducere în primăvara anului următor.

Nișa trofică:

Specie principal granivoră, consumă semințe mari de Cruciferae, Polygonaceae, Rosaceae, Compositae, în timpul perioadei de reproducere consumă și nevertabrate mici pentru a asigura cantitatea de proteine necesară creșterii puilor. Din bibliografie reiese că 44% din hrană o procură din terenurile agricole, 23% din pârloagele lăsate în paragină și pajiști, 17% din parcuri și grădini și 16% din răzoarele terenurilor agricole.

Nișa spațială:

Specia se regăsește în habitatele deschise și semideschise din zonele joase până la altitudini mai mari, acolo unde habitatul lor tipic zone deschise cu mărăcini și tufărișuri este prezent. Densitatea perechilor clocitoare variază în general între 1-6 perechi/km².

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zonele joase ale Geoparcului Mehedinți, în special în jurul așezărilor umane și în zonele agricole, unde terenurile cultivate sunt delimitate de tufărișuri și mărăcini.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 100.000 și 200.000 de perechi Munteanu, 2002.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit, fiind frecventă și având o populație estimată la 300 - 600 de perechi.

Amenințări:

Este o specie granivoră asociată habitatelor deschise cu arbori izolați, terenurilor agricole și zonelor antropice, din această perspectivă factorii limitativi sunt cei de folosirea insecticidelor și a ierbicidelor și de modul de utilizare al terenurilor și de managementul acestora managementul pășunilor și fânațelor – eliminarea tufărișurilor.

Categorii de impact: 110, 120, 500,501, 502, 503, 421, 240, 241, 243, 624, 700, 701, 703, 710,709,790, 967, 100, 101, 102, 140, 141, 150, 151, 950.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire aprilie – august.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 500 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 300 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul întregului Geoparc Platoul Mehedinți, cu abundență ridicată în zonele periurbane și acolo unde sunt prezente habitate deschise cu mărăcini și tufărișuri, până la 1400 m.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenili/subadultți/an, medie de 3 juvenili/subadultți/an și maximă de 5 juvenili/subadultți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0% juvenili și subadultți, după perioada de reproducere 60% juvenili și subadultți.

Condiții de habitat:

- mozaic de habitate, zone deschise cu mărăcini și tufărișuri, zone cultivate cu terenuri agricole delimitate de tufărișuri, pajiști cu graminee.

Resurse trofice:

- specie principal granivoră, consumă semințe de graminee și alte specii de plante ce cresc în terenurile agricole, pajiștile și pășunile din zonele deschise.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea unor habitate cu structura mozaică.

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

Propuneri concrete:

1. Limitarea și interzicerea în unele perimetre a utilizării insecticidelor și pesticidelor în interiorul Geoparcului, cu precădere în zonele cu densitatea ridicată a acestei specii;
2. Menținerea ecosistemelor ierboase prin pășunat și cosit târziu;
3. Menținerea tufărișurilor în special în zonele de delimitare a tarlalelor și menținerea unor coridoare ecologice de tip ierbos/arbustiv;
4. Interzicerea suprapășunatului și menținerea unui pășunat tradițional cu speciile, efectivele și în perioadele utilizate conform măsurii agro-mediu / 1 aprilie și 1 noiembrie; în afara acestei date prezența animalelor domestice pe pășuni trebuie interzisă;
5. Interzicerea conversiei pajiștilor utilizate de aceste specii în alte tipuri de ecosisteme;
6. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
7. Interzicerea depozitării deșeurilor în zonele neamenajate;
8. Reglementarea/controlul activităților turistice vetre de foc;
9. Combaterea deversărilor de poluanți - poluare menajeră, deversări de la vidanjoare, de la spălări pietriș din exploatațiile de pe uscat;
10. Eliminarea câinilor ferali;
11. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale.

Cerambyx cerdo

Croitorul mare al stejarului

Cod SCI: 1088

Specia apare semnalată ca prezentă în Raportul final al studiilor întreprinse de MNINGA 2007, fără însă a fi precizate localitățile de semnalare posibil considerată ca specie potențială. De asemenea, prezența speciei este certificată de studii recente din zona Porțile de Fier, Valea Cernei, Domogled, Cheile Nerei Beiușnița, Podu Olt. La finele lunii septembrie 2013, în zona unei păduri de stejar din proximitatea Ilovița a fost regăsită o elitră și resturi ale unui individ adult aparținând speciei *Cerambyx cerdo*, fapt ce a confirmat inițial prezența speciei, în zona Geoparcului Platoul Mehedinți. Ulterior, pe durata studiilor de teren din anul 2014, specia a fost regăsită în număr mare în zona Pădurii Breznița 8 exemplare observate în data de 02.07.2014, dar și în zona Cocorova și Valea Topolova.

Ecologie:

Este o specie forestieră, întâlnită în mod exclusiv în pădurile de cvercinee bătrâne, alături de rădașcă, mai rar în silvostepe, la liviere, la marginea poienilor și pe poteci, căutând trunchiuri însorite.

Ciclul evolutiv al lui *Cerambyx cerdo* durează cel puțin 3 ani, dar uneori se poate prelungi până la 5 ani. Femela depune câte 2-3 ouă în crăpăturile sau rănile scoarței. Larva apare după circa 2 săptămâni, inițial se hrănește cu scoarța, iar mai apoi pătrunde în lemnul copacului. Larvele acestei specii se dezvoltă în lemnul de stejar, precum și în alți arbori, cum ar fi fag, ulm, castan, frasin. Adulții sunt insecte crepusculare și nocturne, fiind întâlniți din mai până în august.

Ziua, adulții se ascund în coronamentul arborilor, în scorburi. Arborii cu ramurile groase, uscate au o semnificație etologică aparte: atragând femelele ce așteaptă să fie vizitate de masculi pentru acuplare sau se pregătesc a depune ouă.

Adulții apar între finele lunii mai, putând fi întâlniți până în septembrie.

Alături de alte specii de coleoptere sapro-xylofage, cum ar fi *Liocola lugubris*, prezența Croitorului mare al stejarului indică o mare stabilitate ecologică asigurându-se astfel spectrul de servicii-tampon asociate, o diversitate înaltă și o productivitate biologică deosebită, elemente ce asigură un flux constant de resurse ce pot fi utilizate durabil.

Biologia Croitorului mare al stejarului a condus la calificarea acestuia în rândul așa numiților „ingineri” ai mediului, transformând puternic condițiile de habitat și creând sisteme de microhabitate ce deschid căi de utilizare pentru o multitudine de alte specii, având așadar o contribuție hotărâtoare în creșterea indicilor de biodiversitate. Studiile științifice au arătat că exemplarele de arbori colonizate de specia *Cerambyx cerdo* dețin un ansamblu de specii cu mult

mai divers decât exemplare de arbori similare ca habitus, însă ne-colonizate de Croitorul mare al stejarului.

Aspecte comportamentale:

Este o specie ce se poate deplasa pe distanțe relativ mari, având o bună capacitate de zbor, însă evită de regulă a-și lua zborul, pentru a evita prădătorii. Este o specie ce rămâne activă pe crepuscul, când efectuează și deplasările în zbor în înaltul coronamentelor, în căutarea ramurilor groase, uscate.

Nișă trofică:

Larvele saproxylofage se dezvoltă de regulă în ramurile groase, uscate ale stejarilor seculari. Adulții, pe timpul nopții, sunt atrași de lumină.

Nișă spațială:

Este o specie caracteristică pădurilor seculare de stejar.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor forestiere, dominate de cvercinee, cu exemplare cel puțin izolate seculare.

Estimare populațională:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți se estimează o populație de sute de indivizi, dată fiind extinderea și calitatea arboretelor de cvercinee precum și densitățile populaționale foarte reduse, raportate la unitatea de suprafață - ha.

Date fiind informațiile existente, propunem înlocuirea parțială a atributelor alocate speciei în cadrul Formularului standard al sitului Natura 2000 Platoul Mehedinți ce se suprapune parțial cu perimetrul Geoparcului Platoul Mehedinți după cum urmează:

Populație: Rezidentă – menținerea atributului „R”.

Sit. Pop. – dată fiind lipsa unor date certe, de dată recentă care să ateste prezența unei populații semnificative,, precum și lipsa arboretelor compacte, seculare de cvercinee, sau modesta prezență a exemplarelor izolate, seculare de cvercinee, propunem înlocuirea atributului „B” cu atributul „C”.

Conserv. dat fiind faptul că managementul forestier limitează menținerea lemnului mort la nivelul solului cioate, trunchiuri voluminoase, absența unor populații puternice, precum și absența exemplarelor seculare de cvercinee care să permită dezvoltarea refacerea unor populații semnificative, la care se adaugă dificultățile privind refacerea populațiilor prin măsuri directe/indirecte administrative, devine perfect justificată înlocuirea atributului „A” cu „C”.

Izolare: se menține atributul „C”.

Global – date fiind condițiile de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, marcate de absența unor arborete seculare, precum și de absența unor arbori izolați seculari, la care se adaugă gestiunea forestieră orientată spre exploatarea integrală a arborilor uscați pe picior, valoarea sitului pentru conservarea speciei *Cerambyx cerdo* rămân modeste, impunându-se înlocuirea atributului „A” cu „C”.

Amenințări:

Categoriile de impact: 160, 162, 164, 166, 167, 241, 703.

Măsuri de conservare:

Măsurile de conservare presupun o adaptare a managementului forestier, în direcția menținerii exemplarelor bătrâne și foarte bătrâne de cvercinee *Quercus robur*, *Q. frainetto*, *Q. cerris*, la densități cât mai mari cel puțin 1 exemplar la 5 ha de pădure care să fie declarat ca exemplar intangibil creșterea densității unor exemplare mature de stejari până la cel puțin 1-2 exemplare la ha. O astfel de abordare vine să satisfacă exigențele ecologice ale unui număr mult mai mare de specii, conducând la o creștere considerabilă a indicilor de biodiversitate și la o stabilitate mai înaltă a echilibrelor naturale forestiere. În acest sens reamintim rolul de specie-cheie, de bioindicator al unei înalte diversități și stabilități forestiere, indicând de fapt o gestiune extrem de performantă, cu relevanță atât pentru conservarea, cât și pentru exploatarea durabilă a unor resurse și asigurarea de servicii de către mediu.

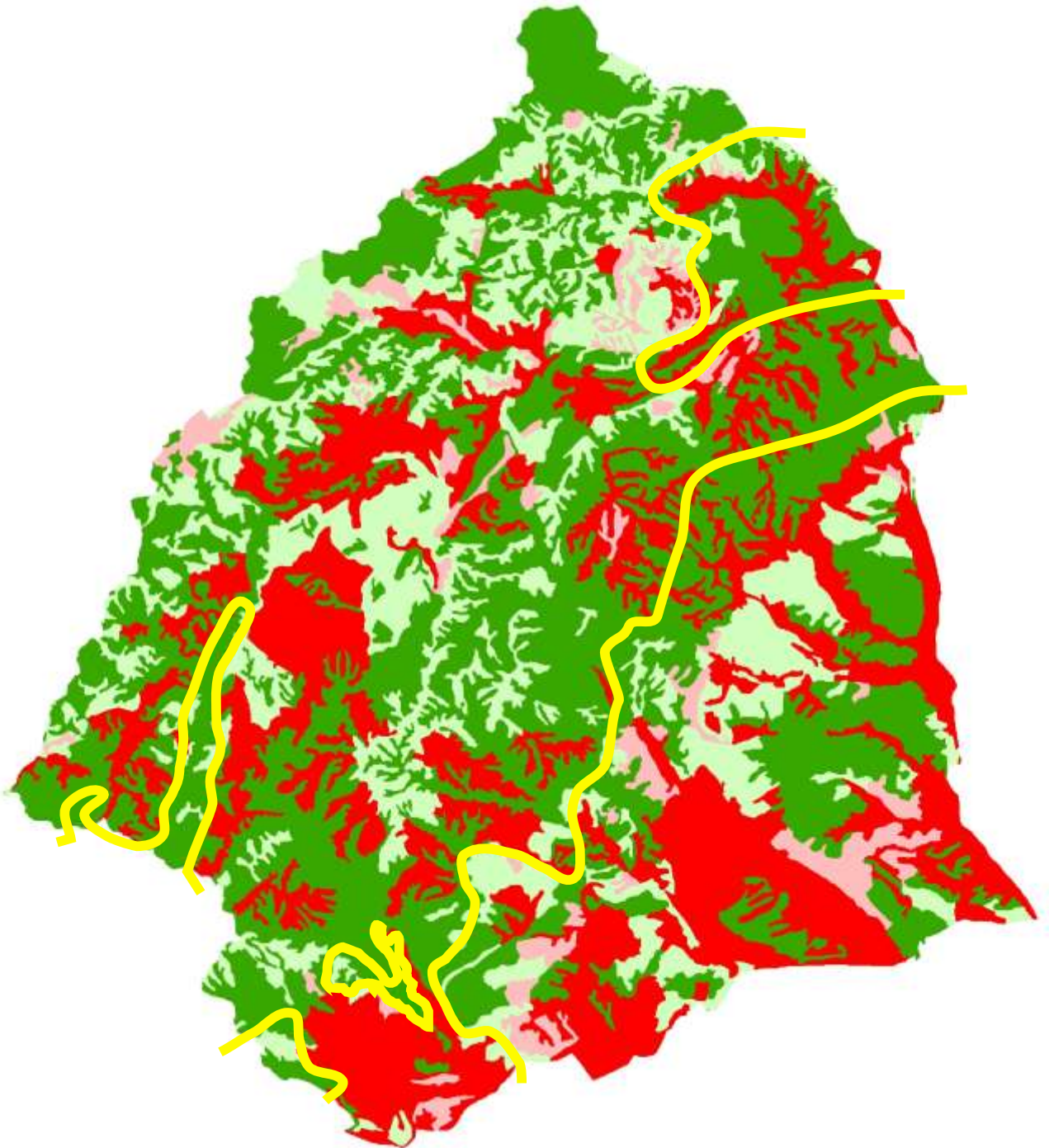
Zonele de favorabilitate se regăsesc în zonele joase ale Geoparcului Platoul Mehedinți, spre sud și est. Acțiunile pot fi demarate și acolo unde se identifică un potențial favorabil de susținere a speciei ca urmare a unor condiții microclimatice particulare, marcate de prezența cvercineelor eventual în zonele de calcare.

Propuneri concrete:

1. Identificarea și cartarea cu mare precizie a distribuției și atributelor populaționale a acestei specii;
2. Identificarea la nivelul arboretelor cuprinse în fondul forestier național sau din afara acestuia a exemplarelor seculare de cvercinee; trecerea în regim de conservare specială a exemplarelor de cvercinee ce depășesc 120 de ani; interzicerea tăierii arborilor ce depășesc 250 de ani, indiferent de specie;
3. Păstrarea ramurilor groase, uscate și a arborilor uscați pe picior, la o densitate de minim 1 exemplar/ha;
4. Identificarea la nivelul arboretelor de cvercinee a unor arbori ce se pot preta la măsuri directe de favorizare a instalării acestei specii; la nivelul ramurilor groase se va interveni prin cojirea acestora pe o lățime de 20-30 cm, la o distanță de aproximativ 60-80 cm față de trunchi, sau

cojirea a 20-30 cm a unor ramuri secundare, cu diametrul de cel puțin 30 cm, în scopul creerii de nișe ecologice pentru *Cerambyx cerdo*;

5. Ca măsură alternativă, se pot monta ramuri groase, sau trunchiuri de minimum 30 cm în diametru, la înălțime, în arbori, însă instalarea acestora poate cauza vătămări severe arborilor, sistemele de ancoraj putând pune în pericol arborele. În plus, manevrele de amplasare a acestor elemente necesită eforturi consistente și implică riscuri înalte pentru operatori.

Modelarea nișei ecologice a speciei *Cerambyx cerdo*, cuprinde zone din sudul și estul Geoparcului Platoul Mehedinți delimitate de linie galbenă, la nivelul cărora este oportună asumarea unor măsuri active, susținute de favorizare a populațiilor țintă.

Cervus elaphus

Cerb

Ecologie:

Preferă poienile pădurilor de foioase, dar intră și în păduri de conifere, iar uneori chiar depășește limita pădurilor de brad. Preferă diversitatea de habitate, folosind pădurile pentru refugii în caz de pericol și poienile pentru căutarea hranei și activităților sociale.

Acceptă și reacționează bine la hrana administrată complementar de om: fân, frunzare frunze uscate servind ca așternut sau nutreț pentru vite, suculente nutrețuri provenite din plante cu tuberculi și din rădăcinoase și concentrate.

Aspecte comportamentale:

Iarna se organizează în cârduri compuse din femele ciute cu vițeei crescuți mari și cu câte o ciută bătrână „căplăugă”, care conduce cârdul și are rolul de a-l păzi de pericole. Cerbii adulți devin solitari după trecerea perioadei de împerechere.

Primăvara, când ciutele se apropie de perioada fătutului, se separă de cârd și își pregătesc câte un loc pentru naștere. S-a constatat că cerbii realizează migrații în România, datorate ritmicității sezoniere. Pe o perioadă cuprinsă între 6 și 8 săptămâni, indivizii își mută teritoriul de pe pantele abrupte de-a lungul văilor montane. Femelele cu vițeei sunt primele care se îndreaptă spre locurile de iernare, atunci când nivelul zăpezii depășește 20 cm și se instalează gerul.

În perioada aprilie-mai indivizii revin la vechile habitate, de obicei respectând potecile pe care au coborât.

Perioada de rut începe de la jumătatea lunii septembrie prin luptele purtate de masculi, așa-numitul „boncăluit”, prin care aceștia își strâng „haremurii”. Masculii se luptă pentru haremurile lor, aceste lupte terminându-se adesea în lunile mai-iunie. Un mascul cântărește 13-18 kg.

Alăptarea durează 4-6 luni de zile. Femelele ating maturitatea sexuală când depășesc al doilea an de viață. Masculii ajung maturi sexual în al doilea an de viață, dar nu au acces la împerecheri decât când devin dominați.

Nișa trofică:

Este un rumegător erbivor, iarna hrana cerbului se compune din lujeri, tulpină sau porțiuni de tulpină subțire la plantele erbacee și ramură tânără de 1-2 ani la plantele lemnoase, muguri și uneori scoarță de copac, frunze verzi rămase sub zăpadă, diferite frunze și ierburi uscate, precum și plante verzi din terenurile cultivate agricol. Ghinda și jirul constituie hrana de bază.

Nișa spațială:

Trăiește în pădurile de foioase, dar intră și în pădurile de conifere.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice după cum este menționat anterior, o reprezintă pădurile de foioase și de conifere cu poieni.

Estimare populațională:

În România specia este răspândită în Carpații Orientali, Carpații Meridionali și Carpații Apuseni la Săvârșin, Moneasa și Dochodor-Arad.

După „Cartea Roșie a Vertebratelor din România” efectivul este aproximativ 35.000 indivizi. Iar după „Lista Roșie IUCN” trendul populației este crescătoare.

Amenințări:

Specia are un rol important în lanțul trofic reprezentând hrana pentru carnivorele mari dar și o specie cheie pentru pajiștile naturale. Cerbul este amenințat de factori antropici; degradarea și fragmentarea habitatelor specifice speciei, braconajul, puii și subadultii rămân extrem de expuși la atacul câinilor fără stăpâni sau nesupravegheați în special a celor ciobănești.

Categoriile de impact: 101, 102, 110, 140, 150, 151, 160, 164, 165, 167, 170, 180, 190, 230, 243, 301, 401, 402, 411, 420, 502, 530, 608, 623, 700, 701, 703, 709, 710, 740, 948, 953, 967.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: minim 7-10 indivizi adulți/600 kmp spații naturale dominate de formațiuni nemorale.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 1 juvenili/adulți/an;
- structura pe vârste: 15% juvenili și subadultii;

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților pastorale.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada septembrie-octombrie.

Resurse trofice:

- vegetație suficient de abundentă.

Disturbare tolerată:

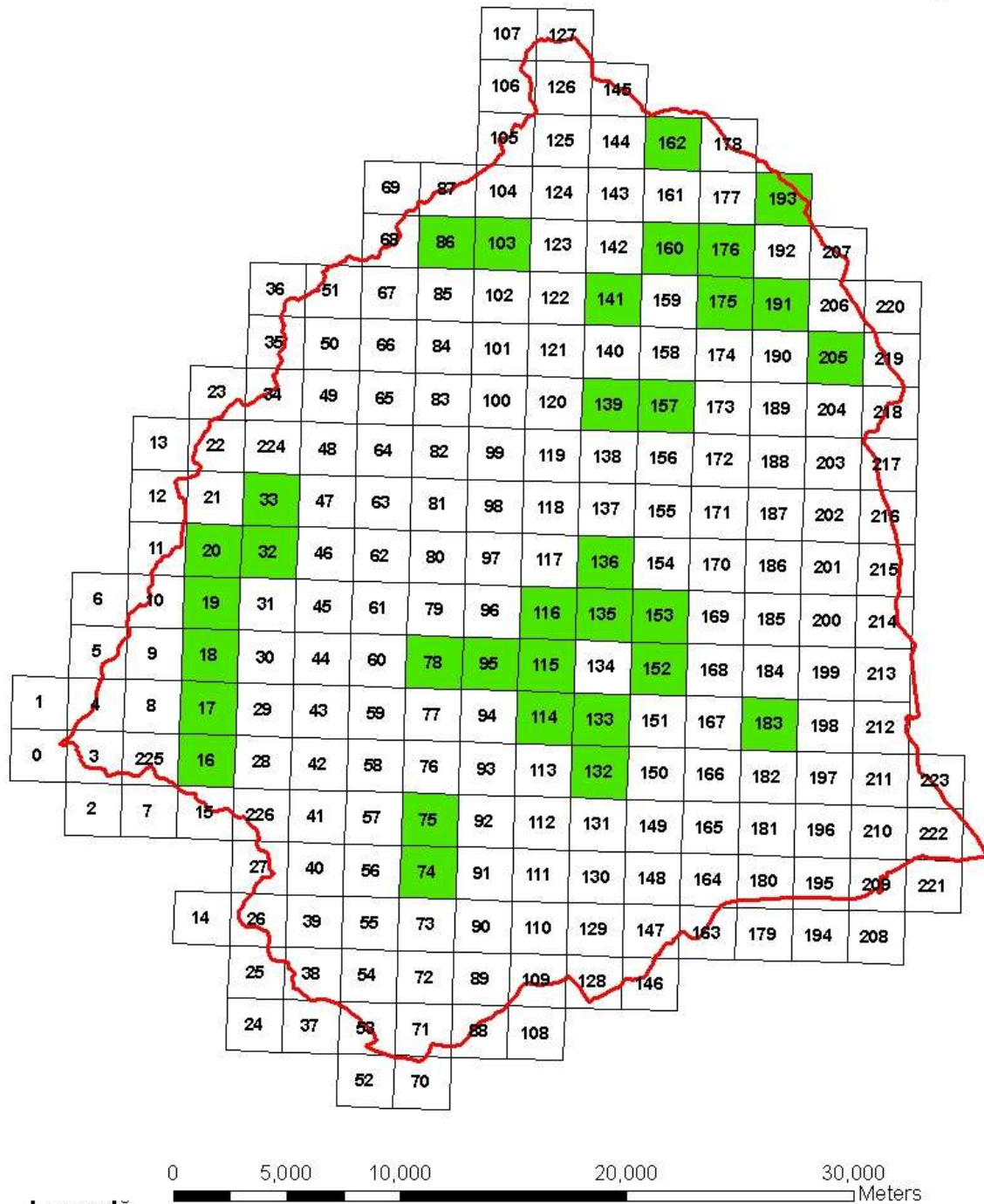
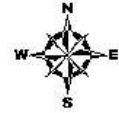
- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Menținerea prezenței unei populații viabile se face prin asumarea unor acțiuni directe și responsabile privind atât prezervarea calității habitatelor cât și legate de educarea și conștientizarea populației locale, în direcția creșterii toleranței față de această specie.

Propuneri concrete:

1. Dezvoltarea unui program activ îndreptat spre creșterea toleranței populației locale față de această specie prin educare și conștientizare;
 2. Eliminarea haitelor de câini ferali;
 3. Controlul câinilor ciobănești: utilizarea de jujee, deparazitare și vaccinare constantă, limitarea efectivelor de câini la maximum 5/turmă turme sub 200 capete și 8/turmă turme mai mari de 200 capete;
 4. Identificarea și protecția zonelor alese de femele pentru fătare, până la părăsirea acestora;
 5. Oprirea fragmentării și degradării habitatelor specifice speciei;
 6. Oprirea defrișărilor;
 7. Combaterea braconajului;
 8. Reglementarea folosirii pesticidelor în silvicultură dar și în zonele agricole în vecinătatea pădurilor de foioase și conifere;
 9. Reglementarea pășunatului în zonele unde efectivele de cerb sunt mari;
 10. Menținerea pășunilor și poienilor naturale;
 11. Interzicerea vehiculelor motorizate în zonele de reproducere;
- Menținerea populațiilor de carnivore mari în habitatele unde sunt carnivore mari pentru o selecție naturală.

Cartograma de răspândire a speciei *Cervus elaphus* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Chilostoma banaticum

Melc bănăţean carenat

Cod SCI: 4057

Această specie se caracterizează prin prezenţa unei cochilii solide, rezistente, având forma turtită, lenticulară, cu striatii neregulate. Culoarea cochiliei variază de la brun-roşcat până la brun-gălbui, rar verzuie, fiind mărginită de o bandă brun-roşcată şi prezentând o carenă mediană evidentă. Peristomul este albicios, întărit, iar ombilicul este deschis. În ceea ce privesc dimensiunile cochiliei, înălţimea variază între 15 şi 20 mm, iar lăţimea între 25 şi 35 mm.

Ecologie:

Specia *Chilostoma banaticum* se întâlneşte cu precădere sub pietre, printre lemne putrede sau buşteni, pe stânci sau pe pante, pe sol în frunzar, în zone ruderales, în zone umede şi umbrite de la altitudini medii. Se întâlnesc de asemenea şi în apropierea cursurilor de ape, de la munte până la şes. Este o specie mezobiontă, higrofilă, ce preferă zonele împădurite sau cu vegetaţie abundentă. Este microfagă şi hermafrodită. Deşi o mare parte din habitatele preferate de această specie au fost distruse sau cel puţin degradate prin despăduriri, prin distrugerea luncilor inundabile sau prin diverse practici agricole, mai ales în zonele situate la altitudini mai scăzute, această specie a reuşit să supravieţuiască sub forma unor metapopulaţii.

Aspecte comportamentale:

Pe perioadele de uscăciune, acest melc se retrage în sol, putând fi astfel trecut uşor cu vederea.

Nişă trofică:

Este o specie microfagă.

Nişă spaţială:

Zone de micro habitate ferite, umbrite, bine umectate.

Modelare nişă ecologică:

Specia preferă zonele puţin deranjate, bogate în materie organică în descompunere.

Estimare populaţională:

Cartarea se face prin parcurgerea unor transecte, benzi, recoltându-se probe de vegetaţie litieră în volume în echivalent reduse de maximum 3 litri. Probele sunt uscate la aer sunt trecute prin ciururi cu ochiuri de 8 mm, pentru a se separa materialul grosier, apoi prin ciururi cu ochiuri de 5 mm unde se va reţine materialul fin ce va fi studiat la lupa binoculară.

Ameninţări:

Factorii de declin ai acestei specii nu sunt bine individualizaţi. Una din cauzele diminuării drastice a populaţiilor se pare că ar fi asociată instalării succesiunilor de vegetaţie induse de influenţele antropice.

Categoriile de impact: 100, 101, 102, 110, 120, 130, 140, 161, 162, 170, 180, 243, 300, 301, 320, 331, 400, 402, 403, 409, 420, 421, 422, 423, 424, 440, 500, 501, 607, 623, 700, 701, 703, 709, 800, 801, 802, 803, 810, 830, 840, 853, 870, 871, 900, 920, 930, 941, 948, 950, 952, 953.

Măsuri de conservare:

Prin friabilitatea condițiilor de mediu asociate cerințelor speciei, gestiunea localităților trebuie să se realizeze cu o mare atenție, orice modificare chiar și sumară, putând conduce la o pierdere drastică a relevanței și capacității de suport a habitatelor pentru această specie.

Cosirile punctuale, manuale sunt de asemenea utile mai cu seamă atunci când este nevoie de limitarea dezvoltării covorului vegetal.

În zonele în care structura habitatelor se menține pe perioade lungi zeci de ani, orice intervenție trebuie evitată.

Fragilitatea populațiilor impune un program de monitorizare și raportare anual, fiind mult prea rare raportările impuse o dată la șase ani prin Directiva 92/43 Habitate.

Obiectivele măsurilor de conservare trebuie orientate spre întărirea populațiilor locale identificate și în direcția recolonizării unor noi areale.

Propuneri concrete:

1. Cartarea zonelor de favorabilitate potențială;
2. Identificarea și cartarea cu mare precizie a distribuției și atributelor populaționale a acestei specii;
3. Demararea unui program experimental de protecție, adaptat condițiilor staționale; se vor delimita zone de favorabilitate cu ajutorul unor palisade/garduri pentru a limita accesul speciilor ierbivore, în scopul stabilirii gradului de stabilitate al habitatelor; se vor întreprinde măsuri active de creare a condițiilor de favorabilitate prin intervenții punctuale, pășunat controlat;
4. Experimental se va stabili pentru fiecare facies de vegetație, capacitatea de suport.

Ciconia ciconia

Barza albă

Cod EUNIS: A031

Este o specie destul de frecventă în România, rămânând extrem de vizibilă datorită capacității sale de a accepta prezența omului în imediata proximitate a zonelor de cuibărire și hrănire.

Ecologie:

Cuibărește adeseori pe stâlpii de electricitate medie tensiune, hornurile caselor, coama unor anexe gospodărești, mai rar în arbori de regulă frasini – *Fraxinus excelsior*. Acceptă ușor platforme de cuibărire montate pe diverse structuri artificiale.

Cartierele de hrănire se regăsesc de-a lungul luncilor, a pajiștilor umede, apărând în număr mare în zonele de miriști proaspăt recoltate, fânațe proaspăt cosite sau tarlale proaspăt arate, în căutarea insectelor și a vertebratelor mici cu care se hrănește.

După un episod de declin în zona Peninsulei Balcanice și a centrului Europei, a urmat o perioadă de revigorare ca urmare a îmbunătățirii condițiilor de habitat și a statutului de conservare, abandonul temporar al amendamentelor din agricultură, la care se adaugă o toleranță crescută a populației.

În migrație utilizează curenții ascendenți, ajungând astfel la plafoane de zbor înalte. Marea majoritate a populațiilor Europene se regăsesc în jumătatea nord-estică, de unde migrează spre sud utilizând culoarul de la vest de Marea Neagră.

Aspecte comportamentale:

Migrația acestei specii se realizează pe timpul zilei când utilizează curenții ascendenți pentru a își menține un plafon înalt de zbor. De regulă utilizează coridorul de migrație Est-European, un număr mare putând fi observat în zona Dobrogei, prezența acesteia în zona culoarului ce se desfășoară pe la vestul României fiind mai rară.

Nișa trofică:

Se hrănește cu pești, amfibieni, reptile, larve, insecte în special ortoptere, dar și micromamifere.

Nișa spațială:

Specia utilizează ca și cartiere de cuibărire în special zonele rurale, unde cuibărește pe stâlpi de medie tensiune, hornuri, coame de acoperișuri, mai rar în arbori în special frasini. Cartierele de hrănire sunt de regulă situate în zone umede, dar și pajiști sau chiar miriști.

Modelare nișă ecologică:

Zone din proximitatea zonelor de locuire, unde se mențin zone ierboase deschise în proximitate.

Estimare populațională:

În România, populația este estimată la 4.000-6.000 perechi.

Amenințări:

Categoriile de impact: 110, 120, 302, 500, 501, 502, 503, 530, 421, 240, 241, 243, 624, 700, 701, 703, 710, 709, 790, 801, 820, 850, 852, 910, 920, 941, 950, 967, 811, 870.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 10-20 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 5 perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul întregului Geoparc Platoul Mehedinți, cu abundență mai ridicată în zonele sudice și estice.

Dinamică populațională:

1. rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 1 juvenili/subadulți/an, medie de 2 juvenili/subadulți/an și maximă de 4 juvenili/subadulți/an.
2. structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subadulți, după perioada de reproducere 50 % juvenili și subadulți.

Condiții de habitat:

3. habitate ripariene deschise, pajiști.

Resurse trofice:

4. diversitate mare de vertebrate mici și nevertebrate prin menținerea unei diversități de habitat.

Disturbare tolerată:

5. mare.

Propuneri concrete:

Această specie nu presupune luarea unor măsuri speciale de conservare, rămânând o specie cu toleranță înaltă față de factorul antropic. Câteva măsuri trebuie luate însă în considerare, cum ar fi:

1. Montarea de suporturi pe stâlpii de transport a curentului electric de joasă tensiune, sau oriunde se poate considera posibilă instalarea cuiburilor;
2. Protecția cuiburilor existente și eventual inițierea unor măsuri de întărire, stabilizare a acestora pe perioada migrației;
3. Limitarea sau renunțarea la utilizarea de pesticide;
4. Limitarea sau eliminarea poluării apelor;
5. Eliminarea depozitărilor de deșeuri;
6. Balizarea liniilor de transport electric;
7. Inițierea unui program de conștientizare, informare și educare a comunităților locale.

Ciconia nigra

Barza neagră

Cod EUNIS: A030

Barza neagră ocupă un areal vast, fiind distribuită în zonele împădurite din regiunile cu un climat Boreal moderat și până în pădurile temperate, calde, ocupând o zonă geografică cuprinsă între 30 și 61° lat. nordică.

Cu excepția unor populații sedentare din Bulgaria și Spania, toate populațiile migrează spre cartierele de iernare africane sub-sahariene sau vest-africane, în stoluri mai reduse numeric decât cele ale berzei albe câțiva indivizi utilizând culoarele de migrație din zona Gibraltarului, respectiv pe la vestul Mării Negre - Munții Sinai, mai rar traversând direct Mediterana pe deasupra Siciliei sau Maltei.

Ecologie:

Habitatul de cuibărire preferat al acestei specii este constituit din păduri greu accesibile, ferite de impactul antropic, cuibul fiind construit în arbori bătrâni, mai rar pe stânci.

Densitățile perechilor cuibăritoare sunt foarte scăzute, fiind cuprinse între 0,2 și 1,7 pc/100km² de pădure naturală nedisturbată, compactă.

Se hrănește în zonele deschise, lunci de râuri, poieni, pajiști umede, versanți abrupti din proximitatea zonelor de cuibărire.

Migrația acestei specii se realizează la altitudini mari, pe timpul zilei, fiind utilizați curenții ascendenți.

Populația clocitoare este afectată de restrângerea habitatului favorabil pentru cuibărire, de extragerea selectivă a arborilor bătrâni din interiorul pădurilor, deranjul permanent al habitatelor naturale, afectarea cursurilor de apă și pauperizarea faunei piscicole asociate cursurilor de ape.

Cu toate acestea se observă o revigorare a populației ca urmare a dobândirii unor noi teritorii nordice de cuibărire, dar și a măsurilor de conservare implementate în state din centrul Europei.

Aspecte comportamentale:

Migrația acestei specii se realizează pe timpul zilei când utilizează curenții ascendenți pentru a își menține un plafon înalt de zbor. De regulă utilizează coridorul de migrație Est-European, un număr mare putând fi observat în zona Dobrogei, prezența acesteia în zona culoarului ce se desfășoară pe la vestul României fiind mai rară.

Nișa trofică:

Se hrănește cu pești, amfibieni, reptile, larve, insecte în special ortoptere, dar și micromamifere.

Nișa spațială:

Barza neagră cuibărește în arbori seculari din păduri compacte, adânci, puțin disturbate, traversate de lunci sau cu luminișuri largi de unde își poate procura hrana.

Modelare nișă ecologică:

Zone cu masive forestiere cât mai puțin deranjate având în apropiere lunci puțin afectate de pășunat sau alte activități antropice.

Estimare populațională:

În România, populația este estimată la 60-120 perechi.

Amenințări:

Categoriile de impact: 110, 120, 302, 500, 501, 502, 503, 530, 421, 240, 241, 243, 624, 700, 701, 703, 710, 709, 790, 801, 820, 850, 852, 910, 920, 941, 950, 967, 811, 870.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 2-3 perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 1 pereche cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul întregului Geoparc Platoul Mehedinți.

Dinamică populațională:

1. rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 1 juvenil/subadult/an, medie de 2 juvenil/subadult/an și maximă de 4 juvenil/subadult/an.
2. structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenil și subadult, după perioada de reproducere 50 % juvenil și subadult.

Condiții de habitat:

3. habitate ripariene deschise, pajiști.

Resurse trofice:

4. diversitate mare de vertebrate mici și nevertebrate prin menținerea unei diversități de habitat.

Disturbare tolerată:

5. mare.

Propuneri concrete:

Această specie nu presupune luarea unor măsuri speciale de conservare, rămânând o specie cu toleranță înaltă față de factorul antropic. Câteva măsuri trebuie luate însă în considerare, cum ar fi:

8. Protecția cuiburilor existente și eventual inițierea unor măsuri de întărire sau stabilizare a acestora pe perioada migrației;
9. Limitarea sau renunțarea la utilizarea de pesticide;
10. Limitarea sau eliminarea poluării apelor;
11. Eliminarea depozitărilor de deșeuri;
12. Balizarea liniilor de transport electric;

Circaetus gallicus

Șerpar

Cod SPA: A080

Arealul speciei ocupă sudul și estul Europei, nord-estul Africii, Caucaz, Orientul Mijlociu, Asia Centrală și sud-vestul Siberiei. Este o specie migratoare a cărei cartiere de iernare se regăsesc în savanele africane de la sud de Sahara cu arbori de *Acacia*.

Ecologie:

Habitatele preferate sunt cele cu un climat cald și uscat, unde specia își regăsește sursa trofică din abundență, constând în special din specii de șerpi și șopârle.

Din punct de vedere altitudinal, specia ocupă etajele de la câmpie și până în zonele alpine 2000m, peste tot unde sunt întrunite condițiile de habitat deschis și uscat.

Pentru cuibărit își alege zone mozaicate, unde arboretele alternează cu habitatele deschise. Cuibul este amplasat în arborii înalți. Teritoriile de vânătoare se suprapun biomurilor de stâncării, pante înSORITE și uscate, pajiști uscate presărate cu tufărișuri, pajiști nisipoase, terenuri înțelenite, abandonate sau margini de agro-ecosisteme.

În Europa estică, specia este cu precădere asociată zonele stepice și silvostepice.

Densitățile populaționale maxime se regăsesc în unele zone din Grecia unde se ajunge la 15,7p/km². Distanța minimă dintre cuiburile active este de cel puțin 6km în linie dreaptă.

La ora actuală se observă menținerea unei tendințe în declin a populațiilor atât la nivel european cât și la nivel național. Se pare că una din cauze o reprezintă abandonarea utilizării tradiționale a pășunilor prin trecerea la sistemul de stabulație închisă și recoltarea mecanizată a materialului furajer ce a condus la afectarea semnificativă a herpetofaunei.

În România această specie nu a fost niciodată una frecvent întâlnită, devenind în actual, o prezență rară, chiar sporadică. Se pare că frecvența cea mai mare o are în zona Dobrogei.

În cazul acestei specii, au fost raportate numeroase cazuri de electrocutare la nivelul liniilor de medie tensiune.

Aspecte comportamentale:

Vânează specii de reptile în special, în zona versanților, grohotișelor, lapiezurilor, urmărindu-și prada de la înălțimea zborului planat cu care survolează teritoriile de vânătoare.

Nișa trofică:

Se hrănește de regulă cu specii de herpetofaună, dar și cu mamifere mici rozătoare.

Nișa spațială:

Specia se regăsește în habitate mozaicate, cu trupuri de pădure, în alternanță cu pajiști și stâncării accidentate, grohotișuri, lapiezuri.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zonele carstice ale Geoparcului Platoul Mehedinți, dar și spre sudul și estul acestuia.

Estimare populațională:

Efectivul estimat la nivel național este de 300-700 perechi.

Amenințări:

Factorii limitatori sunt dereglă centrați în jurul elementelor disturbatoare și generatoare de stress.

Categoriile de impact: 101, 110, 120, 140, 162, 164, 170, 230, 301, 402, 403, 501, 502, 602, 608, 620, 622, 623, 624, 626, 701, 703, 710, 730, 740, 962.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în perioada de cuibărire, când incidența unor amenințări directe sau indirecte pot afecta întreaga familie cuibăritoare.

Definirea condițiilor favorabile:

În condițiile prezente, în lipsa unor date certe, concrete și actuale asupra dimensiunii populației acestei specii de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 5 perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 2 perechi cuibăritoare.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 1 juvenil/subadult/an.
- structura pe vârste: 20% juvenili și subadulti.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea exploatării resurselor naturale silvice, exploatare cariere pe o rază mai mică de 1 km față de eventuale zone de cuibărire identificate.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada martie-iunie.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de iepuri, micromamifere.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea unor habitate deschise, la nivelul pantelor însorite, abrupte; prevenirea pătrunderii masivelor arbustive. Astfel se impune

menținerea unor practici de pășunat corect reglementate astfel încât să nu apară fenomene de suprapășunare, respectiv de limitare a pătrunderii speciilor invazive în special *Pteridium aquilinum* ce afectează în prezent suprafețe întinse din zona Geoparcului Platoul Mehedinți.

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile de vânătoare.

1. Identificarea eventualelor zone de cuibărire și evitarea oricăror elemente de perturbanță inclusiv stabilirea unor zone de protecție a aparatelor de zbor, în special a aparatelor de mici dimensiuni: drone, parapante, avioane ușoare, elicoptere; trecerea în regim de protecție strictă a zonelor de cuibărire;
2. Intervenții susținute de cosire târzie, înainte de căderea zăpezii, în scopul menținerii faciesurilor deschise ale pajiștilor; menținerea unei densități maxime de 5-8 tufe sau insule arbustive *per ha* de pajiște; menținerea aspectului mozaicat al peisajului; eliminarea desișelor de țolul-lupului *Pteridium aquilinum*;
3. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale.

Coccothraustes coccothraustes

Botgros

Cod EUNIS: A373

Este specie sedentară, comună în pădurile cu frunze căzătoare, de amestec cu subarboret bogat.

Ecologie:

Trăiește cu precădere în jurul pădurilor cu frunze căzătoare însă este atras și de livezile cu cireși unde se hrănește cu semințele acestora, pe care le sparge cu ciocul său puternic. În general, în funcție de altitudine, este întâlnit de la 300 – 1300 m, dar, dacă găsește habitat specific poate să urce până la 2000 m. Cu toate că este o specie destul de comună, este greu de observat și reperat datorită faptului că își petrece majoritatea timpului în coronamentul copacilor sperioasă și tăcută.

Condițiile particulare de mediu, cu o prezență extinsă a plantațiilor de cireși sau a cireșilor sporadici, prezenți în zona Geoparcului, conduc la o relevanță și o favorabilitate particulară pentru populațiile acestei specii.

Aspecte comportamentale:

În timpul perioadei de reproducere specia este teritorială, cuibărește solitar, și doar în puține situații, atunci când habitatul este foarte favorabil poate cuibării în grupuri mici. Este observată adesea în perechi, de la sfârșitul lui iulie devine gregară și formează stoluri mici. Este principal monogamă, perechea se menține pe parcursul unui sezon de reproducere, se formează primăvara sau uneori chiar mai devreme. Cuibăresc de cele mai multe ori în perechi solitare dar au fost observate cazuri în care de exemplu 5 perechi s-au grupat și au cuibărit într-un sistem semicolonial la aproximativ 27 m distanță între cuiburi. Ponta care variază între 2 - 7 ouă în general 4- 5 este depusă în perioada aprilie - iunie. Puii nidicoli eclozează după 11 – 13 zile, sunt capabili să zboare după 13 – 15 zile, sunt hrăniți de ambii părinți încă 15 zile după ce au părăsit cuibul. Aceștia devin capabili de reproducere în primăvara anului următor.

Nișa trofică:

Specie principal seminivoră, în timpul perioadei de reproducere consumă și nevertebrate mici pentru a asigura cantitatea de protenine necesară creșterii puilor. Din bibliografie reiese că preferă sămburii de cireș dar se hrănește și cu semințe de ulm, carpen și paltin.

Nișa spațială:

Specia se regăsește în habitatele închise și semideschise din zonele colinare până la altitudini mai mari, acolo unde habitatul lor tipic păduri de amestec este prezent. O pereche solitară apără un teritoriu relativ circular situat în jurul cuibului și având o suprafață de aproximativ 2000 m².

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zonele joase ale Geoparcului Mehedinți, în special în cadrul pădurilor de amestec și în imediata apropiere a acestora.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 50.000 și 100.000 de perechi Munteanu, 2002.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit, fiind frecventă și având o populație estimată la 200 - 400 de perechi.

Amenințări:

Este o specie granivoră asociată pădurilor de amestec și zonelor antropice, din această perspectivă factorii limitativi sunt cei care țin de managementul forestier.

Categoriile de impact: 110, 151, 165, 164, 167, 400, 401, 403, 710.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire aprilie – iulie.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru minim 500 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 400 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul întregului Geoparc Platoul Mehedinți, cu abundență ridicată în zonele mai înalte și periurbane și acolo unde sunt prezente pădurile de amestec și livezile de cireș.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenili/subaduți/an, medie de 3 juvenili/subaduți/an și maximă de 5 juvenili/subaduți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subaduți, după perioada de reproducere 60 % juvenili și subaduți.

Condiții de habitat:

- păduri de amestec, preferă pentru cuibărit pădurile de stejar și carpen iar în afara perioadei de reproducere se hrănesc în aproape toate tipurile de păduri și chiar livezi.

Resurse trofice:

- specie principală seminivoră consumă sămburi de cireșe și semințe de ulm, carpen și paltin.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

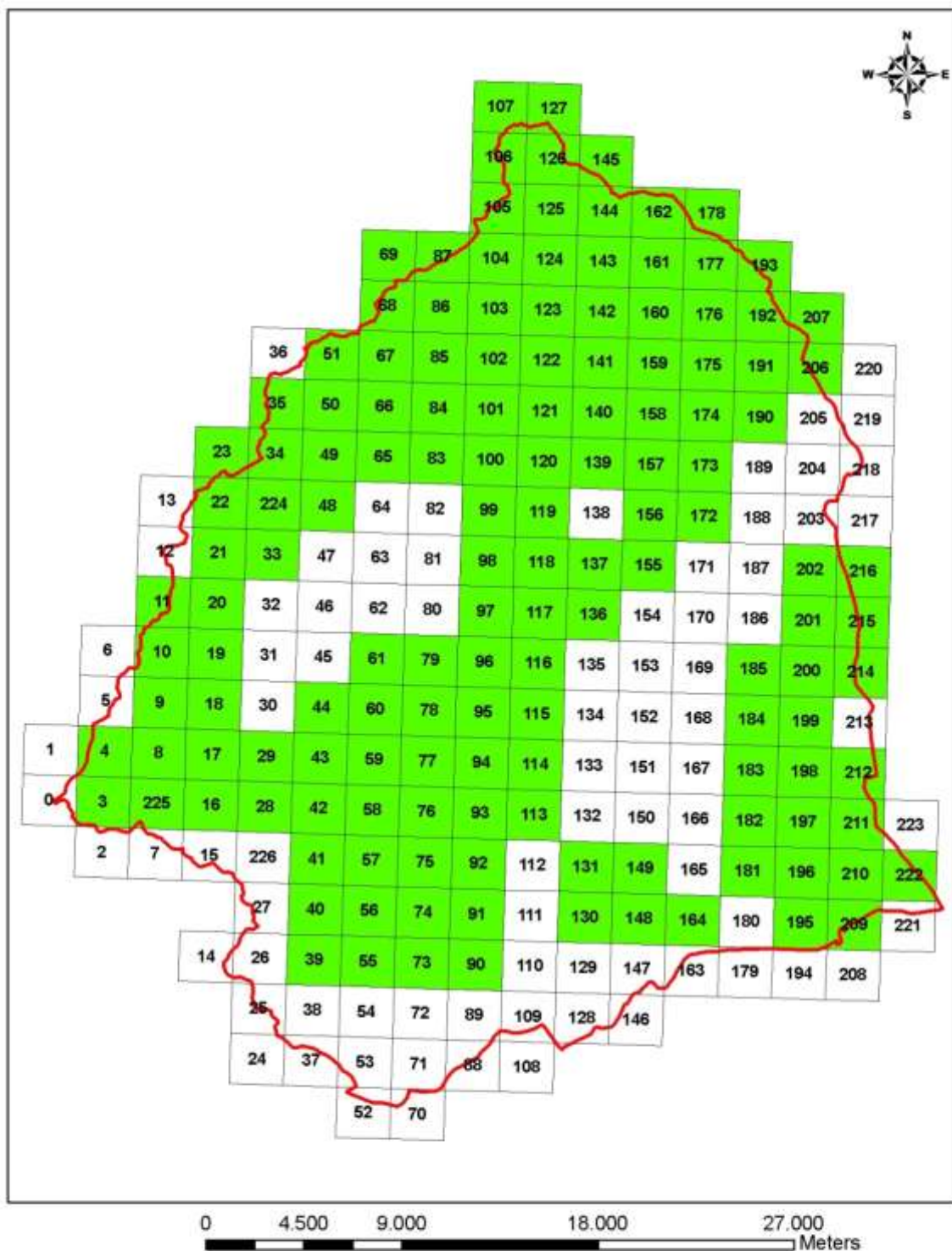
Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea unor păduri de amestec, compacte, cu subarboret abundent.

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

Propuneri concrete:

1. Interzicerea/limitarea exploatărilor forestiere;
2. Promovarea regenerării naturale a pădurii;
3. Menținerea în pădure a subarboretului, arborilor parțial uscați, bătrâni sau ruși care prezintă cavități și scorburi, în mod particular a cireșilor sălbatici *Cerasus avium*;
4. Protejarea etajului ierbos și arbustiv prin interzicerea pășunatului în pădure;
5. Eliminarea utilizării insecticidelor în pădure;
6. Reglementarea/controlul strict al activităților turistice vetre de foc, crearea de noi poteci;
7. Limitarea construirii de noi drumuri forestiere;
8. Menținerea tufărișurilor ce constituie coridoare verzi între păduri și livezi;
9. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
10. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale;
11. Încurajarea înființării și a exploatării durabile a livezilor de cireș.

Legendă

- Geoparcul Platoul Mehedinți
- Coccothraustes coccothraustes*

Cartograma de răspândire a speciei *Coccothraustes coccothraustes* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Coenonagrion mercuriale

Libelulă mercur

Cod SCI:1044

Specie vest-Paleartică, aflată într-un declin puternic, răspândită din Marea Britanie în Spania, respectiv din Polonia în Italia. În România specia, se află într-un declin puternic, dispărând din multe localități.

Ecologie:

Larvele părăsesc mediul acvatic pe la mijlocul lunii mai, până spre finele lunii iulie, în funcție de condițiile locale latitudine, altitudine. Emergența adulților are loc adeseori dimineața, învelișurile larvale rămânând agățate pe vegetație *Schoenus sp.*, *Juncus sp.*, *Carex sp.*, *Mentha sp.*, *Rorippa sp.* de regulă în poziție verticală. Sunt alese de regulă tulpinile rigide ce nu se unduiesc în vânt, adulții proaspăt emerși protejându-și astfel aripile și abdomenul încă fragile, de eventuale accidentări. Accidentările din etapa de emergență reprezintă o cauză de mortalitate majoră la această specie. Imediat după emergență, libelulele părăsesc zonele umede, alegându-și teritorii de vânatoare.

Aspecte comportamentale:

Secvențele reproductive au loc în zilele călduroase și însorite. Femelele pregătite de montă vizitează zonele de reproducere, putând avea loc mai multe etape de depunere a ouălor.

Masculii zboară lent într-o manieră haotică, însă rareori pe distanțe lungi. Aceștia își aleg puncte de observație de unde urmăresc femelele, fără însă a fi teritoriali în adevăratul sens al cuvântului nu își aleg un teritoriu pe care să îl păzească de pătrunderea unor competitori, rămân cu toate acestea fideli unei anumite zone pe toată durata de viață.

În momentul în care o femelă pătrunde într-o zonă cu mai mulți masculi, aceștia se apropie în zbor frenetic pentru a o putea captura pentru copulare. Strategia de reproducție a acestei specii, asemeni multor alte specii de odonate presupune și o abilitate particulară de a îndepărta spermatozoidurile unor rivali ce au copulat anterior femela, din organele reproductive ale acesteia bursă și spermatozoidură. Astfel cea mai mare parte a perioadei de copulare este dedicată acestei secvențe de îndepărtare a spermei competitorilor, inseminarea având loc doar în ultima fază a copulării. Împerecherea se desfășoară de regulă la miezul zilei și durează aproximativ 70 de minute, timp în care are loc și alegerea locurilor de depunere a ouălor.

Femelele depun ouăle în mediul subacvatic, acestea agățându-se de plante natante/hidro-higrofile. Masculii stau atașați de femele pe toată durata de depunere a ouălor, etapă cunoscută sub denumirea de „gardă”.

În cazul în care femela se scufundă în apă, masculii se desprind și se îndepărtează. Uneori în special spre finele verii, femelele depun ouăle singure.

Ouăle sunt depuse în țesuturile vegetale fiind menționate peste 20 de specii ce servesc ca suport pentru acestea. Viteza de ovipozitare este mare, ajungând la peste 14 ouă/minut.

Sunt preferate pentru ovipozitare ape cu un curs lin sau chiar ape stagnante. Eclozarea are loc după 3-4 săptămâni în funcție de condițiile ecologice.

Larvele se dezvoltă pe perioada a doi ani la latitudini și altitudini mari, și doar un an în condiții de mediu mai favorabile. Ultimul stadiu larvar își oprește dezvoltarea toamna. Larvele aleg micrahabitate retrase în zonele cu vegetație submersă densă, unde nu intră în competiție cu larve ale altor specii de odonate.

Rata cea mai mare de deces în rândul larvelor este cauzată de prădare, în special din partea unor alte specii de odonate *Sympetrum sp.*, *Calopteryx splendens*, *Ischnura sp.* Adulții sunt adeseori parazitați de acarieni, care le scad foarte mult șansele reproductive.

Nișă trofică:

Larvele și adulții sunt prădători, consumând specii de faună de mici dimensiuni chironomide, simulide.

Nișă spațială:

Preferă cursurile de ape cu curgere lină, cu vegetație bogată, bine însorite călduțe. În apele cu conținut mai mare de calciu, preferă cursurile ceva mai rapide. Este o specie termofilă, ce se regăsește în special în zonele joase, unde cursurile de ape nu îngheață.

Modelare nișă ecologică:

Zone umede cu curgere lină și constantă, fără modificări semnificative ale nivelelor, ferite de îngheț pe timpul iernii.

Amenințări:

Categorii de impact: 110, 120, 130, 170, 180, 241, 300, 312, 701, 709, 801, 810, 852, 853, 910, 948, 951, 952, 953, 962.

Declinul speciei este pus în seama practicilor necontrolate, de pășunat, în special ca urmare a afectării zonelor ripariene de către vite, dar și de deversările necontrolate, drenarea sau modificarea nivelelor hidrostatice ale unor cursuri de ape.

Fragmentarea habitatelor rămâne o amenințare potențială severă, dat fiind faptul că se pare că această specie dezvoltă metapopulații.

Măsuri de conservare:

Măsurile de conservare trebuie îndreptate în primul rând spre menținerea zonelor umede.

Propuneri concrete:

1. Identificarea și cartarea cu mare precizie a distribuției și atributelor populaționale a acestei specii;

Coronella austriaca

Șarpe de alun

Ecologie:

Trăiește prin locuri calde și uscate, însorite, mai rar prin locuri umede. Preferă locurile cu vegetație arborescentă, margini de păduri, poieni, taluzuri, tufărișuri luxuriante.

Aspecte comportamentale:

Este considerată o specie rară deoarece are, în general un comportament foarte discret. Deși poate ocupa un teritoriu destul de vast, 0,5-3 ha, se deplasează pe distanțe scurte, parcurgând 10-100 m pe zi și fuge dacă se simte amenințat, de cele mai multe ori înainte de a fi văzut.

Nu este un șarpe veninos, dar foarte agresiv dacă se simte atacat. Are mușcătură nedureroasă pentru om, eliminând, totodată, un lichid anal cu miros pestilențial.

Prima acuplare prin aprilie-mai, iar a doua prin august. Este ovovivipar rar vivipar; femela depune prin august și octombrie câte 2-15 pui. Se reproduce după 4 ani. Trăiește până la 8 ani.

Vara năpârlește de 4 ori.

Nișa trofică:

Se hrănește cu șopârle ce pot constitui până la 70% din dietă, dar și cu broaște, șoareci de câmp, puii păsărilor sau ai altor șerpi de viperă, de exemplu, fiind semnalate și cazuri de canibalism; este o specie constrictoare, ucigându-și victimele prin constricție.

Nișa spațială:

Trăiește în liziere de pădure, rariști, luminișuri, taluzuri, cu arbori și tufe, regiuni pietroase și stâncoase cu vegetație de acoperire, buruienșuri, uneori și în păduri umede, sau chiar pe dune de nisip, de la nivelul mării până la 1500 m altitudine.

Modelare nișă ecologică:

Liziere de pădure, păduri rare silvostepe pe versanți însoriți.

Estimare populațională:

În România în cea mai mare parte a țării; a fost găsită în localități din toate regiunile țării, mai frecvent în Carpați și Subcarpați. Efectivul în România este estimat la zeci de mii de exemplare.

Amenințări:

Specia este afectată de drenări, poluare chimică, distrugerea habitatelor terestre și acvatică.

Categoriile de impact: 102, 110, 164, 180, 190, 240, 241, 330, 401, 420, 421, 422, 502, 600, 623, 700, 701, 703, 740, 803, 810, 920, 966.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 2 pui/adulți/an.

- structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada aprilie-mai.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de șopârle, broaște, șoareci.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Reducerea deteriorării și distrugerii habitatelor prin despădurire, pășunat și extinderea suprafețelor agricole.

Creșterea toleranței față de această specie pentru reducerea uciderii directe de către localnici.

Reducerea poluării cu pesticide și limitarea utilizării îngrășămintelor chimice acolo unde specia este prezentă.

Propuneri concrete:

1. Combaterea poluării cu pesticide și îngrășământ;
2. Declararea unor perioade de liniște când specia este vulnerabilă, în perioada de reproducere aprilie-mai;
3. Interzicerea vehiculelor motorizate în habitatele ocupate de specie;
4. Reglementarea atentă a exploatațiilor forestiere, despăduririlor;
5. Acțiuni de informare și educare pentru creșterea toleranței față de șarpele de alun;
6. Crearea de ecoducte și completarea coridoarelor arbustive;
7. Reducerea pășunatului în habitatele ocupate de specie.

Corvus corax

Corb

Cod EUNIS: A350

Specie cu areal foarte mare, suprapus peste aproape toată regiunea haloarctică și până în nordul Etiopiei.

Prezentă în cea mai mare parte a Europei, deși în unele țări vestice a fost complet sau parțial exterminată.

Ecologie:

Preferă pădurile mari de foioase sau conifere, depărtate de așezările omenești, de la zone deluroase până la nivelul alpin.

Aspecte comportamentale:

Este o specie sedentară. Foarte precaută se ferește de om dar profitoare și oportunistă, hrănindu-se cu cadavre de animale domestice, resturi menajere din gropile de gunoi, rozătoare din culturile agricole sau pești morți din ferme piscicole.

Cuibărește în arbori sau, rar, pe stânci. Ponta este formată din 3-5 ouă pe care le depune în luna februarie sau la începutul lunii martie. Puii devin independenți în lunile mai-iunie.

Nișa trofică:

Se hrănește în locuri deschise sau câmpuri agricole cu semințe, insecte și animale de dimensiuni mici.

Nișa spațială:

Păduri mari de foioase sau conifere din zonele deluroase înalte sau montane, precum și zone cu stâncării din etajul alpin.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zonele înalte ale Geoparcului Mehedinți, în special în cadrul pădurilor de foioase sau conifere și în imediata apropiere a acestora.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 2.000 și 4.000 de perechi Munteanu, 2002.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit, fiind frecventă și având o populație stabilă de 50 de perechi.

Amenințări:

În perioada interbelică s-a înregistrat o diminuare dramatică a efectivului populațional ca urmare a campaniilor de combatere cu otravă a „dăunătorilor vânatului”.

Categorii de impact: 110, 151, 165, 164, 167, 400, 401, 403, 710.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire februarie – martie.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 50 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 50 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul întregului Geoparc Platoul Mehedinți, cu abundență ridicată în zonele mai înalte și periurbane și acolo unde sunt prezente pădurile de foioase și terenuri agricole.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim a pentru o pereche este de 2 juvenili/subaduți/an, medie de 3 juvenili/subaduți/an și maximă de 5 juvenili/subaduți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subaduți, după perioada de reproducere 60 % juvenili și subaduți.

Condiții de habitat:

- păduri mari de foioase sau conifere din zonele înalte de deal sau munte dar se hrănesc și în zonele deschise și semideschise, periurbane, terenuri agricole.

Resurse trofice:

- consumă semințe de pe terenuri agricole, insecte și mamifere de mici dimensiuni.

Disturbare tolerată:

- mică în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea pădurilor de dimensiuni mari de foioase sau conifere intercalate de zone semideschise.

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

În prezent nu se impun măsuri suplimentare de conservare pentru această specie, decât cele deja aplicate.

Propuneri concrete:

1. Interzicerea/limitarea exploatărilor forestiere;
2. Promovarea regenerării naturale a pădurii;
3. Menținerea în pădure a arborilor parțial uscați, bătrâni sau ruși care prezintă cavități și scorburi;
4. Eliminarea utilizării insecticidelor;

Cottus gobio

Cottus gobio

Zglăvoc

COS SCI:1163

Ecologie:

Specie reofilă, răpitoare, din pâraie și râuri de munte, rar în lacuri de munte. Stă cel mai adesea sub pietre, de unde pândește apropierea prăzii. Apare mai rar în râurile de deal și șes, însă doar în sectoarele cu curgere rapidă, unde se asigură un pat de curgere pe un fund pietros.

Aspecte comportamentale:

Este o specie puțin mobilă, dar dacă este deranjată se deplasează pe o distanță scurtă. Este strict sedentară și nu interprinde migrații. Se reproduc primăvara, în martie-aprilie.

Masculii sunt teritorialii. Ei sapă cuibul sub pietre de dimensiuni mai mari pentru a atrage femele. În acelaș timp emit un sunet care seamănă cu bătaie „knocking”, care ar putea avea rolul de a atrage femelele dar ar putea avea o funcție teritorială. Masculii păzesc pontă până la eclozare, care are loc la 4-5 săptămâni de la depunerea icrelor. Alevinii sunt la început semipelagici. Maturitatea sexuală este atinsă la vârsta de doi ani.

Nișa trofică:

Consumă nevertebrate bentonice, icre și puiet de pește.

Nișă spațială:

Trăiește exclusiv în apele dulci reci, de munte, în general în râuri și pâraie, rar în lacuri de munte. Stă sub pietre în locurile cu apă puțin mai adânci și relativ mai înceată, adesea spre mal sau în brațele laterale.

Modelare nișă ecologică:

Ape reci de munte, cu fund pietros, bine oxigenate.

Estimare populațională:

În România este bine reprezentat fiind o specie criteriu prezentă în aproximativ 50 de situri.

Amenințări: Specia este afectată de poluare, amenajări hidrotehnice, reducerea debitelor, pescuit abuziv.

Categorii de impact: 110, 170, 211, 213, 243, 300, 330, 411, 421, 422, 608, 621, 623, 700, 701, 830, 852, 920, 952, 966.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 100 icre/adulți/an.
- structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea poluării râurilor de munte, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea exploatării resurselor naturale.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada martie-aprilie.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de nevertebrate bentonice, icre și puiet de pește.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile speciei.

Măsuri de conservare:

Pentru menținerea unei populații viabile de *Cottus gobio*, este necesară informarea și educarea localnicilor și a turiștilor, dar și acțiuni directe. Aceste acțiuni directe ar fi reducerea poluării apelor din surse industriale prin depozitarea deșeurilor în râuri.

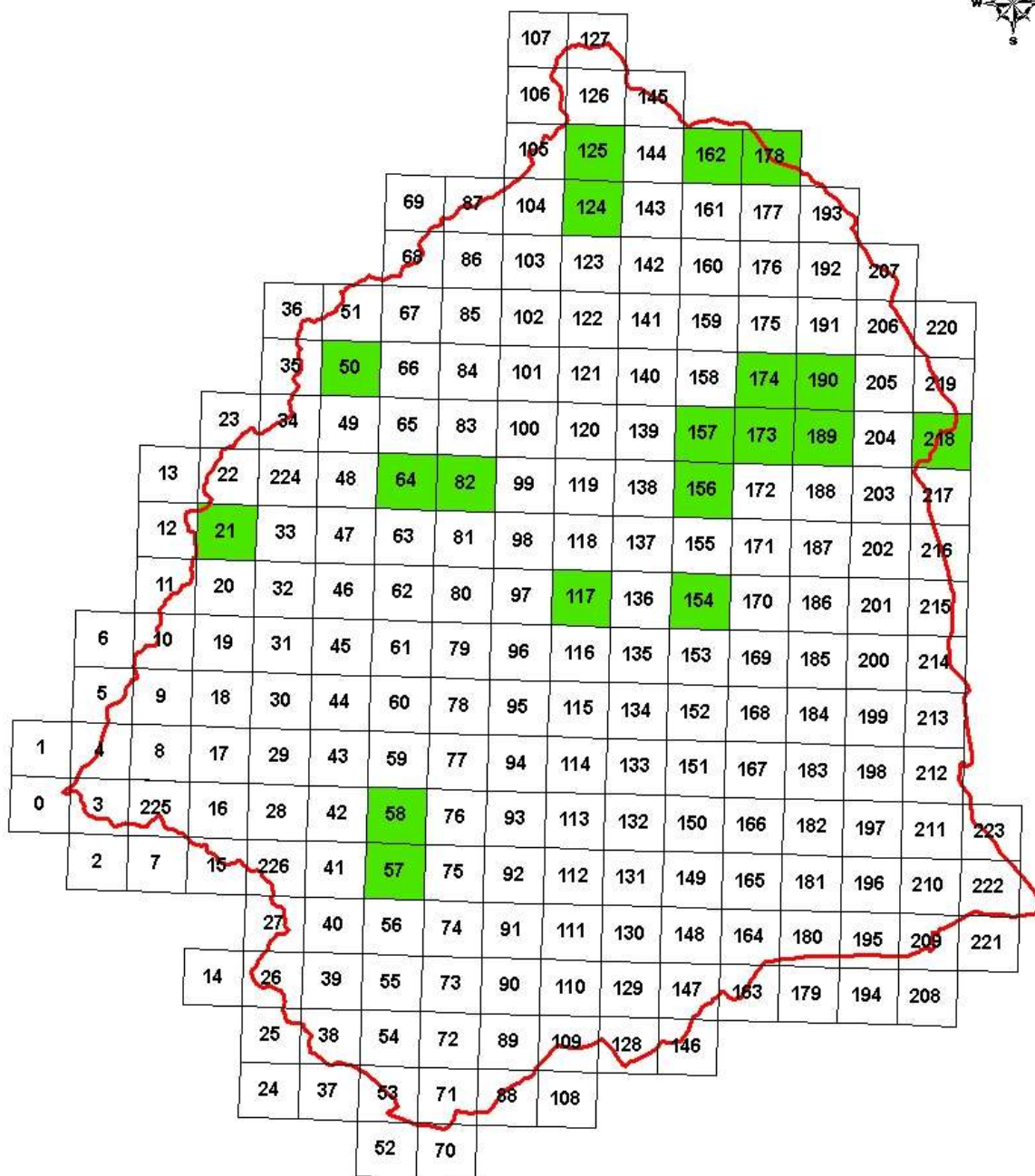
Stoparea pescuitului cu plasă în habitatele specifice speciei.

Oprirea construcțiilor hidrotehnice pe râuri de munte, deoarece acestea reduc debitul.

Stoparea exploatării pietrișului, fiindcă acestea reprezintă un element important în reproducerea speciei.

Propuneri concrete:

1. Combaterea poluării pâraielor și râurilor de munte;
2. Stoparea depozitării deșeurilor pe malul râurilor și în râuri;
3. Interzicerea pescuitului cu plasă în habitatele tipice speciei; combaterea braconajului;
4. Interzicerea construcțiilor hidrotehnice în habitatele tipice speciei;
5. Acțiuni de informare și educare pentru localnici și turiști;
6. Interzicerea exploatării nisipului și a pietrișului în habitatele tipice speciei.

Legendă

- Geoparcul Platoul Mehedinți
- Cottus gobio

Cartograma de răspândire a speciei *Cottus gobio* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Dendrocopos leucotos

Ciocănitoarea cu spate alb

Cod SPA: A239

Este o specie răspândită la nivelul pădurilor caducifoliolate din regiunea Paleartică, în zonele cu climat temperat și la sudul pădurilor boreale.

Ecologie:

În Europa, specia apare asociată habitatelor forestiere dominate de specii de fag *Fagus sp.* carpen *Carpinus betulus*, cvercinee *Quercus sp.* mesteacăn *Betula sp.* sau plop *Populus tremula*.

Managementul forestier modern a condus la o scădere drastică a populațiilor acestei specii, ajungând la mijlocul sec. XX aproape de extincție în multe țări europene. Țările central europene și din estul Europei păstrează cele mai mari densități populaționale, fiind estimat că din totalul efectivelor europene, 90% se regăsesc în aceste regiuni.

În România se regăsesc cele mai mari populații europene, fiind considerată o prezență comună pentru zona Carpaților.

Aspecte comportamentale:

Densități populaționale maximale se înregistrează în habitate extrem de favorabile unde au fost identificate până la 10p/10km². De regulă, dimensiunea teritoriilor depășește 100ha pentru fiecare pereche cuibăritoare.

Nișa trofică:

Se hrănește exclusiv cu insecte xylofage pe care le extrage din lemn sau de sub scoarța arborilor caducifoliați. Fiind o specie dependentă de lemnul mort din pădure, este un bioindicator al biomurilor forestiere de interior, naturale, pluriene, complexe.

Nișa spațială:

Specia se regăsește în habitate mozaicate, cu trupuri de pădure, în alternanță cu pajiști și stâncării accidentate, grohotișuri, lapiezuri.

Modelare nișă ecologică:

Păduri compacte, cu arbori bătrâni.

Estimare populațională:

Efectivul estimat la nivel național este de 12.000-20.000 perechi.

Amenințări:

Factorii limitatori sunt deregulă centrați în jurul elementelor disturbatoare și generatoare de stress.

Categoriile de impact: 100, 160, 162, 166, 167, 500, 502.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: minim 20 perechi cuibăritoare.

Dinamică populațională:

-rata de reproducție: minim 1 juvenil/subadult/ani.

-structura pe vârste: 20% juvenili și subadulti.

Condiții de habitat:

-menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților de exploatare silvică.

-menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada martie-iunie.

Resurse trofice:

-menținerea unei densități de minim 3 arbori bătrâni/uscați/ha.

Disturbare tolerată:

-medie în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

1. Menținerea arborilor uscați, bătrâni, scorburoși, la o densitate de min 3 buc/ha;
2. Limitarea utilizării pesticidelor;
3. Interzicerea utilizării insecticidelor pentru controlul dăunătorilor forestieri.

Dendrocopos medius
Ciocănitorea mijlocie
Cod SPA: A238

Este o specie sedentară, ce ocupă pădurile dense din vestul Palearcticii. Limita estică o reprezintă Munții Zagros, Iran. Distribuția speciei se suprapune pe zonele climatice temperate, continentale. Distribuția speciei se suprapune fidel cu cea a carpenului *Carpinus betulus*.

Ecologie:

Specia se regăsește frecvent în pădurile caducifoliolate unde alături de carpen apar cu precădere cvercineele *Quercus sp.* dar și fagul *Fagus sylvatica*, ulmul *Ulmus sp.* frasinul *Fraxinus sp.* dar și pe alocuri unele specii de rășinoase *Picea abies*.

La nivel european, distribuția acestei specii este oarecum discontinuă, fiind diferențiate populațiile vestice de cele estice de-a lungul longitudinii 15^oE. Populațiile vestice sunt de asemenea mai izolate în timp ce cele estice prezintă o mai mare conectivitate între populații, suprapusă de altfel cu extinderea întinderilor mai mari de păduri naturale caducifoliolate.

Distribuția speciei este influențată de o serie întreagă de factori dintre care cei mai importanți sunt: suprafața habitatelor forestiere, densitatea arborilor maturi bătrâni, altitudine optimă: 300-600m, condițiile microclimatice de preferat cald, izolarea față de alte masive forestiere.

Specia a cunoscut un oarecare declin, însă se pare că modificarea practicilor silviculturale, ce țin cont și de nevoile de susținere a unor indici de biodiversitate înalți au condus la o revigorare sensibilă a populațiilor acestei specii.

Aspecte comportamentale:

Ciocănitorea mijlocie scotocește după insecte în crăpăturile scoarței arborilor, în spațiile apărute între scoarță și lemn, fiind astfel asociată pădurilor dominate de cvercinee, mature, unde nișa trofică este întrunită.

Nișa trofică:

Se hrănește exclusiv cu insecte xylofage pe care le extrage din lemn sau de sub scoarța arborilor caducifoliați.

Nișă spațială:

Păduri în special cu specii decidue, dar și de amestec. Rară în arboretele de rășinoase.

Modelare nișă ecologică:

Păduri compacte, cu arbori bătrâni.

Estimare populațională:

Efectivul estimat la nivel național este de 3.000-20.000 perechi.

Amenințări:

Factorii limitatori sunt de regulă concentrați în jurul elementelor disturbatoare și generatoare de stress.

Categoriile de impact: 100, 160, 162, 166, 167, 500, 502.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: minim 100 perechi cuibăritoare.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 1 juvenil/subadult/an.
- structura pe vârste: 20% juvenili și subadultți.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților de exploatare silvică.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada martie-iunie.

Resurse trofice:

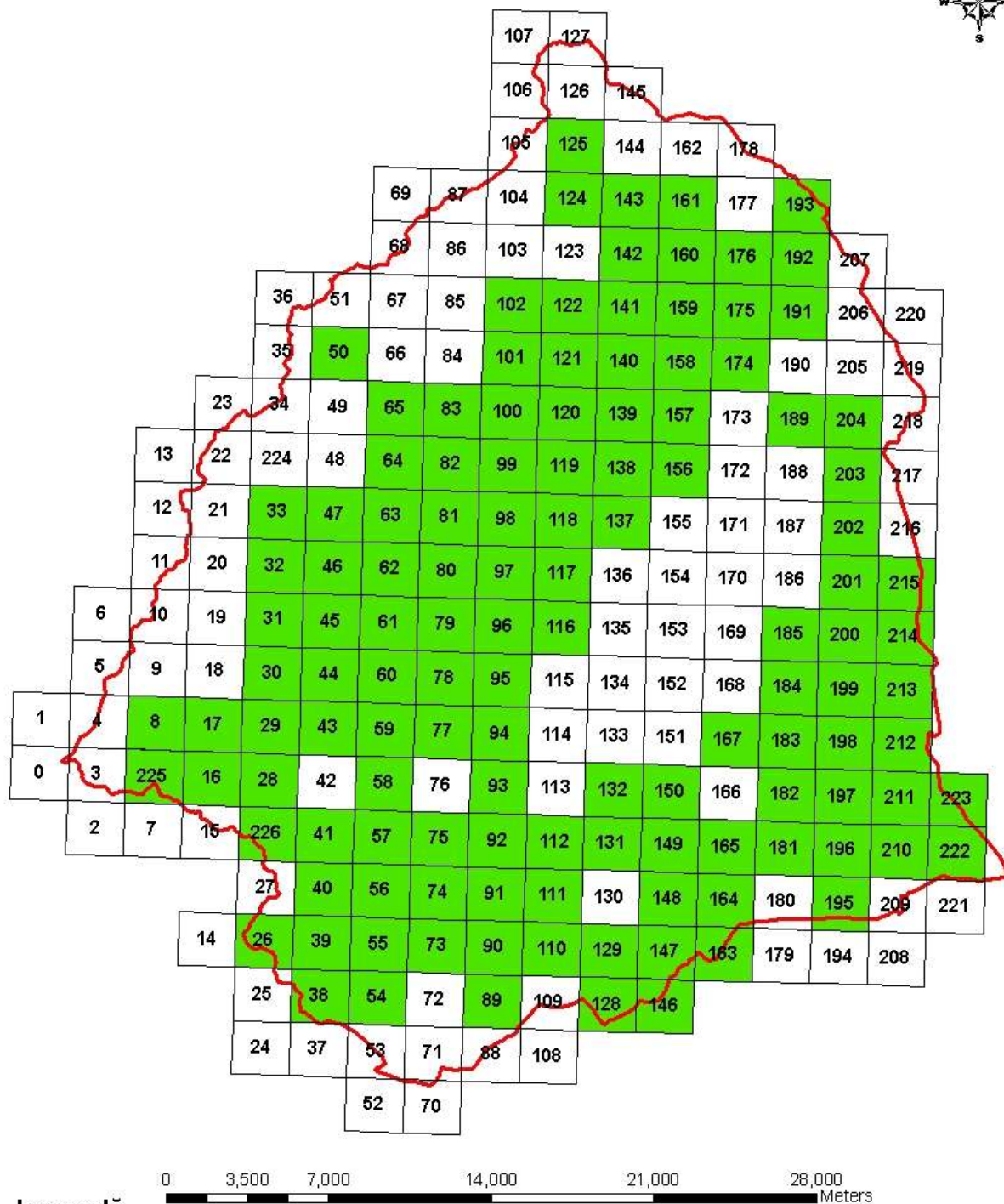
- menținerea unei densități de minim 3 arbori bătrâni/uscați/ha.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

1. Menținerea arborilor uscați, bătrâni, scorburoși, la o densitate de min 3 buc/ha;
2. Limitarea utilizării pesticidelor;
3. Interzicerea utilizării insecticidelor pentru controlul dăunătorilor forestieri.

Cartograma de răspândire a speciei *Dendrocopos medius* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Dendrocopos syriacus

Ciocănitoarea de grădini

Cod SPA: A429

Este o specie sedentară, cu o răspândire continuă ce acoperă estul și centrul Europei. Spre est, arealul se întinde până în Iran, Siria și Israel.

Ecologie:

Altitudinal, ajunge până la 1000m, preferând regiunile cu climate mediteraneene, temperate și boreal montane. Preferă biotipurile dominate de cvercinee, pădurile de luncă, livezile, parcurile, formațiunile înșiruite de arbori. Pătrunde în mediul urban unde o regăsim în aliniamentele verzi, cimitire, vii.

Specia a pătruns dinspre est, prin Peninsula Balcanică, ajungând până spre estul Germaniei unde se pare a întâlnit o barieră climatică, dat fiind că au fost semnalate doar exemplare izolate.

În România a fost semnalată abia în anul 1931, ajungând în Transilvania prin Banat, dinspre Serbia. Până în anul 1959, specia a devenit foarte comună, ajungând la un efectiv estimat în anii 1990 la peste 150.000p. Este mai comună în zonele sudice, devenind mai rară spre nord. Dinspre România s-a răspândit prin Moldova și Ucraina 1948 spre Rusia, ajungând să traverseze râul Don.

Aspecte comportamentale:

În zonele unde ciocănitoarea de grădini este în număr redus, hibridizează cu ciocănitoarea mare *D. major*, fiind observate cupluri mixte hibride formate din cele două specii. Zona de hibridizare este cu toate acestea destul de îngustă, spre limita vestică de răspândire. Cu toate acestea se pare că ciocănitoarea de grădini devine dominantă, înlocuind în unele habitate ciocănitoarea mare. Prima semnalare a speciei în Bulgaria a fost în anul 1890, actualmente devenind extrem de comună, ajungând la o populație estimată la peste 100.000p.

Se pare că extinderea arealului acestei specii este în corelație cu schimbările climatice, limitele suprapunându-se pe izoterma de 18°C a lunii iulie.

Nișa trofică:

Se hrănește exclusiv cu insecte xylofage pe care le extrage din lemn sau de sub scoarța arborilor caducifoliați.

Nișa spațială:

Păduri în special cu specii decidue, dar și de amestec. Rară în arboretele de rășinoase.

Modelare nișă ecologică:

Arborete.

Estimare populațională:

Efectivul estimat la nivel național este de 60.000-120.000 perechi.

Amenințări:

Factorii limitatori sunt dereglă centrați în jurul elementelor disturbatoare și generatoare de stress.

Categoriile de impact: 100, 160, 162, 166, 167, 500, 502.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: minim 200 perechi cuibăritoare.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 1 juvenil/subadult/an.
- structura pe vârste: 20% juvenili și subadultți.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților de exploatare silvică.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada martie-iunie.

Resurse trofice:

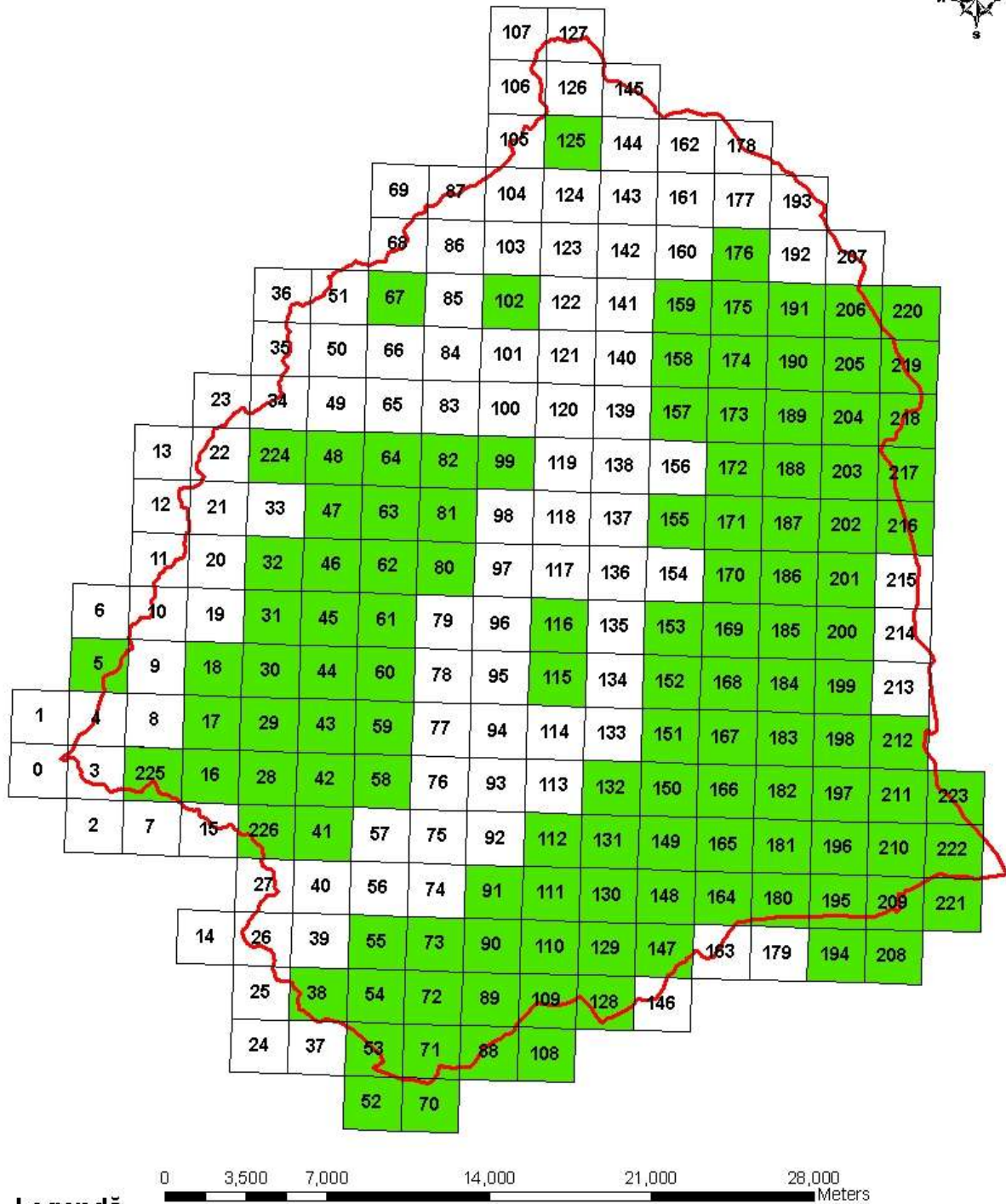
- menținerea unei densități de minim 3 arbori bătrâni/uscați/ha.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

1. Menținerea arborilor uscați, bătrâni, scorburoși, la o densitate de min 3 buc/ha;
2. Limitarea utilizării pesticidelor;
3. Interzicerea utilizării insecticidelor pentru controlul dăunătorilor forestieri.

Cartograma de răspândire a speciei *Dendrocopos syriacus* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Dryocopus martius

Ghionoai

Cod SPA: A236

Este cea mai mare specie de ciocănitoare din România, având o distribuție largă la nivel Palearcticii, până la latitudinea de 68° N, ajungând în est până la arhipelagul Sakhalin și Peninsula Kamchatka. Deși se regăsește în insule din extremul nord, specia lipsește din Marea Britanie.

În Europa ocupă habitatele forestiere cu arbori din esențe moi: păduri de rășinoase și mixte sau caducifoliolate, unde se regăsesc și esențe moi plop, salcie.

Ecologie:

În Europa ocupă habitatele forestiere cu arbori din esențe moi: păduri de rășinoase și mixte sau caducifoliolate, unde se regăsesc și esențe moi plop, salcie.

Ca urmare a împăduririlor forțate cu conifere, extrazonal, chiar și în etajele mai joase colinare a condus la o lărgire a arealului speciei.

Specia se înmulțește cu succes în habitate fragmentate unde există arborete izolate din esențe moi. Refacerea nivelelor populaționale și a extinderii arealului către vest, poate fi pus astfel pe seama modificării sistemelor silviculturale. În contrapartidă, populațiile suferă un declin major în regiunile nordice, ca urmare a exploatării intensive a pădurilor de taiga.

Cele mai mari densități sunt întâlnite în pădurile din Centrul Europei unde o pereche acoperă aproximativ 100ha, însă de regulă densitățile se încadrează între 1p/300 și 1000 ha.

Aspecte comportamentale:

Ghionoai este considerată o specie cheie prin contribuția pe care o are la apariția scorburilor mari în lemnul putred, alături de specii cum ar fi *Bucephala clangula*, *Corvus monedula*, *Aegolius funereus*, *Columba oenas*. Astfel participă în mod activ la doborârea parțială a arborilor și accelerarea proceselor de *turn-over* a lemnului în ecosistemele forestiere.

Toate populațiile sunt de regulă sedentare, însă erații pe distanțe scurte pot apărea ocazional.

Nișa trofică:

Se hrănește exclusiv cu insecte xylofage pe care le extrage din lemn sau de sub scoarța arborilor caducifoliați. Fiind o specie dependentă de lemnul mort din pădure.

Nișa spațială:

Specia se regăsește în pădurile de rășinoase și amestec.

Modelare nișă ecologică:

Etajul superior al Geoparcului Platoul Mehedinți, la contactul cu PN Valea Cernei.

Estimare populațională:

Efectivul estimat la nivel național este de 300-700 perechi.

Amenințări:

Factorii limitatori sunt dereglă centrați în jurul elementelor disturbatoare și generatoare de stress.

Categorii de impact: 100, 160, 162, 166, 167, 500, 502.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: minim 10 perechi cuibăritoare.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 1 juvenil/subadult/și/an.
- structura pe vârste: 20% juvenili și subadult.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților de exploatare silvică.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada martie-iunie.

Resurse trofice:

- menținerea unei densități de minim 3 arbori bătrâni/uscați/ha.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

1. Menținerea arborilor uscați, bătrâni, scorburoși, la o densitate de min 3 buc/ha;
2. Limitarea utilizării pesticidelor;
3. Interzicerea utilizării insecticidelor pentru controlul dăunătorilor forestieri.

Emberiza cia

Presură de munte

Cod EUNIS: A378

Este o specie sedentară, cuibărește în zonele înalte, pe versanții stâncoși, dar este prezentă și în pădurile dese, mai ales iarna când coboară la altitudini mai joase.

Ecologie:

Pasăre rară, în ceea ce privește altitudinea este prezentă de la 500 la 2500 m, dar poate să ajungă până la 4000 m în unele zone din Asia.

Aspecte comportamentale:

În timpul perioadei de reproducere specia este foarte teritorială, înafara acestui sezon este solitară sau formează grupuri. Monogamă, perechea se menține pe parcursul a două sau trei sezoane de reproducere. Cuibărește în arbori și arbuști sau în crăpăturile rocilor. Ponta care variază între 3-6 ouă în general 4-5 este depusă din mai până cel târziu în iulie și incubată numai de femelă. Puii nidicoli eclozează după 12-14 zile și sunt hrăniți de ambii părinți timp de 10-13 zile până ce părăsesc cuibul.

Nișa trofică:

Specie seminivoră iar în perioada de reproducere se hrănește cu larve și adulți de nevertebrate lepidoptere, coleoptere și arahnide mici pe care le prinde de pe sol, din coronamentul copacilor sau din zbor.

Nișa spațială:

Specia se regăsește în zonele înalte, unde cuibărește pe stâncării, dar iarna coboară la altitudini mai joase. Densitatea perechilor clocitoare variază în general de la 5-30 perechi/km².

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zonele alpine și subalpine, dar și din etajul fagului, acolo unde coboară în timpul iernii, în Geoparcul Mehedinți.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 400 și 1000 de perechi Munteanu, 2002.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit cu o populație estimată la 50-80 de perechi.

Amenințări:

Este o specie în principal granivară, dar insectivoră în perioada de reproducere, care cuibărește în zonele înalte pe stâncării, asociate jnepenișurilor, dar și în zonele mai joase asociate pădurilor

dese, din această perspectivă factorii limitativi sunt cei care țin de managementul forestier și de folosirea insecticidelor și a ierbicidelor.

Categorii de impact: 110, 120, 151, 164, 165, 166, 167, 501, 400, 401, 410, 421, 490, 243, 700, 701, 702, 703, 710.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire mai – august, dar și în perioada de pasaj august-septembrie, când indivizii trebuie să se hrănească mai mult pentru a avea rezervele necesare zborurilor de migrație.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 80 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 50 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă în zona de vest a Geoparcului Platoul Mehedinți.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenili/subaduți/an, medie de 3 juvenili/subaduți/an și maximă de 5 juvenili/subaduți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subaduți, după perioada de reproducere 60 % juvenili și subaduți.

Condiții de habitat:

- conservarea jnepenișurilor.
- păstrarea în pădure a arborilor bătrâni.
- evitarea utilizării insecticidelor și pesticidelor, menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea poluării și supraexploatării resurselor naturale.

Resurse trofice:

- diversitate de nevertebrate prin menținerea unei diversități de habitat păduri cu subarboret bogat.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea jnepenișurilor, și a pădurilor cu subarboret bogat, cu arbori bătrâni și scorburoși. Astfel se impune menținerea unor practici de management forestier care să permită prezența arborilor bătrâni sau morți și căzuți în interiorul pădurii. Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

Propuneri concrete:

1. Limitarea și interzicerea utilizării insecticidelor în interiorul parcului, cu precădere în zonele cu densitatea ridicată a acestei specii;
2. Conservarea jnepenișurilor;
3. Menținerea aspectului etajat al pădurilor;
4. Eliminarea pisicilor feroce.
5. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
6. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale;
7. Interzicerea/limitarea exploatărilor forestiere;
8. Promovarea regenerării naturale a pădurii;
9. Menținerea în pădure a arborilor parțial uscați, bătrâni sau ruși care prezintă cavități și scorburi;
10. Protejarea stratului arbustiv din interiorul pădurilor.

Emys orbicularis

Țestoasa de apă, baltă

Cod SCI: 1220*

Specia este răspândită în prezent în Europa Centrală și de Sud, Asia de Vest și Nordul Africii. Se pare însă că arealul acestei specii a suferit o contracție majoră din Post-glaciar, când aceasta atingea Sudul Suediei și până în prezent.

Ecologie:

Preferă habitatele de zone umede umbrite de păduri ripariene. Părăsește ocazional zonele umede, pentru a se hrăni în pajiști mezofile sau higrofile proximale. Arealul actual al speciei a fost influențat și de eliberările ocazionale în natură a unor exemplare ținute în captivitate.

Ocupă diverse habitate umede dulcicole: lacuri, bălți, diverse ape stătătoare și lin curgătoare, de la nivelul mării până la cel al dealurilor înalte, precum și în Delta și Lunca Dunării și complexul lagunar Razim-Sinoe unde tolerează și ape ușor salmastre. În fauna țării este destul de comună, înoată și se scufundă foarte bine.

Emys orbicularis are un rol important în lanțul trofic al habitatelor de apă dulce. Se hrănește cu viermi, insecte, broaște, și pești, fiind la rândul lor vâdate în special în stadiile tinere de alte reptile, pești, păsări de pradă și mamifere mari.

Aspecte comportamentale:

Își depune ouăle în sol, în apropierea mediilor acvatice pe care le ocupă, la distanțe față de acestea de până la 150 m. Femelele prezintă o oarecare fidelitate în alegerea zonelor de ovipozitare. Ținând cont de faptul că proporționalitatea între sexe este dependentă de temperatură, alegerea zonei de depunere a ouălor conduce la influențarea *sex-ratio*-ului populației.

Durata de viață a acestei specii este în medie de 40-60 de ani, ajungând rar la 100 de ani. Astfel, rata redusă de supraviețuire a juvenililor este compensată de longevitate.

Țestoasele deseori migrează, masculii caută partenererele chiar părăsind apa și încercând în alte corpuri de apă din apropiere, iar femelele părăsesc apa doar pentru a depune pontă.

Femela depune, prin mai-iunie, 4-16 ouă de mărimea oului de porumbel, mai mult sau mai puțin cilindrice. În regiunile inundabile ale Deltei Dunării, se urcă uneori pe sălcii și depune ouăle în detritusul afânat din scorburii. Femelele sapă cu ajutorul cozii rigide o mică adâncitură și depune pontă la o adâncime de aproximativ 5 cm. Masculii nu investesc energie în grija parentală.

Clocirea durează, în funcție de temperatura solului, 3-5 luni, puii apărând, cel mai adesea, în primăvara anului următor, spărgând coaja cu ajutorul unui dinte de eclozare de natură cornoasă, situate pe maxilarul superior.

Ating maturitatea sexuală la vârsta de 5-6 ani.

Iernează pe fundul apelor odată cu sfârșitul toamnei și până la începutul lunii aprilie.

Comunicare: În perioada de reproducere emit un țiuit scurt. Alte sunete posibile sunt fluierături, gemete, țârâituri care adesea sunt folosite în situații de stres.

Atacă și capturează prada cu o mișcare laterală a capului, pe urmă rupe prada în bucăți cu ajutorul ghearelor ascuțite a membrilor anterioare.

Nișa trofică:

Țestoasa de apă are o dietă preponderent carnivoră în stadiile tinere, devenind treptat omnivoră, consumând în proporție însemnată în special consecutiv sezonului de reproducție material vegetal. Studii recente, demonstrează faptul că odată cu înaintarea în vârstă, sunt preferate surse trofice mai bușin bogate energetic, dominante fiind astfel materiile de origine vegetală.

Nișă spațială:

Un habitat propice țestoaselor îl reprezintă zonele izolate cu impact antropic redus, habitate de zone umede preferă un nivel de apă sub 1 m cu stufăriș, mlăștinoase, dar în același timp deschise, însorite, pentru a-și asigura termoreglarea.

Modelare nișă ecologică:

Lunci de râuri, zone umede cu vegetație bogată.

Estimare populațională:

O populație de țestoasă poate fi considerată viabilă pe termen lung până în 100 de ani, dacă numărul adulților la un sex ratio de echilibru depășește 50 de exemplare, acest lucru fiind posibil doar dacă ele sunt protejate în habitatul folosit acvatic + terestru.

În fauna țării este destul de comună. Trăiește în cea mai mare parte a țării, unde găsește biotop favorabil. După Cartea Roșie a Vertebratelor din România, efectivul este evaluat la zeci de mii de exemplare.

Amenințări:

Deși una din cauzele afectării populațiilor se datorează dezvoltării căilor de acces, se pare că acest fenomen nu este responsabil de declinul de la nivel European. În acest sens concură pe lângă afectarea calității habitatelor, schimbările climatice, dar și competiția apărută ca urmare a introducerii unor specii exotice mai cu seamă țestoasa de Florida – *Trachemys scripta elegans*.

Specia este extrem de expusă la prădare, mortalitate accidentală, colectare, fiind sensibilă la modificarea și degradarea habitatelor, disturbare naturală și impact antropic curent.

Categorii de impact: 101, 102, 110, 170, 211, 212, 213, 220, 240, 241, 421, 623, 700, 701, 740, 790, 803, 960.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 4 juvenili nou născuți/adulți/an.

- structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile.

- prezența unor surse de apă chiar și temporare.

- prezența zonelor de hibernare.

- prezența tufărișurilor.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de viermi, insecte de apă, raci, scoici, pești mici.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție și în perioada ecloziunii.

Măsuri de conservare:

- Reducerea poluării apelor.

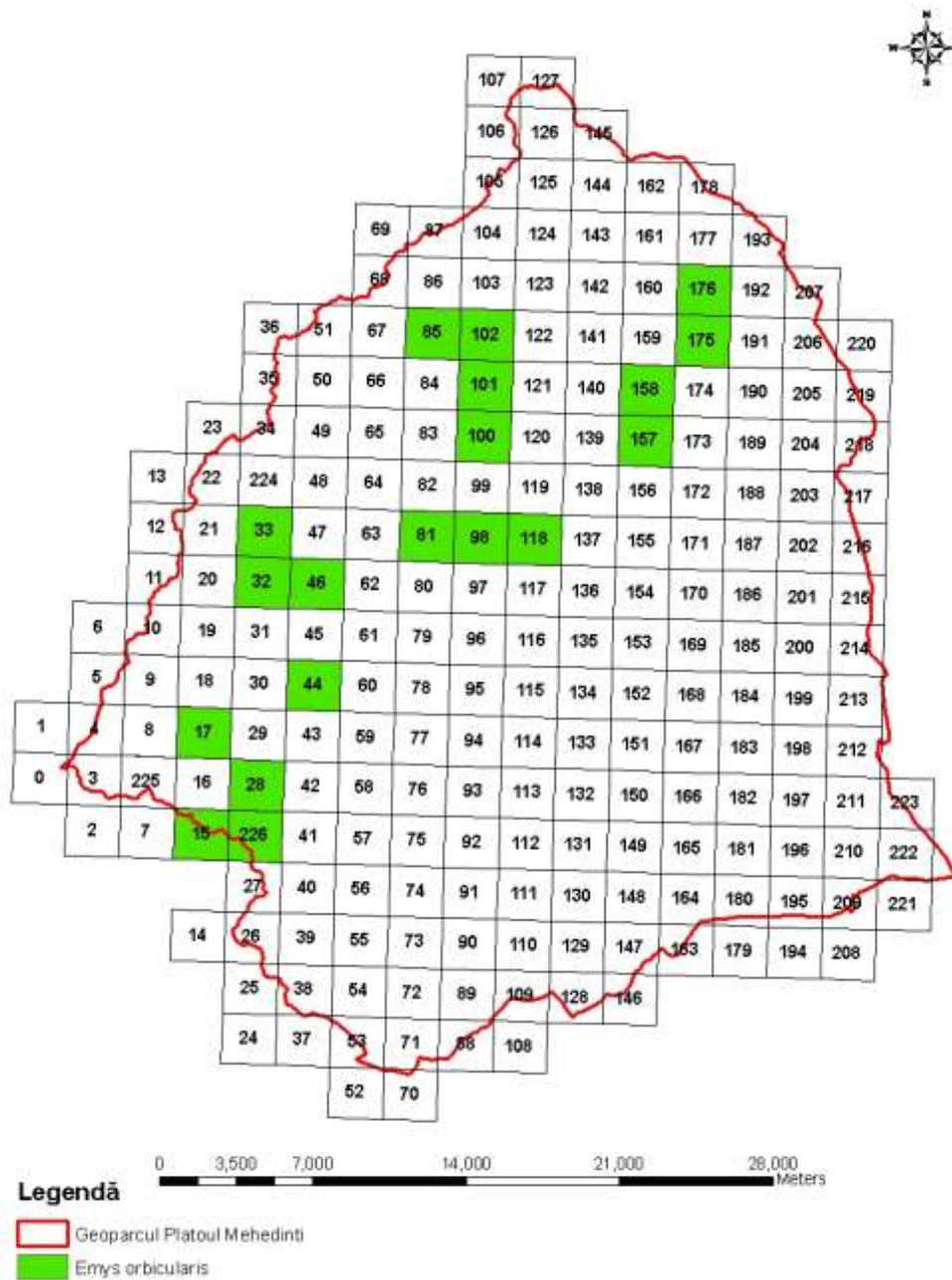
- Măsuri contra colectării ilegale în scop comercial.

- Prevenirea introducerii speciilor exotice ex. *Trachemys scripta elegans* care prezintă un factor de risc pentru *Emys orbicularis*.

- Program de informare și educare a comunităților locale și a turiștilor, direcționat spre reducerea colectării și a deranjului.

Propuneri concrete:

1. Interzicerea accesului câinilor în habitatele cu țestoasa de apă;
2. Interzicerea pășunatului în special a porcilor domestici în habitatele cu țestoasa de baltă;
3. Interzicerea practicilor de incendiere a pajiștilor;
4. Interzicerea introducerii a speciilor exotice concurente;
5. Declararea unor perioade de liniște când specia este vulnerabilă, în perioada depunerii ouălor iunie-iulie și în perioada ecloziunii august-septembrie; aprilie-iunie;
6. Realizarea de structuri cu rol deflector de tipul paravanelor, împletiturilor, instalate în preajma căilor de acces modernizate ce permit rularea cu viteză mare a autovehiculelor; paravanele vor fi prevăzute cu aripi orientate spre habitatele învecinate, ce vor ghida exemplarele spre zonele lipsite de risc;
7. Se va observa prezența sau absența speciei introduse *Trachemys scripta elegans* ce va fi extrasă obligatoriu din natură;
8. Acțiuni de informare, conștientizare a localnicilor pentru a reduce colectarea în scop comercial și uciderea lor;
9. Interzicerea deversării deșeurilor în proximitatea zonelor umede.

Cartograma de răspândire a speciei *Emys orbicularis* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Erithacus rubecula

Măcăleandru

Cod EUNIS: A269

Este o specie cu răspândire Vest-Paleartică.

Ecologie:

Măcăleandru apare într-o varietate mare de habitate: păduri, luminișuri, liziere, parcuri, rădini, fiind bine adaptat și mediilor antropizate.

Aspecte comportamentale:

În habitatele favorabile specia se face remarcată de cântecul masculilor ce are rolul de a demarca teritoriul ocupat.

Nișa trofică:

Specie insectivoră.

Nișa spațială:

Păduri de foioase, până în etajul pădurilor de amestec, grădini, zone rurale.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul lizierelor forestiere, a livezilor și rădinilor, tufărișuri de la marginea drumurilor.

Amenințări:

Categorii de impact: 110, 120, 151, 164, 165, 166, 167, 501, 400, 401, 410, 421, 490, 243, 700, 701, 702, 703, 710.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire mai – august, dar și în perioada de pasaj august–septembrie, când indivizii trebuie să se hrănească mai mult pentru a avea rezervele necesare zborurilor de migrație.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 300 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 100 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă în zona de vest a Geoparcului Platoul Mehedinți.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenili/subadulți/an, medie de 3 juvenili/subadulți/an și maximă de 5 juvenili/subadulți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subadulți, după perioada de reproducere 60 % juvenili și subadulți.

Condiții de habitat:

- păstrarea lizierelor din proximitatea cursurilor de ape și a zonelor ripariene.
- evitarea utilizării insecticidelor și pesticidelor, menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea poluării și supraexploatării resurselor naturale.

Resurse trofice:

- diversitate de nevertebrate prin menținerea unei diversități de habitat păduri cu subarboret bogat.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

4. Limitarea și interzicerea utilizării insecticidelor în interiorul parcului, cu precădere în zonele cu densitatea ridicată a acestei specii;
5. Menținerea aspectului etajat al pădurilor;
6. Eliminarea pisicilor ferală;
7. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
8. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale;
9. Interzicerea/limitarea exploatărilor forestiere;
10. Promovarea regenerării naturale a pădurii;
11. Protejarea stratului arbustiv din interiorul pădurilor.

Falco peregrinus

Șoimul călător

Cod SPA: A103

Este o specie cosmopolită, prezentă în Europa într-o mare varietate de habitate, de la cele de tip forestier, până la agro-ecosisteme deschise, pătrunzând recent chiar și în mediul urban.

Ecologie:

De regulă utilizează cuiburile construite din rămurele ale altor specii de păsări, pe pereți stâncoși, adeseori în cariere mai puțin active, însă din ce în ce mai des, apare cuibărind pe clădiri.

Aspecte comportamentale:

Este o specie ce utilizează un teritoriu de hrănire destul de vast, hrănindu-se în principal cu rozătoare mici.

Este o specie ce utilizează un teritoriu de hrănire relativ stabil. Pe timpul sezonului rece, când pot avea loc unele aglomerări datorate sosirii unor populații nordice, unele exemplare pot fi împinse în zonele de la sud de Dunăre în căutarea unor teritorii de vânătoare alternative.

Relevanța pentru proiect: Această specie preferă vânătoarea prin zbor la punct fix, la altitudini mici 10-15m, iar zborul de vânătoare rămânând pe distanța scurtă și la altitudini reduse, la care se adaugă acuitatea vizuală de excepție, se admite existența unui impact probabil potențial datorat incidentelor izolate, fără însă a fi periclitată populațiile locale/regionale.

Nișa trofică:

Vânează din zbor porumbei sau alte păsări de dimensiunea acestora.

Nișa spațială:

Ocupă o varietate mare de habitate, având însă nevoie de o sursă boată de hrană, aspect ce reprezintă factorul limitativ de răspândire a acestei specii. Adaptarea la mediul urban se pare că reprezintă o disponibilitate de nișă ce contribuie semnificativ la supraviețuirea pe viitor a speciei.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din proximitatea zonelor carstice, cu abrupturi Camăna, Abruptul Topolniței.

Amenințări:

Factorii limitatori sunt deregulă concentrați în jurul elementelor disturbatoare și generatoare de stress.

Categorii de impact: 101, 110, 120, 140, 162, 164, 170, 230, 301, 402, 403, 501, 502, 602, 608, 620, 622, 623, 624, 626, 701, 703, 710, 730, 740, 962.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în perioada de cuibărire, când incidența unor amenințări directe sau indirecte pot afecta întreaga familie cuibăritoare.

Definirea condițiilor favorabile:

În condițiile prezente, în lipsa unor date certe, concrete și actuale asupra dimensiunii populației acestei specii de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 2 perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 1 pereche cuibăritoare.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 1 juvenil/subadult/și/an.
- structura pe vârste: 20% juvenili și subadulti.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea exploatării resurselor naturale silvice, exploatare cariere, pe o rază mai mică de 100 m față de eventuale zone de cuibărire identificate.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada martie-iunie.

Resurse trofice:

- populații de păsări mici bine reprezentate.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

1. Identificarea eventualelor zone de cuibărire și evitarea oricăror elemente de disturbăță inclusiv stabilirea unor zone de protecție a aparatelor de zbor, în special a aparatelor de mici dimensiuni: drone, parapante, avioane ușoare, elicoptere; trecerea în regim de protecție strictă a zonelor de cuibărire;
2. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale.

Falco subbuteo

Șoimul rândunelelor

Cod SPA: A099

Ecologie:

Este o specie cu un areal întins, preferând însă zonele mai joase, temperat-continentale, întâlnindu-se într-o varietate mare de habitate unde ocupă de regulă cuiburile de coțofană *Pica pica*.

Teritoriul de vânătoare se întinde pe o distanță de aproximativ 5 km față de cuib, vânând activ, din zbor, păsări de dimensiuni mici *Passeriformes*.

În mod excepțional și local apar densități ale perechilor cuibăritoare mai mari de 10pc/50km².

Populațiile sunt relativ greu de monitorizat, astfel că nu există un consens în ceea ce privește dinamica pe termen mediu și lung a oulațiilor europene.

Aspecte comportamentale:

Este o specie ce utilizează un teritoriu de hrănire destul de vast, urmărind activ speciile de păsări mici.

Nișa trofică:

Vânează din zbor păsări mici *Passeriformes*.

Nișa spațială:

Specia se regăsește în habitate mozaicate, cu trupuri de pădure, în alternanță cu pajiști și stâncării accidentate, grohotișuri, lapiezuri.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zonele carstice ale Geoparcului Platoul Mehedinți, dar și spre sudul și estul acestuia.

Estimare populațională:

Efectivul estimat la nivel național este de 300-700 perechi.

Amenințări:

Factorii limitatori sunt deregulă centrați în jurul elementelor disturbatoare și generatoare de stress.

Categoriile de impact: 101, 110, 120, 140, 162, 164, 170, 230, 301, 402, 403, 501, 502, 602, 608, 620, 622, 623, 624, 626, 701, 703, 710, 730, 740, 962.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în perioada de cuibărire, când incidența unor amenințări directe sau indirecte pot afecta întreaga familie cuibăritoare.

Definirea condițiilor favorabile:

În condițiile prezente, în lipsa unor date certe, concrete și actuale asupra dimensiunii populației acestei specii de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 50 perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 10 perechi cuibăritoare.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 1 juvenil/subadult/an.
- structura pe vârste: 20% juvenili și subadultți.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea exploatării resurselor naturale silvice, exploatare cariere pe o rază mai mică de 100 m față de eventuale zone de cuibărire identificate.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada martie-iunie.

Resurse trofice:

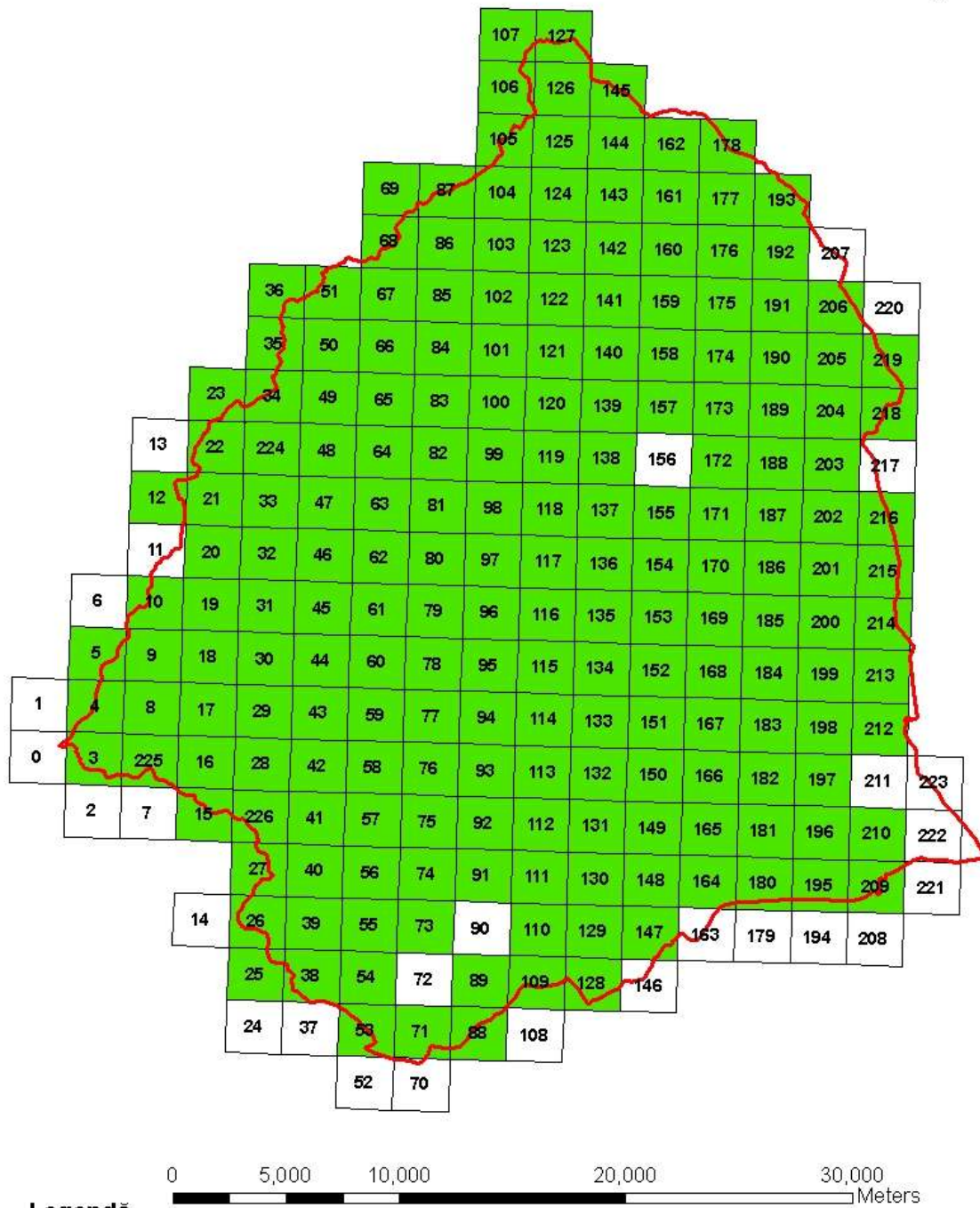
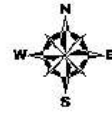
- populații de păsări mici bine reprezentate.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

1. Identificarea eventualelor zone de cuibărire și evitarea oricăror elemente de disturbăță inclusiv stabilirea unor zone de protecție a aparatelor de zbor, în special a aparatelor de mici dimensiuni: drone, parapante, avioane ușoare, elicoptere; trecerea în regim de protecție strictă a zonelor de cuibărire;
2. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale.

Cartograma de răspândire a speciei *Falco subbuteo* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Falco tinnunculus

Vânturelul roșu

Cod SPA: A096

Este o specie larg răspândită la nivel european, cuibărind în majoritatea habitatelor terestre, adaptându-se relativ ușor chiar și habitatelor antropice/antropizate și pătrunzând chiar și în mediul urban, unde cuibărește pe clădiri înalte, cornișe.

Ecologie:

În zonele deschise acceptă cu ușurință cuiburile artificiale, cu condiția ca teritoriul să fie unul liber, fără a se suprapune cu teritoriul unei alte perechi.

Populațiile nordice sunt migratoare, coborând până spre centrul Europei. Cele din centrul și sudul Europei rămân sedentare.

Densitățile ajung semnificative, de până la 40p/100km², chiar mai semnificative în proximitatea agroecosistemelor limitrofe așezărilor rurale, satelor.

Dinamica populațională este în strânsă legătură cu cea a prăzii sale, mici rozătoare.

Spectrul trofic al acestei specii a indus și dinamica la nivel european din ultimele decade. Utilizarea pesticidelor, în special a celor organo-clorurate, a condus la o diminuare drastică a populației de vânturel roșu. Odată cu reluarea practicilor tradiționale și a practicării unei agriculturi responsabile, populațiile s-au refăcut rapid, re-colonizând arealele cândva pierdute.

Aspecte comportamentale:

Este o specie ce utilizează un teritoriu de hrănire destul de vast, hrănindu-se în principal cu rozătoare mici.

Este o specie ce utilizează un teritoriu de hrănire relativ stabil. Pe timpul sezonului rece, când pot avea loc unele aglomerări datorate sosirii unor populații nordice, unele exemplare pot fi împinse în zonele de la sud de Dunăre în căutarea unor teritorii de vânatoare alternative.

Relevanța pentru proiect: Această specie preferă vânatoarea prin zbor la punct fix, la altitudini mici 10-15m, iar zborul de vânatoare rămânând pe distanța scurtă și la altitudini reduse, la care se adaugă acuitatea vizuală de excepție, se admite existența unui impact probabil potențial datorat incidentelor izolate, fără însă a fi periclitată populațiile locale/regionale.

Nișa trofică:

Vânează din zbor la punct fix mici rozătoare.

Nișa spațială:

Preferă zonele deschise, pajiști cu iarbă scurtă, miriști.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din proximitatea zonelor rurale.

Estimare populațională:

Efectivul estimat la nivel național este de 3000-7000 perechi.

Amenințări:

Factorii limitatori sunt dereglă centrați în jurul elementelor disturbatoare și generatoare de stres.

Categoriile de impact: 101, 110, 120, 140, 162, 164, 170, 230, 301, 402, 403, 501, 502, 602, 608, 620, 622, 623, 624, 626, 701, 703, 710, 730, 740, 962.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în perioada de cuibărire, când incidența unor amenințări directe sau indirecte pot afecta întreaga familie cuibăritoare.

Definirea condițiilor favorabile:

În condițiile prezente, în lipsa unor date certe, concrete și actuale asupra dimensiunii populației acestei specii de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 100 perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 10 perechi cuibăritoare.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 1 juvenil/subadult/an.
- structura pe vârste: 20% juvenili și subadultți.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea exploatării resurselor naturale silvice, exploatare cariere. pe o rază mai mică de 100 m față de eventuale zone de cuibărire identificate.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada martie-iunie.

Resurse trofice:

- populații de păsări mici bine reprezentate.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

1. Identificarea eventualelor zone de cuibărire și evitarea oricăror elemente de disturbantă inclusiv stabilirea unor zone de protecție a aparatelor de zbor, în special a aparatelor de mici dimensiuni: drone, parapante, avioane ușoare, elicoptere; trecerea în regim de protecție strictă a zonelor de cuibărire;

2. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale.

Felis silvestris

Pisică sălbatică

Ecologie:

Este o specie ce preferă pădurile, dar se regăsește și în habitate mozaicate, stufărișuri, tufărișe, evitând habitatele forestiere compacte locuite de râs cu care intră în competiție directă pentru resurse trofice și care elimină pisica sălbatică, dominând-o net ca talie și forță.

Mărimea teritoriului variază între 60 și 300 ha.

Aspecte comportamentale:

Femelele sunt sedentare și exclusiv teritoriale, în timp ce masculii sunt adeseori nomazi, intersectând teritoriul mai multor femele. Limitele teritoriale sunt marcate împrôșcând urină pe arbori sau pe vegetația ierboasă și prin lăsături în locuri vizibile. În plus, urmele de gheare de pe copaci sunt o metodă vizuală de marcarea a teritoriului.

Se ascunde în vizuini naturale – în spații dintre stânci, sub rădăcini de arbori, în trunchiul copacilor uscați sau în desișul bogat.

Acuplarea are loc în perioada februarie-martie. Gestația durează circa 63-69 zile. Femelele fată 3-6 pui, care devin maturi sexual la vârsta de 10 luni. Sexele trăiesc împreună numai în perioada de reproducere, iar masculii nu participă la creșterea puilor.

Nișa trofică:

Regimul trofic este exclusiv carnivor, vânând păsări, micromamifere, dar și reptile, amfibieni și insecte.

Nișa spațială:

Preferă păduri decidue compacte, întâlnindu-se cu predilecție în zonele de lizieră, rariști, versanți abrupti din etajul de șes până în etajul montan mijlociu.

Modelare nișă ecologică:

Zone forestiere sau mozaicate, liniștite, puțin afectate de prezența antropică.

Estimare populațională:

După Cartea Roșie a Vertebratelor din România efectivul estimat este 10.000 indivizi.

Amenințări:

Specia este amenințată de factori antropici; puii și subadultii rămân extrem de expuși la atacul câinilor fără stăpâni sau nesupravegheați în special a celor ciobănești.

Categorii de impact: 101, 110, 150, 164, 165, 167, 170, 180, 221, 230, 402, 403, 430, 502, 600, 608, 620, 622, 623, 626, 701, 703, 710, 740, 960, 962, 964, 969.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: minim 1 indivizi/adulți / 60 ha spații naturale.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 3 pui/adulți/an.
- structura pe vârste: 20% juvenili și subadulți.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților pastorale.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada februarie-martie.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de micromamifere, iepuri.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Menținerea unei populații viabile a speciei *Felis sylvestris* se poate face prin asumarea unor acțiuni directe și responsabile privind atât prezervarea calității habitatelor cât și legate de educarea și conștientizarea populației locale, în direcția creșterii toleranței față de această specie.

Propuneri concrete:

1. Dezvoltarea unui program activ îndreptat spre creșterea toleranței populației locale față de această specie prin educare și conștientizare;
2. Eliminarea câinilor ferali;
3. Controlul câinilor ciobănești: utilizarea de jujee, deparazitare și vaccinare constantă, limitarea efectivelor de câini la maximum 5/turmă, turme sub 200 capete și 8/turmă, turme mai mari de 200 capete;
4. Identificarea și protecția zonelor alese de femele pentru fătare, până la părăsirea acestora februarie-martie;
5. Interzicerea vehiculelor motorizate în habitatele ocupate de această specie;
6. Combaterea braconajului;
7. Reducerea despăduririlor;
8. Limitarea accesului în zone forestiere.

Ficedula albicollis
Muscarul cu uler alb

Cod EUNIS: A321

Este o specie cu răspândire Eurasiatică, arealul său întinzându-se de la Peninsula Kamchatka și NW Chinei, până în Europa centrală, în vest ajungând în Germania și Austria. Muscarul mic ocupă regiunile cu climat temperat și boreal taiga.

Ecologie:

Habitatul preferat este reprezentat de pădurile bogate, mature, cu un coronament aerisit, însă cu un microclimat umed și răcoros, cu multe zone deschise unde își găsește o multitudine de crenguțe libere pe care se poate odihni situate între coronament și stratul arbustiv moderat dezvoltat. În cazul în care astfel de păduri sunt străbătute de cursuri mici de ape sau sunt situate pe pante, habitatul devine unul optim.

La nivel european, muscarul mic se poate întâlni într-o mare varietate de habitate, apărând o oarecare specializare geografică. În Polonia se găsește în pădurile de fag, în România ajungând până în etajul pădurilor de amestec situate la alt. de peste 1100-1300 m *Abieti-Fagetum*, *Aceri-Fagetum*. Apare frecvent și în habitate forestiere ripariene unde apare arinul *Alnus sp.* dar și în cvercete, mestecănișuri.

Aspecte comportamentale:

În habitatele favorabile specia se face remarcată de cântecul masculilor ce are rolul de a demarca teritoriul ocupat.

Nișa trofică:

Specie insectivoră.

Nișa spațială:

Păduri de foioase, până în etajul pădurilor de amestec, de regulă în preajma cursurilor de ape.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor forestiere străbătute de cursuri de ape, în Geoparcul Mehedinți.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 15.000 și 25.000 de perechi.

Amenințări:

Categoriile de impact: 110, 120, 151, 164, 165, 166, 167, 501, 400, 401, 410, 421, 490, 243, 700, 701, 702, 703, 710.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire mai – august, dar și în perioada de pasaj august–septembrie, când indivizii trebuie să se hrănească mai mult pentru a avea rezervele necesare zborurilor de migrație.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 50 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 10 perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă în zona de vest a Geoparcului Platoul Mehedinți.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenili/subadulți/an, medie de 3 juvenili/subadulți/an și maximă de 5 juvenili/subadulți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subadulți, după perioada de reproducere 60 % juvenili și subadulți.

Condiții de habitat:

- păstrarea lizierelor din proximitatea cursurilor de ape și a zonelor ripariene.
- evitarea utilizării insecticidelor și pesticidelor, menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea poluării și supraexploatării resurselor naturale.

Resurse trofice:

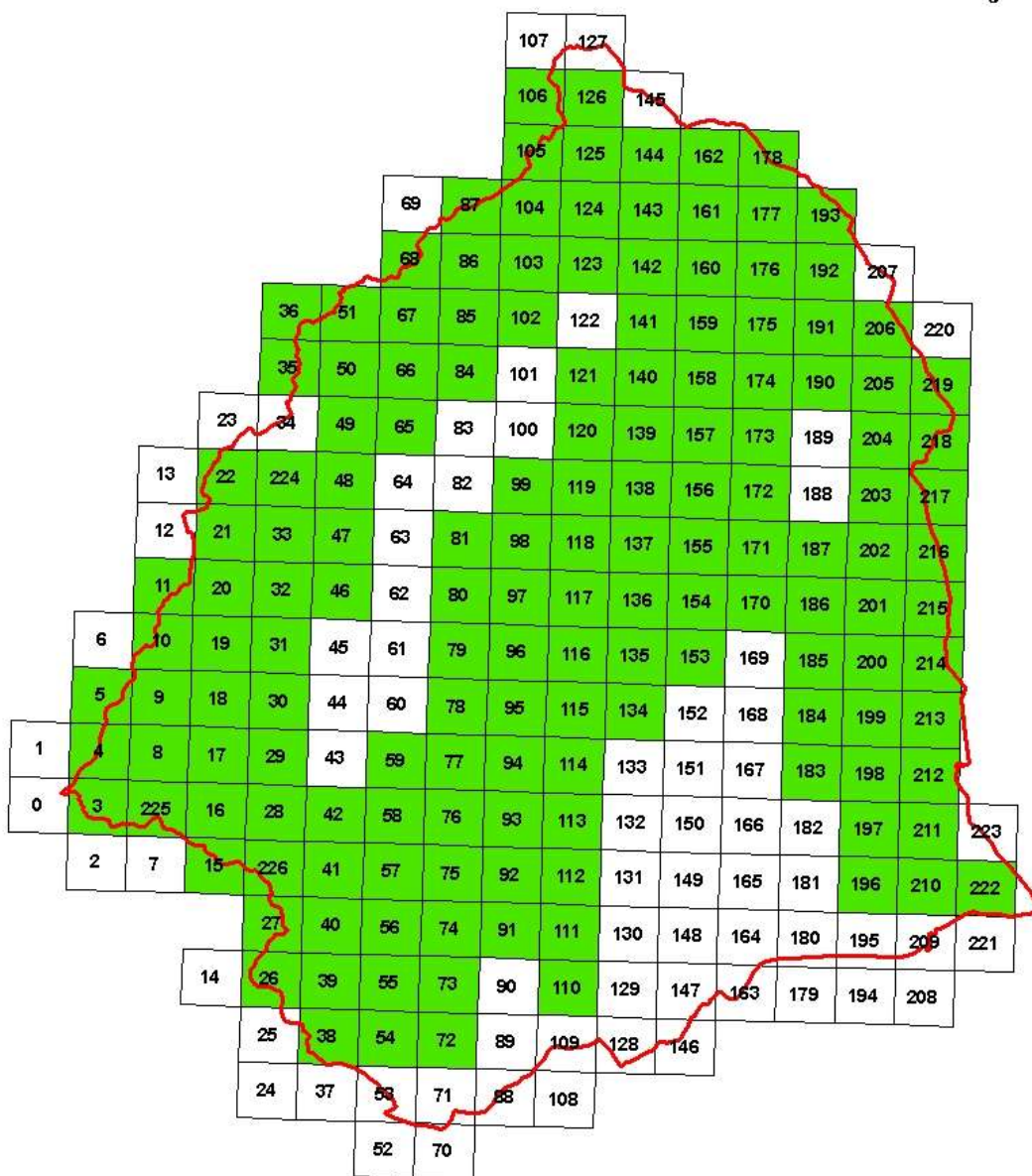
- diversitate de nevertebrate prin menținerea unei diversități de habitat păduri cu subarboret bogat.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

1. Limitarea și interzicerea utilizării insecticidelor în interiorul parcului, cu precădere în zonele cu densitatea ridicată a acestei specii;
2. Conservarea jnepenișurilor;
3. Menținerea aspectului etajat al pădurilor;
4. Eliminarea pisicilor ferală.
5. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
6. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale;
7. Interzicerea/limitarea exploatărilor forestiere;
8. Promovarea regenerării naturale a pădurii;
9. Menținerea în pădure a arborilor parțial uscați, bătrâni sau rupți care prezintă cavități și scorburi;
10. Protejarea stratului arbustiv din interiorul pădurilor.

Legendă

- Geoparcul Platoul Mehedinți
- Ficedula albicollis*

Cartograma de răspândire a speciei *Ficedula albicollis* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Ficedula parva

Muscarul mic

Cod EUNIS: A320

Este o specie cu răspândire Eurasiatică, arealul său întinzându-se de la Peninsula Kamchatka și NW Chinei, până în Europa centrală, în vest ajungând în Germania și Austria. Muscarul mic ocupă regiunile cu climat temperat și boreal taiga.

Ecologie:

Habitatul preferat este reprezentat de pădurile bogate, mature, cu un coronament aerisit, însă cu un microclimat umed și răcoros, cu multe zone deschise unde își găsește o multitudine de crenguțe libere pe care se poate odihni situate între coronament și stratul arbustiv moderat dezvoltat. În cazul în care astfel de păduri sunt străbătute de cursuri mici de ape sau sunt situate pe pante, habitatul devine unul optim.

La nivel european, muscarul mic se poate întâlni într-o mare varietate de habitate, apărând o oarecare specializare geografică. În Polonia se găsește în pădurile de fag, în România ajungând până în etajul pădurilor de amestec situate la alt. de peste 1100-1300 m *Abieti-Fagetum*, *Aceri-Fagetum*. Apare frecvent și în habitate forestiere ripariene unde apare arinul *Alnus sp.* dar și în cvercete, mestecănișuri.

Aspecte comportamentale:

În habitatele favorabile specia se face remarcată de cântecul masculilor ce are rolul de a demarca teritoriul ocupat.

Nișa trofică:

Specie insectivoră.

Nișa spațială:

Păduri de foioase, până în etajul pădurilor de amestec, de regulă în preajma cursurilor de ape.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor forestiere străbătute de cursuri de ape, în Geoparcul Mehedinți.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 15.000 și 25.000 de perechi.

Amenințări:

Categoriile de impact: 110, 120, 151, 164, 165, 166, 167, 501, 400, 401, 410, 421, 490, 243, 700, 701, 702, 703, 710.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire mai – august, dar și în perioada de pasaj august–septembrie, când indivizii trebuie să se hrănească mai mult pentru a avea rezervele necesare zborurilor de migrație.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 50 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 10 perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă în zona de vest a Geoparcului Platoul Mehedinți.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenili/subaduți/an, medie de 3 juvenili/subaduți/an și maximă de 5 juvenili/subaduți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subaduți, după perioada de reproducere 60 % juvenili și subaduți.

Condiții de habitat:

- păstrarea lizierelor din proximitatea cursurilor de ape și a zonelor ripariene.
- evitarea utilizării insecticidelor și pesticidelor, menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea poluării și supraexploatării resurselor naturale.

Resurse trofice:

- diversitate de nevertebrate prin menținerea unei diversități de habitat păduri cu subarboret bogat.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

1. Limitarea și interzicerea utilizării insecticidelor în interiorul parcului, cu precădere în zonele cu densitatea ridicată a acestei specii;
2. Conservarea jnepenișurilor;
3. Menținerea aspectului etajat al pădurilor;
4. Eliminarea pisicilor ferale.
5. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
6. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale;
7. Interzicerea/limitarea exploatărilor forestiere;
8. Promovarea regenerării naturale a pădurii;
9. Menținerea în pădure a arborilor parțial uscați, bătrâni sau ruți care prezintă cavități și scorburi;
10. Protejarea stratului arbustiv din interiorul pădurilor;

Specie înaltă de 50-80 cm, este o plantă ce iese în evidență imediat din cauza labelului petalei inferioare numeroaselor flori exagerat de lungi și înguste, purpuriu cu alb, cu pete roșii. Specia apare în populații mici și izolate, răspândite pe tot teritoriul țării de la câmpie până în munții de altitudine joasă, mai ales în pajiștile pe substrat calcaros bine conservate, cu populații mari de orhidee 6210*. Deși pe parcursul a 150 de ani s-au semnalat câteva zeci de locații pe teritoriul României unde specia a fost menționată, puține dintre acestea au fost regăsite în ultimii 20 de ani. În Flora Europaea specia este tratată ca subspecie a speciei *H. hircinum*. Ulterior, studii recente 2012 atribuie populațiilor din sudul și estul Europei, un alt statut taxonomic, acestea aparținând în fapt taxonului *H. jankae*. Pentru România se cunosc date asupra răspândirii acestei specii de la: Băile Herculane - Domogled, Alba-Iulia, Ghioroc, Orșova, Cazanele Dunării, Pădurea Babadag, Pișchia.

Astfel, prezența speciei *H. caprinum* în România devine discutabilă.

Ecologie:

Specie geofită perenă, heliofilă, U – xero-mezofilă, T – micro-mezotermă, R – slab acid-neutrofilă, geoelement atlanto-mediteranean.

Importanță:

Plantă importantă din punct de vedere științific datorită rarității, vulnerabilității și a arealului restrâns la nivel european.

Amenințări:

Pășunatul și ruderalizarea sunt principalele amenințări ale acestei specii.

Măsuri de conservare:

Cercetări în teren pentru identificarea speciei și a răspândirii ei. Reducerea/interzicerea pășunatului în habitatul speciei, păstrarea semințelor în colecții de germoplasmă.

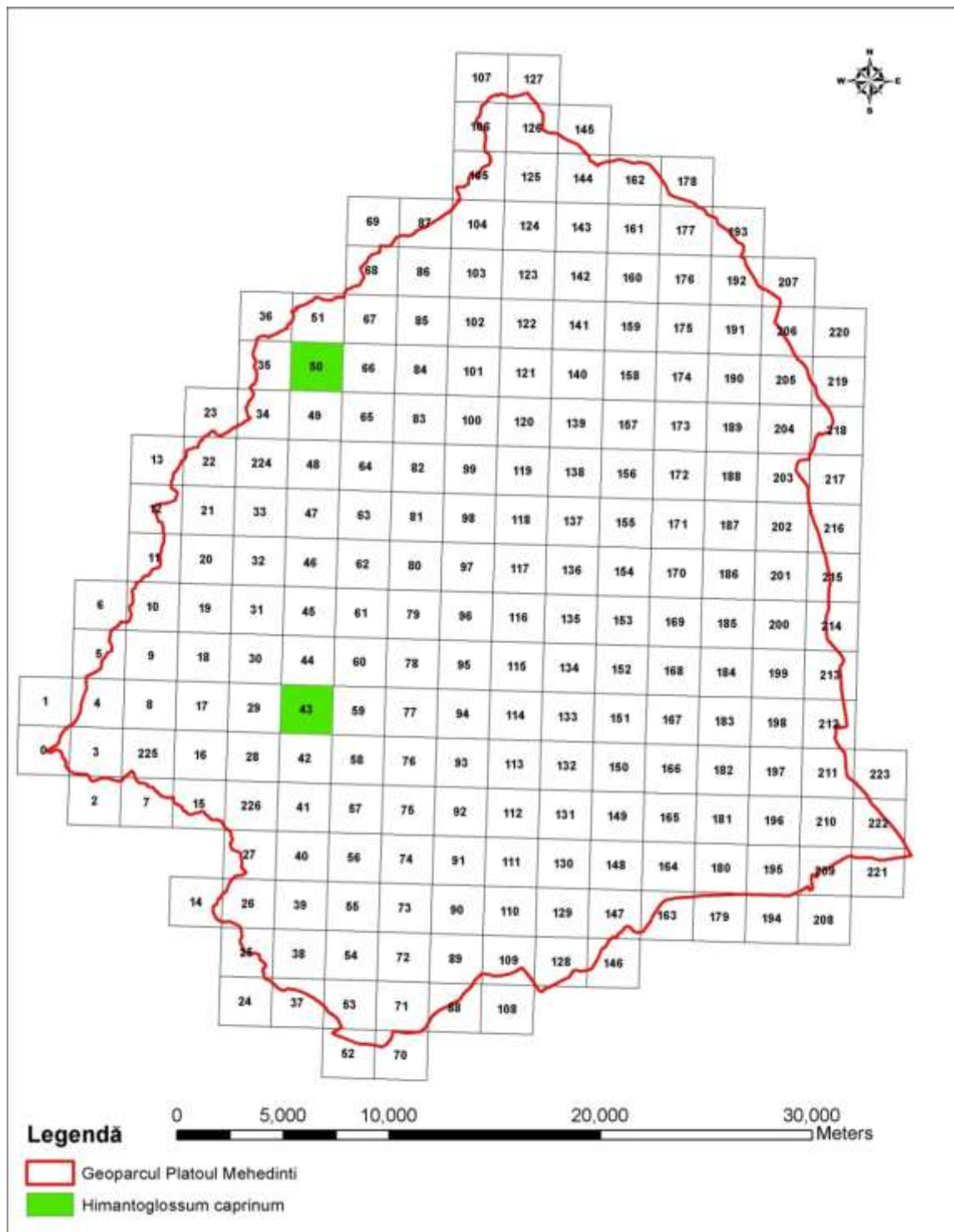
Propuneri concrete:

1. Identificarea și cartarea cu mare precizie a distribuției și atributelor populaționale a acestei specii;
2. Prezervarea germoplasmei, eventual conservarea ex-situ în grădini botanice;
3. Menținerea habitatelor actuale prin împiedicarea suprapășunatului;
4. Evitarea fragmentării habitatului prin realizarea de drumuri.

Premise:

La nivelul ROSCI0198 Platoul Mehedinți această specie nu a fost regăsită până acum, urmând a fi cercetate și alte locații de pe teritoriul sitului.

Rămâne discutabilă prezența acestei specii în România.

Cartograma de răspândire a speciei *Himantoglossum caprinum* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Hyla arborea

Brotăcel

Ecologie:

Specie arboricolă, este singura specie arboricolă din Europa ce preferă pădurile străbătute de ape, luncile împădurite, pădurile inundabile și tip galerie, fiind întâlnită și în stufărișuri. Este răspândită până la altitudini de 1000 m, preferând însă văile mai calde.

Aspecte comportamentale:

Este o specie politipică, crepusculară nocturnă, rareori cu activitate diurnă, arboricolă, euritermă. Datorită coloritului ei de protecție nu se adăpostește, ziua stă la soare pe vegetație, ajutată fiind de discurile sale adezive cu care sunt prevăzute degetele membrelor.

Orăcăitul este extrem de zgomotos, caracteristic, putându-se auzi la distanță mare. Este alcătuit dintr-o serie de “crac-uri”, câte 3-6 pe secundă, timp de câteva secunde.

Masculii cântă în cor în perioada de reproducere și mai rar, pe tot cursul anului, în special după ploaie.

Ouăle sunt mici, depuse în grămezi de mărimea unei nuci fixate pe plante. După perioada de metamorfoză, brotăceii ies din apă, rămânând însă în vecinătatea ei. Metamorfoza are loc în iulie-august, larvele brotăcelului fiind cele mai agile larve de broască, la fel de rapide ca și peștii de aceeași talie.

După perioada de reproducere, brotăceii se urcă pe stuf, apoi trec în pădure pe arbuști. La sfârșitul toamnei se concentrează din nou iernând în grupuri, în gropi sau sub frunzar. Specia este vulnerabilă, fiind destul de sensibilă la poluare și uscăciune, necesitând măsuri locale de protecție.

Nișa trofică:

Se hrănește cu insecte.

Nișa spațială:

Trăiește în păduri, zone cu tufărișuri. Pentru reproducere, are nevoie de bălți mai adânci, cu vegetație bogată, bine însoțite.

Modelare nișă ecologică:

Zone ripariene împădurite, bălți din proximitatea lizierelor.

Estimare populațională:

În România se află în cea mai mare parte a țării, oriunde găsește un habitat favorabil. Efectivul în România este estimat la sute de mii de exemplare.

Amenințări:

Specia este afectată de drenări, poluare, distrugerea habitatelor terestre și acvatice, colectarea în mod ilegal.

Categoriile de impact: 110, 165, 167, 180, 240, 241, 401, 420, 421, 422, 502, 600, 623, 700, 701, 703, 740, 803, 810, 920, 966.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 100 ouă/pontă/adult.
- structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada aprilie-iunie.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de insecte.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Pentru a menține o populație viabilă, în primul rând este necesară oprirea deteriorării habitatelor tipice speciei.

Oprirea drenării și poluării lacurilor și bălților unde se reproduce specia.

Reducerea sau chiar interzicerea folosirii pesticidelor în silvicultură.

Acțiunile de informare și conștientizare a localnicilor și turiștilor sunt necesare.

Propuneri concrete:

1. Combaterea poluării apelor interioare și a solului;
2. Reducerea folosirii pesticidelor;
3. Declararea unor perioade de liniște când specia este vulnerabilă, în perioada de reproducere, februarie-aprilie, în special în zona cartierelor de reproducere;
4. Acțiuni de informare și conștientizare;
5. Prevenirea fragmentării pădurilor de luncă.

Lacerta agilis

Șopârla de câmp

Ecologie:

Lacerta agilis este o specie iubitoare de umiditate, întâlnită de obicei de la altitudini de peste 300 m; în vestul țării coboară la altitudini mai joase, dar în Podișul Transilvaniei și de-a lungul Arcului Carpatic este întotdeauna legată de o anumită altitudine.

În țara noastră se întâlnesc trei subspecii:

- *Lacerta agilis agilis* ocupă vestul Țării, Podișul Transilvaniei și ambii versanți ai Carpaților;
- *L.a.chersonensis* în zonele de câmpie și în zona dealurilor joase;
- *L.a.euxinica* pe dunele de nisip ale litoralului mării sau pe grindurile din Delta Dunării;

Astfel în zona Geoparcului Platoul Mehedinți se întâlnește *L.a.agilis*.

Aspecte comportamentale:

Lacerta agilis este o formă higrofilă legată de regiunile de șes, deal și montane din interiorul Arcului Carpatic, precum și de regiunea precarpatică – montană din Oltenia și Moldova.

În luna mai începe reproducerea, masculii luptându-se adesea între ei.

Ponta este depusă în iunie, într-o galerie săpată în pământ și cuprinde 5-13 ouă care eclozează după 45-60 zile. Începutul hibernării are loc la sfârșitul lui septembrie, în galerii adânci de rozătoare. Primăvara ies din hibernare la începutul lunii aprilie, mai întâi juvenilii, apoi adulții.

Nișa trofică:

Se hrănește cu răme, insecte, larve.

Nișa spațială:

Trăiește în habitate variate: culturi, livezi, liziera pădurilor de foioase sau rășinoase, văile apelor curgătoare, porțiuni stâncoase, preferând zonele mai umede. Urcă la altitudini mari, frecvent între 400-1000 m altitudine.

Modelare nișă ecologică:

Zone înalte, cu pante însoțite, dar cu apă prezentă în proximitate pâraie, zone de băltire, mlaștini.

Estimare populațională:

Efectivul în România este estimat la sute de mii de indivizi.

Amenințări:

Specia este afectată de poluare, distrugerea habitatelor terestre și acvatice, pășunatul intensiv.

Categoriile de impact: 102, 140, 170, 180, 240, 331, 401, 421, 422, 502, 623, 700, 803, 948, 966, 972.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 5 ouă/pontă/adult/an.
- structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada lunii mai.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de râme, insecte, larve.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

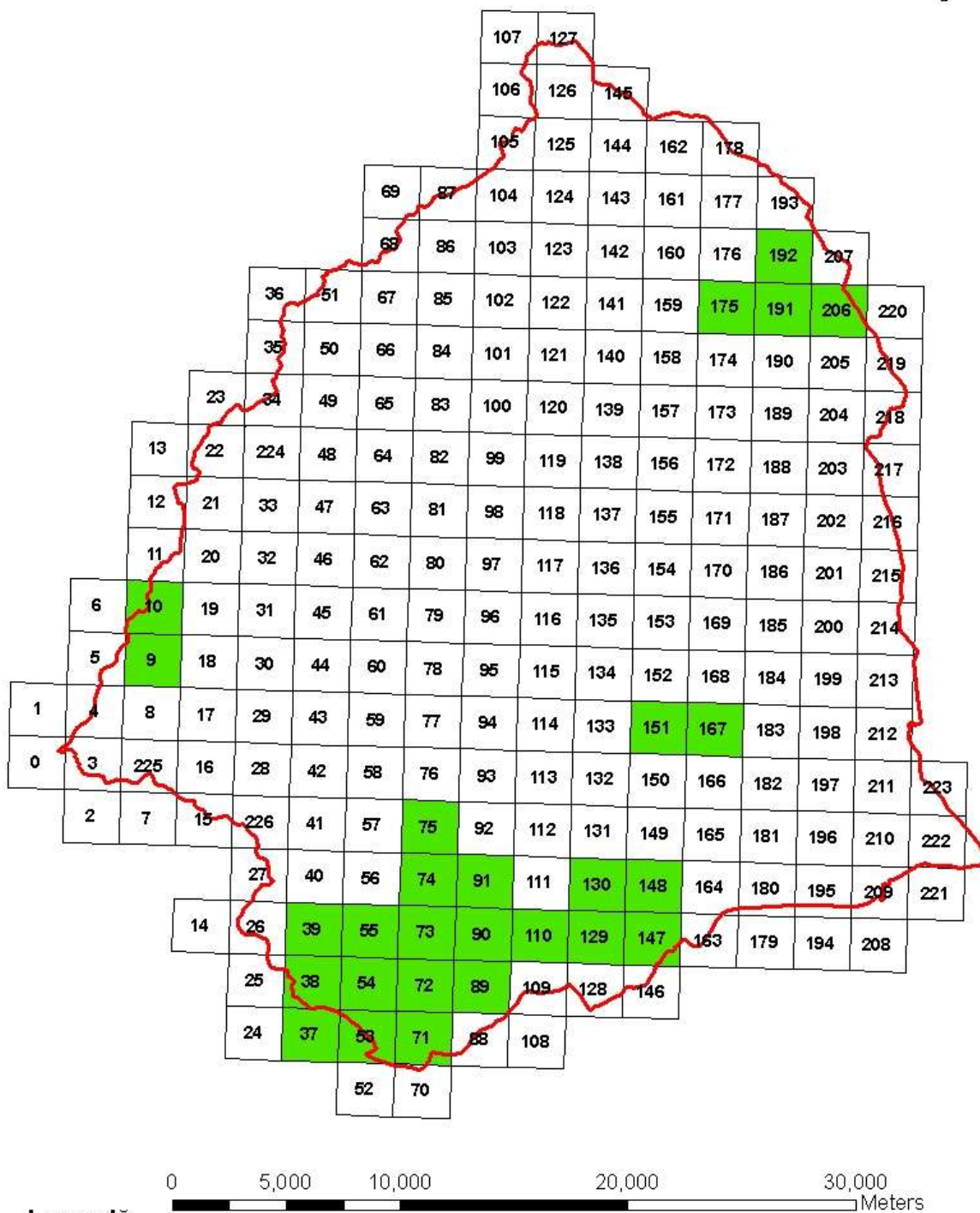
Măsuri de conservare:

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de reproducere și conservarea habitatelor favorabile.

Protecția efectivă presupune aplicarea măsurilor legale de protecție, alături de un program de informare și educare a comunităților locale și a turiștilor, direcționat spre creșterea toleranței față de această specie.

Propuneri concrete:

1. Combaterea poluării apelor și a solului;
2. Declararea unor perioade de liniște când specia este vulnerabilă, în perioada de reproducere iunie-iulie;
3. Interzicerea vehiculelor motorizate în habitatele utilizate de aceasta;
4. Interzicerea colectării speciei;
5. Interzicerea pășunatului în habitatele de reproducere a speciei;
6. Eliminarea câinilor și pisicilor ferale din habitatele tipice speciei;
7. Acțiuni de informare și educare.

Cartograma de răspândire a speciei *Lacerta agilis* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Lacerta praticola

Șopârla de pădure

În România este răspândită în sudul Dobrogei, sudul Olteniei Plenița, Banat valea Cernei, clisura Dunării, valea inferioară a Nerei, Nădrag pe valea Timișului, Deva pe valea Mureșului.

Ecologie:

Este o specie în mare măsură terestră, adesea găsită în luminișuri cu vegetație luxuriantă, pajiști tradiționale și poieni în cadrul pădurilor. Este cea mai mică șopârlă din fauna țării. Lungimea totală 12-14 cm, din care coada 8 cm.

Aspecte comportamentale:

Este o specie destul de greu de observat, datorită comportamentului său sfios, dar și a mediului său de viață, ce îi permite să se ascundă rapid și eficient.

Nișa trofică:

Se hrănește în special cu insecte.

Nișa spațială:

Trăiește în păduri de foioase de joasă altitudine sub 600 m altitudine, inclusiv păduri pe substrat pietros; preferă regiunile mai umede ale pădurilor.

Modelare nișă ecologică:

Păduri umede de foioase cu covor ierbos bogat.

Estimare populațională:

În România efectivul este evaluat la zeci de mii de indivizi.

Amenințări:

Specia este afectată de poluare, distrugerea habitatului prin despădurire, extinderea suprafețelor agricole, de pășunat.

Categoriile de impact: 102, 110, 140, 162, 164, 167, 170, 180, 240, 250, 401, 421, 422, 430, 502, 604, 623, 700, 740, 803, 900, 920, 948, 962, 966.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 4 ouă/pontă/adult/an.
- structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării.
- menținerea covorului vegetal.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada mai-iunie.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de insecte.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de reproducere și conservarea habitatelor favorabile.

Protecția efectivă presupune aplicarea măsurilor legale de protecție, alături de un program de informare și educare a comunităților locale și a turiștilor, direcționat spre creșterea toleranței față de această specie.

Propuneri concrete:

1. Combaterea poluării apelor și a solului;
2. Declararea unor perioade de liniște când specia este vulnerabilă, în perioada de reproducere iunie-iulie;
3. Interzicerea vehiculelor motorizate în habitatele utilizate de aceasta;
4. Interzicerea colectării speciei;
5. Interzicerea pășunatului în habitatele de reproducere a speciei;
6. Eliminarea câinilor și pisicilor ferală din habitatele tipice speciei;
7. Acțiuni de informare și educare.

Lacerta viridis

Gușter

Ecologie:

Biotopul preferat îl constituie liziera pădurilor, poienile din interiorul pădurilor, cu expoziție estică sau sud-estică, cu vegetație ierboasă rară, cu tufe sau bolovani unde se poate ascunde.

Aspecte comportamentale:

Această specie este termofilă, foarte sensibilă la variațiile de temperatură, care determină în cea mai mare parte ciclul său de activitate zilnică. Se cațără cu ușurință în copaci și arbuști, fiind foarte rapidă în mișcări.

Depunerea pontei are loc în iunie-iulie, în galerii săpate în pământ, o pontă cuprinde 7-14 ouă.

Puii eclozează la sfârșitul lunii august.

Gușterul este o, șopârlă sperioasă, la cea mai mică alarmă fugind la adăpost pe distanțe de 2-3 m în desișul arborilor. În captivitate se obișnuiește ușor la stres. Prins, se apără mușcând, având însă o mușcătură nedureroasă, neveninoasă.

Intră în hibernare la sfârșitul lui septembrie și își face apariția la sfârșitul lui martie, începutul lunii aprilie.

Nișa trofică:

Se hrănește cu lăcuste, insecte, artropode, coleoptere, himenoptere.

Nișa spațială:

Trăiește în habitate în general deschise, în pajiști mezofile cu arbuști, sau în poieni din interiorul pădurilor.

Modelare nișă ecologică:

Margini de drumuri, la baza pantelor, versanți insoriți.

Estimare populațională:

În țara noastră, gușterul este comun, fiind răspândit pretutindeni unde găsește condiții corespunzătoare de viață.

Efectivul în România este evaluat la sute de mii de indivizi.

Amenințări:

Specia este afectată de poluare, distrugerea habitatelor terestre și acvatice, pășunatul intensiv.

Categorii de impact: 102, 140, 170, 180, 240, 331, 401, 421, 422, 502, 623, 700, 803, 948, 966, 972.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională: minim 12 indivizi/ha.

- rata de reproducție: minim 7 ouă/pontă/adult/an.
- structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducerii în perioada iunie-iulie.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de lăcuste, insecte, artropode, coleoptere, himenoptere.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

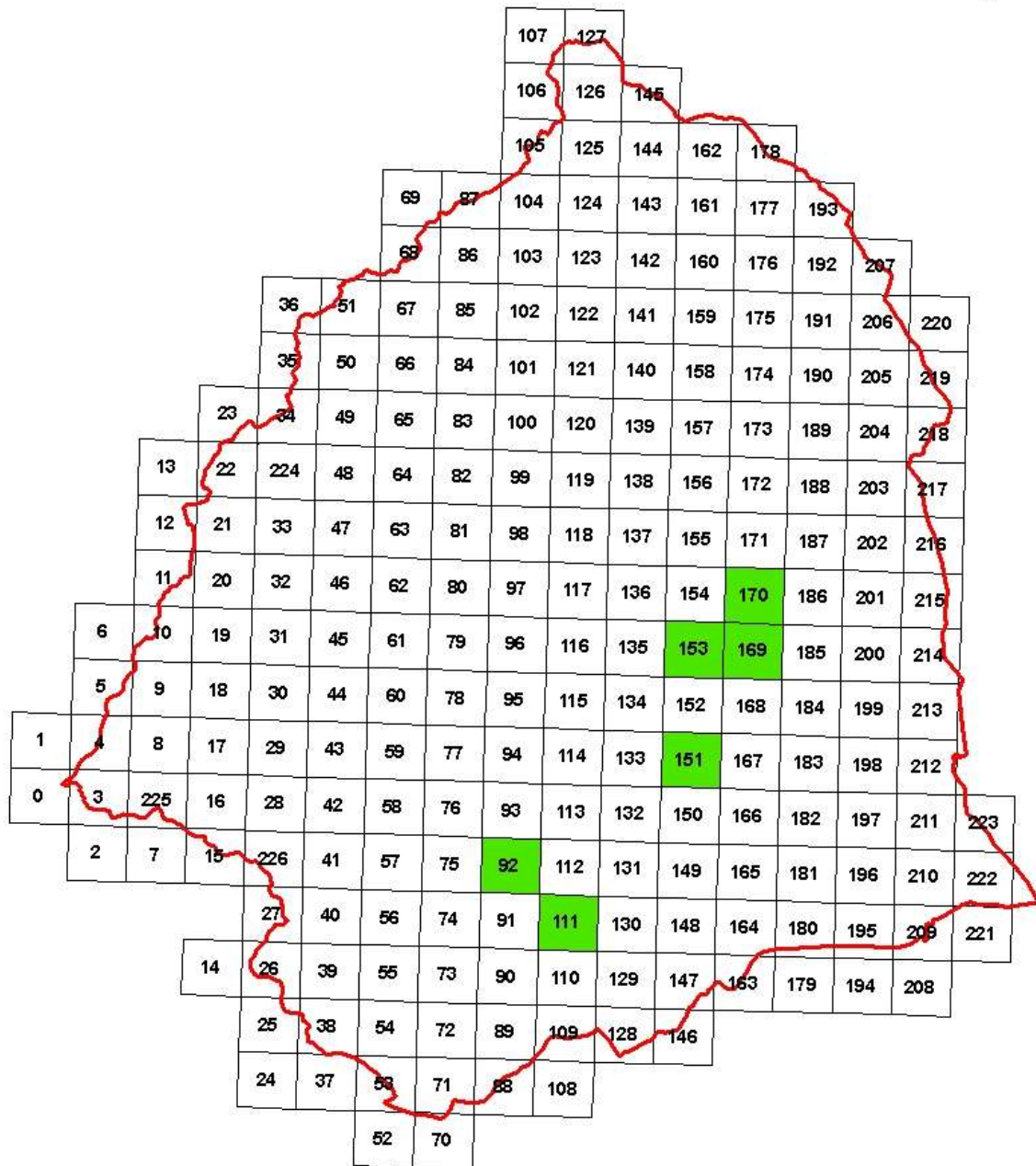
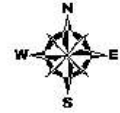
Măsuri de conservare:

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de reproducere și conservarea habitatelor favorabile.

Protecția efectivă presupune aplicarea măsurilor legale de protecție, alături de un program de informare și educare a comunităților locale și a turiștilor, direcționat spre creșterea toleranței față de această specie.

Propuneri concrete:

1. Combaterea poluării apelor și a solului;
2. Declararea unor perioade de liniște când specia este vulnerabilă, în perioada de reproducere iunie-iulie;
3. Interzicerea vehiculelor motorizate în habitatele utilizate de aceasta;
4. Interzicerea colectării speciei;
5. Interzicerea pășunatului în habitatele de reproducere a speciei;
6. Eliminarea câinilor și pisicilor ferale din habitatele tipice speciei;
7. Acțiuni de informare și educare.

0 5,000 10,000 20,000 30,000 Meters

Legendă

 Geoparcul Platoul Mehedinți

 Lacerta viridis

Cartograma de răspândire a speciei *Lacerta viridis* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Lanius collurio
Sfrânciocul mare

Cod EUNIS: A338

Este o specie cu răspândire Vest-Paleartică.

Ecologie:

Sfrânciocul apare într-o varietate mare de habitate: păduri, luminișuri, liziere, parcuri, grădini, oriunde apar tufe ghimpoase.

Aspecte comportamentale:

În habitatele favorabile specia se face remarcată de cântecul masculilor ce are rolul de a demarca teritoriul ocupat.

Nișa trofică:

Specie insectivoră, însă se hrănește și cu broaște, sau chiar mici rozătoare.

Nișa spațială:

Păduri de foioase, până în etajul pădurilor de amestec, grădini, zone rurale.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul lizierelor forestiere, a livezilor și grădinilor, tufărișuri de la marginea drumurilor.

Amenințări:

Categoriile de impact: 110, 120, 151, 164, 165, 166, 167, 501, 400, 401, 410, 421, 490, 243, 700, 701, 702, 703, 710.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire mai – august, dar și în perioada de pasaj august–septembrie, când indivizii trebuie să se hrănească mai mult pentru a avea rezervele necesare zborurilor de migrație.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 100 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 20 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă în zona de vest a Geoparcului Platoul Mehedinți.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenili/subaduți/an, medie de 3 juvenili/subaduți/an și maximă de 5 juvenili/subaduți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subaduți, după perioada de reproducere 60 % juvenili și subaduți.

Condiții de habitat:

- păstrarea lizierelor din proximitatea cursurilor de ape și a zonelor ripariene.

- evitarea utilizării insecticidelor și pesticidelor, menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea poluării și supraexploatării resurselor naturale.

Resurse trofice:

- diversitate de nevertebrate prin menținerea unei diversități de habitat păduri cu subarboret bogat.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

1. Limitarea și interzicerea utilizării insecticidelor în interiorul parcului, cu precădere în zonele cu densitatea ridicată a acestei specii;
2. Menținerea aspectului etajat al pădurilor;
3. Eliminarea pisicilor fereale.
4. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
5. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale;
6. Interzicerea/limitarea exploatărilor forestiere;
7. Promovarea regenerării naturale a pădurii;
8. Protejarea stratului arbustiv din interiorul pădurilor.

Lucanus cervus

Rădașca, răgacea, caradașca

Cod SCI: 1083

Deși în Vestul Europei specia a cunoscut un regres puternic datorat în mod particular modificărilor tehnologiei de exploatare forestieră ce presupun îndepărtarea cioatelor și a lemnului mort, în România, specia este încă bine reprezentată, rămânând o prezență comună în pădurile de foioase în special din etajul stejarului, cu populații puternice. Specia a fost semnalată de la Jupânești „La Lac” și Furca Lupșei Raport final al studiilor întreprinse de MNINGA 2007 și mai recent, în urma unor studii de teren întreprinse de firma noastră de la Jjidoștița 25.06.2012, Balotești 25.06.2012, Schitu Topolniței 25.06.2012, Crăguiești 10.06.2013, Cocorova 10.06.2013, Racova 11.06.2013, Ilovița 12.06.2013, Rudina 05.05.2013, Bala 05.05.2013, Peștenuța 01.08.2013.

Ecologie:

Este o specie forestieră, întâlnită în mod particular în pădurile de cvercinee în care se mențin arbori bătrâni, cioate sau resturi consistente de lemn trunchiuri doborâte în diverse stadii de putrefacție.

Este o specie holometabolă, al cărei ciclu reproductiv durează 4-6 ani, în funcție de condițiile climatice. Femelele depun ouăle în zone cu lemn putrezit, într-un „cuib” pregătit sub pământ. Ouăle eclozează după aproximativ 3 săptămâni, iar larvele sunt saproxylofage și se dezvoltă în lemnul putrezit al unor specii de arbori cu frunze căzătoare, în special stejar, frasin, mestecăn, hrănindu-se cu acesta. Indivizii maturi apar toamna – întâi masculii și apoi femelele, dar nu părăsesc camera larvară decât în primăvara următoare. Masculii sunt activi aproximativ o lună de zile și apar cu 7-14 zile înaintea femelelor; femelele în schimb sunt mai longevive, putând să trăiască 2-3 luni, timp în care își epuizează energia depunând ouă, în ponte succesive în zona îngropată a cioatelor rădăcini uscate, trunchiuri semiîngropate. Astfel, pentru această specie, sunt importante volumele de lemn mort de la nivelul solului semiîngropate și nu lemnul mort uscat pe picior.

Aspecte comportamentale:

Lucanus cervus este o specie crepusculară, iar masculii adulți pot fi observați din luna mai până în luna august în căutarea femelelor, mai ales în serile calde de vară, când zboară spre lumină. Adulții trăiesc doar câteva săptămâni, singurul lor scop fiind împerecherea.

În timpul sezonului de împerechere, masculii își folosesc mandibulele pentru a transmite semnale de intimidare competitorilor, sau le pot folosi pentru a se angaja în lupte agresive cu alți masculi pentru supremație asupra femelelor.

Obiceiurile de curtare includ mișcări circulare pe care masculul le efectuează în jurul femelei, cu mandibulele ridicate și deschise. Instinctul de împerechere al masculului este atât de puternic încât au fost semnalati indivizi care încercau să se acupleze cu femele moarte, sau, în unele cazuri, până la patru masculi care încercau să se acupleze cu o singură femelă. După împerechere, femela depune ouăle într-o zonă cu lemn putrezit, de regulă la baza trunchiurilor, adeseori preferând buturugile sau lemnul parțial îngropat.

Adulții în special masculii sunt atrași de sursele de lumină, în nopțile calde păstrându-și activitatea până după miexul nopții.

Nișă trofică:

Larvele saproxylofage se dezvoltă în trunchiuri sau cioate, în proximitatea solului. Larvele parcurg 3 stadii de dezvoltare și se hrănesc cu lemn putrezit, preferând lemnul infestat cu mucegai alb. Cu cât materia lemnoasă este mai alterată, cu atât larvele consumă mai puțină energie pentru descompunerea fibrei lemnoase, dezvoltându-se astfel într-un ritm mai accelerat. Diferențele de dimensiune semnalate în rândul adulților se presupun a fi cauzate de disponibilitatea hranei în stadiul larvar. Adulții nu se hrănesc, foarte rar, masculii lingând seva scursă din rănilor arborilor.

Nișă spațială:

Rădașca se întâlnește în pădurile de cvercinee și în proximitatea acestora, zburând adeseori la distanțe de peste 1-2 km față de liziere. Se întâlnește și în zona silvostepelor sau chiar a pășunilor împădurite, unde arborii apar dispersați sau chiar izolați 3-5 arbori/ha, populațiile fiind însă în acest caz reduse numeric.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor forestiere, dominate de cvercinee, prezența speciilor în afara acestora fiind accidentală, datorându-se bunei capacități locomotorii a adulților.

Estimare populațională:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți se estimează o populație de milioane de indivizi, dată fiind extinderea arboretelor de cvercinee, și densitățile populaționale estimate la sute 200-300 de indivizi/ha.

Date fiind informațiile existente, propunem înlocuirea parțială a atributelor alocate speciei în cadrul Formularului standard al sitului Natura 2000 Platoul Mehedinți ce se suprapune parțial cu perimetrul Geoparcului Platoul Mehedinți după cum urmează:

Populație: Rezidentă – se înlocuiește atributul „R” cu „C”.

Sit. Pop. – se menține atributul „C”.

Conserv: dat fiind faptul că managementul forestier limitează menținerea lemnului mort la nivelul solului cioate, trunchiuri voluminoase, în ciuda prezenței numeroase a indivizilor, se poate considera doar sub-criteriul de populații ”bine conservate”, refacerea la o stare excelentă presupunând un efort mediu, atât în ceea ce privește gestiunea arboretelor de la nivelul Platoului Mehedinți, cât și asumarea unor acțiuni directe de depunere a lemnului mort; aceste măsuri presupun un efort mediu de refacere subcriteriu de categoria II.

Izolare: dată fiind răspândirea speciei la nivel național, prezența acesteia la nivelul siturilor învecinate ROSCI02069 Porțile de Fier, ROSCI0129 Nordul Gorjului de Vest, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei, se impune înlocuirea atributului „A” cu atributul „C”.

Amenințări:

Categorii de impact: 160, 162, 164, 166, 167, 241, 703.

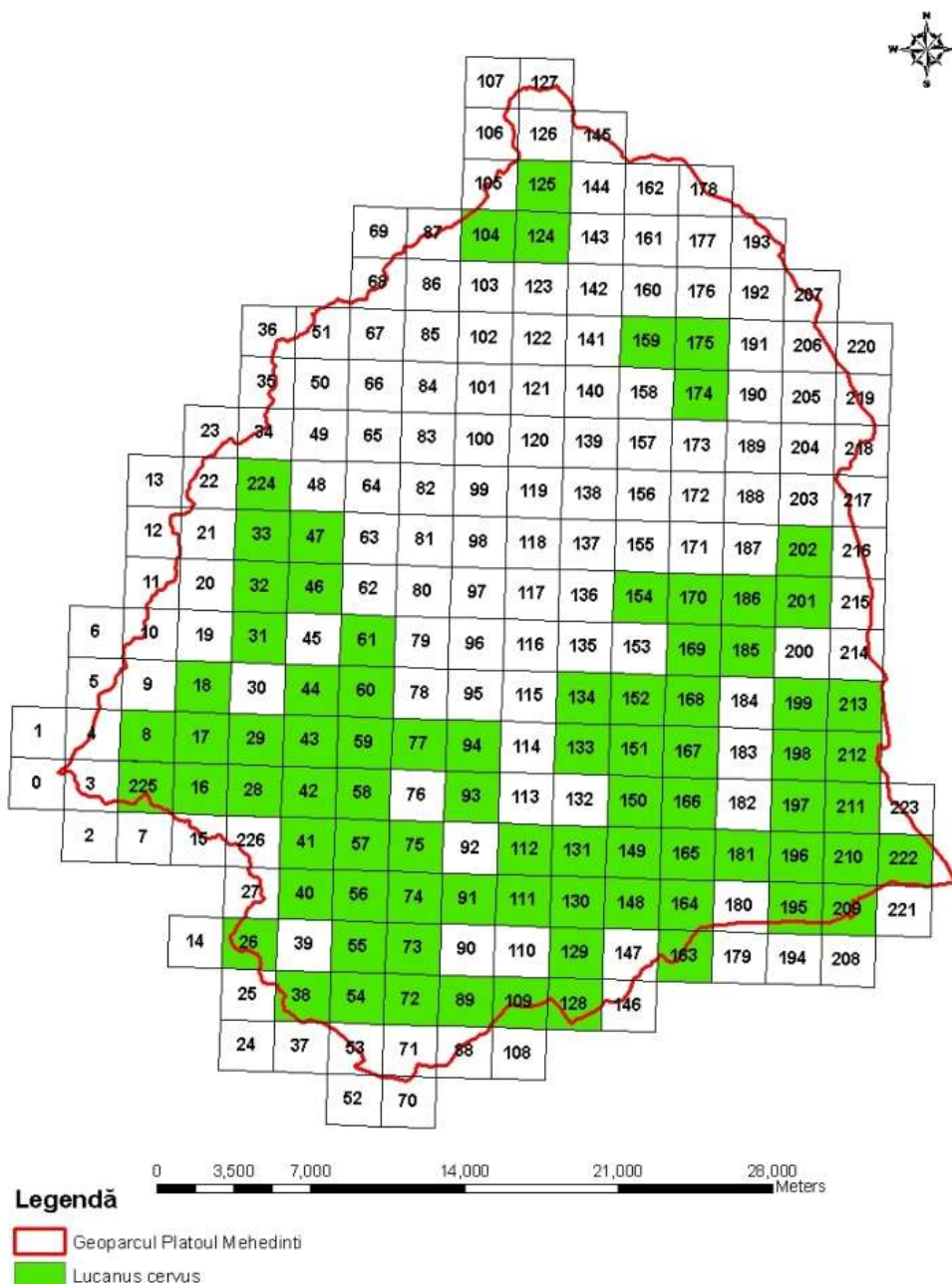
Măsuri de conservare:

Măsurile de conservare presupun o adaptare a managementului forestier, în direcția menținerii exemplarelor bătrâne și foarte bătrâne de cvercinee *Quercus robur*, *Q. frainetto*, *Q. cerris*, la densități cât mai mari cel puțin 1 exemplar la 5 ha de pădure care să fie declarat ca exemplar intangibil; creșterea densității unor exemplare mature de stejari până la cel puțin 1-2 exemplare pe ha, alături de menținerea de lemn mort la nivelul solului, semiîngropat cioate, trunchiuri sau ramuri foarte groase, semi-îngropate. O astfel de abordare vine să satisfacă exigențele ecologice ale unui număr mult mai mare de specii, conducând la o creștere considerabilă a indicilor de biodiversitate și la o stabilitate mai înaltă a echilibrelor naturale forestiere.

Zonele de favorabilitate se regăsesc în zonele joase ale Geoparcului Platoul Mehedinți, spre sud și est, Geoparcul Platoul Mehedinți rămânând însă un areal favorabil, în ansamblul său favorabil acestei specii.

Propuneri concrete:

1. Identificarea și cartarea distribuției și atributelor populaționale a acestei specii;
2. Identificarea la nivelul arboretelor cuprinse în fondul forestier național sau din afara acestuia a exemplarelor seculare de cvercinee; trecerea în regim de conservare specială a exemplarelor de cvercinee ce depășesc 120 de ani; interzicerea tăierii arborilor ce depășesc 250 de ani, indiferent de specie;
3. Păstrarea cioatelor și a lemnului mort, ramuri foarte groase sau trunchiuri semi-îngropate, la o densitate de minim 2 mc în echivalent/ha;
4. Introducerea de lemn mort, cioate, trunchiuri sau ramuri groase, semi-îngropate la nivelul arboretelor, spre lizierele însorite.

Cartograma de răspândire a speciei *Lucanus cervus* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Lullula arborea

Ciorârlia de pădure

Cod EUNIS: A246

Este o specie oaspete de vară, prezentă în special la liziera pădurilor. Prezentă în special în zoa de deal și de podiș, mai rar în zonele montane.

Ecologie:

Pasăre prezentă în zonele împădurite de la altitudini ce variază în general între 600-1800 m foarte rar până la 3000 m M-ții. Atlas.

Aspecte comportamentale:

În timpul perioadei de reproducere specia este foarte teritorială, înafara acestui sezon formează stoluri heterospecifice cu *Sturnus vulgaris* sau *Turdus pilaris*. Este monogamă însă uneori masculii pot practica bigamia, perechea se menține pe parcursul mai multor sezoane de reproducere, se formează primăvara sau uneori chiar în cartierul de iernare. Ponta care variază între 2-6 ouă în general 3-5 este depusă din aprilie până cel târziu în iulie și incubată numai de femelă. Puii nidicoli eclozează după 12-15 zile și sunt hrăniți de ambii părinți timp de 10-13 zile, după care mai sunt dependenți de părinți încă 1-3 zile. Aceștia devin capabili de reproducere în primăvara anului următor.

Nișa trofică:

Se hrănește cu semințe și fragmente vegetale dar în perioada de reproducere consumă și larve și adulți de nevertebrate mici pe care le prinde de pe sol, din coronament sau din litiera părurii.

Nișă spațială:

Specia se regăsește în majoritatea habitatelor închise sau semi-deschise, în pădurile dese cu subarboret bogat și în coridoarele verzi. A fost observată adesea și în zonele semideschise cu arbori izolați pășuni cu stejari și peri. Densitatea perechilor clocitoare variază în funcție de condițiile de habitat de la 2-20 perechi/ km².

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor închise și semideschise cum sunt toate pădurile și pâlcurile din Geoparcul Mehedinți sunt incluse aici livezile întinse din apropierea pădurilor.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 20.000 și 40.000 de perechi Munteanu, 2002.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit, fiind frecventă și având o populație estimată la 200-500 de perechi.

Amenințări:

Este o specie în principal seminivoră dar în perioada de reproducere majoritar insectivoră asociată pădurilor dese apropiate zonelor antropice din parc, din această perspectivă factorii limitativi sunt cei care tin de folosirea insecticidelor și a ierbicidelor și de modu de utilizare al terenurilor pășunat sau lucrări agricole.

Categoriile de impact: 110, 120, 151, 164, 165, 166, 167, 501, 400, 401, 410, 421, 490, 243, 700, 701, 702, 703, 710.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire aprilie – august, dar și în perioada de pasaj august–septembrie, când indivizii trebuie să se hrănească mai mult pentru a avea rezervele necesare zborurilor de migrație.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 500 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 200 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, cu abundență mai ridicată în zonele împădurite joase din parc.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenili/subaduți/an, medie de 3 juvenili/subaduți/an și maximă de 5 juvenili/subaduți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subaduți, după perioada de reproducere 60 % juvenili și subaduți.

Condiții de habitat:

- evitarea utilizării insecticidelor și pesticidelor, menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea poluării și supraexploatării resurselor naturale.

Resurse trofice:

- diversitate de nevertebrate prin menținerea unei diversități de habitat pășuri cu subarboret bogat.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

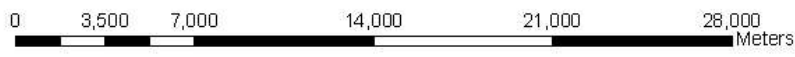
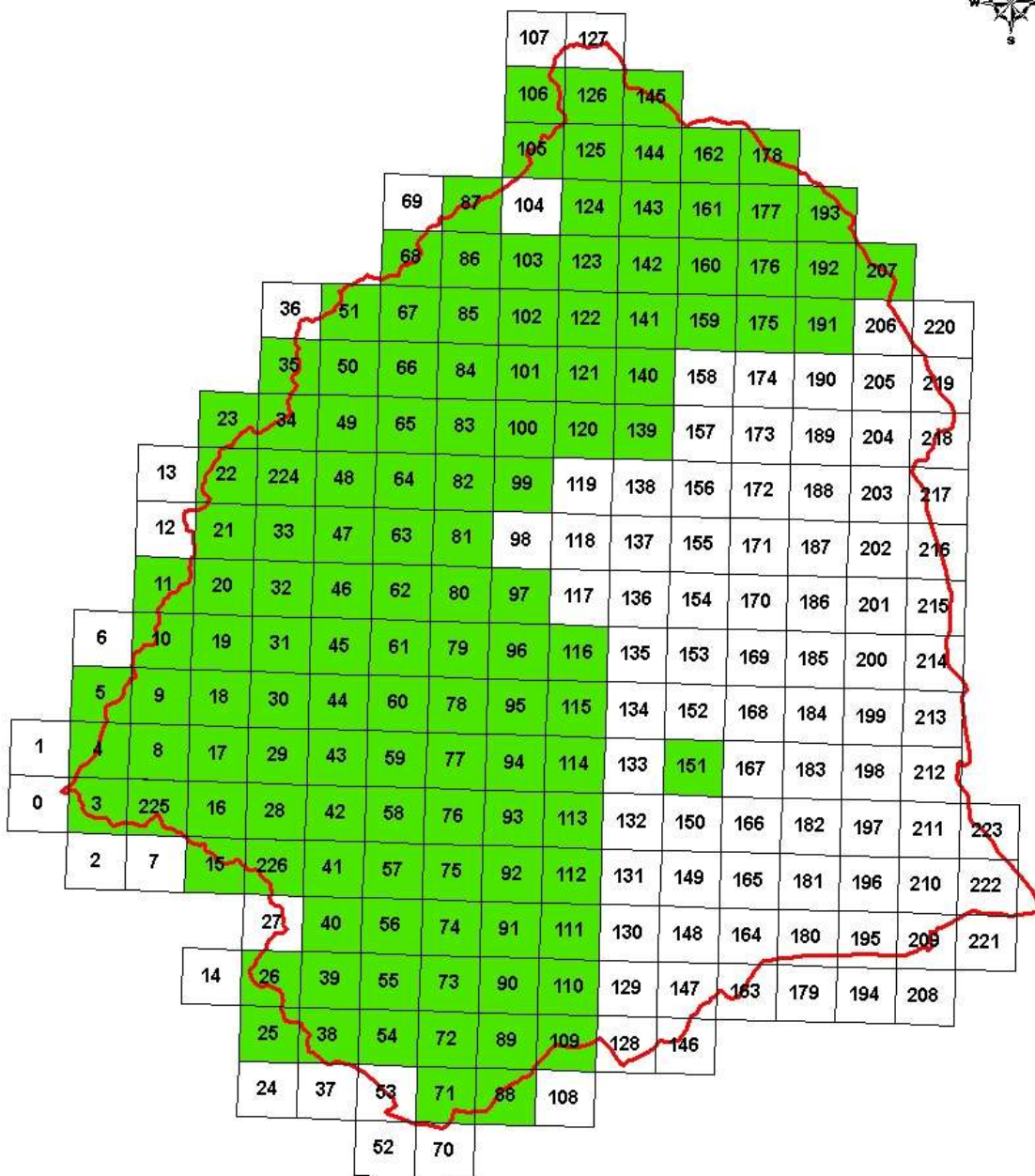
Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea pădurilor cu subarboret bogat și liziere extinse. Astfel se impune menținerea unor practici de management forestier care să permită prezența arborilor morți și căzuți în interiorul pădurii. Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

Propuneri concrete:

1. Limitarea și interzicerea utilizării insecticidelor în interiorul parcului, cu precădere în zonele cu densitatea ridicată a acestei specii;
2. Menținerea aspectului mozaicat al peisajului;

3. Eliminarea pisicilor feral.
4. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
5. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale;
6. Interzicerea/limitarea exploatărilor forestiere;
7. Menținerea în stare naturală a zonelor din proximitatea cursurilor de apă;
8. Promovarea regenerării naturale a pădurii;
9. Menținerea în pădure a arborilor parțial uscați, bătrâni sau ruți care prezintă cavități și scorburi;
10. Protejarea stratului arbustiv de la liziera pădurilor;
11. Menținerea tufărișurilor ce constituie coridoare verzi.

Legendă

- Geoparcul Platoul Mehedinți
- Lullua arborea

Cartograma de răspândire a speciei *Lullula arborea* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Merops apiaster

Prigoare

Cod EUNIS: A230

Specie prezentă în Europa de Sud și în unele părți din Africa de Nord și Asia de Vest. Migrează pe distanțe mari având locurile de hibernare în Africa tropicală, India și Sri Lanka. Această specie apare ocazional primăvară peste limita sa nordică, având momente de împerechere sporadică și în zona de nord-vestul a Europei.

Ecologie:

Preferă văile râurilor care prezintă maluri adânci și abrupte și zone deschise cu pâlcuri sporadice de arbuști sau arbori izolați, de la nivelul mării urcând pâna la altitudinea de 2500 m.

Aspecte comportamentale

În timpul perioadei de curtare masculul oferă femelei insecte de dimensiuni mari pe care le prinde în zbor.

Ponta este depusă la începutul lunii iunie, în cuiburi excavate în maluri nisipoase sau argiloase, malurile râurilor și cariere de nisip, uneori destul de aproape de așezări umane unde sunt prezenți stupi de albine. Se împerechează în colonii, perechiile reproducătoare singuratici fiind rare. Media cuiburilor este estimată la două pentru un km liniar. Atât masculu cât și femela construiesc un tunel relativ lung în care sunt depuse 5-8 ouă. Ambii părinți clocesc ouăle pentru o perioadă de trei săptămâni.

Nișa trofică:

Specie insectivoră, preferă în special Himenopterele, *Apis mellifera* și viespii. Aceasta prinde insectele din zbor. Înainte de a se hrăni cu o albină sau viespe, elimină acul prin loviri repetate ale albinei de o suprațată tare. Se hrănește cu aproximativ 250 de albine pe zi. Cu toate acestea impactul asupra populațiilor de albine este nesemnificativ, prădând mai puțin de 1 % din efectivul total de albine lucrătoare.

Nișa spațială:

Preferă văile râurilor care prezintă maluri adânci și abrupte.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zonele joase și până la cele înalte ale Geoparcului Platoul Mehedinți, în special în zona râurilor de dimensiuni mai mari și terenuri deschise.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 15.000 și 20.000 de perechi.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit, fiind frecventă și având o populație estimată la 200 de perechi.

Amenințări:

Este o specie insectivoră asociată cursurilor de apă cu maluri nisipoase și terenuri deschise cu arbuști, din această perspectivă factorii limitativi sunt cei care țin de managementul și conservarea râurilor în stare naturală.

Categoriile de impact: 110, 180, 300, 601,602, 700, 850.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 300 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 100 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul întregului Geoparc Platoul Mehedinți, cu abundență ridicată în zonele mai înalte și periurbane și acolo unde sunt prezente pădurile de amestec și livezile.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 3 juvenili/subaduți/an, medie de 5 juvenili/subaduți/an și maximă de 8 juvenili/subaduți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subaduți, după perioada de reproducere 60 % juvenili și subaduți.

Condiții de habitat:

- maluri abrupte cu pereți nisipoși și zone largi deschise cu vegetație arbustivă sporadică.

Resurse trofice:

- specie insectivoră consumă albine, viespi și alte insecte.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

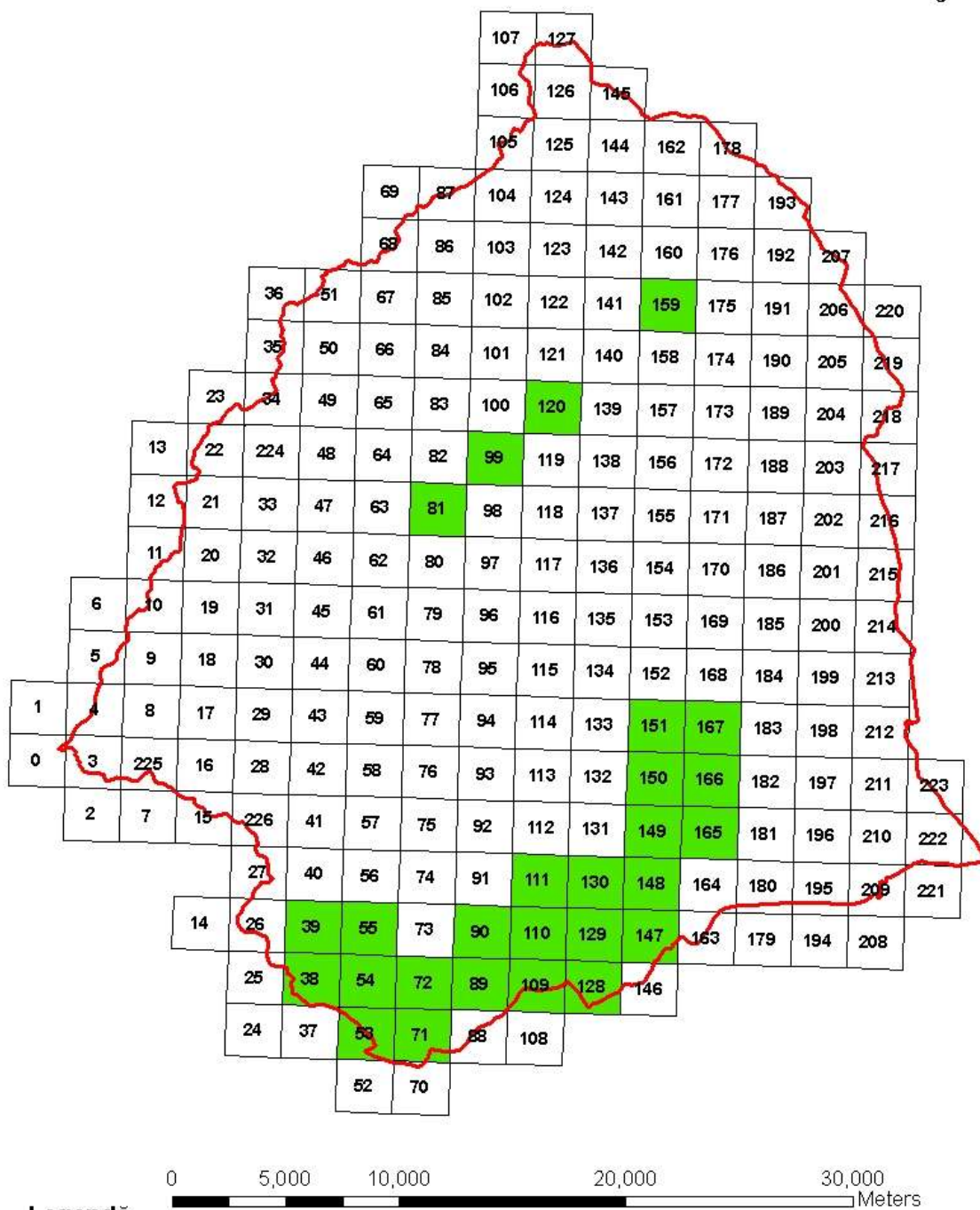
La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea malurilor râurilor în stadiul natural și prezența arbuștilor și a arborilor solitari.

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

Propuneri concrete:

1. Interzicerea/limitarea exploatărilor nisipului de pe malurile râurilor;

2. Conservarea stupurilor de albine sălbatice și practicilor tradiționale apicole.
3. Menținerea în zona pajiștilor a arborilor solitari și tufărișurilor;
4. Eliminarea utilizării insecticidelor;
5. Menținerea tufărișurilor ce constituie coridoare verzi;
6. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
7. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale.

Cartograma de răspândire a speciei *Merops apiaster* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Miniopterus schreibersii

Liliacul cu aripi lungi

Cod SCI: 1310

Ecologie:

Coloniile de obicei se adăpostesc în peșteri pe tot parcursul anului, dar mai rar și în mine sau alte tipuri de adăposturi subterane. Preferă peșterile cu intrari mari, din regiunile carstice din zona de deal și de munte. Exemplare solitare sau grupuri mici pot fi întâlnite într-o varietate de adăposturi, în clădiri, în structura podurilor. Preferă zonele cu multe păduri. Are un zbor rapid manevrând abil, vânează sub coronamentul pădurii, peste suprafețe de apă, sau aproape de vegetație. Datorită mărimii coloniilor, uneori exemplarele trebuie să zboare distanțe destul de mari de la adăposturi până la teritorii favorabile de vânatoare.

Aspecte comportamentale:

Femelele sunt mature sexual din al doilea an de viață. Perioada de gestație este de 8-9 luni. Copulația are loc toamna și spre deosebire de alte chiroptere, ovulația și fecundația se efectuează imediat, dar dezvoltarea embrionară este încetinită în timpul hibernării, nașterea având loc primăvara. Coloniile de maternitate cuprind, de obicei, numai femele reproducătoare și pui și sunt localizate în părțile calde ale peșterilor 16-22°C. Femelele nereproducătoare și masculii formează colonii separate în aceeași peșteră sau în peșteri învecinate. Coloniile de maternitate pot cuprinde câteva sute de mii de indivizi. Unele peșteri mari sunt folosite pe tot parcursul anului ca adăposturi, altele doar sezonier. În adăposturi ei atârnă de obicei liber și formează grupuri dense care amintesc de covoarele de perete, pe parcursul verii și a iernii. Indivizi solitari sunt greu de întâlnit, preferând să se amestece cu alte specii de lilieci solitari din peșteră. Căile de zbor la zona de vânatoare urmăresc frecvent drumuri sau zone incendiate, uneori zburând la 1-2 m de la sol și aproximativ 2 m de vegetație. Lilieci pot vâna făcând manevre în jurul felinarelor sau sub bolta pădurilor cu coronament masiv, peste cursuri de apă, de regulă în proximitatea vegetației. Membrana cozii face posibil un zbor neobișnuit de abil în ciuda aripilor înguste. Astfel obstacolele și vegetația densă sunt evitate cu precizie.

Este o specie migratoare; deplasările, aparent foarte complexe, par să se organizeze în jurul cavităților de maternitate sau de hibernare; efectuează deplasări în toate direcțiile pe o rază de 100 km.

Nișa trofică:

Este o specie exclusiv insectivoră, ce consumă în special fluturi de noapte.

Nișa spațială:

Este singura specie troglofilă, asociată aproape exclusiv mediului cavernicol, în etaje de altitudine cuprinse între 40 m la 1000 m altitudine; este activă în tot timpul anului.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice ale speciei sunt zonele carstice de la mică sau medie altitudine, de mărimi mari cu un curs de apă activ și galerii superioare în care se acumulează aer cald.

Estimare populațională:

Populația actuală este concentrată în colonii de circa 100-700 de indivizi în special în zonele carstice din Dobrogea, Podișul Transilvaniei, Munții Apuseni și Munții Banatului, până la 1000 m altitudine. La nivelul României există o populație reproducătoare de circa 20.000 de indivizi.

Amenințări:

Specie amenințată doar de factori antropici.

Categorii de impact: 110, 164, 241, 330, 331, 332, 340, 390, 421, 422, 501, 530, 604, 624, 710, 962, 972.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: minim 2 indivizi adulți/peșteră.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: 1 juvenil/an.
- vârste: maxima: 16-20 ani; medie: 2,2-2,7 ani.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților pastorale.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada iunie-august.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de lepidoptere, neuroptere și diptere.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

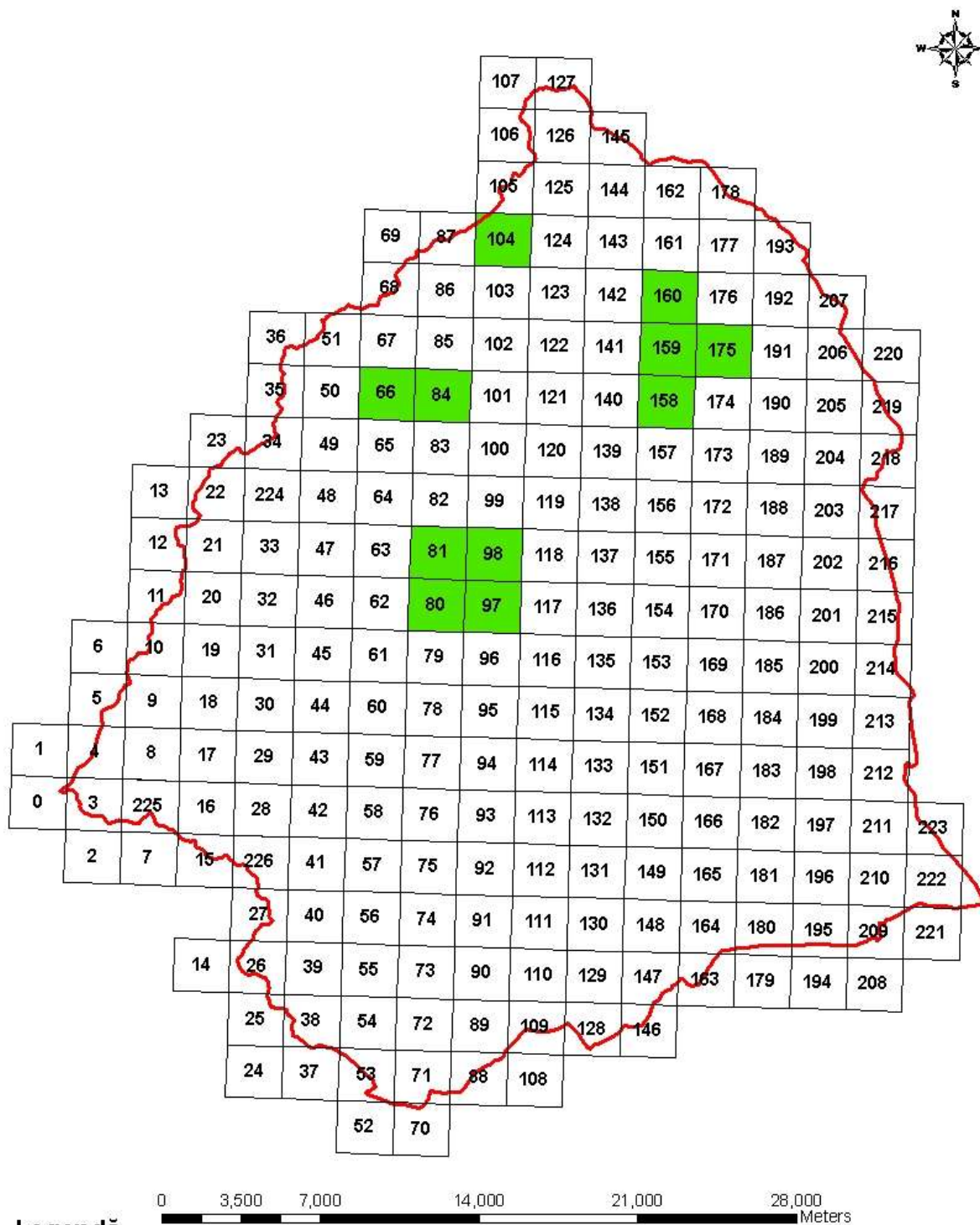
Măsuri de conservare:

Protecția coloniilor din peșteri de tulburări, dar închiderea peșterii cu grilaj este dificilă deoarece această specie este reticentă în ceea ce constă zborul prin grilaje. Conservarea zonelor forestiere și abandonarea consumului de pesticide pe scară largă. Protecția rutelor de migrare.

Propuneri concrete:

1. Dezvoltarea unui program activ îndreptat spre creșterea toleranței populației locale față de această specie prin educare și conștientizare;

2. Instalarea de panouri informative și plasarea semnelor de avertizare în fața peșterilor;
3. Modificarea traseelor astfel încât deranjul speciei să fie minimizat;
4. Modificarea condițiilor de iluminare a peșterilor cu scop turistic;
5. Intrarea în peșteri de către turiști în grupuri de maxim 5 persoane;
6. Interzicerea fotografierii în peșterile cu colonii de hibernare sau de maternitate.

Cartograma de răspândire a speciei *Miniopterus schreibersii* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Morimus funereus

Croitorul cenușiu, croitorul de piatră

Cod SCI: 1089

Specia a fost semnalată de la Ogașul Dâlmei Schitu Topolniței, Bahna superioară Raport final al studiilor întreprinse de MNINGA 2007 și mai recent, în urma unor studii de teren întreprinse de firma noastră de la Jidoștița 25.06.2012, Schitu Topolniței 25.06.2012,, Rudina 05.05.2013, Bala 05.05.2013, Obârșia Cloșani 06.07.2012, Godeanu 01.08.2013.

Ecologie:

Este o specie forestieră, întâlnită în mod particular în pădurile de cvercinee, alături de rădașcă, apărând în silvostepe, la liviere, la marginea poienilor și pe poteci, căutând trunchiuri însorite. Poate apărea și în pădurile de pe versanți însoriți de la altitudini mai mari, ajungând până în etajul fagului.

Un caz deosebit în România îl reprezintă populația din Cheile Nerei. Poziția ariei protejate pe continent și la adăpostul arcului carpatic o situează în provincia de clima temperat-moderată, iar particularitățile circulației atmosferice o situează în sectorul de provincie climatică cu influențe submediteraneene. Zona cu populație remarcabilă de *Morimus funereus* din parc se situează în subetajul pădurilor de gorun și fag și se caracterizează prin alternanța între făgetele de pe versanții umbriți și fundul văilor și gorunetele de pe pantele însorite și platouri gorun. Făgetele pure sau amestecate cu carpen, în multe stațiuni, datorită inversiunii vegetației, se găsesc de multe ori și la altitudini mai joase, 450-500 m. Aceste caracteristici generale fac posibilă coexistența destul de atipică a unei populații mari și stabile de *Rosalia alpina*, caracteristică pădurilor bătrâne de fag, alături de o populație stabilă de *Morimus funereus*, specie caracteristică pădurilor de quercinee, alături de *Lucanus cervus*, specie semnalată spontan în zonă.

Păduri în care se mențin arbori bătrâni, cioate sau resturi consistente de lemn trunchiuri doborâte în diverse stadii de putrefacție.

Aspecte comportamentale:

Este o specie apteră elitrele sunt sudate, având astfel o mobilitate limitată, rămânând în proximitatea arboretelor.

Nișă trofică

Larvele saproxylofage se dezvoltă în trunchiuri sau cioate, în proximitatea solului.

Nișă spațială:

În zone forestiere, silvostepe și în proximitatea arboretelor.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor forestiere, dominate de cvercinee.

Estimare populațională:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți se estimează o populație de sute de mii de indivizi, dată fiind extinderea arboretelor de cvercinee și densitățile populaționale estimate la zeci până la 100 de indivizi/ha.

Date fiind informațiile existente, propunem înlocuirea parțială a atributelor alocate speciei în cadrul Formularului standard al sitului Natura 2000 Platoul Mehedinți ce se suprapune parțial cu perimetrul Geoparcului Platoul Mehedinți după cum urmează:

Populație: Rezidentă – se înlocuiește atributul „R” cu „C”.

Sit. Pop. – se menține atributul „C”.

Conserv. dat fiind faptul că managementul forestier limitează menținerea lemnului mort la nivelul solului cioate, trunchiuri voluminoase, în ciuda prezenței numeroase a indivizilor, se poate considera doar sub-criteriul de populații ”bine conservate”, refacerea la o stare excelentă presupunând un efort mediu, atât în ceea ce privește gestiunea arboretelor de la nivelul Platoului Mehedinți, cât și asumarea unor acțiuni directe de depunere a lemnului mort; aceste măsuri presupun un efort mediu de refacere subcriteriu de categoria II.

Izolare: dată fiind răspândirea speciei la nivel național, prezența acesteia la nivelul siturilor învecinate ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei, se impune înlocuirea atributului „A” cu atributul „C”.

Amenințări:

Categoriile de impact: 160, 162, 164, 166, 167, 241, 703.

Măsuri de conservare:

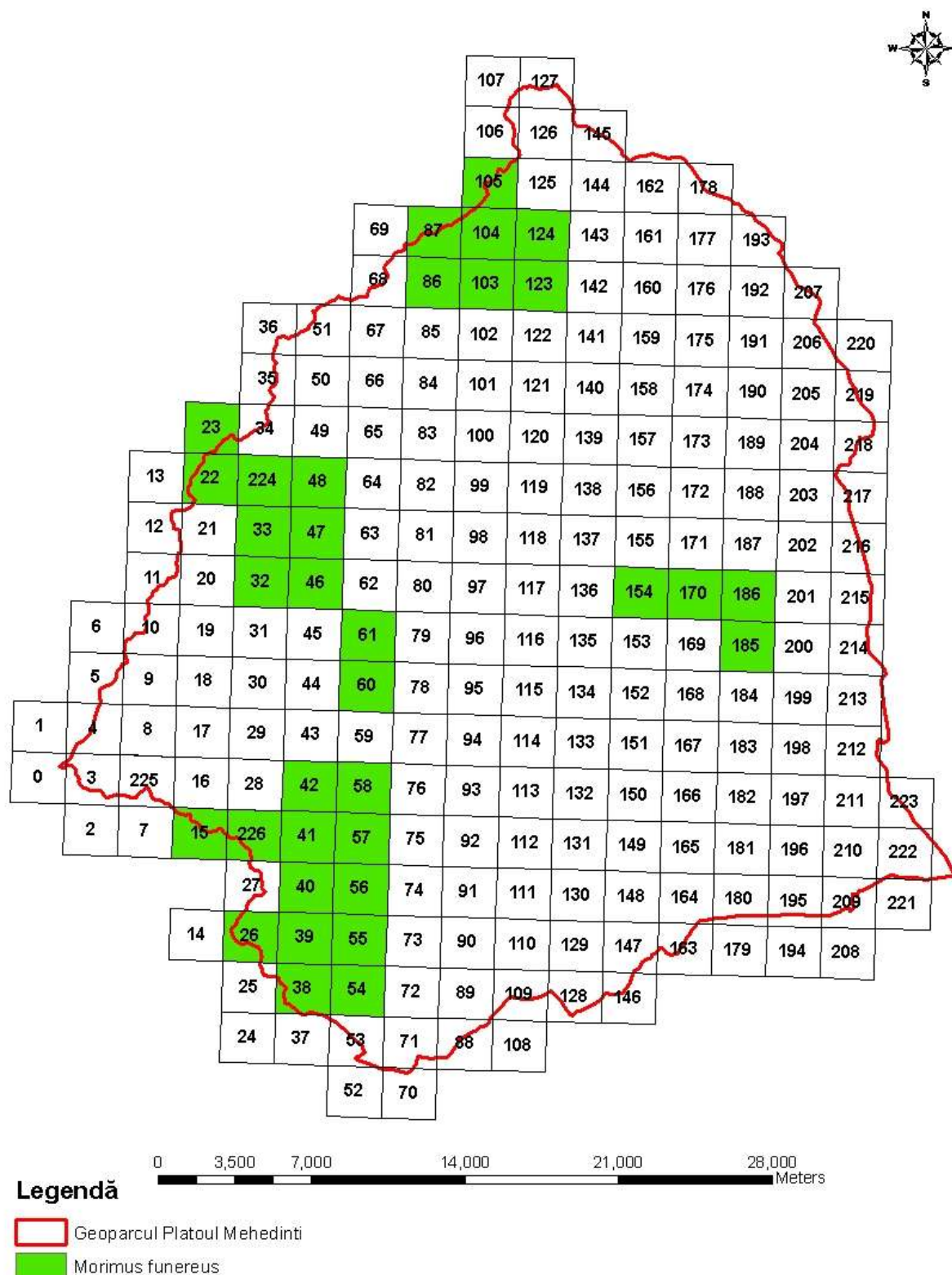
Măsurile de conservare presupun o adaptare a managementului forestier, în direcția menținerii exemplarelor bătrâne și foarte bătrâne de arbori, în mod particular stejari, fag, carpen, cvercinee și a lemnului mort, semiîngropat al acestor specii.

Geoparcul Platoul Mehedinți rămâne un areal favorabil, în ansamblul său favorabil acestei specii.

Propuneri concrete:

1. Identificarea și cartarea distribuției și atributelor populaționale a acestei specii;
2. Identificarea la nivelul arboretelor cuprinse în fondul forestier național sau din afara acestuia a exemplarelor seculare de cvercinee; trecerea în regim de conservare specială a exemplarelor de cvercinee, fag, carpen ce depășesc 120 de ani; interzicerea tăierii arborilor ce depășesc 250 de ani, indiferent de specie;
3. Păstrarea cioatelor și a lemnului mort ramuri foarte groase sau trunchiuri semi-îngropate, la o densitate de minim 2 mc în echivalent/ha;

4. Introducerea de lemn mort cioate, trunchiuri sau ramuri groase, semi-îngropatela nivelul arboretelor, spre lizierele însorite.

Cartograma de răspândire a speciei *Morimus funereus* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Motacilla alba

Codobatura alba

Cod EUNIS: A262

Codobatura albă este o specie oaspete de vară, fiind cea mai comună specie de codobaturi din țară.

Ecologie

Trăiește în regiunile deschise, pe pajiști, în lungul văilor, deseori în jurul zonelor umede, adesea lângă sau în interiorul așezărilor omenești.

Aspecte comportamentale

În timpul perioadei de reproducere specia este teritorială, înafara acestui sezon, devine gregară 2-3 indivizi, până la 20, migrația și zborurile de dispersie având loc în grupuri mici, sau chiar individual, în funcție de cantitatea de hrană.

Este monogamă, perechea se menține pe parcursul unui sezon de reproducere, se formează primăvara sau uneori chiar în cartierul de irenare. Ponta care variază între 3-7 ouă în general 5 este depusă din aprilie până cel târziu în august. Puii nidicoli eclozează după 12-14 zile și sunt hrăniți de ambii părinți timp de 13 – 16 zile, perioada în care devin independenți și capabili să zboare. Aceștia devin capabili de reproducere în primăvara anului următor.

Nișa trofică:

Specie insectivoră, se hrănește cu larve și adulți de nevertebrate mici Ephemeroptera, Dermaptera, Hemiptera, Lepidoptera, Trichoptera, Coleoptera: Carabidae, Staphylinidae, Haliplidae, Silphidae, Scarabaeidae, Curculionidae, Chrysomelidae, Cerambycidae, Elateridae, Byrrhidae, crustacei și chiar viermi, pe care le prinde de pe sol, din zbor sau din apă.

Nișa spațială:

Specia se regăsește în zonele deschise din cadrul habitatelor mozaicate din jurul așezărilor umane și din preajma zonelor umede. Densitatea perechilor clocitoare variază în general între 2-3 perechi/ km².

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor deschise din jurul zonelor umede și al așezărilor umane din cadrul întregului Geoparc Platoul Mehedinți sunt incluse terenurile agricole, habitatele deschise din jurul pâraielor și din jurul drumurilor.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 1.000.000 și 2.000.000 de perechi Munteanu, 2002.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit, fiind frecventă și având o populație estimată la 500-1000 de perechi.

Amenințări:

Este o specie insectivoră asociată zonelor antropice și terenurilor agricole, din această perspectivă factorii limitativi sunt cei care țin de folosirea insecticidelor și a ierbicidelor și de modul de utilizare al terenurilor pășunat sau lucrări agricole.

Categoriile de impact: 100, 101, 102, 140, 170, 110, 110, 120, 302,500,501, 502, 503, 530, 421, 240, 241, 243, 624, 700, 701, 703, 710, 709, 790, 801, 820, 850, 852, 910, 920, 941, 950, 967.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire aprilie – august, dar și în perioada de pasaj august-septembrie, când indivizii trebuie să se hrănească mai mult pentru a avea rezervele necesare zborurilor de migrație.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 1000 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 500 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul întregului Geoparc Platoul Mehedinți, cu abundență ridicată în zonele de sud, sud-est și est ale sitului.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenili/subaduți/an, medie de 3 juvenili/subaduți/an și maximă de 5 juvenili/subaduți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subaduți, după perioada de reproducere 60 % juvenili și subaduți.

Condiții de habitat:

- evitarea utilizării insecticidelor și pesticidelor, menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea poluării și supraexploatării resurselor naturale.

Resurse trofice:

- diversitate de nevertebrate prin menținerea unei diversități de habitat pajiști și zone umede, pentru dezvoltarea adulților și a larvelor nevertebratelor consumate de specie.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

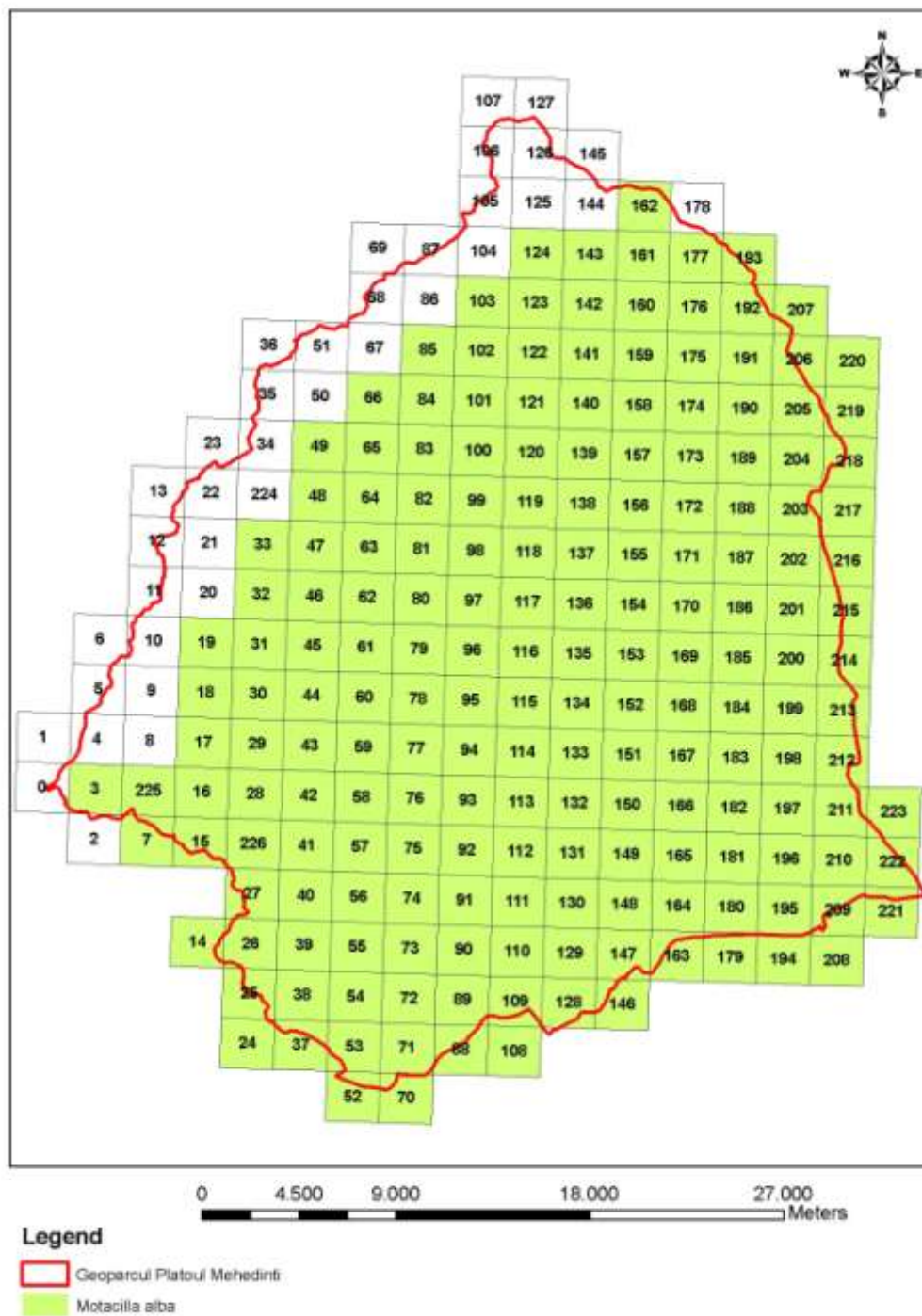
La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea unor habitate deschise, de tipul pajiștilor. Astfel se impune menținerea unor practici de pășunat corect reglementate astfel încât să nu apară fenomene de suprapășunare.

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

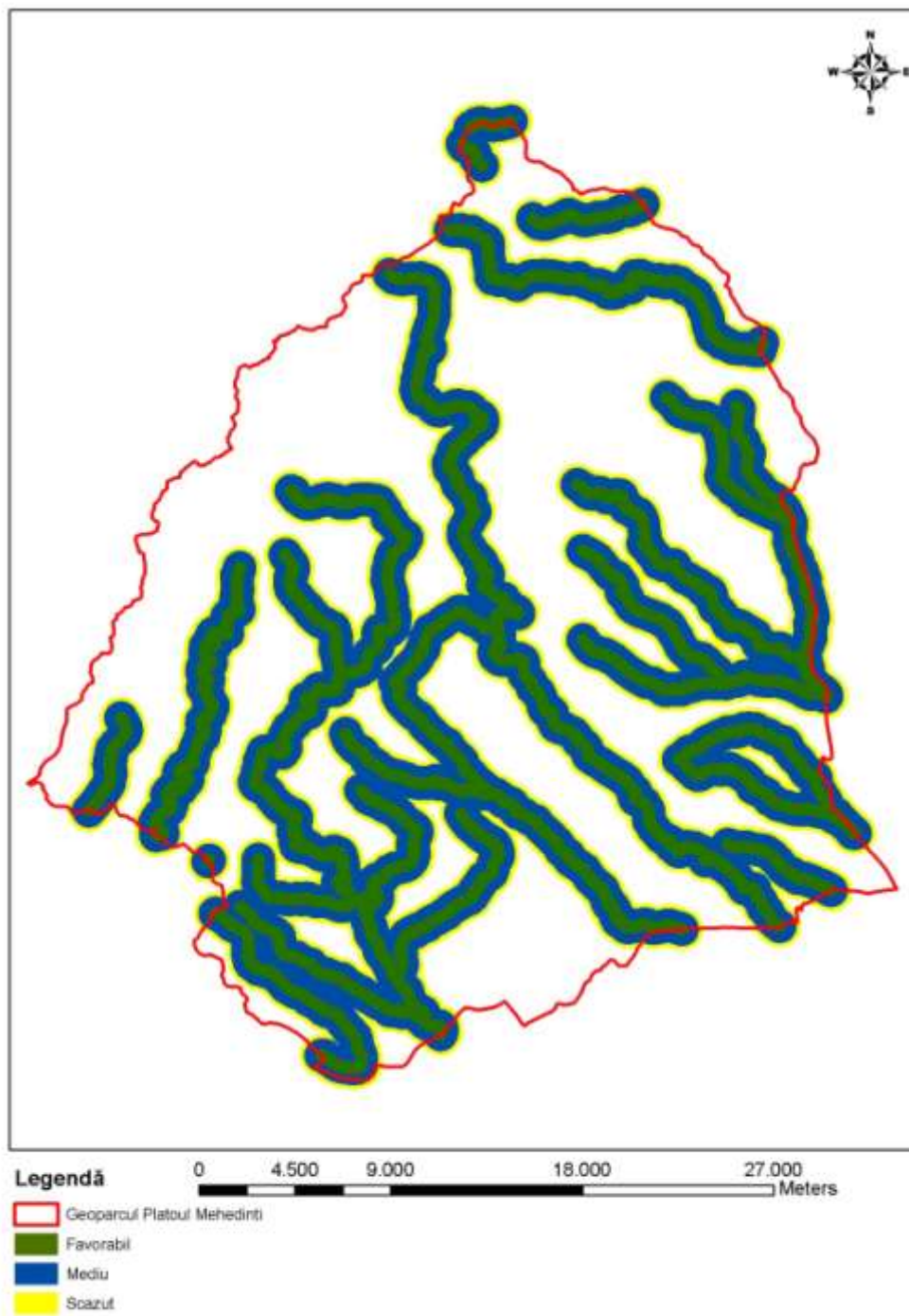
Propuneri concrete:

1. Limitarea și interzicerea utilizării insecticidelor în interiorul parcului, cu precădere în zonele cu densitatea ridicată a acestei specii; interzicerea folosirii substanțelor chimice în interiorul ecosistemelor acvatic și în vecinătatea acestora 50 m;
2. Interzicerea/limitarea exploatării depunerilor de nisip și pietriș din albia râurilor;
3. Interzicerea/limitarea intervenției asupra albiei râurilor și pâraurilor prin exploatarea materialului aluvial;
4. Interzicerea/limitarea intervențiilor de regularizare, de protecție contra inundațiilor sau a lucrărilor hidrotehnice cu impact asupra hidromorfologiei cursurilor de apă; menținerea nivelului natural de apă prin interzicerea drenajelor și a îndiguirilor care pot duce la scăderea/creșterea nivelului apei;
5. Susținerea intervențiilor cu scop de reabilitare a zonei inundabile;
6. Conservarea florei terestre din vecinătatea malului și a vegetației palustre restricționarea/interzicerea tăierii arborilor/arbuștilor – pe considerentul de habitat/substrat de reproducere și pe considerent de umbră de ex. factor de importanță majoră în prevenirea înfloririlor algale;
7. Menținerea/refacerea calității apei;
8. Interzicerea traversării cursurilor de apă cu autovehicule;
9. Monitorizarea activităților turistice;
10. Combaterea deversărilor de poluanți - poluare menajeră, deversări de la vidanjoare, de la spălările de pietriș din exploatarea de pe uscat.
11. Conservarea bălților și a șanțurilor cu apă stătătoare din aria protejată, menținerea și dezvoltarea rețelei de rigole înierbate; conservarea zonelor umede;
12. Stabilirea capacității de pășunare cu o încărcare maximală de 1 UVM, excepțional la nivele mai mari acolo unde se documentează o posibilitate mai mare a capacității de suport;
13. Menținerea aspectului mozaicat al peisajului;
14. Interzicerea depozitării deșeurilor în zonele neamenajate, în mod particular în zonele proximale cursurilor de ape;

15. Menținerea sistemului de cosit manual și al întregului set de practici agricole tradiționale;
16. Eliminarea câinilor ferali;
17. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale.

Cartograma de răspândire a speciei *Motacilla alba* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Modelarea nișei ecologice a speciei *Motacilla alba*, cuprinde zozone proximale cursurilor de ape.

Muscicapa striata

Muscar sur

Cod EUNIS: A319

Este o specie oaspete de vară, comună în pădurile luminoase, parcuri și grădini.

Ecologie:

Este o pasăre comună în păduri cu luminișuri, parcuri și grădini. În ceea ce privește altitudinea este prezentă de la altitudini joase până la 900 m, dar, sporadic, poate să ajungă până la 1500 m.

Aspecte comportamentale:

Stă pe câte o creangă de la marginea coronamentelor arborilor de unde se lansează în zbor scurt pentru a prinde câte o insectă.

În timpul perioadei de reproducere specia este solitară și teritorială, înafara acestui sezon fiecare individ poate apăra un teritoriu propriu. Este monogamă însă au fost observate și cazuri de bigamie; doar femela incubează ouăle însă ambii parteneri participă la hrănirea puilor. Perechea se menține pe parcursul unui sezon de reproducere, se formează primăvara sau uneori chiar în cartierul de iernare. Cuibărește în scorburile copacilor sau în crăpăturile rocilor dar și în alte locuri strâmte. Ponta, care variază între 2-7 ouă în general 4-6 este depusă din mai până cel târziu iunie. Puii, nidicoli eclozează după 12-14 zile și sunt hrăniți de ambii părinți timp de 12-32 zile, după care devin independenți de părinți. Aceștia sunt capabili de reproducere în primăvara anului următor.

Nișa trofică:

Specie insectivoră, se hrănește cu larve și adulți de nevertebrate lepidoptere, coleoptere și arahnide mici pe care le prinde din coronamentul copacilor sau din zbor. Vara târziu și toamna își completează dieta cu fructe mici de la diverse specii de plante.

Nișa spațială:

Specia se regăsește în majoritatea pădurilor luminoase. Densitatea perechilor clocitoare variază în general de la 2 perechi/km² în pădurile de conifere la 18 perechi/ km² în pădurile de amestec ce oferă condiții optime.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor forestiere pădurile de foioase în principal dar și pădurile de conifere și habitate seminaturale parcuri și grădini din vecinătatea localităților, în Geoparcul Mehedinți.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 20.000 și 30.000 de perechi Munteanu, 2002; este o specie răspândită în întreaga țară însă cu densități relativ scăzute.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit și cu o populație estimată la 200-300 de perechi.

Amenințări:

Este o specie insectivoră, care cuibărește în scorburi, asociată pădurilor, din această perspectivă factorii limitativi sunt cei care țin managementul forestier și de folosirea insecticidelor și a ierbicidelor.

Categoriile de impact: 110, 120, 151, 164, 165, 166, 167, 501, 400, 401, 410, 421, 490, 243, 700, 701, 702, 703, 710.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire mai – august, dar și în perioada de pasaj august–septembrie, când indivizii trebuie să se hrănească mai mult pentru a avea rezervele necesare zborurilor de migrație.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 300 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 200 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul întregului Geoparc Platoul Mehedinți, cu abundență ridicată în zonele împădurite din parc.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenil/subadult/an, medie de 3 juvenil/subadult/an și maximă de 5 juvenil/subadult/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenil și subadult, după perioada de reproducere 60 % juvenil și subadult.

Condiții de habitat:

- păstrarea în pădure a arborilor bătrâni și scorburoși.
- evitarea utilizării insecticidelor și pesticidelor, menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea poluării și supraexploatării resurselor naturale.

Resurse trofice:

- diversitate de nevertebrate prin menținerea unei diversități de habitat păduri cu subarboret bogat.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea pădurilor cu subarboret bogat și cu arbori bătrâni și scorburoși. Astfel se impune menținerea unor practici de management forestier

care să permită prezența arborilor bătrâni sau morți și căzuți în interiorul pădurii. Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

Propuneri concrete:

1. Limitarea interzicerea utilizării insecticidelor în interiorul Geoparcului, cu precădere în zonele cu densitatea ridicată a acestei specii;
2. Menținerea structurii pluriene, multi-etajate al pădurilor;
3. Eliminarea câinilor și pisicilor ferală.
4. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
5. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale;
6. Interzicerea/limitarea exploatărilor forestiere pe perioada de vară;
7. Promovarea regenerării naturale a pădurii;
8. Menținerea în pădure a arborilor parțial uscați, bătrâni sau ruți care prezintă cavități și scorburi;
9. Protejarea stratului arbustiv din interiorul pădurilor.

Myotis bechsteinii

Liliacul cu urechi mari

Liliacul lui Bechstein

Cod SCI: 1323

Ecologie:

Este specie caracteristică pădurilor mature de foioase cu mulți arbori bătrani. Poate fi prezentă și în păduri mixte sau chiar de conifere, dacă acestea sunt situate în apropierea unor habitate optime. Densități înalte se regăsesc în păduri gestionate pe principii durabile, această specie fiind un bun indicator al diversității biologice. Uneori putem găsi această specie în habitate artificiale, cum ar fi pășuni, plantații mai ales livezi, grădini din mediul rural, unde se regăsesc arbori bătrâni și scorburoși; acceptă bine adăposturi sau căsuțe artificiale pentru păsări. Coloniile de naștere, alcătuite din 10-30 de femele sunt localizate în scorburi, pe care le alternează frecvent, sau mai rar, putând avea adăposturi și în clădiri. Hibernează în diferite tipuri de adăposturi subterane și scorburi. Vânează la înălțimi de 1-5 m, aproape de vegetație sau de sol și în coronamentul copacilor. Are un zbor abil, uneori foarte lent, frecvent capturând prada de pe substrat, de exemplu de pe trunchiul arborilor sau de pe frunze.

Aspecte comportamentale:

Femelele devin mature sexual probabil din primul an de existență. Copulația are loc din toamnă până în primăvară. După o gestație de 50-60 de zile, femelele nasc câte un pui care devine independent după aproximativ 4-5 săptămâni. Coloniile de maternitate își schimbă frecvent adăposturile. Coloniile de maternitate cuprind 10-50 indivizi, în cazuri rare, până la 80 de femele grupate. Ei apar mai ales singuri, dar pot trăi împreună cu alte specii de lilieci. Coloniile de maternitate se subdivid frecvent, pentru a se recombina ulterior, subdivizându-se din nou societăți fisiune-fuziune. Adăposturile sunt schimbate la fiecare 2-3 zile; numai cu o lipsă totală de adăposturilor o colonie individuală va rămâne pentru câteva săptămâni într-o singură căsuța artificială de păsări sau de lilieci. De îndată ce numărul de adăposturi crește, de exemplu, căsuțele artificiale de lilieci, se subdivid la noile adăposturi și la schimbarea acestora în mod regulat. Masculii trăiesc solitar pe timpul verii. Femelele tinere se alătură, de obicei, coloniei de maternitate, care constă din indivizi strâns legați. Masculii tineri se îndepărtează de zona lor de naștere și se stabilesc undeva în zona înconjurătoare. Glandele faciale ale acestor lilieci produc secreții individuale de recunoștere olfactivă, din care membrii unei colonii și diferite colonii se pot recunoaște reciproc.

Începe să vâneze la lăsarea nopții în păduri mature, în iarba și litiera de la baza acestora; are un zbor agil și vânează la înălțimi mici de 1-5 m; capturează prada în zbor, dar și de pe ramuri, frunze și de pe sol. Specie probabil sedentară.

Nișa trofică:

Este o specie exclusiv insectivoră, hrănindu-se în special cu artropode asociate pădurilor, într-o proporție ridicată cu insecte nezburătoare coleoptere culese de pe substrat.

Nișa spațială:

Specie tipic silvicolă, populează pădurile mixte și umede cu mulți arbori bătrâni, cuiburile artificiale, parcurile și grădinile; vara se întâlnesc până la 1350 m, iar iarna până la 1800m.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice ale speciei sunt scorburile copacilor și fisurile stâncilor.

Estimare populațională:

Populația actuală se regăsește în special în zonele din Dobrogea, Transilvania, Banat și Crișana până la 1800 m altitudine. După „Cartea Roșie a Vertebratelor din România” efectivul nu depășește 2000 de indivizi.

Amenințări:

Specie amenințată doar de factori antropici și dezastre naturale.

Categoriile de impact: 110, 164, 241, 330, 331, 332, 340, 390, 421, 422, 501, 530, 604, 624, 710, 962, 972.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: specie solitară minim 1 individ/hectar.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: 1 juvenil/an.
- vârste: maxima: 21 ani; medie: 5-6 ani.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților pastorale.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada iunie-august.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de lepidoptere nocturne, diptere, neuroptere, araneide.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

La scară mică gestionarea pădurilor mozaic, doar doborârea arborilor solitari, avansarea proporțiilor de păduri, protecția și promovarea populațiilor vechi și moarte de lemn. Abandonare utilizării pesticidelor în păduri. Prevenirea fragmentării habitatelor de drumuri și alte întreruperi.

Propuneri concrete:

1. Dezvoltarea unui program activ îndreptat spre creșterea toleranței populației locale față de această specie prin educare și conștientizare;
2. Instalarea de panouri informative și plasarea semnelor de avertizare la intrarea în pădure sau a zonele cunoscute cu un număr ridicat de indivizi;
3. Modificarea traseelor turistice astfel încât să nu deranjeze prezența acestei specii;
4. Instalarea de cât mai multe cuiburi artificiale în zonele cunoscute ca fiind frecventate des de această specie;
5. Menținerea arborilor bătrâni și scorburoși;
6. Interzicerea utilizării pesticidelor în zonele cunoscute ca fiind frecventate și utilizate de către specie

Myotis blythii

Myotis oxygnathus

Liliacul comun mic

Liliacul mic cu urechi de șoarece

Cod SCI: 1307

Până nu demult liliacul comun mic era considerat ca subspecia *oxygnathus* a speciei *Myotis blythii* din India, astfel și pentru subspecia europeană era folosită denumirea de *Myotis blythii*. Însă cercetările recente au arătat o diferență evidentă în secvențele ADN a celor doua subspecii, acestea fiind recunoscute ca specii diferite. Astfel subspecia europeană a fost ridicată la rangul superior taxonomic, de specie distinctă, căpătând denumirea de *Myotis oxygnathus*.

Ecologie:

Coloniile de naștere pot fi găsite în clădiri sau în adăposturi subterane, fiind alcătuite uneori din câteva mii de exemplare. Hibernează în adăposturi subterane naturale sau artificiale. Coabitează adesea cu liliacul comun în adăposturi de reproducere și de hibernare. Vânează cel mai frecvent deasupra pajiștilor, pășunilor, tufărișuri, habitatelor de stepă, la marginea pădurilor. Are un zbor regulat, în general la o înălțime de 1-2 m deasupra solului sau a vegetației.

Aspecte comportamentale:

Femelele devin mature sexual în al doilea an de existență. Copulația poate începe din iulie, dar în general ea are loc din toamnă până în primăvară. Masculii pot avea harehuri compuse din mai multe femele; în coloniile de maternitate numărul femelelor poate ajunge până la 5000, după o perioadă de gestație de 55 zile.

Adăposturile în peșteri sunt aproape întotdeauna utilizate împreună cu alte specii de lilieci fiind formate adesea grupuri mixte. Coloniile sunt de obicei formate din 50-500 de femele. Nici un mascul nu apare în coloniile de maternitate, dar în cursul perioadei de maternitate ei sunt destul de des întâlniți în imediata apropiere a acestora. Capturi la intrările în peșteri conțin, uneori, un număr relativ mare de masculi. Începe să vâneze la lăsarea nopții; zborul este lent și regulat, mai agil decât la *M. myotis*; prada este capturată în special de pe sol sau vegetația ierboasă.

Nișa trofică:

Este o specie exclusiv insectivoră, ce se hrănește în special cu ortoptere *Tettigonidae*, dar și cu lepidoptere, coleoptere, arahnide și neuroptere așezate pe vegetație.

Nișa spațială:

Este o specie gregară, de origine asiatică legată de habitate cu ierburi înalte și puține tufișuri, de pășuni naturale, de habitate semiaride calde și puțin împădurite, zone calcaroase și așezări umane.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice ale speciei este reprezentată de habitate mozaicate, din proximitatea peșterilor sau a unor așezări.

Estimare populațională:

Populația actuală se regăsește în special în zonele din apropierea Izvoarelor Carașului, Cheile Carașului, Buhui.

După „Cartea Roșie a Vertebratelor din România” populația națională este estimată la 10.000 indivizi.

Amenințări:

Specie amenințată doar de factori antropici și dezastre naturale;

Categorii de impact: 110, 164, 241, 330, 331, 332, 340, 390, 421, 422, 501, 530, 604, 624, 710, 962, 972.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: colonii de minim 50 indivizi/colonie.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: 1 juvenil/an.
- vârste: maxima: 30 ani; medie: 2,3-3,6 ani.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților pastorale.
 - menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada iunie-august.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de ortoptere Tettigonidae, lepidoptere, coleoptere, araneide și neuroptere.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Conservarea habitatelor de pajiști deschise și promovarea pe scară largă a cosirii târzii. Protecția zonelor stepice și încurajarea soluțiilor de interconectare a insulelor stepice prin coridoare ierboase. Prevenirea efectelor de fragmentare a teritoriilor de vânătoare prin dezvoltarea unor proiecte rutiere de mare viteză.

Propuneri concrete:

1. Dezvoltarea unui program activ îndreptat spre creșterea toleranței populației locale față de această specie prin educare și conștientizare;

2. Instalarea de panouri informative și plasarea semnelor de avertizare în fața peșterilor;
3. Modificarea traseelor astfel încât deranjul speciei să fie minimizat;
4. Modificarea condițiilor de iluminare a peșterilor cu scop turistic;
5. Intrarea în peșteri de către turiști în grupuri de maxim 5 persoane;
6. Interzicerea fotografierii în peșterile cu colonii de hibernare sau de maternitate;
7. În peșterile cu colonii dense sau importante de lilieci, instalarea grilajului la intrarea în peșteră.

Myotis capaccinii

Liliacul cu picioare lungi

Cod SCI: 1316

Ecologie:

Este o specie caracteristică zonelor carstice cu multe cavernamente și rețea hidrografică bine reprezentată râuri, lacuri. Adăposturile preferate sunt cavernamentele peșteri și galerii de mine ce sunt utilizate tot timpul anului. Exemplarele solitare pot ocupa o varietate de adăposturi: clădiri, fisuri din structura podurilor, pivnițe, crăpături de stâncă. Vânează aproape exclusiv peste suprafețele de apă stătătoare sau cu un curs lent. Zboară în cercuri largi peste apă, la o înălțime de 10-25 cm, prada fiind capturată de pe suprafața apei sau pescuită din apă cu ajutorul picioarelor lungi și a uropatagiului. Mai rar vânează și în păduri sau peste tufărișuri, nu neapărat situate în apropierea suprafețelor de apă, unde prinde insecte în zbor.

Aspecte comportamentale:

Femelele devin mature sexual la 1 an. Coloniile de maternitate numără între 100-1.000 femele și se formează în peșteri calde situate în apropierea apelor; femelele nasc câte un singur pui, care devine independent după aproximativ trei săptămâni.

Specia formează colonii pe tot parcursul anului, cu grupuri dense de 100-1.000 de indivizi; adeseori coloniile cuprind și alte specii de lilieci cavernicoli. În unele peșteri din apropierea unor terenuri optimale de vânatoare, se pot forma colonii foarte mari. Masculii apar în număr redus, reprezentând, de obicei, doar o mică parte a coloniilor, rar până la o treime din acestea. Masculii pot forma, de asemenea, grupuri distincte de până la câteva sute de indivizi. În timpul iernii pot apărea indivizi izolați în unele locuri de adăpost, dar majoritatea preferă să hiberneze în grupuri dense.

Începe să vâneze în amurg, în special deasupra bălților, lacurilor sau în zonele calme ale râurilor sub 600 m altitudine, întrucât la altitudine mai mare, ultrasunetele emise de valurile mici interferează cu detectarea prăzilor de către lilieci; zborul este rapid.

Nișa trofică:

Este o specie exclusiv insectivoră, consumând în special diptere *Chironomidae* și *Culicidae* și trihoptere.

Nișa spațială:

Populează cu precădere zone carstice împădurite sau bogate în tufărișuri și cu ape în vecinătate; ocazional frecventează și clădiri.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice ale speciei apare în zonele cu cavernamente bogate din proximitatea unor zone umede.

Estimare populațională:

Din România specia a fost semnalată până în prezent mai ales în zonele din sud-vestul țării Banat și Oltenia, respectiv din Dobrogea. După „Cartea Roșie a Vertebratelor din România” efectivul este estimat la 1.000 de indivizi.

Amenințări:

Specie amenințată doar de factori antropici și dezastre naturale.

Categoriile de impact: 110, 164, 241, 330, 331, 332, 340, 390, 421, 422, 501, 530, 604, 624, 710, 962, 972.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: colonii de minim 100 indivizi/habitat.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: 1 juvenil/an.
- structura pe vârste: medie: 6-7 ani.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților pastorale.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada iunie-august.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de ortoptere Tettigonidae, lepidoptere, coleoptere, araneide și neuroptere.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Abandonarea controlului de tipulide în zone umede și a pășunilor riverane, limitarea utilizării pesticidelor în zonele agricole și de prevenire a derivării aeriană a pesticidelor în zonele umede și pajiștile riverane fără avioane de pulverizare. Protecția coloniilor din peșteri de tulburări și utilizare turistică.

Propuneri concrete:

1. Dezvoltarea unui program activ îndreptat spre creșterea toleranței populației locale față de această specie prin educare și conștientizare;
2. Instalarea de panouri informative și plasarea semnelor de avertizare în fața peșterilor;
3. Modificarea traseelor astfel încât deranjul speciei să fie minimizat;
4. Modificarea condițiilor de iluminare a peșterilor cu scop turistic;
5. Intrarea în peșteri de către turiști în grupuri de maxim 5 persoane;

Myotis myotis

Liliacul comun

Cod SCI: 1324

Ecologie:

Coloniile de naștere alcătuite uneori din câteva mii de exemplare, pot fi găsite în turnuri de biserici, poduri spațioase sau în peșteri. Hibernează în adăposturi subterane, peșteri, mine, pivnițe, exemplare solitare și în fisuri de stâncă. Vânează cel mai frecvent în păduri de foioase sau mixte, mature, mai rar și în păduri de conifere, cu substrat semideschis, capturând o parte importantă a pradei direct de pe sol. Poate parcurge distanțe semnificative peste 10 km de la adăposturi până la cartierele de hrănire.

Aspecte comportamentale:

Vârsta maturității sexuale nu se cunoaște cu exactitate - parte din femele se reproduc din primul an de existență. Copulația are loc începând din august, un mascul putând avea un harem de până la 5 femele; gestația durează 50-70 de zile; femelele nasc câte un pui la jumătatea lui iunie începutul lui iulie, care devine independent după 5-6 săptămâni. Schimbările de adăposturi sunt foarte frecvente, iar condițiile meteorologice nefavorabile din mai și iunie pot conduce la o mortalitate însemnată a puilor.

Grupuri mari se formează în timpul verii, de multe ori amestecate cu alte specii. Doar câțiva masculi se pot găsi în adăposturi de maternitate. Coloniile sunt ocupate de prin ultimele zile ale lunii martie până la începutul lunii mai și sunt părăsite odată ce tânăra generație e înțărcată, începând cu sfârșitul lunii august. În acest timp, locurile de agățare sunt schimbate periodic în funcție de microclimat. Coloniile de maternitate cuprind între 50-1.000 femele. Femelele sunt extrem de fidele locului de naștere, peste 90% se întorc la locul lor de naștere. Schimbul permanent de indivizi adulți între colonii este foarte mic, deși vizite pe termen scurt au loc în număr mai mare. Masculii pot rămâne solitari în timpul verii, având locuri stabile de odihnă utilizate ani la rând. În special în vecinătatea adăposturilor de maternitate și în peșteri mari, masculii rămân la o distanță mică uneori doar câțiva metri unul de altul. Masculii își marchează locurile preferate de odihnă cu secreții de la glandele faciale; adăposturile lor sunt ușor de recunoscut prin apariția unor colorări întunecate în peșteri, pe plafoane sau de pe grinzi. În timpul iernii grupuri mai mari de câteva sute de indivizi sunt rareori formate; indivizi solitari sau în grupuri mici, atârnă liber de obicei din tavan sau sunt total ascunse în fisuri. Coloniile de iarnă sunt alese în peșteri și galerii de mine, cu temperatură de până la 12°C și umezeală constantă, alegând de regulă porțiunile terminale ale acestora. Spre sfârșitul iernii, colonia începe să se deplaseze spre locuri mai apropiate de intrarea în cavernamente.

Începe să vâneze la lăsarea nopții, cu precădere în păduri de foioase sau mixte cu tufișuri rare, în parcuri, câmpuri, pășuni, la 0,5-10 m de sol, cu un zbor lent; vânează în special la sol. Vânează toată noaptea, în special prin „ascultare pasivă” orientându-se după zgomotul prăzii pe o rază de aproximativ 10 km.

Ocazional poate migra; în Nord parcurge 50-200 km între adăposturile de vară și cele de iarnă; în general migrațiile au loc dinspre Nord-Vest înspre Sud-Est și invers.

Nișa trofică:

Este o specie exclusiv insectivoră, consumând *Carabidae* mari >10 mm diptere *Tipulidae*, lepidoptere mari adulte și larve pe care le culege de pe substrat și ortoptere *Gryllotalpa gryllotalpa* în perioada aprilie sfârșitu lui iulie.

Nișă spațială:

Este o specie termofilă, predominant sinantropă în nordul arealului, unde se adăpostește în clădiri, garduri vii, parcuri, mine; a fost observată vara până la 2000 m iar iarna până la 1500 m.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare în proximitatea localităților rurale.

Estimare populațională:

Populația actuală se regăsește în special în zonele de Vest Banat și Nord-Vest ale țării dar și în zona centrală.

După „Cartea Roșie a vertebratelor din România” se cunosc colonii de până la 500 de indivizi, populația națională totală fiind estimată la 5.000 indivizi.

Amenințări:

Specie amenințată doar de factori antropici și dezastre naturale.

Categoriile de impact: 110, 164, 241, 330, 331, 332, 340, 390, 421, 422, 501, 530, 604, 624, 710, 962, 972.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: colonii de minim 50 indivizi/habitat.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: 1 juvenil/an.
- vârste: maxima: 22 ani; medie: 4-5 ani.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților pastorale.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada iunie-august.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de coleoptere Carabidae, diptere Tipulidae, lepidoptere și ortoptere Gryllotalpidae.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Protecția coloniilor și a adăposturilor de iarnă, păstrarea pădurilor de foioase în faciesul natural, limitarea utilizării pesticidelor în agricultură și silvicultură, conservarea habitatelor mari nefragmentate.

Propuneri concrete:

1. Dezvoltarea unui program activ îndreptat spre creșterea toleranței populației locale față de această specie prin educare și conștientizare;
2. Instalarea de panouri informative și plasarea semnelor de avertizare în fața peșterilor;
3. Modificarea traseelor astfel încât deranjul speciei să fie minimizat;
4. Modificarea condițiilor de iluminare a peșterilor cu scop turistic;
5. Intrarea în peșteri de către turiști în grupuri de maxim 5 persoane;
6. Interzicerea fotografierii în peșterile cu colonii de hibernare sau de maternitate;
7. În peșterile cu colonii dense sau importante de lilieci, instalarea grilajului la intrarea în peșteră;
8. Controlul permanent asupra folosirii pesticidelor în agricultură și silvicultură.

Neptis hylas

Fluturile zebra

Specia apare semnalată ca prezentă în Raportul final al studiilor întreprinse de MNINGA 2007, fiind semnalată din valea Coșuștei. Ulterior, pe durata studiilor de teren din anul 2014, specia a fost regăsită în mai multe localități, amintind aici Valea Topolova, Cireșu.

Ecologie:

Este o specie asociată habitatelor forestiere, apărând în zona lizierelor, poieni, luminișuri sau păduri rare, preferând zonele mai uscate și calde, cu vegetație ierboasă rară, adeseori așezându-se pe drumurile forestiere sau peticele de sol denudate.

Aspecte comportamentale

Adulții zboară la nivelul coronamentului, deasupra lizierelor și a căilor de acces, coborând adeseori mai jos, zburând planat deasupra tufărișurilor sau a plantelor ierboase. Se așează adeseori pe drumuri sau zone denudate unde se soarește. Masculii se urmăresc în zbor, dovedind un comportament teritorial. Femelele ce traversează teritoriile masculilor sunt curtate de aceștia, executând zboruri elegante, frenetice.

Nișă trofică:

Larvele se hrănesc cu *Lathyrus niger* și *L. vernus*, fiind menționată ca posibilă plantă gazdă și *Robinia pseudaccacia*.

Nișă spațială:

Este o specie ce apare în păduri rare, luminișuri, liziere, de regulă în etajele joase.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul marginilor forestiere, în zonele joase.

Estimare populațională:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți se estimează o populație de sute de mii de indivizi, dată fiind extinderea și calitatea habitatelor existente.

Amenințări:

Categoriile de impact: 100, 101, 102, 120, 140, 151, 160, 165, 170, 180, 251, 400, 420, 421, 440, 700, 800, 948, 954.

Măsuri de conservare:

Măsurile de conservare presupun o gestiune atentă a lizierelor, menținându-se o structură cât mai diversă care să permită dezvoltarea plantelor gazdă. O atenție particulară trebuie îndreptată spre eliminarea speciilor invazive, în acest sens un impact deosebit avându-l pătrunderea extrem de agresivă a troscotului japonez *Reynoutria japonica* ce tinde să transforme lizierele, marginile de

drumuri și zonele ripariene în masive exclusiv ocupate de această specie, diversitatea biologică fiind redusă extrem.

Propuneri concrete:

1. Identificarea și cartarea cu mare precizie a distribuției și atributelor populaționale a acestei specii;
2. Menținerea conectivității populațiilor prin păstrarea unor coridoare arbustive;
3. Eliminarea speciilor invazive de la nivelul lizierelor, marginilor de drumuri și a zonelor ripariene;
4. Eliminarea practicilor de incendiere a vegetației;
5. Controlul atent al practicilor de pășunat; se va interzice accesul la pășunat în perioadele sensibile ale speciei martie-octombrie;
6. Practicarea unor lucrări de întreținere a structurii diversificate a lizierelor prin intervenții de tăiere și descopleșire toamna târziu.

Oriolus oriolus

Grangur

Cod EUNIS: A337

Este o specie migratoare cu un areal mare, fiind prezentă în Europa, Asia și nord-vestul Africii. Ierneză în Africa sub-sahariană. Denumirea de *oriolus* a fost folosită pentru prima dată în secolul XVIII și este o adaptare a cuvântului latin *aureolus* care înseamnă auriu.

Ecologie:

Preferă pădurile luminoase de șes, văile râurilor montane, plantații și livezi.

Distribuția altitudinală a speciei este strâns legată de cea a padurilor de stejar *Quercuss spp.* de obicei între 200 – 400 m, în anumite situații putând ajunge până la 600 – 650 m.

Aspecte comportamentale:

Sezonul de reproducere este în perioada aprilie-august. Cuibul de forma unui hamac se află pe o bifurcație aproape de capătul unei crăci orizontale, mascat de frunziș. Ponta are loc în mai-iunie și constă din 3-4 ouă albe cu pete brun-roșcate. Incubația este asigurată mai ales de femelă și durează circa 15 zile. Puii sunt nidicoli. Cuiburile sunt adesea construite în vecinătatea celor de *Dicrurus macrocercus*. Ambii părinți iau parte la protejarea cuibului și îngrijire puilor, apărând cuibul împotriva altor păsări.

Nișa trofică:

Se hrănește cu insecte și fructe, în special cu cireșe.

Nișa spațială:

În Europa de Vest preferă pădurile de foioase și plantații deschise, crânguri, păduri riverane, livezi, grădini mari; în Europa de Est pot apărea în pădure de dimensiuni mari mixte sau de conifere. În general evită habitatele lipsite de arbori dar le pot folosi ca zonă de hrănire. Ierneză din zone semi-aride până la umed împădurite, păduri înalte, pădure riverane și savane.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zonele joase ale Geoparcului Platoul Mehedinți, în special în cadrul pădurilor de amestec și în prezența stejarilor.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 25.000 și 75.000 de perechi.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit, fiind frecventă și având o populație estimată la 100 de perechi.

Amenințări:

Este o specie insectivoră asociată pădurilor de stejar din această perspectivă factorii limitativi sunt cei care țin de managementul forestier.

Categoriile de impact: 110, 151, 165, 164, 167, 400, 401, 403, 710.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire aprilie – august.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 200 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 60 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul întregului Geoparc Platoul Mehedinți, cu abundență ridicată în zonele mai înalte și periurbane și acolo unde sunt prezente pădurile de amestec și livezile.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 1 juvenil/subaduți/an, medie de 2 juvenil/subaduți/an și maximă de 4 juvenil/subaduți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenil și subaduți, după perioada de reproducere 60 % juvenil și subaduți.

Condiții de habitat:

- păduri de *Quercuss spp.* stabile și cu arbori bătrâni.

Resurse trofice:

- consumă insecte și fructe de dimensiuni mici.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea pădurilor bătrâne de *Quercuss spp.*

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

Propuneri concrete:

1. Interzicerea/limitarea exploatărilor forestiere;
2. Promovarea regenerării naturale a pădurii;
3. Menținerea în pădure a arborilor parțial uscați și bătrâni;
4. Eliminarea utilizării insecticidelor;
5. Reglementarea/controlul strict al activităților turistice vetre de foc, crearea de noi poteci;
6. Limitarea construirii de noi drumuri forestiere;

Otus scops

Ciuș

Cod EUNIS: A214

Este o specie oaspete de vară, răpitor nocturn, destul de comună însă nu foarte abundentă, este prezentă în habitatele deschise și semideschise, în pâlcurile de copaci din jurul loclițășilor, în grădini și parcuri.

Ecologie:

În ceea ce privește altitudinile urcă de la nivelul mării până la 1400-1500 m.

Aspecte comportamentale:

În perioada de reproducere specia este teritorială. Specia este monogamă, perechea se păstrează, de obicei, pe parcursul unui singur sezon de reproducere. Însă în cazurile studiate în captivitate, la moartea unui partener, celălalt nu s-a mai împerecheat o perioadă de câțiva ani. Au fost observate și cazuri de poliginie. Cuibărește în diverse locuri, cum sunt crăpăturile din stânci, clădiri, scorburi, în cuiburile altor specii sau în cuiburi artificiale. Femela depune de la sfârșitul lunii mai până în iunie între 3-7 ouă în medie 4-5. Au o singură pontă pe an însă atunci când pontă este distrusă depun o pontă de înlocuire. Incubația durează în jur de 24-25 de zile și este asigurată de către femelă. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 21-29 zile, devenind independenți nu în mai puțin o săptămână de la părăsirea cuibului. Din puținele date existente s-a concluzionat că juvenilii sunt apti de reproducere după 1 an.

Nișa trofică:

Se hrănește în principal cu insecte Odonata, Lepidoptera, Coleoptera dar și cu mamifere mici *Mus sp.* *Sorex sp.* *Apodemus sp.* reptile și păsările, pe care le vânează în principal noaptea, vânează însă și ziua în perioada hrânirii puilor.

Nișa spațială:

Specia se regăsește în habitatele deschise și semideschise. Aria teritoriului variază semnificativ de la un studiu la altul, în România, la Reghin a fost observat un caz în care pe o suprafață de 0.6 ha au fost localizate 5 cuiburi, distanța minimă dintre două cuiburi ocupate simultan a fost de 8m. În alte studii densitatea a variat între 1-5 perechi/km².

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul regiunilor joase ale întregului Geoparc Platoul Mehedinți, cu precădere în jurul și în cadrul localităților.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 1.000-3.000 de perechi Munteanu, 2002.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit cu o populație estimată la 50-100 perechi.

Amenințări:

Este o specie zoofagă asociată habitatelor deschise și semideschise iar factorii limitativi sunt cei care țin managementul pădurilor, pășunilor, fânațelor și al terenurilor agricole.

Categoriile de impact: 167,110, 120, 500,501, 502, 503, 421, 240, 241, 243, 624, 700, 701, 703, 710,709,790, 967, 100, 101, 102, 140, 141, 150, 151, 950.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire mai– august.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 200 perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 100 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă în Geoparcul Platoul Mehedinți.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenili/subadulți/an, medie de 3 juvenili/subadulți/an și maximă de 5 juvenil/subadulți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 20 % juvenili și subadulți, după perioada de reproducere 60% juvenili și subadulți.

Condiții de habitat:

- habitate deschise și semideschise.

Resurse trofice:

- diversitate de insecte, reptile și micromamifere prin menținerea mozaicului de habitate.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea unor habitate deschise și semideschise.

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

Propuneri concrete:

1. Limitarea și interzicerea utilizării insecticidelor în interiorul parcului, cu precădere în zonele cu densitatea ridicată a acestei specii;
2. Menținerea ecosistemelor deschise prin pășunat și cosit;
3. Interzicerea suprapășunatului și menținerea unui pășunat tradițional cu speciile, efectivele și în perioadele utilizate conform măsurii agro-mediu /1 aprilie și 1 noiembrie, în afara acestei date prezența animalelor domestice pe pășuni este interzisă;

4. Interzicerea conversiei pajiștilor specifice acestor specii în alte tipuri de ecosisteme;
5. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
6. Controlul managementului forestier;
7. Interzicerea depozitării deșeurilor în zonele neamenajate;
8. Reglementarea/controlul activităților turistice vetre de foc;
9. Combaterea deversărilor de poluanți - poluare menajeră, deversări de la vidanjoare, de la spălările de pietriș din exploatarea de pe uscat.
10. Eliminarea câinilor și pisicilor ferale.
11. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale.

Paracaloptenus caloptenoides

Calul dracului

Cod SCI: 4053

Specia este răspândită în sudul Sloveniei, Croația, Albania, Serbia, Macedonia, Bulgaria, Nordul Greciei și Sud-Vestul României, având populații insulare în Austria, Slovacia și Ungaria.

Ecologie:

Preferă zonele pietroase, stâncoase sau nisipoase, uscate, cu vegetație scheletică, scundă; pe pante înSORITE, la altitudini medii și înalte, în România ajungând până la 1800 m.

Aspecte comportamentale:

Adulții apar vara, preferând marginile de drumuri, de taluze sau zonele de ecoton dintre suprafețe denudate și cele înierbate. Secvențele de curtare au loc direct pe sol, sau în zone slab înierbate.

Nișă trofică:

Specie fitofagă, polifagă, se hrănește de regulă cu graminee.

Nișă spațială:

Margini de drumuri, pante înSORITE, denudate parțial de vegetație.

Modelare nișă ecologică:

Versanți cu expoziție sudică, cu vegetație rară, scundă, pe soluri bine drenate.

Amenințări:

Categoriile de impact: 100, 120, 130, 140, 161, 162, 163, 180, 421, 700, 703, 840.

Măsuri de conservare:

Măsurile de conservare trebuie să îndreptate în primul rând spre menținerea pajiștilor xerothermofile.

Propuneri concrete:

1. Identificarea și cartarea cu mare precizie a distribuției și atributelor populaționale a acestei specii;
2. Cartarea tuturor habitatelor cu potențial favorabil pentru această specie;
3. Controlul pășunatului.

Pelobates fuscus

Broasca săpătoare brună

Ecologie:

Nu este o specie pretențioasă în ce privește tipul de ecosistem, poate trăi în păduri, zone cu tufișuri, stepe sau regiuni de dune cu vegetație psamofilă.

Aspecte comportamentale:

Este o specie săpătoare.

În perioada de reproducere stă în lacuri și bălți dar în afara scurtului sezon de reproducere, adulții trăiesc pe uscat și sunt activi noaptea. Exemplarele tinere pot fi observate în activitate ziua, atunci când timpul este ploios.

Dacă este deranjată, glandele acestei specii produc o secreție cu un miros respingător asemănător cu cel de usturoi, iar dacă se simte în continuare amenințată, se umflă, devenind destul de tare și scoate un sunet asemănător cu un miorlăit puternic.

Nișa trofică:

Mormoloci consuma detritus și plante, în special alge. Adulții mănâncă nevertebrate: melci, insecte, râme.

Nișa spațială:

Trăiește în regiuni cu soluri afânate, argiloase, nisipoase, de loess, care au în apropiere lacuri sau bălți.

Modelare nișă ecologică:

Habitate mozaicate, variate, având în proximitate zone umede permanente sau temporare.

Estimare populațională:

În România specia este răspândită în toate regiunile de câmpie și deal ale țării, până la 500 m altitudine. *Pelobates fuscus* prezintă o distribuție vastă, dar neuniformă pe teritoriul țării noastre. Efectivul în țară probabil este estimat la sute de mii de exemplare.

Amenințări:

Adeseori specia se întâlnește în zone cultivate, ceea ce duce la expunerea acesteia la o serie întreagă de riscuri. Un alt factor de risc important este reprezentat de fragmentarea habitatului. Poluarea bălților și lacurilor conduce de asemea la un impact major asupra populațiilor.

Categorii de impact: 100, 101, 110, 140, 180, 213, 241, 421, 422, 623, 701, 703, 800, 810, 920.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională:

- - rata de reproducție: minim 480 ouă/pontă/adult/an.
- - structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- - menținerea habitatelor favorabile.
- - prezența unor surse de apă chiar și temporare.
- Resurse trofice:
- - populații suficient de mari de alge pentru larve și de nevertebrate melci, insecte, râme pentru adulți.

Disturbare tolerată:

- - minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.
- Măsuri de conservare:
- Reducerea poluării agricole, industriale sau menajere zonelor umede.
- Sunt necesare măsuri pentru reducerea agriculturii intensive, fiindcă aceasta reduce și fragmentează habitatele prielnice speciei.
- Realizarea unor campanii de informare și conștientizare pentru localnici dar și pentru turiști.

Propuneri concrete:

1. Declararea unor perioade de liniște în perioada de reproducere, martie-aprilie în proximitatea zonelor de reproducere, perioadă în care se vor interzice orice fel de activități;
2. Campanii de informare și conștientizare a populațiilor locale;
3. Combaterea poluării apelor și a solului;
4. Interzicerea drenării lacurilor și bălților;
5. Interzicerea accesului cu vehicule motorizate în habitatele utilizate de această specie.

Phoenicurus phoenicurus

Codroșul de grădină

Cod EUNIS: A274

Este o specie cu răspândire Palearctică.

Ecologie:

Codroșul de grădină apare într-o varietate mare de habitate: păduri, luminișuri, liziere, parcuri, grădini.

Aspecte comportamentale:

În habitatele favorabile specia se face remarcată de cântecul masculilor ce are rolul de a demarca teritoriul ocupat.

Nișa trofică:

Specie insectivoră, însă se hrănește și cu broaște, sau chiar mici rozătoare.

Nișa spațială:

Păduri de foioase, până în etajul pădurilor de amestec, grădini, zone rurale.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul lizierelor forestiere, a livezilor și grădinilor, tufărișuri de la marginea drumurilor.

Amenințări:

Categoriile de impact: 110, 120, 151, 164, 165, 166, 167, 501, 400, 401, 410, 421, 490, 243, 700, 701, 702, 703, 710.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire mai– august, dar și în perioada de pasaj august–septembrie, când indivizii trebuie să se hrănească mai mult pentru a avea rezervele necesare zborurilor de migrație.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 300 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 100 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă în zona de vest a Geoparcului Platoul Mehedinți.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenili/subadulți/an, medie de 3 juvenili/subadulți/an și maximă de 5 juvenili/subadulți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subadulți, după perioada de reproducere 60 % juvenili și subadulți.

Condiții de habitat:

- păstrarea lizierelor din proximitatea cursurilor de ape și a zonelor ripariene.
- evitarea utilizării insecticidelor și pesticidelor, menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea poluării și supraexploatării resurselor naturale.

Resurse trofice:

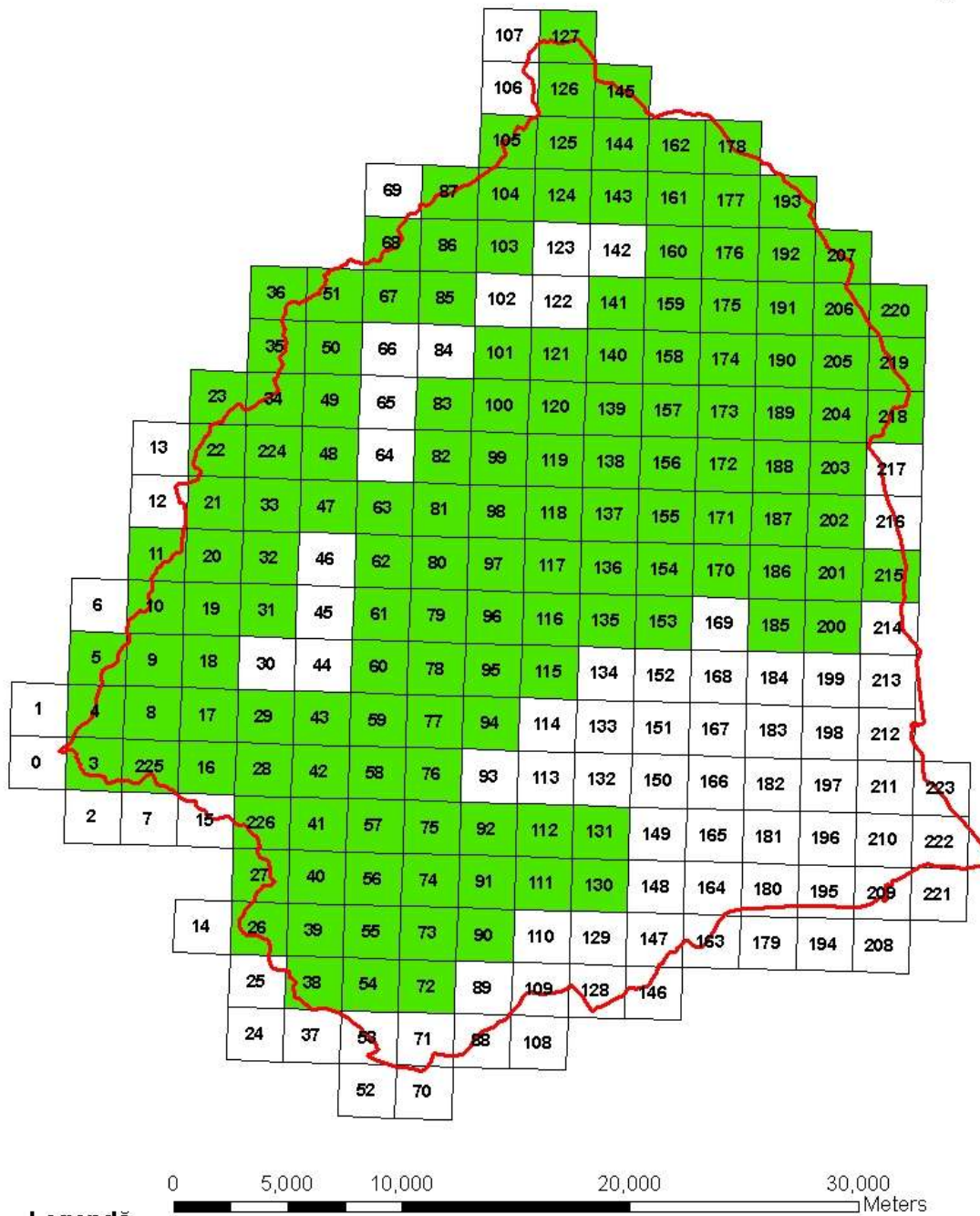
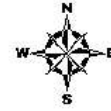
- diversitate de nevertebrate prin menținerea unei diversități de habitat păduri cu subarboret bogat.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

1. Limitarea și interzicerea utilizării insecticidelor în interiorul parcului, cu precădere în zonele cu densitatea ridicată a acestei specii;
2. Menținerea aspectului etajat al pădurilor;
3. Eliminarea pisicilor ferale.
4. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
5. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale;
6. Interzicerea /limitarea exploatărilor forestiere;
7. Promovarea regenerării naturale a pădurii;
8. Protejarea stratului arbustiv din interiorul pădurilor.

Cartograma de răspândire a speciei *Phoenicurus phoenicurus* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Picus canus

Ghionoaia sură

Cod SPA: A234

Ecologie:

Ghionoaia sură este o specie sedentară, cu un statut de conservare nefavorabil, fiind inclusă în categoria SPEC 3 Species of European Concern: declin BirdLife International, 2004.

Picus canus Gmelin, 1788 este o specie de interes comunitar, fiind inclusă pe anexa I a Directivei Păsări necesitând Măsuri de conservare: specială privind habitatul, precum și evaluare și monitorizare. De asemenea, este inclusă în Anexa 3 a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare – specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică. Ca toate speciile de ciocănitori este considerată indicator al stării de conservare al habitatelor forestiere.

Numele de gen provine din mitologia latină unde Picus, regele lui Latium ulterior Roma, s-a căsătorit cu frumoasa nimfă și cântăreață Canens. Pentru că a respins afecțiunea vrăjitoarei Circe, plină de ură, aceasta l-a transformat pe rege în ciocănitore. Numele de specie provine din cuvântul latin *canus* – gri pal.

Aspecte comportamentale:

De mărime medie este cu circa 20% mai mică decât ghionoaia verde. Lungimea corpului este de 27-30 cm și are o greutate de 110-140 g. Anvergura aripilor este de circa 38-40 cm. Adulții au înfățișare apropiată, însă masculul are ca semn distinctiv o pată roșie pe frunte. Penajul este verde măsliniu, iar capul gri-verzui deschis. Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Cuibărește în scorburi cu diametrul mediu de 5,7 cm și reușește să domine în competiția cu alte specii de păsări în special cântătoare pentru ocuparea scorburilor existente.

Este foarte timidă și ascunsă în cea mai mare parte a anului, însă devine foarte activă în timpul sezonului de împerechere. Își apără agresiv teritoriile cu resurse bogate de furnici și cu multe excavații folosite ca teritorii de odihnă sau cuibărit. Teritoriul de cuibărit este de circa 50-100 ha și este mai mic decât cel folosit iarna pentru hrănire. Masculii rivali se urmăresc în zbor.

Zonele mai periferice ale teritoriului sunt revendicate doar prin cântec și baterea darabanei, fără a fi apărate activ. Bate darabana mai frecvent decât ghionoaia verde, iar ciocăniturile 20-40 pe

secundă sunt bruște și durează circa 1-2 secunde. Doar ciocănitorele bat darabana și este o formă de comunicare prin care își anunță prezența și își revendică teritoriul.

Ambii parteneri contribuie la realizarea scorburii ce va fi folosită pentru cuibărit. Cele mai multe perechi folosesc o nouă cavitate de cuibărit în fiecare an, de obicei plasată în apropierea celei folosite în anul anterior. În timpul ritualului de împerechere masculul hrănește femela. Este o specie sedentară. Longevitatea cunoscută este de 5 ani și cinci luni.

Femela depune în mod obișnuit 5-7 ouă în lunile aprilie și mai, cu o dimensiune medie de 27,6 x 21,2 mm și o greutate medie de 7 g. Incubația durează în jur de 15-17 zile și este asigurată de către ambii părinți. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și devin zburători după 24-28 de zile.

Nișă trofică:

Se hrănește cu furnici și larvele acestora de sub scoarța copacilor. Uneori culege furnici și alte insecte de pe sol.

Nișă spațială:

Ghionoaia sură este caracteristică zonelor împădurite cu foioase și de amestec cu altitudini de până la 600 m și pădurilor din preajma râurilor și lacurilor.

Modelare nișă ecologică:

Păduri de amestec și foioase.

Estimare populațională:

Populația europeană este relativ mare, cuprinsă între 180.000 – 320.000 de perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970-1990. Deși în perioada 1990-2000 a manifestat o anumită stabilitate sau chiar o tendință crescătoare, declinul anterior nu a fost încă recuperat. În România se estimează prezența a 45.000-60.000 de perechi și numai Rusia deține o populație mai mare.

În Geoparc se estimează o populație de peste 150 perechi.

Amenințări:

Degradarea habitatelor și reducerea locurilor de cuibărit prin eliminarea lemnului mort pe picior din păduri și a copacilor scorburoși reprezintă principalele pericole pentru specie. Un management prietenos al pădurilor pentru speciile caracteristice acestui tip de habitat este necesar și urgent.

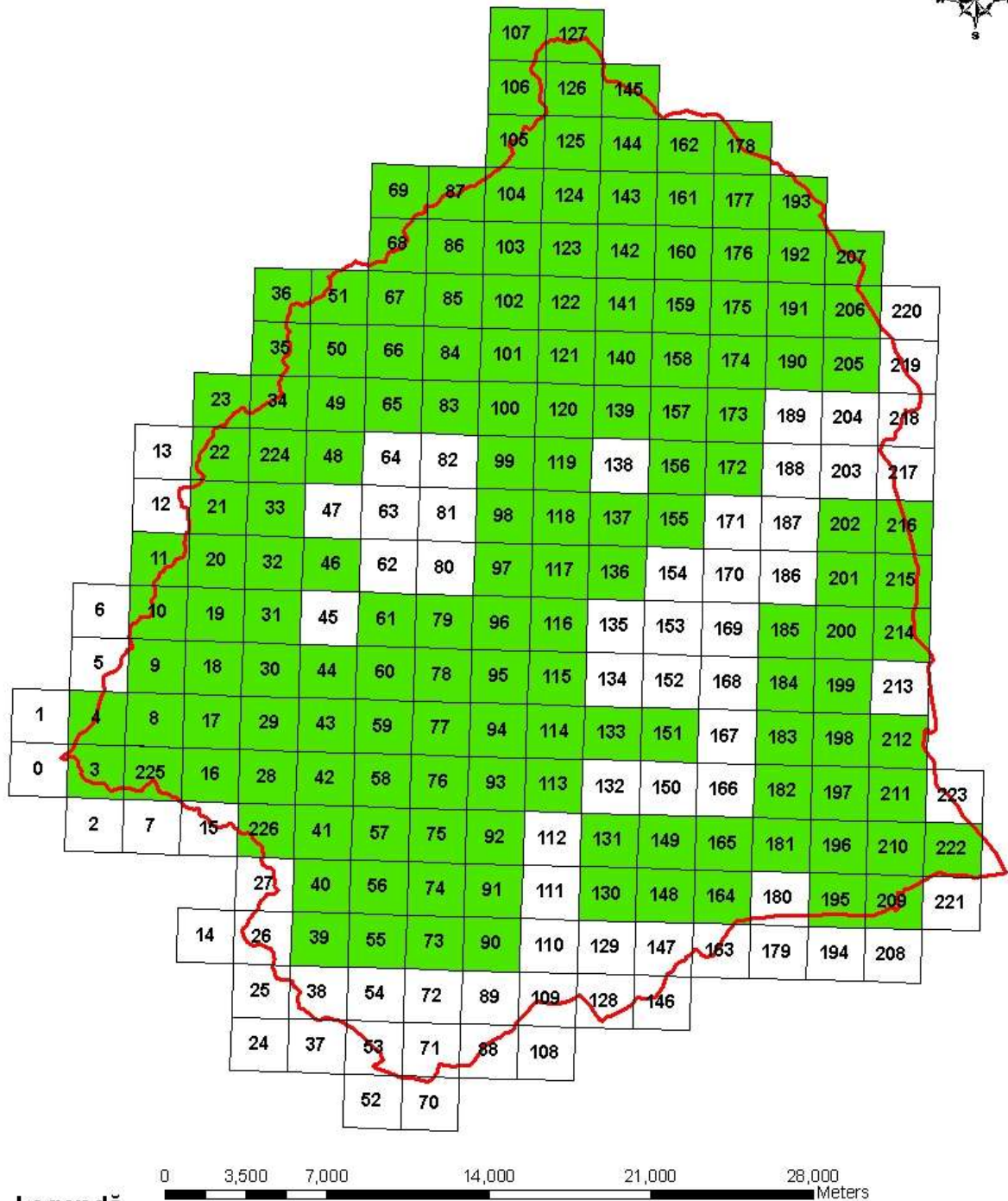
Măsuri de conservare:

Obiectivele măsurilor de conservare trebuie orientate spre întărirea populațiilor locale identificate și în direcția recolonizării unor noi areale.

Propuneri concrete:

Acolo unde specia va fi semnalată se impune:

1. Cartarea zonelor de favorabilitate potențială;
2. Identificarea și cartarea cu mare precizie a distribuției și atributelor populaționale a acestei specii;
3. Demararea unui program experimental de protecție, adaptat condițiilor staționale;
4. Adaptarea managementului forestier în scopul replicării condițiilor de habitat și la nivelul unor zone învecinate;
5. Evitarea extragerii lemnului mort și a arborilor bătrâni.

Cartograma de răspândire a speciei *Picus canus* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Picus viridis

Ghionoaie verde

Cod EUNIS: A235

Este specie sedentară, comună în pădurile cu frunze căzătoare dar și în regiuni deschise cu copaci izolați sau pâlcuri de arbori.

Ecologie:

Trăiește cu precădere în pădurile cu frunze căzătoare însă este prezentă și în zonele semideschise, în parcuri sau grădini. În general, în funcție de altitudine, este întâlnit de la altitudini foarte joasă până la 2000 -2100 m.

Aspecte comportamentale:

Specia este monogamă, perechea se păstrează pe parcursul mai multor sezoane de reproducere sau chiar toată viața, cuibărește solitar. Sperioasă și precaută, zboară ondulatoriu, cu etape lungi și zgomot puternic de aripi. Poate fi observată adeseori pe sol hrănindu-se în mușuroaiele de furnici. Primăvara și toamna este zgomotoasă prin darabana sau prin cântecul său puternic. Cuibăresc în perechi solitare. Își depun pontă în galerii vechi, săpate de ambii parteneri în lemn la 1 – 5 m înălțime, în principal refolosesc galeriile sau le ocupă pe cele săpate de *Dryocopus martius*. Ponta care variază între 4 - 9 ouă în general 5- 7 este depusă în perioada aprilie - iunie. Puii nidicoli eclozează după 11 – 13 zile, sunt capabili să zboare după 23 – 27 zile, sunt hrăniți de ambii părinți încă 3 – 7 zile după ce au părăsit cuibul. Aceștia devin capabili de reproducere în primăvara anului următor.

Nișa trofică:

Specie insectivoră, se hrănește în principal cu larve de furnici. Ciocul său nu foarte puternic îi permite să caute larve de insecte doar în lemnele de esențe moi, un avantaj îl constituie limba sa de până la 10 cm și saliva lipicioasă ce o ajută să ajungă la larvele de insecte din mușuroaiele de furnici sau din trunchiul copacilor. Se hrănește în principal cu larve de formicidae.

Nișa spațială:

Specia se regăsește în habitatele închise și semideschise din zonele colinare până la altitudini mai mari, acolo unde habitatul lor tipic păduri de amestec este prezent. O pereche solitară apără un teritoriu relativ circular situat în jurul cuibului și având o suprafață de aproximativ 2,3 – 5, 3 km², densitatea medie fiind de 2 – 3 perechi/ 16 km².

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zonele joase și înalte ale Geoparcului Mehedinți, în special în cadrul pădurilor de amestec și în imediata apropiere a acestora.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 20.000 și 40.000 de perechi Munteanu, 2002.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit, fiind frecventă și având o populație estimată la 150 de perechi.

Amenințări:

Este o specie insectivoră asociată pădurilor de amestec și zonelor antropice, din această perspectivă factorii limitativi sunt cei care țin de managementul forestier.

Categoriile de impact: 110, 151, 165, 164, 167, 400, 401, 403, 710.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire aprilie – iulie.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 250 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 200 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul întregului Geoparc Platoul Mehedinți, cu abundență ridicată în zonele mai înalte și periurbane și acolo unde sunt prezente pădurile de amestec și livezile.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenili/subaduți/an, medie de 3juvenili/subaduți/an și maximă de 5 juvenili/subaduți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subaduți, după perioada de reproducere 60 % juvenili și subaduți.

Condiții de habitat:

- păduri de amestec, preferă lemnul de esență moale dar și se hrănesc și în zonele deschise și semideschise, periurbane.

Resurse trofice:

- specie insectivoră consumă larve de furnici și alte insecte.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea unor păduri de amestec intercalate de zone semideschise pajiști cu arbori izolați.

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

Propuneri concrete:

1. Interzicerea/limitarea exploatărilor forestiere;
2. Conservarea furnicarelor, în special a celor de *Formica sp.*
3. Promovarea regenerării naturale a pădurii;
4. Menținerea în pădure a arborilor parțial uscați, bătrâni sau ruți care prezintă cavități și scorburi; menținerea lemnului mort, în special a cioatelor și trunchiurilor în stare de putrefacție, ca medii favorabile pentru specii de formicide *Camponotus sp.*;
5. Protejarea stratului ierbos prin interzicerea pășunatului în pădure;
6. Eliminarea utilizării insecticidelor;
7. Reglementarea/controlul strict al activităților turistice vetre de foc, crearea de noi poteci;
8. Limitarea construirii de noi drumuri forestiere;
9. Menținerea tufărișurilor ce constituie coridoare verzi;
10. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
11. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale.

Podarcis muralis

Șopârla de ziduri

În România este răspândită în Dobrogea, mai ales zona sudică; sporadic în arcul carpatic, cu precădere în regiuni calcaroase: munții Banatului, Apuseni, Mehedinți, N Olteniei, defileul Oltului, S masivului Făgăraș, Bucegi, Ciucaș, mai rar în Carpații Orientali Tușnad, Cheile Bicazului. Rar și în Subcarpați Băicoi și podișul Transilvaniei Cheile Turzii.

Câteva populații izolate au apărut probabil aduse odată cu piatra, se regăsesc pe habitate antropogene în lungul Dunării cetatea Giurgiu, diguri cu piatră.

Ecologie:

Trăiește, de obicei, în colonii printre grămezi de pietre, prin ziduri vechi și stânci, pe marginile drumurilor și liniilor ferate, în vii pe coastele pietroase expuse la soare. Este frecventă în văile cu grohotiș umed, dar expuse la soare.

Aspecte comportamentale:

Se hrănește cu diferite insecte, melci, omizi, păianjeni, râme, chiar și fructe cărnoase salată, untișor; speciile care trăiesc la țărmul mării se hrănesc cu crabi mici și creveți aruncați de valuri pe țărm. Iernarea durează din noiembrie până în februarie-martie.

Acuplarea are loc primăvara, femela depunând din aprilie până în iunie 3-9 ouă în găuri săpate pe un povârniș însorit. Puii apar prin august-septembrie, viguroși și foarte agili, hrânindu-se cu homoptere și alte insecte minuscule; după 2 ani sunt capabili de reproducere. Trăiește între 7 și 10 ani.

Este o specie oarecum gregară, formând colonii difuze.

Nișa trofică:

Se hrănește cu melci, omizi, păianjeni, râme, chiar și fructe cărnoase salată, untișor.

Nișa spațială:

Trăiește pe coaste stâncoase, bolovânișuri, biotopuri pietroase, cu sau fără acoperire vegetală, uneori și pe pante lutoase, peste tot în locuri însorite; uneori și în biotopuri antropizate: poduri de piatră, ziduri, diguri de beton, grămezi de pietre.

Modelare nișă ecologică:

Versanți însoriți, cu vegetație mai rară.

Estimare populațională:

Efectivul în România este probabil, de ordinul sutelor de mii.

Amenințări:

Specia este afectată de poluare, distrugerea habitatelor terestre și acvatice, despăduririle și suprapășunatul pot afecta în mod secundar, prin eroziune și surpare.

Categoriile de impact: 102, 110, 140, 164, 170, 180, 240, 301, 331, 401, 421, 422, 502, 507, 623, 700, 803, 850, 920, 948, 962, 966, 972.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 2 ouă/pontă/adult/an.
- structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada aprilie-mai sau mai-iunie în funcție de altitudine și temperatură.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de melci, omizi, păianjeni, râme, chiar și fructe cărnoase salată, untișor.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de reproducere și conservarea habitatelor favorabile.

Protecția efectivă presupune aplicarea măsurilor legale de protecție, alături de un program de informare și educare a comunităților locale și a turiștilor, direcționat spre creșterea toleranței față de această specie.

Propuneri concrete:

1. Combaterea poluării apelor și a solului;
2. Declararea unor perioade de liniște când specia este vulnerabilă, în perioada de reproducere iunie-iulie;
3. Interzicerea vehiculelor motorizate în habitatele utilizate de aceasta;
4. Interzicerea colectării speciei;
5. Interzicerea pășunatului în habitatele de reproducere a speciei;
6. Eliminarea câinilor și pisicilor ferale din habitatele tipice speciei;
7. Acțiuni de informare și educare;
8. Reglementarea atentă a activităților de exploatare a resurselor minerale cariere.

Prunella modularis

Brumăriță de pădure

Cod EUNIS: A266

Este o specie oaspete de vară, rareori prezentă și iarna, întâlnită în pădurile cu subarboret des, mai ales în zona de munte.

Ecologie:

Pasăre întâlnită în păduri dese, în ceea ce privește altitudinea este prezentă de la 500 la 2500 m, însă în marea majoritate a cazurilor ocupă habitate între 1000-1700 m.

Aspecte comportamentale:

În timpul perioadei de reproducere specia este foarte teritorială, înafara acestui sezon poate să devină gregară. Este monogamă, însă femela poate adopta poliandria. Perechea se menține pe parcursul unui sezon de reproducere, se formează primăvara sau uneori chiar în cartierul de iernare. Cuibărește în arbori și arbuști între 0.5-5 m deasupra solului. Ponta care variază între 5-10 ouă în general 5-6 este depusă din aprilie până cel târziu în iulie. Femela este singura care incubează ponta iar puii nidicoli eclozează după 12-13 zile și sunt hrăniți de ambii părinți timp de 11-12 zile, după care mai sunt dependenți de părinți încă 2 săptămâni. Aceștia devin capabili de reproducere în primăvara anului următor.

Nișa trofică:

Specie insectivoră, se hrănește cu larve și adulți de nevertebrate lepidoptere, coleoptere și arahnide mici pe care le prinde de pe sol, din coronamentul copacilor sau din zbor. În timpul iernii consumă semințe.

Nișa spațială:

Specia se regăsește pădurile dese, cu subarboret bogat din zonele montane și podișurile înalte. Prezența sa este mai evidentă în jnepenișuri. Densitatea perechilor clocitoare variază foarte mult în funcție de areal și habitat, în unele studii fiind observate între 200-600 de păsări adulte pe km².

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor închise, pădurile de foioase din zonele înalte ale Geoparcului Platoul Mehedinți.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 50.000 și 100.000 de perechi Munteanu, 2002.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit, fiind frecventă și având o populație estimată la 200-400 de perechi.

Amenințări:

Este o specie insectivoră asociată pădurilor dese, din zonele înalte din această perspectivă factorii limitativi sunt cei care țin de managementul forestier și de folosirea insecticidelor și a ierbicidelor.

Categoriile de impact: 110, 120, 151, 164, 165, 166, 167, 501, 400, 401, 410, 421, 490, 243, 700, 701, 702, 703, 710.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire aprilie– iulie, dar și în perioada de pasaj august-septembrie, când indivizii trebuie să se hrănească mai mult pentru a avea rezervele necesare zborurilor de migrație.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 200 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 400 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă în principal în zona de vest a Geoparcului Platoul Mehedinți.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenili/subaduți/an, medie de 3 juvenili/subaduți/an și maximă de 5 juvenili/subaduți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subaduți, după perioada de reproducere 60 % juvenili și subaduți.

Condiții de habitat:

- păstrarea în pădure a arborilor bătrâni și scorburoși.
- evitarea utilizării insecticidelor și pesticidelor, menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea poluării și supraexploatării resurselor naturale.

Resurse trofice:

- diversitate de nevertebrate prin menținerea unei diversități de habitate păduri cu subarboret bogat.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea pădurilor cu subarboret bogat și jnepenișuri. Astfel se impune menținerea unor practici de management forestier care să permită prezența arborilor bătrâni sau morți și căzuți în interiorul pădurii și conservarea jnepenișurilor. Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă,

protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

Propuneri concrete:

1. Limitarea și interzicerea utilizării insecticidelor în interiorul parcului, cu precădere în zonele cu densitatea ridicată a acestei specii;
2. Menținerea aspectului etajat al pădurilor;
3. Eliminarea pisicilor ferale.
4. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
5. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale;
6. Interzicerea/limitarea exploatărilor forestiere;
7. Interzicerea defrișării jnepenișurilor;
8. Promovarea regenerării naturale a pădurii;
9. Menținerea în pădure a arborilor parțial uscați, bătrâni sau ruți;
10. Protejarea stratului arbustiv din interiorul pădurilor.

Rana dalmatina

Broasca roșie de pădure

Ecologie:

Este o specie monotipică ce trăiește în regiunile împădurite de șes și deal, mai rar în regiunile cultivate.

Aspecte comportamentale:

Specie terestră cu indivizi foarte agili, capabili de sărituri lungi, uneori de peste 2 m, activă atât ziua cât și noaptea.

Se reproduce foarte devreme începând cu sfârșitul lui februarie până în aprilie.

Uneori folosesc pentru reproducere bălți temporare rezultate din topirea zăpezii, care seacă foarte repede, fără să mai permită metamorfoza larvelor. Deseori întreaga populație de adulți se reproduce într-o singură baltă, realizând aglomerări de sute de indivizi. Hibernarea se face pe uscat în găuri.

Nișa trofică:

Se hrănește cu gastropode, oligochete, arahnide, cicade, diptere, himenotere.

Nișa spațială:

Păduri de foioase, între 0 și 900 m altitudine.

Modelare nișă ecologică:

Păduri umede, văi, zone de băltire.

Estimare populațională:

În România specia este răspândită în cea mai mare parte a țării, oriunde găsește condiții ecologice favorabile, între 0 și 900 m altitudine. Efectivul în România este probabil ca populația să se cifreze la sute de mii de indivizi.

Amenințări:

Specia este afectată de poluare, distrugerea habitatelor terestre și acvatice, colectarea în mod ilegal.

Categoriile de impact: 110, 180, 213, 240, 241, 330, 401, 420, 421, 422, 502, 600, 623, 700, 701, 703, 740, 803, 810, 920, 966, 972.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: aproximativ 2000 ouă/pontă/adult/an.

- structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproduției în perioada februarie-aprilie.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de gastropode, oligochete, arahnide, cicade, diptere, himenoptere.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Măsură necesară pentru conservarea speciei este stoparea despăduririlor și reducerea poluării apelor interioare.

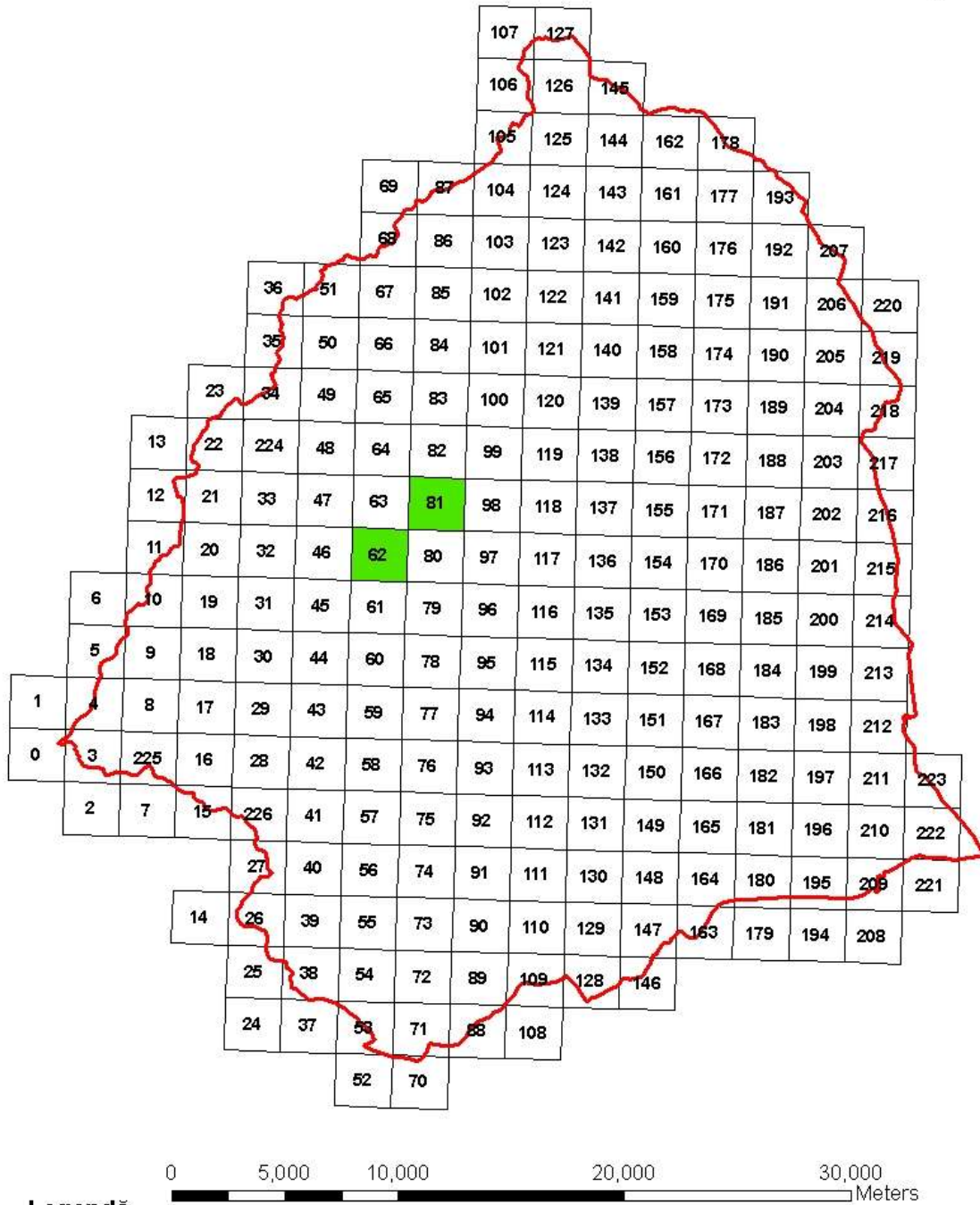
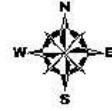
Sunt necesare acțiunile de informare și educare pentru a reduce colectarea și comercializarea speciei.

Reducerea fragmentării pădurilor de foioase prin construcția șoselelor și realizarea de ecoducte între zonele împădurite și bălțile utilizate pentru reproducție reprezintă o soluție valoroasă pentru conservarea speciei.

Propuneri concrete:

1. Combaterea poluării apelor interioare și a solului;
2. Reducerea folosirii pesticidelor;
3. Declararea unor perioade de liniște când specia este vulnerabilă, în perioada de reproducere, februarie-aprilie, în special în zona cartierelor de reproducere;
4. Interzicerea vehiculelor motorizate în habitatele utilizate de specie;
5. Interzicerea colectării și comercializării speciei;
6. Acțiuni de informare și conștientizare pentru a reduce colectarea speciei în scop comercial;

7. Prevenirea fragmentării pădurilor de foioase și realizarea de ecoducte;
8. Cartarea și completarea coridoarelor utilizate pentru migrațiile de reproducere.

Cartograma de răspândire a speciei *Rana dalmatina* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Rana ridibunda

Broasca verde de lac

Ecologie:

Este o specie politipică, răsăriteană și aproape exclusiv acvatică. Trăiește în lacuri, bălți permanente sau temporare și cursuri de apă. Numai exemplarele juvenile se îndepărtează până la 500-600 m de bazinele acvatice.

Preferă lacurile mari și adânci, sensibilă la scăderea concentrației de oxigen, astfel că în lacurile puțin adânci unde concentrația de oxigen scade mult în timpul iernii, rata mortalității este foarte mare.

Aspecte comportamentale:

Reproducerea durează din martie până în mai. Amplexul este axilar, ponta se depune în una sau mai multe grămezi care cad la fundul apei.

Exemplarele tinere hibernează pe uscat, în găuri, iar adulții în apă sau în mâlul de pe fundul apei.

Este foarte zgomotoasă, masculii orăcăind în tot timpul anului, atât ziua cât și noaptea, nu numai în perioada de reproducere.

Specie gregară, ziua urcă frecvent pe mal, sărind în apă la cel mai mic semn de pericol.

Uneori se îndepărtează mult de apă, deplasându-se pe uscat după hrană. Juvenilii stau mai mult pe uscat sau în zona litorală.

Canibalismul este destul de frecvent.

Nișa trofică:

Se hrănește cu insecte zburătoare dar atacă și puietul de pește, ocazional vânează broaște mai mici, rozătoare mici.

Nișa spațială:

Trăiește numai în imediata vecinătate a apei, preferând bălți sau lacuri permanente și adânci. Este frecvent întâlnită și pe malul apelor curgătoare mari.

Estimare populațională:

În România este prezentă pretutindeni în zonele de șes, devenind mai rară în zona de deal, nu urcă la altitudini mai mari de 600 m.

Efectivul în România este probabil, de sute de mii.

Amenințări:

Specia este afectată de drenări, poluare, distrugerea habitatelor terestre și acvatice, colectarea în mod ilegal;

Categoriile de impact: 110, 180, 213, 240, 241, 330, 401, 420, 421, 422, 502, 600, 623, 700, 701, 703, 740, 803, 810, 920, 966, 972;

Definirea condițiilor favorabile

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: maxim 10.000 ouă/pontă/adult/an.
- structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada martie-mai.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de insecte, puiet de pești.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Un număr mare de indivizi sunt călcați anual pe șosele, așadar măsuri privind modul de construcție a șoselelor sunt necesare.

Este necesar informarea localnicilor și turiștilor pentru a reduce colectarea speciei în scop comercial.

Reducerea poluării apelor și a solului.

Propuneri concrete:

1. Combaterea poluării apelor și a solului;
2. Combaterea despăduririlor;
3. Interzicerea vehiculelor motorizate în habitatele frecventate de această specie;
4. Interzicerea colectării speciei;
5. Interzicerea drenării lacurilor și bălților;
6. Crearea de canale de trecere sub drumurile învecinate cu habitatele speciei;

Rana temporaria

Broasca roșie de munte

Ecologie:

Dintre amfibienii României, este specia care urcă la cele mai mari altitudini, de asemenea este prima broască ce-și depune ponta, de obicei încă în luna martie, iar în aprilie-mai părăsește apa, trecând pe uscat, prin păduri, fânețe.

Este o specie dependentă de un grad ridicat de umiditate și este foarte rezistentă la temperaturi scăzute.

Aspecte comportamentale:

Este creșcupulară-nocturnă, ziua fiind activă doar în timpul sau după ploaie. Se reproduce în lacuri, bălți, mlaștini.; poate ierna în apă sau pe uscat. Indivizii pot începe migrația de primăvară chiar pe zăpadă iar reproducerea poate avea loc înainte de topirea completă a crustei de gheață. Ziua stă ascunsă sub butuci, pietre, în locuri umede.

Nișa trofică:

Se hrănește cu viermi, moluște, artropode.

Nișă spațială:

Trăiește în păduri de foioase și conifere, pășuni umede, pajiști alpine, fânețe.

Modelare nișă ecologică:

Păduri umede, văi, zone de băltire.

Estimare populațională:

În România specia este răspândită în tot arcul carpatic, în Subcarpați și sporadic și în podișul Transilvaniei, între 200 și 2000 m altitudine. În România efectivul este, probabil, de sute de mii de indivizi.

Amenințări:

Specia este afectată de drenări, poluare, distrugerea habitatelor terestre și acvatice, colectarea în mod ilegal, pășunatul intensiv.

Categoriile de impact: 110, 180, 213, 240, 241, 401, 420, 421, 422, 502, 600, 623, 700, 701, 703, 740, 803, 810, 920, 966.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 1200 ouă/pontă/adult/an.
- structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada martie-aprilie sau mai.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de insecte, melci mici și viermi.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Este necesară stoparea despăduririlor și poluarea apelor interioare. Măsuri pentru oprirea drenării bălților.

Prevenire suprapășunatului în habitatele tipice speciei, această activitate distruge vegetația care oferă adăpost, iar numărul mare de câini ciobănești are impact negativ asupra speciei. Informare populației locale și aturiștilor este necesară pentru a reduce colectarea speciei în scop comercial „pui de baltă”.

Aplicarea de îngrășăminte și pesticide de orice fel afectează specia, așadar măsurile privind diminuarea acestei amenințări se impun.

Propuneri concrete:

1. Combaterea poluării apelor interioare și a solului;
2. Reducerea folosirii pesticidelor;
3. Declararea unor perioade de liniște când specia este vulnerabilă, în perioada de reproducere, februarie-aprilie, în special în zona cartierelor de reproducere;
4. Interzicerea vehiculelor motorizate în habitatele utilizate de specie;
5. Interzicerea colectării și comercializării speciei;
6. Acțiuni de informare și conștientizare pentru a reduce colectarea speciei în scop comercial;
7. Prevenirea fragmentării pădurilor de foioase și realizarea de ecoducte;
8. Cartarea și completarea coridoarelor utilizate pentru migrațiile de reproducere

Rhinolophus blasii

Liliacul cu potcoavă a lui Blasius

Cod SCI: 1306

Ecologie:

Adăposturile preferate sunt reprezentate de cavernamente, preferând astfel zonele carstice. Din anii '70 există semnalări ale unor colonii din clădiri. Preferă mozaicuri de habitate cu păduri de foioase, zone semi-împădurite sau deschise cu arbori răzleți, garduri vii. Are un zbor destul de agil, vânează la înălțime mică 0,5-5 m, aproape de sol sau vegetație.

Aspecte comportamentale:

Formează colonii de maternitate de 30-500 indivizi. Numeroși masculi adulți apar în adăposturile de maternitate, în grupuri dense. Înainte de naștere masculii și femelele care nu se reproduc pot constitui până la o treime din indivizii din adăposturile de maternitate. Formează grupuri dense pe tot parcursul verii, însă în timpul iernii rămân separate unele de altele. În colonii, apare de obicei, în grupuri mixte, fiind mai rare grupările monospecifice.

Începe să vâneze odată cu venirea nopții; zborul este lent, acrobatic, efectuat la joasă înălțime ~ 6 m; vânează în zone semi-împădurite sau împădurite, cu arbori izolați, garduri vii, pe lângă faleze; cartierele de hrănire sunt în general la 2 km în jurul adăpostului; poate localiza prada la pândă; cel puțin activ pe timp ploios sau cu vânt puternic.

Nișa trofică:

Este o specie exclusiv insectivoră, ce consumă în special lepidoptere și coleoptere.

Nișa spațială:

Specie predominant troglofilă, populează zone calde, de carst, împădurite. Poate utiliza atât vara cât și iarna atât adăposturi naturale cât și artificiale, acceptând ușor și căsuțe de păsărele.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice ale speciei sunt în special peșteri sau poduri de clădiri mari și compartimentate în care pot pătrunde în zbor.

Estimare populațională:

În România este prezentă numai în Sud-Vestul țării, fiind semnalată până în prezent din Banat și Oltenia.

După „Cartea Roșie a Vertebratelor din România” efectivul este estimat la circa 2.500 indivizi.

Amenințări:

Specie amenințată doar de factori antropici și dezastre naturale.

Categoriile de impact: 110, 164, 241, 330, 331, 332, 340, 390, 421, 422, 501, 530, 604, 624, 710, 962, 972.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: colonii de minim 30 indivizi/habitat.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: 1 juvenil/an.
- structura pe vârste: maxima: necunoscută.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților pastorale.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada iunie-august.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de coleoptere și lepidoptere.

Disturbare tolerată:

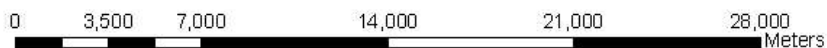
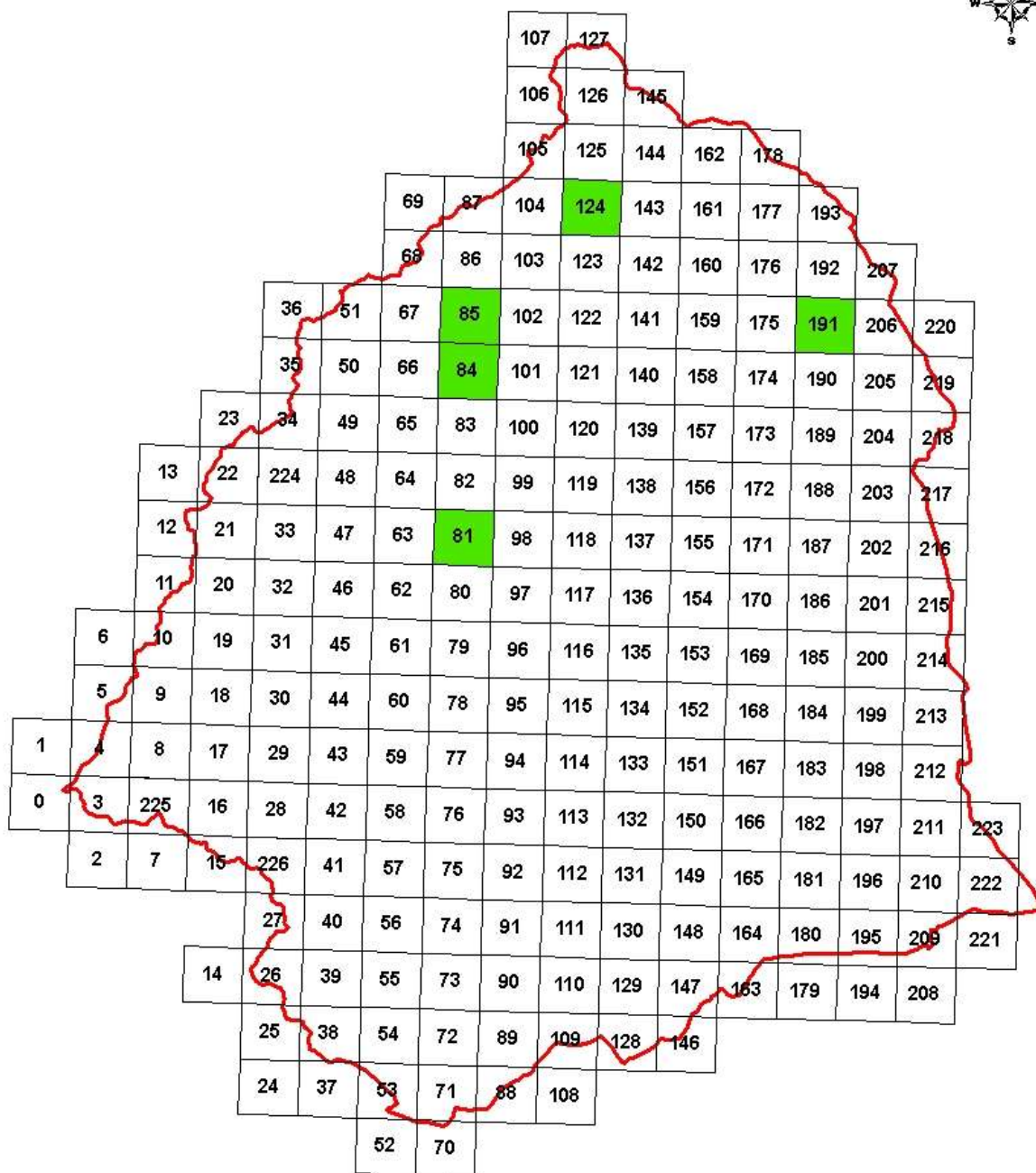
- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Protecția coloniilor din peșteri pe timp de vară și de iarnă. Conservarea peisajelor semideschise și abandonarea utilizării pesticidelor în agricultură. Este nevoie urgentă de conservarea zonelor cu un peisaj cultural mozaical în jurul zonelor cunoscute ca fiind frecventate de specie. Păstrarea activităților agricole în forma tradițională și evitarea intensificării agriculturii rămâne o soluție favorabilă pentru menținerea acestei specii.

Propuneri concrete:

1. Dezvoltarea unui program activ îndreptat spre creșterea toleranței populației locale față de această specie prin educare și conștientizare;
2. Instalarea de panouri informative și plasarea semnelor de avertizare în fața peșterilor;
3. Modificarea traseelor astfel încât deranjul speciei să fie minimizat;
4. Modificarea condițiilor de iluminare a peșterilor cu scop turistic;
5. Intrarea în peșteri de către turiști în grupuri de maxim 5 persoane;
6. Interzicerea fotografierii în peșterile cu colonii de hibernare sau de maternitate;
7. În peșterile cu colonii dense sau importante de lilieci, instalarea grilajului la intrarea în peșteră.
8. Controlul permanent asupra folosirii pesticidelor în cartierele de hrănire.

Legendă

- Geoparcul Platoul Mehedinți
- Rhinolophus blasii*

Cartograma de răspândire a speciei *Rhinolophus blasii* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți

Rhinolophus euryale

Liliacul mediteranean cu potcoavă

Cod SCI: 1305

Ecologie:

Arată o legătură strânsă cu regiunile carstice. Adăposturile de vară sunt reprezentate în primul rând de peșteri, dar în zonele nordice ale arealului de răspândire poate fi găsită și în podurile clădirilor. Hibernează în peșteri și galerii de mină, unde poate forma colonii de mii de exemplare. Are un zbor foarte agil, vânează în primul rând în păduri de foioase, păduri situate în apropierea suprafețelor de apă, peste plantații, tufărișuri, evitând habitatele deschise. Poate fi observat vânând atât aproape de sol, cât și la marginea pădurilor sau în coronament la înălțimi de peste 20 m.

Aspecte comportamentale:

Femelele sunt mature sexual în al doilea an de viață. Copulatia începe spre sfârșitul lui iulie și poate continua și în timpul iernii. După o perioadă de gestație de 50-60 de zile, femelele nasc câte un singur pui care devine independent pe la mijlocul lui august. Nașterile se desfășoară în timp, astfel că, atunci când primii pui zboară există încă femele gestante.

Colonii de maternitate în clădiri cuprind 20-300 de indivizi, în peșteri până la 1000 de indivizi. Coloniile de creșă mari sunt rare. Vara se formează grupuri dense și indivizii atârnă împreună cu celelalte specii de lilieci de dimensiuni medii și mari. Frecvent în timpul iernii se formează grupuri foarte dense, în care această specie de multe ori domină. În habitate specia este foarte sensibilă la perturbații; clusterelor dense se dizolvă imediat după perturbație și indivizii zboară în jurul habitatului.

Nișa trofică:

Este o specie exclusiv insectivoră, ce constă cu particularitate în coleoptere cu elitrele tari.

Nișa spațială:

Specie predominant troglofilă, populează regiuni grotifere și împădurite, de preferință calcare grotifere din vecinătatea apelor; a fost găsită până la 1000 m altitudine.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice ale speciei sunt în special peșteri calcaroase din vecinătatea apelor.

Estimare populațională:

În România date referitoare la prezența speciei există din Sud-Vestul țării și din Transilvania.

Mehely și Paszlawczyk au citat șapte localități, între care peștera Igrîța – Cluj era punctul cel mai nordic. Mehely a mai notat Peștera Ungurului Băile Herculane, Plavișevîța Orșova, Peștera Gaura cu Peștera Coronini Moldova Nouă Dumitrescu și colab. Au precizat că au identificat

specia “din reg. Oltenia, Banat și Hunedoara – de multe ori în colonii mixte cu *Rihnolophus blasi*”. Între locurile de colectare au menționat Peștera Furdăului după Piatră, satul Boiu de Sud – Ilia și Peștera din Cheile Ampoșei Alba.

După „Cartea Roșie a Vertebratelor din România” efectivul este de circa 1500-2000 indivizi.

Amenințări:

Specie amenințată doar de factori antropici și dezastre naturale.

Categoriile de impact: 110, 164, 241, 330, 331, 332, 340, 390, 421, 422, 501, 530, 604, 624, 710, 962, 972.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: colonii de minim 20 indivizi/habitat.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: 1 juvenil/an.
- structura pe vârste: maxima: necunoscută.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților pastorale.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada iunie-august.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de coleoptere și orice tip de insecte.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

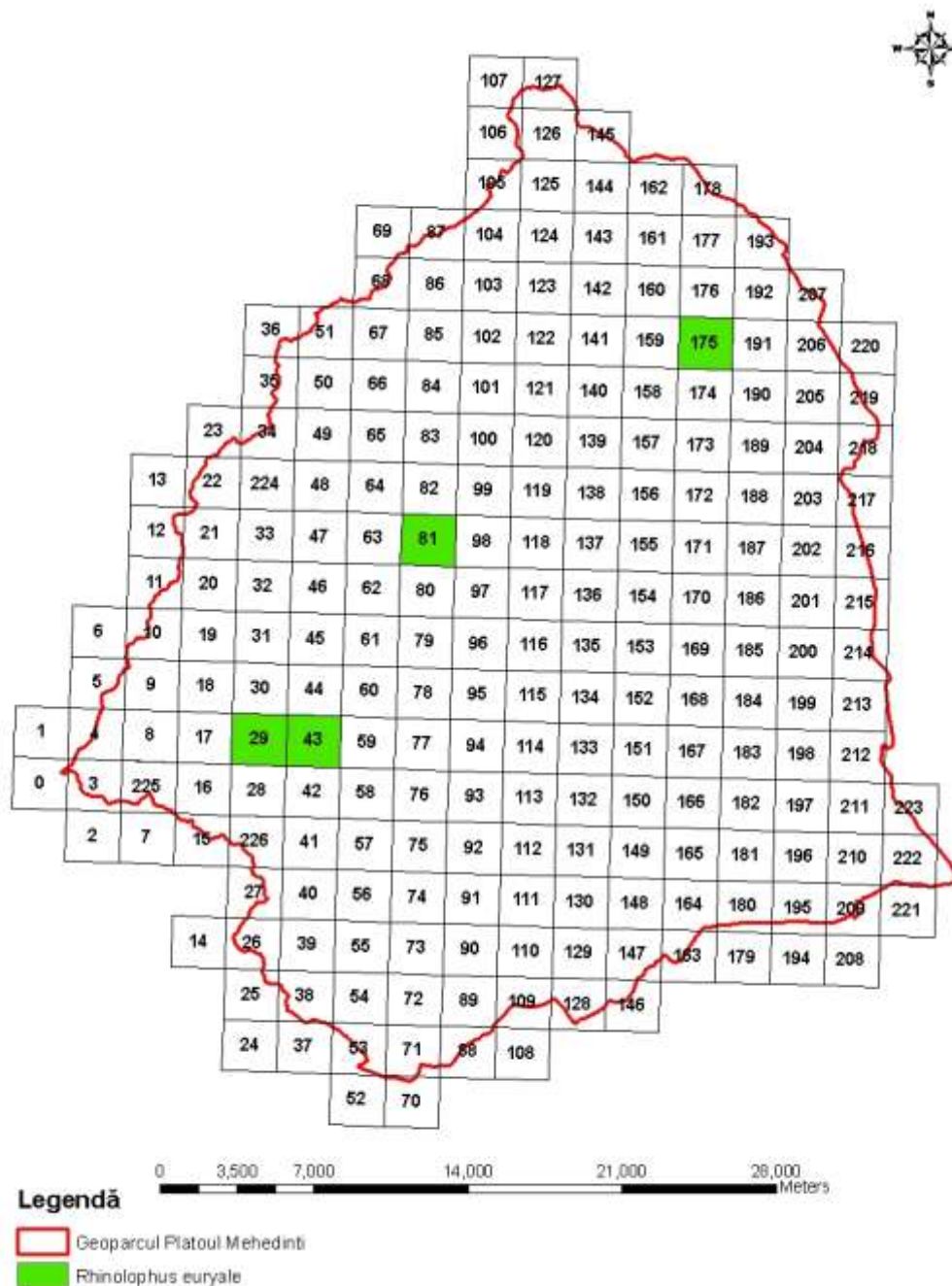
Măsuri de conservare:

Protecția coloniilor din pesteri și un control strict de acces, fără autorizații pentru turism comercial în peșterile folosite ca habitate. Conservarea coridoarelor de garduri vii și a liniilor de arbori între adăposturi și habitate forestiere. Prevenirea efectelor de fragmentare dintre habitatele separate. Conservarea pădurilor din lemn masiv semi-naturale, în apropierea adăposturilor. Prevenirea reducerii semnificative a densității prăzii prin interzicerea utilizării pesticidelor în păduri și păduri riverane și prevenirea atragerii efectelor de iluminat.

Propuneri concrete:

1. Dezvoltarea unui program activ îndreptat spre creșterea toleranței populației locale față de această specie prin educare și conștientizare;
2. Instalarea de panouri informative și plasarea semnelor de avertizare în fața pesterilor;
3. În peșterile cu colonii dense sau importante de lilieci, instalarea grilajului la intrarea în peșteră;

4. Controlul permanent asupra folosirii pesticidelor în zonele de vânatoare a speciei.

Cartograma de răspândire a speciei *Rhinolophus euryale* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Rhinolophus ferrumequinum

Liliaculmarecu potcoavă

Cod SCI: 1304

Ecologie:

Vara se adăpostește în peșteri, mine părăsite sau clădiri; hibernează în primul rând în adăposturi subterane, în general la temperaturi de peste 7°C. Poate forma colonii de peste o mie de

exemplare, uneori împreună cu alte specii. Vânează în păduri de foioase, sau peste pășuni, livezi, garduri vii, tufărișuri. Zborul este lent, în general vânează la înălțimi joase, aproape de sol sau de vegetație.

Aspecte comportamentale:

Femelele ating maturitatea sexuală după 3-4 ani. Copulația are loc din toamnă până în primăvară. În perioada dintre mijlocul lui iunie sfârșitul lui iulie femelele nasc câte un pui care devine independent după 3-4 săptămâni.

Coloniile de maternitate, de obicei, cuprind 20-200 în partea de nord a distribuției sale, în partea de sud până la 1000 de indivizi. De obicei, grupuri dense sunt formate, dar indivizii se răspândesc la temperaturi ridicate. Noaptea tinerii sunt uneori separați într-o „creșă”. În timpul iernii, grupuri de 30-500 de indivizi sunt formate, de multe ori amestecate cu alte specii. Unii indivizi hibernare individual.

Este un vânător solitar, care nu se îndepărtează de un ecoton împădurit; începe să vâneze odată cu lăsarea nopții cu un zbor lent, la o înălțime joasă 0,30-3 m, în zone deschise semiîmpădurite, de-a lungul falezelor și lizierelor pășunate de ovine și bovine, în ripisilve sau în grădini, aflate câteodată la distanțe mari de adăpostul diurn >10 km; reperează insectele din locul unde sunt așezați, apoi le capturează, inclusiv de pe sol; zboară puțin pe timp rece, vântos sau ploios. În perioada sfârșit de decembrie sfârșit de februarie, liliacul se află în hipotermie profundă; nu mănâncă și intestinul este obturat de un bușon rectal.

Nișa trofică:

Este o specie exclusiv insectivoră, ce constă cu particularitate în insecte mari ce aparțin în principal lepidopterelor și coleopterelor Scarabaeidae coprofage sau fitofage.

Nișa spațială:

Specie predominant troglofilă, populează regiuni calde, semiîmpădurite, de preferință calcare, până la 800 m altitudine rar până la 2000 m.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice ale speciei sunt în special peșteri calcaroase care au proprietăți termice favorabile cu ape stagnante și curgătoare.

Estimare populațională:

În România date referitoare la prezența speciei există din Nord-Vestu, Vestul și Sud-Vestul țării și din Dobrogea.

După „Cartea Roșie a Vertebratelor din România” efectivul este sub 14.000 de exemplare.

Amenințări:

Specie amenințată doar de factori antropici și dezastre naturale.

Categoriile de impact: 110, 164, 241, 330, 331, 332, 340, 390, 421, 422, 501, 530, 604, 624, 710, 962, 972.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: colonii de minim 20 indivizi/habitat.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: 1 juvenil/an.
- vârste: maximă: 30,5 ani, medie: 3-4 ani.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților pastorale.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada iunie-august.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de coleoptere și lepidoptere.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Pentru conservarea speciei sunt necesare eforturi. O reducere drastică a pădurilor interconectate și a pășunilor extinse, împreună cu pierderea habitatelor pe scară largă, este de așteptat. Transformarea pădurilor de luncă și de stejari pentru teren arabil sau plantații reprezintă în mod similar o amenințare majoră. Toate peșterile mai mari ar trebui să fie plasate în mod eficient sub protecție. Habitatele separate nu trebuie izolate unele de altele; Efectele de fragmentare de noi așezări umane, zone industriale și construcții de drumuri ar trebui evitate.

Propuneri concrete:

1. Dezvoltarea unui program activ îndreptat spre creșterea toleranței populației locale față de această specie prin educare și conștientizare;
2. Instalarea de panouri informative și plasarea semnelor de avertizare în fața peșterilor;
3. Modificarea traseelor turistice într-un mod favorabil speciei;
4. Modificarea condițiilor de iluminare a peșterilor cu scop turistic;
5. Intrarea în peșteri de către turiști în grupuri de maxim 5 persoane;
6. Interzicerea fotografierii în peșterile cu colonii de hibernare sau de maternitate;
7. În peșterile cu colonii dense sau importante de lilieci, instalarea grilajului la intrarea în peșteră.

Rhinolophus hipposideros

Liliacul mic cu potcoavă

Cod SCI: 1303

Ecologie:

Specie des întâlnită în peșteri, dar de obicei un număr mic de exemplare. Coloniile de reproducere pot fi găsite și în podurile clădirilor. De obicei formează colonii mici, nu rar pot fi observate și femele gestante izolate. Vânează de obicei la înălțime mică sau medie în păduri de foioase sau mixte mature și la marginea acestora. Zborul este foarte agil, vânează în general aproape de vegetație, chiar și în coronament dens.

Aspecte comportamentale:

Femelele ajung la maturitatea sexuală la 1-2 ani. Copulația are loc toamna și continuă chiar și în adăposturile de iarnă. Între mijlocul lui iunie începutul lui iulie, după o perioadă de gestație de 60 zile, femelele nasc câte doi pui care devin independenți după 6-7 săptămâni.

Coloniile de maternitate cuprind 10-200 de femele; există, de asemenea, unele colonii cu până la 800 de femele. În habitatele de maternitate proporția de masculi se poate ridica la o cincime din indivizi dar de multe ori grupurile sunt exclusiv de femele. Indivizii unei colonii de pepinieră atârnă separat de acoperiș, doar cu temperaturi scăzute, și în ultimele etape ale sarcinii formează colonii dense. Ele au dezvoltat puternic comportamentul social. Între mame și adolescenți există scene extinse de felicitări ce au loc ca urmare a revenirii de la vânătoare. Indivizii tineri, uneori, efectuează pregătire de zbor în timp ce stau agățați pe mamă. În adăposturile de iarnă indivizii stau separat, la o distanță de 20-30 cm. Există doar câteva adăposturi de iarnă cu peste 100 de indivizi.

Începe să vâneze la puțin timp după apusul soarelui; are un zbor rapid, cu bătăi de aripi audibile și vânează la mică înălțime până la 5 m; este o specie hemisinantropă.

Nișa trofică:

Este o specie exclusiv insectivoră, ce constă cu particularitate în diptere nematocere nocturne și ciclorafe diurne și în lepidoptere.

Nișa spațială:

Specie predominant troglofilă, se întâlnește la câmpie și în regiunile calde, în special calcaroase, de la poalele munților și la altitudini medii.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice ale speciei sunt în special peșteri calcaroase și galerii de mine.

Estimare populațională:

În România date referitoare la prezența speciei există din Vestul și Sud-Vestul țării, din Dobrogea și de-a lungul lanțului carpatic în zonele subcarpatice.

După „Cartea Roșie a vertebratelor din România” efectivul populațional este estimat la circa 10.000 de indivizi.

Amenințări:

Specie amenințată doar de factori antropici și dezastre naturale.

Categorii de impact: 110, 164, 241, 330, 331, 332, 340, 390, 421, 422, 501, 530, 604, 624, 710, 962, 972.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: colonii de minim 10 indivizi/habitat.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: 2 juvenili/an.
- vârste: maximă: 21 ani, medie: 3-4 ani.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților pastorale.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada iunie-august.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de diptere și lepidoptere.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Protecția durabilă a tuturor adăposturilor cunoscute și de gestionare a peisajului adecvat în habitatele coloniilor. Conexiuni bune prin intermediul rutelor de zbor între adăposturi cu suprafețe împădurite folosite ca terenuri de vânatoare, prevenirea efectelor de fragmentare de trafic și de iluminare puternică. Protecția adăposturilor mari de iarnă în peșteri, de site-uri de colonii în clădiri, în special cu conservarea zonelor largi de peisaj seminaturale.

Propuneri concrete:

1. Dezvoltarea unui program activ îndreptat spre creșterea toleranței populației locale față de această specie prin educare și conștientizare;
2. Instalarea de panouri informative și plasarea semnelor de avertizare în fața peșterilor;
3. Modificarea traseelor turistice într-un mod favorabil speciei;
4. Modificarea condițiilor de iluminare a peșterilor cu scop turistic;
5. Intrarea în peșteri de către turiști în grupuri de maxim 5 persoane;

Sabanejewia aurata

Zvârlugă aurie

Cod SCI: 1146

Ecologie:

Trăiește în râuri de la munte până la șes, preferă fundul de prundiș amestecat cu nisip, dar se întâlnește frecvent și în porțiunile exclusiv nisipoase ale râurile. Destul de frecvent se întâlnește și pe fund argilos, sub malurile verticale, la rădăciniile sălciilor. În râurile nisipoase cea mai mare parte a timpului se îngroapă în nisip. Lipsește în râurile sau porțiunile cu fun mâlos.

Aspecte comportamentale:

Indivizii speciei se îngroapă în nisip sau scurmă cu botul în nisip pentru a găsi hrană.

Sezonul de reproducere începe din luna mai și durează până în mijlocu verii, luna iulie.

Nișă trofică

Sabanejewia aurata se hrănește cu diatomee și nevertebrate mici pe care le capturează de pe fundul apei.

Nișă spațială:

Cerințele ecologice necesare supraviețuirii speciei sunt satisfăcute în râurile curate, bine oxigenate, cu fund nisipos sau ameste de nisip și prundiș, din zona de șes până în zona de munte.

Modelare nișă ecologică:

Sabanejewia aurata este o specie bentică, reofilă, întâlnită din zona de munte până în zona de colinară și de șes.

Estimare populațională:

Nu exista date la nivel național care să permită o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.

Pe baza datelor existente în prezent, nu se poate face o estimare cantitativă a populației speciei *Barbus meridionalis* de pe teritoriul Geoparcului Platoul Mehedinți.

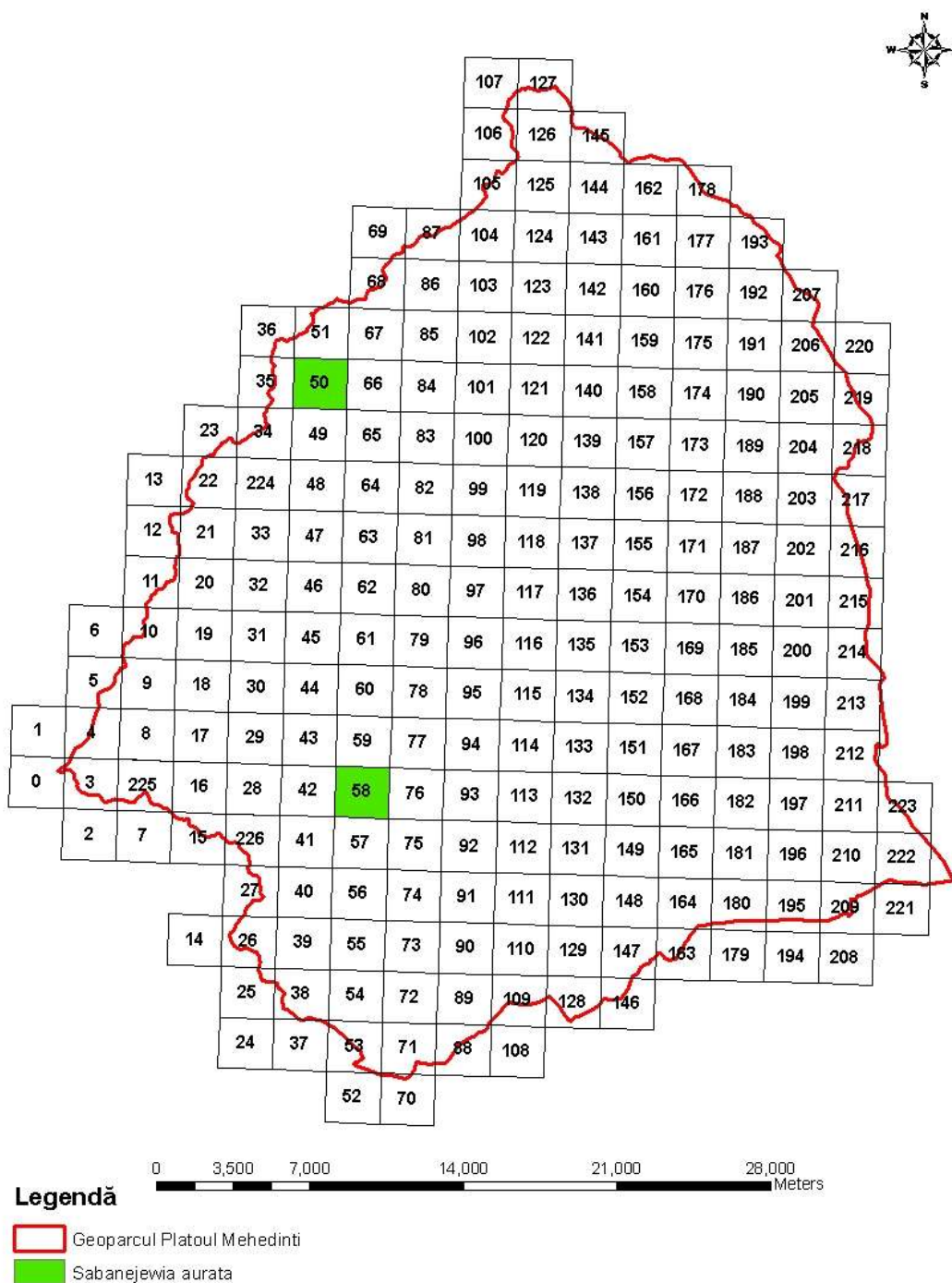
Amenințări:

Categoriile de impact: 700, 701, 850, 852, 853, 870.

Măsuri de conservare:

1. Monitorizarea cursurilor de apă;
2. Menținerea nivelului natural de apă prin interzicerea drenajelor și a îndiguirilor care pot duce la scăderea/creșterea nivelului apei;

3. Limitarea intervențiilor asupra cursurilor de apă prin construcții care pot reprezenta bariere pentru deplasarea peștilor;
4. Limitarea exploatării depunerilor de nisip și pietriș din albia râurilor;
5. Limitarea intervenției asupra albiei râului prin exploatarea materialului aluvial;
6. Monitorizarea și controlul lucrărilor de regularizare a albiei râurilor;
7. Eliminarea activităților de braconaj;
8. Reglementarea și controlul activităților de pescuit

Cartograma de răspândire a speciei *Sabanejewia aurata* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Salamandra salamandra

Salamandră

Ecologie:

Salamandra este o specie politipică, vest paleartică ce trăiește în regiunile de deal și montane, de la 200-1400 m, în pădurile de foioase și mai puțin în cele de conifere, pe malul pâraielor și

lângă izvoare, în locuri umede, cu covoare de mușchi, sub pietre, bușteni putrezi, găuri în sol, crăpăturile stâncilor.

Aspecte comportamentale:

Specie nocturnă, ziua se întâlnește doar după ploaie.

Împerecherea are loc prin imobilizarea femelei de către mascul care apoi se strecoară sub ea. Salamandra este ovovivipară, ponta constând în larve într-un stadiu avansat de dezvoltare, ce ajung la maturitate sexuală după patru ani.

Fecundația este internă, dar masculul nu are organe de acuplare. Se realizează prin intermediul unui spermatofor pe care masculul îl depune pe substrat iar femela îl preia în orificiul cloacal. Larvele sunt expulzate în apă.

Este o specie prădătoare. Iernează mai mulți indivizi la un loc într-un culcuș făcut din mușchi sau frunzar. Iernarea are loc într-o stare de diapauză și are loc în perioada noiembrie-martie.

Nișa trofică:

Se hrănește cu viermi, insecte, moluște.

Nișa spațială:

Păduri de fag sau de fag în amestec cu alte foioase și conifere, străbătute de pâraie; se ascund în mușchi, sub rădăcini, bușteni, pietre, în găuri și crăpături.

Modelare nișă ecologică:

Pâraie, zone ripariene, pajiști cu exces de umiditate, rigole înierbate.

Estimare populațională:

În România este răspândită în tot Arcul Carpatic și în interiorul său. Efectivul în România este evaluat la zeci de mii de exemplare.

Amenințări:

Specia este afectată de drenări, poluare cu rumeguș și poluare chimică, distrugerea habitatelor terestre și acvatic.

Categoriile de impact: 102, 110, 164, 180, 190, 240, 241, 330, 401, 420, 421, 422, 502, 600, 623, 700, 701, 703, 740, 803, 810, 920, 966.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 20 de ouă/pontă/adult/an.
- structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada martie-aprilie;

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de viermi, insecte, moluște.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

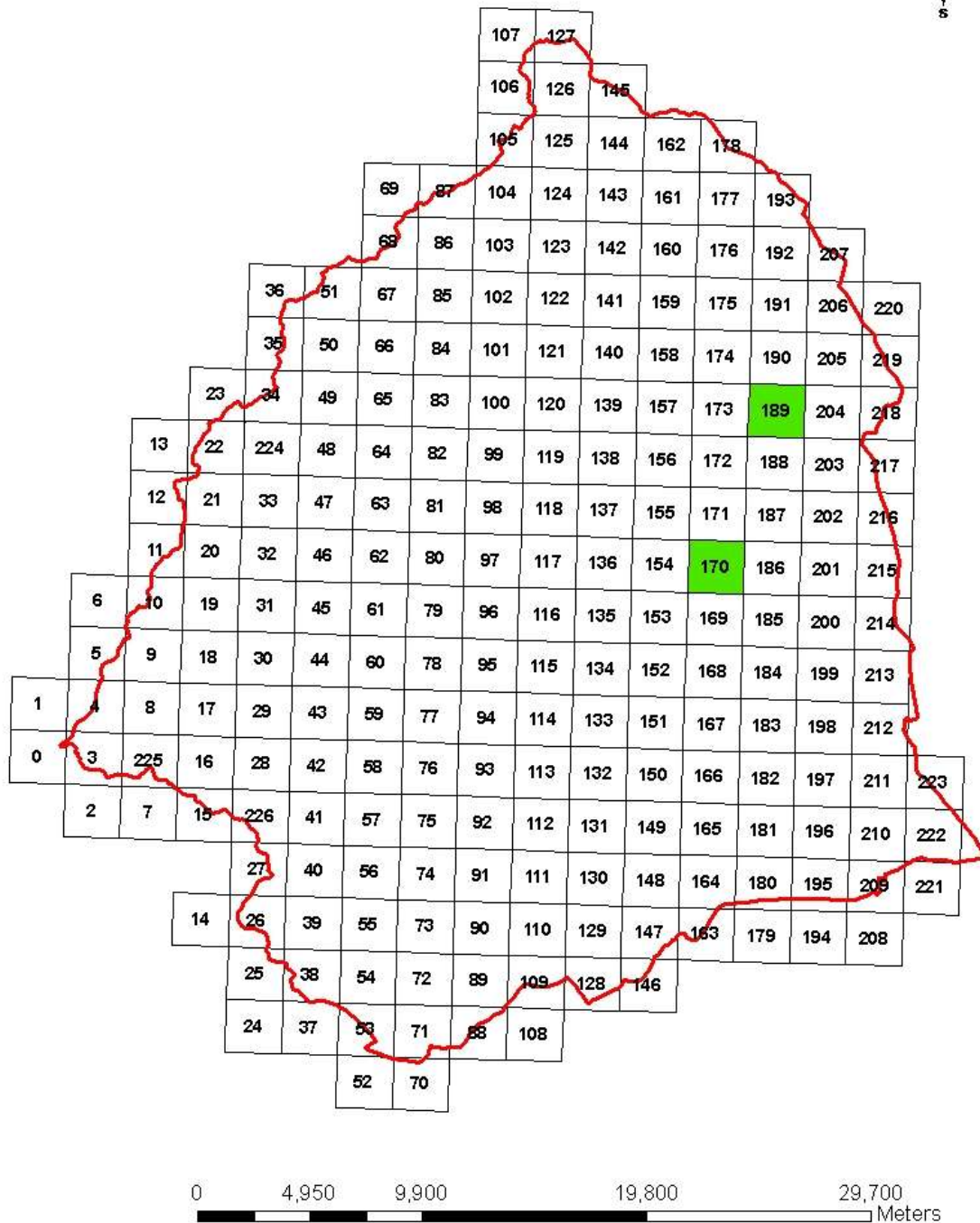
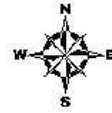
Deterioarea habitatelor afectează grav specia, așadar stoparea acțiunilor de defrișare trebuie atent reglementată. Un efect secundar al despăduririlor ce afectează specia este reprezentat de eroziunea instalată după acțiunile de despădurire.

Reglementarea activităților de turism în habitatele specifice speciei este o altă măsură importantă.

Oprirea poluării chimice a apelor și a solului este necesară pentru a conserva habitatele de reproducere, odihnă și de adăpost.

Propuneri concrete:

1. Combaterea poluării apelor și a solului;
2. Declararea unor perioade de liniște când specia este vulnerabilă, în perioada de reproducere martie-aprilie și în perioade de diapauză noiembrie-martie;
3. Interzicerea accesului cu vehicule motorizate în habitatele ocupate de această specie;
4. Reglementarea atentă a activităților de exploatare a pădurilor;
5. Interzicerea drenării lacurilor și bălților în habitatele ocupate de această specie;
6. Interzicerea depozitării deșeurilor în habitatele de zone umede.

Legendă

- Geoparcul Platoul Mehedinți
- Salamandra salamandra

Cartograma de răspândire a speciei *Salamandra salamandra* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Sciurus vulgaris

Veveriță

Ecologie:

Veverița este un rozător bine adaptat la viața arboricolă. Populează păduri de conifere, mixte și de foioase, dar chiar și parcurile orașelor.

Preferă pădurilor cu arbori înalți, vechi și scorburoși, cu ramuri dese care permit o bună amplasare a cuibului.

Aspecte comportamentale:

Este foarte activă ziua, mai ales dimineața și după-masa. Iarna activitatea ei este redusă, stând ascunsă în cuib, unde doarme zile în șir, fără a hiberna. Își bazează supraviețuirea pe rezervele de hrană strânse dinainte.

Deși își petrece majoritatea timpului în arbori, când este necesar coboară pe sol, în general pentru a căuta hrană.

Nu sunt teritoriale; spațiul folosit de indivizi de multe ori se suprapune, totuși nu trăiesc în grupuri.

Reproducerea: Perioada de reproducere începe din primele luni ale anului și ține până la sfârșitul verii. O femelă dă naștere la două generații de pui pe an.

Gestația durează aproximativ 6 săptămâni, după care se nasc 2 sau 3 pui.

Maturitatea sexuală este atinsă în general la un an.

Nișa trofică:

Se hrănește cu semințe de conifere, nuci, ghindă dar s-ar putea să consume ciuperci, ouă de păsări chiar și fructe și legume.

Nișa spațială:

Trăiește în copaci, în special preferă pădurile bătrâne. Își face cuiburile la locul de inserție a ramurilor cu tulpina sau în scorburile din copaci.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice după cum este menționat anterior, o reprezintă pădurile cu arbori înalți, vechi și scorburoși, cu ramuri dese.

Estimare populațională:

Veverița se întâlnește în tot lanțul carpatic, ajungând pe verticală până la limita superioară a pădurilor de conifere 1400-1500 m. În Carpații Răsăriteni și Apuseni specia populează pădurile de conifere, pătrunzând și în cele de fag.

În Carpații Meridionali răspândirea acestei specii este mai largă deoarece coboară până în zona pădurilor de stejar 250 m altitudine.

Nu se cunoaște mărimea populației dar după „Lista Roșie IUCN” trendul populației este descrescătoare așadar efectivele se reduc.

Amenințări:

Specia este amenințată de factori antropici: defrișarea, tăierea arborilor bătrâni, fragmentarea habitatelor specifice speciei, poluarea.

Categoriile de impact: 102, 110, 150, 164, 167, 180, 243, 401, 410, 623, 700, 703, 709, 710, 948, 966.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 2 juvenili/adulți/an.
- structura pe vârste: 20% juvenili și subadulți.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților pastorale.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de ghindă, nuci și conifere, pomi fructiferi.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Menținerea prezenței unei populații viabile se poate face prin asumarea unor acțiuni directe și responsabile privind atât prezervarea calității habitatelor cât și legate de educarea și conștientizarea populației locale, în direcția creșterii toleranței față de această specie.

Propuneri concrete:

1. Dezvoltarea unui program activ îndreptat spre creșterea toleranței populației locale față de această specie prin educare și conștientizare;
2. Reglementarea folosirii pesticidelor în silvicultură și agricultură;
3. Oprirea defrișărilor;
4. Menținerea unor arbori bătrâni.

Sitta europaea caesia

Țiclean

Cod EUNIS: A332

Este o specie sedentară, destul de comună în păduri bătrâne cu frunze căzătoare, parcuri și grădini.

Ecologie:

În ceea ce privește altitudinea este întâlnită în principal în zonele joase, dar urcă de la nivelul mării până la 1800 m.

Aspecte comportamentale:

În timpul perioadei de reproducere specia este foarte teritorială, înafara acestui sezon unii indivii rămân în pereche și pot apăra un teritoriu propriu. Este monogamă, perechea se menține pe parcursul unui sezon de reproducere, se formează primăvara sau uneori chiar în timpul sezonului rece. În multe cazuri până la 65% diin perechi își schimbă partenerul de la un sezon la altul. Au o specificitate foarte mare pentru aria de cuibărit, între 90 -95 % din pui se reproduc în următorul an în zona în care au eclozat. Ponta care variază între 5-13 ouă în general 6-11 este depusă din aprilie până cel târziu în iunie, în cavități scorburi de ciocănituri, crăpături de stânci sau cuiburi artificiale. Femela este singura care clocește, puii nidicoli eclozează după 13-18 zile și sunt hrăniți de ambii părinți timp de 23–24 zile, după care mai sunt dependenți de părinți încă 1-8 zile. Aceștia devin capabili de reproducere în primăvara anului următor.

Nișa trofică:

Specie insectivoră, se hrănește cu larve și adulți de nevertebrate mici pe care le prinde din crăpăturile ritidomunului, scorburi sau de la baza arborilor. Toamna și iarna consumă semințe de la diferite specii de plante.

Nișa spațială:

Specia se regăsește în majoritatea habitatelor închise sau semi-deschise, în pădurile dese dar și în jurul așezărilor umane. Densitatea perechilor clocitoare variază în general de la 2–40 perechi/km² în cazuri excepționale – vestul Germaniei s-a ajuns la 108 perechi/km².

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor închise și semideschise cum sunt toate pădurile și pâlcurile de copaci din Geoparcul Platoul Mehedinți sunt incluse aici livezile, grădinile și zonele periurbane.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 100.000 și 300.000 de perechi Munteanu, 2002.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit, fiind frecventă și având o populație estimată la 400-600 de perechi.

Amenințări:

Este o specie insectivoră asociată pădurilor dese și zonelor antropice, din această perspectivă factorii limitativi sunt cei care țin de folosirea insecticidelor și a ierbicidelor și de modul de utilizare al terenurilor pășunat sau lucrări agricole.

Categoriile de impact: 110, 120, 151, 164, 165, 166, 167, 501, 400, 401, 410, 421, 490, 243, 700, 701, 702, 703, 710.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire aprilie– august, dar și în perioada de pasaj august–septembrie, când indivizii trebuie să se hrănească mai mult pentru a avea rezervele necesare zborurilor de migrație.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 600 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 400 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul întregului Geoparc Platoul Mehedinți, cu abundență ridicată în zonele împădurite din parc.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minima pentru o pereche este de 2 juvenili/subaduți/an, medie de 3 juvenili/subaduți/an și maximă de 5 juvenili/subaduți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subaduți, după perioada de reproducere 60 % juvenili și subaduți.

Condiții de habitat:

- evitarea utilizării insecticidelor și pesticidelor, menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților antropice generale, eliminarea poluării și supraexploatării resurselor naturale.
- conservarea arborilor bătrâni scorburoși.

Resurse trofice:

- diversitate de nevertebrate prin menținerea unei diversități de habitat pășuni cu subarboret bogat.

Disturbare tolerată:

- medie în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea pădurilor bătrâne cu copaci scorburoși și cu arboret. Astfel se impune menținerea unor practici de management forestier care să permită

prezența arborilor morți și căzuți în interiorul pădurii. Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

Propuneri concrete:

1. Limitarea și interzicerea utilizării insecticidelor în interiorul parcului, cu precădere în zonele cu densitatea ridicată a acestei specii;
2. Menținerea aspectului mozaicat al peisajului;
3. Eliminarea pisicilor ferele.
4. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
5. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale;
6. Interzicerea/limitarea exploatărilor forestiere;
7. Menținerea în stare naturală a zonelor din proximitatea cursurilor de apă;
8. Promovarea regenerării naturale a pădurii;
9. Menținerea în pădure a arborilor parțial uscați, bătrâni sau ruși care prezintă cavități și scorburi;
10. Protejarea stratului arbustiv înalt;
11. Menținerea tufărișurilor ce constituie coridoare verzi.

Sus scrofa

Mistreț

Ecologie:

Este o specie ce ocupă o mare varietate de habitate, de la cele naturale păduri, tufărișuri, stufărișuri și până la cele semi-naturale, pătrunzând adeseori în agroecosisteme și chiar în proximitatea sau chiar interiorul habitatelor puternic antropizate și antropice. Mărimea teritoriului variază între 20-200 ha, atât pentru masculi cât și pentru grupurile de femele, în funcție de capacitate în special disponibilitatea de resursă trofică.

Preferă pădurile de foioase de amestec în special făgetele și stejăretele, cu smârcuri și gropi cu apă, dar și marginile câmpurilor, pajiștilor și mlaștinilor.

Aspecte comportamentale:

Masculii sunt în general solitari. Femelele trăiesc în grupuri mici alături de pui, masculii rareori însoțindu-le.

Conducătoarea unei turme de mistreți este frecvent o scroafă bătrână, experimentată. Deplasarea se face în șir indian.

Împerecherea are loc în intervalul decembrie-ferbruarie, iar gestația durează circa 4 luni. Femela fată între 4-8 pui, rareori mai mulți. Maturitatea sexuală este atinsă la vârsta de 1 an.

Mistrețului îi place să se bălăcească în nămol și în apă, astfel curățându-se de insecte și protejându-și pielea de înțepăturile insectelor.

Nișa trofică:

Regimul trofic este omnivor, foarte variat, în principal hrănindu-se cu plante, ciuperci, rădăcini și tuberculi, ghindă, jir, dar și cu viermi, melci, insecte, larve, șoareci. Uneori fură ouă sau pui din cuiburile păsărilor de la sol și mănâncă mortăciuni sau sfâșie pui de cerb și iepure.

Rămă frecvent cu botul în sol, astfel că poate provoca pagube mari în zonele cultivate, afectând culturi de porumb, ovăz, sfeclă și cartofi.

Nișa spațială:

Trăiește în păduri de foioase și de amestec, cu poieni, sau în vecinătatea agroecosistemelor; de asemenea, este frecvent în zonele umede sau suprafețe mari de stuf.

Modelare nișă ecologică:

Păduri de foioase, ajungând adeseori în proximitatea culturilor.

Estimare populațională:

În România populația este estimată la câteva zeci de mii de exemplare.

Amenințări:

Puii și subadultii sunt extrem de expuși la atacul câinilor fără stăpâni sau nesupravegheați în special a celor ciobănești.

Categoriile de impact: 101, 110, 140, 164, 165, 167, 170, 180, 221, 230, 400, 402, 403, 430, 502, 600, 608, 620, 623, 626, 701, 703, 740, 960, 962, 969.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: minim 3 indivizi adulți/300kmp de spații naturale dominate de formațiuni nemorale.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 4 pui/adulți/an.
- structura pe vârste: 30% juvenili și subadultii.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților pastorale.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada decembrie-februarie.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de plante, ciuperci, rădăcini și tuberculi, ghindă, jir, dar și cu viermi, melci, insecte, larve, șoareci.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

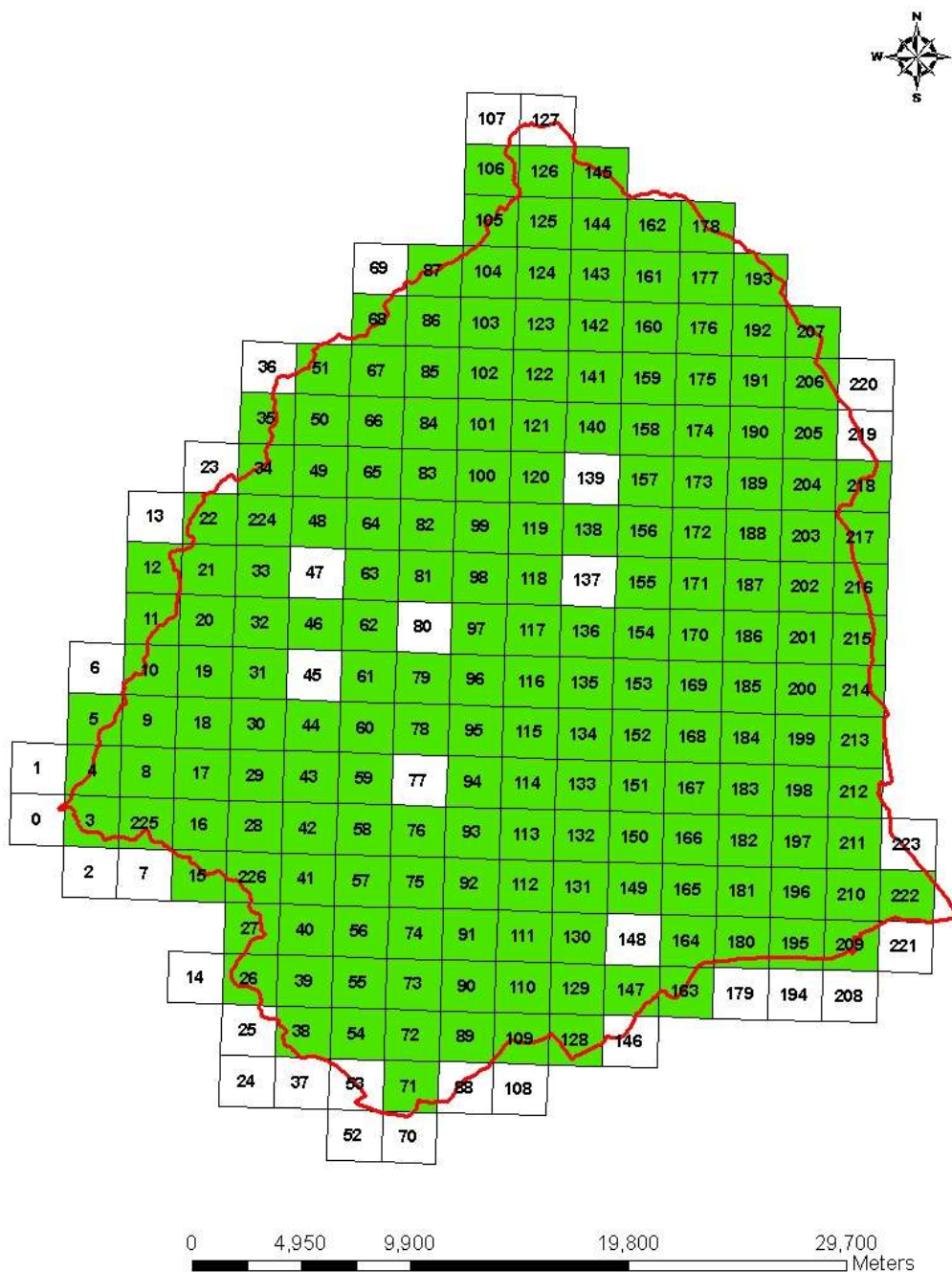
Măsuri de conservare:

Menținerea prezenței speciei se poate face prin asumarea unor acțiuni directe și responsabile privind atât prezervarea calității habitatelor cât și legate de educarea și conștientizarea populației locale, în direcția creșterii toleranței față de această specie.

Propuneri concrete:

1. Dezvoltarea unui program activ îndreptat spre creșterea toleranței populației locale față de această specie prin educare și conștientizare;
2. Eliminarea haitelor de câini ferali;
3. Controlul câinilor ciobănești: utilizarea de jujee, deparazitare și vaccinare constantă, limitarea efectivelor de câini la maximum 5/turmă turme sub 200 capete și 8/turmă turme mai mari de 200 capete;
4. Declararea unei perioade de liniște când femelele sunt gestante sau au pui decembrie-februarie;
5. Interzicerea vehiculelor motorizate în habitatele ocupate de această specie;
6. Reducerea fragmentării habitatelor tipice speciei, în primul rând pentru a reduce prezența acesteia în agroecosisteme;

7. Combaterea braconajului.

Cartograma de răspândire a speciei *Sus scrofa* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Testudo hermanni

Țestoasa bănățeană

Cod SCI: 1083

Informații relevante, de dată recentă, asupra speciei *Testudo hermanni*, au fost elaborate de Rozyłowicz 2006, ce a realizat și o cartare a principalelor populații de la nivel național.

Specia a mai fost semnalată de pe teritoriul Geoparcului Platoul Mehedinți de la:

- Moisești, Negrușa, Cireșu, Ilovița, Șovârna, Studina, Rudina, Vidimirești, Godeanu, Schitu Topolniței, Valea Lumaș afluent de stânga a Văii Topolniței, Păunești, rămânând o prezență rară în preajma localităților Podeni, Gornenți, Bala.

Ecologie:

Țestoasa bănățeană preferă habitatele mozaicate, puternic fragmentate, acoperite de un covor bogat de vegetație ierboasă, în alternanță cu tufărișuri și pâlcuri forestiere.

Aspecte comportamentale:

În perioada noiembrie-martie/aprilie, specia intră într-o stare de inactivitate somn profund/hibernare ce poate fi întreruptă ocazional, odată cu instalarea unor episoade de încălzire. În perioadele foarte calde, când apar consecutiv 5 nopți cu temperaturi ridicate, specia intră într-o stare inactivă estivare evitând astfel supraîncălzirea.

Perioada de împerechere are loc în primăvară de regulă luna aprilie, depunerea ouălor având loc pe perioada de vară, între mai și iulie, foarte rar, apărând o a doua perioadă de ovipozitare în august/septembrie. Pentru ovipozitare, preferă pantele domoale, însorite, unde sapă un șanț lat de 6-7cm și lung de 7-10 cm, cu o adâncime de 5-8cm, unde îngroapă de la 2 la 8 ouă de regulă 5-6. Gradul de prădare al cuiburilor de către mici carnivore, rozătoare sau chiar unghulate este foarte mare, ajungând până la 95%. Prădătorii naturali ai țestoasei bănățene sunt vulpile, mistreții, speciile de carnivore mici jderi, dihori, bursucii, dar și câinii fără stăpân. În perioadele de inactivitate, specia este afectată chiar și de rozătoare, ce îi pot pricinui leziuni severe.

Nișa trofică:

Țestoasa bănățeană are o dietă aproape exclusiv vegetariană, larg polifagă, mai rar hrănindu-se cu mușchi sau ciuperci. De regulă consumă părțile mai fragede frunze, flori, fructe, mai rar tulpini sau rădăcini de *Arenaria sp.* *Carex sp.* *Cardamine sp.* *Carpinus sp.* *Cirsium sp.* *Cornus sp.* *Crataegus sp.* *Euonymus sp.* *Hieracium sp.* *Lathyrus sp.* *Medicago sp.* *Oxalis sp.* *Plantago sp.* *Prunus sp.* *Quercus sp.* *Rubus sp.* *Stellaria sp.* *Taraxacum sp.* *Urtica sp.* *Veronica sp.* *Trifolium sp.* *Poaceae.*

Nișa spațială:

Specia are nevoie de habitate mozaicate, variat conformate, cuprinzând atât zone de hrănire deschise cu vegetație ierboasă diversă și bogată, esențiale însă în special pentru fazele de inactivitate rămânând zonele de adăpost unde își găsește refugiu în fața multitudinii de prădători.

Pentru secvențele reproductive în special ovipozitare, specia are nevoie de versanți nisipoși, însoriți, eventual cu suprafețe scheletice ce favorizează insolația solului. Evită zonele antropizate, stâncăriile sau corpurile de ape. Poate fi însă adeseori întâlnită în culturi agricole în special lucernă, leguminoase, sau stadii timpurii ale culturilor cerealiere. Pe baza studiilor telemetrice, s-a demonstrat că distanța de deplasare a unui individ rămâne redusă, cu o medie zilnică cuprinsă între 1,5 și 31m, ocupând de regulă un teritoriu cuprins între 0,6 și 3,8 ha.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor deschise, mozaicate și de tranziție, cu pante domoale, îsorite din zona de S și SV a Geoparcului Platoul Mehedinți. Habitatele potențiale ocupă astfel o suprafață însemnată, însă dată fiind mobilitatea redusă a speciei, apar populații izolate, la nivelul unor zone favorabile, lipsite de factori disturbatori.

Estimare populațională:

Studiile de dată recentă arată o scădere semnificativă a populației acestei specii, în prezent dimensiunea populației la nivel național fiind cuprinsă între 220.400 și 15.030 indivizi cu o medie de aproximativ 60.000 indivizi; pentru zona Geoparcului Platoul Mehedinți a fost estimată prezența unei populații puternice, estimată la peste 5.000 indivizi.

Date fiind informațiile existente, propunem înlocuirea parțială a atributelor alocate speciei în cadrul Formularului standard al sitului Natura 2000 Platoul Mehedinți ce se suprapune parțial cu perimetrul Geoparcului Platoul Mehedinți după cum urmează:

Populație: Rezidentă – se înlocuiește atributul „R” cu „5.000i”.

Sit. Pop. – se menține atributul „A”.

Conserv. dat fiind faptul că datele asupra dinamicii populaționale indică o scădere semnificativă a populațiilor în perioada 1978-2010, propunem alocarea atributului „C”, ținând cont și de dificultățile cel puțin de ordin mediu ce țin de refacerea populațiilor.

Izolare: se menține atributul „B”, populațiile românești, se situează la limita ariei de răspândire și păstrează o oarecare posibilitate de panmixie. Ar fi de discutat dacă în ansamblul acestora, dată fiind izolarea de restul populațiilor europene, nu ar fi mai corectă alocarea atributului „A”.

Global: se menține atributul „B”.

Amenințări:

Specia, datorită sistemului său defensiv pasiv, rămâne extrem de expusă la prădare, mortalitate accidentală, colectare, fiind sensibilă la modificarea și degradarea habitatelor, disturbare naturală și impact antropic curent.

Categoriile de impact: 101, 102, 110, 130, 140, 161, 162, 165, 180, 241, 301, 331, 401, 402, 403, 410, 421, 422, 423, 430, 440, 501, 502, 503, 507, 604, 606, 608, 620, 623, 701, 703, 730, 740, 830, 840, 920, 930, 948, 962, 965, 966.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: minim 4 indivizi adulți/1.000mp la nivelul habitatelor favorabile, în perioada de reproducție aprilie-mai.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 6 juvenili nou născuți/1000 mp recensământ de toamnă.
- structura pe vârste: 10% juvenili și subadulți sub 10 cm/1000 mp.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, cu pierderi sub 5%.
- menținerea structurii fragmentate a habitatelor cu prezența locurilor de adăpostire.
- prezența unor surse de apă chiar și temporare.
- prezența zonelor de hibernare.
- structura vegetației: vegetație ierboasă – 40-60%; tufărișuri 10-20%; arborete 10-20%.

Resurse trofice:

- vegetație ierboasă în suprafață de 40-60%.
- prezența unor arbori/arbuști fructiferi min. 10/ha.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de reproducere și conservarea habitatelor favorabile mozaicate.

Protecția efectivă presupune aplicarea măsurilor legale de protecție, alături de un program de informare și educare a comunităților locale și a turiștilor, direcționat spre creșterea toleranței față de această specie.

Zonele de favorabilitate se regăsesc în zonele mai joase, sudice ale Geoparcului Platoul Mehedinți, specia pătrunzând în lungul văilor. Acțiunile pot fi demarate și acolo unde se identifică un potențial favorabil de susținere a speciei ca urmare a unor condiții microclimatice particulare.

Propuneri concrete:

1. Asumarea unui program coerent, activ de informare și conștientizare a comunităților locale și a turiștilor, spre creșterea toleranței;

2. Realizarea de structuri cu rol deflector de tipul paravanelor, împletiturilor. instalate în preajma căilor de acces modernizate ce permit rulara cu viteză mare a autovehiculelor; paravanele vor fi prevăzute cu aripi orientate spre habitatele învecinate, ce vor ghida exemplarele spre zonele lipsite de risc;
3. Eliminarea câinilor ferali;
4. Controlul populațiilor de rozătoare sinantropice;
5. Relocarea exemplarelor întâlnite în proximitatea zonelor de risc spre zone de favorabilitate înaltă;
6. Menținerea structurii fragmentate a habitatelor 40-60%; tufărișuri 10-20%; arborete 10-20% cu prezența locurilor de adăpostire și menținerea pomilor fructiferi cireși, meri, peri; păstrarea unor surse de apă zone de bălțire și a zonelor de adăpost desigur, stive de crengi, bolovănișuri.;
7. Asumarea acțiunilor de cosire târzie în scopul evitării insalării unor succesiuni de vegetație în măsură a altera compoziția și faciesul habitatelor;
8. Intervenția activă pentru eliminarea desigurilor de țolul-lupului *Pteridium aquilinum* și eliminarea practicilor de incendiere a pășunilor.

Triturus cristatus

Tritonul cu creastă

Cod SCI: 1166

Ecologie:

Este cea mai mare specie de triton din România, predominant acvatică, preferând ape stagnante mari cu vegetație palustră. Deseori poate fi întâlnit în bazine artificiale, iar altitudinal îl găsim între 100-1000 m. Pe uscat poate fi găsit în vecinătatea apei.

Reprezintă o verigă importantă a lanțurilor trofice din zonele umede reprezentând hrană pentru alți prădători dar și ca prădător. Larvele sunt consumate de către pești și unele insecte, adulții de către păsări, pești, reptile. Lipitorile îi atacă atât în stadiul larval cât și în stadiul adult.

Aspecte comportamentale:

Reproducere: În perioada de împerechere – în lunile de primăvară și vară – masculul și femela migrează de pe uscat în apa iazurilor cu sol argilos și numeroase plante acvatice pentru a se reproduce. Masculul execută un dans subacvatic complex pentru a atrage și impresiona femela și la final se apropie de ea și realizează transferul unui spermatofor spre ea. Mișcărilor în apă sunt foarte interesante, tritonul își umple plămâni cu aer și astfel mai mult plutește decât înoată.

După împerechere femela depune ouăle în apă pe plantele acvatice, le înfășoară în frunzele acestora pentru a le proteja de prădători.

În mediul lor natural tritonii cu creastă trăiesc mai mult pe uscat, stau ascunși cât mai bine de prădători în vegetația de pe sol, pe sub pietre și buștenii culcați la pământ. În lunile reci au obiceiul să hiberneze în galerii săpate în pământ, în stratul de mâl sau mai rar în apă.

Exemplarele tinere ajung la maturitatea sexuală la vârsta de 2-3 ani.

Nișa trofică:

Atât adulții cât și larvele sunt specii carnivore care se hrănesc cu pradă vie, atât cu mormoloci cât și cu tritoni mai mici sau larve, insecte, microcrustacee.

Nișa spațială:

Preferă bazinele stătătoare mai mari, cu vegetație bogată lacuri, bălți, cursuri line de apă. Preferă ca în jurul apelor să existe posibilități ample de adăpostire stuf, păpuriș, arbori, tufișuri.

Modelare nișă ecologică:

Zone umede stagnante sau lin curgătoare, cu vegetație bogată.

Estimare populațională:

În România se găsește în cea mai mare parte a țării, cu excepția Dobrogei și a luncii și Deltei Dunării.

După Cartea Roșie a Vertebratelor din România, efectivul este estimat la zeci de mii de exemplare.

Amenințări:

Specia este extrem de expusă din cauza distrugerii și degradării habitatelor prin desecarea zonelor umede, poluarea apelor, depozitarea necontrolată de deșeuri în special în zonele ripariene și din cauza colectării în mod ilegal.

Categoriile de impact: 240, 241, 401, 420, 421, 422, 502, 600, 623, 700, 701, 709, 740, 803, 810, 811, 920, 961, 962, 967.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: 200 de ouă/adult/an.
- structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților pastorale.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de mormoloci, larve.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea unor habitate umede cu vegetație bogată pentru adăpost. Măsuri privind poluarea apelor dar și a solului cu pesticide.

Organizarea unor campanii de informare și conștientizare pentru a preveni colectarea speciei în scop comercial.

Drenarea lacurilor și bălților unde specia se reproduce are un impact grav asupra populațiilor, această activitate trebuie oprită în zonele indicate de specialiști.

Propuneri concrete:

1. Acțiuni de informare, conștientizare a localnicilor pentru a reduce colectarea în scop comercial și uciderea lor;
2. Declararea unor perioade de liniște când specia este vulnerabilă, în perioada migrației către și dinspre bălțile de reproducere, ca și în perioada în care sunt concentrați în bălți primăvara pentru adulți, primăvara-vara pentru larve;
3. Combaterea poluării apelor și a solului din surse industriale și agricole;
4. Interzicerea drenării lacurilor și bălților unde specia se reproduce;
5. Controlul populațiilor de pești introduse în lacuri și bălți, accidental sau în mod direct;

Triturus vulgaris

Tritonul comun

Cod SCI: 4008

Ecologie:

Preferă ca în jurul apelor să existe posibilități ample de adăpostire stuf, păpuriș, arbori, tufișuri, pietre.; în afară perioadei de reproducere trăiește pe uscat, deși unele exemplare rămân în apă tot anul.

Aspecte comportament

Începerea perioadei de reproducere depinde de altitudine, februarie-martie până în iunie. Înainte de a se reproduce, are loc dansul nupțial. Ouăle sunt depuse pe vegetație submersă.

Viața adulților este caracterizată prin migrația între trei habitate critice – cel de reproducere, cel de vară de hrănire și cel de hibernare. Iernează în adăposturi terestre.

Pe uscat ziua se ascund – sub pietre, copaci căzuți, perne de mușchi sau, în apropierea localităților, în crăpături din ziduri, pe sub scânduri și bucăți de tablă de pe sol.

Nișa trofică:

Este zoofag: pe uscat, tritonul comun consumă în mod nediscriminatoriu insecte mici, viermi. În apă, preferă larvele de insecte.

Nișa spațială:

Trăiește în lacuri și bălți cu vegetație submersă și palustră, până la 1900 m altitudine.

Modelare nișă ecologică:

Zone umede, ape stagnante sau lin curgătoare cu vegetație bogată.

Estimare populațională:

Specia se găsește în ce mai mare parte a țării. Efectivul în România, este estimat la sute de mii de exemplare.

Amenințări:

Specia este extrem de expusă din cauza distrugerii și degradării habitatelor prin desecarea zonelor umede, poluarea apelor, depozitarea necontrolată a deșeurilor în zone ripariene, dar și din cauza colectării în mod ilegal.

Categoriile de impact: 110, 164, 180, 240, 241, 401, 420, 421, 422, 502, 600, 623, 700, 701, 709, 740, 803, 810, 811, 920, 961, 962, 967.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă:

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 200 ouă/ponta/adult/an.
- structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile.
- menținerea structurii locurilor de adăpostire.
- prezența unor surse de apă chiar și temporare.
- prezența zonelor de hibernare.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de insecte, larve, viermi.

Disturbare tolerată:

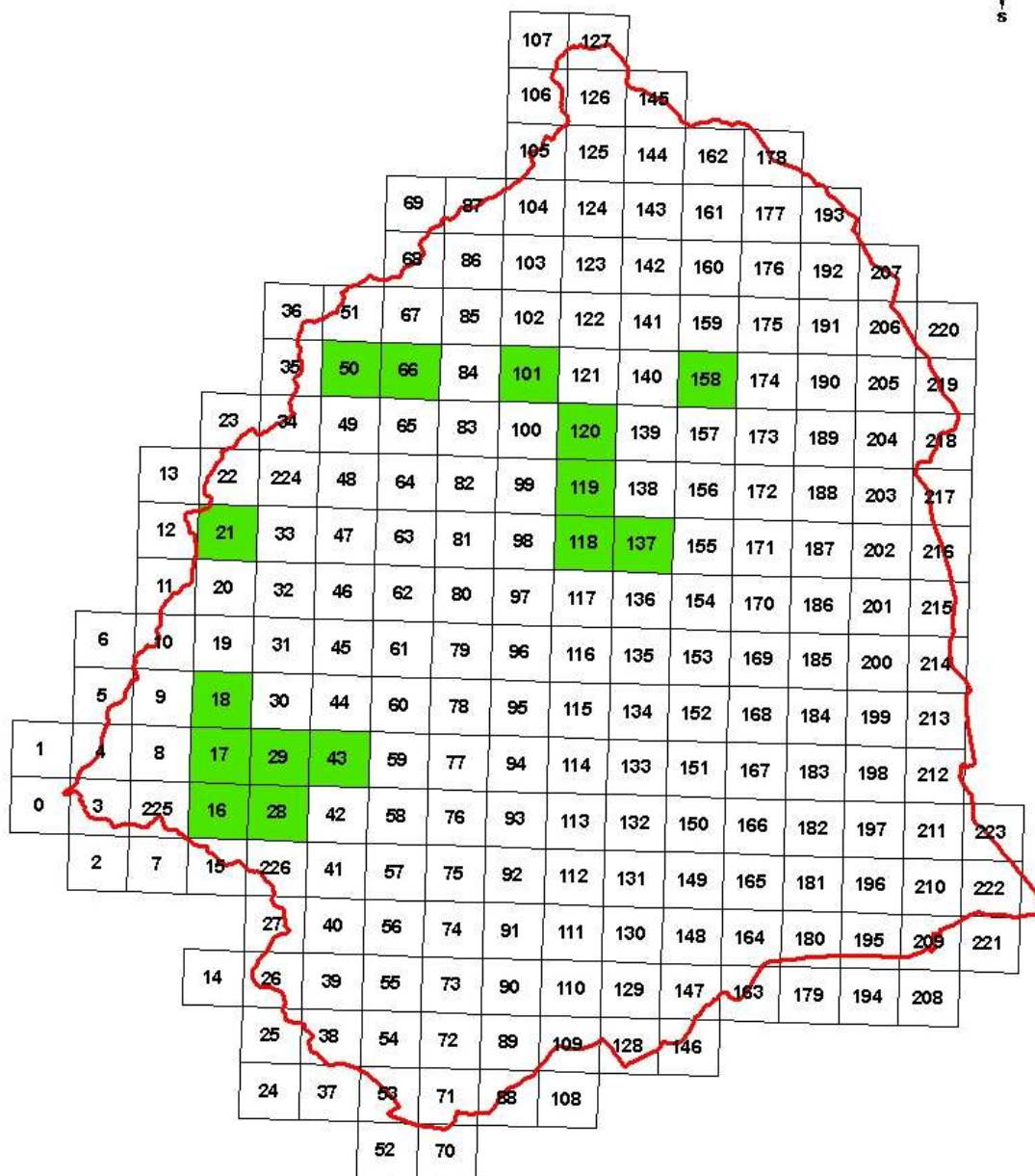
- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Măsuri privind menținerea unor habitate umede cu vegetație bogată pentru adăpost. Măsuri privind poluarea apelor dar și a solului cu pesticide, rumeguș.

Propuneri concrete:

1. Declararea unor perioade de liniște când specia este vulnerabilă, în perioada de reproducere februarie-iunie;
2. Combaterea poluării apelor și a solului din surse industriale și agricole;
3. Interzicerea drenării bălților;
4. Acțiuni de informare, conștientizare a localnicilor pentru a reduce colectarea în scop comercial și uciderea lor;
5. Interzicerea arderii vegetației.

Legendă

- Geoparcul Platoul Mehedinți
- Triturus vulgaris

Cartograma de răspândire a speciei *Triturus vulgaris* la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Upupa epops

Pupăza

Cod EUNIS: A232

Este o specie holarctică, prezentă în Eurasia la sud de paralela 60° N și pe continentul African. Se află în declin în cea mai mare parte a Europei iar limita nordică prezintă tendințe de retragere spre sud.

Ecologie:

Larg răspândită la deal și câmpie, unde preferă terenurile deschise și însorite cu vegetație lemnoasă dispersă.

Aspecte comportamentale:

Pe teritoriul țării noastre este prezentă ca oaspete de vară în perioada martie-octombrie. Cuibărește mai ales în scorburi locale pe terenuri aride și fără copaci în malurile abrupte ale râurilor, stâncării, ziduri sau construcții, găuri în sol sau grămezi de pietre unde depune 5-7 ouă în lunile aprilie-mai/iunie, perechiile de la câmpie având de obicei două ponte anuale. Perioada de incubație durează 16-18 zile după care puii rămân în cuib încă 22-24 zile.

Nișa trofică:

Se hrănește cu insecte pe care le prinde de pe sol sau din vegetația ierboasă, ocazional și alte nevertebrate de mici dimensiuni.

Nișa spațială:

Preferă luncile largi ale râurilor din zona de câmpie și deal. Prezentă local și în Carpați, de-a lungul văilor sau în depresiuni. În terenuri deschise, însorite, cu vegetație lemnoasă sau liziere și rariști de păduri, pâlcuri de arbori, livezi bătrâne, viile din culturile tradiționale și chiar în parcuri de dimensiuni mari.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor din zonele joase ale Geoparcului Platoul Mehedinți, în special în cadrul terenurilor mai deschise, liziere de pădure de foioase și în imediata apropiere a acestora.

Estimare populațională:

Estimările pentru populația națională se cifrează între 10.000 și 25.000 de perechi Munteanu, 2002.

Din datele și observațiile existente, specia este una cuibăritoare în sit.

Amenințări:

Este o specie insectivoră asociată terenurilor deschise și lizierelor de păduri de foioase, din această perspectivă factorii limitativi sunt cei care țin de managementul forestier și al pajiștilor.

Categoriile de impact: 110, 151, 165, 164, 167, 400, 401, 403, 710.

Perioada de maximă sensibilitate pentru specie se înregistrează în principal în perioada de cuibărire aprilie – octombrie.

Definirea condițiilor favorabile:

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți, se estimează un potențial de favorabilitate pentru 200 de perechi cuibăritoare.

Abundență relativă: minim 100 de perechi cuibăritoare, ca prezență stabilă la nivelul întregului Geoparc Platoul Mehedinți, cu abundență ridicată în zonele joase și văile râurilor și acolo unde sunt prezente pădurile de foioase și livezi.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim a pentru o pereche este de 2 juvenili/subaduți/an, medie de 3 juvenili/subaduți/an și maximă de 5 juvenili/subaduți/an.
- structura pe vârste: înaintea perioadei de reproducere 0 % juvenili și subaduți, după perioada de reproducere 60 % juvenili și subaduți.

Condiții de habitat:

- terenuri deschise și liziera pădurilor de foioase sau rariști de pădure.

Resurse trofice:

- specie insectivoră sau ocazional alte nevertebrate mici.

Disturbare tolerată:

- mică în habitatele favorabile în perioada de reproducere.

Măsuri de conservare:

La nivelul teritoriului acestei specii este vitală menținerea unor arbori bătrâni și scorburoși pe lizierele pădurilor de foioase.

Măsurile de conservare pentru această specie trebuie să cuprindă trei direcții: protecția efectivă, protecția zonelor de cuibărire și conservarea habitatelor favorabile din care aceasta își procură hrana.

Propuneri concrete:

1. Interzicerea/limitarea exploatărilor forestiere;
2. Promovarea regenerării naturale a pădurii;
3. Menținerea în pădure a arborilor parțial uscați, bătrâni sau ruși care prezintă cavități și scorburi;
4. Protejarea stratului ierbos prin interzicerea pășunatului în pădure;
5. Eliminarea utilizării insecticidelor;
6. Reglementarea/controlul strict al activităților turistice vetre de foc, crearea de noi poteci;

7. Limitarea construirii de noi drumuri forestiere;
8. Menținerea tufărișurilor ce constituie coridoare verzi;
9. Interzicerea incendierii vegetației verzi sau uscate în orice perioadă a anului;
10. Acțiuni de informare, conștientizare și educare a populației locale.

Ursus arctos

Urs

Cod SCI: 1354

Specia a fost semnalată ca prezență certă în anul 2007 Raport final MNINGA, pe baza excrementelor găsite în zona Motru Sec. În baza relatărilor localnicilor, aceștia au indicat o prezență sporadică, în special pe perioada de toamnă în zonele nordice și nord-vestice ale Geoparcului Platoul Mehedinți, Godeanu, nord de Isverna, vest de Giurgiani.

Conform evaluărilor făcute de Maanen 2002 în baza analizei estimărilor de la nivelul fondurilor de vânătoare, la nord de Obârșia Cloșani ar exista o prezență relativ constantă a 1-2 indivizi de urs, foarte rar, făcându-și apariția exemplare erante masculi tineri, juveninili. la zona de contact cu Parcul Național Domogled Valea Cernei, la Vest de Godeanu.

Ecologie:

Specia rămâne cantonată habitatelor forestiere vaste, vara pătrunzând spre tufărișurile subalpine, de regulă alegând zone de stâncării, accidentate, unde își poate găsi ușor adăpost.

Aspecte comportamentale:

Rămâne o specie sfioasă, ce evită de regulă contactul cu omul, caracterul său oportunist, omnivor făcându-l însă mai cu seamă în perioada de toamnă să se apropie de așezările umane, unde pătrunde în livezi. Cazurile excepționale când această specie pătrunde în orașe Brașov reprezintă excepții comportamentale deviate datorate unor presiuni trofice extreme.

Nișa trofică:

Caracterul omnivor îl face să fie atras de depozitățile de deșeuri menajere. Rar recurge la vânătoarea de vertebrate ungulate/copitate sălbatice sau domestice.

Nișa spațială:

Specia are nevoie de habitate întinse, compacte de pădure, unde se regăsesc și zone de stâncării sau versanți cu văi accidentate, abrupte, unde ocupă cavernamente pe care le utilizează ca bârloguri temporare sau de hibernare.

Modelare nișă ecologică:

Zona de suprapunere a cerințelor ecologice a speciei apare la nivelul habitatelor forestiere compacte din zona de nord și nord-vest ale Geoparcului Platoul Mehedinți, la contactul cu perimetrul Parcului Național Domogled – Valea Cernei.

Estimare populațională:

Populația actuală este concentrată în nuclee din zona Munților Apuseni, Carpații Meridionali Bucegi, Ciucaș și Carpații Orientali Călimani. Aproximativ 35 % din populația europeană se regăsește în România, numărul de indivizi fiind estimat între 4350 2002: van Maanen & Colab.

4500 2000: Mertens și Ionescu și 5000 Lista Roșie a Vertebratelor din România, optimul populațional calculat în funcție de capacitatea de suport a habitatelor fiind estimat la 4500-4800 de indivizi. Cu toate acestea în anul 1988 a fost raportată o populație record de 8800 de indivizi ce a avut însă de suferit în special de pe urma braconajului.

Teritoriul ocupat este de 10, până la 100 kmp, de regulă teritoriul masculilor suprapunându-se cu teritoriul mai multor femele.

La nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți sunt estimate a apărea între 1 și 3 exemplare, însă date fiind particularităților etologice, acestea nu rămân strict cantonate la acest perimetru, acoperind suprafețe de teritoriu și din zona Parcului Național Domogled Valea Cernei și ajungând în contact probabil cu populațiile din zona Parcului Național Retezat.

Date fiind informațiile existente, propunem înlocuirea parțială a atributelor alocate speciei în cadrul Formularului standard al sitului Natura 2000 Platoul Mehedinți ce se suprapune parțial cu perimetrul Geoparcului Platoul Mehedinți după cum urmează:

Populație: Rezidentă – se înlocuiește atributul „P” cu „1-3i”.

Sit. Pop. – se înlocuiește atributul „D” cu atributul „C”.

Conserv. - condițiile de la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți se pretează unei gestiuni ce poate conduce la o refacere a populației acestei specii, presupunând însă un efort considerabil, în special în ceea ce privește acceptarea creșterea nivelului de toleranță din partea comunităților locale, sau aplicarea unor măsuri compensatorii funcționale în cazul apariției prădării. Propunem alocarea atributului „C”.

Izolare: mobilitatea mare a speciei îi conferă o bună conectivitate, drept pentru care propunem alocarea atributului „C”.

Global: condițiile actuale oferite de sit prezență umană, densitatea căilor de acces, zone nemorale relativ limitate ca extindere și puternic fragmentate. Îngrădesc posibilitatea de refacere a populației acestei specii, drept pentru care propunem alocarea atributului „C”.

Amenințări:

Specia, se regăsește în vârful piramidei trofice, fiind amenințată doar de factori antropici; puii și subadultii rămân extrem de expuși la atacul câinilor fără stăpâni sau nesupravegheați în special a celor ciobănești.

Categoriile de impact: 101, 110, 150, 164, 165, 167, 170, 221, 230, 402, 403, 430, 502, 600, 602, 608, 620, 622, 623, 626, 701, 703, 710, 740, 960, 962, 964, 969.

Definirea condițiilor favorabile:

Abundență relativă: minim 3 indivizi adulți, ca prezență stabilă la nivelul zonei de N și NV a Geoparcului Platoul Mehedinți.

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 1 juvenil/subadult/an.
- structura pe vârste: 20% juvenili și subadulți.

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării, reglementarea activităților pastorale.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada martie-iunie.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de iepuri, unglacete. pentru a se evita prădarea animalelor domest.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Menținerea prezenței unor indivizi la nivelul zonelor nordice și nord-vestice ale Geoparcului Platoul Mehedinți se poate face prin asumarea unor acțiuni directe și responsabile privind atât prezervarea calității habitatelor cât și legate de educarea și conștientizarea populației locale, în direcția creșterii toleranței față de această specie.

Propuneri concrete:

1. Dezvoltarea unui program activ îndreptat spre creșterea toleranței populației locale față de această specie prin educare și conștientizare;
2. Eliminarea haitelor de câini ferali;
3. Controlul câinilor ciobănești: utilizarea de jujee, deparazitare și vaccinare constantă, limitarea efectivelor de câini la maximum 5/turmă turme sub 200 capete și 8/turmă turme mai mari de 200 capete;
4. Instalarea de perimetre de protecție a turmelor prin intermediul țarcurilor electrice;
5. Instalarea unui moratoriu pentru vânarea acestei specii până la stabilirea unei populații de cel puțin 2-3 indivizi la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți; eliminarea braconajului;
6. Identificarea, în colaborare cu autoritățile locale, a unor soluții de hrănire a urșilor în special toamna cu porumb, fructe, eventual cadavre de animale abatorizate în scopul evitării interacțiunii cu populațiile locale;
7. Instaurarea de măsuri de protecție veterinară deparazitări, vaccinări orale. pentru reducerea mortalității în special juvenile și creșterea speranței de viață;

Vipera ammodytes ammodytes

Vipera cu corn bănăţeană

Ecologie:

Habitatele preferate de vipera cu corn sunt de obicei locuri uscate, accidentate, cu rocă și cu vegetatie de tufărișuri.

Aspecte comportamentale:

Este relativ sensibilă la frig, intră toamna devreme în adăpost, iar primăvara iese ultima din hibernare. Împerecherea are loc la începutul primăverii sfârșitul lui aprilie – începutul lui mai. Puii, în număr de 4-18 sunt născuți la sfârșitul lunii august – începutul lunii septembrie, măsurând la naștere 20 de cm, fiind mai puțin intens colorați decât adulții.

Vipera cu corn hibernează în fisuri ale rocilor și în cavități subterane, adesea în grupuri de câteva zeci, este un animal timid, lent în mișcări, fără tendință de agresivitate.

În prezența omului sau a altor animale rămâne nemișcată sau încearcă să se ascundă sub pietre și vegetație. Dacă este încolțită, șuieră scurt și puternic și se strânge colac încercând să intimideze agresorul.

Când se simte în pericol are un comportament defensiv, dar dacă nu are unde să se ascundă devine agresivă, atacând potențialul dușman.

Nișa trofică:

Hrana preferată a viperei cu corn este reprezentată de rozătoare mici și diferite specii de șopârle.

Nișa spațială:

Trăiește pe pante stâncoase cu arbuști, pe maluri de ape; păduri de foioase pe sol stâncos sau pietros; regiuni cu tufișuri și pietre, până la 2000 m altitudine.

Modelare nișă ecologică:

Versanți stâncoși, grohotișuri, lapiezuri, acolo unde se regăsește și o populație densă de micromamifere.

Estimare populațională:

În România este răspândită în Munții Banatului și ai Olteniei, țara Hațegului, S Munților Apuseni.

Efectivul în România este estimat la mii de exemplare.

Amenințări:

Specia este afectată de drenări, poluare cu rumeguș și poluare chimică, distrugerea habitatelor terestre și acvatică.

Categoriile de impact: 102, 110, 164, 180, 190, 240, 241, 330, 401, 420, 421, 422, 502, 600, 623, 700, 701, 703, 740, 803, 810, 920, 966.

Definirea condițiilor favorabile:

Dinamică populațională:

- rata de reproducție: minim 4 pui/adult/an.
- structura pe vârste:

Condiții de habitat:

- menținerea dimensiunii habitatelor favorabile, evitarea fragmentării.
- menținerea zonelor de adăpost.
- menținerea unor zone de liniște, favorabile reproducției în perioada aprilie-mai.

Resurse trofice:

- populații suficient de mari de viermi, insecte, moluște.

Disturbare tolerată:

- minimală în habitatele favorabile în perioada de reproducție.

Măsuri de conservare:

Stoparea colectării ilegale a speciei.

Reducerea presiunii antropice de exemplu pășunatul, vehiculele motorizate, depozitarea deșeurilor.

Reducerea folosirii pesticidelor și îngrășămintelor.

Creșterea toleranței față de specie pentru a reduce uciderea directă de către localnici.

Cusuri de informare și educare pentru localnici și turiști.

Propuneri concrete:

1. Combaterea poluării cu pesticide și îngrășăminte;
2. Declararea unor perioade de liniște când specia este vulnerabilă, în perioada de reproducere aprilie-mai;
3. Interzicerea accesului cu vehicule motorizate în habitatele în care se regăsește specia;
4. Cartarea și marcarea zonelor în care se regăsește specia, și plasarea de indicatoare de avertizare astfel încât să fie evitate pe cât posibil incidente datorate interacțiunii cu populația locală și turiști;
5. Acțiuni de informare și educare;
6. Stoparea fragmentării habitatelor tipice speciei și refacerea pe cât posibil a conectivității dintre populațiile izolate;

Specii noi identificate la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Fișă de semnalare pentru specia *Callimorpha quadripunctaria*

Localitatea: Specie frecvent întâlnită, în mai multe localități, de regulă în poieni, liziere dar și în livezi și grădini. Specia a fost semnalată la capcană luminoasă de la cabana Salvamont Cireșu, Pădurea Bălvănești, Baia de Aramă, Valea Slătanicului Mare.

Coordonate:

2. 44°48'42.13"N; 22°31'13.48"E.

3. 44°48'18.92"N; 22°38'2.07"E.

4. 44°58'45.46"N; 22°48'6.90"E.

5. 44°43'22.62"N; 22°32'43.57"E.

Material: 2♂ păstrați în colecția tematică a firmei; 1 exemplar predat în colecția tematică către beneficiar

Data observației: 01.07.2014 Valea Slătanicului Mare; 01.07.2014 cabana Salvamont Cireșu; 02.07.2014 Pădurea Bălvănești; 10.07.2014 Baia de Aramă

Metoda: observație directă; colectare

Descriere habitat: liziere, tufărișuri

Punctele de semnalare pentru specia

Callimorpha quadripunctaria

[prelucrat după GoogleEarth©]

Fișă de semnalare pentru specia *Eriogaster catax*

Localitatea: Cocorova, com. Cocorova, jud. Mehedinți; două puncte de colectare

Coordonate:

3. 44°45'4.28"N; 22°50'46.46"E;

4. 44°45'4.29"N; 22°50'56.90"E

Material: 12♂; 2♀ observați; 2♂ colectate; un exemplar predat în cadrul colecției tematice către Administrația Geoparcului Platoul Mehedinți; un exemplar păstrat în colecția tematică a firmei.

Data observației: 08-09.10.2013

Metoda: ecran luminos, sursă de lumină superactinică 60W+bec vapori de mercur 250W, alimentate de la generator electric;

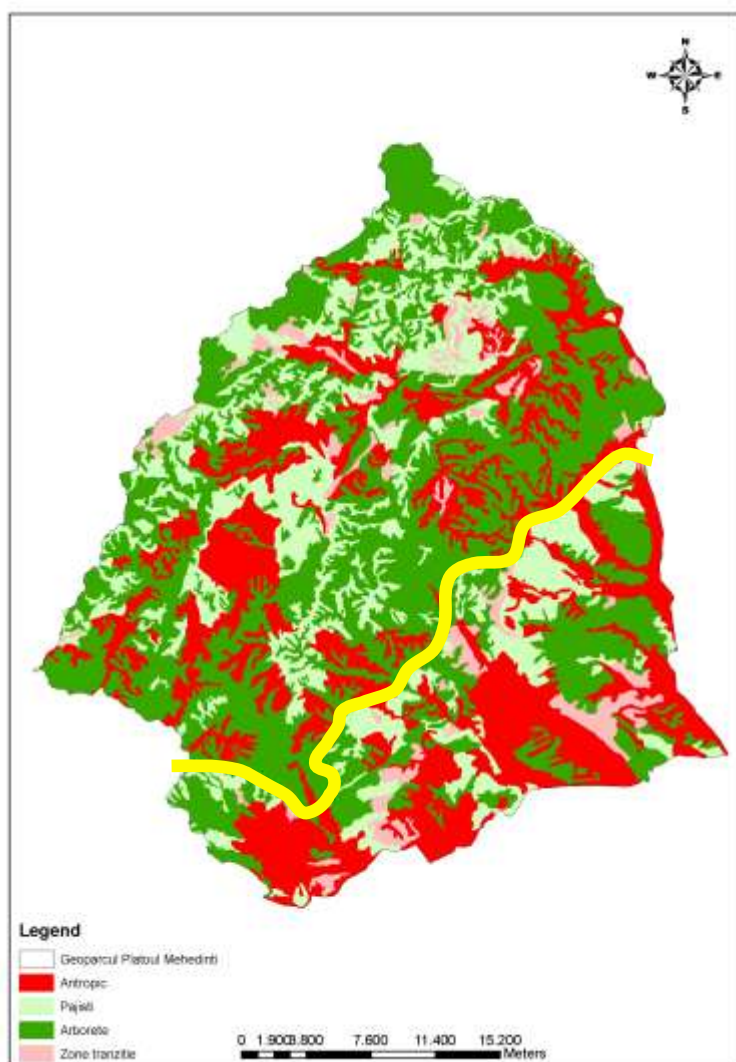
Descriere habitat: versant silvostepic, cu tufărișuri dense de *Crataegus monogyna*, *Prunus spinosa* și *Rosa sp.* cu orientare sudică, ruderalizat parțial pe locul unei foste vii instalate în terase.

Zona de semnalare a speciei *Eriogaster catax*

stânga: poziționarea la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți; *dreapta*: realul speciei considerat pe baza modelării nișei ecologice și a punctelor de semnalare.

[prelucrat după GoogleEarth©]

modelarea nișei de habitat dreapta: la SE perimetrului Geoparcului Mehedinți.

Fișă de semnalare pentru specia *Rosalia alpina*

Localitatea: Pădure fag în lungul DJ 607B, com. Izvoru Bârzii, jud. Mehedinți; un punct de colectare

Coordonate:

1. 44°45'21.52"N; 22°32'30.68"E;

Material: 1♂ păstrat în colecția tematică a firmei.

Data observației: 03.07.2014

Metoda: observație directă

Descriere habitat: pădure de fag

Zona de semnalare a speciei *Rosalia alpina*

stânga: poziționarea la nivelul Geoparcului Platoul Mehedinți; *dreapta*: punctul de colectare.

[prelucrat după GoogleEarth©]

Anexa nr.2

REGULAMENTUL
GEOPARCULUI PLATOUL MEHEDIŢI
ŞI AL ARIILOR NATURALE PROTEJATE CU CARE SE SUPRAPUNE

Abrevieri

AGPMH – Administrația Geoparcului Platoul Mehedinți

DAGPMH – Direcția Administrarea Geoparcului Platoul Mehedinți

GPMH – Geoparcul Platoul Mehedinți

C.Ş. – Consiliul Științific

IUCN – uniunea internațională pentru conservarea naturii

CAPITOLUL I
ÎNFIINȚAREA, SCOPUL, LIMITELE, ZONAREA ȘI MANAGEMENTUL
GEOPARCULUI PLATOUL MEHEDIŢI

Art. 1. Geoparcul Platoul Mehedinți, declarat prin Hotărârea Guvernului nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone, este arie naturală protejată de interes internațional și este încadrat conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare și în categoria arii naturale protejate.

Art. 2. Geoparcul este un teritoriu ce cuprinde elemente de interes geologic deosebit, alături de elemente de interes ecologic, arheologic, istoric și cultural.

Art. 3. Geoparcul Platoul Mehedinți are limitele stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 2151/2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone cu o suprafață de 106000 ha și o strategie de dezvoltare teritorială în folosul comunităților locale, a caror existență este bazată pe valorificarea resurselor naturale și culturale, pe principiul dezvoltării durabile.

Art. 4. Limitele Geoparcului Platoul Mehedinți și ale ariilor naturale protejate incluse, în formă actualizată, sunt prezentate pe pagina web a autorității centrale pentru protecția mediului.

Art. 5. Managementul Geoparcului și a ariilor naturale protejate incluse/suprapuse se realizează în conformitate cu Planul de management. Pentru asigurarea managementului siturilor geologice, naturale, istorice, culturale, precum și pentru valorificarea resurselor naturale disponibile, potrivit cerințelor de consum ale populațiilor locale, în cuprinsul Geoparcului sunt delimitate zone cu regim diferențiat de protecție, de conservare și de valorificare a resurselor.

Art.6. Geoparcul Platoul Mehedinți corespunde categoriei V de clasificare IUCN uniunea internațională pentru conservarea naturii și are în protecție și conservare următoarele arii naturale protejate:

- a) Cornetul Băii și Valea Mănăstirii;
- b) Cornetul Bălții;
- c) Cheile Coșuștei;
- d) Cornetul Babelor și Cerboanei;
- e) Pereții calcaroși de la izvorul Coșuștei;
- f) Pădurea Borovăț;
- g) Peștera lui Epuran;
- h) Cheile Topolniței și Peștera Topolnița;
- i) Pădurea de pe Muntele Drăghiceanu;
- j) Tufărișurile mediteraneene de la Izverna;
- k) Cornetul Piatra Încălecată;
- l) Izvorul carstic cu stâncăriile de la Camăna;
- m) Pădurea de liliac de la Ponoarele;
- n) Complexul carstic de la Ponoarele;
- o) Tufărișurile mediteraneene Cornetul Obârșia-Cloșani;
- p) Vârful lui Stan, partajat cu teritoriul PN Domogled – Valea Cernei
- q) Pădurea Gorganu;
- r) Rezervația naturală Peștera Isverna
- s) Situl Natura 2000 ROSCI0198 Platoul Mehedinți
- t) Situl Natura 2000 ROSPA0035 Domogled – Valea Cernei

Art.7. Administrarea Geoparcului Platoul Mehedinți este asigurată conform Contractului nr. 102 712/ SB /22.11.2005 de către Consiliul Județean Mehedinți, prin Direcția Administrarea Geoparcului Platoul Mehedinți, creată în baza Hotărârii Consiliului Județean Mehedinți nr. 91/II/2012, instituție publică cu personalitate juridică.

Art.8. Administrarea Geoparcului Platoul Mehedinți este îndrumată de Consiliul Științific, cu rol de autoritate științifică pe teritoriul ariei naturale protejate și e numit prin ordinul Ministerului Mediului Apelor și Pădurilor.

Art.9. Administrația Geoparcului Platoul Mehedinți coordonează unitar activitățile de pe raza ariilor naturale protejate administrate, în vederea protejării peisajelor, conservării biodiversității și a utilizării durabile a resurselor naturale, în conformitate cu Planul de management și zonarea internă a geoparcului.

Art.10. În aplicarea măsurilor de protecție, conservare și dezvoltare durabilă a zonei Administrația Geoparcului este sprijinită de Consiliul Consultativ alcătuit din reprezentanți ai instituțiilor, organizațiilor economice, organizațiilor neguvernamentale, autorităților și comunităților locale, consiliu numit prin ordin de ministru.

CAPITOLUL II

REGLEMENTAREA ACTIVITĂȚILOR ÎN GEOPARCUL PLATOUL MEHEDINȚI

Agricultură și pășunat

Art.11. Pe teritoriul GPMH, cu sprijinul autorităților locale, se va promova o agricultură ecologică, proprietarii sau utilizatorii de terenuri urmând a folosi metode prietenoase pentru mediu și a elimina practicile agricole necorespunzătoare: arături perpendiculare pe curba de nivel, folosirea insecticidelor și pesticidelor și alte asemenea.

Art.12. Exploatarea pășunilor este permisă doar pentru animalele persoanelor și comunităților din satele care dețin pășuni în arealul GPMH.

Art.13. Pe teritoriul GPMH activitatea pastorală se desfășoară respectându-se încărcătura de animale conform bonității pajiștilor, responsabilitatea în acest sens revenind proprietarului pășunii.

Art. 14. Pășunatul se supune următoarelor reglementări:

- a. pășunatul animalelor domestice pe terenurile din fondul forestier al GPMH este reglementat prin Codul Silvic;
- b. pe pășunile situate GPMH, pășunatul animalelor domestice se desfășoară în conformitate cu prevederile amenajamentelor silvo-pastorale și a studiilor de pășunat. GPMH are dreptul de a verifica în teren respectarea gradului de încărcare cu animale a pășunilor, conform bonității acestora;
- c. amplasarea de stâne și adăposturi pastorale va urmări încadrarea în peisaj și este permisă cu aprobarea AGPMH;

- d. este interzisă amplasarea locurilor de târlire la mai puțin de 50 m de cursurile de apă sau izvoare;
- e. pășunatul este o activitate traditionala care este permisă în geoparc.

Art.15. AGPMH poate solicita deținătorilor legali ai pășunilor realizarea de studii pentru stabilirea capacității de suport a pășunilor, în vederea reglementării corespunzătoare a pășunatului și a categoriilor de animale.

Activitățile de silvicultură, de vânătoare și pescuit

Art.16. (1) Activitățile de silvicultură se desfășoară în conformitate cu amenajamentele silvice a ocoalelor silvice sau ale altor persoane fizice sau juridice ce dețin sau administrează suprafețe de pădure în Geoparc și se supun reglementărilor legale în vigoare.

(2) AGPMH participă în cadrul conferințelor de amenajare și avizarea amenajamentelor silvice, în scopul punerii acestora în concordanță cu planul de management al parcului.

(3) La încadrarea funcțională a pădurilor de pe teritoriul GPMH se va ține cont și de prevederile ghidului de amenajare și gospodărire a pădurilor în arii protejate.

(4) AGPMH are dreptul de a verifica aplicarea în practică a tratamentelor silvice: natura, intensitatea și volumului tăierilor în fondul forestier național de pe raza GPMH.

(5) Structurile de administrare silvică sunt obligate să înainteze AGPMH planul de amplasare a tăierilor de masă lemnoasă și borderoul de pe suprafața GPMH înainte de începerea noului an forestier pentru avizare. Autorizațiile de exploatare vor fi obligatoriu vizate de către AGPMH.

Art. 17. În vederea aprovizionării cu lemn de foc și lemn pentru construcții rurale a comunităților locale izolate din zona Geoparcului precum și a sălașelor și stânelor limitrofe zonelor de protecție integrală, Consiliul Științific poate aproba anual punerea în valoare și extragerea cantității de masa lemnoasă necesară din zona de protecție integrală.

Vânătoare

Art. 18. În conformitate cu prevederile legislației privind vânătoarea și protecția fondului cinegetic, pe teritoriul geoparcului vânătoarea este permisă, cu excepția rezervațiilor incluse.

Art. 19. Acțiunile de evaluare a faunei de interes cinegetic și de interpretare a rezultatelor se fac de către gestionarul fondului cinegetic cu participarea AGPMH. Gestionarul fondului cinegetic are obligația de a anunța cu o săptămână înainte AGPMH

despre intenția de organizare a evaluării, urmând să se ajungă la un acord comun în ceea ce privește data evaluării.

Art. 20. Faptele ilegale din domeniile vânătorii pot fi constatate și sancționate de personalul GPMH, împuternicit în acest sens, precum și de alte persoane abilitate conform prevederilor legale.

Art.21. Pescuitul și vânătoarea sunt interzise în arealul rezervațiilor din cadrul GPMH.

Industria și construcții

Art.22. Pe teritoriul GPMH vor fi monitorizate activitățile economice pentru care au fost emise avize favorabile.

Art.23. Deschiderea sau redeschiderea de șantiere de exploatare a resurselor naturale este reglementată după cum urmează:

- a) este interzisă în rezervații și în imediata vecinătate a altor obiective protejate ale GPMH;
- b) este permisă în restul teritoriului numai cu avizul Consiliului Științific al GPMH în baza evaluării impactului asupra mediului și după obținerea tuturor avizelor și autorizațiilor necesare.

Art.24. AGPMH poate institui un sistem de taxe și tarife pentru realizarea de venituri suplimentare, aprobate conform legii.

Art.25. (1) Activitățile de construcții și modificări ale infrastructurii de transport și comunicații, în GPMH se vor desfășura în baza hotărârii C.Ș.

(2) Analiza documentațiilor și a amplasamentelor în teren în vederea avizării va fi realizată de AGPMH după achitarea de către solicitant a unei taxe stabilite de AGPMH.

Art.26. Modificările în planurile de urbanism existente, vor fi însoțite de studii de impact de mediu și de avizul Consiliului Științific al GPMH.

Art.27. Documentațiile depuse în scopul modificării planurilor generale de urbanism ale localităților din interiorul Geoparcului, se analizează de către Consiliul Științific al GPMH în vederea emiterii unei hotărâri.

Art.28. Pe teritoriul Geoparcului, în intravilan, se va urmări realizarea de construcții în stil arhitectural local.

Art. 29. (1) Regimul construcțiilor este stabilit prin planurile generale de urbanism ale localităților și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare pentru suprafețele aflate în geoparc.

(2) Pe teritoriul geoparcului, realizarea de construcții permanente sau temporare se face cu respectarea legislației în vigoare pe baza unui studiu de impact de mediu -în extravilan avizat de Consiliul Științific al AGPMH și aprobat de AGPMH.

Art.30. Administratorii căilor de comunicații rutiere au obligația de a solicita administrației geoparcului aprobarea pentru executarea lucrărilor de întreținere.

Cercetarea științifică

Art.31. AGPMH promovează și, în măsura posibilităților, sprijină activitățile de cercetare ce au ca scop conservarea patrimoniului natural și etnocultural din arealul GPMH.

Art.32. Activitățile practice cu studenții și elevii, recoltarea de probe și eșantioane pentru temele de cercetare și în scop științific, analize, ca material educativ și întocmirea de colecții, se face pe baza protocoalelor stabilite în scris cu AGPMH.

Art.33. Activitatea de cercetare științifică pe teritoriul GPMH este coordonată de Consiliul Științific și se desfășoară cu avizul AGPMH pe baza unui protocol de colaborare încheiat între aceasta și persoane fizice sau juridice interesate.

Art.34. AGPMH completează permanent baza de date științifice, identifică domeniile prioritare de cercetare pe care le supune spre aprobare Consiliului Științific și le pune la dispoziție factorilor interesați.

Art.35. AGPMH va iniția, când este cazul, acțiuni de reconstrucție ecologică a habitatelor deteriorate, care se va face pe baza unor studii avizate de Consiliul Științific și Academia Româna.

Art.36. (1) Introducerea de specii alohtone sau care nu au existat în arealul GPMH este interzisă.

(2) În cazul apariției speciilor invazive care periclitizează integritatea ecosistemelor se vor lua măsuri de stopare sau eliminare pe baza unor studii avizate de Consiliul Științific al GPMH și Academia Româna.

Art.37. Relațiile AGPMH cu centrele de cercetare, se desfășoară pe baza protocoalelor de colaborare, iar rezultatele investigațiilor cercetărilor științifice vor fi furnizate AGPMH pentru completarea bazei de date.

Art.38. Cercetarea științifică în AGPMH are ca scop cunoașterea și conservarea biodiversității și a celorlalte componente ale mediului fizico-geografic și socio-cultural. Aceasta va fi orientată, pe cât posibil, spre realizarea scopului primordial, cel de conservare a biodiversității și a peisajului zonei.

Art. 39. Activitatea de cercetare științifică pe teritoriul DAGPMH se poate desfășura:

a) de către personalul administrației geoparcului în baza unui plan propriu aprobat de C.Ș.;

b) în colaborare cu administrația geoparcului, pe baza de contract de parteneriat sau voluntariat științific încheiat de către terțe persoane fizice sau juridice;

c) independent de către terțe persoane fizice sau juridice cu aprobarea AGPMH.

Art.40. Persoanele și instituțiile care derulează activități de cercetare pe teritoriul GPMH vor pune la dispoziția administrației rezultatele obținute și după caz, baza cu datele primare, cu respectarea dreptului de autor.

Art.41. Recoltarea de probe și eșantioane pentru temele de cercetare științifică, analize sau ca material educativ se poate face numai cu acordul scris al AGPMH, solicitantul fiind obligat să pună la dispoziția administrației informațiile privind calitatea, cantitatea și locul de prelevare a eșantioanelor.

Art.42. Activitățile de cercetare științifică în GPMH efectuate de colaboratori externi se vor desfășura pe bază de contracte de cercetare cu AGPMH.

Art.43. Reconstrucția naturală a habitatelor deteriorate se va face pe baza unui studiu științific avizat de C.Ș.

Turism, reguli de vizitare

Art.44. Taxele de vizitare se propun de către AGPMH în vederea avizării de către la Ministerul Mediului Apelor și Pădurilor.

Art.45. Proprietarii, administratorii de terenuri și cetățenii provenind din localități care au proprietăți pe raza GPMH sunt scutiți de la plata taxei de vizitare în GPMH. Cu avizul AGPMH, societățile care desfășoară activități pe baze contractuale cu aceștia, angajați ai proprietarilor sau administratorilor societăților sus menționate, sunt, de asemenea, exceptate de la plata tarifului de vizitare în parc.

Art.46. (1) Excursiile de grup în GPMH, organizate de agenții de turism în scopuri comerciale, se desfășoară cu ghizi autorizați, după înștiințarea cu cel puțin 5 zile înainte a AGPMH.

(2) Vizitarea GPMH este permisă numai pe traseele marcate în acest scop. Accesul pe trasee nemarcate, precum și pe cele de cățărare se face cu acordul prealabil al AGPMH.

Art.47. Întreținerea marcajelor turistice, deschiderea de noi trasee și amplasarea panourilor indicatoare și informative se face numai cu aprobarea AGPMH.

Art.48. Camparea pe teritoriul GPMH se reglementează astfel:

a) Camparea este permisă în zonele amenajate sau în locurile marcate.

Amplasarea bivuacului este permisă pe teritoriul geoparcului numai de la apusul până la răsăritul soarelui, fără aprinderea focului.

- b) Dreptul de campare poate fi revocat de către administratorul campingului în cazul comiterii următoarelor fapte de către persoanele ce-l utilizează: încălcarea regulilor Geoparcului, conduită agresivă, zgomot, ceartă și alte asemenea.
- c) săparea de șanțuri în jurul locurilor de campare este interzisă.

Art.49. Regimul deșeurilor pe teritoriul GPMH se reglementează astfel:

- a) este interzisă abandonarea deșeurilor de orice fel, turiștii având obligația de a evacua deșeurile în locuri special amenajate pentru colectare;
- b) responsabilitatea depozitării temporare precum și a evacuării, cel puțin o dată pe lună, a deșeurilor la pensiunile și casele de vacanță, cu respectarea condițiilor legale, astfel încât să nu existe posibilitate de acces pentru câini sau animale sălbatice, revine gestionarilor sau proprietarilor clădirilor sau facilităților turistice în cauză.

Art.50. (1) Pe suprafața GPMH sunt interzise distrugerea, degradarea sau colectarea speciilor de floră și faună, distrugerea habitatelor acestora, a mostrelor de roci și fosilelor, precum și speleotemelor sau a resurselor peșterilor.

(2) Se interzice colectarea, menținerea ilegală în captivitate a animalelor sălbatice și exploatarea acestora în diverse scopuri.

Art. 51. Recoltarea unor resurse regenerabile, precum recoltarea de fructe de pădure, de ciuperci și de plante medicinale se pot desfășura numai de către persoanele fizice sau juridice care dețin/administrează terenuri în interiorul Geoparcului sau de comunitățile locale, cu avizul administrației ariei naturale protejate.

Art.52. Colectarea de specii de floră și faună se poate face doar în scop științific și numai cu acordul scris al AGPMH -cu excepția speciilor comune de plante folosite în scop medicinal.

Art.53. Capturarea fără drept a oricăror specii din cadrul faunei sălbatice a Geoparcului Platoul Mehedinți este interzisă. Nu este permisă distrugerea bârlogurilor, vizuinelor, adăposturilor, cuiburilor păsărilor sau colectarea ouălor acestora în GPMH.

Art.54. Recoltarea humusului și a solului este interzisă pe întreaga suprafață a geoparcului cu excepția suprafețelor din intravilan.

Art.55. În cazuri excepționale, valorificarea resurselor minerale regenerabile cum sunt captările de apă și alte asemenea se poate face numai în urma obținerii avizului GPMH și a hotărârii Consiliului Științific pe baza unei documentații de specialitate.

Art.56. Perturbarea liniștii în GPMH este strict interzisă. Pentru organizarea de festivaluri, jocuri, concursuri sportive, tabere și alte asemenea, cei interesați vor cere aprobarea AGPMH.

Art.57. (1) Circulația bicicletelor în scop de agrement este permisă pe traseele amenajate și semnalizate corespunzător. Circulația acestora într-o manieră ce deranjează publicul este interzisă.

(2) Circulația autovehiculelor, motoretelor, motocicletelor și a altor vehicule cu motor este permisă numai pe drumurile publice și pe cele forestiere până în dreptul indicatoarelor sau barierele care le limitează accesul.

Art.58. Este interzisă comercializarea produselor alimentare, amplasarea tonetelor în GPMH, cu excepția zonelor de intravilan sau a cabanelor sau pensiunilor turistice.

Art.59. Este strict interzisă distrugerea sau degradarea panourilor informative și indicatoare, precum și a plăcilor, stâlpilor sau a semnelor de marcaj de pe traseele turistice sau intrarea în incinta oricărui spațiu atribuit conservării biodiversității, loc îngrădit, piețe de monitoring și alte asemenea, marcate și semnalizate corespunzător.

Art.60. Este interzisă degradarea adăposturilor, podețelor, construcțiilor și amenajărilor de pe teritoriul GPMH.

Art.61. În GPMH fotografierea sau filmarea în scop comercial fără aprobarea GPMH, respectiv fără plata taxei aferente este interzisă.

CAPITOLUL III

PROCEDURA DE AVIZARE A ACTIVITĂȚILOR DESFĂȘURATE ÎN PERIMETRUL GEOPARCULUI PLATOUL MEHEDINȚI

Art.62. Activitățile care pot fi desfășurate în GPMH sunt:

- a) Activități se cercetare - toate tipurile de investigații științifice biologice, geologice, paleontologice, arheologice, antropologice, speologice, care se desfășoară pe teritoriul geoparcului așa cum este ea definită de lege;
- b) Activități de turism și recreare – prin care se înțelege activități de turism pe traseele turistice amenajate cu infrastructura pentru turismul de masă, incluzând toate tipurile de turism: ecoturism, cicloturism, hipoturism, turism științific.
- c) Activități instructive – educative, stagii de practică, aplicații tematice având ca obiect educația biologică, ecologică;
- d) Realizarea de material audio-vizuale cu caracter științific sau comercial;
- e) Activități de exploatare a resurselor naturale regenerabile: material lemnos, fructe de pădure, plante medicinale, ciuperci;
- f) Apicultura;
- g) Pășunatul;

Art.63. Avizarea amplasărilor de stupine se va face în baza unor angajamente ferme din partea solicitantului: pentru asigurarea unei securități a turistilor, stupinele vor fi amplasate la o distanță mai mare de 300 metri de traseele turistice, pentru evitarea degradării cadrului natural nu este permisă aducerea de animale domestice în vatra stupinei, nu este permis focul direct pe sol și nici compactarea acestuia; toate aceste prevederi urmînd a fi specificate într-un contract ce se va încheia între apicultorul solicitant și DAGPMH.

Art.64. Practicarea escaladei sportive și a alpinismului în GPMH se face în condițiile prezentului regulament, în conformitate cu legislația ariilor naturale protejate.

Art.65. Practicarea escaladei în GPMH se face în spiritul legii, al respectului față de natură, a conservării valorilor pentru care zona a fost declarată arie naturală protejată și în concordanță cu "Declarația din Tirol privind cele mai bune practici în sporturile montane".

Art.66. Practicarea escaladei sportive și a alpinismului se face pe proprie răspundere, sportivii fiind în permanență conștienți ca practică sporturi de risc. Practicanții acestor activități au obligația să verifice pentru propria siguranță calitatea punctelor de asigurare indiferent de tipul traseului. În caz de nesiguranță se va întrerupe ascensiunea.

Art.67. Pentru parcurgerea traseelor de cățărare din GPMH este nevoie de înștiințarea GPMH și de aprobarea activităților colective organizate - tabere de alpinism sau escalada, concursuri de alpinism sau escalada, activități lucrative de genul cursurilor de inițiere, rapeluri comerciale, team building-uri și alte asemenea.

Art.68. Deschiderea de trasee în teren de aventură efectuarea de premiere și echiparea de trasee de escaladă se reglementează prin prezentul regulament.

Art.69. Practicarea cățărării pe stîncă cu ajutorul sculelor de cățărare pe gheață tip dry tooling este interzisă în GPMH.

Art.70. Se interzice folosirea echipamentelor din traseele de alpinism și escalada în alte scopuri decît a celor pentru care au fost amplasate.

Art.71. Organizatorii de activități colective vor verifica calitatea punctelor fixe de asigurare din trasee înainte de a desfășura activități pe acestea.

Art.72. Pentru organizarea activităților colective cu minim 10 persoane, organizatorul are obligația de a obține avizul AGPMH și al Serviciului Public Salvamont local.

Art.73. Echiparea de trasee de escaladă sportivă este permisă numai în zonele special desemnate și marcate corespunzător și numai cu avizul DAGPMH.

Art.74. În zonele desemnate pentru escaladă sportivă unde este semnalată existența unor specii de plante și animale care necesită măsuri de protecție specială se vor dezechipa traseele existente.

Art.75. Desemnarea zonelor în care se poate practica escaladă sportivă se face de către AGPMH, conform legislației și procedurilor, în funcție de zonarea interioară a GPMH și de prevederile Planului de Management al geoparcului.

Art.76. Este interzisă practicarea sporturilor extreme de tipul bungee-jumping, Via Ferrata, dacă acestea necesită amenajări speciale.

Procedura de avizare a activităților în zona de dezvoltare durabilă a activităților umane:

Art.77. Zone de dezvoltare durabilă a activităților umane sunt zonele în care se permit activități de investiții/dezvoltare, cu prioritate cele de interes turistic, dar cu respectarea principiului de utilizare durabilă a resurselor naturale și de prevenire a oricăror efecte negative semnificative asupra biodiversității.

Art.78. În conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare desfășurarea activităților în zone de management durabil este permisă pe baza avizelor emise de către DAGPMH.

În vederea obținerii unui aviz pentru desfășurarea de activități în zone de conservare durabilă, solicitarea durabilă, solicitarea în forma scrisă înaintată DAGPMH va cuprinde:

- Obiectivul sau obiectivele pentru care se solicită avizul;
- Durata pentru care se solicită avizul;
- Activitățile pentru care se solicită avizul;
- Prezentarea organizației sau a persoanei fizice;
- Metodele și tehnicile de lucru;
- Datele de contact ale persoanei care solicită avizul;

Art.79. Orice obiectiv amplasat în aceste zone trebuie să respecte specificul arhitectonic tradițional local.

Art.80. Planurile și/sau proiectele publice sau private care se intenționează a fi implementate în această zonă și care fie individual, fie împreună cu alte planuri/proiecte, pot avea efecte negative semnificative asupra ariilor naturale protejate în ce privește obiectivele de conservare, vor fi analizate în Consiliul Științific al Administrației Geoparcului privind necesitatea evaluării de mediu/evaluării impactului asupra mediului.

Art. 81. AGPMH colaborează cu formațiunile Salvamont și le sprijină logistic dacă este solicitat.

CAPITOLUL IV

SANCTIUNI

Art.82. Nerespectarea prevederilor Regulamentului Geoparcului se sancționează conform următoarelor acte normative:

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 46/2008 – Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 407/2006 vânătorii și a protecției fondului cinegetic, cu modificările și completările ulterioare;

Art. 83. Încălcarea dispozițiilor prezentului regulament atrage, după caz, răspunderea disciplinară, contravențională, penală, materială sau civilă conform legislației în vigoare.

Art. 84. Încălcarea prevederilor din prezentul Regulament constituie contravenție dacă faptele nu au fost săvârșite astfel încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiune.

Art.85. Cuantumul amenzilor se stabilește și se reactualizează periodic, la propunerea AGPMH, prin Hotărâre a Consiliului Județean Mehedinți.

Art.86. (1) Încălcarea prevederilor legale, altele decât cele sancționate conform Hotărârii Consiliului Județean Mehedinți, se sancționează potrivit dispozițiilor legale în vigoare, de către persoanele împuternicite prin alte acte normative specifice.

(2) Sancțiunile stabilite pentru încălcarea prezentului Regulament se constată de către personalul AGPMH și alte autorități competente și se aplică atât persoanelor fizice cât și persoanelor juridice.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII FINALE

Art.87. Aplicarea prezentului Regulament se face de către personalul AGPMH.

Art.88. (1) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute prin prezentul Regulament se face de către personalul AGPMH, ocoalelor silvice, Comisariatul Gărzii de

Mediu, de persoanele împuternicite de către Consiliul Județean Mehedinți, Consiliile Locale, Ministerul Mediului și Pădurilor și de către agenții de poliție.

(2) Personalul împuternicit să aplice Regulamentul își va dovedi identitatea cu legitimații emise și vizate anual de către AGPMH, al căror format va fi popularizat în mass-media și pe panouri informative.

Art.89. Prezentul regulament poate fi modificat la propunerea AGPMH sau a Consiliului Consultativ de Administrare, cu acordul Consiliului Științific al GPMH și aprobat de autoritatea centrală pentru protecția mediului.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

